

t. gr. l.

168 ba

m

~~Cod. A. g. 168 b~~

A. gr. c.

168 ba

Stroth

Ant. Gr. Vet.

Collect. 20.

p. 63.

Bibl. Glott. univ.

T. II, Pg. 939. Ling. Lat
Pragymn.

e. d. Pl. Scharb. 1814.

E K Λ O Γ A I

S I V E

CHRESTOMATHIA

G R A E C A

ANIMADVERSIONIBUS ET INDICE COPIOSISSIMO

TIRONUM IN USUM ILLUSTRATA

A

FRIDERICO ANDREA STROTH

SER. SAXON. DUCI NUPER A CONS. ECCL.

ET GYMNASII ILLUSTR. GOTHANI RECT.

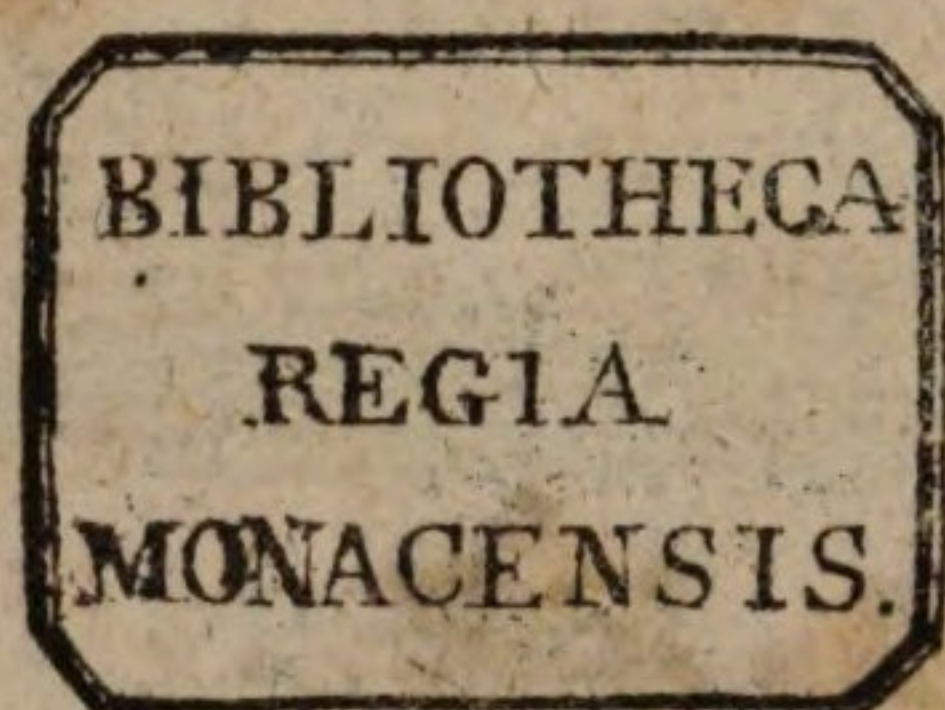
EDITIO QUARTA CORRECTOR.

CUM PRIVILEGIO SERENISSIMI ELECTORIS SAXONIAE.

QUEDLINBURGI

APUD F. J. ERNESTIUM IN COMMISSIS

MDCCCI.

BIBLIOTHECA

REGIA

MONACENSIS.

V I R O

MAGNIFICO ET SUMME REVERENDO

GUILIELMO FRIDERICO
STOELZEL,

ECCLESIARUM IN DUCATU GOTHANO

SUPERINTENDENTI GENERALI,

SERENISSIMO DUCI A CONSILIIS SACRIS,

ET IN URBE PASTORI PRIMARIO,

V I R O I N T E G E R R I M O,

F A U T O R I

PARENTIS LOCO COLENDO

D. D. D.

FRIDERICUS ANDREAS STROTH.

V I R O

MAGNIFICENT SUMME REVERENDO

GUILIELMO FRIEDERICO

STOLZ

QUANTO UT IN OMNIBUS

REVERENDO SUMME REVERENDO

REVERENDO SUMME REVERENDO

REVERENDO SUMME REVERENDO

V I R O

REVERENDO SUMME REVERENDO

REVERENDO SUMME REVERENDO

FRIEDERICO SUMME REVERENDO

PRAEFATIO

EDITIONIS PRIMAE.

Consilium de edendo hoc libello neque nominis mei illustrandi, neque lucelli faciendi vana spe, (quod lepidus quidam sibi persuadebat,) ante annum et quod excurrit suscepi: namque parvulam aut plane nullam esse gloriolam, quae inde nasci possit, quis non videt? at vero lucri studium si me teneret, certe non erat comparandum hoc libro, in quo componendo non parum temporis consumere necesse erat. Sed eorum, qui aestimare didicerint laborum molem, quae ludimagistro et praesertim Rectori Scholarum incumbit, dubitaturum neminem puto, quin graviores rationes, eaeque tales, quales valere debent apud optimum quemque, me compulerint, ut praeter labores istos, quos muneris et officiorum ratio a me exigebat, etiam tantum, tam diuturnum, tamque parum jucundum, immo potius tam taedii plenum

plenum mihi imponerem, qualis iste praesertim erat, qui circa indicem versabatur; de quo, quam durus sit, nemo nisi expertus recte poterit judicare. Neque, quum quicquid acerbi huic labori inesset, edita jam Chrestomathia latina satis cognovissem, quicquam, quo illum susciperem, impellere me potuit, nisi juventutis mihi demandatae commodi ratio. Etenim nolebam committere, ut Graeci sermonis discendi initium pueri nostri amplius e libris N. T. facerent, (de pueris loquor; adolescentes enim nostri jam dudum Homerum, Platonem et Gesneri Chrestomathiam legunt,) neque tamen aderat libellus, ex quo ista institutio commode fieri posset; quum qui adsunt nec satis intelligi queant a tironibus, nec interpretationis adjumenta, quibus magistri interdum ipsi aegre carent, quantum satis est, contineant. Primum igitur in deligendis meo libello particulis de eo sollicitus fui, ut essent tam intellectu faciles, quam lectu jucundae, et suavitate sua pariter ac perspicuitate allicerent et commoverent pueros, iisque amorem graecarum litterarum infunderent. Ne vero quis miretur, me addidisse Timonem, Characteres, Carminaque Anacreontis et Bucolicorum, utpote quae explicandi difficultatibus non careant, multisque in locis obscuritate laborent; sciendum est, pueris
quarti

quarti et tertii ordinis Scholae nostrae primam libelli partem, usque ad finem particulae Xenophontaeae, destinata, quicquid autem libelli reliquum est, adolescentibus primi et secundi ordinis reservatum esse. Deerat enim privatis meis lectionibus liber graecus, nisi ex iis, quibus publice utimur, aliquem repetere vellemus; nec tamen ad plures sibi libros comparandos facultates multorum e nostris sufficiunt; quo factum est, ut constituerem libello pueris destinato nonnulla adolescentum in usum adjicere. Animadverteram autem in publicis lectionibus, meos Characteribus Theophrasti, a Gesnero Eclogis suis insertis, admodum delectatos esse, quamobrem non dubitavi reliquos a Gesnero praetermissos, duobus *περὶ βδελυγίας* et *ὀλιγαρχίας* exceptis, cum illis communicare. Lucianum autem imprimis ad delectandos juvenum animos aptum et accommodatum esse, nemo graece doctus negabit, quod etiam de Anacreonte et Bucolicis affirmare ausim.

Verborum contextum interdum aliter constituit, quam in editis libris, quibus usus sum, exstabat, necesse fuit: praesertim cum non semper mihi optimis editis uti liceret; id quod alterum est, de quo lectorem monere decet. Aditum libelli aperiunt Pythagoraeorum sententiae, quas
pueris

pueris primas proposui, quoniam et ordinem et mentem verborum in brevioribus sententiis facilius inveniunt, quam junctis pluribus sententiis in longiori verborum continuatione: desumptae sunt istae ex editione Schierii, quae prodiit Lipsiae 1753. Sed forsan his priores fecissem Sossiadis τῶν ἐπτα σοφῶν ὑποθήκας, et Demetrii Phalerei ἀποφθέγματα eorundem, si citius ad manus meas pervenisset Stobaeus, quem diu quaesitum tandem nactus sum. Ex ejusdem Schierii editione sunt quoque Hieroclis illa Ἀγείαι, quae quidem viris, siue verba respiciant, siue res narratas, nullo modo placere possunt, sicuti nec mihi placent; quoniam autem ad delectandos puerorum animos admodum accommodata, intellectuque facillima sunt, ea exhibui. Ex Aesopi fabulis eas, quae prae caeteris perspicuae mihi videbantur, selegi, Heusingeri editionem secutus. In Palaephateis praestantissima Fischeri editione usus sum; in Epicteti istis particulis Heynii, Cantabrigiensi, Basileensi Cratandrina, quae prodiit 1531. cum nonnullis aliis; in Tabula Cebetis vel unica Cantabrigiensi. Herodiani particulam exhibui secutus quamplurimum editos Lugduni 1611. et Argentorati 1662. cum notis Boecleri, adhibitis praeterea lectionibus codicis Ms. e Bibliotheca S. Marci, quas protulit Zanettus in indice

indice hujus Bibliothecae. Ad Xenophontis textum constituendum usus sum editionibus Basileensi, quae prodiit 1545. ap. Brylingerum, Leunclavii et Welsii a Thiemio repetita. Quam vehementer doluerim, non adesse mihi praestantissimam Luciani editionem, a Hemsterhuisio et Reitzio curatam, nunc non dicam; usus sum interim duabus Basileensibus, quarum altera, cujus pleraeque variae lectiones sunt, 1545. ap. Isingrinum, altera 1563. ap. Henricpetri prodiit; porro Londinensi selectorum dialogorum 1677, ac denique Barlaei, qui singulari libro Timonem edidit Lugd. Bat. 1652. Theophrasti Characteres sunt e praeclara Fischeri editione, quae instar omnium est. Anacreontem mirum in modum corruptum, adhibitis Pauwii, Fabrae, Trilleri et Baxteri editis, Stephanique, Fabri, Fabrae et Zeunii animadversionibus sanare studui. In Theocriteis usus sum Cratandrina Bas. 1530. et Heiniana, quae prodiit ap. Commelinum 1604. Tardius et quidem absoluto jam opere ad manus meas pervenit Reiskii editio, quam si prius inspicere licuisset, forsan nonnulla aliter constituiissem. Fusius interim posteriores in Idyll. XXI. curas exposui in singulari disputatione, *illustrationem hujus idyllii* exhibente. Iisdem denique editionibus una cum Schieriana in Bionis et Moschi carminibus usus sum.

Nota-

Notarum seu animadversionum non eadem ratio et finis est, uti cuilibet legenti patet. Quum enim prima libelli pars pueris destinata sit, quibus grammatica praecepta nondum satis cognita sunt, quique ordinis verborum et casuum causas perinde ac proprietates sermonis ignorare solent, horum ut commodo inservirem, allegavi praecepta ista, quae ad singulos locos et verba spectant, ex grammatica Halensi, qua tametsi parum accurata nostri utuntur. Commodius enim sic in lectione, ubi exempla statim adfunt, teneri possunt, quam si nuda memoriae tradantur. At quorsum, dicet forsan quis, puerilia haec, nonne a magistro facile addi et indicari possunt? Mihi vero propterea, quia puerilia sunt, utilia videntur: nam ista puerilia et minutiora facile fugere solent magistrum, qui longe ultra ea sapit; cui tamen plura reliqui, quae addere posset. Deinde quoque, nisi indicem pueris pariter ac adolescentibus inutilem reddere vellem, adscribenda erat, ubi non aperte cerni poterat, prima praesentis cujuslibet verbi persona, quo verbi interpretatio in indice facilius reperiri posset. Porro ubi res et verba ex antiquitate aut historia, aut fabulis veterum, lucis aliquantum accipere poterant, vel paucis verbis illustravi, vel scriptorum indicavi locos, ex quibus plura hauriri et disci possent.

Deni-

Denique quum non semper textum unius editi libri servassem, aut de vera lectione quandoque non satis certus essem, lectionis varietas adji- cienda erat, ut lectori liberum iudicium relin- queretur. Arrogantiae enim haud parvae vide- tur, lectori quasi obtrudere lectionem, quam tuo iudicio optimam putas.

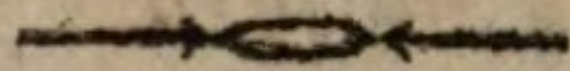
In indice vocabula graeca, quo melius a pueris intelligi queant, germanice reddidi; quod necesse mihi videbatur, nisi clavem inclusam ac occultam tradere vellem. Saepe enim latina non magis intelliguntur quam graeca, ut si quis γείσσον redderet *suggrundium*, aut ἐμβάμμα *em- bamma*, καστόριον *castorium*, κρόκη *subtemen*, οἶσρος *oestrus*, vel *asilus*, ἀλφὸς *vitiligo alba*, σπάθη *spatha*, et huius generis innumera alia. Ne- que in hac re spectandum est, quid juvenes scire debeant, sed quid sciant; quare malui ab omnibus intelligi, quam obscurum esse quic- quam iis, qui maxime desiderant ut erudiantur; atque adeo in toto hoc libello illud servatoris nostri sanctissimi mihi proposui: ὅτι χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῶν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Caete- rum plerumque vocibus illum tribui signifi- catum, qui illis tribuendus est in locis iis, ad quos pertinet index.

XII PRAEFATIO EDITIONIS PRIMAE.

Operarum nonnulla vitia, quae absenti mihi corrigere non licuit, benevolus lector, si forsan in tale quid inciderit, facile animadvertet.

Faxit Deus ut juvenum studia hoc libello adjuventur, et graeci sermonis scientia, neglecta a multis, sed necessaria omnibus, promoveatur.

Dabam Quedlinburgi in illustri Gymnasio
d. III. Aprilis MDCCCLXXVI.

PRAEFATIO

EDITIONIS ALTERIUS.

Pauca ista, quibus a prima discrepat haec editio, tribus verbis a nobis sunt indicanda. Omissa est, quae sexto erat loco, tota particula Epicteti, quoniam eam, quamvis plerumque non verbis, rebus tamen et sententiis nimis arduam intellectuque difficilem pro puerorum captu, deprehenderam. In ejus locum successerunt Plutarchi Apophthegmata, et lectu satis jucunda, et reliquis Plutarcheis longe facilia. Librum nunc aperiunt Socradis septem Sapientum consilia, quibus nihil facilius puerisque aptius ne fingi quidem potest. Vocabulis tum in his, tum etiam in Apophthegmatibus Plutarchi

XIV PRAEFATIO EDITIONIS ALTERIUS.

tarchi occurrentibus indicem locupletavit **Cl. KALTWASSER**, Professor hujus Gymnasii doctissimus, qui pro summa sua humanitate meum in hac parte laborem levavit. Denique e notis ejeci, quidquid doctum magis, quam utile videri poterat, atque ex variarum lectionum copia eas modo servavi, quae vel receptae fere aequiparandae essent, vel ad interpretationem aliquam vim haberent. Scribebam Gothae ipsis Calendis Octobribus A. R. S. MDCCLXXX.

I.

S O S I A D I S

septein sapientum consilia.

1. Εἶπε Θεῷ. νόμῳ πείθεσθαι. Θεὸν σέβει.
2. Γονεῖς αἰδῆσθαι. γινώσκει μαθόν^a). σαυτὸν ἴσθαι.
3. Ἄρχε σεαυτῷ^b). Φίλοις βοήθει. θυμῷ^b) κρατεῖ.
4. Φρόνησιν ἀσκεῖ. πρόνοιαν τίμα.
5. Ὀρκῷ^c) μὴ χρεῖ. Φιλίαν ἀγάπα.
6. Παιδείας^d) ἀντέχεσθαι. δόξαν δίδωκε.
7. Σοφίαν ζήλει. καλὸν εὖ λέγει.
8. Ὑέγε μηδέν. ἐπαίνει ἀρετήν.
9. Πράττει δίκαια. Φίλοις εὐνόει.
10. Κακίας^d) ἀπέχεσθαι. κοινὸς γίνεσθαι. μηδὲν ἄγαν^e).

II.

a) Gram. P. III. c. IV. 2, apud Graecos ablativo semper eadem forma est cum c. IV 1) 1, 3. pag. 224. dativo, pro dativo haberi vulgo solet. d) vid. not. b. e) int. ἔστω vel ποιεῖ.

apud Latinos; quum autem

11. Ἰδία f) Φύλασσε. ἀλλοτρίων ἀπέχε.
 12. Ἄκχε πάντα. ὅρα τὸ μέλλον g). χρόνου
 Φείδου.
 13. Φίλω χαρίζε. ὕβριν μίσει. δόλον φοβῶ.
 14. Οἰκέτας αἰδοῦ. ἔχων h) χαρίζου. εὐλόγει
 πάντας.
 15. Φιλόσοφος γίνε. γνῆς i) πράττε.
 16. Εὐχε δύναται l). σοφοῖς m) χρεῶ. ἡθες δοκί-
 μαζε.
 17. Λαβὼν n) ἀπόδοε. ὑφορῶ μηδένα.
 18. Εὐεργεσίας τίμα. Φθόνει μηδενί o).
 19. Ἐλπίδα αἶνει. διαβολὴν μίσει. ἐγγύην φεῦγε.
 20. Δικαίως κτῶ p). κτώμενος ἦδε.
 21. Ἀγαθὸς τίμα. πᾶσι διαλέγε. ὁμοίοις q) χρεῶ.
 22. Αἰσχύνην σέβε. χάριν ἐκτέλει.
 23. Ἐριν μίσει. ὄνειδος ἔχθαιρε. γλώσσαν ἰσχε.
 24. Κρίνε δίκαια. χρεῶ χρήμασιν q).
 25. Βίαν μὴ ἔχε r). ἀλύπως βίε s). ὁμίλει
 πράως.
 26. Φιλοφρόνει πᾶσιν. γλώττης t) ἄρχε.
 27. Εὐπροσήγορος γίνε. ἀποκρίνε ἐν καιρῷ.

28.

f) int. τὰ χρήματα. et not. c. n) i. e. ὅτι ἔλα-
 nos hujusmodi ellipsin a- βες vel εἴαν τι λάβησ.
 manus. mox ad ἀλλοτρίων o) int. τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ.
 idem substantivum intelli- p) verb. κτάσμαι. mox par-
 gendum, ubi etiam vid. ticipium κτώμενος ponitur
 not. b. g) int. ἔσεσθαι. pro εἴαν τι κτῆ. q) vid.
 mox ad χρόνου iterum sup. not. c. r) vid. Hec-
 conf. not. b. h) pro geveeni et Zeunii annot.
 εἴαν ἔχη. i) i. e. πρῶτον ad Vigerum de Idiot. grae-
 γνῶθι τὸ πραττόμενον, cae lingu. pag. 249. 1q. ed.
 καὶ ἔπειτα πράττε. l) scil. Zeun. s) verb. βιάω. t) vid.
 πράγματα. m) vid. supra sup. not. b.

28. Πράττε ἀμετανοήτως. ἁμαρτάνων ^{u)} μετανοήσεις.
 29. Ὁφθαλμοῦ ^{x)} κράτει. Βαλεῖς χρήσιμα.
 30. Φιλίαν Φύλασσε. ὁμόνοϊαν δίδωκε.
 31. Καίρῳ προσδέχθε. ἐχθρὰς διάλυε.
 32. Ἐπὶ ῥώμῃ μὴ καυχῶ. πλέτει δικαίως.
 33. Κακίαν μίσει. μανθάνων ^{y)} μὴ κάμει.
 34. Κινδύνευε Φρονίμως. ἀπρόντι ^{z)} μὴ μάχῃ.
 35. Πρεσβύτερον αἰδέσθαι. νεώτερον διδάσκει.
 36. Πλέτω ἀπίσται. θύῃσθε ὑπὲρ πατρίδος.
 37. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Φθιμένους μὴ αἰδίνε.
 38. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυπῶ. ατυχεῖντι ^{a)} συνάχθε.
 39. Τυχῇ μὴ πίστευε. παῖς ὢν ^{b)} κόσμος ἴσθι.
 40. Ἡβῶν ἐγχεατῆς ^{c)}, μέσος δίκαιος, πρεσβύτης
 εὐλόγος. τελευτᾷ ἄλυπος.

41. Μέτρον ἄριστον ^{d)}. πατέρας δεῖ αἰδεῖσθαι.
 42. Εὖ τὸ σῶμα ἔχειν ^{e)} καὶ τὴν ψυχὴν.

A 2

43.

^{u)} Pro εἰδὼν ἁμαρτήης. Usus participiorum in graeca lingua admodum frequens est, ubi nostra non admittit ea. Saepe autem per εἰδὼν, ἔσταν, ἐπεὶ etc., cum tempore finito ita resolvi possunt, ut ad vernaculam n. stram accommodetur sermo ^{x)} supra not. b. ^{y)} Gramm. P. III. c. IV. 2, 2. p. 234. ^{z)} Graeci fac-

pe dativo utuntur, ubi a Latinis ablativus cum praepositione cum adhibetur. ^{a)} Dativus pendet a praepositione συν, ex qua sequens v. rbum compositum est. ^{b)} vid. sup. not. u. ^{c)} int. ἴσθι, quod ad omnia reliqua intelligendum. ^{d)} int. ἔσθι. ^{e)} int. εἴς.

43. Φιλήκρον f) καὶ μὴ πολύλαλον.
 44. Τὰ σπασδαῖα μελέτα.
 45. Μὴ θρασύνε. μὴ κακοῖς g) ὁμίλει.
 46. Νῦν ἡγεμόνα ποιεῖ. Φίλος εὐσέβει.
 47. Γινώθι σαυτόν. τὸν τετελευτηκότα μακάριζε.
 48. Τῷ δυστυχῶντι h) μὴ ἐπιγέλα.
 49. Μὴ ἐπιθύμει ἀδύνατα. τῆς ἰδίας οἰκίας i)
 προσάτει.
 50. Ἀνιάρων l) ἀργία. κακὸν ἀκρασία.
 51. Μέτρω χρῶ. μὴ πᾶσι πίστευε.
 52. Χαλεπὸν τὸ εὖ γινῶναι. ἡδίστον τὸ ἐπιθυμίας m)
 τυχεῖν.
 53. Δίδασκε καὶ μάνθανε τὸ ἀμεινον.
 54. Δυσπραγῶντα μὴ ὀνειδίζε.
 55. Παρακαταθήκας ἀπόδοε. ἀγάπα τὸν πλησίον.
 56. Ἀσφαλές n) τὸ γενόμενον, ἀσφαφές τὸ μέλλον.
 57. Πιστὸν o) γῆ, ἄπιστον θάλασσαν.
 58. Νοεῖ τὸ πραττόμενον. αἶνεε πολλὰ. λάλει
 καίρια.
 59. Μῆτε εὐήθης ἴσθι, μήτε κακοήθης.
 60. Οἱ πλείστοι ἄνθρωποι κακοί p).
 61. Αἱ μὲν ἡδοναὶ, θνηταὶ p)· αἱ δ' ἀρεταὶ, ἀθά-
 νατοι.
 62. Εὐτυχῶν μὲν q), μέτριος ἴσθι· ἀτυχῶν δέ,
 Φρόνιμος.
 63. Πάντοτε λέγε, ὡς ἐς Θεός.

f) Int. δεῖ εἶναι. g) vid. τι ἐστίν. idem ad sequens
 sup. not. z. h) Dativus membrum intelligendum.
 pendet a praepositione m) vid. not. i. n) int. ἐστίν.
 ἐπὶ, quae est in verbo ἐπὶ. o) scil. τι πράγμα ἐστίν.
 γελῶν. i) Gram. P. III. c. p) scil. εἰσι. q) vid. infra
 IV. 1. 1). 3. p. 224. l) Scil. ad II, 2. not. f.

64. Φίλει τὴν παιδείαν, σωφροσύνην, Φρόνησιν, ἀλήθειαν, πίσιν, ἐμπειρίαν, ἐπιδεξιότητα, ἐτακ-
ρείαν, ἐπιμέλειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέ-
βειαν.
65. Ἡδονὴν Φεῦγε, αὕτη γὰρ λύπην τίκτει.
66. Φύλασσε τρέπε καλοκαγαθίαν, ὅρκῃ ^ε) πισο-
τέρην.
67. Μὴ ψεύδε, ἀλλ' ἀλήθευε.
68. Ἄρχεσθαι μαθὼν ^ς), ἀρχεῖν ἐπισήσῃ.
69. Συμβάλευε μὴ τὰ ἥδινα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα.
70. Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς ^ι) τεκμαίρε.
71. Πίνων ^υ) μὴ πολλὰ λάλει· ἀμαρτήσεις γάρ.
72. Ἀρετῆς οἰκεῖον ^κ), καὶ κακίας ^γ) ἀλλότριον.
73. Φίλων ^ζ) παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.
74. Ἡ γλῶσσαι σὲ μὴ προτρέχετω τῷ νῦν ^α).
75. Εὐπορεῖντα μὴ ὑπερήφανον εἶναι ^β), ἀπορεῖντα
μὴ ταπεινεσθαι.
76. Σφραγίξε τὰς μὲν λόγους σιγῇ ^ε), τὴν δὲ σιγὴν
καιρῷ.
77. Φίλας μὴ ταχὺ κτῶ, εἰς δ' ἂν κτήσῃ, μὴ ταχὺ
ἀποδοκίμαζε.
78. Ζημίαν αἶρεῖ μάλλον ἢ κέρδος ἀίσχρὸν.
79. Τὸν τὰ ἀλλότρια ^δ) περιεργαζόμενον μίσει.
80. Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζε, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτη-
δεύμασιν ἴσθι καλός.

81.

ε) Gram. P. III. c. III. 3. ζ) Verba memoriae et ob-
p. 219. σ) vid. sup. not. u. livionis, ut apud Latinos,
ι) ablativus, Latinorum ab- genitivum requirunt. α)
lativo similis, cf. Gram. P. Genitivus pendet a prae-
III. c. IV. (1. 2). 2. p. 227. positione verbi compositi.
υ) Supra not. u. κ) Soil. β) int. δεῖ vel χρῆ. γ) supra
εἶναι χρῆ. γ) int. ἀπὸ. not. t. δ) int. πράγματα.

81. Ἰσχυρὸς ὢν ^{e)}, ἡσυχον σεαυτὸν παρέχε, ὅπως
σε εἰσχίνωνται ^{l)} μᾶλλον, ἢ Φοβῶνται.
82. Μὴ κακολόγει τὰς πλησίον ^{g)}. εἰ δὲ μὴ, αἰ-
σῶ ^{h)}, εἴφ' οἷς λυπηθῇσιν.
83. Γαμεῖν ἐν τῶν ὁμοίων ⁱ⁾. εἰ γὰρ ἐν τῶν κρείτ-
τονων ^{l)}, δεσποτας, εἰ συγγενεῖς κτήσῃ.
84. Ἀργὸς μὴ ἴσθι, μηδ' αἶν πλατῆς ^{m)}.
85. Τὴν εὐτυχίαν κρύπτε, φθόνα χάριν.
86. Ὁ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε· ἀποτυχῶν γὰρ
καταγέλασθῃσιν.
87. Ὅσα νεμεσῶς τῷ πλησίον ⁿ⁾, αὐτὸς μὴ ποίει.
88. Ἀεχά ὑπὸ τῶν πλησίον μικρά.
89. Μικρὰ ἐλαττέμενος ^{o)}, τὸν φίλον ^{p)} κακῶς μὴ
λέγε.
90. Μῆτι τοῦ ταχὺ λαλεῖν, μὴ αἰμάρτης· μετάνοια
γὰρ ἀκολυθῇ.
91. Πένης ὢν ^{q)}, πλησίοις ^{r)} μὴ ἐπιτίμα.
92. Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει διὰ πλῆτον.
93. Ἐξεῖς ^{s)} ἔργῳ ^{t)} μνήμην, καιρῷ ^{u)} εὐλάβειαν,
πόνῳ ^{v)} ἐγκράτειαν.
94. Ὅταν ἀγαθὸν πράσσης ^{w)}, θεὸν, μὴ σεαυτὸν,
αἰτιῶ.
95.

e) vid. sup. 28. not. μικρὰ ἐλαττοῦσθαι, ταπε-
u. f) Gram P. III. cap. enim participia apud Graec.
VII. 6. pag. 275. g) int. cos causam exprimunt.
σου ὄντας. h) int. τοῖς p) Gram P. III. cap. IV. 3)
αὐτὰ. i) scil. ἀνθρώπων 6. p. 232. q) vid. sup. 28.
χρῆ. l) int. γαμήτης. not. u. r) Dativus pendet
m) Gram P. III. cap. a praepositione verbi com-
VII. 17. pag. 28. n) scil. polit. s) verb. έχω. v) vid.
ἐντι, cf. not. g. dativum sup. not. t. w) ὅταν simi-
graecum hoc verbum simi- liter ac εἰς conjunctivum
liter requirit, ac Latino- requirit.
tum ita scilicet. o, i. e. διὰ τὸ

95. Σαυτὸν ἄξιον παραινέαζε τῶν γονέων x).
96. Ζῶν μὲν ἐπαινῷ· ἀποθανῶν δὲ, μακαρίζε.
97. Μὴ μόνον τὰς ἁμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ καὶ τὰς μέλλοντας y) κώλυε.
98. Δυστυχῶν z) κρύπτε· ἵνα μὴ τὰς ἐχθρὰς εὐφραίνῃς a).
99. Φίλοις εὐτυχῆσι b) καὶ ἀτυχῆσιν, ὁ αὐτὸς ἴσθι.
100. Οἶκε ἂν ἐράνας ἐνέγκῃς c) τοῖς γονεῦσι, τὰς αὐτὰς ἐν τῷ γήρα παρὰ τῶν τέκνων προσδέχε.

II.

DEMOCRATIS ET DEMOPHILI

sententiae quaedam.

1. Ἡ a) πιστεύῃ τις, Θεὸν ἐπισκοπεύειν b) πάντα, ὅτε c) λέθρη ᾗτε φανερώς ἁμαρτήσεται d).

2. Κα

x) Gram. P. III. cap. III. a) Vid. Grammat P. III. 2. p. 216. sq. y) int. ἁμαρ- c. 7. 17. p. 282. b) accu- τάνειν. z) vid. sup. 28. sativus cum infin. ut apud not. u. a) Gram. P. III. Latinos pro ὅτι, ὁ Θεὸς ἐπι- c. VII. 4. p. 274. b) in si- σκοπεύει c) ουτε — ουτε mili. locutione Latini quo- reddendum ut Latinorum que dativo utuntur. c) verb. neque — neque. d) v. ἁμαρ- φέρω. τάνω. Gr. P. II. c. 11. S. 9. p. 172.

2. Καλὸν e) μὲν f) τὸν ἀδικέοντα g) κωλύειν· εἰ δὲ μὴ h), μὴ ξυναδικέειν i).

3. Μὴ διὰ Φόβον, ἀλλὰ διὰ l) τὸ δέον ἀπέχεσθαι m) αμαρτημάτων.

4. Οὐ.

e) Pro καλῶς ἐστὶ. καλὸν, intelligendum πράγμα, quod vocabulum omnium saepissime Graeci omittunt, imo toties fere subintelligendum est, quoties adjectivum neutrius generis substantive, ut ajunt, positum occurrit. vid. Lamb. Bos p. 230 f) μὲν raro quidem (zwar) reddi potest, et hoc loco ablo- num foret si quis illud ita enunciare vellet; nostrum enim *zwar* — *aber*, et Latino- rum *quidem* — *vero*, in altero membro majus quidquam supponit, quam in priori; satis autem constat hoc loco prius illud, sc. τὸ κωλύειν, multo majus esse τῷ μὴ ξυναδικέειν. Apud Graecos autem frequentissimus harum particularum usus est jungunt enim μὲν et δὲ duo membra inter se invicem quodammodo rela- ta, rarissimeque μὲν occur- rit sine sequente in altero membro δὲ. Interdum reddi potest *cum* — *tum*, (*theils* — *theils*); hoc loco autem et si τῷ δὲ nostrum

aber respondeat, tamen il- lud μὲν vertendo plane omittendum est vid. *Vigerius* c. VIII. sect. VIII. et *Devarius* sub voce μὲν. Porro post μὲν omissum est ἐστὶ, quod Graeci saepissime sicut Latini τὸ ἐστὶ omittunt. vid. Lamb. Bos, p. 357. edit. *Michaelis*. g) Ionice pro ἀδικοῦντα, Iones enim vo- cales coalescere haud faci- le patiuntur Gram. p. 296. h) scil. κωλύειν δύνασθαι. Frequens est ellipticae hu- jus locutionis apud Graecos usus, in qua semper ver- bum aliquod ex anteceden- tibus intelligendum est. Nos vero eadem ratione di- cere solemus: *wo aber nicht*, nullo adjecto verbo. i) pro συναδικεῖν. A tiorum alias est dicere ξὺν pro συν, attamen etiam antiquissimi Io- nes sic loquenti videntur. Diores quoque interdum dicunt ξὺν ex quo confi- citur, illud antiquissimum esse, pro quo deinde dictum est συν. l) Gram. p. 252. sq m) scil. δεῖ. quod apud hujusmodi infinitivos

4. Οὐτε σώμασιν ^{η)}, ἄτε χρήμασιν εὐδαιμονῶσιν ἀνθρώποι, ἀλλ' ἐρθροσύνη καὶ δικαιοσύνη.
5. Ἀληθοῦς ^{ο)} καὶ ^{ρ)} εἶναι, ἢ πολὺλογον.
6. Ὁ ἀδικῶν τῷ ἀδικημένῳ ^{η)} κακοδαιμονέσθους ^{ι)}.
7. Νόμῳ καὶ ἀρχοντι, καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἶναι, κόσμον ^{ς)}.
8. Ἀγαθὸν ^{ε)}, ἢ ^{υ)} τὸ μὴ ἀδικεῖν ^{κ)}, ἀλλὰ τὸ μηδὲν ^{ν)} ἐθέλειν.
9. Πολλοὶ ἡρώετες ^{ζ)} τὰ αἰσχυρὰ ^{α)}, λόγους ἀρίστους ἀσκεῖται.
10. Ἡλοὶ καὶ ἀκαίροι τίκτεσιν ἀηδίας.
11. Ἡδὺ μὴδὲν ἀποδέχεσθαι ^{β)}, ἢ ^{ε)} μὴ συμφέρον.
12. Ἀμαρτίας ^{δ)} αἵτις ^{ε)} ἡ ἀμαθία τῷ κρεσσίοις.

13.

saepe omittitur. Bos p. 351. ἀπέχεσθαι cum gen et accus. construitur; genitivus autem a praepositione ἀπὸ regi videtur. Gr. P. III. c. 4. n. 3. p. 224. n. Gram. P. III. c. 4. 2) n. 2. p. 227. Saepe dativus a Graecis adhibetur, ubi Latini ablativo utuntur. Immo est revera eblativus, cui in lingua graeca semper eadem est cum dativo forma. Caeterum σώμασιν hoc loco germanice in singulari numero efferendum est. ο) i. e. ἀληθεύειν, αἰεὶ τ' ἀληθῆ λέγειν. Similiter explic. τὸ πολὺλογον. p) Gram.

P. III. c. IV. 3) n. 3. p. 230. q) Gr. P. III. c. 3. n. 3. p. 219. r) scil. ἐστὶ, vid. not. f. s) i. e. δίκαιόν ἐστι. t) ἐστὶ. u) pro οὐ μόνον, Bos p. 178. x) Gr. P. III. c. I. 4) p. 208. articulus autem infinitivo non nisi in neutro genere jungitur, y) ut Latinorum nequidem. z) v. δράω. a) sc. πράγματα. vid. supra not. e. b) scil. δεῖ, ut supra not. m c sup. I. not. a. d) iōnice pro ἀμαρτίας, quod etiam ad sequentia in η desinentia notandum est. Gr. P. IV. c. 2 Sect. I. 5. p. 304. e) sc. ἐστὶν.

13. Πλεονεξία f) τὸ πάντα λέγειν g), μηδὲν δὲ h)
ἀκρίβειν ἐθέλειν.
14. Ἐχθρὸς i) ἐχ l) ὁ ἀδικῶν, ἀλλὰ καὶ m) ὁ βε-
λεύων.
15. Ἐνὸς Φιλίᾳ ξυνεστῆ n) κρείσσων o) ἀξυνέτων
ἀπάντων p).
16. Ἐν εὐτυχίᾳ Φίλον εὐρεῖν εὐπερὲς q)· ἐν δὲ r)
δυστυχίᾳ πάντων ἀπορώτατον.
17. Ὁ Φθονῶν, ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει.
18. Μὴ ὑποπτεῖς πρὸς ἅπαντας s), ἀλλ' εὐλαβή-
σῃ t).
19. Ἡ τῶν u) συγγενῶν ἔχθρη τῆς v) τῶν ὀθναίων
χαλεπωτέρη y) μάλα.
20. Μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ z), μέγισται a) τοῖς λαμ-
βάνουσι.
21. Ζῆν b) ἐκ ἀξίως, ὅτω c) μηδεὶς ἐστὶ χρηστὸς
Φίλος.

22.

- f) ἐστὶ. g) vid. supra not. x. h) δὲ nonnunquam ponitur sine praecedente μέν, quod tamen subintelligendum est in antecedentibus, quoniam opposita efficit. vid. *Devarium* in voce μέν, p. m. 272. h. l. reddendum vel *und* adverbative, vel *hingegen*. i) ἐστὶ. l) sc. μόνον, ut supra not. u. m) *etiam*, ut saepe Latinorum *et*. n) ἀνδρώπου. o) ἐστὶ. p) scil. Φιλίᾳ. q) scil. πρᾶγμα ἐστὶ. r) vid. supra not. h. s) γενεῶν. t) v. γίνομαι.
- u) Gram. P. III. c. 1. 1. 1) pag. 206. x) scil. ἔχθρη. constr. ἢ τῶν συγγ. ἔχθρ. μάλα χαλεπ. ἐστὶ τῆς τῶν ὀθν. ἔχθρ. Graeci vocem omittere amant, cum ex praecedentibus facile intelligi possit. y) vid. supra 6. not q. z) scil. δεδομέναι. a) εἰσὶ. b) explic. τοιοῦτος οὐκ ἀξίως ἐστὶ τῆς ζωῆς. c) attice pro ὧ vel ὥτις. Gram. P. IV. c. 2. S. I. 1. pag. 304. ὅτω μηδεὶς ἐστὶ pro ὅστις μηδὲνα ἔχει χρηστὸν φ. Gr. P. III. c. 4. 2) 6. p. 229.

22. Ξυτρέττει πολλοὶ τὰς Φίλας d), εἰ ἐξ εὐπορίας
εἰς περίην μεταπέσσωσιν e).
23. Καλὸν f) ἐπὶ παντὶ g) τὸ ἴσον, ὑπερβολὴ δὲ καὶ
ἑλλειψις ἔμοι δοκεῖ h).
24. Οὐδ' i) ὑφ' ἐνὸς Φιλέεσθαι δοκεῖ μοι ὁ Φιλέων
μηδένα.
25. Γέρων εὐχαρις l), ὁ αἰμύλος καὶ σπουδαιόμυ-
θος.
26. Οἱ Φιλομεμφέες εἰς Φιλίην κ' εὐΦυέες m).
27. Θεὸς n), τὸ αἰεὶ διαλογίζεσθαι o) καλόν p).
28. Γυνὴ μὴ ἀσκεῖτω λόγον· δεινὸν γάρ q).
29. Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι, ὕβρις καὶ ἀνδρεία
ἐσχήτη r).
30. Βέλτερον s) ὑφ' ἐτέρου, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαι-
νεσθαι.
31. Μεγάλα t) βλέπτει τὰς ἀξυνέτας οἱ ἐπαινέον-
τες u).

32.

d) sc. αὐτῶν, quod fa-
cile subintelligitur. e) v.
μεταπίπτω, Gr. p. 186.
f) ἐστι. g) πράγματι vid.
2. not. e. h) sc. καλὰ εἶναι
ἐ. π. i) Ad nostrum fer-
monem sic accommodan-
tur: Ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ὁ Φι-
λέων μηδένα οὐδὲ ὑφ' ἐνὸς
φιλεῖται. l) ἐστι, constr.
Γ. αἰμ. κ. σπ. ἐστὶν εὐχ.
m) εἰσί, fere ut nostri lo-
quuntur, *dazu geschaffen*,
gemacht. n) sc. ἐστι vel po-
tius ἔργον, aut σημεῖον ἐστι.

Gr. P. III. cap. 4. I. i) i.
p. 223. notissimum hoc lo-
quendi genus apud Latinos
est: *animi divini est*. o) vid.
8. not. x. p) sc. τι. q) sc.
τοῦτό ἐστι. r) ἐστι, ejus vo-
cis Latinis pariter ac Grae-
cis perquam familiarem
omissionem non amplius
notabimus. s) pro βελ-
τίον. Gr. p. 309. 5. t) ad-
ject. adverbialiter positum
pro λίαν, Gr. p. 199. sq.
u) sc. αὐτούς.

32. Διζημένοισι τ' ἀγαθὰ μόλις παραγίνεται x), τὰ δὲ καὶ καὶ μὴ διζημένοισι y).
33. Ἄξιον ἀνθρώπου ὄντας z) ἐπ' ἀνθρώπων συμφοραῖς μὴ γελᾶν, ἀλλ' ὀλοφύρεσθαι.
34. Ἦν μὴ γνωρίζης a) τὰς ἐπαίνας, κολακεύεσθαι ἤγεις.
35. Μεγαλοψυχίη, τὸ φέρειν πρᾶτως πλημμέλειαν b).
36. Ὁ κόσμος σκηνή c), ὁ βίος πάροδος· ἦλθες d), ἴδες e), ἀπῆλθες f).
37. Ὁ κόσμος ἀλλοίωσις, ὁ βίος ὑπόληψις.
38. Πολλοὶ δοκέοντες φίλοι εἰς εἰς, καὶ ὁ δοκέωντες εἰς εἰς.

39. Δῶρον ἄλλο μείζον ε) ἀρετῆς ἢ εἰς h) παρὰ Θεῷ λαβεῖν.

40.

x) Neutra pluralia juncta sibi saepissime habent verba in numero singulari Gr. P. III. c. 2. 3. p. 215. y) sc. παραγίνεται. z) i. e. διὰ τὸ ἀνθρώπους εἶναι ἡμᾶς, vel ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι ἐσμεν. a) i. e. εἰ μὴ εὖροισ ἐν σοί τι τοῦ ἐπαίνου ἄξιον. b) sc. τῶν ἄλλων. c) σκηνή tum *scenam*, tum etiam *tabernaculum*, seu quodvis *temporarium domicilium* denotat. Utraque significatio pulchre conveni-

ret; illa τῷ ἦλθες. ἴδες, ἀπ., haec τῷ πάροδος. Nisi autem utramque simul voci inesse existimes, illa omnino praefenda erit. d) v. ἔρχομαι. Gr. p. 177. e) v. εἶδω. Gr. pag. 176. f) Cuivis facile succurret illud Caesaris, *veni, vidi, vici*. Caeterum secunda persona utuntur Graeci sicuti Latini impersonaliter, redd. vern. *man*. g) Gr. P. III. c. 3. 3. p. 219. h) ἐστὶ λαβεῖν, *gracismus* pro λαμ-

40. [Οὐδὲν ἀνθρώπῳ λαβεῖν ⁱ⁾ μείζον, ἢ Θεῷ χαρί-
σασθαι σμικρότερον, ἀληθείας ^{l)}]. Plutarch.]
41. Δῶρε καὶ θυσίαι Θεὸν ἢ τιμῶσιν, ἀναθήματος
Θεὸν ἢ κοσμεῖ ^{m)}· ἀλλὰ τὸ ἐνθεὸν φρόνημα διαρ-
κῶς συνάπτει ⁿ⁾ Θεῷ· χωρεῖν γὰρ ἀνάγκη τὸ
ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον.
42. Δουλεῦειν πάθεσι χαλεπώτερον, ἢ τυραν-
νοῖς ^{o)}.
43. Βλάπτει Θεός, ἢ χολῶθεῖς ^{p)}, ἀλλ' ἀγνοηθεῖς.
Οργὴ γὰρ Θεῷ ^{q)} ἀλλότριον· ἐπ' ἀβελήτοις ^{r)}
γὰρ ἢ ὀργή· Θεῷ ^{s)} δὲ ἑδὲν ἀβέλητον.
44. Βαλευσάμενος πολλὰ, ἤκε ἐπὶ τὸ λέγειν, ἢ πράτ-
τειν· ἢ γὰρ ἔξεις ^{t)} ἐξουσίαν ἀνακαλέσασθαι τὰ
πραχθέντα, ἢ λεχθέντα.

45.

βοῦειν τις δύναται. cf. Gram. P. III. c. IV. 3) 3. pag. 23. nos fere simili ratione dicimus: *ist zu empfangen*; latine vertitur: *accipi potest*. i) v. λαμβάνω. Gr. p. 181. l) Similiter explicandum ac paullo ante not. h., nimirum sic: ὁ ἀνθρώπος οὐδὲν μείζον ἀληθείας δύναται λαβεῖν, καὶ Θεὸς κ. τ. λ. m) vid. sup. 32. not. x. n) Significationem passivam habet, vid. Viger. c. V. Sect. I. §. XI. o) sc. δουλεῖν. Gr. P. III. c. 3. 3. verba: *der Comparativus verliert etc.* p. 219. p) participium causaliter positum: caeterum licet terminatione

passivum sit, significatio-
nem tamen activam habet.
Quod in Aoristis primis il-
lorum verborum, qui hoc
tempore in activo carent,
saepissime accidere solet.
Gr. p. 159. 3. et 77. 2. Vi-
ger. Cap. V. S. I. §. XIII.
q) i. e. ἀπὸ Θεοῦ, Gram.
P. III. c. 3. 2. p. 216. et
in primis exempla p. 218.
Lamb. Bos p. 398. sq. r) sc.
πράγμασί ἐστι, in rebus an-
te non consideratis, seu con-
tra voluntatem accidentibus
locum habet etc. s) intellig.
ἐπὶ vel παρὰ Θ. Gr. P. III.
c. 3. 4 p. 220. t) v. ἔχω.
Gr. p. 178.

45. Γκῶσσα σοφῶ^{u)} ἔ' προηγμένως τίμιον^{x)} πα-
ρά^{y)} Θεῶ, ἀλλὰ τὰ ἔργα· σοφὸς γὰρ καὶ σιγῶν
τὸν Θεὸν τιμᾷ.
46. Οἶον τὸ ἥθος ἐκάσθ, τοῖος ὁ βίος καὶ αἱ πρά-
ξεις^{z)}· ψυχὴ γάρ ἐστι ταμεῖον, ἀγαθὴ μὲν^{a)}
ἀγαθῶ^{b)}, κακὴ δὲ κακῶ^{c)}.
47. Γλωσσαλγὸς ἀνθρώπος καὶ ἀμαθὴς, εὐχόμενος^{d)}
καὶ θύων τὸ Θεῖον^{e)} μίκινει. Μόνος ἐν ἱερεὺς ὁ
σοφὸς, μόνος^{f)} Θεοφιλὴς, μόνος εἰδὼς^{g)} εὐχεσθαι.
48. Διαλέγεσθαι ἄμεινον ἑαυτῷ πλέον, εἴπερ τοῖς
πέλας^{h)}.
49. Ἐφ' ὅσον στυτὸν ἀγνοεῖς, νόμιζε μαίνεσθαιⁱ⁾.
50. Ζητεῖν δεῖ καὶ^{l)} ἀνδρα^{m)} καὶ τέκνα, τὰⁿ⁾ μετὰ
τὴν ἀπαλλαγὴν τῷ βίῳ τέττα παρχμένοντα.
51. Ἐαν^{o)} αεὶ μνημονεύῃς, ὅτι, ὅπως ἂν^{p)} ἦ, ἡ
ψυχὴ σε, καὶ τὸ σῶμα ἔργον ἀποτελεῖ, Θεὸς
ἐφ' ἑσθ-

u) Gr. P. III. cap. 2. 2. p. 214. verb. *li enn aber er-
wehnte* etc. x) sc. πράγμα
ἐστι pro τιμία. Gr. p. 213.
verb. *So oft also* etc. y) Gr.
pag. 261. 3. z) sc. αὐτοῦ
a) vid. sup. 2. not. f. b) vid.
ibid. not. e. c) cf. Matth.
XII. 35. d) participia Grae-
corum saepe ut Latinorum
gerundia in DO explican-
da sunt. e) Sic praesertim
Socratici et Platonici dicere
solent pro τὸν Θεόν, vid.
v. c. Plato in Euthyphr. c. 4.
et alibi saepe. f) intellig.
ὁ σοφός, quod etiam in
ultima propositione poss

μόνος tanquam subjectum,
quod vocant, intelligen-
dum est. g) pro εἰδὼς
εὐχεσθαι εἶδε, Gr. P. III.
c. 4. 2. 1. p. 234. h) sc.
τυγχάνουσι ἀνθρώποις. Gr.
P. III. c. 1. 1. 5) pag. 209.
i) pro ὅτι μαίνη. Gr. P. III.
c. 4. 3. 1. p. 235. l) καὶ
καὶ ut Latinorum *et — et*.
m) hoc loco generatim con-
jugem denotat. n) Gr. P. III.
c. 1. 1. 2 3 p. 207. o) Gr.
P. III. c. 7. 14. pag. 280.
p) Gr. P. II. c. 7. 17. 2)
(r) p. 283. Viger. c. VII.
S. 2. Devar. c. 3. p. m. 58.

ἐφέςηκεν ρ) ἔφορος, ἐν πάσαις σκ ς) ταῖς εὐχαῖς
καὶ πράξεσιν, αἰδασθῆναι μὲν ς) τῷ θεωρῶ τὸ ἀλη-
θον ς), ἔξεις υ) δὲ τὸν Θεὸν σύνοικον.

52. Ζῆ ὥς κ) ἀληθῶς Θεῷ ὁμοίως ὁ αὐτάρκης καὶ
ἐκτῆμων Φιλόσοφος, καὶ πλεον ἡγεῖται μέγιστον γ),
μηδὲν ἄλλοτριον ζ) κεντῆσθαι α) καὶ μὴ ἀναγκαῖον.
Ἐπιτείνει γὰρ τὴν ἐπιθυμίαν ποτὲ ἢ τῶν β) χρη-
μάτων ἐπίκτησις. αὐταρχεῖς δὲ πρὸς εὐζωίαν, τὸ
μηδὲν ἀδικεῖν ε).

53. Ἡγεῖται μάλιστα ἀγαθὸν εἶναι δ), ὃ καὶ ἑτέρῳ με-
ταδιδόμενον ε), σοὶ μᾶλλον αὖξεται.

54. Ἡγεῖται μάλιστα ς) φίλος, τοὺς ὠφελῶντας τὴν
ψυχὴν, ἢ τὸ σῶμα.

55. Θελεῖ μᾶλλον τὰς ζ) συνόντας αἰδεῖσθαι σε, ἢ
φοβεῖσθαι. αἰδοῖ γὰρ πρὸς σε ς) σέβας, φόβῳ
δὲ μῖσος.

56. Ἴσθαι ι), ὥς ι) εὐδαιμονία προσποιήσεις πολλῶ ιι)
χρόνῳ λανθάνει.

57.

ρ) v. ἐφίστημι. ς) Gram. vel ἐκεῖνο. Gr. P. III. c. 1. 2.
P. III. c. 2. 2. p. 214. ver- i. verba. *Oftmals kommt etc.*
ba: *An statt der etc.* ς) vid. e) participium pro εἰ καὶ
sup. 2. not. f. t) Gr. P. III. ἑτέρῳ μεταδίδοιτο. *Viger.*
c. 2. 1. 2. p. 212. u) v. c. VI. S. I. §. XVII. f) pro
ἔχω. x) *Viger.* c. VIII. S. μᾶλλον, vel potius πολὺ
X. §. IX. γ) scil. εἶναι. μᾶλλον. g) accusat. cum
z) sc. χρῆμα. L. Bos p. 305. infinit pro ὅτι οἱ συνόντες
sq. Et Latini et nostrates αἰδοῦνταί σε. Gr. P. III. c. 4.
apud huiusmodi adjectiva 3. 1. p. 235. h) i. e. ἑπε-
substantiva omittere solent; ται. i) v. ἴσθαι. ι) pro ὅτι,
sic illi *nihil alienum* et nos *Vig. C. VIII. S. X. §. VII.*
nichts fremdes. α) v. κτάνομαι. Non abhorret vernacula lo-
b) Gr. P. III. c. 1. 1. quendi consuetudo, nam et
x) pag. 206. c) Gr. l. cit. nos saepe dicimus *wie pro*
d) pag. 208. d) sc. τοῦτο *dass*, m) int. εἰ, Bos p. 426,

57. Λόγω ἡγεμόνι ⁿ⁾ ἐν παντί ^{o)} χρώμενος εἰς ἀμαρ-
τήσεις ^{p)}.
58. Λόγον περὶ ^{q)} Θεῶ τοῖς ^{r)} ὑπὸ ^{s)} δόξης διεφθαρ-
μένοις ^{t)} λέγειν ^{u)}, καὶ ἀσφαλές· καὶ ^{x)} γὰρ τὴν
ἀληθῆ λέγειν ἐπὶ τούτων, καὶ τὰ ψευδῆ, κίνδυνον
φέρει.
59. Καὶ μείζων ^{y)} πάτχει διὰ ^{z)} τὸ συνειδὸς ὁ ἀδι-
κῶν, βλαπνιζόμενος τῇ ^{a)} ψυχῇ, ἥτερ τὸ σῶμα ^{b)}
ταῖς πληγαῖς ^{c)} μαστιγόμενος.
60. Μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι' ἣν δυνήσῃ φέρειν
ἀγνοούντων ἀπαιδευσίαν.
61. Οὐδεὶς ^{d)} ἐλεύθερος, εἰαυτῷ μὴ κρατῶν.
62. Ποίει ἃ κρίνεις εἶναι καλὰ, καὶ ποιῶν ^{e)} μέλλης ἢ
ἀδοξήσῃ· Φαῦλος γὰρ κριτῆς καλοῦ πράγματος
ὄχλος.
63. Πείραν ἀνθρώπου ἐν τῶν ἔργων μᾶλλον λάμβανει
ἢ

n) Similiter Latini *duce* dicunt, at germanice non in concreto, ut ajunt, sed in abstracto reddendum est. o) sc. πράγματι, vid. sup. 2. not. e. p) Eodem fere modo a Cicerone dictum est: *Natura duce errari nullo modo potest*, de leg. L. I. q) Gr. P. III. c. 6. 5. 4) p. 263. r) Gr. P. III. c. 4. 1. 2) I. p. 227. s) Gr. P. III. c. VI. 5. 6) p. 267. t) sc. ἀνθρώποις. vid. Index v. διαφθεῖρω. u) λόγον λέγειν, Gr. P. III. c. 4. p. 235. 1. 3) 2. p. 230. x) καὶ — καὶ, et — et, id est tam — quam. y) Gr. p. 61. z) Gr. p. 252. a) sc. ἐν. Gr. P. IV. c. 3. 4. p. 220. et c. 4. 1. 2) 2 p. 227. sq. vid. sup. 4. not. n. b) i. e. κατὰ τὸ σῶμα. Gr. P. III c. 4. 1. 2) 8. p. 232. c) vid. not. a. d) jungendum τῷ μὴ κρατῶν. Sic noster Poëta: *kein Mensch ist edel und frey, der den Begierden gehorchet.* e) vid. supra q. not. d. f) Gram. P. III. c. 4. 3. 2. p. 235.

ἢ ἐκ τῶν λόγων· πολλοὶ γὰρ βίω g) μὲν εἰσι κακοί, λέγειν h) δὲ πιθανώτατοι.

64. Πράττε τὰ μεγάλα i), μὴ ὑπισχνάμενος l) μεγάλα.

65. Ῥώμη ψυχῆς σωφροσύνη· αὕτη γὰρ ψυχῆς ἀπαθῆς φῶς ἐστὶ. τεθνᾶναι m) δὲ πολλῶ κρείττον, ἢ δι' ἀκρασίας σώματος τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.

66. Σοφὸς ἄνθρωπος καὶ θεοφιλὴς n), ὅς, ὅσα o) οἱ ἄλλοι μοχθᾷσι τῷ σώματος ἔνεκα, τοσαῦτα σπασάξει αὐτὸς ὑπὲρ p) ψυχῆς πονεῖν q).

67. Ψυχῆς ἀγνῆς r) τόπον οἰκειότερον ἐπὶ s) γῆς ἢ ἔχει Θεός.

68. Φιλήδονον t), καὶ φιλοσώματον, καὶ φιλοχρήματον, καὶ u) φιλόθεον τὸν αὐτὸν ἀδύνατον εἶναι x). Ὁ γὰρ φιλήδονος, καὶ y) φιλοσώματος· ὁ δὲ φιλοσώματος, πάντως καὶ φιλοχρήματος· ὁ δὲ φιλοχρήματος ἐξ ἀνάγκης ἀδίκος· ὁ δὲ ἀδίκος, εἰς z) μὲν a) Θεὸν ἀνόσιος, εἰς δὲ ἄνθρωπος παράνομος· ὥς καὶ b) ἐκατόμβας θύη, πολὺ

g) Gr. P. III. c. 3. 4. militer fere Cicero dixit p. 220. h) pro λόγῳ. saepe sic infinitivus pro substantivo ponitur, interdum explicandus per Latinorum gerundia in Do, vel supina in U. i) sc. πράγματα. l) Supra 9. not. d. Recte verti potest ohne — zu versprechen. m) v. θνήσκω. n) sc. ἐστὶ. o) respondet τῷ τοσαῦτα. p) Gr. P. III. c. 6. 4. 4) p. 256. q) Si p. 280.

πολὺ μᾶλλον ἀνοσιώτερός ἐστι ^{c)}, καὶ ἀσεβής, καὶ
ἄθεος, καὶ τῇ προαιρέσει ^{d)} ἱερόσυλος. Διὸ καὶ
πάντα Φιλήδονον, ὡς ἄθεον καὶ μιᾶρὸν ἐντρέπε-
σθαι χρή.

69. Ἔοικεν ^{e)} ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ· διὸ
τέρψιν μὲν ἔχει, χρείαν δὲ εὐδεμίαν παρέχε-
ται.

70. Ἡ παιδεία ὁμοία ἐστὶ χρυσῷ σεφάνῳ· καὶ ^{f)} γὰρ
τιμὴν ἔχει καὶ τὸ λυσιτελές ^{g)}.

71. Οἱ ἐλαφροὶ τῶν ἀνθρώπων ^{h)}, καθάπερ τὰ
κενὰ τῶν ἀγγείων, εὐβάσαντο τοῖς ὠταρίοις ⁱ⁾
εἰσίν.

72. Ὁ λόγος, ὥσπερ πλάσης ἀγαθός, καλὸν τῇ
ψυχῇ περιτίθησι σχῆμα.

73. Ὁ τῶν ¹⁾ σοφῶν νῆς, ὥσπερ χρυσός, βάρος ἔχει
μέγιστον.

74.

c) Quia nimirum hoc utrumque habebat. h) pro
sacrificio Deum et homi- ἀνθρώποι Gr. P. III. c. 3.
nes fallere conaretur. conf. I. p. 216. Sic etiam mox
supra 3. d) Gr. P. III. ἀγγείων pro ἀγγεῖα. i) i. e.
c. 4. I. 2) 2. p. 227. e) v. facile quovis verbo mo-
εἶχω. Gram. p. 177. f) καὶ ventur, et quo quivis ad
— καὶ, *tam* — *quam* eos loquens vult, impel-
g) Respicit auctor anti- luntur. Plutarch. in Reip.
quum morem, victoribus ger. Praec. p. m. 802.
coronas conferendi, qua- praecipit: δῆμον καὶ πόλιν
rum quaedam ex foliis et ἐκ τῶν ὠτων ἄγειν δεῖ μά-
ramulis contextae hono- λιστα, eadem utens τῶν
rem quidem afferebant, at λαβῶν seu ansarum simili-
pretio carebant. Maxi- tudine. I) Gr. P. III. c. 1.
mum autem praemium I. (1) p. 206.
corona aurea erat, quae

74. Τῆς ἀλαζονείας m), καθάπερ τῶν κεχρυσωμέ-
νων ὀπλων, ἔχ' ὁμοιά ἐσι τὰ ἐντὸς τοῖς ἐκτός.
75. Φαῦλα ἀνδρός, καθάπερ κυνὸς κακῆ, μᾶλλον
δεῖ τὴν σιγὴν, ἢ τὴν φωνὴν εὐλαβεῖσθαι.
76. Πατρὸς ἐπιτίμησις ἡδὺ φάρμακον n), πλεῖον
γὰρ ἔχει τὸ ὠφελεῖν τῆ δάκνοντος o).
77. Ἡ αὐτάρκεια, καθάπερ ὁδὸς βραχεῖα καὶ ἐπι-
τερπὴς, χάριν μὲν ἔχει p) μεγάλην, κόπον δὲ
μικρόν.
78. Τῷ γελοίῳ q) καθάπερ ἀλὶ πεφεισμένως δεῖ
χρῆσθαι.
79. Δεῖ ὥσπερ σειρῆνας r) τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν
τὸν κατασπεύδοντα s) τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὡς πα-
τρίδα.
80. Ὡς περ οἱ ἐν εὐδία πλέοντες, καὶ τὰ πρὸς τὸν
χειμῶνα t) ἔχουσιν ἑτοίμα· ἔτως οἱ ἐν εὐτυχίαις

B 2

Φρο.

m) jung. τῷ τὰ ἐντὸς. Genitivus reddi potest bey der Prahlerey, sicuti mox φαύλου ἀνδ. bey einem schlechten Menschen. n) vocabulum μέσον, vid. infra 89. ubi malo sensu accipiendum est. o) Gram. P. III. c. 3. 3. pag. 219. p) ut paullo ante ἔχει τὸ ὠφελοῦν. q) sc. ῥήματι, Gram. P. III. c. 1. 1. 3) 3. p. 208. r) Notum est, Sirenas secundum Homerum Odyss. M. 39. sqq. et 165. sqq. fascinaſſe dulcissimo cantu praeternavigantes ita, ut exitium, si propius accesserint, effugere non possent: fuisse autem eas monstra marina, superne virgines, quarum nomina Parthenope, Leucosia, et Ligia. Caeterum voces ab auctore adhibitae παρελθεῖν et ἰδεῖν πατρίδα abunde testantur, eum respexisse narrationem illam de Ulyſſe. s) δεῖ τὸν κατασπ. Gram. P. III. c. 4. 3) 3. pag. 230. t) sc. ἀναγκαια, vel ἐπιτήδεια. cl. ipsiſ admodum frequens. Bos p. 20. sq. alterutra harum vocum etiam mox

- Φρονῶντες, καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ἐτοιμάζουσι
βοηθήματα.
81. Οἱ μὲν δραπεταί, καὶ μὴ διώκονται, φοβῶνται·
οἱ δὲ ἄφρονες, καὶ μὴ πω κακῶς πράσσειν^{u)}, τα-
ράσσονται.
82. Οἱ μὲν κατ' ἐνιαυτὸν καρποὶ ἐκ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἐκ
τῆς Φιλίας^{x)} κατὰ πάντα καιρὸν φύονται.
83. Οὐτ' ἀρρώστῃ πληγὴν, ἢ τ' γ)^{y)} ἀνοήτῃ ἀπειλὴν δεῖ
εὐλαβεῖσθαι.
84. Οἱ μὲν^{z)} ἀμαθεῖς παῖδες τὰ γράμματα,
οἱ^{a)} δὲ ἀπαίδευτοι ἄνδρες τὰ πράγματα συγ-
χέουσι^{b)}.
85. Ὁ ἐκ Φιλοσοφίας^{c)} νῦν ἔοικεν ἡνιόχῳ· περὶ
γὰρ τῶν ἐν ἡμῖν ἐπιθυμιῶν^{d)}, αἰεὶ μετὰ γων αὐτὰς
εἰς^{e)} τὸ καλόν.
86. Καὶ^{f)} κυβερνήτης ἀγαθὸς ἐνίοτε ναυαγεῖ, καὶ
ἀνὴρ σπυδαῖος^{g)} ἀτυχεῖ.
87. Αἱ μὲν^{h)} βρονταὶ μάλιστ' αὖ τὰς παῖδας ἐκφοβῶ-
σιν, αἱ δὲ ἀπειλαὶ τὰς ἄφρονας.

88.

tanquam adiectivum ad
βοηθήματα est intelligen-
da. u) Oppositum est τὸ εὖ
πράσσειν, quod externam
magis felicitatem, εὐδαι-
μονεῖν vero internam de-
notat. x) sc. καρποὶ. y) red-
dendum ut Latinorum *non
magis quam*. z) supra 2.
not. f. a) int. καὶ, vel
etiam hoc μὲν, δὲ ut
ὥσπερ — οὕτως reddi pot-
est. b) Discernenda non
discernunt, miscendo su-
prema imis. c) sc. γενόμενος.
ἐκ Φιλισσ. eodem modo di-
citur quam ἐκ δικαίου, aut
ἐκ τοῦ φανεροῦ, cuiusmodi
locutiones adverbialiter
esse sumendas notat *Vige-
rus* c. IX. S. III. R. I. addo
etiam adjective. Gr. P. III.
c. 6. 1. 3) Not. 3) p. 244.
d) Gr. P. III. c. 4. I. 1) 3.
p. 224. e) Gr. pag. 250.
f) vel etiam. g) opponi-
tur interdum τῷ φαύλῳ.
h) supra 2. not. f.

88. Ἀνδριάντα μὲν τὸ σχῆμα, ἄνδρα δὲ ἡ πρᾶξις
κοσμεῖ.
89. Ταυτόν ἐστιν ἐκ χρυσῆ ποτηρίᾳ Φάρμακον θανά-
σιμον πιεῖν, καὶ παρὰ ¹⁾ Φίλῃ ἀγνώμονος συμβα-
λίαν λαμβάνειν.
90. Οὐχ ἔτι τῶς τοῖς ὀρφανοῖς παισὶν ὡς τοῖς ἀνοήτοις
ἀνδράσιν ἐπιτρόπων ¹⁾ ἐστὶ χρεία.
91. Εἰς μὲν τὸ εὐπλοῆσαι, κυβερνήτης καὶ πνεύμα-
τος χρεία· εἰς δὲ τὸ εὐδαιμονῆσαι, λογισμὸς καὶ
τύχης.
92. Ἐπισκοτεῖ ^{m)} τῷ μὲν ἡλίῳ ⁿ⁾ πολλάκις τὰ νέφη,
τῷ δὲ λογισμῷ τὰ πάθη.
93. Οὔτε τὸν ἄρῶσον ἢ χρυσὴν ὠφελεῖ κλίνη, ἔτε τὸν
ἀνόητον ἐπίσημος εὐτυχία.
94. Τὸ μὲν εὐκρατον ὕδωρ τὰς φλεγμονὰς ἐπιλύει·
ὁ δὲ ἐπιεικὴς λόγος τὰς ὀργὰς.
95. Οὔτε ὁ αὐσηρὲς οἶνος εἰς πολυποσίαν εὐθετός·
ἔτε ἀγροῖκος ^{o)} τρόπος εἰς ὁμιλίαν.
96. Πιθήκη ὀργὴν καὶ κόλακος ἀπειλήν, ἐν ἴσῳ ^{p)}
θετέον ^{q)}.
97. Τῆ βίᾳ καθάπερ δράματος, πρῶτον μέρος ἐστὶν
ἡ νεότης· διὸ πάντες αὐτῇ προσέχουσι.

98.

i) Gr. p. 261. 1) Verbum aut nomen, quod opus esse aliqua re significat, conjunctum sibi dativum personae et genitivum rei habet. cf. Gr. P. III. c. 4. I. 3) 3. Not. pag. 230. m) Gr. P. III. c. 2. 3. I. pag. 215. n) dativus ob praepos. ἐπὶ in ἐπισκοτεῖ. o) distinguendum ab ἀγροῖκος, quod in agris versantem denotat, seu rusticum, non propter mores, sed propter vitae genus ita adpellatum. p) sc. μέρι. q) Gr. p. 194.

98. Ἐν μὲν τοῖς συμποσίοις ὁ μὴ παροινῶν ἡδύτερος·
ἐν δὲ τοῖς ἀγαθοῖς ¹⁾ ὁ μὴ παρανομῶν.
99. Τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὄφιν ἐκτρέφειν, καὶ τὸν πονηρὸν ²⁾
εὐεργετεῖν ³⁾· παρ' ἑδαιτέρῳ γὰρ ἡ χάρις εὐνοίαν γεννᾷ.
100. Ἐν μὲν εὐδία σπάνιον τὸ ναυαγῆσαι· ἐν δὲ τῇ
ἀβελία, τὸ μὴ ναυαγῆσαι.
101. Τὰς μὲν κενὰς ἀσκήας τὸ πνεῦμα διΐζησι· τὰς
δ' ἀνοήτας ἀνθρώπους τὸ οἶημα.

III.

EX HIEROCLIS ¹⁾

Ἀσείοις.

1. Σχολαστικός ^{b)} κολυμβᾶν βελλόμενος ^{c)} παρὰ
μικρὸν ἐπνίγη. ὤμοσεν ^{d)} ἔν μὴ ἄψασθαι ὕδα-
τος ^{e)}, εἰ μὴ πρῶτον μάθῃ ^{f)} κολυμβᾶν ^{g)}.

2. Σχο-

1) sc. ἀνθρώποις. mea carmina, et plura alia
lius utique conveniret, si scripsit. b) Haec vox pe-
praeunte Holstenio pro culiari significato accipien-
ἀγαθοῖς legeretur τῇ εὐτυ- da est, talem enim indicat,
χία. Forfan etiam sub qualem nobis fingimus,
ἀγαθοῖς intelligi posset cum de civibus quorun-
πράγμασι; sed nescio, an dam Germaniae oppido-
usu receptum sit. s) ἄν- rum ridicula quaedam
θρώπων. t) Gr. P. III. narramus. c) pro ὅς ἐβού-
c. 4. I. 3) 6. p. 232. λετο. d) v. ὁμνύω, Gr.
a) Platonius Philosophus, p. 84. e) Gr. P. III. c. 4.
qui circa annum p. C. n. I. I) 3. p. 224. sq. f) Gr.
450. Alexandriae Philoso- P. III. c. 7. 14. p. 280.
phiam docuit, commenta- g) Putavit igitur se nata-
riumque in Pythagorae au- re sine aqua discere posse.

2. Σχολαστικός Φίλω^{h)} συναντήσας εἶπε, καὶ ὕπνῳ σε ἰδὼνⁱ⁾ προσηγόρευσά. Ὁ δὲ^{l)}, σύγγνωθί^{m)} μοι, ὅτι ἔ' προσέσχονⁿ⁾.
3. Σχολαστικός νοσῶντα ἐπισκεπτόμενος, ἠρώτα^{o)} περὶ τῆς υἰγείας. Ὁ δὲ ἔκ' ἡδύνατο^{p)} ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς ἔν' ἐξήλεγξεν^{q)}, ἐλπίζω καὶ μὲ νοσῆσαι, καὶ ἐλθόντι σοι μὴ ἀποκριθῆναι.
4. Σχολαστικός ἰατρῷ συναντήσας^{r)}, συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψῃ^{s)}, ὅτι ἔκ' ἐνόησα.
5. Σχολαστικός θέλων τὸν ἵππον αὐτῷ διδάξαι μὴ τρώγειν πολλὰ, ἔ' παρέβαλεν^{*}) αὐτῷ τροφάς. Ἀποθανόντος^{t)} δὲ τῷ ἵππῳ^{u)} τῷ λιμῷ^{x)}, ἔλεγε· Μέγα ἐζημιώθην· ὅτε γὰρ ἔμαθε^{y)} μὴ τρώγειν^{z)}, τότε ἀπέθανε.
6. Σχολαστικός οἰκίαν πωλῶν^{a)}, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερε.

7. Σχο-

h) Gr. P. III. c. 4. I. 2) dicit in Phaedro: παρα-
 7. p. 229. i) pro εἶδον καὶ βάλλειν τὴν ἀμβροσίαν τοῖς
 προσηγ. l) sc. εἶπε. m) v. ἵπποις, et infra IV. II, 2.
 συγγινώσκω. Gr. p. 174. εἰ πλείους τῇ ὀρνίθι κριθῶς
 n) Gr. p. 178. o) v. ἐρω- παραβάλοι. t) v. ἀπο-
 τάω. p) Gr. p. 176. q) v. θνήσκω, Gr. p. 178. u) Ge-
 ἐξελέγχω. r) vid. not. h. nitivi, quos dicunt con-
 s) v. μέμφομαι. *) Sic sequentiae, ut Latinorum
 reposui ex conjectura, ablativi, *mortuo autem*
 pro παρέβαλεν, quod editi *equo*: explicandi per ἐπεὶ
 omnes habent. Παρα- vel ὅτε vel ὡς, sic: ὅτε δὲ
 βάλλειν proprie de pabulo ἀπέθανεν ὁ ἵππος. Gr.
 brutorum adhibetur: sic P. III. c. 4. I. 1). x) Gr.
 enim Plutarchus παρα- P. III. c. 4. I. 2) 2. p. 227.
 βάλλειν τοῖς θρέμμασι, et y) v. μανθάνω. Gr. p. 182.
 Athenaeus, παραβάλλειν z) Gr. P. III. c. 4. 3. I.
 τροφήν τῇ κνμῆλῳ· huc p. 235. a) Praesens pro
 etiam pertinet, quod Plato futuro: *vendere cupiens*.

7. Σχολαστικός θέλων εἰδέναι *), εἰ πρέπει αὐτῷ b) κοιμᾶσθαι, καμμύσας c) ἐσοπτρίζετο.
8. Σχολαστικός οἰκίαν πριάμενος, καὶ τῆς θυρίδος d) προκύψας, ἡρώτα τὰς παρίοντας *), εἰ πρέπει αὐτῷ ἢ οἰκία.
9. Σχολαστικός ἰατρῷ e) συναντήσας ὑπὸ τοίχου ἐκρύβη f). Τινὸς δὲ πυθομένῃς g) τὴν αἰτίαν, ἔφη h), καιρὸν ἔχω i) μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τῷ ἰατρῷ.
10. Σχολαστικός ἀμιναιῖαν l) ἔχων, ἐσφράγισεν αὐτήν. Τῷ δὲ δάλα κατώθεν τρήσαντος m), καὶ τὸν οἶνον αἶροντος, ἐθαύμαζεν, ὅτι τῶν σημάτων σῶων ὄντων n) ὁ οἶνος ἐλαττέτο. ἕτερος εἶπεν,

*) Deest hoc verbum in editis. b) Gr. P. III. c. 4. I. 2) 5. p. 228. c) i. e. ἐκάμμυσε καὶ ἐσοπτρ. editis. b) Gr. P. III. c. 4. I. 2) 5. p. 228. c) i. e. de re rust. c. 5. *Macrob.* Saturn. II, 16. Certum est, vinum fuisse Campanum; unde autem nomen acceperit, an ab Aminaeis, Thessaliae populo, qui vites hujus generis, ut *Pierius* ex *Aristotele* refert, (ipse autem locum *Aristotelis* invenire haud potui) in Campaniam transmiserint, non satis constat. Plura qui legere cupit, adeat interpp. ad locum *Virgilii* allegatum. m) v. τιτράω, Gr. p. 188. de genitivis consequ. v. supra not. u. n) Vim horum genitivorum optime nostrum *ungeachtet* exprimit.

d) Gr. P. III. c. 4. I. 1) 3. p. 224. *) v. παρεῖμι, non commutandum cum πάρεμι, quod adesse significat. c) Supra not. r. f) v. κρύπτω. g) v. πυνθάνομαι, Gr. p. 186. h) v. φημι. Gr. p. 153. i) Idiotismus. v. Ind.

l) Plane singularis est huius vocis h. l. significatus, proprie enim adjectivum est, dicitur ἀμιναιῖος οἶνος, ἀμιναιῖα σταφυλή. Significat autem hoc loco *dolium* vino aminaeo repletum. Vini huius mentionem facit *Virgilius*, *Georg.* II. 96. et ma-

εἶπεν, ὅρα, μὴ κάτωθεν ἀφηρεῖθῃ ο). Ὁ δὲ, ἀμα-
θέσατε, εἶπεν, ἔ τὸ κάτωθεν p) λείπει, ἀλλὰ τὸ
ἄνωθεν μέρος.

11. Σχολαστικός ἰδὼν q) σρεθία ἐπὶ δένδρε, λά-
θρα ὑπείσσελθὼν r) ὑφαπλώσατο τὸν κόλπον,
καὶ ἔσειε τὸ δένδρον, ὡς ὑποδεξόμενος s) τὰ
σρεθία.

12. Σχολαστικός σχολασικῶ συναντήσας εἶπεν, ἔμα-
θον, ὅτι ἀπέθανες· καὶ κεῖνος, ἀλλ' ὁρᾷς με ἔτι,
ἔφη t), ζῶντα· καὶ u) ὁ σχολαστικός x), καὶ μὴν
ὁ εἰπὼν μοι y) πολλῶ z) σx a) ἀξιοπιστότερος
ὑπάρχει.

13. Σχολαστικός ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ ἐξιὼν ἡρώτα πιεῖν b)
ὑδωρ, εἰ καλόν, ἐν τῷ αὐτόθι c) φρέατι· τῶν d)
δὲ φησάντων, ὅτι καλόν e), καὶ γὰρ οἱ γονεῖς αὐτῶ
ἐξ αὐτῶ f) ἔπινον· καὶ g) πηλίκας, ἔφη, εἶχον h)
τραχήλας, ὅτι εἰς i) τοσῶτον βάθος πίνειν ἡδύ-
ναντο l).

14.

ο) v. ἀφαιρέω. p) sc. τόθι φρέατι καλὸν ἢ πρὸς
ὄν. q) v. εἶδω. r) v. ὑπ-
εἰσέρχομαι. s) v. ὑπο-
δέχομαι. t) v. φημι, illud
ἔφη dividitur a καὶ κεῖ-
νος, ut Latinorum inquit.
u) idem valet ac Latinorum
contra. x) sc. ἔφη, quod
saepe omittitur, ut Latino-
rum dicebat. y) sc. τοῦτο,
nimirum ὅτι σὺ ἀπέθανες.
z) vid. Ind. a) Gr. P. III.
c. 3. 3. p. 219. b) intell.
εἰ τὸ ὑδωρ τὸ ἐν τῷ αὐ-
τόθι φρέατι καλὸν ἢ πρὸς
τὸ πίνειν. c) sc. ἐντι. Grae-
ci saepe sic adverbiiis pro
adjectivis utuntur. vid. su-
pra IO. not. p. Viger. c. I.
III. d) sc. ἀνθρώπων ἐκεῖ
ὄντων vel etiam pro τινῶν.
de genit. vid. sup. 5. not. u.
e) sc. ἢ τὸ ὑδωρ τὸ ἐν τῷ
φρέατι. f) sc. τοῦ φρέα-
τος. g) vid. Ind. h) Gr.
p. 85. n. 3. i) pro ἐκ.
l) Gr. p. 176. et p. 311.
n. I.

19. Σχολαστικὸς ἀπορῶν δαπανημάτων ^{c)}, τὰ βιβλία αὐτῷ ἐπίπρασε, καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ^{f)} ἔλεγε ^{g)}· σύγχαιρε ἡμῖν ^{h)}, πάτερ· ἡδὴ γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει ⁱ⁾.
20. Σχολαστικὸν παιδίον ἀπέθανεν· ἰδὼν ^{l)} δὲ πλῆθος λαὸν συνελθεῖν, ἔλεγεν· Αἰσχύνομαι εἰς τοσῷτον ὄχλον μικρὸν παιδίον προφέρειν.
21. Σχολαστικὸς υἱὸς ὑπὸ ^{m)} τῷ πατρὶ εἰς πόλεμον ἐκπεμπόμενος ὑπέσχετο ⁿ⁾ ἐνὸς τῶν ἐχθρῶν κεφαλὴν ἀγαγεῖν. Ὁ ^{o)} δὲ ἔφη, εὐχομαι ^{p)} καὶ χωρὶς κεφαλῆς ^{q)} σε ἐλθόντα ^{r)}, μόνον ὑγιῆ ὄντα ἰδεῖν, καὶ εὐφρανθῆναι ^{s)}.
22. Σχολαστικῷ φίλος ἔγραψεν ἐν Ἑλλάδι ὄντι, βιβλία αὐτῷ ἀγοράσαι· τῷ δὲ ἀμελήσαντος ^{t)}, ὥς μετὰ χρόνον τῷ φίλῳ ^{u)} συνώφθη ^{x)}, εἶπε· τὴν ἐπιστολήν, ἣν περὶ βιβλίων ἀπέστειλάς ^{y)} μοι, ἂν ἐκομισάμην.

IV.

- e) Gr. P. III. c. 4. I. 1) te vocum χωρὶς κεφαλῆς
3. p. 224. f) sc. αὐτοῦ. positum est, quae etiam
g) reddendum *his verbis*. significare possunt, si ipse
Sic etiam alias verba εἰ- capite careret. De geni-
πεῖν et λέγειν verbis dicen- tivo vid. Gr. P. III. c. 5. I.
di vel aliquid significandi pag. 236. sq. r) pro καὶ
juncta, reddi possunt. cf. ἔλθης καὶ μόνον ὑγιῆς ἦς.
Luc. I, 63. h) Gr. P. III. s) v. εὐφραίνομαι. Caete-
c. 4. I. 2) 7. p. 229. i) Gr. rum, ut facile patet, ad
P. III. c. 2. 3. I. p. 215. patrem refertur, et jungi-
l) v. εἶδω. m) Gr. p. 267. tur τῷ εὐχομαι sicut ἰδεῖν.
n) v. ὑπισχνέομαι. Gr. t) sc. τούτου. i. e. τοῦ ἀγο-
p. 189. o) sc. σχολαστικῶς. ράσαι. u) Gr. P. III. c. 4.
p) constt. εὐχομαί σε ἰδεῖν I. 2) 7. p. 229. x) v. συν-
καὶ ἐλθόντα χ. κ. μ. υ. ο. ὀπτομαι. y) v. ἀποστέλλω.
q) τὸ ἀστεῖον in ambiguita-

IV.

EX AESOPI ^{a)} FABULIS.

I.

Fab. 3.

ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΞ.

- 1 Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρεα καθεζομένη, κατὰ τὸ εἰω-
 2 θὸς ^{b)} ἦδεν ^{c)}. Ἰέραξ δὲ, θεασάμενος, καὶ τρο-
 3 Φῆς ^{d)} ἀπορῶν, συνείληφεν ^{e)} ἐπιπτάς ^{f)}. Ἡ δ'
 ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα ^{g)}, εἰδεῖτο ^{h)} τῷ ἰέρακῳ, μὴ
 βρωθῆναι ⁱ⁾. μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ^{l)} ἰέρακος γασ-
 τέρα πληρῶν, δεῖν δὲ αὐτὸν, τροφῆς ^{m)} προσδεό-
 μενον, ἐπὶ τὰ μείζω τῶν ὀρνέων ⁿ⁾ τραπέσθαι ^{o)}.
 3 Καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν· ἀλλ' ἐγωγε ἄφρων
 ἂν ^{p)} εἶην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἐτοίμην τροφήν ἀφείς ^{q)},
 τὰ μὴ φαινόμενά ^{r)} πῶ ^{s)} διώκοιμι ^{t)}.

Ο

a) Aesopus Phrygius ho-
 mo fuisse fertur, qui tem-
 poribus Solonis et Croesi
 vixit. Ab initio servus fuit,
 deinde per aliquod tempus
 in aula Croesi versatus, de-
 nique Delphis morte indi-
 gna periit, de rupe nimi-
 rum praecipitatus. b) v.
 ἦθω int. ἦθος. c) v. ἄδω.
 d) Gr. P. III. c. 4. 1. 1)
 3. p. 224. e) v. συλλαμ-
 βάνω. Gr. p. 181. f) v.
 ἐφίπτῃμι. g) Gr. P. III.
 c. 4. 3. 2. p. 225. h) verb.
 θέομαι constr. cum gen. ob-
 omīssum δέησιν, ut *Bos* vult
 p. 2., forsan melius ob omīf-

sum παρὰ. i) v. βιβρώσκω.
 l) sc. αὐτήν. m) vid. not. d.
 n) pro ὀρνεα. Gr. P. III.
 c. 3. 1. p. 216. o) v. τρέπο-
 μαι. p) Gr. P. III. c. 7. 17.
 p. 282. sq. q) pro ἀφείην
 καὶ. Graeci plerumque
 participiis eodem modo ut
 Latini utuntur, explicanda
 igitur sunt ut Latinorum
 participia. r) i. e. *incogni-
 ta, quae nondum cerno.* s) Il-
 lud πῶ, quod ad consti-
 tuendam vocem μήπω per-
 tinet, per tmefin interdum
 a priori syllaba divellitur.
 t) Gr. P. III. c. 7. 16.
 p. 281.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ^{u)} ἕως 4
 ἀλόγισοί εἰσιν, οἱ δὲ ἐλπίδα πλείονων ἀδήλων ^{x)}
 τὰ ἐν χερσὶ προΐεμενοι ^{y)}.

2.

Fab. 4. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες εἰς Φρέαρ **1**
 κατέβησαν ^{z)}. Μετὰ δὲ τὸ πιεῖν τῷ τράγῳ σκε-
 πτομένῃ ^{a)} τὴν ἀνοδὸν, ἡ ἀλώπηξ ἔφη ^{b)}· θάρ-
 σει, χρήσιμόν τι ^{c)} καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων ^{d)}
 σωτηρίαν ἐπινενόησα. Εἰ γὰρ ὀρθίος σταθείς ^{e)} **2**
 τὰς ἐμπροσθίας τῶν ποδῶν ^{f)} τῷ τοίχῳ ^{g)}
 προσερείσεις, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τῷ ἐμπρο-
 σθεν κλινεῖς, ἀναδραμῶσα ^{h)} διὰ τῶν σῶν αὐ-
 τῇ ⁱ⁾ νώτων καὶ κεράτων, καὶ ἔξω τῷ Φρέατος
 ἐκείθεν ^{l)} πηδήσασα, καὶ σὲ μετὰ τῷτο ἀνα-
 σπάσω ἐντεῦθεν. Τῷ δὲ τράγῳ πρὸς τῷτο ^{m)} **3**
 ἐτοίμως ὑπηρετησαμένῃ ⁿ⁾, ἐκείνη τῷ Φρέατος
 ἕως ἐκπηδήσασα, ἐσπίρτα περὶ τὸ σόμιον ἡδομέ-
 νη. Ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμέμφετο, ὡς παραβαί-
 νεσαν

u) int. ἕκ. pro τοιοῦτοι ἄνθρωποι, vid. etiam not. n.
 x) sc. χρημάτων. v. I, 2.
 y) pro προΐενται. Gram. P. III. c. 4. 2. 1.
 z) v. κατὰ βαίνω. Gram. pag. 173.
 a) Gen. consequ. vid. su-
 pra III. 5. not. u. b) v. Φημί.
 c) sc. πρᾶγμα. d) sc. ἡμῶν.
 e) v. ἴστημι, supra not. q.
 f) pro πόδας, supra not. n.
 g) dat. ob praep. πρὸς in
 προσερείδω. h) v. ἀνα-
 τρέχω. i) pro ἐγὼ. oppo-
 nitur τῷ σε, quod sequi-
 tur, et cum emphasi qua-
 dam intelligendum est.
 Sic fere ego quidem, quan-
 tum ad me, sola et sine ulla
 alia opera. l) sc. inde a
 tuis cornibus. m) sc.
 πρὸς τὸ ἐπηδᾶν τὴν ἀλώ-
 πεκα. n) not. a.

4 νῆσαν τὰς συνθήκας. Ἡ ο) δὲ, ἀλλ' εἰ τοσαύ-
 τας, εἶπε P), Φρένας ἐκέκτησο q), ὅποσας ἐν τῷ
 πώγωνι τρίχας r), ἔ πρότερον ἂν κατέβης, πρὶν
 ἢ τὴν ἄνοδον σιέψασθαι s).

5 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔτω καὶ τὸν Φρόνιμον
 ἄνδρα δεῖ r) πρότερον τὰ τέλη σκοπεῖν u)
 τῶν πραγμάτων, εἴθ' ἔτως αὐτοῖς x) ἐγχει-
 ρεῖν.

3.

Fab. 5.

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

1 Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη y) λέοντα, ἐπει-
 δὴ κατὰ τινὰ τύχην z) αὐτῷ a) συνήντησε b),
 τὸ μὲν πρῶτον c) ἔτως ἐφοβήθη, ὥς μικρᾷ d)
 2 καὶ ἀποθανεῖν. Ἐπειτα τὸ δεύτερον θεασαμέ-
 3 νη, ἐφοβήθη μὲν, ἔ μὲν ὥς e) τὸ πρότερον. Ἐκ
 τρίτη f) δὲ τέττον θεασαμένη, ἔτως αὐτᾷ g)
 κα-

ο) sc. ἀλώπηξ. p) v. su- x) Gr. P. III. c. 4. I. 2)
 pra III, 12. not. t. q) v. 7. p. 229. y) pro ἢ μή-
 κτάομαι. r) nom. θρίξ. πω ἐθεάσατο. z) simili-
 Non sine ratione compa- ter Latini loqui solent
 ratio haec ab auctore in- forte quadam. a) not. x.
 stituta est, latet adhuc b) v. συναντάω. c) Gr.
 elegans sensus, nimirum p. 200. 3) et 2. d) sc.
 senes et bene barbatos δεῖν, abesse, quod reticere
 non ideo semper esse fa- solent Graeci in ὀλίγου et
 pientes, innuere vult. μικροῦ. Bos p. 351. Sensus
 s) Gr. P. III. c. 5. 2. I. est: ita ut etiam parum ab-
 p. 238. t) Gr. P. III. esset, quin moreretur. e) in-
 c. 4. I. 3) 3. pag. 230. clusum habet οὕτως. f) Gr.
 u) Part. pro infin. σκοπεῖν. p. 244. 1) (3) 3) 4).
 Gr. P. III. c. 4. 2. 2. p. 234. g) Gr. P. III. c. 4. I. 1) 3.
 Viger. c. VI. S. I. §. 13. p. 224.

κατεθάρρῃσεν, ὡς καὶ προσελθῶσα ^{h)} διαλε-
χθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φο- 4
βερά τῶν πραγμάτων ⁱ⁾ εὐπρόσιτα ποιεῖ.

4.

Fab. 7.

ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα ^{l)}, καὶ ἀπο- I
κοπείσης ^{m)} τῆς ἑρᾶς διαδράσῃ ⁿ⁾, ἀβίωτον ὑπ'
αἰσχύνης ἤγειτο τὸν βίον. Ἐγνώ ^{o)} ἐν, καὶ τὰς 2
ἄλλας ἀλώπεκας τῷ αὐτῷ νηθετῆσαι, ὡς ἂν τῷ
κοινῷ πάθει ^{p)} τὸ ἴδιον ^{q)} συγκαλύψειεν ^{r)} αἰ-
σχος. Καὶ δὴ πάσας ^{s)} ἀθροίσασα παρήνει ^{t)}, 3
τὰς ἑρᾶς ἀποκόπτειν, ὡς ἔκ ἀπρεπὲς μόνον τῷ
τὸ μέλος ὄν, ἀλλὰ καὶ περιττὸν βάρος προσηρη-
μένον ^{u)}. Ὑπολαβῶσα δέ τις αὐτῶν εἶπεν ὦ 4
αὕτη ^{x)}, ἀλλ' εἰ ἔσσι τοῖς τῷ προσέφερεν ^{y)}, ἔκ ἂν
ἡμῖν ^{z)} αὐτὸ συνεβόλευες.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώ- 5
πων ^{a)} ἔκ δι' εὐνοίαν τὰς πρὸς τὰς πέλας ^{b)}
ποιῶν-

h) v. προσέρχομαι. Gr. ob partic. ὡς ἂν. s) sc.
pag. 177. de partic. vid. ἀλώπεκας. t) v. παραι-
supra I. not. q. i) pro νέω. u) v. προσαρτάω.
πράγματα. Gr. P. III. c. 3. x) compellatio vim inter-
I. p. 216. l) v. λαμβάνω. jectionis habens, ut Lati-
Gr. pag. 181. m) v. ἀπο- norum *hous tu*. y) verba
κόπτω. vid. 2. not. a. commodi plerumque da-
n) v. διαδιδράσκω. Gr. tivo junguntur. z) Gr.
p. 176. o) v. γινώσκω. P. III. c. 4. I. 2) 7. pag.
Gr. p. 174. p) Si nimi- 229. a) not. i. b) sc.
rum omnes caudis care- ὄντες. Gr. P. III. c. I. 5)
rent. q) sc. πάθος. r) optat. p. 209.

ποιῶνται συμβαλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς ^{c)} συμφέρον.

5.

Fab. 10. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

- 1 Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πριά-
μενος καὶ πέρδικα, σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε ^{d)} νέμε-
2 σθαι. Τῶν ^{e)} δὲ τυπτόντων καὶ ἀπελαυνόν-
των ^{f)}, ἐκεῖνος ἠθύμει ^{g)} σφόδρα, νομίζων, ὡς
ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυό-
3 νων. Ὡς δὲ μετὰ μικρὸν ^{h)} κακείνους ἐώρακε ⁱ⁾
μαχομένους, καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λυ-
πῆς ^{l)} ἀπολυθεὶς, εἶπεν· ἀλλ' ἐγώ γε ἀπὸ τῆς
νῦν ^{z)} λυπήσομαι, ὁρῶν καὶ αὐτὰς ^{m)} μαχομένους
ἀλλήλοις.
- 4 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ⁿ⁾ ῥαδίως
φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ^{o)} ὕβρεις,
ὅταν αὐτὰς ἴδωσι μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομέ-
νους ^{p)}.

6.

Fab. 15. ΑΔΥΝΑΤΑ ^{q)} ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ ^{r)}.

- 1 Ἄνθρωπος πένης νοσῶν, καὶ κακῶς διακειόμενος,
ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἰατρῶν ἀπεγνώσθη ^{s)}, τῶν
θεῶν

c) Gr. p. 221. ab init. θρωποι. o) ἀνθρώπων, quae
d) v. ἀφίημι. e) sc. ἀλε- vox etiam apud οἰκείων in-
κτρυόνων. f) sc. τὸν πέρδι- telligenda. p) pro infinit.
κα, vid. III. 5. not. u. ἀπέχεσθαι. vid. supra 2,
g) v. ἀθυμέω. h) sc. χρό- 5. not. u. q) sc. πράγματα.
νον. i) v. ὁράω. l) Gr. r) ἄνθρωπος vel ἄνθρωπος. s) v.
P. III. c. 4. 1. 1) 3. p. 224. ἀπογινώσκω. Gr. p. 174.
m) τοὺς ἀλεκτρυόνας. n) ἄν-

Θεῶν ^{t)} εἶδεῖτο, ὡς ^{u)}, εἰ τὴν ὑγίειαν αὐτῷ ^{x)} πάλιν
ἐπανελθεῖν ^{y)} ποιήσειαν ^{z)}, ἑκατὸν βόας ^{*)} αὐτοῖς
προσοίσειν ^{a)}, ὑπισχνόμενος, εἰς θυσίαν. Τῆς δὲ ²
γυναικὸς αὐτῆς πυθομένης ^{b)}, καὶ πᾶ σοι ^{c)} ταῦ-
τα, ἦν ^{d)} ὑγιαίνης; ἐκεῖνος ἔφη, οἶει ^{e)} γὰρ ἀναστῆ-
νοῦ ^{f)} με ἐντεῦθεν, ἵν' οἱ θεοὶ ταῦτά με ἀπαιτή-
σωσιν ^{g)};

Ὁ μῦθος δημοῖ, ὅτι πολλοὶ ῥαδίως κατε- ³
παγγέλλονται, ἅπερ ^{h)} τελέσαι ἔργω ^{z)} προς-
δοκῶσιν.

7.

Fab. 19.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. Θέ- ¹
ρας ⁱ⁾ δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης ^{l)}, ἐκείνην
κατα-

t) supra I, 2. not. h. u) il-
lud ὡς jungendum τῷ προς-
οίσειν et ita constr. τῶν
Θεῶν εἶδεῖτο (sc. ποιεῖν αὐτῷ
πάλιν ἐπανέρχεσθαι τὴν
ὑγίειαν) ὡς προσοίσειν
ὑπισχνόμενος (i. e. ὅτι
προσφέρειν ἔμελλεν) αὐ-
τοῖς ἑκατὸν βόας εἰς θυ-
σίαν, εἰ ποιήσειαν αὐτῷ
πάλιν ἐπανελθεῖν τὴν ὑγί-
ειαν. x) supra not. y. vel
etiam Gr. P. III. c. 4. I. 2)
7. p. 229. y) v. ἐπανέρ-
χομαι. z) Gr. P. III. c. 7.
16. p. 281. *) i. e. ἑκα-
τόμβην. vid. sup. II. 68. a) v. προσφέρω. Gr. p. 189.
b) v. πυνθάνομαι. Gr. pag.
186. de genit. vid. III, 5.
not. u. c) sc. ἐστὶ. Gr. P. III.
c. 4. I. 2) 6. pag. 229.
d) Gr. P. III. c. 7. 17.
p. 282. e) v. οἶμαι. Gr.
pag. 183. f) v. ἀνίστημι.
g) Differt hoc verbum a
simplici αἰτεῖν eo, quod
hoc poscere seu *petere ali-*
quid, ἀπαιτεῖν vero *jure*
aliquid poscere denotet. h)
includit ταῦτα. i) scil. δια-
Gr. P. III. c. 4. I. 1) 5.
pag. 226. l) vid. III. 5.
not. u.

- 2 καταλιπόντες, ἐπεζήτην ἑτέραν ^m). Καὶ δὴ βα-
 θεῖ περιέτυχον ⁿ) Φρέατι ^o), ὅπερ ἰδὼν ἄτερος,
 θατέρω φησί· συγκατέλθωμεν ^p), ὦ ἄτος ^q),
 3 εἰς τόδε τὸ Φρέαρ. (Ὁ ^r) δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν·
 ἂν ἔν καὶ τὸ ἐνθάδε ^s) ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀνα-
 βησόμεθα ^t);
- 4 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔδει ἀπερισκέπτως προσ-
 ἵεναι ^u) τοῖς πράγμασιν ^x).

8.

Fab. 20. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

- 1 Γέρων ποτὲ ξύλα τεμὼν ἐξ ὄρχος, καὶ πὶ τῶν
 ὤμων ἀράμενος ^y), ἐπειδὴ πολλὴν ^z) ὁδὸν ἐπηχθι-
 σμένος ^a) ἐβάδισεν, ἀπειρηκῶς ἀπέθετό ^b) τε τὰ
 2 ξύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν ^c) ἐπεκαλεῖτο. Τῷ
 δὲ θανάτῳ εὐθύς ἐπισάντος ^d), καὶ τὴν αἰτίαν
 πυνθανομένῃ, δι' ἣν αὐτὸν καλοῖη, ὁ γέρων εἶφη
 ἵνα τὸν φόρτον τῷτον ἀρας ^e) ἐπιθῇς ^f) μοι.

Ὁ

m) sc. λίμνην. n) v. πε-
 ριτυγχάνω. Gr. pag. 189. y) v. αἶρω. z) sc. δια, vel
 o) Gr. P. III. c. 4. I. 2) 3) 2. p. 230. a) v. ἐπαχ-
 8. p. 229. p) v. συγκατ-
 ἔρχομαι, conjunctivus b) v. ἀποτίθεμαι.
 h. l. vim admonendi habet. c) Gr. P. III. c. 4. 3. I.
 q) vid. supra 4, 4. not. x. gen. vid. III, 5. not. u.
 r) sc. ἕτερος. s) sc. ὄν. e) v. αἶρω. f) v. ἐπιτί-
 t) v. ἀναβαίνω. Gr. p. 173. θημι. Gr. P. III. c. 7. 4.
 u) v. πρόσκειμι. x) Gr. p. 274.
 P. III. c. 4. I. 2) 2. p. 227.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, Φιλό- 3
ζωος ὢν g), καὶ μυρίοις κινδύνοις h) περιπεσὼν i)
δοκῇ l) θανάτῳ m) ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν n) πολὺ
πρὸ τῆς θανάτῳ αἰρεῖται o).

9.

Fab. 22. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΤΤΟΥ.

Γεωργός τις, μέλλων p) καταλύειν τὸν βίον, 1
καὶ βεβλόμενος τῆς ἐαυτῆς παιδας πείραν λαβεῖν q)
τῆς γεωργίας r), προσκαλεσάμενος αὐτῆς ἔφη·
παιδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν s) ἤδη τὸν βίον ὑπέξειμι, 2
ὑμεῖς δ', ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται t),
ζητήσαντες u), εὕρησέτε x) πάντα. Οἱ μὲν ἔν 3
οἰηθέντες y), θησαυρὸν ἐκεῖ πρ κατορύχθαι z),
πᾶσαν τὴν τῆς a) ἀμπέλῳ γῆν μετὰ b) τὴν ἀπο-
βίωσιν τῆς πατρὸς κατέσκαψαν, καὶ θησαυρῷ μὲν
ἐπερίετυχον c), ἡ δὲ ἀμπελος, καλῶς σκαφεῖ-
σα d), πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν e).

C 2

Ο

g) Participium h. l. cau- regitur. s) vid. II, 2. not.
sam involvit, et reddend- f. t) neutrum plurale ver-
um est *quum vitam amet*. bum amat in singulari nu-
h) de dativo vid. Gr. P. III. mero. Gramm. pag. 215.
c. 4. I. 2) 2. p. 228. i) v. u) particip. pro εἰς ζητῆτε.
περιπίπτω. Gr. pag. 186. x) v. εὕρισκω. Gr. p. 178.
l) Gr. P. III. c. 7. 15. y) v. οἶμαι. Gr. pag. 183.
pag. 280. m) Gr. P. III. z) inf. praet. pass. artic.
c. 4. I. 1) 3. pag. 224. verbi κατορύττω. a) Gr.
n) Gr. P. III. cap. I. I. 4) P. III. c. I. I. 1) pag. 206.
pag. 208. o) jungendum b) Gr. p. 255. c) vid. fu-
tῷ ὅτι π. α. p) Gr. P. III. pra 7, 2. not. n. et o.
c. 4. 3. 2. p. 235. q) Gr. d) v. σκάπτω. e) v. ἀνα-
I. c. I. r) genit. a πείραν δίδωμι.

- 4 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάρματος θησαυρός ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις ^f).

IO.

Fab. 23. ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΝΕΣ.

- 1 Ἄνὴρ τις, ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὐτῷ προα-
 2 σείῳ ^g) ἀποληφθεὶς ^h), πρῶτα μὲν τὰ πρόβατα
 3 κατέφαγεν, εἴτα τὰς αἰγας. Τῷ δὲ χειμῶνος ἐπι-
 4 κρατῆντος ⁱ), καὶ τὰς ἐργάτας βῆς σφάξας ^l)
 5 ἐθοινήσατο. Οἱ δὲ κύνες, ταῦτα ἰδόντες, διελέ-
 6 χθησαν ^m) πρὸς ἀλλήλους· Φεύγωμεν ⁿ) ἀλλ'
 7 ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν· εἰ γὰρ τῶν ἐργατῶν ^o) βοῶν ὁ
 8 δεσπότης ἡμῶν ἔκ ἐφείσατο ^p), πῶς ἡμῶν φείσε-
 9 ται;
 10 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τέτχες μάλισα φεύγειν
 11 καὶ φυλάττεσθαι χρὴ, οἵτινες ἔδὲ τῶν οἰκείων ^q)
 12 ἀπέχονται.

II.

f) Dativus, quem dicunt
 commodi, vertend. für die
 Menschen. g) ditiores enim
 suburbana praedia habere
 solebant. cf. Nepos in At-
 tico c. 14. h) v. ἀπολαμ-
 βάνω. Gr. p. 181. caeterum
 cod. Voss. inserit καὶ προ-
 φῆς ἀπορῶν, quod qui-
 dem sensum pleniorē red-
 dit, interpretando quoque
 subintelligendum est; at
 cum facile a quovis intel-
 ligi possit, additamentum
 redolet. i) sup. III, 5.

not. u. l) v. σφάττω
 pro ἔσφαξε καὶ. m) v.
 διαλέγομαι. n) supra 7,
 2. not. p. o) notum est,
 priscos homines a boum
 uratorum caede quasi nefas-
 tia abstinuisse. Aelian. hist.
 anim. l. XII. cap. 34. Φρύ-
 γες δ' ἐὰν παρ' αὐτοῖς τις
 ἀροτῆρα ἀποκτείνῃ βοῦν, ἢ
 ζημία θάνατος αὐτῷ. vid.
 plura apud Heusingerum
 ad h. l. p) v. φείδομαι.
 q) genit. ob praep. ἀπὸ.

II.

Fab. 24. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ.

Γυνή τις χήρα ¹⁾ ὄρνιν εἶχε, καθ' ἐκάστην ἡμέ- 1
ραν ὧν αὐτῇ ²⁾ τίκτεσαν. Νομίσασα δέ, ὡς, εἰ 2
πλείους τῇ ὄρνιδι κριθὰς παραβάλοι ³⁾, δις τέξε-
ται ⁴⁾ τῆς ἡμέρας ⁵⁾, τῷτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις, 3
πιμελὴς γενομένη, εἰδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν
ἠδύνατο ⁶⁾.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν 4
πλειόνων ⁷⁾ ἐπιθυμῶντες, καὶ τὰ παρόντα ἀπο-
βάλλουσι.

12.

Fab. 25. ΚΤΝΟΔΗΚΤΟΣ.

Δηχθεῖς ¹⁾ τις ὑπὸ κυνός, τὸν ἰασόμενον ²⁾ 1
περιήει ³⁾ ζητῶν. Ἐντυχὼν δέ τις αὐτῷ ⁴⁾, 2
καὶ γνῶς ⁵⁾ ὃ ζητεῖ, ὧ εἶτος, εἶπεν, εἰ σώζεσθαι
βέλει ⁶⁾, λαβὼν ⁷⁾ ἄρτον, καὶ τῷτῳ ⁸⁾ τὸ
αἷμα τῆς πληγῆς ἐκμάξας, τῷ δακόντι κυνὶ
Φαγεῖν ἐπίδος ⁹⁾. Κακείνος, γελάσας, ἔφη· ἀλλ' 3
εἰ

1) sc. οὔσα. Gr. P. III. μᾶτων. de genit. vid. Gr.
c. 2. 1. 1. p. 212. 2) Gr. P. III. c. 4. 1. 1) 3. p. 224.
P. III. c. 4. 1. 2) 1. p. 227. 3) v. δάκνω. Gr. pag. 175.
4) Gram. P. III. c. 7. 16. 5) i. e. τινά, ὅστις ἰάσεται.
p. 281. Caeterum Graecos, 6) v. περιέειμι. Gr. p. 150.
pariter ac Latinos, causam 7) Gr. P. III. c. 4. 1. 2) 7.
vel conditionem praemit- p. 229. 8) v. γινώσκω. Gr.
tere solere illis, quae effici p. 174. 9) attice pro βού-
debent, notandum est. u) v. λῆ. Gr. pag. 314. g) v.
τίκτω. Gr. p. 188. x) Gr. λαμβάνω. Gr. p. 181. h)
P. III. c. 4. 1. 1) 5. p. 226. supra II, 4. not. n. i) v.
y) Gr. p. 176. z) sc. χρη- ἐπιδίδωμι.

εἰ τῷτο ποιήσω, δαῖ με ^{l)} ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυνῶν δηχθῆναι.

- 4 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροί, εὐεργετούμενοι ^{m)}, μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνονται.

13.

Fab. 27.

EXΘΡΟΙ.

- 1 Δύο τινές, ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεῶς ⁿ⁾ ἔπλεον, ὧν ἄτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ἄτερος δὲ ἐπὶ τῆς πρῶρας ἐκάθητο. Χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένης ^{o)}, καὶ τῆς νεῶς μελλέσης ἡδὴ καταποντίζεσθαι, ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτην ἤρετο ^{p)}, πότερον τῶν μερῶν ^{q)} τοῦ πλοῖος πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι; Τῷ δὲ, τὴν πρῶραν, εἰπόντος, ἀλλ' ἐμοίγε ἔτι λυπηρόν ^{r)}, εἶπεν, ὁ θάνατος, εἴγε ὄρῃν μέλλω πρὸ ἐμῶ τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα.
- 4 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἔδεν ^{s)} τῆς ἑαυτῶν βλάβης ^{t)} φροντίζουσιν, εἰ τὰς ἐχθρὰς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακιστέρας.

14.

Fab. 31.

ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΝΟΣΩΝ.

- 1 Ἰατρὸς νοσῶντα ἐθεράπευε. Τῷ δὲ νοσῶντος ἀποθανόντος, ἐκεῖνος πρὸς τὰς ἐνκομίζοντας

l) Gr. P. III. c. 4. I. 3) q) pro μέρος. Gr. P. III. c. 3. 3. p. 230. m) ut supra 9, I. pag. 216. r) sc. τί vel 2. not. u. n) nom. ναῦς. πρᾶγμα. Gr. P. III. c. 2. 2. o) v. ἐπιγίνομαι. Gr. p. 174. verb. so oft also etc. p. 213. de genit. v. III, 5. not. u. s) Pro οὐ. t) Gr. P. III. p. v. ἔραμαι. Gr. pag. 177. c. 4. I. 1). 3. p. 224.

τας ἔλεγεν· ἔτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἶν^{u)} ἀπείχε-
το ^{x)}, καὶ κλυσηῆρσιν ἐχρῆτο ^{y)}, ἔκ^{z)} ἂν ἐτεθνήκει ^{z)}.
Τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβὼν τις ἔφη· ὦ βέλτισε ^{a)}, 2
ἔκ^{z)} ἔδει σε ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν ὄφελός ^{b)}
ἔστιν, ἀλλὰ τότε παρκινεῖν, ὅτε τέτοις χρῆσθαι
ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τὰς Φίλκας ἐν καιρῷ 3
ἀνάγκης ὠφελεῖν, καὶ τὰς βοηθείας παρέχειν ^{c)}.

15.

Fab. 37. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Λέων, ἀκέσας ποτὲ βατράχ^{d)} μέγα βοῶν- 1
τος, ἐπεσράφη ^{e)} πρὸς τὴν Φωνήν, οἰόμενος ^{f)}
μέγα τι ζῶον εἶναι. Προςμείνας ^{g)} δὲ μικρὸν ^{h)}, 2
ὥς εἶδεν αὐτὸν προσελθόντα ⁱ⁾ τῆς λίμνης ^{l)}, προσ-
ελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔ^{z)} δεῖ πρὸ τῆς ὀψεως δι' 3
ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

16.

u) Supra 10, 4. not. q. ut ῥῆμα, λόγος, ἔκ, πα-
x) v. ἀπέχομαι. Gr. 85. 3. ρά, περι, ad verbum ἀκού-
y) v. χράομαι. z) v. θνή- ειν cum genit. supplenda.
σκω. Gr. p. 178. a) Vim cf. Gr. P. III. c. 4. l. 1).
hujus compellationis, qua 3. p. 224. e) v. ἐπιστρέφω.
uti solent Graeci apud ho- f) v. οἶμαι. g) v. προσ-
minem, qui ea loquitur, μένω. Gr. p. 182. h) sc.
quae iis non omnino pro- χρόνον. nos eadem ellipsi
bantur, nostrum *mein Be-* utimur in nostro *ein wenig*
ster non satis attingit. *warten.* i) v. προσέρχομαι.
b) sc. τὸ λέγειν. c) sc. Gr. pag. 177. l) Genit.
τοῖς φίλοις. d) sc. Φωνήν. ob praepos. πρὸ,
semper hujusmodi vox,

Fab. 47.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ.

- 1 Ὀδοιπόρος, πολλὴν ἀνύσας ὁδὸν, ἠΰξατο m),
εἰ ἄρα εὐρήσει n) τι, τὸ ἥμισυ τέττα ο) τῷ Ἑρμῇ p)
2 ἀναθήσειν q). Περιτυχὼν r) δὲ πῆρα μεσῇ Φοινί-
κων καὶ ἀμυγδάλων, καὶ ταύτην ἀνελόμενος s),
ἐκείνης r) μὲν ἔφαγε, τὰ δὲ τῶν Φοινίκων ὅσα, καὶ
τὰ τῶν ἀμυγδάλων κελύφη, ἐπὶ τινος ἀνέθηκε
βωμῶ, φήσας· ἀπέχεις u), ὦ Ἑρμῇ, τὴν εὐχὴν.
3 Τῷ γὰρ εὐρεθέντος x) τὰ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς y) πρὸς
σὲ διανενέμηναι.
4 Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα Φιλάργυρον z), καὶ τῆς
θεᾶς διὰ πλεονεξίαν κατασοφισόμενον.

Fab. 48.

ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

- 1 Παῖς, ἐκ διδασκαλείας τὴν τῷ συμμαθητῷ
2 δέλτον κλέψας, ἤνεγκε a) τῇ μητρί. Τῆς δὲ
μὴ ἐπιπληξάσης, μᾶλλον μὲν ἔν ἀποδεξαμέ-
νης b), προΐων c) τοῖς χρόνοις ἤρξατο d) καὶ
τὰ

m) v. εὐχομαι. n) v. εὐρίσκω. Gr. p. 178. o) sc. τοῦ εὐρεθέντος. p) Tanquam lucri Deo, a quo etiam illud exspectabat, quod inventurus esset. q) v. ἀνατίθηναι. hoc verbum proprie de donis Diis oblatiis adhibetur, hinc quoque tale donum ἀνάθημα vocatur. r) vid. sup. 7, 2. not. n. et o. s) v. ἀναιρέομαι. t) sc. φοίνικας καὶ ἀμύγδαλα. u) Hoc verbum recipere debitum, sive quaesitum significat. Sic est apud Matthaeum cap. 6, 2. 5. x) sc. χρήματος. y) scil. ὄντα. sup. II, 36. z) sc. λέγεται. a) v. φέρω. Gr. pag. 189. b) v. ἀποδέχομαι. c) v. πρόειμι. d) v. ἀρχομαι.

τὰ μείζω ^{e)} κλέπτειν. Ἐπ' αὐτοφώρῳ ^{f)} δέ ποτε 3
 ληφθεὶς ^{g)}, ἀπήγετο τὴν πρὸς θάνατον ^{h)}. Τῆς 4
 δὲ μητρὸς ἐπομένης, καὶ ὀλοφυρομένης ⁱ⁾, ἐκεῖνος
 τῶν δημίων ^{l)} ἐδεῖτο ^{m)}, βραχέα τινα ⁿ⁾ τῇ μητρὶ
 διαλεχθῆναι πρὸς τὸ ^{ξς}. Τῆς δὲ ταχέως τὸ ^{ξς} τῷ 5
 σώματι τῆ παιδὸς προσθείσης, ἐκεῖνος τὸ ^{ξς} τοῖς
 ὁδοῦσι δακῶν ἀφείλετο ^{o)}. Τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῶν 6
 ἄλλων ^{p)} κατηγορούντων, ὥς ^ξ μόνον κέκλοφεν ^{q)},
 ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν μητέρα ἡσέβηκεν ^{r)}, ἐκεῖ-
 νος εἶπεν· αὐτὴ γάρ ^{s)} μοι τῆς ἀπωλείας γέ-
 γο-

e) χρήματα. f) non so-
 lum de turti crimine, sed
 de quolibet scelere, in quo
 quis deprehenditur, haec
 vox adhibetur. *Plutarchus*
 enim de discrim. amici et
 adul. non longe ab initio,
 ea de adulationis crimine
 utitur. g) v. λαμβάνω. Gr.
 p. 181. h) sc. ὁδόν, i. e. sim-
 pliciter *ad mortem*. i) sup.
 III, 5. not. u. l) sup. II, 2.
 not. h. m) v. δέομαι. n) sc.
 ῥήματα. o) v. ἀφαιρέομαι.
 Gr. p. 171. p) sc. ἀνθρώ-
 πων τῶν ἐπομένων. q) v.
 κλέπτω. r) Ἀσεβεῖν de
 iis dicitur, qui officia erga
 Deum, parentes, magistra-
 tus aut alios quoscunque,
 quibus praecipuus honor
 et reverentia debetur, vio-
 lant. hinc ἀσεβεία Latino-
 rum *impietas*. s) Quo me-
 lius intelligatur, quid sibi

velit illud γάρ, sciendum
 est, totam sententiam ante
 illud omissam esse, nimi-
 rum οὐκ ἀδικέω. Similiter
 occurrit infra IX, 25. ἴσως
 γάρ θάπτον κ. τ. λ. et IX,
 44. δύο γάρ ἔφη κ. τ. λ.
 cf. quoque Xenoph. Me-
 mor. S. II. 7, 14. ubi ovi
 aegre ferenti, quod domi-
 nus immerito plura benefi-
 cia in canem conferat, hic
 respondet: ναὶ μά Δία, ἐγὼ
 γάρ εἰμι ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς
 σώζων, ubi ante illud ἐγὼ
 γάρ subintelligendum est
 ὁρθῶς ποιοῶ. Elliptica haec
 loquendi consuetudo in re-
 spondendo saepius occur-
 rit; ubicunque vero tali
 modo γάρ ad antecedentia
 non relatum adfit, princeps
 sententia ex antecedenti-
 bus aut cum affirmatione,
 aut cum negatione, prout

7 γονεν ^{ι)} αἴτιος. Εἰ γὰρ, ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλό-
φειν, ἐπέπληξέ μοι ^{υ)}, ἔκ αὖν, μέχρι τούτων ^{χ)}
χωρήσας, νῦν ἡγόμεν ἐπὶ τὸν θάνατον.

8 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχαῖς κολα-
ζομένων ἐπὶ μείζον αὐξάνει ^{γ)} τὰ κακὰ ^{ζ)}.

18.

Fab. 55.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ.

1 Κορυδαλός, εἰς ^{α)} πύγην ἁλὸς ^{β)}, θρηνηῶν
ἔλεγεν· οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ καὶ δυσήνῳ πτηνῷ· ἔ-
χρυσὸν ἐνοσφισάμην τινός, ἔκ ἄργυρον, ἔκ ἄλλα
τι τῶν τιμίων ^{γ)}. Κόκκος δὲ σίτε μικρὸς τὸν θά-
νατόν μοι προξένησεν ^{δ)}.

2 Ὁ μῦθος ^{ε)} πρὸς τὰς διὰ κέρδους εὐτελεῖς
μέγαν ὑφισταμένους κίνδυνον.

19.

Fab. 56.

NEBROS.

1 Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἑλαφὸν εἶπε· πά-
τερ, σὺ καὶ ^{ε)} μείζων, καὶ ταχύτερος κυνῶν
πέφυκας ^{β)}, καὶ κέρτατα πρὸς τέτοις ὑπερ-
φυῶ

sensus requirit, repetenda ^{ε)} sc. λέγεται vel ἀνῆκει
est. cf. Lamb. Bos p. m. 511. vel διατείνει. ^{ε)} καὶ —
^{τ)} v. γίνομαι. Gr. pag. 174. καὶ, *tum* — *tum*. ^{γ)} Signi-
^{υ)} dat. ob praepos. ^{χ)} sc. ficatus verbi φύω probe
κλοπῶν. de genit. v. Gr. distinguendus est ab illo
p. 236. ^{γ)} sup. 9, 2. not. verbi γίνομαι. illud enim
t. ^{ζ)} sc. πράγματα. ^{α)} denotat omne id, quod a na-
pro ἐν. ^{β)} v. ἀλίσκω. Gr. tura habemus, seu esse ita,
pag. 172. ^{γ)} sc. χρημά- ut aliter esse non possit.
των. ^{δ)} v. προξενέω.

Φυᾷ φέρεις πρὸς ἄμυναν· τί δὴ ποτ' ἐν ἔτῳ τέ- 2
 τες φοβῇ; Καί κεῖνος γελῶν εἶπεν· ἀληθῆ μὲν ταῦ-
 τα φῆς, τέκνον· ἐν δ' οἶδα ^{h)}), ὡς, ἐπειδὰν κυνὸς ⁱ⁾
 ὑλακὴν ἀκῶσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν, ἐκ οἷδ'
 ὅπως, ἐκφέρομαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰς φύσει δειλὰς ἑδεμίας 3
 παραινέσεις ῥώννυσιν.

20.

Fab. 64. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἐλαφος κυνηγὰς Φεύγῃσα εἰς ἄντρον εἰσέδυ· 1
 λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχῆσα, ὑπ' αὐτῆς συνελήφθη ^{l)}.
 Θνήσκῃσα δ' ἔλεγεν· οἶμοι, ὅτι ἀνθρώπου Φεύγῃ- 2
 σα, τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον ^{m)}.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, 3
 μικρὰς κινδύνους Φεύγοντες, μεγάλων ἐπειράθη-
 σαν ⁿ⁾.

21.

Fab. 65. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ἐλαφος, κυνηγὰς Φεύγῃσα, ὑπ' ἀμπέλῳ 1
 ἐκρύβη ^{o)}. Παρελθόντων ^{p)} δ' ὀλίγων ἐκείνων, 2
 ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν ^{q)} δόξασα ^{r)},
 τῶν τῆς ἀμπέλης φύλλων ^{s)} ἐσθίειν ἤρξατο ^{t)}.
 Τάτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες ^{u)}, 3
 καὶ,

h) v. εἶδω. i) deest haec Gr. p. 177. q) v. λανθάνω.
 vox in codice quodam. l) v. Gr. p. 181. r) v. δοκέω.
 συλλαμβάνω. Gr. p. 181. s) sc. τινὰ. genitivus, Gal-
 m) v. περιπίπτω. Gr. pag. lorum articuli partitivi in-
 186. n) v. πειράω. o) v. stare est. t) v. ἄρχομαι. u) v.
 κρύπτω. p) παρέρχομαι, ἐπιστρέφω.

- καὶ, ὅπερ ἦν ἀληθές x), νομίσαντες, τῶν ζώων ὑπὸ
 τοῖς φύλλοις τι y) κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον z)
 4 τὴν ἑλάφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα, τοιαῦτ' ἔλεγε· δίκαια
 πέπονθα a). ἔ γάρ ἔδει τὴν σώσασάν b) με
 λυμαίνεσθαι.
 5 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τὰς εὐεργε-
 τας, ὑπὸ θεῶν κολάζονται.

22.

Fab. 67. ΚΗΠΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

- 1 Κηπωρὲς κύων εἰς Φρέαρ κατέπεσεν c). Ὁ δὲ
 κηπωρὸς, βουλόμενος αὐτὸν ἐκείθεν ἀναγαγεῖν,
 2 κατῆλθε d) καὶ αὐτὸς εἰς τὸ Φρέαρ. Οἰηθεὶς e) δ'
 ὁ κύων, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγέγονε f)
 3 καταδύσαι g), τὸν κηπωρὸν σραφεῖς h) ἔδακεν. Ὁ
 δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιών i), δίκαιά, Φησι, πέπον-
 θα l). τί δὴ ποτε γὰρ τὸν αὐτόχειρα σώσαι
 ἐσπῆδασα;
 4 Ὁ μῦθος πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους m).

23.

Fab. 94. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

- 1 Ἐριφος ὑσερήσασα τῆς ποιμνῆς n), ὑπὸ
 2 λύκῳ κατεδιώκετο. Ἐπισραφεῖσα δὲ πρὸς αὐ-
 τὸν,

x) sc. τὸ πρᾶγμα. y) τι refertur. c) v. καταπί-
 τῶν ζώων pro ζῴων τι. πτω. d) v. κατέρχομαι.
 z) v. ἀναιρέω. Gr. p. 171. e) v. οἶμαι. f) v. παραγί-
 de dativo βέλεσιν vid. I, 4. νομαι. Gr. p. 174. g) Gr.
 not. n. a) v. πάσχω Gr. P. III. c. 4. 3. I. pag. 235.
 p. 185. δίκαια int. παθή- h) v. στρέφω. i) v. ἐπά-
 ματα. b) sc. ἄμπελον, νειμι. l) not. a. m) sup. 18,
 ad quam vocem με quoque 2. not. e. n) sc. ἀπὸ τῆς etc.

τὸν, εἶπεν· ὦ λύκε, ἐπεὶ πέπεισμαι ^ο), ὅτι σὸν
 βρώμα γενήσομαι ^ρ), ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω ^q),
 αὐλησον πρῶτον, ὅπως ὀρχήσωμαι. Τῷ δὲ λύκῃ ³
 αὐλῶντος, καὶ τῆς ἐρίφου ὀρχομένης, οἱ κύνες ἀκῶ-
 σαντες, τὸν λύκον ἐδίωκον. Ὁ δὲ ἀποσραφεὶς, τῇ ⁴
 ἐρίφῳ φησὶ· δικαίως ταῦτά μοι γίνεται· ἔδει γάρ
 με ^τ), μάγειρον ὄντα ^ς), αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν ^τ) μὲν, πρὸς αὐτὸν ⁵
 πεφύκασιν, ἀμελῶντες, τὰ δὲ ἐτέρων ^u) ἐπιτη-
 δεύειν πειρώμενοι, δυστυχίαις περιπίπτουσιν.

24.

Fab. 95. ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Καρκίνος, ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀναβαῖς ^x), ἐπὶ
 τινος ἐνέμετο τόπῳ. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττεσθαι, ὡς
 ἐθεάσατο, προσελθῆσα ^y) ἀνέλαβε ^z) αὐτόν.
 Ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· ἀλλ' ἐγώ- ²
 γε δίκαια πέπονθα ^a), ὃς θαλάττιος ὢν, χερ-
 σαῖος ἠβρλήθην ^b) γενέσθαι.

Ὁ

ο) v. πείθομαι. ρ) v. των vel potius ἐπιτηδεύμα-
 γίνομαι. q) v. ἀποθνήσκω. των. genit. ob verbum α-
 Gr. p. 178. de conjun- μελεῖν, quod pertinet ad
 ctivo vid. Gr. P. III. c. 7. Gr. P. III. c. 4. I. 1) 3. pag.
 4. pag. 274. r) Gr. P. III. 224. u) sc. ἀνθρώπων ἐπιτη-
 c. 4. I. 3) 3. p. 230 s) ἐπεὶ δεύματα. x) v. ἀναβαίνω.
 μάγειρός εἰμι. uterque cir- Gr. p. 173. y) v. προσέρ-
 ca coenam alias occupatus χομαι. z) v. ἀναλαμβάνω.
 erat; ille quidem cibum pa- a) supra not. a. b) v. βού-
 rando, hic vero musica de- λομαι. Gr. p. 174. et pag.
 lectando. t) sc. πραγμά- 311. I.

- 3 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν c) ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλιπόντες ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν d) ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχῶσιν.

25.

Fab. 97.

ΚΛΕΠΤΑΙ.

- 1 Κλέπται, εἰς τινὰ εἰσελθόντες e) οἰκίαν, εἰδὲν εὗρον f), ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τοῦτον λαβόν-
 2 τες g) ἀπήεσαν h). Ὁ i) δὲ μέλλων l) ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, εἰδεῖτο m), ὥς ἂν αὐτὸν ἀπολύσῃσι n), λέγων, χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς o)
 3 αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Οἱ δὲ ἔφασκαν p)· ἀλλὰ διὰ τῆτό σε μᾶλλον θύομεν· ἐκείνης γὰρ ἐγείρων, κλέπτειν ἡμᾶς καὶ ἔσθ'.
- 4 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιῶται q), ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστὶν εὐεργετήματα.

26.

Fab. 100.

ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

- 1 Κόραξ, τροφῆς r) ἀπορῶν, ὥς κατεῖδεν ἐν τινὶ εὐηλίῳ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτάς

c) int, ἐκ τῶν ἀνθρ. οὗτοι pag. 235. m) v. δέομαι. εἰκότως δυστυχ. οἱ τὰ οἰκ. n) Gr. P. III. c. 7. 17. κ. τ. λ. d) dat. ob praep. p. 282. o) Gr. P. III. c. 4. ἐπὶ. e) v. εἰσέρχομαι. l. 1). 5. pag. 226. p) v. f) v. εὕρισκω. Gr. p. 178. φημι. q) v. 9, 2. pot. t. g) v. λαμβάνω. h) v. r) Gr. P. III. c. 4. l. 1). 3. ἀπειμι. i) ἀλεκτρυών. pag. 224.
 1) Gr. P. III. c. 4. 3. 2.

ταπτάς s) ἤρπασε t). Τῷ δὲ ἐπιστραφέντος, καὶ 2
 δακόντος αὐτόν, ἀποθνήσκειν μέλλων εἶρηκε u).
 δείλαιος ἔγωγε x), ὃς τοιῷτον εὖρον ἔρμαιον, ἐξ δ
 καὶ ἀπόλλυμαι.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα y) διὰ θησαυρῶν εὗρε- 3
 σιν ἐπὶ σωτηρίᾳ κινδυνεύσαντα.

27.

Fab. 103.

ΕΡΜΗΣ.

Ζεὺς Ἑρμῆν z) προσέταξε, πᾶσι τοῖς τεχνί- 1
 ταις ψεύδης φάρμακον ἔγχεῖν. Ὁ δὲ τῷτο τρί-
 ψας a), καὶ μέτρον b) ποιήσας ἴσον, ἐκάσω ἐνέχεεν.
 Ἐπεὶ δὲ, μόνον τῷ σκυτέως ὑπολειφθέντος c), πα- 2
 λὺ κατελέλειπτο d) φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν
 θυερίαν e), ἐνέχεεν αὐτῷ. Καὶ τῷτο συνέβη f), τὰς 3
 τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι g), μάλιστα δὲ πάν-
 των τοὺς σκυτέας.

Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγας τεχνίτας h).

4

28.

s) v. καθίπτῃμι. Gr. *mus eine Portion.* c) v.
 pag. 179. t) v. ἀρπάζω. ὑπολείπω. d) v. καταλεί-
 u) v. ἔρω. x) vim excla- πω. e) *Continens pro re*
 mationis habet. y) sup. contenta, innuitur enim
 18, 2. not. e. z) Gr. P. id, quod in mortario fuit.
 III. c. 4. I. 3) 4. pag. 231. nos quoque sic loqui sole-
 a) v. τρίβω. Quod hoc loco *mus, er nahm den ganzen*
 technique usurpatur, prout *Mörser.* f) v. συμβαίνω.
 de pharmacopolis, medi- Gr. pag. 173. g) pro ὅτι
 camenta praeparantibus in ψεύδονται πάντες. Gram.
 mortario, adhibetur. b) P. III. c. 4. 3. I. pag. 235.
 Hoc quoque technique id h) sup. 18. 2. not. e.
 significat, quod nos dici-

28.

Fab. 106. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.

- 1** Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς ⁱ⁾, καὶ κακῶς
2 πάσχων ἐβέβλητο ^{l)}. Τροφῆς ^{m)} δὲ ἀπορῶν,
 θεασάμενος πρόβατον, ἐδεῖτο ποτὸν ἐκ τῆς παραρ-
3 ρέοντος αὐτῷ ποταμῷ κομίσαι. Εἰ γὰρ σὺ μοί,
 Φησι, δώσεις ⁿ⁾ ποτὸν, ἐγὼ τροφήν ἐμαυτῷ ^{o)}
4 εὐρήσω ^{p)}. Τὸ ^{q)} δὲ ὑποτυχὸν ἔφη· ἀλλ' εἴαν ἐγὼ
 ποτὸν ἐπιδῶ ^{r)} σοι, σὺ καὶ τροφή ^{s)} μοι χρήσῃ ^{t)}.
5 Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα κακῆργον ^{u)}, δι' ὑποκρί-
 σεως ἐνεδρεῦοντα.

29.

Fab. 108.

ΜΥΡΜΗΞ.

- 1** Μύρμηξ ὁ νῦν ^{x)}, τὸ παλαιὸν ἄνθρωπος
 ἦν, καὶ τῇ γεωργίᾳ διηνεκῶς προσέχων, εἰ τοῖς
 ἰδίοις ἤρκεῖτο ^{y)} πόνοις, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ^{z)}
2 γειτόνων καρπὰς ὑφηρεῖτο ^{a)}. Ὁ δὲ Ζεὺς, ἀγα-
 ναντήσας ἐπὶ τῇ τάτῃ πλεονεξία, μετεμάρφω-
 σεν αὐτὸν εἰς τέττο τὸ ζῶον, ὃ μύρμηξ κα-
 λεῖται. Ὁ δὲ τὴν μορφήν ἀλλάξας, τὴν δια-
 θεσιν

i) v. δάκνω. Gr. p. 175. ἐπιδίδωμι. s) μοι χρήσῃ
 l) v. βάλλομαι. Gr. p. 173. τροφή. appositio admodum
 m) supra not. r. n) v. δίδωμι. o) Dativus commo-
 di. t) v. χράομαι. u) sup. 18,
 di. illud αὐτὸς, quod haec 2. not. e. x) ὦν, constg.
 vox inclusum habet, ver- autem ὁ νῦν μύρμ. y) v.
 tendo potius ad ἐγὼ refe- ἀρχέομαι. z) Gr. P. III.
 rendum. p) v. εὐρίσκω. c. I. I. I) pag. 206. a) v.
 q) sc. πρόβατον. r) v. ὑφαιρέομαι.

Θεσιν ἔ' μετέβαλε. Μέχρι γὰρ τοῦ νῦν d), τὰς 3
ἀρχὰς περιῖων e), τὰς τῶν f) ἐτέρων πόνους g)
συλλέγει, καὶ ἑαυτῷ h) ἀποθησαυρίζει.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει i) πονηροί, καὶ 4
τὰ μάλιστα τὸ εἶδος μεταβληθῶσι l), τὸν τρόπον
ἔ' μεταβάλλονται.

30.

Fab. 129. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΚΤΩΝ.

Ἀνθρώπος τις ἡτοίμαζε δεῖπνον, ἐσιάσων 1
τινὰς *) τῶν φίλων αὐτῷ καὶ οἰκείων. Ὁ δὲ
κύων αὐτῷ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων· ὦ φί-
λε, δεῦρο συνδεῖπνησόν μοι m). Ὁ δὲ προσελ- 2
θὼν n) χαίρων ἴσατο o), βλέπων τὸν μέγαν
δεῖπνον p), βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ βαβαί· πόση
μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναιῶς ἐφάνη q). τραφή-
σομαι

d) Gr. P. III. c. 5. I. me occurrit, nec exstat in
pag. 236. int. ὄντος καιροῦ. Stephani Thesauro; attamen
e) v. περίειμι. f) not. z. Suidas hunc in modum lo-
g) Causa pro effectu, qua quitur; δεῖπνον· τὸ προῖ-
figura nos quoque nostro νὸν ἄριστον, ὅπερ ἀκρατι-
sermone in huiusmodi lo- σμός λέγεται· εἶτα περὶ
cutione utimur. h) Dativus ὥραν τρίτην, ἄριστον, πα-
commodi, plerumque ex- ρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρ-
primendus per nostrum χεσθαι· καὶ δεῖπνος, μεθ'
für, ut not. o. i) vid. II. ὃν δεῖ πονεῖν κ. τ. λ. Cae-
4. not. n. l) v. μεταβάλ- terum de vario diversis tem-
λω. Gr. pag. 173. *) Sic poribus vocis δεῖπνον signi-
reposui ex conjectura pro ficatu vid. Schol. ad Hom.
vulgata τινὰ. m) Gram. Iliad. β. 381. et ω. 124. it.
P. III. c. 4. I. 2) 7. p. 229. ad Odyss. β. 20. q) v.
n) v. προσέρχομαι. o) v. φαίνω.
ἴστησι. p) ὁ δεῖπνος rarissi-

- 3 **σομαί^{τ)}** τε γὰρ, καὶ εἰς κόρον δειπνήσω, ὥς
 μέ αὐριον μηδαμῆγε πεινάσαι^{ς)}. Ταῦτα καὶ
 ἑαυτὸν λέγοντος τῷ κυνός, καὶ ἅμα σείοντος τὴν
 κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν Φίλον θαρρύντος, ὁ μάγει-
 ρος, ὡς^{ι)} εἶδε τῷτον ὧδε καὶ κείσε τὴν κέρκον πε-
 ριστρέφοντα, κατασχών^{υ)} τὰ σκέλη αὐτῷ, ἔρρι-
 ψε^{κ)} παραχρῆμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων. Ὁ δὲ
 4 κατιών^{γ)} ἀπῆει μεγάλως κρᾶζων. Τῶν τις δὲ
 κυνῶν, τῶν καὶ ὁδὸν αὐτῷ συναντώντων, ἐπηρώ-
 5 τα· πῶς εἰπνήσας, Φίλε; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν^{ι)}
 ὑπολαβὼν ἔφη· ἐν τῇς πολλῆς πόσεως μεθύσθεις
 ὑπὲρ κόρον, ἔδε τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ὅθεν ἐξῆλθον,
 οἶδα.
 6 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔδει θαρρύνειν τοῖς ἐξ ἀλ-
 λοτρίων^{α)} εὖ ποιεῖν ἐπαγγελιομένοις.

31.

Fab. 130.

ΑΛΙΕΥΣ.

- I** Ἀλιεύς, ἀλιευτικῆς^{β)} ἀπειρός, λαβὼν
 αὐλὰς καὶ δίκτυα, παρεγένετο^{γ)} εἰς τὴν θά-
 λασσαν, καὶ σταῖς ἐπὶ τινος πέτρας, τὸ μὲν
 πρῶτον ἡύλει^{δ)}, νομίζων, πρὸς τὴν ἡδυφανίαν
 τὰς

τ) v. τρέφω. s) Gr. P. III. c. 7. 7. p. 276. t) ὡς post genitivos consequentiae et plerumque post participia idem valet ac καὶ. ut apud Latinos quoque cum, in simili ratione. u) v. κατέχω. Gr. p. 178. x) v. ῥίπτω. y) vv. κάττειμι et ἀπείμι. z) jungendum τῷ ἔφη. a) sc. χρημάτων. b) sc. τέχνης, quae vox fere in omnibus adjectivis in καὶ in foeminino genere obviis intelligenda est. c) v. παραγίνομαι. d) v. αὐλέω.

τὰς ἰχθύας ἐφάλλεσθαι. Ὡς δ' ἐπὶ πολὺ δια- 2
τεινόμενος ἦνεν e) εἰδὲν, ἀποθέμενος f) τοὺς αὐλὰς,
ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ βαλὼν κατὰ
τῷ ὕδατος, πολλὰς ἰχθύας ἡγρευσεν g). Ἐκβαλὼν 3
δὲ αὐτὰς ἀπὸ τῷ δικτύῳ, ὡς h) εἶδε πηδῶντας,
εἶφη· ὦ κἀκίσα ζῶα, ὅτε ἡύλην, εἰς ὠρχεῖσθε i),
ὅτε δὲ πέπαυμαι, τῷτο ποιεῖτε.

Ὁ μῦθος πρὸς τὰς παρὰ λόγον καὶ παρὰ 4
καιρὸν τι πράττοντας l).

32.

Fab. 131.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βουκόλος, ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλε- 1
σε m) μόσχον· περιελθὼν n) δὲ πᾶσαν τὴν
ἐρημον o), διέτριβεν ἐρευνῶν. Ὡς δὲ εἰδὲν εὖ- 2
ρεῖν ἡδυμήθη, ἠύξατο p) τῷ Διὶ q), ἂν τὸν λα-
βόντα μόσχον κλέπτην ὑποδείξῃ r), ἐριφον εἰς
θυσίαν προσάξῃ s). Καὶ δὴ ἐρχόμενος εἰς τι- 3
να δρυμῶνα, εὕρισκει λέοντα κατεσθίοντα τὸν
μόσχον. Ἐμφοβος ἔν γεγνημένος, καὶ μέγα δει- 4
λιάσας, ἐπάρας t) τὰς χεῖρας αὐτῷ εἰς τὸν
ἄρανόν, εἶπεν· ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλά-
μην u) σοὶ ἐριφον δώσειν, εἰάν τὸν κλέπτην εὕρω.
νῦν ταῦτόν σοι θύσειν ὑπισχνῶμαι, εἰάν τῷτ' τὰς
χεῖρας ἐκφύγω.

D 2

Ο

e) v. ἀνύω. f) v. ἀπο- χομαι. o) sc. χώραν. p) v. τίθημι. g) v. ἡγρεύω, εὐχομαι. q) nom. Ζεὺς.
h) vid. supra not. t. i) v. r) v. ὑποδείκνυμι. s) v.
ὠρχέομαι. l) supra 18, προσάγω. t) v. ἐπαίρω.
2, not. r. m) v. ἀπολλύω. u) v. ἐπαγγέλλομαι.
Gr. p. 183. n) v. περιέρ-

5 Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς, οἵτινες ἀπρ-
 ρᾶντες ^{x)} μὲν εὐχονται εὐρεῖν, εὐρόντες δὲ ζητᾶσιν
 ἀποφυγεῖν.

V.

ΕΧ ΠΑΛΑΕΡΗΑΤΟ ^{a)}
 de incredibilibus.

I.

Cap. I. ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΤΡΩΝ.

1 **Φ**ασίν ^{b)}, ὡς θηρία ἐγένοντο, καὶ ^{c)} ἵππων
 μὲν εἶχον ^{d)} ὅλην τὴν ιδέαν, πλὴν ^{e)} τῆς κεφα-
 2 λῆς ταύτην δὲ ἀνδρός ^{f)}. Εἴ τις ἔν πείθε-
 ται, τοιαῦτον γενέσθαι θηρίον, ἀδύνατον πεπί-
 σευκεν ^{g)}. ἄτε γὰρ ^{h)} ἡ φύσις σύμφωνος ἵπ-
 πῳ

x) sc. τινῶν.

et ille quidem alius est, cu-
 jus ista de Purpurae inven-

a) Quis fuerit hic *Palae-
 rhat*, aut quando vixerit,
 non liquet, et quamvis non
 inter recentiores graecos
 scriptores censendus sit, ta-
 men sine dubio Homero
 multo junior est. Plures,
 certe quatuor ejus nominis
 fuisse, ex aliorum scripto-
 rum allegationibus patet:

tione narratio infra 18. est.

b) sc. ἄνθρωποι, ut Latino-
 rum *dicunt*. c) i. e. ἄτινα.

d) v. ἔχω. e) Gr. P. III. c. 5.
 I. pag. 237. f) sc. εἶχον.

g) Praeteritum vim prae-
 sentis habet. h) Duo codd.

inferunt ἄλλως et pro sing.
 φύσις legunt αἱ φύσεις
 σύμφωνοι.

πρ καὶ ἀνδρὸς, ἔτε ἡ τροφή ὁμοία, ἔτε διὰ σώ-
 ματος καὶ Φάρυγγος ἀνθρωπείᾳ δυνατόν i) ἵπ-
 πρ τροφήν διελθεῖν l). εἰ δὲ τοιαύτη ἰδέα τό-
 τε ἦν, καὶ νῦν ἀν ὑπῆρχε m). Τὸ δ' ἀληθές n)
 ἔχει ὧδε o). Ἰξίωνος p) βασιλέως ὄντος Θεσ- 3
 σαλίας, ἐν τῷ Πηλῷ ὄρει ἀπηγριώθη q) ταύ-
 ρων ἀγέλη, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄρων r) ἀβα-
 τα s) ἐποίει. εἰς γὰρ τὰ οἰκόμενα t) κατιόν- 4
 τες u) οἱ ταῦροι, ἔσινον τὰ δένδρα, καὶ τὰς
 καρπὰς καὶ τὰ ὑποζύγια x) συνδιέφθειραν y).
 Ἐκήρυξεν z) ἔν ὃ Ἰξίων, ὡς, εἴ τις ἀνέλοι a) 5
 τὰς ταύρας, τότε δώσειν b) χρήματα πάμπολ-
 λα.

i) οὔτε δυνατόν i. e. καὶ
 ἀδύνατόν ἐστι. l) v. διέρ-
 χομαι. m) v. ὑπάρχω.
 n) sc. πρᾶγμα. *Palaephatus*
 enim in omnibus istis
 fabulis aliquid veri esse, seu
 illas rebus quibusdam ge-
 stis niti supponit. o) sc. τρό-
 πῳ. p) Idem ille, de quo
 narratur, eum rotae affi-
 xum in Orco cum illa cir-
 cumduci. q) v. ἀπαγριώω.
 r) pro ὄρη. vid. loc. jam sae-
 pecit. Gram. P. III. c. 3. l.
 p. 216. caeterum intelli-
 guntur alii Thessaliae mon-
 tes, ut Ossa, Olympus etc.
 s) i. e. efficiebant, ut nemo
 accedere ad illos montes au-
 deret. t) sc. μέρη. u) v.
 κάτειμι. x) sc. θηρία. ad
 ὑποζύγια autem referuntur
 bos, asinus, et camelus.

y) *Vir doctiss. putavit signi-*
ficari hoc verbo συναπη-
γρίουν. At praepositio σύν
id minime requirit, quum
haec saepissime adhibeatur,
ubi plures idem vel agunt
vel patiuntur. Διαφθείρε-
σθαι autem dicitur quoque
de profligato et dissipato
exercitu: sic apud Herodia-
num Lib. 6. cap. 5. obvium
est. quid igitur vetat, quo-
minus illud tum de dissipa-
tis, tum de laesis, tum
etiam de interfectis jumen-
tis intelligamus? z) v. κη-
ρύσσω. a) v. ἀναίρέω. b) vel
μέλλοι aut ἐθέλοι intelligi
potest, vel etiam ὡς pro
ὅτι hoc loco sicut alibi saepe
infinitivum sibi conjun-
ctum habet.

6 λκ. Νεανίσκοι δὲ τινες ἐκ τῆς ὑπώρειας c) ἐκ κώμης τινὸς καλεμένης Νεφέλης, ἐπινοῶσιν ἵππους κέλητας d) διδάξαι· πρότερον γὰρ ἐκ ἡπίσαντο e) ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἀρ-
 7 μασιν ἐχρῶντο f). Οὕτω δὲ ἀναβάντες g) τὰς κέλητας h) ἤλαυνον, ἐφ' ἧ i) οἱ ταῦροι ἦσαν καὶ ἐπεισβάλλοντες l) τῇ ἀγέλῃ m), ἡκόντιζον n). καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἀπέφευγον οἱ νεανίσκοι· παδωκέσεντο γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι. ὅτε δὲ ἐσησαν οἱ ταῦροι, ὑποσρέφοντες ἡκόντιζον. καὶ τῆτον o) τὸν τράπον ἀνεῖλαν
 8 αὐτὰς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ Κένταυροι, ὅτι τὰς ταύρας κατεκέντην, (ἐδὲν γὰρ πρόσεν ταύρας τοῖς Κενταύροις p). ἀλλ' ἵπ-

c) sc. χώρας. radices montis saepe latius extenduntur et τέρμα vocantur; infra montem proprie sic dictum, seu ubi animadverti potest montem incipere, ὑπώρεια est, cacumen ipsum ἀκρωρία dicitur. ὑπώρειαν non ipsam planitiem esse, sed altiore quandam regionem, ex eo patet, quod infra de Centauris dicitur καταβαίνοντες εἰς τὰ πεδία. d) Adjectivum hoc de solis equis in usu est, et quum nudum adest, ut mox, ἵππος intelligendum est. e) v. ἐπίσταμαι. f) v. χρᾶσθαι. supra II, 4. not. n. g) v. ἀναβαίνειν. h) τοὺς

κέλητας tam ad ἀναβαίνοντας quam ad ἤλαυνον referri debet. i) plenius sic, ἐπὶ τὸ μέρας, vel ὅρος ἐφ' οὗ κ. τ. λ. l) sc. ἐαυτοὺς. m) Dativus ob praep. ἐπὶ. n) v. ἀκοντίζω. o) intell. κατὰ τοῦτον. Sic tantum non semper a Graecis dicitur. p) Dicere vult: nomen non a figura, sed ab opere acceperunt: figurae enim illorum nihil inest, quod a tauro desumptum esset; cum haec potius equi et hominis sit. Verba igitur ἀπὸ τοῦ ἔργου, sicut illa ὅτι τοὺς ταύρους κατεκέντην, referenda sunt ad ὄνομα ἔλαβον.

ἵππους καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐσίν.) ἀπὸ τῆς ἐργασίας. 9
 Λαβόντες γὰρ οἱ Κένταυροι παρὰ Ἰξίονος χρήμα-
 τα, καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει, καὶ τῷ πλῆ-
 τω, ὑβρισαὶ ὑπῆρχον q) καὶ ὑπερήφανοι, καὶ
 πολλὰ κακὰ r) εἰργάζοντο, καὶ δὴ καὶ κατ'
 αὐτῆς τῆς Ἰξίονος, ὅς ῥηι s) τὴν νῦν καλεσμένην t)
 Λάρισσαν πόλιν. οἱ δὲ τότε τῆτο τὸ χωρίον u)
 οἰκῶντες, Λαπίθαι ἐκαλεῖντο. κεκλημένοι x) δέιο
 οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν Λαπίθων ἐπὶ θοίνην, με-
 θυσθέντες ἀρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἵππους αὐτὰς, ὥχοντο y)
 Φεύγοντες εἰς τὴν οἰκίαν z), ὅθεν ὠρμῶντο a).
 ἐπολέμην b) ἔν τοις c) Λαπίθαις, καὶ καταβαί- II
 νοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πεδία, ἐνέδρας ἐποίχυν.
 ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀρπάζοντες ἀπέτρεχον ἐπὶ
 τὰ ὄρη. οὕτω δ' ἀπερχομένων αὐτῶν, ἵππων 12
 ἄραι, καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο,
 ξένην ἔν ὁρῶντες θέαν, ἔλεγον· οἱ Κένταυροι
 ἡμᾶς, κατατρέχοντες ἐκ Νεφέλης, πολλὰ κα-
 καὶ ἐργάζονται. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἰδέας d) καὶ 13
 λόγῳ ὁ μῦθος ἀπίσως ἐπλάσθη e), ὥς ἐκ τῆς
 νεφέλης ἵππος τε, καὶ ἀνὴρ, ἐγεννήθη f) ἐν
 τῷ ὄρει.

2.

q) v. ὑπάρχω. r) sc. ρειαν. a) v. ὀρμάομαι.
 ἔργα vel πράγματα. s) v. b) v. πολεμέω. c) sc. συν.
 οἰκέω, t) i. e. τὴν πόλιν, d) sc. ἣν ἴδον οἱ ἄνθρωποι
 ἢ νῦν καλεῖται Λάρισσα. ἐν τοῖς Κενταύροις. e) v.
 u) sc. ὅ ἐστι περὶ Λάρισσαν. πλάττειν, quod hoc loco
 x) v. καλέω. Gr. pag. 180. non formare, sed fingere
 y) v. οἴχομαι. z) sc. χῶ- reddendum est. f) v. γεν-
 ραν. nimirum εἰς τὴν ὑπώ- ναιω.

2.

Cap. 3. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ.

- 1** Φασὶν Ἀκταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι ^g). Τῆτο δὲ ἐστὶ ψευδές. κύων γὰρ τὸν δεσπότην καὶ μάλιστα φιλεῖ. ἄλλως τε καὶ αἱ θηρευτικαὶ ^h) πάντας ἀνθρώπους σαίνουσιν.
- 2** ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι Ἀρτέμιδος αὐτὸν ⁱ) μεταβαλλέσης εἰς ἔλαφον ἀνέϊλον ^l) κύνες. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, Ἀρτεμιν ^k δύνασθαι, ὃ θέλει, ποιῆσαι.
- 3** ^k μέντοι δὲ ἀληθές, ἔλαφον ἐξ ἀνδρὸς γενέσθαι, ἢ ἐξ ἐλάφου ἀνδρα. τὰς δὲ μύθους τέττας συνέθεσαν ^m) οἱ ποιηταί, ἵνα οἱ ἀκροώμενοι μὴ ὑβρίζωσιν εἰς τὸ θεῖον. Τὸ δὲ ἀληθές ἔτως ἔχει.
- 4** Ἀκταίων ἀνθρώπος ἦν ⁿ) τὸ γένος Ἀρκάδιος, Φιλοκύνητος. ἔτος ἔτρεφε κύνας πολλὰς, καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσι. τῶν δὲ αὐτῆς πραγμάτων ἡμε-
- 5** λει ^o). οἱ γὰρ τότε ἀνθρώποι αὐτεργοὶ πάντες ἦσαν· οἰκέτας δὲ εἶχον ^p ὅλως, ἀλλ' αὐτοὶ ἐγεώργουν. καὶ ἔτος ἦν πλησιώτατος, ὅς ἐγεώργει,
- 6** καὶ ἐργασικώτατος ὑπῆρχε. Τῷ δὲ Ἀκταίῳ ἀμελῶντι τῶν οἰκείων ^p), μᾶλλον δὲ κυνηγετῶντι, διεφθάρη ^q) ὁ βίος. ὅτε δὲ ^rκέτι εἶχεν ^rδέν ^r), ἔλεγον οἱ ἀνθρώποι· Δεῖλαιος Ἀκταίων ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη.

3.

^g) v. καταβιβρώσκω. κατα. ^o) v. ἀμελέω. ^p) sc. ^h) sc. κύνες. ⁱ) sc. τὸν πραγμάτων. ^q) v. δια-
 Ἀκταίωνα. ^l) v. ἀναιρέω. φθείρω. ^r) Gr. P. III. c. 5.
^m) v. συντάττημι. ⁿ) sc. 3. 2. p. 240.

3.

Cap. 4. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΩΝ
ΙΠΠΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων ^{s)} Φασὶν, ὅτι ἀν- 1
 θρώπους κατήσθιον. Τῷτο δὲ γελοῖον ^{t)}· τὸ γὰρ
 ζῶον τῷτο κριθῇ καὶ χόρτῳ ^{u)} ἤδεται μᾶλλον ^{x)},
 ἢ κρέασιν ἀνθρώποις. ἡ δὲ ἀλήθεια ἦδε· Τῶν 2
 παλαιῶν ἀνθρώπων ὄντων αὐτῶν γυν ^{y)}, καὶ τρο-
 φὴν καὶ περισσίαν πλείσῃν κεκτημένων ^{z)}, ἅτε τὴν
 γῆν ἐργαζομένων· ἵπποτροφεῖν ^{εἶτος} ^{a)} ἐπελά-
 βετο ^{b)}, καὶ μέχρι τέτῃ ^{c)} ἵπποις ^{d)} ἤδετο, ἕως ^ε
 τὰ αὐτῷ ^{e)} ἀπώλεσε ^{f)}, καὶ πάντα πωλῶν κατη-
 νάλωσεν ^{g)} εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. οἱ ^{εἰς} ³ φίλοι
 τῶν ἵππων ἀνδροφάγους ὠνόμασαν. ^{εἰς} ^{h)} γενομένη
 προήχθη ⁱ⁾ ὁ μῦθος.

4.

Cap. 9. ΠΕΡΙ ΝΙΟΒΗΣ.

Φασὶν, ὡς Νιόβη ζῶσα λίθος ἐγένετο ἐπὶ 1
 τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. ὅσις δὲ πείθεται, ἐκ 2
 λί-

s) Haec verba veram fa- a) sc. ὁ Διομήδης, b) v.
 bulae inscriptionem conti- ἐπιλαμβάνομαι, quod est
 nere, illa vero superiora idem ac ἐπιχειρέω. c) sc.
 addita esse videntur. t) sc. τοῦ καιροῦ. d) ut supra not.
 ἐστὶ. u) sup. II, 4. not. n. u. e) sc. χρήματα. f) v.
 x) μᾶλλον ἢ hoc loco va- ἀπολλύω. g) v. κατανα-
 let ἀλλ' οὐκ. equus enim λίσκω. Gram. p. 172. h) ut
 nullo modo carne pascitur. Latini quomodo facto. i) v.
 y) Gr. P. III. c. 4. I. I) πρὸς ἡμᾶς. Gram. p. 171.
 6. p. 227. z) v. κτάομαι.

λίθῃ γενέσθαι ἄνθρωπον, ἢ ἐξ ἀνθρώπου λίθον,
 2 εὐήθης ἐστί. Τὸ δὲ ἀληθές ἔχει ὧδε 1). Νιόβη, ἀπο-
 θανόντων τῶν ἐαυτῆς παίδων, ποιήσασα ἐαυτῇ 2)
 εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν 3) ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παί-
 4 δων 4). καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτήν, οἷα 5) καὶ
 λέγεται.

5.

Cap. 10.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ.

1 Λυγκέα λέγουσιν, ὡς τὰ ὑπὸ γῆν 6) εἶρα 7).
 2 τῷτο δὲ ψεῦδος. τὸ δὲ ἀληθές ἔχει ὧδε. Λυγ-
 κεὺς πρῶτος 8) ἤρξατο 9) μεταλλεύειν χαλκόν,
 καὶ ἄργυρον, καὶ τὰ λοιπά 10). ἐν δὲ τῇ μεταλ-
 λεύσει λύχνους καταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τὰς μὲν 11)
 3 κατέλιπεν 12) ἐπὶ τῷ τόπῳ 13). αὐτὸς δὲ ἀνέφερε
 τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον. ἔλεγον ἄν οἱ ἄνθρω-
 4 ποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν 14) ὄρα, καὶ κα-
 5 ταδύνων, ἄργύριον ἀναφέρει.

6.

Cap. 11.

ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ.

1 Καινέα φασίν, ὅτι ἄτρωτος ἦν. ὃς δ'
 2 ὑπολαμβάνει ἄτρωτον ἀπὸ σιδήρου ἄνθρωπον,
 εὐή-

1) ut supra II, 3. not. o. τοίαν, οἷα καὶ εἶναι λέγε-
 m) dat. commodi. n) v. ται. caeterum pro οἷα al.
 ἴστημι. o) addunt nonnulli ὥσπερ. q) sc. ὄντα. r) v.
 Mss. ἔλεγον οὖν οἱ παριόν- ὄραω. s) sc. ἦν ὅς. t) v.
 3 τες. Νιόβη (λιθίνη ἔστηκεν ἄρχομαι. u) nimirum re-
 4 ἐπὶ τῷ τύμβῳ. p) sc. εἰς liqua metallorum genera. x)
 5 ναι. praeterea illud οἷα in λύχνους. y) v. καταλεί-
 clusum habet τοίαν in πω. z) al. ἐκείσε. a)
 hunc modum ἐθεασ. αὐτήν not. q.

εὐήθης εἶν. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει ἕτως. Καὶ 2
 νεὺς ἦν ἀνὴρ Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς b)
 τὰ πολεμικὰ c) καὶ ἐπισήμων τῷ μάχεσθαι. γε- 3
 νόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις, ἔδεπτε ἐτρώ-
 θη d), ἕτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τῶν Κεν-
 ταύρων e) ἀπέθανεν f), ἀλλὰ συλλαβάντες g)
 αὐτὸν μόνον κατέχωσαν h), καὶ ἕτως ἐτελεύτη-
 σεν i). ἔλεγον ἂν οἱ Λαπίθαι, ἀνελόμενοι l) τὸν 4
 νεκρὸν αὐτῷ, καὶ εὐρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα·
 Καίνεὺς m) τὸν γε ἄλλον n) βίον ἀτρωτος ἦν, καὶ
 ἀπέθανεν ἀτρωτος.

7

Cap. 16. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Φασίν, Εὐρώπην τὴν Φοίνικος o) ἐπὶ ταύ- 1
 ρα ἄχχμένην p) διὰ τῆς θαλάττης ἐκ Τύρα εἰς
 Κρήτην ἀφικέσθαι q). ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἕτε ταῦ- 2
 ρον, ἔθ' ἵππον τοσῶτον πέλαγος διανῦσαι δύ-
 νασθαι· ἕτε κόρην ἐπὶ ταῦρον ἄγριον ἀναβῆ-
 ναι r). ὅ, τε Ζεὺς εἰ ἐβέλετο Εὐρώπην εἰς Κρή-
 τιν ἐλθεῖν, εὗρεν ἂν αὐτῇ s) ἑτέραν πορείαν
 καλ-

- b) sc. κατὰ. c) sc. ἐρ- l) v. ἀναιρέομαι. m) sc.
 γα, id est, fortis in re mi- κατὰ. n) i. e. πάντα.
 litari. d) v. τιτρώσκω. o) sc. θυγατέρα. Caete-
 e) al. τοὺς Κενταύρους. rum alii Mythici hanc Phoe-
 f) hoc verbum jungendum nicis non filiam, sed soro-
 est verbo συμμαχῶν, nam rem, filiam autem Ageno-
 mortuus quidem est, sed ris fuisse narrant. p) v.
 non ἐν τῇ μάχῃ, id est, ὀχέομαι. q) v. ἀφικνέο-
 non vulnere. g) v. συλ- μαι. r) v. ἀναβαίνω.
 λαμβάνω. h) v. κατα- s) Dat. commodi, sc. τῇ
 χωννύω. i) v. τελευτάω. Εὐρώπῃ.

3 καλλίονα. Τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε. ἀνὴρ Κνω-
 σιος, ὀνόματι Ταῦρος, ἐπολέμει τὴν Τυρίαν χώ-
 ραν. τελευταῖον δὲ ἐκ Τύρου ἤρπασεν ^{t)} ἀλ-
 λας τε κόρας, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τῆ βασιλέως
 4 θυγατέρα, Εὐρώπην. ἔλεγον ἔν θί ἄνθρωποι·
 Εὐρώπην τὴν τῆ βασιλέως ^{u)} Ταῦρος ἔχων ὥχε-
 το ^{x)}. τὰτα δὲ γενομένην προσανεπλάσθη ^{y)} ὁ
 μῦθος.

8.

Cap. 18. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΟΛΟΥ.

I Λέγουσιν, ὅτι Αἰόλος ἦν κυριεύων τῶν
 πνευμάτων ^{z)}, ὅσις ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ τὰς ἀνέμους
 2 ἐν ἀσκή ^{a)}. Περὶ δὲ τὰτα ^{b)}, ὡς ἔχ οἶόν τε,
 δῆλον εἶναι πᾶσιν οἶμαι. εἰκὸς δὲ, ἀστρολόγον
 γενομένον ^{c)} Αἰόλον φράσαι Ὀδυσσεῖ τὰς χρό-
 νους, καθ' ἃς ἐπιτολαί τινες ἀνέμων ^{d)} γενή-
 σον-

t) v. ἀρπάζω. u) sc. τολαί τινες ἀστέρων, ἀνέ-
 θυγατέρα. x) v. οἴχομαι. μους ἐπιφέρουσαι. ἐπιτολαί
 y) v. προσαναπλάττω. enim non immediate jun-
 Verum Pollucis explicatio gendum esse voci ἀνέμων,
 verisimilior esse videtur, sed omisso ἀστέρων, cum ex
 qui navem, in qua vecta sit eo patet, quod ἐπιτολή
 rapta Europa, Taurum di- proprie de sideribus dici-
 ctam esse putat. z) sc. ἐπὶ. tur, tum, quod Aeolus
 Gr. P. III. c. 4. 1. 1) 3. p. ἀστρολόγος dicitur. Notum
 224. et 226. a) Vid. Hom. etiam priscis mortalibus,
 Odyss. L. X, 19. sqq. ortu quorundam siderum
 b) jungendum τῶ οἶμαι. oriri ventos nonnullos,
 c) Substituitur particip. ver- hinc Horat. *nautis infestus*
 bi γίνομαι, quoniam εἰμὶ Orion, et Virg. *nimbosus*
 aoristi et praeteriti partici- Orion Aen. I, 535.
 pio caret. d) i. e. ἐπι-

σονται. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ χαλιῶν τεῖχος τῇ πό- 3
λει e) αὐτῷ περιεβέβλητο f). ὅπερ ἐστὶ ψευδές.
ὀπλίτας γάρ, ὡς οἶμαι, εἶχε, τὴν πόλιν αὐτῷ
φυλάττοντας.

9.

Cap. 19.

ΠΕΡΙ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ.

Λέγουσιν, ὅτι γυναῖκες τινες ἦσαν αἱ Ἑσπε- 1
ρίδες. Ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέ-
ας, ἣν ἐφύλασσε δράκων. ἐφ' αὐτῇ μῆλα καὶ Ἡρα-
κλῆς ἐσφατεύσατο. ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε.
Ἑσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ὤκει g) ἐν τῇ 2
Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἱ ἐκαλεῖν-
το Ἑσπερίδες. Τῷ h) δὲ ἦσαν οἷς καλαὶ 3
καὶ εὐκαρποι· οἷαι καὶ νῦν αἱ i) ἐν Μιλήτῳ.
ἐπὶ τῷ δὴ ὀνομάζονται χρυσαῖ· κάλλισον
γάρ ὁ χρυσός. ἦσαν δὲ ἐκεῖναι κάλλισαι. Μῆ-
λα δὲ καλεῖται l) τὰ πρόβατα. ὥπερ ἰδὼν 4
ὁ Ἡρακλῆς βοσκόμενα παρὰ τῇ θαλάττῃ, πε-
ριελάσας m) ἐνέθετο n) εἰς τὴν ναῦν, καὶ τὸν
ποιμένα αὐτῶν, ὀνόματι Δράκοντα, εἰσῆγα-
γεν o) εἰς οἶκον, καὶ ἐκείνῳ ζῶντος τῷ Ἑσπέρῳ, ἀλ-
λὰ p) τῶν παίδων αὐτῷ. ἔλεγον ἔν οἱ ἄνθρω- 5
ποι, ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, αὐτῷ Ἡρακλῆς
ἤγαγεν q) ἐξ Ἑσπερίδων, τὸν φύλακα ἀπο-
κτείνουσαν.

e) Urbs ejus fuisse dici-
tur Lipara in insula ejus-
dem nominis sita. de muro
aeneo vid. Homer. Odyss.
X, 3. sqq. f) v. περιβάλλομαι.
g) v. οἰκέω. h) sc.

τῷ Ἑσπέρῳ. i) sc. οἷς.
l) Gr. pag. 215. m) v.
περιελαύνω. Gr. pag. 177.
n) v. ἐντίθημι. o) v. εἰς-
άγω. p) sc. εἰς οἶκον.
q) v. ἄγω.

κτείνας δρᾶνοντα. καὶ ἔνθεν ὁ μῦθος προσανε-
πλάσθη ¹⁾).

10.

Cap. 22.

ΠΕΡΙ ΔΑΙΔΑΛΟΥ.

- 1** Λέγῃσι περὶ Δαιδάλεω, ὥς ἀγάλματα κατε-
σκεύαζε δι' ἐαυτῶν πορευόμενα. τὸ δὲ ἀν-
δριάντα δι' αὐτῆ βαδίζειν ἀδύνατον εἶναι, δοκεῖ
2 ἔμοιγε. Τὸ δὲ ἀληθές τοιῷτον· οἱ τότε ἀν-
δριαντοποιοὶ καὶ ἀγαλματοποιοὶ κατεσκεύαζον
ἀνδριάντας, συμπεφυκότας ²⁾ ἔχοντας καὶ τὰς
3 πόδας. Δαίδαλος δὲ πρῶτος ἐποίηε διαβεβη-
κότας

r) Explicandi fabulas stu-
dio ipse novas fingere vide-
tur Palaephatus, quum
haec de Hespero Milesio
narrat. Omnino magis con-
venit illa explicandi ratio,
quae haec aurea mala fuisse
citrea vel *aurantia* tradit,
quae Hercules aut alius
quidam ex Hispania vel
Mauritania primus in Grae-
ciam importavit; et quoni-
am ex Hesperia (sic enim
Graeci occidentales oras
appellare solebant) allata et
aurei coloris erant, dicta
sunt μῆλα χρυσᾶ ἐσπερίδων.
cf. Plinius H. N. L. V. c. 1.
et 5. et XIX. cap. 4. Athe-
naeus L. III. p. m. 82. qui
nobiscum sentit. Bocharti
Can. L. I. c. 24. p. m. 478.

qui μῆλα de opibus expli-
cat. adde Clericum ad He-
siodi Theog. v. 215. sq. de-
nique Diodorum Sicul.
Bibl. H. Lib. IV. p. m. 233.
qui μῆλα quidem de ovi-
bus explicat, sed eas ob
flavum colorem χρυσᾶ di-
ctas esse asserit. Verba
ejus haec sunt: κατὰ τὴν
ἐσπερίτην ὀνομαζομένην χώ-
ραν φασὶν ἀδελφούς δύο γε-
νέσθαι δούξην διωνομασμένους,
ἐσπερον καὶ Ἀτλαντα, τοῦ-
τους δὲ κεκτῆσθαι πρόβατα
τοῦ μὲν κάλλει πάραδοξα,
τῇ δὲ χροῇ ξανθὰ καὶ
χρυσοειδῆ· ἀφ' ἧς αἰτίας
τοὺς ποιηταῖς τὰ πρόβατα
μῆλα καλοῦντας, ὀνομάσαι
χρυσᾶ μῆλα. ²⁾ v. συμ-
φύω.

κότας ^{ι)} τὸν ἕνα πόδα. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔλεγον· ὁδοιπορεῖν τῆτο τὸ ἀγαλμα, ὃ εἰργάσατο ^{υ)} Δαίδαλος, ἀλλ' ἔχει ἐσηκός ^{κ)}· ὡς καὶ νῦν λέγομεν. Εἰσὶ δὲ καὶ μαχόμενοι ἄνδρες γε- ⁴ γραμμένοι ^{γ)}, καὶ τρέχοντες ἵπποι, καὶ χειμαζομένη ναῦς.

III.

Cap. 25.

ΠΕΡΙ ΓΗΡΥΟΝΟΥ.

Γηρυόνην Φασὶν, ὅτι τρικέφαλος ἐγένετο· ¹ ἀδύνατον δὲ σῶμα τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν. ἦν δὲ τοιόνδε τῆτα. πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόν- ² τῳ, Τρικερηνία καλεσμένη. ἦν δὲ Γηρυόνης ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὀνομαστός, πλάτῳ τε καὶ ἄλλοις ² ^{z)} διαφέρων. εἶχε δὲ καὶ βοῶν ἀγέλην θαυμαστήν, ἐφ' ἣν ἐλθὼν Ἡρακλῆς, ἀντιποιε- ³ μενον Γηρυόνην ἐκτείνειν. οἱ δὲ θεώμενοι ^{a)} πε- ³ ριελαυνόμενας τὰς βᾶς ἐθαύμαζον. ἦσαν γὰρ ^{b)} ² τὸ μὲν μέγεθος μικραὶ, ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τὴν ὀσφύν μακραι καὶ σιμαί, κέρατα δὲ ἔχειν, ὅσα δὲ μακρὰ καὶ πλατέα. πρὸς τὰς πυν- ³ θανομένους ^{c)} δὲ ἐλεγόν τινες· Ἡρακλῆς ταύ- ³ τας περιήλασεν ^{d)}, ἔσας Γηρυόνα τῇ Τρικερηνίᾳ. τινὲς δὲ ἐκ τῆ λεγομένης ^{e)} ὑπέλαβον ^{f)} αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλὰς.

12.

ι) v. διαβαίνω. intell. pag. 232. c) sc. περὶ τῶν κατὰ. υ) ἐργάζομαι. κ) v. βοῶν, vel τίς τις εἶεν αἱ ἱστῆμι. γ) v. γράφω. βοῦς; d) v. περιελαύνω. z) sc. χρήμασι. a) v. e) sc. λόγου, vel ῥήματος. θεάσασθαι. b) intell. κατὰ. f) v. ὑπολαμβάνω.
Gr. P. III. c. 4. I. 3). 8.

Cap. 29. ΠΕΡΙ ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΟΥ g).

- 1 Φασίν, ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἵππος
 Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ h) δὲ ἵππον i) εὐδέποτε
 δοκεῖ δύνασθαι ἵπτασθαι, εὐ εἰ πάντα τὰ πτη-
 νῶν πτερὰ λάβη l). εἰ γάρ ποτε τοιῆτον ζῶον
 2 ἦ, καὶ νῦν ἂν εἶη. τῷτον δὲ Φασι καὶ τὴν Ἀμι-
 σοδάρε m) χίμαιραν ἀνελεῖν n). ἦν δὲ ἡ Χί-
 μαιρα, ὡς Φασιν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὅπι-
 σθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα. ἔνιοι δὲ δο-
 κῶσι τοιῆτον γενέσθαι θηρίον, τρεῖς ἔχον κεφα-
 3 λὰς. ἀδύνατον δὲ ὄφιν καὶ λέοντα καὶ αἶγα
 ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι o). καὶ τὸ θνητὴν ἔχον p)
 4 φύσιν πῦρ ἀποπνέειν, εὐήθες. — τὸ δὲ ἀληθές
 εἴτως ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνὴρ,
 τὸ q) γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθός. ὃς
 πλοῖον κατασπινεύσας μακρὸν, ἐληΐζετο τὰ πα-
 5 ραθαλάσσια χωρία. ὄνομα δὲ ἦν τῷ πλοίῳ Πή-
 γασος, ὡς καὶ νῦν ἔκασον τῶν πλοίων ὄνομα
 ἔχει. μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοίῳ ἢ ἵππῳ ὄνομα εἶ-
 6 ναι Πήγασος. βασιλεὺς δὲ Ἀμισόδαρος ὦκει r)
 ἐπὶ

g) cf. Hom. Il. VI, 152. educata est, proptereaue
 sqq. Hesiod. Theog. 319. dicitur ἡ Ἀμισοδάρου. Fuit
 sqq. h) al. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ enim filia Typhonis et
 τοιοῦτον ἵππον οὐδέποτε γε- Echidnae. conf. de Ami-
 νέσθαι. i) al. ἵππος. pa- sod. Hom. Il. π. v. 328. sqq.
 rum abest, quin hanc lectio- n) v. ἀναιρέω. o) v. χρά-
 nem receptae anteferrem. σμαι. p) τὸ ἔχον indefini-
 l) v. λαμβάνω. m) non te pro ζῶόν τι ὃ ἔχει κ. τ. λ.
 proprie ejus filia fuit, q) intell. ut semper ad hu-
 quamvis id alias ejusmodi jusmodi accusativum, κατὰ.
 genitivus sonet, sed ab eo r) v. οἰκέω.

ἐπὶ τῷ Ζάνθῳ ποταμῷ. ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν s),
 ἐξ ἧς ἡ Τελμισσὸς ὕλη προέχεται i). πρὸς 7
 ὃ δὲ ὄρος προσβάσεις εἰσὶ δύο ἔμπροσθεν ἐκ πό-
 λεως τῆς Ζανθίων, τρίτη δὲ ὀπίσθεν τῆς Καρίας,
 τὰ δ' ἄλλα u) κρημνοί. ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῶν 8
 χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα, ἐξ ἧς δὴ καὶ πῦρ ἀνα-
 δίδεται x). Ἐπὶ τέτοις δὲ ἐστὶν ἕτερον ὄρος, ὃ γ) 9
 ὄνομα Χίμαιρα. τότε δὲ, ὡς λέγουσιν οἱ πρὸς-
 χώριοι, ἦν οἰκῶν λέων κατὰ τὴν πρόσθεν z) μὲν
 πρόσβασιν, κατὰ δὲ τὴν ὀπίσθεν δράκων. οἱ
 δὲ καὶ ἔσινον τὰς νομέας, καὶ τὰς ὑλοτόμας. τότε 10
 δὲ καὶ Βελλεροφόντης ἐλθὼν, τὸ ὄρος ἐνέπρησε a),
 καὶ ἡ Τελμισσὸς κατεκαίη b), καὶ τὰ θηρία ἀπώ-
 λετο c). ἔλεγον ἔν οἱ προσχώριοι. Βελλεροφόν- 11
 τῆς d) ἀφικόμενος e) μετὰ Πηγάσου, τὴν Ἀμισο-
 δάρη Χίμαιραν ἀπώλεσε. τέτου δὲ γεγονότος,
 προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

13.

s) int. ex antec. ἐπὶ τῷ οὔσαν. ejusmodi adverbia
 Ζάνθῳ ποταμῷ. In prio- adjective reddi, jam saepius
 ri editione legebatur: ὑ- monui. a) v. ἔμπρηθω.
 ψηλὸν ὑπ' αὐτῷ, ὃ ὄνομα b) v. κατακαίωμαι. ad ἡ
 Τελμισσός. πρὸς ὃ etc. Τελμισσός int. ὕλη. c) v.
 t) v. προχεύωμαι. u) sc. ἀπόλλυμαι. d) all. Βελλε-
 τὰ ἄλλα μέρη τοῦ ὄρους ροφάντην ἀφικόμενον —
 κρημνοὶ ἦσαν. x) all. ἀνα- ἀπολέσαι. e) v. ἀφικνέο-
 φέρεται. y) al. τούτῳ δὲ μαι.
 τῷ ὄρει ὄνομά ἐστι. z) sc.

13.

Cap. 30. ΠΕΡΙ ΠΕΛΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΙΠΠΩΝ.

- 1 Φασίν, ὅτι Πέλοψ ἤλθεν, ἔχων ἵππους ὑπο-
πτέρους, εἰς Πίσαν ^{f)}, μνησευσόμενος Ἴπποδά-
2 μειαν τὴν Οἰνομάχ θυγατέρα. ἐγὼ δὲ τὰ αὐτὰ
λέγω καὶ περὶ τῶ Πέλοπος, ἅπερ καὶ περὶ
τῶ Πηγάσχα ^{g)}. εἰ γὰρ Οἰνόμαος ἤδει ^{h)} ὑποπτέ-
ρους ὄντας ⁱ⁾ τὰς τῶ Πέλοπος ἵππους, ἔκιν' ἂν δὴ
τὴν θυγατέρα αὐτῶ ἔδωκεν ^{l)} ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτῶ
ἀναβιβάσαι. Ῥητέον ^{m)} ἔν, ὅτι Πέλοψ ἤλθεν
ἔχων πλοῖον. Ἐγέγραπτο ⁿ⁾ δὲ ἐπὶ τῶ πλοίῳ,
3 Ἴπποι ὑπόπτεροι. ἀρπάσας δὲ τὴν κόρην, ὥχε-
το ^{o)} Φεύγων. ἀφ' ἧς ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

14.

Cap. 34. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ.

- 1 Ψευδὴς δὲ ὁ περὶ τῶ Ὀρφέως μῦθος ^{p)},
ὅτι κιθαρίζοντι αὐτῶ ἐφείπετο ^{q)} τὰ τετράπο-
δα ^{r)}, καὶ τὰ ὄρνεα, καὶ τὰ ^{s)} δένδρα. δο-
2 κεῖ δὲ μοι ταῦτα εἶναι. Βάνχαι μανεῖσαι ^{t)}
πρό-

f) hujus quoque urbis Gr. pag. 194. n) v. γρά-
mentio fit apud Pindarum φω. al. ἐπεγέγραπτο. nu-
Olymp. I. Stroph. 1. g) sc. merus singularis refertur ad
ἔλεγον. h) v. εἶδω. i) ὄν- omisum παρὰσημον πλοίου,
τας abest a plurimis edi- ὅ ἦν ἵπποι ὑ. o) v. οἶχο-
tis. l) v. δίδωμι. caete- μαι. p) al. λόγος. q) v.
rum animadvertendum est, ἐφέπομαι. r) sc. ζῶα. s)
ad hebraicam loquendi ra- articulum h. l. nonnulli
tionem hanc accedere. m) omittunt. t) v. μαίνομαι.

πρόβατα διέσπασαν ^{u)} ἐν τῇ Πιερίᾳ· πολλὰ
 δὲ καὶ ἄλλα βιαίως εἰργάζοντο. τρεπόμεναί
 τε εἰς τὸ ὄρος ^{x)}, διέτριβον ἐκεῖ τινὰς ^{y)} ἡμέ-
 ρας. ὥς δὲ ἔμειναν ^{z)} οἱ πολῖται, δεδιότες ^{a)} 3
 περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμ-
 ψάμενοι τὸν Ὀρφέα ἐδέοντο ^{b)} μηχανᾶσθαι, ἐν
 τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τῆς ὄρεως. ὁ δὲ 4
 συνταξάμενος ^{c)} τῷ Διονύσῳ Ὀργια, κατὰγει
 αὐτὰς βακχεύσας κιθαρίζων· αἱ δὲ νάρθη-
 κας ^{d)} τότε πρῶτον ἔχουσαι κατέβαινον ἐκ τοῦ
 ὄρεως, καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν. τοῖς 5
 δὲ ἀνθρώποις θαυμάσια τότε θεασαμένοις, ἐνε-
 φαίνετο ^{e)} πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα. καὶ
 ἔφασαν ^{f)}, ὅτι Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην
 ἐκ τῆς ὄρους. καὶ ἐκ τῆς τοῦ μῦθου ἀνεπλά-
 σθη.

15.

Cap. 39. ΠΕΡΙ ΤΔΡΑΣ ^{g)}.

Λέγεται δὲ περὶ Ὑδρας, ὅτι Λερναῖος ὄ- 1
 Φις ἦν, ἔχων πεντήκοντα ^{h)} κεφαλὰς, σῶμα δὲ
 ἐν, καὶ ἐπειδὴ αὐτῆς ἀνέλοι ⁱ⁾ Ἡρακλῆς κε-
 Ε 2 Φα.

^{u)} v. διασπᾶω. ^{x)} sc. giis. ^{e)} v. ἐμφαίνομαι. ^{f)}
 in Pierum montem, Musis v. Φημί. ^{g)} vid. de ea He-
 facrum, quas propterea He- fiodi theog. v. 313. sqq.
 fiodus Πιερίηθεν ἀοιδῆσι Miram circa initium hujus
 κλειούσας appellat. Op. et fabulae varietatem vid. ap.
 D. I. ^{y)} all. τὰς. ^{z)} v. Fischerum. ^{h)} al. ἑκατόν.
 μένω. ^{a)} v. δείδω. ^{b)} v. varius nimirum capitum
 δέομαι. ^{c)} v. συντάττω- numerus hydrae tribuitur,
 μαι. ^{d)} qualia postea ge- alii septem, alii novem fuisse
 starunt bacchantes in Or- se dicunt. ⁱ⁾ v. ἀναίρεω.

Φαλὴν μίαν, δύο ἀναΦυέσθαι ¹⁾· καὶ τὸν Καρ-
 κῖνον ἐλθόντα, βοηθεῖν τῇ Ὑδρα. τοιοῦτον ^{m)}
 δ' εἴ τις πείθεται γενέσθαι, μάταιός ἐστι. τὸ
 2 δ' ἀληθές ἔχει ὧδε. Λέρνος ἦν βασιλεύς. ὤ-
 κην ⁿ⁾ δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ κώμας ^{o)}·
 ἦσαν δὲ καὶ βασιλεῖς ἐφ' ἐκάστῳ τῶν χωρίων τῶ-
 3 των. Σθένελος δὲ, ὁ τῷ Περσέως ^{p)}, εἶχε
 τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον ^{q)}, τὴν Μυ-
 κήνην. ὁ δὲ Λέρνος ἔκ ἡθέλεν αὐτῷ ὑποτετά-
 4 χθαι ^{r)}. ἐπολέμην ἔν οἱ δύο διὰ τῆτο. ἐν δὲ
 τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας ἦν τῷ Λέρνῳ πολίχνιον
 τι καρτερόν, καὶ ἐφράρχεν αὐτὸ πεντήκοντα τοξό-
 ται ἀνδρεῖοι, οἱ ἐπήεσαν ^{s)} ἐπὶ τῷ πύργῳ ^{t)}
 ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν ^{u)}. ὄνομα δὲ
 5 ἦν τῷ πολιχνίῳ Ὑδρα. Πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς
 Ἡρακλέα, καὶ ἐκπορεύει ^{x)} αὐτὸ τὸ πολίχνιον.
 οἱ δὲ περὶ Ἡρακλέα ἐπυρπόλουν ^{y)} τὰς ἐπὶ τῷ
 6 πύργῳ τοξότας. ὅποτε δὲ τις πληγείς ^{z)} πέ-
 σοι ^{a)}, ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνδ' ἐνός, ἐπει-
 δὰν

1) λέγεται ex prioribus Eurysthea refertur haec
 repetendum est. m) constr. vox, illique tribuitur, quod
 εἰ δὲ τις πείθ. τοιοῦτ. γεν. fecit per Herculem. y) Ma-
 n) v οἰκέω. o) κώμας gnam circa hunc locum
 h. l. non *vicos* significare, varietatem vid. ap. Fisch.
 sed potius *pagos*, ex eo, πυρπολεῖν est *malleolos face-*
 quod sequitur, satis appa- re. erant autem malleoli
 ret. p) sc. υἱός. q) χωρίον. r) tela, quorum capita pice
 v. ὑποτάσσομαι. s) v. ἐπει- obducta incendebantur, et
 μι. t) qui in muro erat. sic in- hostes et maxime in
 vel ipse murus intelligitur, turres hostium vibraban-
 ut est ap. Hom. Odyss. VI, tur. z) v. πλήττω. a) v.
 262. u) all. in plurali νύ- πίπτω. Gram. p. 186.
 κτας καὶ ἡμέρας. x) Ad

δὲν ἀνδρείος ἦν ὁ προανηρημένος ^{b)}). ἐπειδὴ 7
 δὲ συνέχετο ^{c)} ὁ Λέρνος ὑπὸ τῷ Ἡρακλέει τῷ
 πολέμῳ, μισθᾶται ὀθνεῖον στρατόν ^{d)}). ἦλθε δὲ
 αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιάν, Καρκίνος ὄνομα τῷ
 ἀνδρὶ ^{e)}, μέγας τὴν ^{f)} ἰσχύν, καὶ πολεμικὸς, καὶ
 σὺν τῷ ἀντεῖχε πρὸς τὸν Ἡρακλέα. εἴτα βοη- 8
 θεῖ ὁ Ἰόλεως ὁ Ἰφικλέας, ἀδελφιδῆς ὢν τῷ Ἡρα-
 κλεῖ, ἔχων στρατιάν, ἀπὸ Θηβῶν. καὶ τὸν
 πεφυκότα ^{g)} πύργον πρὸς τῇ Ὑδρᾷ προσελθὼν
 ἐνέπρησε, καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν
 αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὴν Ὑδραν ἀναιρεῖ, καὶ
 τὴν στρατιάν ἀπόλλυσιν. ἔγεγονε, ὁ μῦθος
 ἀνεπλάσθη ^{h)}).

16.

Cap. 40. ΠΕΡΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ ⁱ⁾).

Λέγουσι περὶ Κερβέρος, ὡς κύων ἦν, ἔχων ⁱ⁾
 τρεῖς κεφαλὰς. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ ἔτος ἀπὸ
 τῆς πόλεως ^{l)} ἐκλήθη ^{m)} Τρικάρηνος, ὥσπερ ὁ
 Γηρυόνης. ἔλεγον δὲ οἱ ἄνθρωποι, καλὸς τε
 καὶ μέγας ὁ Τρικάρηνος κύων. λέγεται δὲ πε- 2
 ρὶ αὐτοῦ, ὡς Ἡρακλῆς ἐξ αὐτοῦ ἀνήγαγεν ⁿ⁾.
 ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι. Γηρυόνη ἐπὶ ταῖς βε-
 σίν

b) v. προαναιριέομαι. h) in priori editione adde-
 c) v. συνέχομαι. d) all. batur καὶ γράφουσι τὴν Ὑ-
 ἐπικούρους Κάρας. interpre- δραν ὄφιν, καὶ τὸν μῦθον
 tamentum. e) Veniebat au- ἀναπλάττουσιν. i) vid.
 tem ad eum cum exercitu. Hesiodi Theog. v. 311. sqq.
 dux, cui nomen Carcinus. l) sc. τρικαρηνίας. v. supra
 f) sc. κατὰ, vid. supra 12, 11. m) v. καλέω. n) v.
 4. not. q. g) v. φύω. ἀνάγω.

σὶν ἦσαν κύνες μεγάλαι καὶ νεανικαί. ὀνόματα
 δὲ ἦν αὐταῖς τὰδε· τῷ μὲν Κέρβερος, τῇ δὲ
 3 Ὠρος^ο). τὴν μὲν ἔν Ὠρον Ἡρακλῆς ἐν Τρικαρίᾳ P),
 πρὶν περιελεῖν τὰς βῆς, ἀναιρεῖ· ὁ δὲ Κέρβερος
 4 συνηκολάθει q) ταῖς βυσίν. ἐπιθυμήσας δὲ τῷ
 κυνὸς ἀνὴρ Μυκηναῖος, τῆνομα Μολοττός, τὸ μὲν
 πρῶτον ἦτει r) τὸν Εὐρυσθέα ἀποδῆναι s) τὸν
 κύνα. ἔβηλομένου δὲ τῷ Εὐρυσθέως, ἀναπείθει
 τὰς βουκόλῃς, καὶ τὸν κύνα καθειργνύουσιν ἐν τῇ
 5 Λακωνικῇ t) ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν σπηλαίῳ τινί. Εὐ-
 ρυσθεὺς δὲ πέμπει Ἡρακλέα ἐπὶ ζήτησιν τῷ κυνός.
 ὁ δὲ πᾶσαν περιῶν u) τὴν Πελοπόννησον, ἤλ-
 θεν, ὅπῃ ὁ κύων αὐτῷ ἐμηνύθη x) εἶναι. καὶ
 καταβάς y), ἀνάγει ἐκ τῷ ἄντρῳ τὸν κύνα.
 6 Ἐλεγον ἔν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι διὰ τῷ ἄντρῳ
 καταβάς εἰς ἄδῃ z) ὁ Ἡρακλῆς, ἀνήγαγε τὸν
 κύνα.

17.

Cap. 41. ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

I Λέγεται μῦθος τραγικώδης a), ὥς δὴ
 μέλλοντός ποτε τῷ Ἀδμήτῃ θανεῖν b), αὕτη εἴ-
 λετο

ο) all. τῷ δὲ Ὠρος. περίειμι. x) v. μηνύω.
 τὸν μὲν οὖν Ὠρον κ. τ. λ. y) v. καταβαίνω. z) sc. δό-
 Hesiodus quoque Ὠρος μόν. a) i. e. apta ad tra-
 dicit. p) Hoc mihi nomen goediam inde componen-
 regionis circa τρικαρηνίαν, dam, prout fecit quoque
 non urbis ipsius esse vide- Euripides et nuper ex eo
 tūr. q) v. συνακολουθέω. Wielandus. b) v. θνή-
 r) v. αἰτέω. s) v. ἀποδί- σκω,
 δωμι. t) sc. χώρα. u) v.

λατο c) ὑπὲρ αὐτῷ θάνατον. καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν d) ἀφελόμενος e), καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τῷ ἄδω, ἀπέδωκεν f) Ἀδμήτῳ. — ἀλλ' ἐγένετό τι τοιοῦτον. Ἐπειδὴ Περίαν ἀπέ- 2 κτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἀκασος ὁ Περίῃ g) ἐδίωκεν αὐτάς, καὶ τὰς μὲν ἄλλας λαμβάνει. Ἀλκίησις δὲ καταφεύγει εἰς Φερὰς πρὸς Ἀδμη- 3 τον, τὸν ἀνεψιὸν αὐτῆς. καὶ καθεζομένην h) ἐπὶ τῆς ἐστίας i), ἐκ ἐβέλετο Ἀδμητος Ἀκασῷ ἔκδοτον l) ἐξαίτημένῳ δῶναι. ὁ δὲ πολλὴν στρα- τὴν παρακαθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπυρπόλει m) αὐτῆς n). ἐπεξιών o) δὲ ὁ Ἀδμητος, ἔχων 4 καὶ

c) v. αἰρέομαι. i. e. libenter pro eo mori cupiebat. d) respondet latinae voci *pietas*. e) v. ἀφαιρέομαι. eripuit scilicet Plutoni eam, quocum pugnasie dicitur. f) v. ἀποδίδωμι. g) sc. υἱός. h) proprie hoc verbum de supplicibus adhibetur. i) Ad focum, sicuti ad aras, confugere solebant supplices. Exemplum Theramenis est apud Xenoph. Hist. Graec. L. II. cap. 3. p. 102. Volum. III. Ed. Thiemii, vel pag. 321. ed. Basil. ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν καὶ εἶπεν ἰκετεύω κ. τ. λ. conf. Homer. Odyss. VIII, 153. sqq. quapropter supplex ab Herodoto quoque ἐπίστιος vocatur L. I, c. 35. Supplices

autem erant, quicunque supplicium vel ob commissum homicidium vel ob aliam causam timentes, ad locum sacrum, vel ad principem quendam confugerant, ut Adrastus apud Herodotum. l) sc. τὴν Ἀλκίησιν. caeterum ἔκδοτον tam ad ἐξαίτουμένῳ quam ad δοῦναι referendum. m) vid. sup. 15, 5. not. y. n) sc. τοὺς πολίτας, quod semper eleganter latet in vocabulo αὐτοὶ, quoties id post πόλις positum est. Sic legitur apud Homerum Odyss. IX, 40. ἐγὼ πόλιν ἐπυρπόλον, ὥλεσα δ' αὐτούς. alium vocis αὐτοὶ significatum vid. ap. eundem Iliad I, 4. o) v. ἐπέξειμι. quod alias de accusatore sicut alterum

καὶ λοχαγὸς *), νύκτωρ, συνελήφθη ρ) ζῶν.
 ἠπείλει ρ) δὲ Ἄκασος ἀποκτείνειν αὐτόν. πυθο-
 μένη ς) δὲ ἡ Ἀλκίσις, ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι
 Ἄδμητος δι' αὐτήν, ἐξελθῶσα ς) ἑαυτὴν παρέ-
 5 δωκε ς). τὸν μὲν ἔν Ἄδμητον ἀφίησιν ὁ Ἄκα-
 σος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον ἔν οἱ ἄν-
 θρωποι· Ἀνδρεία γε Ἀλκίσις ἐκῶσα ὑπεραπέ-
 θανεν υ) Ἀδμήτῃ. τοιῶτο μέντοι καὶ ἐγένετο,
 6 ὡς ὁ μῦθος φησί. κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν τῶτον
 Ἡρακλῆς ἦκεν ἄγων ἐκ τινῶν τόπων τὰς Διομή-
 δας ἵππους. τῶτον κ) ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένι-
 7 σεν γ) Ἄδμητος. ὀδυρομένη δὲ Ἀδμήτῃ τὴν συμ-
 φορὰν τῆς Ἀλκίσιδος, ἀγανακτῶν Ἡρα-
 κλῆς ἐπιτίθεται τῷ Ἀκάσῳ, καὶ τὴν στρατιὰν
 αὐτῆ διαφθείρει, καὶ τὰ μὲν λάφυρα ζ) τῇ αὐ-
 τῇ στρατιᾷ διαίεμει, τὴν δὲ Ἀλκίσιν τῷ Ἀδ-
 8 μήτῳ παραδίδωσιν. ἔλεγον ἔν οἱ ἄνθρωποι, ὡς
 ἐντυχὼν Ἡρακλῆς, ἐκ τῆ θανάτῃ ἐρρύσατο α)
 τὴν Ἀλκίσιν. τῶτων γενομένων, ὁ μῦθος προσαν-
 πλαῖσθη.

18.

ἐπεξέρχασθαι dicitur; at
 tum jungitur dativo perfo-
 nae et gen. criminis. Sic
 est fere centies ap. Platonem
 in Euthyphr. *) Λοχαγοὶ
 sunt ductores λόχων; nos
 Officiers. Est autem λόχος
 fere id, quod hodie dicitur
 eine Compagnie, complecti-
 tur modo XXIV. modo
 L. modo C. pedites. ρ) v.
 συλλαμβάνω. ρ) v. ἀπει-
 λέω. ς) v. πυνθάνομαι.
 ς) v. ἐξέρχομαι. τ) v. πα-
 ραδίδωμι. υ) v. ὑπερα-
 ποθνήσκω, a cuius praepo-
 sitione regitur sequens ge-
 nitivus. κ) sc. Ἡρακλέα.
 γ) v. ξενίζω. ζ) λάφυρα
 proprie spolia sunt, quae
 quis a vivis hostibus refert;
 quae occisis hostibus, σκυ-
 λα nominantur. α) v. ῥύο-
 μαι.

18.

ΠΕΡΙ ΕΦΕΤΡΗΣΕΩΣ ΚΟΓΧΥΛΗΣ ^{b)}.

Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας τοῦ **1**
 Φοίνικος, ἦν Ἡρακλῆς ὁ Φιλόσοφος, ὁ λεγόμενος
 Τύριος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. ἐωριζόμε- **2**
 νος γὰρ ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου πό-
 λεως, εἶδε ποιμενικὸν κύνα ἐσθίοντα τὴν λεγο-
 μένην κογχύλην, ὅπερ ἐστὶ μικρὸν εἶδος θαλάσ-
 σιον κοχλιῶδες. καὶ ποιμένα νομίζοντα αἰμάσ-
 σειν τὸν κύνα, λαβόντα ἀπὸ προβάτου πόκον
 ἐρέας, καὶ καταμάσσοντα τὸ καταφερόμενον ἐκ
 τῆς σώματος τῆς κυνός, καὶ βάπτοντα τὸν πό-
 κον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσχηκῶς, μὴ εἶναι αὐ- **3**
 τὸ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν,
 ἐθαύμασεν. καὶ γινῶσκει ^{c)}, ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης
 ἐστὶ τὸ βάμμα τῆς πόκου, εἰληφὼς ^{d)} ἐκ τῆς ποι-
 μένος τὸν πόκον, ὡς μέγα δῶρον, τῆτον προσή-
 γαγε ^{e)} τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοίνικι. καὶ **4**
 ἐκπλαγείς ^{f)} καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ξένης
 χροιάς ^{g)} τῆς βάμματος, θαυμάζων τὴν αὐτῇ

εὐ-

b) Haec fabula neque no-
 stri Palaephathi est, neque
 forsan alius hujus nominis,
 sed quia Palaephathi in fine
 sit mentio, juncta est a li-
 brario quodam fabulis no-
 stri. Sermonis certe indo-
 les posterioris aevi scripto-
 rem satis indicat. c) v. γι-
 νώσκω. d) v. λαμβάνω.
 Gr. p. 182. e) v. προσά-

γω. f) v. ἐκπλήττομαι.
 g) χροιά et βάμμα ita dif-
 ferunt, ut βάμμα sit mate-
 ria coloris, seu id quod in
 se non solum colorem ha-
 bet, sed quo etiam aliae res
 inficiuntur: χροιά vero pro-
 prie color sit, prout oculis
 cernitur, tum in ipso βάμ-
 ματι, tum etiam in aliis re-
 bus βάμματι infectis. Nos

εὕρησιν, ἐκέλευσεν ἐξ αὐτῆ τῆ βάμματος τῆς
 κογχύλης βαφῆναι ^{h)} ἐρέαν, καὶ γενέσθαι αὐτῷ
 περιβόλαιον βασιλικόν, καὶ ἐφόρεσεν ⁱ⁾ αὐτὸς
 πρῶτος περιβόλαιον ἐκ πορφύρας. καὶ πάντες
 ἐθαύμασαν τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα, ὥς ξένην
 5 θέα. καὶ ἐξ ἐκείνης ^{l)} ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς
 Φοίνιξ, μηδένα ὑπὸ τὴν αὐτῆ βασιλείαν ὄντα
 τολμᾶν φορεῖν τὴν αὐτὴν ἐνάρετον ἐκ γῆς καὶ
 θαλάσσης ^{m)} ἔσαν φορεσίαν, εἰ μὴ τι αὐτὸν,
 καὶ τὰς μετ' αὐτὸν βασιλεύοντας ⁿ⁾ τῆς Φοι-
 νίκης, διὰ τὸ γινώσκεισθαι τὸν βασιλέα τῷ στρα-
 τῷ καὶ παντὶ τῷ πλήθει ^{o)}, ἐκ τῆς θαυμαστῆς
 6 καὶ παραξένης φορεσίας. πρῶην γὰρ ἔκ ἐγίνω-
 σκον οἱ ἄνθρωποι βάπτειν χροᾶς ἱματίων, ἀλλὰ
 τὰς τῶν προβάτων ἐρέας, οἷαι καὶ ἦσαν, ἐποίχυν
 ἱμάτια, καὶ ἐφόρχυν. καὶ ἔκ εὐχερῶς ἐγνωρί-
 7 ζοντο τῷ ὑπηκόῳ πλήθει ^{p)} οἱ βασιλεῖς. λοι-
 πὸν οἱ κατὰ τόπον βασιλεῖς ἀκηκοότες ^{q)} τῆ-
 το, οἱ μὲν περιβόλαια, οἱ δὲ φίβλας ^{r)} καὶ
 μαν-

ob inopiam sermonis laneum; ἐκ θαλάσσης, qua-
 utrumque *Farbe* dicimus. *tenus purpureum est.* ⁿ⁾
 Si quis utrumque verbum βασιλεύειν, ut omnia impe-
 vertendo exprimere cupit, randi verba, genitivo jun-
 χροῖα hoc loco *Schönheit* gitur omissa praep. ἐπὶ. Gr.
 reddere licet; nam voces p. 226. o) Gr. P. III. c. 4.
das Aussehen, das Ansehen, 2) 4. p. 228. p) vid. not.
die Farbe, quae alias ad praec. q) v. ἀκούω. r) Non
 χροῖαν βάμματος propius fibulae ipsae purpureae fue-
 accedunt, aegre adhiberi runt, sed intelligendum est
 possunt, quoniam jam adest μαντεῖα σὺν φίβλαις, ut in
 θέα. h) v. βάπτω. i) v. Actis Ap. ταύρους καὶ στέμ-
 φορέω. l) sc. χρόνου. m) ματα. caeterum haec vox
 ἐκ γῆς nimirum, quatenus posterioris aevi est.

μαντεῖα ἐπ' νόησαν ^{s)} ἑαυτοῖς πορφυραῖα, ἢ ῥέσ-
σαια, βάπτοντες αὐτὰ ἀπὸ βοτανῶν, καὶ ἐφόρουν
διὰ τὸ γινώσκεισθαι τῷ ἰδίῳ πλήθει, καθὼς Πα-
λαίφατος ^{t)} ὁ σοφώτατος ἐξέθετο ^{u)}.

VI.

P L U T A R C H I

Apophthegmata selecta.

I.

Μέμνων, ὁ Ἀλεξάνδρῳ ^{a)} πολεμῶν ὑπὲρ
Δαρείου, τῷ βασιλέως, μισθοφόρον τινὰ, πολλὰ
βλάσφημα καὶ ἀσελγῆ περὶ Ἀλεξάνδρου λέγον-
τα, τῇ λόγχῃ ^{b)} πατάξας· Ἐγὼ σε, εἶπε,
τρέφω μαχόμενον ^{c)}, ἀλλ' ἔλθοις δόρυ μένον Ἀλε-
ξάνδρῳ ^{d)}.

2.

^{s)} vid. ἐπινόεω. ^{t)} Ae- quendi, adorandi, precan-
gyptius fuisse hic Palaeph. di, hortandi, jubendi, re-
existimatur, sed nihil de prehendi, utendi, con-
eo constat; neque quidem versandi, colloquendi Da-
hanc fabulam scripsit; ve- tivum requirunt. Gaete-
rosimile autem est, nostrum rum hic Memnon Persici
Palaephatum idem argu- exercitus dux erat ad Gra-
mentum de Purpura tra- nicum. ^{b)} Ablativus fe-
ctasse, ex eo vero auctorem cundum eandem rationem
hujus narrationis illud hau- ac apud Latinos. ^{c)} Gram.
sisse. ^{u)} v. ἐκτίθημι. P. III. cap. IV. 2. 2. p. 234.

^{a)} Verba pugnandi, se- ^{d)} vid. not. a.

2.

Οἱ Αἰγυπτίων βασιλεῖς κατὰ νόμον ἑαυ-
τῶν τὰς δικασὰς ἐξώρχιζον ^{e)}, ὅτι, καὶ βασι-
λεύς τι προσάξῃ ^{f)} κρῖναι τῶν μὴ δικαίων ^{g)}, εἰ
κρινῶσι.

3.

Πόλτυς, ὁ Θρακῶν βασιλεὺς, ἐν τῷ Τρωϊκῷ
πολέμῳ πρεσβευσαμένων ^{h)} πρὸς αὐτὸν ἄμα τῶν
Τρώων καὶ τῶν Ἀχαιῶν, ἐκέλευσε τὸν Ἀλέξαν-
δρον ⁱ⁾, ἀποδόντα ^{l)} τὴν Ἑλένην, δύο παρ' αὐτῆς
λαβεῖν καλὰς γυναῖκας.

4.

Τήρης, ὁ Σιτάλκης ^{m)} πατὴρ, ἔλεγεν, ὅποτε
σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἱπποκόμων οἶε-
σθαι ⁿ⁾ μηδὲν ^{o)} διαφέρειν.

5.

Ἰδάθυρσος, ὁ Σκυθῶν βασιλεὺς, ἐφ' ὃν
διέβη ^{p)} Δαρεῖος, ἔπειθε τὰς Ἰώνων τυράννας
τὸ

e) v. ἐξορκίζω. f) Gr. τίς constat. l) vid. not. c.
P. III. cap. VII. 15. p. 280. v. ἀποδίδωμι. m) Et hic
g) Gram. P. III. cap. III. 1. Sitalces, qui etiam Sitalcus
p. 216. h) Gram. P. III. dicitur, Thracum erat rex.
cap. IV. 1. 1). 6. p. 227. n) scil. αὐτὸν, refertur ad
Legatio autem utriusque ἔλεγεν. v. οἶμαι. o) int.
populi eo consilio ad Pol- κατά. poni solet sic pro
tyn profecta erat, ut is in μὴ. p) v. διαβαίνω. cf.
hoc bello ipsis auxilio esset. Cornelius Nepos in Miltia-
i) Hoc quoque nomen Pa- de cap. 3.
ridi fuisse, ex Homero sa-

τὸ τῷ Ἰσραὺ ζεῦγμα λύσαντας 9) ἀπαλλάττε-
σθαι, μὴ βεληθέντας 1) δὲ, διὰ τὴν πρὸς
Δαρειὸν πίσιν, ἀνδράποδα χρησά καὶ ἄδραστα
ἐκάλει.

6.

Ἀτέας ἔγραφε πρὸς τὸν Φίλιππον· Σὺ μὲν 2) 1
ἄρχεις Μακεδόνων, ἀνθρώπων μεμαθηκότων 1)
πολεμεῖν· ἐγὼ δὲ Σκυθῶν 4), ὃ καὶ λιμῶ 5) καὶ
δίψει μάχεσθαι δύνανται. Τὰς δὲ πρέσβεις τῷ 2
Φιλίππῳ, ψήχων τὸν ἵππον, ἠρώτησεν 6), εἰ τῷτο
ποιεῖ 2) Φίλιππος. Ἰσμηνίαν δὲ, τὸν ἄριστον αὐ- 3
λητὴν, λαβὼν αἰχμάλωτον, ἐκέλευσεν αὐλῆσαι.
Θαυμαζόντων δὲ τῶν ἄλλων 3), αὐτὸς ὤμοσεν 4),
ἡδίων ἀκέειν τῷ ἵππῳ 5) χρεμετίζοντος.

7.

Σκίλῳρος 6) ὀγδοήκοντα παῖδας ἄρρενας 1
ἀπολιπὼν, ἐπεὶ τελευτᾶν ἔμελλε, δέσμην ἀκον-
τίων ἐκάσῳ προτείνων, ἐκέλευσε καταθραῦσαι.
πάντων δ' ἀπαγορευσάντων 7), καθ' ἓν αὐτὸς 2
ἐξελὼν 8) ἀκόντιον, ἅπαντα ῥαδίως συνέκλα-
σε 9). διδάσκων ἐκείνης, ὅτι συνεσῶτες ἰσχυ- 3
ροί

9) ut supra not. l. v. καὶ. a) scil. τὸν Ἰσμηνίαν
λύω. 1) v. βούλομαι. int. αὐλοῦνται. b) v. ὀμνύω.
αὐτοὺς τοῦτο ποιεῖν. s) sup. c) vid. not. t. d) Etiam
II. 2. not. f. t) v. μαν- hic Scilurus Scytharum
θάνω. Gram. P. III. c. IV. erat rex. e) scil. τοῦτο ποιεῖν.
I. 1). 3. p. 224. u) scil. cf sup. not. h. f) v. ἐξαι-
ἄρχω. x) sup. not. a. ρέω. g) v. συγκλάω. vid.
y) v. ἐρωτάω. 2) int. sup. V. I, 4. not. y.

ροὶ διαμενεῖσιν, ἀσθενεῖς δ' ἔσονται διαλυθέντες
καὶ σασιάσαντες.

8.

- 1 Ἀγαθοκλῆς υἱὸς ἦν κεραμέως. γενόμενος
δὲ κύριος Σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς,
εἰώθει h) κεράμεα ποτήρια τιθέναι παρὰ τὰ
χρυσᾶ, καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι
τοιαῦτα ποιῶν πρότερον, νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ
2 τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρίαν. Πολιορκῶντος
δὲ πόλιν αὐτῆ, τῶν ἀπὸ τῆς τείχους τινὲς ἐλοι-
δορῶντο, λέγοντες, ὅτι i), ὦ κεραμεῦ, τὸν
μισθὸν πᾶσιν ἀποδώσεις l) τοῖς στρατιώταις;
ὁ δὲ πρῶτος καὶ μειδιῶν εἶπεν· Αἴκα ταύταν m)
3 ἔλω n). Λαβὼν δὲ o) κράτος, ἐπίπρασκε τὰς
αἰχμαλώτους, λέγων· εἰάν με πάλιν λοιδορῶ-
τε, πρὸς τὰς κυρίας ὑμῶν ἔσαι μοι ὁ λόγος p).
4 Ἐγκαλῶντων δὲ τοῖς ναύταις q) αὐτῆ τῶν Ἰθα-
κησίων, ὅτι τῇ νήσῳ r) προσβαλόντες, τῶν
θρεμμάτων s) τινὰ ἀπέσπασαν t). ὁ δὲ ὑμέ-
τερος,

h) v. ἔθω. i) ὅτι, quum pendet accusativus κράτος.
alterius verba referuntur, p) Festive, quemadmodum
abundare solet. cf. Vigerus et nos: So werde ich mit
cap. V. Sect. I. §. XV. euren Herren deshalb spre-
p. 187. et cap. VIII. Sect. IX. chen. q) Dativus pendet a
§. IV. pag. 531. ed. Zeun. praepositione, ex qua ver-
l) v. ἀποδίδωμι. m) Do- bum est compositum; quod
rice pro ταύτην scil. πόλιν. etiam mox de dativo νήσῳ
etiam illud αἴκα Doricum valet. r) scil. Ἰθάκη. s)
est, qua Dialecto Siculi pro τινὰ θρέμματα. cf. P.
utebantur. n) v. αἰρέω. III. cap. III. 1. pag. 216.
o) scil. τὴν πόλιν κατὰ. t) v. ἀποσπάω.
ab hac enim praepositione

τερος, ἔφη, βασιλεὺς u) ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, εἰ μόνον τὰ πρόβατα λαβὼν, ἀλλὰ καὶ τὸν ποιμένα x) προσεκτυφλώσας ἀπῆλθε.

9.

Δίων, ὁ Διονύσιον y) ἐκβαλὼν ἐκ τυραννίδος, ἀνέσας, ἐπιβαλεῦεν αὐτῷ Κάλλιππον, ὃ μάλιστα τῶν z) Φίλων καὶ ξένων ἐπίστευεν, εἴχ' ὑπέμεινεν a) ἐλέγξαι b), βέλτιον εἶναι Φήσας ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν, μὴ μόνον τὰς πολεμίους, ἀλλὰ καὶ τὰς Φίλους φυλαττόμενον c).

10.

Ἀρχέλαος, αἰτηθεὶς παρὰ πότον ποτήριον d) χρυσὸν ὑπὸ τινος τῶν συνήθων, εἰ μὴν ἐπιεικῶν, ἐκέλευσεν Εὐριπίδῃ e) τὸν παῖδα δοῦναι. Θαυμάσαντος δὲ τῆς ἀνθρώπου f), Σὺ 2 μὲν γάρ, εἶπεν g), αἰτεῖν h), ἔτος δὲ λαμβάνειν ἄξιός ἐστι καὶ μὴ αἰτῶν. Ἀδολέσχῃ δὲ κερέρως

u) nempe Ulysses. x) p. 231. sqq. Caeterum in nempe Polyphemum. vid. Hom. Odyss. IX. 382. sqq. Archelaus ille Anaxagorae 464. sqq. y) juniorem, discipulus, Socratis vero et Siciliae regem, de quo vid. Euripidis magister. e) Εὐριπίδῃ in constructione festivus pendet ab omīssa quitur demum post δοῦναι. praep. ἐκ. a) v. ὑπομένω. b) scil. αὐτὸν τῆς ἐπιβουλῆς. c) ζῆν φυλαττόμενον per Graecismum ponitur, pro οὕτω ζῆν ὥστε φυλάττεσθαι. d) Gram. intell. ex sequentibus ἄξιος P. III. c. IV. 1. 3). 4 et 9. εἰς.

3 ρέως ἐρωτήσαντος αὐτόν· Πῶς σε κείρω; Σιωπῶν, ἔφη.

II.

1 Φίλιππος Ἀθηναίης μακαρίζειν i) ἔλεγεν, εἰ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα l) στρατηγὸς εὐρίσκεισιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἓνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα.
2 Πολλῶν δὲ κατορθωμάτων αὐτῷ καὶ καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ προσαγγελθέντων· ὦ τύχη, εἶπε, μικρὸν τί μοι κακὸν ἀντὶ τοσούτων καὶ τηλικούτων
3 ἀγαθῶν ποιήσον. Ἐπεὶ δὲ, νικήσαντι m) τῶς Ἑλλητας αὐτῷ συνεβέβλευον n) ἐνιοὶ Φρεραῖς o) τὰς πόλεις κατέχειν, ἔφη, μᾶλλον πολὺν χρόνον ἐθέλειν p) χρησὸς, ἢ δεσπότης ὀλίγον, κα-
4 λεῖσθαι. Τὸν q) δὲ λοιδόρον ἐξελάσαι r) τῶν Φίλων κελευόντων, ἔκ ἔφη ποιήσῃν, ἵνα μὴ πε-
5 ριῶν s) ἐν πλείοσι κακῶς λέγῃ. Σμικύθε δὲ Νικάνωρα διαβάλλοντος, ὥς αἰεὶ καλῶς λέγοντα τὸν Φίλιππον t), καὶ τῶν ἐταίρων οἰομένων u), δεῖν x) μεταπέμπεσθαι καὶ κολάζειν. Ἀλλὰ μὲν, ἔφη y), Νικάνωρ z) Φαυλότατός ἐστι Μακεδόνων· ἐπισκεπτέον οὖν, μὴ τι γένηται παρ

i) Inf. pro persona finita μακαρίζω, quemadmodum
et mox εὐρηκέναι pro εὐρη-
κα. l) tot enim praetores
quotannis eligere solebant. m) vid. sup. I. not. a. et 8.
not. q. n) v. συμβουλεύω. o) sup. i. not. b.
sup. not. i. p) cf. tur ἔφη, intelligendum.
q) pro τινά. r) v. ἐξελαύνω. s) v. πε-
ρίειμι. t) Gram. P. III. c. 4. 1. 3) 6 pag. 232. u) v.
οἶμαι. x) scil. αὐτόν. y) int. ex antecedentibus Φί-
λιππος, quod etiam in se-
quentibus, quoties sequi-
tur ἔφη, intelligendum.

παρ' ἡμᾶς z). Ὡς ἔν ἐγνώ a) τὸν Νικάνορα 6
 θλιβόμενον ἰσχυρῶς ὑπὸ πενίας, ἡμελημένον b)
 δὲ ὑπ' αὐτῷ, προσέταξε c) δωρεάν τινα αὐτῷ
 δοθῆναι. Πάλιν ἔν τῷ Σμικυῦθ λέγοντος, ὅτι 7
 θαυμαστὰ περὶ αὐτῷ πρὸς ἅπαντας ἐγκώμια
 λέγων d) ὁ Νικάνωρ διατελεῖ. Ὁρᾶτε ἔν, εἶ-
 πεν, ὅτι πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἐστὶ e) καὶ τὸ κακῶς
 ἀκχεῖν. Τοῖς δὲ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγοῖς, 8
 ἔφη, χάριν ἔχειν, ὅτι λοιδορῶντες αὐτὸν βελ-
 τίονα ποιῶσι καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἥθει. Πει-
 ρῶμαι γὰρ αὐτὸς ἅμα καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς
 ἔργοις f) ψευδομένους ἐλέγχειν. Τῶν δ' Ἀθη- 9
 ναίων, ὅσοι περὶ Χαιρώνειαν ἐάλωσαν g), ἀφε-
 θέντων h) ὑπ' αὐτῷ δίχα λύτρων i), τὰ δὲ
 ἱμάτια καὶ σρώματα προσαπαιτάντων, καὶ
 τοῖς

z) scil. διότι κακῶς λέ-
 γει ἡμᾶς. γίνεσθαι παρὰ
 τινα per Graecismum dici-
 tur, quod nos redderemus
*an jemand liegen, auf jemand
 ankommen.* Sic Demosth.
 pro corona παρὰ τοῦτο γέ-
 γονε τὰ τῶν ἐλλήνων πράγ-
 ματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα
 διελέχθην. similiter mox
 infra ὅτι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἐστὶ. μή τι autem Latino-
 rum *ne forte* est. a) v. γι-
 νώσκω. b) v. ἀμελέω.
 int. εἶναι. verba cognosce-
 di, dicendi, judicandi etc.
 accusativum cum infinitivo
 requirunt, similiter resol-

vendum ad vernaculae ra-
 tionem, ac apud Latinos.
 c) v. προστάσσω. d) Gr.
 P. III. c. IV. 2. 2. p. 234.
 e) vid. sup. not. 2. f) sup.
 I. not. 6. porro ablativi
 isti τοῖς λόγοις καὶ τοῖς
 ἔργοις pertinent ad ἐλέγ-
 χειν, non ad ψευδομένους.
 ἐλέγχειν ψευδομένους se-
 cundum nostri sermonis ra-
 tionem exprimendum ef-
 fet: ἐλέγχειν αὐτοὺς τοῦ ψεύ-
 δους, seu ὅτι ψεύδονται. g)
 v. ἀλίσκω. cf. Gr. P. II. c. II.
 sect. 9. pag. 172. h) v.
 ἀφίημι. i) Gram. P. III.
 cap. V. I. I. not.

τοῖς Μακεδόσιν ¹⁾ ἐγκαλόντων, γελάσας ὁ Φίλιππος εἶπεν· Οὐ δοκῶσιν ὑμῖν Ἀθηναῖοι νομίζειν, ἐν ἀσραγάλοις ὑφ' ἡμῶν νενικῆσθαι ^{m)}; **10** τῆς δὲ κλειδός ⁿ⁾ αὐτῷ καταγείσης ^{o)} ἐν πολέμῳ καὶ τῷ θεραπεύοντος ἱατρῷ πάντως τι κατ' ἡμέραν αἰτῶντος· Λάμβανε, ἔφη, ὅσα **11** βέλει· τὴν γὰρ κλεῖν ^{p)} ἔχεις. Τὰς δὲ συμβουλευόντας αὐτῷ πιερώς χρῆσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ^{q)}, ἀτόπως ἔλεγεν εἶναι, κελεύοντας ἀνδρωπον ὑπὲρ δόξης πάντα ποιῶντα καὶ πάσχοντα, ἀποβαλεῖν τὸ τῆς δόξης θέατρον ^{r)}. **12** Γενόμενος δὲ κριτῆς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε τὸν μὲν Φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν. **13** Μέλλων δὲ κατασρατοπεδεύειν ἐν χωρίῳ καλῷ, καὶ πυθόμενος, ὅτι χόρτος ἔκ ἐστι τοῖς ὑποζυγίοις· Οἷος, εἶπεν, ἡμῶν ὁ βίος ἐστίν, εἰ καὶ πρὸς τὸν τῶν ὄνων καιρὸν ὀφείλομεν ζῆν. Φρξ.

1) vid. sup. 8. not. q. Summae autem ac paene ridiculae erat impudentiae, etiam vestimenta et alia impedimenta repetere, quasi per ludum et non bello capti essent; cum jam satis superque clementer in eos actum esset, dum Macedones omne jus belli ab illorum corpore abstinerent, neque ipsos in servitutem venderent, quod jure belli ipsis utique licuisset. m) v. νικάω. n) parvulum illud os, quo brachium jungitur pectori. τὸ ἀστέϊ-

on in duplici significato vocis κλεῖς positum est. o) v. κατάγνυμι. p) Gr. P. II. c. 1. sect. 3. 17. pag. 43. q) verbum χρῆσθαι apud Graecos, ut *utor* apud Latinos, ablativum requirit. Graeco sermoni autem proprius est hujus verbi cum adverbio qualitatis juncti usus, ubi *se gerere erga aliquem* aut simile quid denotat. pertinet huc Gram. P. III. cap. V. 2. 4. p. 239. r) quod erant secundum Philippi sententiam Athenae.

Φρέριον δέ τι βελλόμενος λαβεῖν ὄχυρόν, ὥς 14
 ἀπήγγειλαν ^{s)} οἱ κατάσκοποι, χαλεπὸν εἶναι
 παντάπασι καὶ ἀνάλωτον, ἠρώτησεν ^{t)}, εἰ χα-
 λεπὸν ἔτις ἐστίν, ὥς μὴδ' ὄνον προσελθεῖν ^{u)}
 χρυσίον κομίζοντα ^{x)}. Τῶν δὲ περὶ ^{y)} Λασθέ- 15
 νην τὸν Ὀλύνθιον ἐγκαλέντων καὶ ἀγανακτέν-
 των, ὅτι προδότας αὐτὰς ἐνιοὶ τῶν περὶ τὸν Φί-
 λιππον ἀποκαλέσιν, σκαιὰς ἔφη φύσει καὶ ἀγροί-
 κας εἶναι Μακεδόνας, καὶ τὴν σκιάφην σκιά-
 φην ^{z)} λέγοντας. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τίνος ξένου κλη- 16
 θεῖς ^{a)} ἐπὶ δεῖπνον ἐν ὁδῷ πολλὰς ἐπήγετο ^{b)},
 καὶ τὸν ξένον ἐώρα ^{c)} θορυβέμενον (ἦν ^{d)} γὰρ
 ἔχ' ἱκανὰ τὰ παρεσκευασμένα) προπέμπων τῶν
 φίλων ἐκάστω, πλακῶντι χώραν ἐκέλευεν ἀπο-
 λιπεῖν. Οἱ δὲ πειθόμενοι καὶ προσδοκῶντες ^{e)},
 ἐκ ἡσθίου ^{f)} πολλὰ, καὶ πᾶσιν ἔτις ἤρκεσεν ^{g)}.
 Πυθόμενος δ' ἐγκαλεῖν αὐτῷ ^{h)} τὸν Ἀλέξαν- 17

F 2

^{s)} v. ἀπαγγέλλω. ^{t)} v. Lasthenes Philippo Olyn-
 θρωτάω. ^{u)} v. προσέρχο-
 μαί. Gram. P. III. cap. VII.
 7. p. 276. ^{x)} nempe ad
 corrumpendum praefectum
 aut praesidium ipsum. ^{y)}
 Graecismus ille οἱ περὶ Λα-
 σθένην tribus modis adhi-
 beri potest; primum, ut
 significet modo Lasthenem
 ipsum, deinde comites et
 amicos Lasthenis, ipso ex-
 cluso; denique Lasthenem
 una cum amicis. Prior
 significatus h. l. obtinere
 videtur, mox vero in ἐνιοὶ
 τῶν περὶ τὸν Φίλιππον
 alter. Prodiderat autem hic
 δρον,
 thum, quare Demosthenes
 pro cor. de eo ait: μέχρι
 τούτου Λασθένης φίλος ὡ-
 νομάζετο Φιλίππου, ἕως
 προὔδωκεν Ὀλυνθόν. ^{z)} In
 proverbium hoc abiit, quod
 de iis dicitur, qui rem
 haud dissimulando vero et
 proprie nomine appellant.
^{a)} v. καλέω. ^{b)} v. ἐπά-
 γομαι. ^{c)} v. δρῶ. ^{d)} Gr.
 P. III. Cap. II. 3. p. 215.
^{e)} sc. τὸν πλακῶντά. ^{f)}
 v. ἔσθίω. ^{g)} vv. ἀρκέω
 et πυνθάνομαι. ^{h)} supra
 §. not. q.

δρον, ὅτι παῖδας ἐκ πλειόνων ποιεῖται γυναι-
κῶν. Οὐκᾶν, ἔφη, πολλὰς ἔχων περὶ τῆς βα-
σιλείας ἀνταγωνισὰς γένε^ι) καλὸς καὶ γαθός,
ἵνα μὴ δι' ἐμὲ τῆς βασιλείας τύχης¹), ἀλλὰ
18 διαὶ σεαυτὸν. Ἐκέλευε δ' αὐτὸν Ἀριστοτέλει¹¹)
προσέχειν καὶ φιλοσοφεῖν. Ὅπως, ἔφη, μὴ
πολλὰ τοιαῦτα πράξης, ἔφ' οἷς ἐγὼ πεπραγμέ-
19 νοις μεταμέλομαι. Τῶν δ' Ἀντιπάτρως φίλων
τινὰ κατατάξας εἰς τὰς δικασὰς, εἶτα τὸν πῶ-
γωνα βαπτόμενον¹¹) αἰσθανόμενος καὶ τὴν κε-
φαλήν, ἀνέστησεν¹³), εἰπὼν, τὸν ἄπιστον ἐν θρι-
20 ξί, μὴ νομίζειν ἀξιόπιστον ἐν πραγμασι. Μα-
χαίτα δὲ τινὰ κρίνων δίκην καὶ ὑπονυζάζων, ἔ-
πᾶνν προσεῖχε¹⁴) τοῖς δικαίοις, ἀλλὰ κατέκρι-
νε. Ἐκείνε δ' ἀναβοήσαντος ἐκκαλεῖσθαι τὴν
κρίσιν, διοργισθεῖς. Ἐπὶ τίνα; εἶπε· καὶ ὁ
Μαχαίτας. Ἐπὶ σε, ὦ βασιλεῦ, αὐτὸν, ἂν
21 ἐγρηγόρως¹⁵) καὶ προσέχων ἀκέρως. τότε μὲν
ἔν ἀνέστη¹⁶)· γενόμενος δὲ μᾶλλον ἔφ' ἑαυτὸν¹⁷),
καὶ γνὰς¹⁸) ἀδικέμενον τὸν Μαχαίταν, τὴν μὲν
κρίσιν ἔκ ἔλυσε, τὸ δὲ τίμημα τῆς δίκης αὐτὸς
22 ἐξέτισεν¹⁹). Ἐπεὶ δὲ Ἄρπαλος²⁰) ὑπὲρ συγ-
γενῆς

i) v. γίνομαι. 1) v. τυγ-
χάνω. m) sup. 8. not. q
n) Particip. pro ὅτι βά-
πτεται. o) v. ἀνίστημι.
p) ut paullo ante not. m.
q) v. γρηγορεῖν. r) v. ἀνί-
στημι. s) ut nos bey sich
selbst, zu sich selbst. t) v.
γινώσκω. u) v. ἐκτίω.
x) Eundem hunc esse
Harpalum cum eo puto,

cujus apud Plutarchum in
Phocione et Demosthene,
plurima vero in Dinarchi
oratione in Demosthenem
fit mentio: qui postea ab
Alexandro in Asia profu-
gus, cum magna argenti vi
se Athenas contulerat, ibi-
que ut reciperetur, Demo-
sthenem et alios oratores
corruperat.

γενῆς καὶ οἰκείᾳ Κράτητος, ἀδικημάτων δίκην
 ἔχοντας, ἡξίᾳ γ) τὴν ζημίαν εἰσενεγκεῖν z), ἀφε-
 θῆναι a) δὲ τῆς κρίσεως, ἵνα μὴ λοιδωρηθῇ·
 Βέλτιόν ἐστιν, εἶπε, τῷτον αὐτόν, ἢ ἡμᾶς διὰ
 τῷτον b), κακῶς ἀκχεῖν. Ἀγανακτῶντων δὲ 23
 τῶν Φίλων, ὅτι συρίττυσιν αὐτόν ἐν Ὀλυμπίοις
 εὖ πεπονθότες ς) οἱ Πελοποννήσιοι. Τί ἔν d),
 εἶπεν, εἰάν κακῶς πάθωσι e); Κοιμηθεῖς δὲ 24
 πλείονα χρόνον ἐπὶ στρατείας, εἴτα διαναστάς f).
 Ἀσφαλῶς, εἶπεν, ἐκὰ θεύδον. Ἀντίπατρος
 γὰρ ἐγρηγόρει. Πάλιν δὲ ἡμέρας g) καθεύδον- 25
 τος αὐτῷ, καὶ τῶν ἡθροισμένων h) ἐπὶ θύραις
 Ἑλλήνων ἀγανακτῶντων καὶ ἐγκαλῶντων, ὁ Παρ-
 μενίων· μὴ θαυμάσητε, εἶπεν, εἰ καθεύδει
 νῦν Φίλιππος· ὅτε γὰρ ἐκὰ θεύδετε ὑμεῖς, ἔτος
 ἐγρηγόρει. Ψάλτην δὲ τινὰ βελομένην παρὰ 26
 δεῖπνον ἐπανορθῶν αὐτῷ καὶ λαλεῖν περὶ κρη-
 μάτων, ὁ Ψάλτης· μὴ γένοιτό σοι, εἶπεν, κα-
 κῶς ἔτως, ὦ βασιλεῦ, ἵνα ταῦτα ἐμῷ βέλτιον
 εἶδης. Ἐπεὶ δὲ, διενεχθέντος i) αὐτῷ πρὸς 27
 Ὀλυμπιάδα τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱόν, ἦκε Δη-
 μάρατος ὁ Κορίνθιος, ἐπυνθάνετο, πῶς πρὸς
 ἀλλήλους ἔχουσιν l) οἱ Ἕλληνες. Καὶ ὁ Δημάρα-
 τος· Πάνυ γὰρ, ἔφη, σοὶ περὶ τῆς τῶν Ἑλλή-
 νων ὁμονοίας ὁ λόγος ἐστίν, ἔτιω πρὸς σε τῶν οἰ-
 κειοτάτων ἐχόντων; Ὁ δὲ συμφρονήσας ἐπαύ-
 σατο

γ) v. αξιόω. z) v. e) ut not. c. f) v. διανίστη-
 εἰσφέρω. a) v. ἀφίημι, μι. g) Gram. P. III. c. IV.
 int. Κράτητα. b) scil. si i. i). 5. pag. 226. h) v.
 iustitiam haud sequentes ἀθροίζω. i) v. διαφέρω.
 eum dimittimus. c) v. l) vid. infra IX, 71.
 πάσχω. d) scil. ποιήσουσι.

σατο ^{m)} τῆς ὀργῆς, καὶ διηλλάγη ⁿ⁾ πρὸς αὐ-
 28 τὰς. Πρεσβύτιδος δὲ πενιχρᾶς ἀξίεσης ἐπ' αὐ-
 τᾷ ^{o)} κριθῆναι ^{p)}, καὶ πολλάκις ἐνοχλήσης, ἔφη,
 μὴ σχολάζειν. ἡ δὲ πρεσβύτις ἐγκραγῆσα ^{q)}
 καὶ μὴ βασίλευε, εἶπεν. ὁ δὲ θαυμάσας τὸ
 ῥηθὲν, ἔ μόνον ἐκείνης ^{r)}, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων,
 εὐθὺς διήκασεν ^{s)}.

12.

- 1** Ἀλέξανδρος, ἔτι παῖς ὢν, πολλὰ τᾷ Φι-
 λίππῳ κατορθῶντος, ἔκ ἐχαιρεν, ἀλλὰ πρὸς
 τὰς συντρεφόμενας ἔλεγε παῖδας· Ἐμοὶ δὲ ὁ
 πατὴρ ἔδεν ἀπολείψει. Τῶν δὲ παίδων λεγόν-
 των· ὅτι, Ταῦτά σοι κτᾶται· Τί δ' ὄφελος,
 εἶπεν, εἰάν ἔχω μὲν πολλὰ, πράξω δὲ ἔδεν;
2 Ἐλαφρὸς δ' ὢν καὶ ποδῶκης καὶ παρακαλῶμενος
 ὑπὸ τᾷ πατρὸς, Ὀλύμπια δραμεῖν ^{t)} στάδιον·
 Εἴγ', ἔφη, βασιλεῖς ἔξειν ^{u)} ἔμελλον ἀνταγω-
3 νισάς. Ἐπιθυμιῶντι δὲ τοῖς θεοῖς ἀφειδῶς αὐ-
 τῷ

^{m)} v. παύομαι. ⁿ⁾ v. militer Demosthenes adv.
 διαλλάττω. ^{o)} ἐπ' αὐτοῦ Theocrin. ὡν ὁ πάππος ὁ
 referendum est ad κριθῆ- ἐμὸς Ὀλύμπια νικήσας παῖ-
 ναι, non ad ἀξιούσης. ἐπὶ δας στάδιον. Et Aelianus
 enim cum genitivo et ver- V. Hist. IX, 1. θεάσασθαι
 bis κρίνεσθαι, ἀπολογεῖ- Ὀλύμπια. Hinc Ὀλύμ-
 σθαι, μαρτυρεῖν etc. signi- πια adverbialiter fere red-
 ficat coram. conf. inf. 14. dendum in Olympicis ludis;
 6. not. u. ^{p)} v. κρίνομαι. quemadmodum etiam ablati-
^{q)} v. ἐγκράζω. ^{r)} Gram. tivus Ὀλυμπιάσι adhibe-
 P. III. cap. IV. 1. 1). 3. tur, ut infra X, 10. et apud
 pag. 224. ^{s)} v. διακούω. alios scriptores saepissime,
^{t)} v. τρέχω. porro ad ^{u)} v. ἔχω.
 Ὀλύμπια int. κατὰ. Si-

τῷ καὶ πολλάκις ἐπιδραττομένῳ τῷ λιβανωτῷ
 παρῶν Λεωνίδης, ὁ παιδαγωγός. Οὕτως, εἶ-
 πεν, ὦ παῖ δαψιλῶς ἐπιθυμιάσεις, ὅταν τῆς
 λιβανωτοφόρου x) κρατήσης. Ὡς ἔν ἐκράτησεν,
 ἔπεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν. Ἐπέσταλκά y) 4
 σοι τάλαντα ἑκατον λιβανωτῷ καὶ κασίας, ἵνα
 μηκέτι μικρολογῇ πρὸς τοὺς θεοὺς, εἰδὼς,
 ὅτι καὶ τῆς ἀρωματοφόρου z) κρατῶμεν. Μέλλων 5
 δὲ τὴν ἐπὶ Γρανίκῳ μάχην a) μάχεσθαι, παρε-
 κάλει τὰς Μακεδόνας ἀφθόνως δειπνεῖν, καὶ
 πάντα b) φέρειν εἰς μέσον, ὡς αὐτοὺς δειπνήσον-
 τας ἐκ τῶν πολεμίων. Περίλλου δὲ τινος τῶν Φί- 6
 λων αἰτήσαντος προῖκα c) τοῖς θυγατρύοις, ἐκέ-
 λευσε, πεντήκοντα τάλαντα λαβεῖν, αὐτῷ δὲ
 Φήσαντος, ἱκανὰ εἶναι δέκα. Σοίγε, ἔφη, λα-
 βεῖν d). ἐμοὶ δ' ἔχ ἱκανὰ δέκα. Ἀναξάρχῳ 7
 δὲ, τῷ φιλοσόφῳ, δέκα τὸν διοικητὴν ἐκέλευσεν,
 ὅσον αὐτὸν αἰτήσῃ. τῷ δὲ διοικητῷ Φήσαντος, ὡς
 ἑκατον αἰτεῖται τάλαντα. Καλῶς, ἔφη, ποι-
 εῖ, γινώσκων, ὅτι φίλον ἔχει, καὶ δυνάμενον τη-
 λικαῦτα δωρεῖσθαι, καὶ βελόμενον. Ἐν δὲ τῇ 8
 Μιλήτῳ πολλὰς ἀνδριάντας ἀθλητῶν θεασάμε-
 νος Ὀλύμπια e) καὶ Πύθια νενικηκότων f). καὶ
 πᾶς τὰ τηλικαῦτα ἦν g) σώματα, ἔφη, ὅτε οἱ
 βάρι-

x) int. γῆς, vel χώρας. intelligendus. c) haec vox
 cf. not. r. y) v. ἐπιστέλλω. h. l. non adverbialiter, ut
 z) vid. paullo ante not. x. plerumque, accipienda, sed
 a) Gram. P. III. cap. IV. est verus accusativus *dotem*
 I. 3. 2. p. 230. b) int. significans. d) scil. ἱκανὰ
 τὰ σιτία vel βρώματα, ἐστι. e) vid. paullo ante
 quatum vocum genitivus not. t. f) v. νικάω. g) Gr.
 etiam mox ad πολεμίων est P. III. cap. II. 3. 1. p. 215.

9 βάρβαροι ὑμῶν τὴν πόλιν ἐπολιόρχουν ^{h)}; Τῆς
 δὲ τῶν Καρῶν βασιλίσσης, Ἄδας, ὅψα καὶ
 πέμματα παρασκευασμένα περιττῶς διὰ δη-
 μιργῶν καὶ μαγείρων φιλοτιμημένης αἰεὶ πέμ-
 πειν πρὸς αὐτὸν, ἔφη, κρείττονας ἔχειν αὐτὸν
 ὀψοποιᾶς, πρὸς μὲν ἄριστον τὴν νυκτοπορίαν,
 10 πρὸς δὲ δεῖπνον τὴν ὀλιγαρισίαν. Ἐπεὶ δὲ, παρε-
 σκευασμένων πάντων πρὸς μάχην, ἠρώτησαν ⁱ⁾
 οἱ στρατηγοὶ μή τι πρὸς τῆτοις ἕτερον ^{l)}; Οὐ-
 δὲν, εἶπεν, ἢ ξυρᾶν τὰ γένεια τῶν Μακεδόνων.
 Θαυμάσαντος δὲ τῷ Παρμενίωνος, ἔκ οἶδας,
 εἶπεν, ὅτι βελτίων ἔκ ἐσὶν ἐν μάχῃ λαβὴ πῶ-
 11 γωνος; Δαρεῖα δίδόντος ^{m)} αὐτῷ μύρια τάλαν-
 τα καὶ τὴν Ἀσίαν νείμασθαι πρὸς αὐτὸν ἐπίσης,
 καὶ Παρμενίωνος εἰπόντος· ἔλαβον ἂν, εἰ Ἀλέ-
 12 ξανδρος ἤμην· Καὶ γὰρ ⁿ⁾, νῆ Δία, εἶπεν, εἰ
 Παρμενίων ἤμην. Ἀπεκρίνατο δὲ Δαρεῖα, μήτε
 τὴν γῆν ἡλίχς δύο, μήτε τὴν Ἀσίαν δύο βασι-
 13 λεῖς ὑπομένειν. Μέλλοντι δ' αὐτῷ περὶ τῶν
 ὅλων ^{o)} ἐν Ἀρβήλοισι κινδυνεύειν πρὸς ἑκατον μυ-
 ριάδας ἀντιτεταγμένους ^{p)}, προσέειπεν οἱ Φίλοι,
 τῶν στρατιωτῶν ^{q)} κατηγοροῦντες, ὥς ἐν ταῖς
 σικηναῖς διαλαλόντων καὶ συντιθεμένων, ὅπως
 μη-

h) v. πολιορκέω. i) n) scil. ἔλαβον. o) scil.
 v. ἐρωτάω. l) int. κε- πραγμαμάτων, similiter Latini
 λεύοι vel παρασκευάζειν de summa rerum periculum
 χεῖ. m) pro δώσειν μέλ- inire. Nos etwas entschei-
 λοντος vel etiam ἐπαγ- dendes waggen. p) v. ἀντι-
 γελλομένου, quod verbum τάσσω, et mox πρόσκει-
 etiam ad infinitivum νεί- q) sup. not. r.
 μασθαι intelligendum est.

μηδὲν τῶν λαφύρων εἰς τὸ βασιλικὸν ἀνοίσκ-
 σιν ^τ), ἀλλ' αὐτοὶ κερδανῶσιν. ὁ δὲ μειδιάσας, ¹⁴
 ἀγαθὰ, Φησὶν, ἀγγέλλετε· νικῶν ^σ) γὰρ ἀν-
 δρῶν, ἔφεύγειν παρεσκευασμένων ἀκέρω διαλο-
 γισμῶς. Καὶ προσιόντες αὐτῷ πολλοὶ τῶν στρα- ¹⁵
 τιωτῶν ἔλεγον· ὦ βασιλεῦ, θάρρει, καὶ μὴ
 φοβῶ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων· αὐτὸν ^ι) γὰρ
 ἡμῶν τὸν γράσσον ἔχ' ὑπομενῶσι. Παρατασσο- ¹⁶
 μέν· δὲ τῷ στρατεύματι, ἰδὼν τινα τῶν στρα-
 τιωτῶν τὸ ἀκρόντιον ἐναγκυλῶμενον, ἐξέωσε ^υ)
 τῆς Φάλαγγος ὡς ἄχρηστον, ὃς παρασκευάζε-
 ται δὴ νῦν, ὅτε δεῖ χρῆσθαι τοῖς ὅπλοις ^κ). Ἐπι- ¹⁷
 σολὴν δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ^γ) ἀναγινώσκων,
 ἀπορρήτως λόγους κατ' Ἀντιπάτρου ^ζ) καὶ διαβο-
 λὰς ἔχουσιν, ἅμα τῷ Ἡφαισίωνος ^α) (ὥσπερ
 εἰώθει) συναναγινώσκοντος, ἔκ' ἐκώλυσεν ^β). ὡς
 δ' ἀνέγνω ^ς), τὸν δακτύλιον ἀφελόμενος ^δ) τὸν
 ἑαυτοῦ, τῷ σώματι τῷ ἐκείνῳ τὴν σφαγίδα ἐπέ-
 θεκεν ^ε). Ἐν δ' Ἀμμωνος ^φ) ὑπὸ τῷ προφῆ- ¹⁸
 τῳ ^θ) παῖς Διὸς προσαγορευθεὶς, ἔδεν γε, ἔφη,
 θαν-

τ) v. ἀναφέρω. σ) constr-
 ἀκούω γὰρ διαλογισμοὺς ἀν-
 δρῶν παρεσκ. νικῶν, οὐ
 φεύγ. ι) αὐτὸν — — οὐχ
 fere Latinorum ne quidem
 sonat. υ) v. ἐξώθω. κ)
 sup. II. II. not. q. γ) int.
 γραφεῖσαν πρὸς αὐτὸν.
 ζ) κατ' Ἀντιπάτρου arctius
 jungendum sequentibus
 καὶ διαβολὰς, hac sententia
 ἔχουσιν κατ' Ἀντιπ. διαβο-
 λὰς, αἵτινες ἦσαν ἀπορρήτοι
 λόγοι. α) Fama notissimus
 ille Alexandri amicus. β)
 v. κωλύω. ς) v. ἀναγι-
 νώσκω. δ) v. ἀφαιρέομαι.
 ε) v. ἐπιτίθημι. φ) int.
 ἱερῶ, quae ellipsis non so-
 lum apud Graecos, sed etiam
 apud Latinos nota est. Sic
 ἐν Ἀφροδίτης, ad Junonis
 etc. dicitur. θ) vate nem-
 pe, per quem consultantī-

θαυμαζόν· πάντων μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς φύσει πα-
 τὴρ ἐστίν, ἑαυτῷ ἡ) δὲ ποιεῖται τὰς ἀρίστους.
 19 Τοξεύματι δὲ πληγείς ἰ) εἰς τὸ σκέλος, ὥς
 πολλοὶ συνέδραμον ἰ) τῶν πολλάκις εἰωθότων ἡ)
 αὐτὸν θεὸν προσαγορεύειν, διαχυθεὶς ἡ) τῷ
 προσώπῳ· Τὰτὶ μὲν αἷμα, εἶπεν, ὥς ὁρᾶτε,
 καὶ ἔκ ἰχωρ ὀ), οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖ-
 20 σι. Ἐν δὲ χειμῶνι καὶ ψύχει τῶν φίλων τινὸς
 ἐσιῶντος ῑ) αὐτὸν, ἐσχάραν δὲ μικρὰν καὶ πῦρ
 ὀλίγον εἰσενέγκαντος ῑ), ἢ ξύλα, ἢ λιβανω-
 21 τὸν ῑ) εἰσενεγκεῖν ἐκέλευσε. Ἀποσέλλοντος δ'
 αὐτῷ τῶν Μακεδόνων τὰς νοσώδεις καὶ ἀναπή-
 ρους ἐπὶ θάλασσαν, ἐνεδείχθη ῑ) τις εἰς τὰς
 νοσῶντας ἀπογεγραμμένος ῑ) ἑαυτὸν ἔνοσῶν.
 Ἐπεὶ ἔν εἰς ὄψιν ἀχθεὶς ῑ) καὶ ἀνακρινόμενος
 ὦμο-

bus oraculum Jovis Ammo-
 nis responsa dabantur. rem
 ipsam uberius narrat Cur-
 tius. h) int. υἱοῦς. i) v.
 πλήσσω. l) v. συντρέχω.
 m) v. ἔθω. n) v. διαχύω.
 ο) ἰχωρ alias pus (nobis Ei-
 zer) est, quod scholiastes
 Homeri sic explicat ὑγρα-
 σία τις διεφθαρμένης σαρ-
 κὸς ὑφαιμος. In Deum
 vero corporibus id est,
 quod in mortalium sanguis,
 nempe sanguinis quaedam
 species, non rubri, sed albi
 coloris. Caeterum verba
 haec ab Alexandro per jo-
 cum ex Homero allegantur,
 qui de Venere a Diomede
 vulnerata ait: Iliad. V, 340.

fqq. — — — ῥέει δ'
 ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 Ἰχωρ, οἷός περ τε ῥέει μα-
 κάρεσσι θεοῖσιν.
 Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πί-
 νουσ' αἶθοπα οἶνον.
 Τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ
 ἀθάνατοι καλέονται.
 p) v. ἐστιάω. q) v. εἰσφέ-
 ρω. r) locus in eo positus
 est, quod intelligat, si me
 ut hominem siue ut Deum
 excipis; si me hominem
 esse putas, lignorum plus
 afferri oportet, ne frigus
 sentiam; si vero Deum,
 thus ad sacrificandum mihi.
 s) v. ἐνδείκνυμι. t) v. ἀπο-
 γράφω. u) v. ἄγω, int.
 Ἀλεξάνδρου.

ὡμολόγησε προφασίζεσθαι δι' ἔρωτα Τελεσίπ-
 πας ἀπίστεως x) ἐπὶ θάλασσαν, ἠρώτησεν y) ὁ
 Ἀλέξανδρος, πρὸς τίνα δεῖ περὶ τῆς Τελεσίπ-
 πας διαλέγεσθαι· πυθόμενος δ' ἐλευθέραν ᾔ-
 σταν, ἔκιν, ἔφη, ὦ Ἀντιγένη, πείθωμεν τὴν
 Τελεσίππαν, ἵνα μένη μεθ' ἡμῶν, βιάζεσθαι
 γὰρ ἐλευθέραν ᾔσταν, ἔχῃ ἡμέτερον. Τῶν δὲ 22
 μισθοφορῶντων Ἑλλήνων παρὰ τοῖς πολεμίοις ὑπο-
 χειρίων γενομένων, τὰς μὲν Ἀθηναίους ἐκέλευσεν
 ἐν πῆδασι φυλάττειν, ὅτι τροφὴν ἔχοντες ἐκ δη-
 μοσίαι, μισθοφορῶσι· καὶ τὰς Θεσσαλας, ὅτι
 τὴν ἀρίστην z) κερκτημένοι a) ἔχοντες γεωργῶσι· τὰς
 δὲ Θηβαίους ἀφῆκεν b), εἰπὼν, ὅτι μόνοις τὰς
 τοῖς ἔτε πόλιν, ἔτε χώρα, δι' ἡμᾶς ἀπολέλει-
 πται. Τῶν δ' Ἰνδῶν τὸν ἀρίστα τοξεύειν δοκῶν-23
 τα καὶ λεγόμενον, διὰ δακτυλίου τὸν οἷσόν ἀφι-
 εῖναι, λαβὼν αἰχμάλωτον ἐκέλευσεν ἐπιδείξα-
 σθαι, καὶ μὴ βεβλόμενον ὀργισθεὶς ἀνελεῖν c) προσ-
 ἔταξεν. Ἐπεὶ δ' ἀγόμενος ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε 24
 πρὸς τὰς ἄγοντας, ὅτι πολλῶν ἡμερῶν ἔμεμε-
 λήτηκε d), καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν e), ἀκίστας
 ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε, καὶ ἀπέλυσε f) μετὰ
 δώρων αὐτόν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινε g),
 ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι h). Ἐπεὶ δὲ Τα-25
 ξίλης, εἰς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὢν, ἀπαντήσας
 προκαλεῖτο i) μὴ μάχεσθαι μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέ-
 ξανδρον, ἀλλ' εἰ μὲν ἐσὶν ἡττων, εὖ πάσχειν,
 εἰ

x) v. ἄπειμι. y) v. ἐρω- τάσσω. d) v. μελετάω.
 τάω. z) int. γῆν vel χώ- e) v. διαπίπτω. f) v.
 ραν, ut sup. 3. not. x. a) v. ἀπολύω. g) v. ὑπομένω.
 κτάομαι. b) v. ἀφίημι. h) v. φαίνω. i) v. προ-
 c) vv. ἀναιρέω et προσ- καλέομαι.

εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν, ἀπεικρίνατο, περὶ αὐ-
 τῷ τῷ μαχητέον εἶναι, πότερος εὖ ποιῶν πε-
 26βριγένηται. Περὶ δὲ τῆς λεγομένης Ἀόρνυ πέ-
 τρας ἐν Ἰνδοῖς ἀκῶσας, ὅτι τὸ μὲν χωρίον δυσ-
 ἄλωτόν ἐστιν, ὃ δ' ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἐστὶ. Νῦν,
 27ἐφῆ, τὸ χωρίον εὐάλωτόν ἐστιν. Ἐπεὶ δ' ἄλλος,
 ἔχων πετραν ἀληπτον δοκῶσαν εἶναι, ἐνεχείρι-
 σεν ¹⁾ ἑαυτὸν μετὰ τῆς πέτρας τῷ Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ τῆς δυνάμεως ἐκέλευσεν ἄρχειν, καὶ προσέ-
 θηκε ^{m)} χώραν, εἰπὼν, ὅτι Φρονεῖν μοι δοκεῖ ὁ
 ἄνθρωπος, ἀνδρὶ μᾶλλον ἀγαθῷ πιθεύσας ἑαυ-
 28τόν, ἢ ὀχυρῷ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν τῆς πέτρας
 ἄλωσιν τῶν Φίλων λεγόντων, ὑπερβεβλημέναι ⁿ⁾
 τὸν Ἡρακλέα ταῖς πράξεσιν ^{o)}. Ἀλλ' ἐγὼ,
 εἶπε, τὰς ἐμὰς πράξεις μετὰ τῆς ἡγεμονίας
 ἐνὸς ἂν νομίζω ῥήματος ἀνταξίας εἶναι τῷ Ἡρα-
 29κλέει. Τῶν δὲ πρώτων Φίλων καὶ κρατίστων τι-
 μῶν μὲν ἐδόκει Κρατερόν μάλιστα πάντων, Φι-
 λεῖν δὲ Ἡφαισίωνα. Κρατερός μὲν γὰρ, ἐφῆ,
 Φιλοβασιλεύς ἐστιν, Ἡφαισίων δὲ Φιλαλέξαν-
 30δρος. Τῶν δὲ Φίλων τινὰς αἰσθόμενος ^{p)} ἐν τῷ
 31κυβεύειν ἂν παίζοντας, ἐζημίωσε. Ξενοκράτη
 δὲ, τῷ Φιλοσόφῳ, πεντήκοντα τάλαντα πέμ-
 ψας, ὥς ἔκ ἐδέξατο ^{q)}, μὴ δεῖσθαι ^{r)} φήσας,
 ἡρώτησεν, εἰ μηδὲ Φίλον ἔχει Ξενοκράτης· ἐμοὶ
 μὲν γὰρ, ἐφῆ, μόλις ὁ Δαρεῖς πλεῖτος εἰς τὰς
 32Φίλους ^{s)} ἤρκεσεν ^{t)}. Ἐπεὶ δὲ Πῶρος ἐρωτηθεὶς
 ὑπ' αὐτῷ μετὰ τὴν μάχην· Πῶς σοι χρήσο-
 μαι;

1) v. ἐγχειρίζω. m) v. p) v. αἰσθάνομαι. q) v.
 προστίθηναι. n) v. ὑπερ-δέχομαι. r) v. δέομαι.
 βέλλω. o) Ablativus La- s) pro εἰς τὸ δίδόναι τοῖς
 tinorum ablativo similis. φίλοις. t) v. ἀρκέω.

μαι ^{u)}; βασιλικῶς, εἶπε, καὶ προσερωτηθεὶς, μή τι ἄλλο; πάντα, εἶπεν, ἐν τῷ βασιλικῶς ἐνεσι· θαυμάσας καὶ τὴν σύνεσιν αὐτῆ καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν, πλείονα χώραν, ἣς πρότερον εἶχε, προσέθηκε ^{x)}. Πυθόμενος δὲ, ὑπὸ τινος ³³ λοιδορεῖσθαι, βασιλικὸν, ἔφη, ἐστὶν εὖ ποιῶντα κακῶς ἀκχεῖν. Ἀποθνήσκων δὲ, πρὸς τὰς ἐταί- ³⁴ ρας ἰδὼν ἔφη· μέγαν ὄρω μὲ τὸν ἐπιτάφιον ^{y)} ἐσόμενον. Τελευτήσαντος δ' αὐτῆ, Δημάδης ³⁵ ὁ ῥήτωρ ὅμοιον ἔφη διὰ τὴν ἀναρχίαν ὀρᾶσθαι τὸ στρατόπεδον τῶν Μακεδόνων ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι ^{z)}.

13.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγος ^{a)} ταπολλὰ παρὰ τοῖς φίλοις ἐδείπνει καὶ ἐκάθευδεν. Εἰ δὲ ποτε δείπνιζοι, τοῖς ἐκείνων ἐχρῆτο ^{b)}, μεταπεμπόμενος ἐκπώματα καὶ στρώματα καὶ τραπέζας. Αὐτὸς δ' οὐκ ἐκέκτητο ^{c)} πλείω τῶν ἀναγκαίων ^{d)}, ἀλλὰ τῆ πλαττεῖν ^{e)} ἔλεγε τὸ πλατίζειν εἶναι βασιλικώτερον.

14.

^{u)} v. χράομαι. ^{x)} v. χράομαι. cf. sup. not. o. προστίθηναι. ^{y)} scil. λό- positum est pro τοῖς ἐκεί- γων, quia multum de eo νων ἐχρῆτο ἐκπώμασι καὶ dici poterat, latumque ora- στρώμασι καὶ τρ. ἅτινα με- tores campum habebant. τεπέμπετο. ^{c)} v. κτάο- ^{z)} Polyphemo, de quo vid. μαι. ^{d)} Gram. P. III. c. III. sup. 8, 4. not. x. ^{a)} scil. 3. p. 219. ^{e)} Gram. P. III. εἰδός. Ellipsis, qua nihil so cap. I. 4). pag. 408. vid. lemnius apud Graecos. cf. etiam not. praec. sup. 12, 18. not. h. ^{b)} v.

- 1** Ἀντίγονος εἰσέπραττε ^{f)} χρήματα συντό-
 νως· εἰπόντος δὲ τινος· Ἀλλ' ἔκ' Ἀλέξανδρος
 ἦν τοιῦτος, εἰκότως, εἶπεν, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐθέ-
2 ριζε τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι. Τῶν δὲ
 στρατιωτῶν ἰδὼν τινὰς ἐν τοῖς θώραξι καὶ τοῖς
 κράνεσι σφαιρίζοντας, ἥσθη ^{g)}, καὶ τὰς ἡγεμό-
 νας αὐτῶν μετεπέμπετο, ἐπαινέσαι βελλόμενος.
 ὥς δ' ἤκασεν ^{h)}, ὅτι πίνχσιν, τὰς ἐκείνων ἡγε-
3 μονίας τοῖς στρατιώταις ἔδωκε ⁱ⁾. Ἐπεὶ δὲ
 ποτε χειμῶνος ^{l)} ἐν τόποις σπανίζουσι ^{m)} τῶν
 ἐπιτηδείων ἠνάγκασε ⁿ⁾ καταζεῦξαι, καὶ τῶν
 στρατιωτῶν τινες ἐλοιδόρχον αὐτὸν, ἀγνοῶντες,
 ὅτι πλησίον ἐστὶ, τῇ βακτηρίᾳ τὴν σικηνὴν δια-
 σείλας· Οἰμώξετε, εἶπεν, εἰ μὴ μακρότερον
4 ἀποσάντες ^{o)} λοιδορήσετε ἡμᾶς. Ἀρισόδημος
 δὲ, τῶν φίλων τινὸς, ἐκ μαγείρας γεγονέναι ^{p)}
 δοκῶντος, συμβαλεύοντος δ' αὐτῷ τῶν ἀναλω-
 μάτων ^{q)} καὶ δωρεῶν ἀφαιρεῖν· Οἱ λόγοι σκ,
 εἶπεν, ὦ Ἀρισόδημε, περίζωματος ^{r)} ὄξουσιν.
5 Ἀθηναίων δὲ δῆλον αὐτῷ τιμώμενον εἰς τὴν πο-
 λιτείαν, ὥς ἐλεύθερον ἐγγραψάντων, ἔκ' αὖν,
 εἶπεν, ἐβελλόμεν ἕνα Ἀθηναίων ὑπ' ἐμῷ μασι-
6 γῆσθαι. Νεανίσκῃ δὲ τινος τῶν Ἀναξιμένους ^{s)},
 τῷ

f) v. εἰσπράττω. g) v. int. τοὺς στρατιώτας. o) v.
 ἡδομαι. h) v. ἀκούω. i) v. ἀφίστημι. p) v. γίνομαι.
 δίδωμι. l) Gram. P. III. q) Genitivus pendet a prae-
 Cap. IV. i. 1). 5. p. 226. positione, ex qua verbum
 m) Gram. P. III. cap. III. 6. est compositum. r) Gram.
 p. 221. et cap. IV. i. 1). 3. P. III. cap. IV. i. 1). 3.
 p. 224. n) v. ἀναγκάζω. p. 224. s) Erat hic Anaxi-

τῷ ῥήτορος, μαθητῶν, λόγον ἐσκεμμένον ^{τ)} ἐκ
 παρασκευῆς εἰπόντος ἐπ' ^{υ)} αὐτῷ, βελλόμενός
 τι μαθεῖν, ἠρώτησεν. Ἀποσιωπήσαντος δὲ τῷ
 γεανίσκῃ. Τί λέγεις, εἶπεν, ταῦτ' ἐς τὰν ^{κ)}
 δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα ^{γ)}; Θρασύλλῃ δὲ, τῷ ⁷
 κυνικῷ, δραχμὴν ^{ζ)} αἰτήσαντος αὐτὸν, ἀλλ'
 ἢ βασιλικὸν, εἶπε, τὸ δόμα. τῷ δὲ εἰπόντος,
 ἔκδεν τάλαντον δός μοι. ἀλλ' ἢ κυνικὸν, ἔφη,
 τὸ λῆμμα. Ἐπεὶ δ' ὄναρ ^{α)} ἰδὼν χρυσὸν θέρος ⁸
 ἑξαμῶντα Μιθριδάτην, ἐβηλεύσατο κτεῖναι,
 καὶ Δημητρίῳ τῷ υἱῷ Φράσας ὤρκωσε ^{β)} σιωπῇ-
 σαι. Ὁ δὲ παραλαβὼν τὸν Μιθριδάτην ὁ Δη- ⁹
 μήτριος, καὶ συμπεριπατῶν παρὰ θάλασσαν,
 ἐν τῷ αἰγιαλῷ κατέγραψε τῷ σαυρωτῇρι τῷ
 δόρατος. Φεῦγε, Μιθριδάτα. ἐκεῖνος δὲ νοή-
 σας, ἔφυγεν εἰς Πόντον, καὶ κείῳ βασιλεύων διετέ-
 λεσε ^{ς)}.

15.

Ῥοδίης πολιορκιῶν ὁ Δημήτριος, ἔλαβεν ^{δ)} ¹
 ἐν τινὶ προαλείῳ πίνακι Πρωτογένους, τῷ ζω-
 γρά-

menes Lampfacenus, Dio-
 genis Cynici discipulus,
 Alexandri vero praeceptor,
 de quo vid. plura apud Sui-
 dam et Diogenem Laër-
 tium. ^{τ)} v. σκέπτομαι. ^{υ)}
 vid. sup. II, 28. not. ο. ^{κ)}
 pro τὰ ἐν. haec verba ex
 aliquo scriptore desumpta
 videntur, sententia est: de
 his, quae rogo, nihil inest, pua-
 to, tabellis tuis, sed ea modo,
 quae tu dicis. ^{γ)} v. ἐγγρά-
 φω. ^{ζ)} 5 grossos cum octan-
 te nostri argenti. ^{α)} int.
 κατά. Gr. P. III. Cap. 4. 1.
³⁾. 8. p. 232. ^{β)} v. ὀρκόω.
^{ς)} v. διατελέω. cf. Gram.
 P. III. cap. IV. 2. 2. p. 234.
^{δ)} v. λαμβάνω.

γράφει, τὸν Ἰάλυσον ^{e)} γράφοντος. ἐπικηρυ-
 κευσαμένων δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ φείσασθαι τῷ πί-
 νακος παρακαλόντων, ἔφη, μᾶλλον τὰς τῷ
 πατρὸς εἰκόνας, ἢ τὴν γραφὴν ἐκείνην, διαφθεί-
 2 ρειν. Σπείσάμενος ^{f)} δὲ τοῖς Ῥοδίοις, τὴν ἐλέ-
 πολιν ἀπέλιπε ^{g)} παρ' αὐτοῖς ὑπόδειγμα τῆς
 αὐτῷ μεγαλουργίας, ἐκείνων δ' ἀνδρίας ἐσομένην.
 3 Ἀποσάντων ^{h)} δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐλὼν ⁱ⁾ τὴν πό-
 λιν ἤδη κακῶς ^{l)} ὑπὸ σιτοδείας ἔχουσαν, εὐθύς
 ἐκκλησίᾳς αὐτῷ συναχθείσης ^{m)}, ἐπέδωκε ⁿ⁾
 δωρεὰν σῖτον αὐτοῖς. Δημηγορῶν δὲ περὶ τῶ-
 των, ἐβαρβάρισε· τῶν δὲ καθημένων τινὸς, ὥς
 ἔδει ^{o)}, τὸ ῥῆμα λεχθῆναι ^{p)} παραφωνήσαντος,
 ἄνδρ', ἔφη, καὶ τῆς ἐπανορθώσεως ^{q)} ταύτης
 ἄλλας ὑμῖν πεντακισχιλίας ἐπιδίδωμι μεδί-
 μνας ^{r)}.

16.

Λυσίμαχος, ἐν Θράκῃ κρατηθεὶς ὑπὸ Δρο-
 μαχέτῃ, καὶ διὰ δίψαν ἑαυτὸν καὶ τὸ σῶμα
 παραδούς, ὥς ἔπιεν ^{s)} αἰχμάλωτος γενόμε-
 νος· ὦ θεοί, εἶπεν, ὥς μικρὰς ἡδονῆς ἐνεκα
 δῶ.

e) Jalyfus Rhodius So- n) v. ἐπιδίδωμι. o) v. δεῖ.
 lis nepos fuit. Ejus men- p) v. λέγω. q) int. ἕνεκα.
 tio fit apud Pindarum r) Medimnus Atticus paul-
 Olymp. VIII. 137. f) v. lo plus modio Berolinensi
 σπένδομαι. int. σύν. g) v. continebat, ita fere, ut 25
 ἀπολείπω. h) v. ἀφίστη- Medimni efficerent fere 26
 μι. i) v. αἰρέω. l) Gram. modios Berolinenses. vid.
 P. III. cap. V. 2. 4. p. 239. inf. X, 195. s) vv. πα-
 m) v. συνάγω. Gram. P. III. ραδίδωμι et πίνω.
 cap. IV. 1. 2). 4. p. 228.

δῆλον ἐμαυτὸν ἐκ βασιλέως πεποίηκα. Πρὸς δὲ 2
Φιλίππιδην, τὸν κωμωδοποιόν, Φίλον ὄντα καὶ συν-
ήθη, τίνος σοι, εἶπε, τῶν ἐμῶν μεταδῶ ι); κα-
κεῖνος υ), ἔ βάλει, πλὴν τῶν ἀπορρήτων.

17.

Πύρρον οἱ υἱοί, παῖδες ὄντες, ἡρώτων x), 1
τίνι καταλείψει τὴν βασιλείαν· καὶ ὁ Πύρρος
εἶπεν· ὅς ἂν ὑμῶν ὀξυτέραν ἔχη τὴν μάχαιραν.
Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότερον Πύθων, ἢ Καφείσιος, 2
αὐλητῆς ἀμείνων· Πολυπέρχης, ἔφη, ὁ στρα-
τηγός. Ἐπεὶ δὲ συμβαλὼν Ῥωμαίοις δις ἐνίκη- 3
σε y), πολλὰς τῶν Φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέ-
σας z), ἂν ἔτι μίαν a), ἔφη, μάχην Ῥωμαῖες
νικήσωμεν, ἀπολώλαμεν b). Ἐπεὶ δὲ Σινε- 4
λίας ἀποτυχὼν ἐξέπλει c), μεταστραφεὶς ὀπί-
σω πρὸς τὰς Φίλκας, οἷαν, ἔφη, Ῥωμαίοις καὶ
Καρχηδονίοις ἀπολείπομεν παλαίσραν. Τῶν 5
δὲ στρατιωτῶν Ἀστὸν αὐτὸν προσαγορευόντων,
τί γὰρ, εἶπεν, ἔ μέλλω d), τοῖς ὑμετέροις ὀ-
πλοῖς, ὥς περ ὠκυπτέροις, αἰρόμενος; Ἀκῆσας 6
δὲ, ὅτι νεανίσκοι πολλὰ βλάσφημα περὶ αὐτῷ
πίνον.

i) *participem fieri* in Grae-
ca lingua non magis quam
in Latina et vernacula, ge-
nitivum requirit. u) scil.
ἔφη· μεταδὸς τούτου vel
παντός. x) v. ἐρωτάω.
y) v. νικάω. z) v. ἀπολ-
λύω. a) int. κατὰ. b) ut
pot. z. c) v. ἐκπλέω.

d) scil. αἰετὸς εἶναι. ante il-
lud τί γὰρ οὐ, quod per
Graecismum *quidni* signifi-
cat, intelligendum est κα-
λῶς λέγεται, aut simile quid.
Locutio similis est πῶς γὰρ
οὐ et contrarium ejus πῶς
γὰρ, quod vide infra X, 6.

πίνοντες εἰρήκασιν ^{e)}, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι ^{f)} μεθ'
 7 ἡμέραν πρὸς αὐτὸν ἅπαντας. ἀχθέντων δὲ, τὸν
 πρῶτον ἠρώτησεν, εἰ ταῦτα εἰρήκασι περὶ αὐτῶ
 καὶ ὁ νεανίσκος, ταῦτα ^{g)}, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ·
 πλείονα δ' ἂν τῶτων εἰρήκειμεν, εἰ πλείονα οἶνον
 εἶχομεν.

18.

1 Ἀντίοχος, ὁ στρατεύσας δεύτερον ἐπὶ Πάρ-
 θας, ἐν τινι κυνηγεσίῳ καὶ διωγμῷ τῶν Φίλων ^{h)}
 καὶ θεραπόντων ἀποπλανηθεὶς, εἰς ἐπαυλιν πε-
 2 νήτων ἀνθρώπων ἀγνοούμενος εἰσῆλθε ⁱ⁾. καὶ
 παρὰ τὸ δεῖπνον ἐμβαλὼν λόγον περὶ τῶ βασι-
 λέως, ἤκυσεν, ὅτι τᾶλλα ^{l)} χρησὸς ἐσι, Φίλοις
 δὲ μοχθηροῖς ἐπιτρέπων τὰ πλείστα ^{m)} παρο-
 ρᾶ, καὶ πολλάκις ἀμελεῖ τῶν ἀναγκαιῶν ⁿ⁾ διὰ
 3 τὸ λίαν Φιλόθερος εἶναι. Τότε μὲν ἔν ἐσιώπη-
 σεν· ἅμα δὲ ἡμέρα ^{o)} τῶν δορυφόρων παραγε-
 νομένων ἐπὶ τὴν ἐπαυλιν, φανερός γενόμενος,
 προσφερομένης τῆς πορφύρας αὐτῷ καὶ τῶ διαδή-
 ματος, ἀλλὰ ἀφ' ἧς, εἶπεν, ἡμέρας ὑμᾶς ^{p)} ἀν-
 εἴληφα ^{q)}, πρῶτον ἐχθρὸς ἀληθινῶν ^{r)} λόγων
 4 ἤκυσα περὶ ἐμαυτῶ. Τῶν δ' Ἰαδαιῶν, πολιορ-
 κῆντος

e) v. ῥέω. f) v. ἄγω. dum. n) scil. πραγμάτων.
 g) scil. εἰρήκαμεν. h) vid. Gram. P. III. cap. IV. I.
 sup. 14, 4. not. q. i) v. I. 3. pag. 224. o) Gram.
 εἰσέρχομαι. l) int. κατὰ. P. III. cap. V. I. 2. p. 237.
 Gram. P. III. cap. III. 5. p) purpuram et diadema
 pag. 221. m) τὰ πλείστα intellige. q) v. ἀναλαμ-
 inter duo verba positum, βάνω. r) vid. paullo ante
 ad utrumque est referen- not. n.

κέντος αὐτῷ τὰ Ἱεροσόλυμα, πρὸς τὴν μεγίστην
 ἑορτὴν ^{s)} αἰτησαμένων ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνοχὰς, ἔμ-
 ονον ἔδωκε ταύτας, ἀλλὰ καὶ ταύρας χρυσόκερως
 παρασκευασάμενος καὶ θυμιαμάτων καὶ ἄρωμά-
 των πλῆθος, ἄχρι τῶν πυλῶν ἐπόμεψε. καὶ ⁵
 παραδὲς τοῖς ἐκείνων ἱερεῦσι τὴν θυσίαν, αὐτὸς
 ἐπανῆλθεν ^{t)} εἰς τὸ στρατόπεδον. οἱ δ' Ἰσραῆλι-
 θαυμάσαντες, εὐθὺς ἑαυτοὺς μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐνε-
 χείρισαν ^{u)}.

19.

Ἀλκιβιάδης, ἔτι παῖς ὢν, ἐλήφθη ^{x)} λα- ¹
 βὴν ἐν παλαίστρᾳ· καὶ μὴ δυνάμενος διαφυγεῖν,
 ἔδρακε ^{y)} τὴν χεῖρα τῷ καταπαλαίοντος. Εἰ-
 πόντος δ' ἐκείνου, δάκνεις, ὡς αἱ γυναῖκες· οὐ-
 μενῶν, εἶπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες. Ἐχων δὲ κύ- ²
 να πύγκαιον ἐωνημένον ^{z)} ἑπτακισχιλίων δραχ-
 μῶν ^{a)}, ἀπέκοψεν ^{b)} αὐτῷ τὴν ἄραν, ὅπως,
 ἔφη, τῷτο λέγωσιν Ἀθηναῖοι περὶ ἐμοῦ, καὶ μη-
 δὲν ἄλλο πολυπραγμονῶσι. Προσελθὼν δὲ δι- ³
 δασκαλείῳ, ῥαψωδίαν Ἰλιάδος ἤτει ^{c)}. τῷ δὲ
 διδασκάλῳ μηδὲν ἔχειν Ὀμήρου φήσαντος, ἐντρί-
 ψας αὐτῷ κόνδυλον παρήλθεν ^{d)}. Ἐλθὼν δ' ⁴
 ἐπὶ θύρας τῷ Περικλέει, καὶ πυθόμενος ^{e)},
 αὐτὸν μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σιοπεῖν, ὅπως ἀπο-
 δώσει

G 2

s) Pascha intellige. t) v. 1500 Thaleris nostri argenti
 ἐπανέρχομαι. u) v. ἔγ- ti. cf. Gram. P. III. cap. IV.
 χειρίζω. x) v. λαμβάνω. I. I). 2. pag. 223. b) v.
 Gram. P. III. cap. IV. I. ἀποκόπτω. c) v. αἰτέω.
 3. 2. p. 230. y) v. δάκ- d) v. παρέρχομαι. e) v.
 νω. z) v. ὠνέομαι. a) pro πυνθάνομαι.

δώσει ^{f)} λόγους Ἀθηναίοις, ἔβελτιον, ἔφη, σκε-
 5 πείν ἤν ^{g)}, ὅπως μὴ ἔκ ^{h)} ἀποδώσει; Καλέμενος
 δ' ἐπὶ κρίσιν θανατικὴν ⁱ⁾ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ
 Σικελίας, ἐκρυψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν, εὐήθη εἶναι τὸν
 δίκην ἔχοντα, ζητεῖν ἀποφυγὴν, ἐξὸν ^{l)} Φυγεῖν.
 6 Εἰπόντος δέ τινος· ἔπιςεύεις τῇ πατρίδι τὴν περὶ
 σεαυτὴ κρίσιν; ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἔδὲ τῇ μητρὶ, μὴ
 πως ἀγνοήσασα τὴν μέλαιναν βάλη ψῆφον, ἀντὶ
 7 τῆς λευκῆς ^{m)}. Ἀκῆσας δέ, ὅτι θάνατος αὐ-
 τῷ ⁿ⁾ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατέγνωσαι ^{o)}, δείξομεν ^{p)}
 ἔν, εἶπεν, αὐτοῖς, ὅτι ζῶμεν ^{q)}, καὶ πρὸς Λακε-
 δαιμονίης τρεψάμενος, τὸν Δεκελικὸν ^{r)} ἔγειρεν
 ἐπὶ τὰς Ἀθηναίης πόλεμον.

f) v. ἀποδίδωμι. g) ἤν
 jungendum τῷ βελτίον.

h) Gr. P. III. cap. V. 3. 2.
 p. 240. i) Latinis *capitis*
judicium. l) v. ἔξεστι. m)

lapillis enim vel albis vel
 nigris in urnam coniectis,
 reus vel absolvi vel damna-
 ri solebat, quod versus Ovi-
 dii, *Metamorph. Lib. XV,*
41. sqq. declarant.

Mos erat antiquus, niveis,
 atrisque lapillis,
 His damnare reos, illis ab-
 solvere culpa.

Nunc quoque sic lata est
 sententia tristis, et omnis
 Calculus immitem demitti-
 tur ater in urnam.

n) int. κατὰ. Gram. P. III.
 Cap. IV. 1. 1). 3. p. 224.

o) v. καταγινώσκω. p) v.
 δεικνύω. q) v. ζάω. r) ab

urbe Decelea appellatum
 est hoc bellum, quam muro
 cingere, atque inde preme-
 re Athenienses, suavit Lace-
 daemoniis. vid. Plutarchus
 in Alcibiade.

VII.

CEBETIS *) TABULA.

Ετυγχάνομεν περιπατῶντες ^{a)} ἐν τῷ τῷ **1**
 Κρόνῳ ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν ἄλλα ἀναθήμα-
 τα ἐθεωρῶμεν, ἐνέκειτο ^{b)} δὲ καὶ πίναξ τις
 ἔμπροσθεν τῷ νεῷ ^{c)}, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη,
 καὶ μύθῳ ἔχουσα ἰδίαν, ἧς οὐκ ἠδυνάμεθα συμ-
 βαλεῖν, τίνες καὶ πόθεν ἦσαν. Οὔτε γὰρ πό- **2**
 λιν ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, ἅτε στρα-
 τόπεδον· ἀλλὰ περίβολος, ἐν αὐτῷ ^{d)} ἔχων
 ἑτέρας περιβολὰς δύο, τὸν μὲν μείζω, τὸν δὲ
 ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τῷ πρώτῳ περι- **3**
 βόλῳ· πρὸς δὲ τῇ πύλῃ ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πο-
 λὺς ἐφεισάναί ^{e)}. ἔνδον δὲ τῷ περιβόλῳ πλη-
 θὺς τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τῷ **4**
 πρώτῳ πυλῶνος καὶ περιβόλῳ γέροντες τις ἑσῶς,
 ἔμφασιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόν-
 τι ^{f)} ὄχλῳ. ἀπορῶντων δὲ ἡμῶν περὶ τῆς μυ- **5**
 θολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον, πρεσβύ-
 της τις παρεσῶς ^{g)}, Οὐδὲν δεινὸν πάσχετε, ὧ
 ξένοι,

*) Cebes Thebanus, So- v. ἔγκειμαι. ἀνέκειτο Wolf.
 cratis discipulus, a Dioge- et Cant. in marg non male.
 ne Laërtio et Suida auctor c) Non displicet Wolfii di-
 hujus dialogi dicitur, de stinctio, qui ἱερὸν totum
 quo dubitarunt nonnulli templum, ναὸν vero h. l.
 viri docti, quoniam Peripa- interiorem τοῦ ἱεροῦ partem
 teti coram mentionem fece- esse vult. d) vulgat. αὐ-
 rit auctor, sed verba ista τῷ. e) v. ἐφίστημι. f) v.
 supposita videntur a) Gr. εἶσεμι. g) v. παρίστημι.
 P. III. c. 4. 2. I. p. 234. b)

ξένοι, ἔφη, ἀπορᾶντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης.
 ἔ γάρ τῶν ἐπιχωρίων πολλοὶ ἴσασι, τί ποτε
 6 αὕτη ἡ μυθολογία δύναίτο. ἔδὲ γάρ ἐσι πολι-
 τικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ
 ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ
 σοφίαν, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ Πυθαγόρειόν ^{h)} τι-
 να καὶ Παρμενίδειον ἐζηλωκῶς ⁱ⁾ βίον, ὃς τό-
 τε ἱερὸν τῆτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε ^{l)} τῷ
 7 Κρόνῳ. Πότερον ἔν, ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν τὸν
 ἄνδρα γυγνώσκεις ἑωρακῶς; καὶ ἐθαύμασά γε,
 ἔφη, αὐτὸν πολὺν χρόνον, νεώτερος γάρ ὢν πολ-
 λὰ καὶ σπουδαῖα διελέγετο ^{m)}. καὶ περὶ ταύ-
 τῃς δὲ τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτῷ ἠκηκό-
 8 ειν ⁿ⁾ διεξιόντος ^{o)}. Πρὸς Διὸς ^{p)} τοίνυν, ἔφην
 ἐγὼ, εἰ μὴ τίς σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχά-
 νει ἔσται, διήγησαι ἡμῖν. Πάνυ γάρ ἐπιθυμῶμεν
 9 ἀκῆσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος. — Ἀναλαβὼν
 ἔν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν,
 10 ὁρᾶτε, ἔφη, τὸν περίβολον τῆτον; ὁρῶμεν. Τῆ-
 το πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ τό-
 πος

h) Facile intelligitur πυ-
 θαγόρειον βίον esse vitae
 rationem praeceptis Pytha-
 gorae conformem. Parme-
 nides Eleates philosophus,
 Xenophanis auditor, excel-
 lentissimus Physicus, ge-
 nere et opibus illustris, vi-
 tae tamen tranquillitatem
 his rebus praetulit. Flo-
 ruisse dicitur circa XCIX.
 Olympiada, 390 fere annos
 ante Christum natum. Diog.

Laërt. L. IX. i) v. ζηλώω.
 l) v. ἀνατίθηναι. m) v.
 διαλέγομαι. n) v. ἀκούω.
 o) v. διέξιμι. Caeterum
 vanum est Wolfii studium,
 inquirentis, quisnam hic
 ignotus fuerit, et existi-
 mantis verosimile esse, eum
 fuisse Lysidem Thebanum,
 praeceptorem Epaminon-
 dae et Philippi Macedonis.
 p) v. Ζεὺς.

προς ἔτος, Βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς, ὁ παρὰ
 τὴν πύλην ἐφεςῶς, οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι
 εἰς τὸν βίον, ἔτοι εἰσίν. ὁ δὲ γέρων, ὁ ἄνω **11**
 ἐσηκῶς, ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρὶ, καὶ
 τῇ ἐτέρᾳ ὥσπερ δεικνύων τι, ἔτος Δαίμων κα-
 λεῖται. προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί
 δεῖ αὐτὰς ποιεῖν, ὥς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον.
 καὶ δεικνύει, ποίαν ὁδὸν αὐτὰς δεῖ βαδίζειν, εἰ
 σώζεσθαι μέλλουσιν **9)** ἐν τῷ βίῳ. ποίαν ἔν ὁδὸν **12**
 κελεύει βαδίζειν, ἢ πῶς, ἔφην ἐγώ. Ὁρᾷς,
 εἶπε, παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ, κείμενον
 κατὰ τὸν τόπον τῆτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται ὁ
 ὄχλος, ἐφ' ᾧ καθήται γυνὴ πεπλασμένη **1)** τῷ
 εἶδει, καὶ πιθανὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ
 ἔχουσα ποτήριον τι; Ὁρῶ, ἀλλὰ τίς ἐστὶν αὐ- **13**
 τῇ; ἔφην. Ἀπάτη καλεῖται, φησὶν, ἢ πάν-
 τας τὰς ἀνθρώπους πλανῶσα. Εἶτα τί πράτ-
 τει αὕτη; Τὰς εἰσπορευομένας εἰς τὸν βίον πο- **14**
 τίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει. Τῆτο δὲ τί ἐστὶ τὸ
 ποτόν; Πλάνη, ἔφη, καὶ Ἀγνοια. πίνοντες **15**
 τῆτο πορεύονται εἰς τὸν βίον. Πότερον ἔν πάν- **16**
 τες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ ἔ **s)**; Πάντες πίνου- **17**
 σιν, ἔφη· ἀλλ' οἱ μὲν πλείον, οἱ δὲ ἥττον. ἔτι
 δὲ ἔχ ὁρᾷς ἐνδόν τῆς πύλης πλῆθος τι γυναι-
 κῶν ἑταίρων, παντοδαπὰς μορφαὶς ἔχουσιν;
 Ὁρῶ. Αὗται τοίνυν Δόξαι, καὶ Ἐπιθυμίαι, **18**
 καὶ Ἡδοναὶ καλεῖνται. Ὅταν ἔν εἰσπορεύηται

ὁ

9) i. e. βούλονται. 1) v. πλάνη, alias plerumque
 πλάττω. s) de voce ὁ significare seductorem, er-
 πλάνος notandum est, eam rantem, vel etiam vagam
 rarissime et fere ab Atticis hominem.
 tantum usurpari pro ἡ

ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὐτοὶ, καὶ συμπλέκονται
 19 πρὸς ἕκαστον, εἶτα ἀπάγῃσι. — ἡ δὲ γυνὴ ἐκεί-
 νη τίς ἐστίν, ἡ ὥσπερ τυφλὴ καὶ μαινομένη τις
 εἶναι δοκῶσα καὶ ἐσηκυῖα ^{ι)} ἐπὶ λίθῃ τινὸς σρογ-
 20 γύλῃ; Καλεῖται μὲν, ἔφη, Τύχῃ· ἐσι δὲ καὶ
 μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ μαινομένη καὶ κωφὴ.
 21 Αὕτη ἔν τί ἔργον ἔχει; Περιπορεύεται παντα-
 χῶ, ἔφη, καὶ παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει τὰ ὑπάρ-
 χοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι. παρὰ δὲ τῶν αὐ-
 τῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα ἃ δέδωκε,
 καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκὴ καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ
 22 τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ποῖον
 τοῦτο, ἔφην ἐγὼ, ὅτι ἐπὶ σρογγύλῃ λίθῃ ἐση-
 κεν; εἶτα τί τοῦτο σημαίνει; ὅτι καὶ ἀσφαλὲς
 καὶ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπτώ-
 σεις γὰρ μεγάλαι καὶ σιληραὶ γίνονται, ὅταν
 23 τις αὐτῇ πισεύσῃ. Ὁ δὲ ὄχλος ὁ πολὺς ἔτος,
 ὁ περὶ αὐτὴν ἐσηκῶς, τί βέλεται; καὶ τίνες
 καλῶνται; Καλῶνται καὶ ἔτοι ἀπροβέλευτοι
 24 αἰτῶσι δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἃ ῥίπτει. Πῶς ἔν καὶ
 ὁμοίαν ἔχῃσι τὴν μορφήν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν δο-
 κῶσι χαίρειν, οἱ δὲ ἀθυμῶσιν, ἐκτετακότες ^{υ)}
 25 τὰς χεῖρας; Οἱ μὲν δοκῶντες, ἔφη, χαίρειν
 καὶ γελοῦν αὐτῶν, οἱ εἰληφότες ^{χ)} τι παρὰ τῆς
 Τύχης εἰσὶν· ἔτοι δὲ καὶ Ἀγαθὴν Τύχην αὐ-
 26 τὴν καλῶσιν. οἱ δὲ δοκῶντες κλαίειν, καὶ τὰς
 χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο ^{γ)}
 ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς· ἔτοι πάλιν Κακὴν
 27 Τύχην αὐτὴν καλῶσι. Τίνα οὖν ἐστὶν ἃ δίδωσιν
 αὐτοῖς, ὅτι ἔτῳς οἱ μὲν λαμβάνοντες χαίρουσιν,
 οἱ

ι) v. ἴστημι. υ) v. ἐκ- Gram. pag. 181. γ) v. γείνω. χ) v. λαμβάνω, ἀφαιρέομαι.

οἱ δὲ ἀποβάλλοντες κλαίει· Ταῦτα, ἔφη, 28
 ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγα-
 θά. Πλεῖτος δηλαδή, καὶ δόξα, καὶ εὐγένεια, 29
 καὶ τέκνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλεῖαι, καὶ
 τὰλλα ὅσα τέτοις παραπλήσια. Ταῦτα ἔν 29
 πῶς ἔκ εἰν ἀγαθὰ; περὶ μὲν τούτων, ἔφη,
 καὶ αὐθις διαλεξόμεθα· νῦν δὲ περὶ τὴν μυ- 30
 θολογίαν γενώμεθα. Ἔσω ἔτι. Ὅρα, ἔν 30
 ὡς ἂν παρέλθοις τὴν πύλην ταύτην, ἀνώτερον
 ἄλλον περίβολον, καὶ γυναῖκας ἔξω τῶ περιβο- 31
 λῳ ἐσηκυίας, κειοσμημένας ὥς περ ἑτάξα· αὐ εἰώ-
 θασιν 2); Καὶ μάλα. Αὗται τοίνυν, ἡ μὲν 31
 Ἀκρασία καλεῖται, ἡ δὲ Ἀσωτία, ἡ δὲ Ἀπλη-
 σία, ἡ δὲ Κολακεία. τί ἔν ὧδε ἐσήκασιν αὐ- 32
 ται; παρατηρεῖσιν, ἔφη, τὰς εἰληφότας τι πα-
 ρὰ τῆς Τύχης. Εἶτα τί; Ἀναπηδῶσι, καὶ 32
 συμπλέκονται αὐτοῖς, καὶ κολακεύουσι, καὶ
 ἀξιῶσι παρ' αὐταῖς μένειν, λέγουσαι, ὅτι βίον
 ἔχουσιν a) ἡδὺν, καὶ ἄπονον, καὶ κακοπάθειαν
 ἔχοντα ἔδεμίαν. Ἐὰν ἔν τις πείσθῃ ὑπ' αὐτῶν 33
 εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, μέχρι μὲν τίνος b) ἡδεῖα
 δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβή, ἕως ἂν γαργαλίσῃ τὸν
 ἄνθρωπον· εἴτ' ἔκ εἰν. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ,
 αἰσθάνεται, ὅτι ἔκ ἡσθιεν c), ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς
 κατησθίετο, καὶ ὑβρίζετο. Διὸ καὶ ὅταν ἀνα- 34
 λώσῃ d) πάνθ' ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς Τύχης,
 ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναῖξιν δουλεύειν,
 καὶ πάνθ' ὑπομένειν, καὶ ἀσχημονεῖν, καὶ ποι-
 εῖν ἕνεκεν τούτων ὅσα ἐς βλαβερά. οἷον ἀπο-
 σπερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπισηκεῖν, προδιδόναι, ληΐζε-
 σθαι,

2) v. ἔθω. a) v. ἔχω. d) v. ἀναλίσκω.
 b) sc. χρόνον. c) v. ἐσθίω.

σθαι, καὶ πάνθ' ὅσα τέτοις παραπλήσια. ὅταν
 ἔν πάντα αὐτοῖς ἀπολείπη, παραδίδονται τῇ
 35 Τιμωρίᾳ. Ποία δέ ἐστιν αὕτη; Ὁρᾷς ὀπίσω
 τι αὐτῶν, ἔφη, ὥσπερ θύριον μικρὸν, καὶ τό-
 πον σενόν τινα, καὶ σκοτεινόν; Οὐκ ἔν καὶ γυ-
 νοῖνες αἰσχροὶ, καὶ ῥυπαροὶ, καὶ ῥάκη ἡμι-
 36 Φιεσμέναι ^{e)} δοκῶσι συνεῖναι; Καὶ μάλα. Αὐ-
 ται τοίνυν, ἔφη, ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα,
 καλεῖται Τιμωρία· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς
 γόνασιν ἔχουσα, Λύπη· ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλ-
 37 λουσα ἐλότης, Ὀδυνη. Ὁ δὲ ἄλλος ἕτος ὁ παρ-
 εσηκὼς αὐταῖς, δυσειδής τις καὶ λεπτὸς, καὶ
 γυμνός, καὶ μετὰ ταῦτά τις ὁμοία αὐτῷ, αἰ-
 38 σχρὰ, καὶ λεπτή, τίς ἐστιν; Ὁ μὲν Ὀδυρμός
 καλεῖται, ἔφη. ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτῆς Ἀθυμία·
 τέτοις ἔν παραδίδεται, καὶ μετὰ τῶν συμ-
 39 βιοῖ τιμωρήμενος. Εἴτα πάλιν ἐνταῦθα εἰς ἕτε-
 ρον οἶκον ῥίπτεται, εἰς τὴν Κακοδαιμονίαν. καὶ
 ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάσῃ κακο-
 δαιμονίᾳ, ἂν μὴ Μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύ-
 40 χης συναντήσῃ. Εἴτα τί γίνεται; ἂν ἡ με-
 τάνοια αὐτῷ συναντήσῃ, ἐξαίρει αὐτὸν ἐκ τῶν
 κακῶν, καὶ συνίστησιν αὐτῷ ἑτέραν Δόξαν καὶ
 ἐπιθυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἀγ-
 41 σταν. — ἂν τὴν δόξαν ταύτην προσδέξεται,
 καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῆς σώζεται, καὶ μακάριος
 καὶ εὐδαίμων γίνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ, εἰ δὲ
 μὴ πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς ψευδοπαιδείας. —
 42 Οὐχ ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον; Καὶ
 μάλα, ἔφην ἐγώ. Οὐκ ἔν ἐξω τῆς περιβόλου πα-
 ρὰ

e) v. ἀμφιέννυμι

ρὰ τὴν εἵσοδον γυνὴ τις ἔσηκεν, ἢ δοκεῖ πάνυ
 καθαρά καὶ εὐτακτος εἶναι; Καὶ μάλα.
 Ταύτην τοίνυν οἱ πολλοί, καὶ εἰκαῖοι τῶν ἀνθρώ-43
 πων, Παιδείαν καλεῖσιν. ἔκ ἑστὶ δὲ, ἀλλὰ ψευ-
 δοπαιδεία, ἔφη. οἱ μέντοι σωζόμενοι, ὁπόταν
 βέλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἐλθεῖν,
 ὧδε πρῶτον παραγίγνονται. Πότερον ἔν ἄλλῃ44
 ὁδῷ ἔκ ἑστὶν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν ἄγχσα;
 Ἔστιν, ἔφη. — Ποία ἔν αὕτῃ ὁδῷ ἔστιν, ἢ Φέ-
 ρσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν; Ὁρᾷς, ἔφη,45
 ἄνω τόπον τινὰ ἐκείνον, ὅπῃ ἔδεις ἐπικατοικεῖ,
 ἀλλ' ἔρημος δοκεῖ εἶναι; Ὁρῶ. Οὐκ ἔν καὶ θυ-46
 ραν τινὰ μικράν, καὶ ὁδὸν τινὰ πρὸ τῆς θυρας,
 ἣτις ἔκ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι πορεύ-
 ονται, ὥσπερ δυσανόδῃ τινός, καὶ τραχείας
 καὶ πετρώδεις εἶναι δοκέσσης; Καὶ μάλα, ἔφην.
 Οὐκ ἔν καὶ βενός τις ὑψηλός δοκεῖ εἶναι, καὶ47
 ἀνάβασις σενὴ πάνυ, καὶ κρημνὸς ἔχων ἔνθεν
 καὶ κείθεν βαθεῖς; Ὁρῶ. Αὕτη τοίνυν ἔστιν ἡ48
 ὁδός, ἔφη, ἢ ἄγχσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδεί-
 αν. καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. Οὐκ ἔν49
 καὶ ἄνω γε περὶ τὸν βενὸν ὁρᾷς πέτραν μεγά-
 λην, καὶ ὑψηλὴν, κύκλῳ ἀπόκρημνον; Ὁρῶ,
 ἔφην. Ὁρᾷς ἔν καὶ γυναῖκας δύο ἐσηκυίας ἐπὶ50
 τῆς πέτρας, λιπαράς, καὶ εὐεκτάσας τῷ σώμα-
 τι, καὶ ὡς ἐκτετάκασιν f) τὰς χεῖρας προθύ-
 μως; Ὁρῶ· ἀλλὰ τίνας καλεῖνται, ἔφην, αὐ-51
 ται; Ἡ μὲν Ἐγυράτεια καλεῖται, ἔφη, ἡ δὲ
 Καρτερία. Εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. Τί ἔν τὰς χεῖ-
 ρας ἐκτετάκασιν ἔτω προθύμως; Παρακαλεῖ-52
 σιν, ἔφη, τὰς παραγινομένας ἐπὶ τὸν τόπον,
 θάρ-

f) v. ἐκτείνω.

θαρρύνειν, καὶ μὴ ἀποδειλιάειν, λέγεσθαι, ὅτι βρα-
 χύ ἐτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτὰς, εἴτα ἤξουσιν β) εἰς
 53 ὁδὸν καλὴν. "Όταν ἔν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέ-
 τραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; "Όρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν
 54 ἐδεμίαν ἐπ' αὐτήν. Αὐταὶ ἀπὸ τῆ κρημνῆ πρὸς-
 καταβαίνουσι, καὶ ἑλκεῖσιν αὐτὰς ἄνω πρὸς ἑαυ-
 τὰς. εἴτα κελεύουσιν αὐτὰς διαναπαύσασθαι,
 καὶ μετὰ μικρὸν δίδουσιν ἰσχύν καὶ θάρσος, καὶ
 ἐπαγγέλλονται αὐτὰς καταστῆσαι η) πρὸς τὴν
 ἀληθινὴν Παιδείαν, καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδόν,
 ὡς ἐστὶ καλὴ τε, καὶ ὁμαλὴ, καὶ εὐπόρευτος, καὶ
 55 καθαρά ι) παντὸς κακῆ. "Όρᾶς ἔν, ἔφη, καὶ
 ἔμπροσθεν τῆ ἄλλης ἐκείνης τόπον τινά, ὃς δοκεῖ
 καλὸς τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδὴς, καὶ φωτὶ πολ-
 56 λῷ καταλαμπόμενος; Καὶ μάλα. Κατανοεῖς
 ἔν καὶ ἐν μέσῳ τῆ λειμῶνος περίβολον ἕτερον, καὶ
 πύλην ἑτέραν; ἔστιν ἔτι; ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ
 57 τόπος ἕτος; Εὐδαιμόνων οἰκητήριον, ἔφη· ὧδε γὰρ
 διατρίβουσιν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ Εὐδαιμο-
 58 νία. — "Όταν ἔν ὧδε τις παραγέννηται, τί ποιεῖ;
 Στεφανοῖ αὐτὸν, ἔφη, τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἢ εὐδαι-
 μονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταί, ὥσπερ τοὺς
 νενικηκότας τὰς μεγίστας ἀγῶνας.

β) γ. ἤκω.

η) γ. καθίστημι.

ι) int. ἀπὸ.

VIII.

EX HERODIANO *).

Lib. I. Cap. 10.

Ηρος ἀρχῇ ἐκάστῃ ἔττι, ὠρισμένης ^{a)} ἡμέ- 1
 ρας, μητρὶ θεῶν πομπὴν τελέσει Ῥωμαῖοι, καὶ
 πάντα ὅσα παρ' ἐκάστοις πλάττει σύμβολα, κειμή-
 λιά τε βασιλέων, ὕλης τε ἢ τέχνης θαύματα, τῆς
 Θεᾶ προπομπεύει. ἀνετός τε πᾶσι δέδοται ἐξ- 2
 σία παντοδαπῆς παιδιᾶς. ἐκαστός τε ὁ βέλεται
 σχῆμα ὑποκρίνεται· ἔδ' ἔστιν ἄτω μέγα ἢ ἐξαίρε-
 τον ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ τῷ βελομένῳ ἀμφισθεν-
 τι ^{b)} ὑπάρχει παῖξαι ^{c)} τε καὶ κρύψαι τὴν ἀλή-
 θειαν· ὥς μὴ ῥαδίως διαγνῶναι· ^{d)} τὸν τε ὄντα καὶ
 τὸν μιμνήμενον. —

Cap. 11. Θρησκεύσει δὲ μάλιστα τὴν 3
 θεὸν τήνδε Ῥωμαῖοι, ἐξ αἰτίας τοιαύτης, ὥς
 ἰσορίαν παρειλήφμεν ^{e)} ἥς ἐπιμνησθῆναι ^{f)}
 ἔδοξε, διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν.
 Αὐτὸ

*) Herodianus vixit in- ὀρίζω. Gr. P. III. c. 4. 1. 1).
 eunte seculo p. C. tertio. 5. pag. 226. b) v. ἀμφιέν-
 Variis magistratibus et mu- νυμι. Part. pro infinitivo.
 neribus functus est. Hi- Res eadem est, ac in nostris
 storiam romanorum impe- saltationibus, quae dicun-
 ratorum a Marci Antonini tur *Masqueraden*, in quibus
 morte usque ad Gordianum vel regum etiam personae
 juniorem VIII. libris con- induuntur. c) v. παίζω.
 signavit, fere circa annum d) v. διαγινώσκω. e) v.
 p. C. n. 240. dicendi gene- παραλαμβάνω. f) v. ἐπι-
 re haud ineleganti. a) v. μνάομαι.

- 4 Αὐτὸ μὲν τὸ ἄγαλμα g) διοπετέες h), ὡς λέ-
γασιν· ἔτε δὲ τὴν i) ὕλην, ἔτε τεχνιτῶν ὅσις
ἐποίησεν ἐγνωσμένον, ἔδε ψαυσὸν l) χειρὸς ἀν-
5 θρωπίνης. Τῆτο δὲ πάλαι μὲν ἐξ ἔρανθ κατε-
νεχθῆναι m) λόγος, εἰς τινὰ τῆς Φρυγίας χῶ-
ρον. Πεσσινῆς δὲ ὄνομα αὐτῷ. τὴν δὲ προς-
ηγορίαν λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ τῆς πεσόντος n)
ἀγάλματος ἐξ ἔρανθ, καὶ πρῶτον ἐκείσε ὀ-
φθῆναι o). Ὡς δὲ παρ' ἐτέροις εὔρομεν p),
6 Ἰλῶ τῷ Φρυγί καὶ Ταντάλῳ τῷ Λύδῳ πόλεμον
ἐκεῖ γενέσθαι λέγουσιν, οἱ μὲν περὶ ὁδῶν q), οἱ
δὲ

g) sc. τῆς Θεοῦ. fingeban-
tur autem plurima Deorum
simulacra coelitus delapsa
esse, ita ut quoque sim-
pliciter diceretur τὸ διοπε-
τέες pro τὸ ἄγαλμα. conf.
Act. XIX, 35. h) scil.
ἐστὶ, al. διοπετέες εἶναι λέ-
γουσι. i) Sylburgius pu-
tat, structuræ legem po-
stulare nominativum ἡ ὕλη,
seu τὰ τῆς ὕλης. at com-
mode intelligitur κατὰ, et
ἐγνωσμένον primo loco re-
fertur ad ἄγαλμα. l) Mi-
nime recte Politianus et De-
thardingius verterunt, ne-
que plane hominum manibus
creditur factum. Si id in-
telligi voluisset Herodia-
nus, inepte illud scripsisset:
οὔτε τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν
ἐγνωσμένον. nostra vero in-

terpretatio primum confir-
mari potest ex loco Thucy-
didis Lib. IV. ubi ait: ὕ-
δωρ τε, ὃ ἦν ἄψαυστον
σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱε-
ρά, χερνίβι χρῆσθαι. dein-
de quoque ex ea facillime
comprehenditur, quomodo
τὸ ἄγαλμα sit οὐκ ἐγνω-
σμένον τὴν ὕλην. at ni-
mium credulus nugatur et
in hoc et in tota narratione
Herodianus, namque Livi-
us aperte testatur lapidem
fuisse. Lib. XXIX. c. II. ad
χειρὸς commode ὑπὸ intel-
ligi potest. m) v. κατα-
φέρω. n) v. πίπτω. o) v.
ὀπτομαι. p) v. εὕρισκω.
q) Casaubonus et cum eo
Meziriacus Comm. in ep.
Ovid. legendum putat ὄρων
aut ὀρίων, non male; nam-

δὲ περὶ τῆς Γανυμήδους ῥ) ἀρπαγῆς. Ἰσορρο- 7
 πρ δὲ ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, ἑκατέ-
 ρωθεν πεσεῖν ἱκανῶς. καὶ τὴν συμφορὰν ὀνομα-
 δῆναι τῷ χωρίῳ. Ἐν δὲ τῷ προειρημένῳ s) 8
 Περσινῶντι, πάλαι μὲν Φρύγες ὠργιάζον ἐπὶ
 τῷ ποταμῷ Γάλλῳ παραρρέοντι, ἀφ' ἧ τὴν ἐ-
 πωνυμίαν φέρουσιν οἱ τῇ θεῷ τομίαι ἱερωμένοι ῑ),
 Ἐπεὶ δὲ Ῥωμαίων ηὔξετο u) τὰ πράγματα, 9
 φασὶν αὐτοῖς χρησθῆναι x), μενεῖν τε τὴν ἀρ-
 χὴν καὶ εἰς μέγα προχωρήσειν, εἰ τὴν Περσι-
 νων-

que finitimae sunt istae re-
 giones; at urbs Pessinus,
 si Ptolemaeo fides est, ad
 Paphlagoniae fines sita erat,
 atque sic a Lydiae finibus
 longe distabat. Sed et re-
 cepta lectio optime expli-
 cari potest. Sine dubio idem
 illis evenit, quod Oedipo
 et Laio, de quibus viden-
 dus Euripides Phoeniss. v.
 37. Iqq. neuter alteri cedere
 voluit, hinc pugna. r) Non
 opus est omnes de raptu
 Ganymedis fabulas referre;
 nonnulli eum a Jove ra-
 ptum dicunt; auctor est
 Homerus Iliad. XX, 219
 Iqq. adde Appollon. Rhod.
 Argonaut. L. III. v. 115.
 Hygin. Poët. Astron. L. II.
 c. 16. Lucian. dialog. Jup.
 et Ganym. Horat. L. IV.
 od. 4. Ovid. Metam. L. X.
 v. 157. et innumeros alios.
 Suidas in voce Μίνως eum

ab hoc rege raptum dicit.
 At Eustathius ad Lib. XX.
 Iliad. refert, eum a Tanta-
 lo, Lydiae rege, ob infi-
 gnem pulchritudinem ra-
 ptum esse. Hinc certamen
 ortum est, ut nonnulli qui-
 dem volunt, inter Troem,
 patrem Ganymedis et Tan-
 talum; ut alii narrant, inter
 hunc et Ilium, fratrem Gany-
 medis, a quibus, quum neu-
 ter dimittere eum vellet, la-
 ceratus est. s) v. προρέω.
 t) v. ἱεράουμαι. Galli enim
 dicti sunt, et qui illis prae-
 erat, Archigallus. Videan-
 tur de his et toto Cybeles
 cultu Antiquitatum scri-
 ptores. u) v. αὔξω. loquen-
 di genus Livio aliisque La-
 tinis admodum familiare:
 cum res Romanorum crevis-
 sen. x) v. χρᾶω. nimirum
 per libros Sibyllinos. Liv.
 lib. XXIX. c. 10.

ΙΟΝΚΥΝΤΙΑΝ θεὸν μεταγάγοιεν ὡς αὐτὰς. Πέμψαν-
 τες δὲ πρέσβεις εἰς Φρύγας, τὸ ἄγαλμα ἦ-
 ταν γ). ἔτυχον δὲ ῥαδίως, συγγένειαν προβαλ-
 λόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείδης τῆς Φρυγῆς εἰς αὐ-
 τὰς διαδοχὴν καταλέγοντες. Κομισθεὶν δὲ ἐπὶ
 νεῷς τὸ ἄγαλμα, καὶ γενόμενον ἐν ταῖς τῆς
 Θύμβριδος ἐκβολαῖς, (ταύταις γὰρ ἀντὶ λι-
 μένων ἐχρῶντο z) Ῥωμαῖοι) ἔστησε θεία δύναμις
 τὸ σκῆφος. ἐπιπολὺ δὲ πανδημεὶ τῶν Ῥωμαίων
 τὴν ναῦν ἐφελκόντων, ἀντεχούσης τῆς ἰλύος, z
 πρότερον ἢ ναῦς ἀνέδραμε a), πρὶν ἢ τὴν ἱέρειαν
 ἐνεχθῆναι b) τῆς θεᾶς, ἥτις τῆς Ἑστίας ἦν c).
 12 Ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι, αἰτίαν δὲ διαφθο-
 ρᾶς εἶχεν. ὡς μέλλουσα δὲ κριθῆσεσθαι d), ἰνε-
 τεύει τὸν δῆμον, ἐπιτρέψαι τῇ Πεσσινκυντῖα θεῷ
 τὴν κρίσιν· καὶ λυσαμένη τὴν ζώνην, ἐπαφῆ-
 κε e) τῇ πρῶτῃ τῆς νεῷς, προσευξαμένη, εἰ
 παρ-

γ) v. αἰτέω, et mox nam modo commemorat
 τυγχάνω. z) v. χράσμαι. Claudiam Quintam, quae
 a) v. ἀνατρέχω. b) v. simulacrum illud e nave ac-
 φέρω. c) Suspecta mihi ceperit. Lib. XXIX. c. 14.
 videntur verba ἥτις τῆς Quodammodo similis huic
 Ἑστίας ἦν, sicuti articulus nostro locus Palaephati
 τὴν ante ἱέρειαν, qui vel adest c. 49. ἐπαινεῖ τὸν ἀν-
 abesse debebat, vel pro eo θρωπον ἢ Θεός, ἢ Ἀφροδί-
 legi τινά. forsan Herodia- τὴν λέγουσι τὴν θεόν. Cae-
 nus matrem Deam confun- terem in cod. Venet. est
 dit cum Vesta, quod saepe ἥτις τῆς Ἑστίας ἦν ταύτης.
 factum est, et deinde ali- Ὅς ἔδει, inepte, nisi forte
 quis, qui id animadvertet. legendum ὡς, nam haec
 ret, addidit ἥτις τῆς Ἑ. ἦν. particula mox ab eodem
 Livius certe nihil de Vestali abest. d) v. κρίνω. e) v.
 narrat, neque de navi per ἐπαφίημι.
 hanc attracta, sed Matro-

παρθένος εἶη καὶ ἀγνή, πεισθῆναι τὸ σκῆφος.
 Ῥαδίως f) δὲ τῆς ζώνης ἐξηρτημένης g) ἡ ναῦς ι3
 ἠκολούθησεν. ὁμᾶ δὲ τὸ ἐναργὲς τῆς θεᾶς καὶ
 τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου Ῥωμαῖοι ἐθαύμασαν.
 Τόσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσινεντίας θεᾶς Φιλοτι- ι4
 μότερον ἰσορροῖσθαι, καὶ ἄχαριν ἔχοντα h) γνῶσιν
 τοῖς τὰ Ῥωμαίων καὶ i) ἀκριβοῦσι.

Lib. IV. Cap. 7. Ὁ Ἀντωνῖνος ἀποδη- ι5
 μῆσαι τῆς Ῥώμης ἠθέλησεν, ὡς δὴ διοικήσων
 τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, καὶ τὰ ἔθνη ἐποψό-
 μενος. Ἀπάρκας l) δὲ τῆς Ἰταλίας, ἐπὶ τει ι6
 τοῖς ὄχθαις τῆς Ἰστροῦ γενόμενος, διώκει m) δὴ
 τὰ ἀρετῶνα τῆς ἀρχῆς μέρη, γυμνάσια τῆς σώ-
 ματος ποιούμενος ἡνιοχείας, καὶ θηρίων παντο-
 δαπῶν συζαδόν n) ἀναιρέσεις· δικάζων μὲν
 σπαινίως, πλὴν νοῆσαι τὸ κρινόμενον εὐθύς o)
 ἦν,

f) jungendum τῷ ἠκολούθησεν. g) v. ἐξαρτάω.
 h) v. ἔχω. i) οὐκ abest a
 cod. Venet. ex incuria, quia
 sequitur καὶ, vel etiam li-
 brarius ἀκριβοῦν intellexit
 de accuratiori in res Romano-
 rum inquisitione, tunc uti-
 que abesse deberet. l) v.
 ἀπαίρω. m) v. διοικέω.
 n) συστράδην cod. Venet.
 Utroque saepius usus est no-
 ster. Xiphilinus in Carac.
 p. m. 355. ἑκατὸν ὥς ἅμα
 αὐτοχειρίᾳ ἔσφαξεν, ἡρ-
 ματηλάτει τε κ. λ. et

p. 359. ἄρματα ἤλαυνε,
 θηρία τε ἔσφαξε. καὶ με-
 τὰ τοῦτο ἔστιν ὅτε καὶ ἐδί-
 καζε. o) εὐθύς ἦν νοῆσαι
 potius vertendum esse prom-
 tus erat in intelligendo, vel
 facile intelligebat, quam ut
 alii voluerunt, recte intelli-
 gebat, ex Dione confirmari
 potest, qui de Caracalla te-
 statur: οὐ μὲντοι καὶ κα-
 κογνώμων ἦν, ἀλλὰ καὶ
 συνίει τὰ πολλὰ ὀξύτατα,
 καὶ ἔφραζεν ἐτοιμότατα.
 qui locus nostro simillimus
 est. Pessime vertit Dethar-

ἦν, εὐθίμως τε πρὸς τὰ λεχθέντα P) ἀπο-
 17 κρίνασθαι. ὠκειώσατο Q) δὲ καὶ πάντας τὰς
 ἐπέκεινα Γερμανίας, ἕς τε Φιλίαν ὑπηγάγετο,
 ὡς καὶ συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν, καὶ τῷ
 σώματος ἑαυτῷ Φρουρὰς ποιήσασθαι, γενναίους
 18 τε καὶ ὠραίους ἐπιλεξάμενος. Πολλάκις δὲ καὶ
 τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀποθέμενος Γ) χλαμύδα, ἡμφιέν-
 νυτο S) τὰ Γερμανῶν περιβλήματα· ἔν τε
 χλαμύσιν, αἷς εἰώθασιν T), ἀργύρῳ πεποικιλ-
 μένοις U), ἑώρατο. κόμας X) τε τῇ κεφαλῇ
 ἐπετίθετο ξανθὰς, καὶ εἰς κερὰν τῶν Γερμανῶν
 19 ῥήσκημένας Y). Τέτοις δὲ χαίροντες οἱ Βάρβα-
 ροί, ὑπερηγάπων αὐτόν· ἔχαιρον δὲ αὐτῷ καὶ
 οἱ Ῥωμαίων στρατιῶται, μάλιστα μὲν διὰ τὰς
 τῶν χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀφειδῶς προσεφέ-
 ρετο Z) αὐτοῖς· ὅτι τε πᾶν ὡς στρατιώτης ἐπρατ-
 τεν, εἴτε ὄρυγμά τι ὀρύττειν ἔδει, σιχάπτων
 πρῶτος, εἴτε ῥεῖθρον γεφυρῶσαι, ἢ βάθος χῶ-
 σαι A)· πᾶν θ' ὁ χειρῶν ἢ καμάτων σώματος
 20 ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο. Τράπεζάν τε εὐτε-
 λῇ παρετίθετο, ἑστθ' B) ὅπῃ καὶ ξυλίνοις ἐς πο-
 τὸν καὶ ἐδέσματα χρώμενος σκεύεσι. ἄρτον τε
 21 προσεφέρειτο αὐτοσχέδιον. σῖτον γὰρ ἀλήσας
 τῇ

dingus, homo graeci ser-
 monis plane ignarus, Hol-
 bergum potius ac Politia-
 num interpretatus, quam
 Herodianum. P) v. λέγω.
 Q) v. οἰκειόω. Γ) v. ἀπο-
 τίθημαι. S) v. ἡμφιέν-
 νυμι. T) v. ἔθω. U) v.
 ποικίλλω. X) Usus igitur

capillamentorum jam tum
 cognitus erat. Y) v. ἀσκέω.
 Z) Varias hujus verbi con-
 structiones vid. ap. Stepha-
 num in Thes.; jungitur ve-
 ro etiam gemino dativo, uni
 personae, alteri rei. A) v.
 χωννύω. B) v. εἶμι.

τῇ ἑαυτῆ χειρὶ, ὃ ἤρκει μόνῳ, μάζαν τε ποιή-
 σας, καὶ ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτήσας, ἐσίτεϊτο. καὶ
 πάντων μὲν τῶν πολυτελῶν ἀπείχετο, ὅσα δὲ
 εὐτελέστατα, καὶ τοῖς πενεσάτοις τῶν στρατιω-
 τῶν εὐμαρῇ, τέτοις ἐχρῆτο. Συστρατιώτης τε 22
 ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον ἢ βασιλεὺς καλούμενος, χαί-
 ρειν προσεποιεῖτο. τὰ πλεῖστα τε αὐτοῖς συνώ-
 δευε περιπατῶν, σπανίως ἄρματος ἢ ἵππου ἐπι-
 βαίνων· τὰ τε ὅπλα βαρύνων ἑαυτῷ. ἔσι δ'
 ὅτε καὶ τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα, ἐπιμή-
 νη ὄντα, καὶ χρυσοῖς ἀναθήμασι πολλοῖς κο-
 σμημένα, μόλις ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων στρα-
 τιωτῶν φερόμενα, ἐπιθεῖς *) τοῖς ὅμοις ἔφερεν
 αὐτός. Διὰ δὲ ταῦτα καὶ τὰ τέτοις ὅμοια, 23
 ὡς στρατιωτικὸς ὑπ' αὐτῶν ἐφιλειῖτο, καὶ ὡς γεν-
 ναῖος ἐθαυμάζετο. καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον,
 ἐν μικρῷ πάνυ τὸ c) μέγεθος σώματι, γενναίων
 πόνων ἀσκήσις τοσαύτη.

Cap. 8. Ἐπεὶ δὲ τὰ παρὰ τῷ Ἰσρῶ στρα- 24
 τόπεδα διώκησε *), κατήλθε τε εἰς Θράκην,
 Μακεδόσι γειτνιῶσαν, εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν d)
 καὶ τὴν τε μνήμην αὐτῆ παντοίως ἀνενεώ-
 σατο, εἰκόνας τε καὶ ἀνδριάντας e) ἐν πάσαις
 πόλεσιν ἀναστήναι f) ἐκέλευσε. Τὴν τε Ῥώ- 25
 μην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων, ἐν τῷ
 Καπετωλίῳ, καὶ ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, τῆς πρὸς
 Η 2 Ἀλέ-

*) v. ἐπιτίθημι. c) Cassius et epitomator ejus
 int. κατὰ. *) v. διοικέω. Xiphilinus in Carac. p. m.
 d) haec et quae sequun- 354. e) Ἀλεξάνδρου. f) v.
 tur fusius persequitur Dio ἀνίστημι.

26 Ἀλέξανδρον συναφείας g). Ἐσθ' ὅπου δὲ καὶ
 χλεῦης εἶδομεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς, ἐνὸς
 σώματος, ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, ὅψεις
 ἡμιτόμους δύο, Ἀλεξάνδρου τε καὶ Ἀντωνίνου.
 27 Προήει h) δὲ αὐτὸς ἐν Μακεδονικῷ σχήματι,
 καυσίαν i) τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, καὶ κρη-
 28 πίδας ὑποδέμενος. Ἐπιλεξάμενός τε νεανίας
 καὶ στρατεύσας, Μακεδονικὴν ἐκάλει φάλαγγα,
 τὰς τε ἡγούμενας αὐτῆς φέρειν *) τὰ τῶν ἐκεί-
 νου l) στρατηγῶν ὀνόματα. ἀπὸ τε Σπάρτης
 μεταπεμφάμενος νεανίας, Λακωνικὸν, καὶ Πι-
 29 τανάτην m) ἐκάλει λόχον. Ταῦτα δὲ ποιή-
 σας,

g) Scheidius interpreta-
 tus est: *conjunctionis cum*
Alexandro, h. e. ut suam
imaginem cum Alexandri ima-
gine conjungeret. h) v. πρό-
 ειμι. i) Antipater Thessa-
 lon. καυσίη ἦν τὸ πάροιθε
 Μακεδόσιν εὐκόλον ὄπλον
 καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ
 κόρυς ἐν πολέμῳ. Xiphili-
 nus κράνος ὠμοβόειον ap-
 pellat. Auctor vero noster
 etiam Lib. I. c. 3. καυσίας
 voce de Macedonico rege
 utitur. *) sc. κελεύει.
 l) Ἀλεξάνδρου. m) Forſan
 quoniam Alexandrum λό-
 χους sic appellatos habuisse
 acceperat. πιτάνη autem δῆ-
 μος laconicus erat, teste He-
 rodot. III, 56. ubi dicit:
 Ἀρχίη αὐτὸς ἐν Πιτάνῃ συνε-
 γενόμην, δῆμον γὰρ τούτου
 ἦν. dictus est quoque Grae-

corum apud Trojam exerci-
 tus Πιτανάτης, quod verba
 Hesychii testantur: Πιτα-
 νάτης στρατός ὁ τῶν Ἑλλή-
 νων, ἦτοι ἀπὸ μέρους, ἡ
 διὰ τὸν Μενέλαον, ὅς ἦν
 Πιτανάτης. Herodot. Lib.
 IX, 62. etiam λόχον πιτα-
 νάτην commemorat, quem
 quoque λόχον Πιτανητέων
 appellat. Quem tamen ficti-
 tium esse, neque unquam
 existitisse, Thucyd. I, 20. et
 cum eo Hesychius et Pho-
 tius putant. Aliud est πι-
 τάνη Aeoliae oppidum se-
 cundum Stephanum Byz.,
 secundum Ptolemaeum ve-
 ro p. m. 118. Phrygiae ma-
 joris. Caeterum λόχος Dio-
 nysio Halic. plerumque
 centuria est, h. l. cohors
 intelligenda. vid. Ind.

σας, τὰ τε ἐν ταῖς πόλεσι διοικήσας ὡς ἐνεδέ-
 χετο, ἠπείχθη n) εἰς Πέργαμον o) τῆς Ἀσίας,
 χρήσασθαι βεβλόμενος θεραπείας τῇ Ἀσκλη-
 πιᾷ p). Ἀφικόμενος δὴ ἐκεῖ, καὶ ἐς ὅσον ἤθελε 30
 τῶν ὄνειράτων ἐμφορηθεὶς ἦκεν εἰς Ἴλιον. ἐπελ-
 θὼν δὲ πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, ἦκεν
 ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον. σεφάνοις τε κοσμή-
 σας καὶ ἀνθεσι πολυτελῶς, πάλιν Ἀχιλλέα
 ἐμιμείτο. ζητῶν τε καὶ Πάτροκλόν τινα, ἐποί-
 ησέ τι τοιᾶτον. Ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπελευθε- 31
 ρων Φίλτατος, Φῆσος μὲν ὄνομα, τῆς δὲ βασι-
 λείας μνήμης προσώς q). ἔτος αὐτῷ ἐν Ἰλίῳ
 ἐτελεύτησεν, ὡς μὲν τινες ἔλεγον, Φαρμάκῳ
 ἀναιρεθεὶς, ἢ ὡς Πάτροκλος ταφῇ r). ὡς δὲ
 ἕτεροι ἔφασκον, νόσῳ διαφθαρεὶς. Τῷτον νομι- 32
 σθῆναι κελεύει τὸν νέκυν, ξύλων τε πολλῶν ἀ-
 θροισθῆναι πυράν· ἐπιθείς s) τε αὐτὸν ἐν μέ-
 σω, καὶ παντοδαπὰ ζῶα κατασφάξας, ὑφῆ-
 ψέ τε καὶ Φιάλην λαβὼν, σπένδων τε τοῖς ἀνέ-
 μοις t), εὐχετο. Πάνυ τε ὦν ψιλοκόρησ, 33
 πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν u), ἐγελᾶ-
 το·

n) v. ἐπείγω. o) sc. r) v. θάπτω. s) v. ἐπιτί-
 πάλιν. intelligenda autem θημι. conf. Hom. Il. XXIII.
 est Asia stricte sic dicta. v. 45. sq. 111. sqq. 135. sqq.
 p) cui fanum erat Pergami. t) Hom. Lib. cit. v. 193.
 q) *Magister memoriae*, cujus sqq. Ἀχιλλεύς — ἡρᾶτ'
 officium eo continebatur ἀνέμοισι — καὶ ὑπέσχετο
 maxime, ut quae imperato- ἱερὰ καλὰ. πολλά δὲ καὶ
 res ad libellos supplices re- σπένδων χρυσέω δέπαϊ,
 sponderant, deferre in char- λιτάνευεν ἐλθέμεν, ὄφρα
 tam curaret. Vid. Animad- τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖα-
 vers nostr. in Herodianum. το νεκρόν. u) quia id

34το· πλὴν ὧν εἶχε τριχῶν *) ἀπεκείρατο. Ἐπὶ-
 νει γ) δὲ καὶ στρατηγῶν μάρισα Σύλλαν τε τὸν
 Ῥωμαῖον καὶ Ἀντίβαν τὸν Λίβυν· ἀνδριάντας
 35τε αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνέστησεν. Ἀπάρας δὲ τῆς
 Ἰλίας, διὰ τε τῆς ἄλλης Ἀσίας καὶ Βιθυνίας,
 τῶν τε λοιπῶν ἐθνῶν, καὶ κεῖσε διοικήσας τὰ
 36πρακτέα, εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖ τε
 ὑποδεχθεὶς πολυτελῶς, καὶ διατρίψας χρόνον
 τινός, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐσέλλετο· πρό-
 Φασιν μὲν ποιέμενος, ποθεῖν *) τὴν ἐπ' Ἀλεξάν-
 δρῳ z) κτισθεῖσαν πόλιν, καὶ τῷ θεῷ χρήσα-
 37σθαι a), ὃν ἐκεῖνοι b) σέβουσιν ἐξαιρέτως. Δύο
 γὰρ ταῦτα ὑπερβαλλόντως προσεποιεῖτο, τὴν
 τε τῷ Θεῷ θρησκείαν, καὶ τὴν τῷ ἥρωος μνήμην·
 ἑκατόμβας τε ἔνι κελεύει παρασκευασθῆναι, ἐνα-
 γι-

Achilles fecerat. vid. Il. cc. 164. et aniswadn. nostr. in
 adde Max. Tyr. Diss. XXIV. Herod. a) v. χράομαι.
 p. 476. et Feithii Antiqu. hic Deus Serapis erat, de
 Hom. I, 13. conf. Euripid. quo Eunapius in Aedesio:
 Orestes v. 96. et 113. ἡ δὲ Ἀλεξάνδρεια, διὰ τε
 x) int. ἐκ vel τινός, Gram. τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν,
 pag. 210. γ) v. ἐπαινέω. ἱερά τις ἦν οἰκουμένη. οἱ
 *) Intelligi potest ἰδεῖν, ver- γοῦν πανταχόθεν φοιτῶν-
 ba enim sensuum omitti so- tes ἐς αὐτὴν πλῆθος τε
 lent ad ποθεῖν vel πόθος. ἦσαν τῷ δήμῳ παριστούμε-
 Aristoph. in Acharn. 361. νοι. ibidem quoque Anto-
 πόθος μὲ ὅ, τι φωνεῖς nini mentionem facit. Ad-
 ἔχει sc. ἀκοῦσαι. Sed quo- de Plutarch. de Is. et Osir.
 que simpliciter reddi potest, T. II. p. m. 361. et in
 se desiderio urbis teneri. Gryllo p. m. 984. Euseb.
 z) ἐπὶ interdum ut h. l. Praep. Eu. L. IV. 23. Am-
 significat in honorem. Sic mian. Marcell. 22, 41. et
 Aelianus V. H. L. IV. c. 41. Voss. theol. gentil. L. I.
 Ἀλέξανδρος ἐπὶ Καλάνῳ c. 29. b) sc. Ἀλεξαν-
 ἀγῶνα διέθηκε. cf. infra X, dreis.

γισμὸς τε παντοδαπός. Ὡς δὲ διηγγέλη τῷ τῶν 38
 Ἀλεξανδρέων πλήθει, Φύσει μὲν ὄντι τὰς γνώ-
 μας c) καὶ φοτάτω, καὶ ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις ῥᾶ-
 σα κινεμένῳ, τότε δὲ ἐξεπτόηντο d), τὴν τῆ βασι-
 λέως σπεδὴν τε καὶ εὐνοίαν πυνθανόμενοι. ὑπο-39
 δοχὴ δὲ παρεσκευάζεται, οἷαν μηδενὶ πώποτε βα-
 σιλεῖ γενέσθαι φασί. πάσης τε γὰρ μᾶσης ὀρ-
 γανα πανταχῆ διακείμενα ποικίλον ἦχον εἰργά-
 ζετο· ἀρωμάτων τε παντοδαπῶν καὶ θυμιαμά-
 των e) ἀτμίδες εὐωδίας παρείχον ταῖς εἰσόδοις·
 δαδουχίαις τε καὶ ἀνθέων βολαῖς ἐτίμων τὸν βα-
 σιλέα. Ὡς δὲ εἰσῆλασεν f) εἰς τὴν πόλιν σὺν 40
 παντὶ τῷ στρατῷ, πρῶτον εἰς τὸν νεὼν ἀνελθὼν,
 πολλὰς ἐκατόμβας κατέθυσε, λιβάνῳ τε τὰς
 βωμὸς ἐσώρευσε. Ἐκεῖθεν δ' ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλε-41
 ξάνδρου μνῆμα, τὴν τε χλαμύδα ἣν ἔφερεν ἀλκρ-
 γῇ, δακτυλίσ τε ἣς εἶχε λίθων τιμίων, ζωστῆράς
 τε καὶ εἴ τι πολυτελὲς ἔφερε, περιελὼν g) ἑαυτῶ,
 ἐπέθηκε h) τῇ ἐκείνῃ στορῶ.

Cap. 9. Ὁ δὲ ὄρων ὁ δῆμος, ὑπερέχει-42
 ρε, παννυχίζων τε καὶ ἐορτάζων, καὶ εἰδὼς τὴν
 τῆ βασιλέως λανθάνουσαν γνώμην. Ταῦτα 43
 γὰρ πάντα ἐκεῖνος ὑπεκρίνατο, βηλόμενος τὸ
 πλῆθος αὐτῶν διαφθεῖραι. Ἡ δ' αἰτία τῆ λαν-44
 θάνοντος μίσχης, τοιαύδε τις ἦν· ἀπηγγέλλετο
 αὐτῷ

c) sc. κατὰ. d) v. ex- ctum habet. e) Idem ho-
 πτοέομαι. caeterum per noris genus refert Herodotus.
 f) v. σύνθεσιν h. l. nomen colle- an. c. II. ejusdem Lib. f) v.
 ctivum πλῆθος verbum in εἰσελαύνω. g) v. περιαι-
 plurali numero sibi jun- ρέω. h) v. ἐπιτίθημι.

αὐτῷ διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔτι, καὶ τῷ
 ἀδελφῷ περιόντος ⁱ⁾), καὶ μετὰ τὸν ἐκείνῃ Φόνον,
 ὅτι ἄρα εἶεν πολλὰ εἰς αὐτὸν ἀποσκηώψαντες.
 45 Περφύκασι δὲ πῶς εἶναι Φιλοσκηώμονες ^{l)}), καὶ
 λέγειν εὐστόχως ὑπογραφαίς ^{m)} ἢ παιδίας,
 ἀπορρίπτειντες εἰς τὰς ὑπερέχοντας πολλὰ χα-
 ριέντα μὲν αὐτοῖς δοκῶντα, λυπηρὰ δὲ τοῖς
 46 σκωφθεῖσι. τῶν γὰρ τοιούτων κνίζει μάλιστα,
 ὅσα ἐλέγχει τῶν ἀμαρτημάτων τὴν ἀλήθειαν.
 47 Πολλὰ τοίνυν αὐτὸν ἐκείνων σκωψάντων ἔς τε
 τὴν τῷ ἀδελφῷ ἀναίρεσιν, καὶ τὴν πρεσβύτιν ⁿ⁾
 Ἰοκάστην καλόντων, ἐκείνον δὲ χλευαζόντων,
 ὅτι δὴ μικρὸς ὢν Ἀλέξανδρον καὶ Ἀχιλλέα, γεν-
 48 ναισιότατος καὶ μεγίστος ἦρως, ἐμιμεῖτο. Τοι-
 αῦτά τινα ποιεῖν αὐτῶν δοκῶντων, ὀλέθρια
 καὶ ἐπίβρυλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι τὸν Ἀντω-
 νῖνον ἠνάγκασαν ^{o)}), φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φο-
 49 νικώτατον. Συμπανηγυρίσας τοίνυν αὐτοῖς,
 καὶ συνεορτάσας, ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν
 πλήθους μεγίστης πεπληρωμένην, τῶν ἀπὸ πάσης
 περὶ αὐτὴν χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, διὰ προ-
 γράμματος πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τι πεδίου
 κει-

i) v. περίεμι. l) vid. noverca Caracallae, quam
 Casaub. ad Athenaeum IV, eum in matrimonio habuif-
 25. simile de Syria in pri- se Eutropius narrat L. VIII,
 misque Antiochenis narrat II. propterea que eam Joca-
 Herodian II 10. m) fu- stam dixerunt Alexandrini,
 spectum est hoc vocabulum quia haec quoque, licet in-
 H. Stephano, sed perperam, scia, filium Oedipum mari-
 tectas enim et obscuras ca- tum habuisse dicitur; histo-
 villationes denotat. vid. ria ejus notissima est. vid.
 animadv. nostras in Hero- Suidas et Euripid. Phoeniss.
 dianum. n) Haec in Julia, o) v. ἀναγκάζω.

κελεύει συνελθεῖν. Φήσας, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου
 τιμὴν Φάλαγγα βέλεσθαι συστήσασθαι P), ὡς-
 περ Μακεδονικὴν καὶ Σπαρτιάτιν, ἔτω καὶ τῷ
 ἥρωος ἐπωνύμῳ q). Κελεύει δὲ σιχηδὸν τὰς 50
 νεανίας πάντας διασῆναι· ὡς ἂν ἐπελθὼν ἑκα-
 στον ἰδῇ, πῶς τε ἡλικίας r) ἔχοι καὶ μεγέθους
 σώματος, καὶ εὐεξίας εἰς στρατείαν ἐπιτηδεύει.
 Ταύταις αὐτῷ ταῖς ὑποσχέσεσι πισεύσαντες οἱ 51
 νεανίαί πάντες, εὐοκότες s) τε ἐλπίσαντες, διὰ
 τὴν ὑπάρξασαν *) παρ' αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν τι-
 μὴν, συνῆλθον ἅμα γονεῦσί τε καὶ ἀδελφοῖς,
 συνηδομένοις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν. Ὁ δ' Ἀντωνῖ-52
 νος διεσῶτας t) αὐτὰς ἐπιὼν u), ἑκάστην ἐφα-
 πτόμενος, καὶ ἄλλο ἄλλῃ λέγων ἐγκώμιον, παρ-
 ῆει x), ἔς' ἂν αὐτὰς ἔτε τι ὀρῶντας, ἔτε προς-
 δοκῶντας, τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο.
 Ὡς δὲ ἐτεκμήρατο y), ἤδη αὐτὰς εἶναι ἐνδον 53
 τῶν ὀπλῶν περιειλημμένους z), καὶ ὥσπερ ἐν δι-
 κτύοις σεσαγηνευμένους a), ἐπελθὼν πάντας,
 αὐτὸς μὲν ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε Φρυγᾶς πε-

ρί

p) v. συνίστημι. q) For- *) vulgo legebatur προῦπα-
 san melius ἐπώνυμον, sed ἀρξασαν, at ὑπάρχειν
 saepius Herodianus per apud sat multos scriptores,
 synthesin plurali utitur pro praesertim Atticos, est prius
 singulari. Sensus est: se vel aliquid facere. sic est in De-
 le ex Alexandrinis phalanga mosth, pro corona: διὰ τὰς
 constituere, sicuti jam haberet εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν
 Macedonicam et Spartanam. εἰς ὑμᾶς. t) v. διίστημι.
 ἐπώνυμοι τοῦ ἥρωος enim, s) u) v. ἔπειμι. x) v. πάρει-
 ab Alexandro denominati, μι. y) v. τεκμαίρομαι.
 sunt Alexandrini, r) int. ad z) v. περιλαμβάνω. a) v.
 genitivos, qui sequuntur, σαγηνεύω.
 περὶ vel ἐνεκα. s) v. εἶχω.

54ρὶ ἑαυτὸν. ὕφ' ἐνὶ δὲ σημείῳ προσπεσόντες b)
 πανταχόθεν οἱ στρατιῶται, τὴν ἐν μέσῳ πᾶσαν νεο-
 λαίαν, καὶ εἴ τινες ἄλλως παρῆσαν, παντὶ τρόπῳ
 φόνων ἀναιρέσιν, ὥπλισμένοι c) τε ἀόπλητος καὶ
 55πανταχόθεν περιειληφότες d). τῶν δὲ στρατιωτῶν
 οἱ μὲν ἐφόνευον ἕξωθεν, οἱ δ' ὠρυττον ὀρύγματα
 μέγιστα, ἔλκοντές τε τὰς πίπτοντας e) ἐνέβαλλον,
 πληρῆντες f) σωμάτων καὶ τὴν γῆν ἐπιχέοντες,
 56μέγιστον ἡγείρον g) ταχέως πολυάνδριον h). πολ-
 λοι τε καὶ ἡμιθνήτες εἰλκύνθησαν i), ἔτι τε ἄτρω-
 τοι συνεχώσθησαν l). ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν στρα-
 57τιωτῶν ἔκ ὀλίγοι προσάπλωυντο. ὅσοι γὰρ ἔτι
 ἐμπνέοντες καὶ δυνάμειος μετρίως ἔχοντες συνωθῶν-
 58το, περιπλεκόμενοι συγκαθεῖλκον αὐτάς. Το-
 σῶτος δὲ ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος διὰ
 τῆς πεδίας, τὰς τε ἐκβολὰς τῆς Νείλης μεγίστας ἔσας,
 τὸν τε περὶ τὴν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆ-
 ναι. τοιαῦτα δὲ ἐργασάμενος τὴν πόλιν, ἀπάρας
 εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο.

b) v. προσπίπτω. c) v. substantive quoque haec
 ὀπλίζω. d) v. περιλαμβάνω. e) sic e cod. Venet.
 restitui, vulgo enim male i) v. ἔλκω. l) v. συγ-
 legebatur ἐμπίπτοντας. f) χωννύω. in cod. Venet.
 sc. τὰ ὀρύγματα. g) v. est συνώσθησαν, quae le-
 ἡγείρω. h) ταχέως τά- ctio non contemnenda vi-
 φον πολυανδρία cod. Ve- detur, mox enim noster eo-
 net, pessime, ferendum esset dem verbo utitur, ὅσοι
 τάφον πολυάνδριον, quod ἔτι ἐμπνέοντες συνωθοῦν-
 est apud Hesychium; sed το.

IX.

E XENOPHONTIS *) CYROPAEDIAE

Libris IV. V. VI. et VII.

Narratio de Panthea **).

Εκ ^{a)} τῶν οἱ μὲν Πέρσαι ἦσαν ^{b)} ἐπὶ τὴν ^{c)} διαίρεσιν, — οἱ δὲ Μῆδοι παρῆσαν, ἃ μὲν οἱ Μάγοι ἔφασαν τοῖς Θεοῖς ἐξελεῖν ^{d)}, ἀποδόντες τοῖς Μάγοις. Κύρω δ' ἐξηρηκότες τὴν καλλίστην σκηνὴν, καὶ τὴν Σχσίδα γυναῖκα ^{e)}, ἣ καλλίστη δὴ λέγεται τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γεγενῆσθαι, καὶ μεσσηγὰς δὲ δύο τὰς κρατίστας.

Lib.

*) Xenophon, historicorum graecorum notissimus et elegantissimus, natus est Athenis Olymp. 82. ante Christum fere 450. Discipulus Socratis fuit, postea Graecorum ex Asia ab exercitu Cyri minoris redeuntium dux. ab Atheniensibus, claris viris invidentibus, in exilium missus est, in quo historias suas composuit. obiit Olymp. 105, ante Christum 360, annos natus 90. Multa in Cyropaedia sic acta narrat, uti agi debuissent ex mente sua, non quomodo revera gesta sint. **) vid. de hac narratione Luciani judicium Imag. 10. a) Xenophon ante narraverat victoriam Cyri et fugam Croesi, captaque Assyriorum, aliorumque qui in exercitu Croesi fuerant, castra. Jam accedunt Persae et Medi ad praedae in his castris inventae divisionem. b) v. εἶμι. c) sc. τοῦ ἀγ- πάλματος. d) v. ἐξαί- ρεω. idem mox in ἐξηρη- κότες. e) quatenam haec fuerit, mox narratur 3.

2 Lib. V. Cap. 1. Καλέτας δὲ ὁ Κῦρος
 Ἀράσπην Μηδον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐκ παιδὸς ἐταῖρος,
 ᾧ καὶ τὴν σολὴν ἐκδύς ἔδωκε τὴν Μηδικήν, ὅτε
 παρὰ Ἀσσυάγας εἰς Πέρσας ἀπῆει f). Τῷτον
 ἐκέλευσε διαφυλάττειν αὐτῷ τὴν τε γυναῖκα καὶ
 3 τὴν σικηνήν. Ἦν δὲ αὕτη ἡ γυνὴ Ἀβραδάτης τῆς
 Σάσων βασιλέως. ὅτε δὲ ἠλίσκειτο τὸ τῶν Ἀσσυ-
 ρίων στρατόπεδον, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἔκ ἐτυχεν ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ ὢν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Βακτριανῶν
 βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο g). ἔπεμψε δὲ αὐτὸν
 ὁ Ἀσσύριος h) περὶ συμμαχίας. ταύτην ἔκ ἐ-
 λευσεν ὁ Κῦρος διαφυλάττειν τὸν Ἀράσπην, ἕως
 ἂν αὐτὸς λάβῃ.

4 Κελευόμενος δὲ ὁ Ἀράσπης ἐπήρετο i).
 ἐώρακας δ', ἔφη, ᾧ Κῦρε, τὴν γυναῖκα, ἣν με
 κελεύεις φυλάττειν; μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος, ἔκ
 5 ἐγώ γε l). ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἡνίκα ἐξηρέμην m)
 σοι αὐτήν. καὶ δῆτα ὅτε μὲν εἰσῆλθομεν εἰς
 τὴν σικηνήν αὐτῆς τὸ πρῶτον, ἔ διεγνώμεν n)
 αὐτήν. χαμαὶ τε γὰρ ἐκάθητο, καὶ αἱ θερά-
 ποιαι παῖσαι περὶ αὐτήν, καὶ τοίνυν ὁμοίαν
 6 ταῖς δούλαις εἶχε τὴν ἐσθῆτα. Ἐπεὶ δὲ, γνῶ-
 ναι βελλόμενοι ποία εἴη ἡ δέσποινα, πάσας πε-
 ριεβλέψαμεν, ταχὺ *) πάνυ καὶ πασῶν ἐφαί-
 νετο διαφέρεσθαι τῶν ἄλλων, καίπερ καθεστημένη,
 κε-

f) vid. Cyrop. I. I. et mox iterum ad ἐγὼ in-
 c. 4, 26. g) v. οἴχο-

μαι. h) sc. βασιλεὺς, ἐξαίρεω. n) v. διαγινώσκω.

in cujus exercitu erat Abra- *) hoc vocab. a Bas. refer-
 datas. i) v. ἐπέρομαι. tur ad περιεβλ.

l) sc. ἐώρακα αὐτήν, quod

κεκαλυμμένη ^{ο)} τε καὶ εἰς γῆν ὁρῶσα. ὥς δὲ ⁷
 ἀναστῆναι ^{ρ)} αὐτὴν ἐκελεύσαμεν, συνανέστησαν
 μὲν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτήν· διήνεγκε ⁹
 δὲ ἐνταῦθα, πρῶτον μὲν τῷ μεγέθει, ἔπει-
 τα δὲ τῇ εὐωμίᾳ, καὶ τῇ ἀρετῇ, καὶ τῇ εὐσχη-
 μοσύνῃ, καίπερ ἐν ταπεινῷ σχήματι ἐσηκυῖα.
 δῆλα δ' ἦν αὐτῇ καὶ τὰ δαίρυα κατασάζον- ⁸
 τα τὰ μὲν κατὰ τῶν πέπλων, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ
 τὰς πόδας. ὥς δ' ἡμῶν ὁ γεραίτερος εἶπε, ⁹
 θάρρει, ὦ γύναι· καλὸν μὲν γὰρ καὶ ἀγα-
 θὸν ἀνέχομεν καὶ τὸν σὸν ἄνδρα εἶναι· νῦν μὲν-
 τοι ἐξαιρέμεν ἀνδρί σε, εὖ ἴσθι ὅτι ἔτε τὸ εἶδος
 ἐκείνῃ χείρονι, ἔτε τὴν γνώμην, ἔτε τὴν ¹⁾ δύ-
 ναμιν· ἀλλ', ὥς ἡμεῖς γε νομίζομεν, εἴ τις καὶ
 ἄλλος ἀνὴρ ^{ς)}, καὶ ὁ Κῦρος ἀξίος ἐστὶ θαυμά-
 ζεσθαι, ἔ σὺ ἔσῃ τὸ ἀπὸ τῶδε.

Ὡς ἔν τῷτο ἤκασεν ἡ γυνή, περικατερρή- ¹⁰
 ξατό τε τὸν ἄνωθεν πέπλον, καὶ ἀνωδύρατο·
 συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ καὶ αἱ δμωαί. ἐν τῷτῳ ¹¹
 δ' ἐφάνη μὲν αὐτῆς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πρὸς-
 ὤπῃ, ἐφάνη δὲ ἡ δέξη καὶ αἱ χεῖρες· καὶ
 εὖ ἴσθι, ἔφη, ὦ Κῦρε, ὥς ἐμοί τε ἔδοξε ¹⁾ καὶ
 τοῖς ἄλλοις πᾶσι τοῖς ἰδῶσι, μήπω Φῦναι μη-
 δὲ γενέσθαι γυναῖκα ἀπὸ θνητῶν τοιαύτην
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἀλλὰ πάντως, ἔφη, καὶ σὺ θεά-
 ση αὐτήν. Καὶ ὁ Κῦρος ἔφη, ναὶ μά Δία, πο- ¹²
 λύ

ο) v. καλύπτω. ρ) v. cui est mens bona in cor-
 ανίστημι. q) v. διαφέρω. pore bono. s) huc refe-
 1) ex hoc loco facillime rendum e sequentibus ἀξίος
 cognoscitur, quisnam sit ἐστὶ θαυμάζεσθαι. t) v.
 καλὸς καὶ ἀγαθός, nimium δοκέω.

λυ γε ἦττον, εἰ τοιαύτη ἔσιν, οἷαν σὺ λέγεις.
 13 τί δαί; ἔφη ὁ νεανίσκος. ὅτι, ἔφη, καὶ νῦν σὲ
 ἀκέσας, ὅτι καλή ἔσιν, εἰ πεισθήσομαι ἐλθεῖν
 θεασόμενος, καὶ πάνυ μοι σχολῆς ἔσσης, δέδοι-
 κα ^{u)}, μὴ πολὺ θάττον ἐκείνη με αὐθις ἀναπεί-
 σῃ ^{x)} καὶ πάλιν ἐλθεῖν θεασόμενον. ἐκ δὲ τῆ-
 τος ἴσως ἂν ἀμελήσας ὧν με δεῖ πράττειν, καθ-
 14 οῖμην ^{y)} ἐκείνην θεώμενος. Καὶ ὁ νεανίσκος
 ἀναγελάσας εἶπεν. οἷε ^{z)} γάρ, ἔφη ^{a)}, ὦ
 Κύρε, ἱκανὸν εἶναι κάλλος ἀνθρώπου ἀναγκάζειν
 τὸν μὴ βυλόμενον πράττειν παρὰ τὸ βέλτι-
 15 σον ^{b)}; εἰ μέντοι τῆτο, ἔφη, ἔτως ἐπεφύκει ^{c)},
 πάντας ἂν ἠνάγκαζεν ὁμοίως. ὄρα, ἔφη, τὸ
 πῦρ, ὡς πάντας ὁμοίως καίει. πέφυκε γάρ
 τοιοῦτον. τῶν δὲ καλῶν, τῶν μὲν ἐρῶσι ^{d)}, τῶν
 16 δ' ἔ. καὶ ἄλλος γε ἄλλος. Ἐθελήσιον γάρ,
 ἔφη, ἐσὶ, καὶ ἐρᾷ ἕκαστος ὧν ἂν βέληται. αὐ-
 τήκα δὲ καὶ ἐρᾷ ἀδελφὸς ἀδελφῆς, ἄλλος δὲ
 ταύτης. καὶ πατὴρ θυγατρὸς, ἄλλος δὲ ταύ-
 17 τῆς. καὶ γὰρ φόβος καὶ νόμος ἱκανὸς ἔρωτα
 κωλύειν. εἰ δέ γ', ἔφη, νόμος τεθείη ^{e)} μὴ
 ἐσθίωντας μὴ πεινῆν, καὶ μὴ πίνοντας μὴ διψῆν,
 μηδὲ ῥιγῆν τῷ χειμῶνος, μηδὲ θάλπεσθαι τῷ
 θερέος, καὶ εἰς ἂν νόμος δυνηθείη διαπράξασθαι
 ἀνθρώπου ταῦτα πείθεσθαι. πεφύκασι γὰρ
 ὑπὸ τῶν κρατεῖσθαι. τὸ δ' ἐρᾷ ἐθελήσιον
 ἔσιν. ἕκαστος γὰρ τῶν καθ' αὐτὸν ἐρᾷ, ὥςπερ
 ἱμα-

u) v. δεῖδω. x) sc. ha tam ad ἀναγκάζειν quam
 movendo et alliciendo pul- ad βουλόμενον referenda
 chritudine sua. y) v. καθ- sunt. c) v. φύω. d) sc.
 ημαι. z) v. οἶμαι. a) παρ- οἱ ἄνθρωποι. e) v. τί-
 ἔλκει ut saepe. b) haec ver- δημι.

ἱματίων καὶ ὑποδημάτων. Πῶς ἔν, ἔφη ὁ Κῦ-18
 ρος, εἰ ἐθέλεσιόν ἐσι τὸ ἐρασθῆναι, καὶ καὶ παύ-
 σασθαι ἐσιν ὅταν τις βέληται; ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη,
 εἰώρακα καὶ κλαίοντας ὑπὸ λύπης δι' ἔρωτα,
 καὶ δαλεύοντάς γε τοῖς ἐρωμένοις, καὶ μάλα
 κακὸν νομίζοντας, πρὶν γε ἐρᾶν, τὸ δαλεύειν,
 καὶ δίδοντας γε πολλὰ, ὧν καὶ βέλτιον αὐτοῖς
 ζῆρεσθαι· καὶ εὐχομένους ὥσπερ καὶ τινος ἄλ-
 λης νόσου ἀπαλλαγῆναι f), καὶ καὶ δυναμένους
 μέντοι ἀπαλλάττεσθαι, ἀλλὰ δεδεμένους g) ἰσχυ-
 ροτέρᾳ τινὶ ἀνάγκῃ, ἢ εἰ σιδήρῳ ἐδέδεντο. παρ-19
 ἔχουσι γὰρ ἑαυτὰς τοῖς ἐρωμένοις πολλὰ καὶ εἰ-
 κῇ ὑπηρετῶντας· καὶ μέντοι καὶ ἀποδιδρά-
 σκειν ἐπιχειροῦσι τοιαῦτα κακὰ ἔχοντες, ἀλλὰ
 καὶ φυλάττεσι τὰς ἐρωμένους μὴ ποιῶν ἀποδρῶ-
 σι h). Καὶ ὁ νεανίσκος εἶπε πρὸς ταῦτα· ποιῶ-20
 σι γὰρ, ἔφη, ταῦτα. εἰσὶ μέντοι οἱ τοιοῦτοι,
 ἔφη, μοχθηροὶ διόπερ, οἶμαι, καὶ εὐχονται
 μὲν αἰεὶ, ὥς ἀθλιοὶ ὄντες, ἀποθανεῖν· μυρίων
 δ' ἔσῳν μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τῇ βίῃ, καὶ ἀπαλ-
 λάττονται. οἱ αὐτοὶ δὲ γε καὶ καὶ κλέπτειν 21
 ἐπιχειροῦσι, καὶ καὶ ἀπέχονται τῶν ἀλλοτρίων.
 ἀλλ' ἐπειδὴν τι ἀρπάσωσιν ἢ κλέψωσιν, ὁρᾷς,
 ἔφη, ὅτι σὺ πρῶτος, ὥς καὶ ἀναγκαῖον τὸ κλέ-
 πτειν, αἰτιᾷ τὸν κλέπτοντα καὶ ἀρπάζοντα,
 καὶ καὶ συγγινώσκεις, ἀλλὰ κολάζεις; ἔγω μὲν-22
 τοι, ἔφη, καὶ οἱ καλοὶ καὶ ἀναγκάζουσιν ἐρᾶν
 ἑαυτῶν, καὶ ἐφίεσθαι ἀνθρώπους ὧν μὴ δεῖ
 ἀλλὰ τὰ μοχθηρὰ ἀνθρώπια πασῶν, οἶμαι, ἐπι-
 θυμιῶν ἀκρατῇ ἐσι, καὶ πείτα ἔρωτα αἰτιῶνται.
 οἱ

f) sc. τοῦ ἔρωτος. g) v. δεντο videndum. h) v.
 δέω, quod et mox in ἐδέ- ἀποδιδράσκω.

- 23οὶ δὲ καλοὶ ἀγαθοί, ἐπιθυμῶντες καὶ χρυσίῃ
καὶ ἵππων ἀγαθῶν καὶ γυναικῶν καλῶν, ὅμως
ἀπάντων τούτων ῥαδίως δύνανται ἀπέχεσθαι,
ὥς μὴ ἀπτεσθαι αὐτῶν παρὰ τὸ δίκαιον.
24ἔγωγ' ἔν, ἔφη, ταύτην ἐωρακώς, καὶ πάνυ μοι
καλῆς δοξάσης εἶναι, ὅμως παρὰ σοί εἰμι, καὶ
ἱππεύω, καὶ τὰλλα τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ἀποτελῶ.
25Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος· ἴσως γὰρ θᾶττον
ἀπῆλθες, ἢ ἐν ὅσῳ χρόνῳ ὁ ἔρως πέφυκε συ-
σχευάζεσθαι ἄνθρωπον. καὶ πυρὸς γάρ τοί ἐστι θί-
γοντα μὴ εὐθύς καίεσθαι, καὶ τὰ ξύλα ἔκ εὐθύς
26ἀναλάμπει. ὅμως δὲ ἔγωγε ἔτε πυρὸς ἐκὼν εἴ-
ναι¹) ἀπτομαι, ἔτε τὰς καλὰς ἐσορῶ. ἔδὲ γέ
σοι συμβαλεύω, ἔφη, ὦ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς
ἔἴην τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν. ὥς τὸ μὲν πῦρ τὰς ἀπ-
τομένους καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τὰς ἀποθεν θεωμέ-
27νας ὑφάπτουσιν, ὥς αἰθεσθαι τῷ ἔρωτι. θάρρει,
ἔφη, ὦ Κῦρε, ἔδὲ ἦν μηδέποτε παύσομαι θεώμενος,
ἔ μὴ κρατηθῶ, ὥς ποιεῖν τι ὧν μὴ χρὴ ποιεῖν.
28κάλλισα, ἔφη, λέγεις. Φύλαττε τοίνυν, ἔφη,
ὥς περ σε κελεύω, καὶ ἐπιμελῆ αὐτῆς. ἴσως γὰρ
αἶν καὶ πάνυ ἡμῖν ἐν καιρῷ τι γένοιτο αὕτη ἢ γυνή.

- 29 Τότε μὲν δὴ ταῦτα εἰπόντες διελύθησαν·
ὁ δὲ νεανίσκος, ἅμα μὲν ὁρῶν ὑπερκαλλῇ τὴν γυ-
ναῖκα, ἅμα δὲ αἰσθόμενος τὴν καλοκαγαθίαν
αὐτῆς, ἅμα δὲ θεραπεύων αὐτήν, καὶ οἰόμενος
χαρίζεσθαι αὐτῇ, ἅμα δὲ αἰσθανόμενος ἔκ ἀχα-
ριστον ἔσαν, ἀλλ' ἀντεπιμελεμένην διὰ τῶν αὐ-
τῆς οἰκετῶν, ὥς καὶ εἰσιόντι εἶη αὐτῷ τὰ δεόν-
τα,

¹) vid. Viger. cap. V. S. VI. §. X.

τα, καὶ εἴ ποτε ἀσθενήσειεν, ὥς μηδενὸς ἂν δέ-
οιτο· ἐκ πάντων τέτων ἡλίσκετο ἔρωτι, καὶ ἰσως 30
ἔδεν θαυμαστὸν ἔπασχε.

Lib. VI. Cap. I. Βαλόμενος δὲ ὁ Κῦρος 31
τινὰ κατὰσκοπον τέμψαι ἐπὶ Λυδίας, καὶ μα-
θεῖν ὅτι πράσσει ὁ Ἀσσύριος, ἔδοξεν αὐτῷ
ἐπιτήδειος εἶναι Ἀράσπας ἐλθεῖν ἐπὶ τῷτο, ὁ
φυλάττων τὴν καλὴν γυναῖκα. Συνεβεβήκει 1) 32
γὰρ τῷ Ἀράσπᾳ τοιαύδε· ληφθεὶς m) ἔρωτι
τῆς γυναικὸς, ἠναγκάσθη προσεγγεῖν n) λόγους
αὐτῇ περὶ τῆς ἐραῖς *). ἡ δὲ ἀπέφησε μὲν, καὶ 33
ἦν πιστὴ τῷ ἀνδρὶ, καίπερ ἀπόντι o) (ἐφίλει
γὰρ αὐτὸν ἰσχυρῶς)· ἔ μέντοι κατηγόρησε τῇ
Ἀράσπᾳ πρὸς τὸν Κῦρον, ὅκνησα συμβαλεῖν
φίλους ἀνδρας. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἀράσπας δοκῶν ὑπη- 34
ρετήσσειν τῷ τυχεῖν αὐτῷ ἐβέλετο, ἠπείλησε p) τῇ
γυναικὶ, ὅτι εἰ μὴ ἐκῆσα, ἀκῆσα ποιήσοιτο
ταῦτα· ἐκ τῆτου ἡ γυνή, ὥς ἔδεισε q) τὴν
βίαν, ἐκέτι κρύπτει, ἀλλὰ πέμπει τὸν εὐνῆ-
χον πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ κελεύει λέξαι ἅ-
παντα.

Ὁ δ' ὥς ἤκασεν, ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ 35
κρείττονι r) τῇ ἔρωτος φάσκοντι εἶναι, πέμπει
Ἀρτάβαζον σὺν τῷ εὐνέχῳ, καὶ κελεύει αὐτῷ
εἰπεῖν,

1) v. συμβαίνω. m) v. Leuncl. in m. exhibet συνη-
λαμβάνω. n) v. προσφέ-
ρω. *) Juvenum causa v. ἀπειλέω. q) v. δείδω.
hoc vocab. substitui pro r) Idiot. pro κρείττονα.
συνουσίας, pro quo tamen

εἰπεῖν, μὴ *) βιάζεσθαι τοιαύτην γυναῖκα. —
 36 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀρτάβαζος πρὸς τὸν Ἀράσπαν,
 ἐλοιδόρησεν αὐτὸν, παρακαταθήκην τε ὀνομά-
 ζων τὴν γυναῖκα, ἀσέβειάν τε αὐτῇ λέγων,
 ἀδικίαν τε καὶ ἀκράτειαν, ὥς τὸν Ἀράσπαν
 πολλὰ μὲν δακρύειν ὑπὲρ λύπης, καταδύεσθαι δ'
 ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἀπολωλέναι s) δὲ τῷ φόβῳ, μὴ
 τι καὶ πάθῃ ὑπὸ Κύρῳ.

37 Ὁ ἔν Κῦρος καταμαθὼν ταῦτα, ἐκάλεσέ
 τε αὐτὸν, καὶ μόνος μόνῳ ἔλεξεν ὁρῶ σε, ἔφη,
 ὦ Ἀράσπα, φοβέμενόν τε ἐμέ, καὶ ἐν αἰσχύνῃ
 38 δεινῶς ἔχοντα. παῦσαι ἔν τέτῳ ἐγὼ γάρ —
 ἀνθρώπους οἶδα t) καὶ μάλα φρονίμους δοκῶντας
 εἶναι, οἷα πεπόνθασιν u) ὑπ' ἔρωτος. — καὶ σοὶ
 δὲ τέτῳ τῷ πράγματι ἐγὼ αἰτιός εἰμι. ἐγὼ
 γάρ σε συγκαθεῖρξα τέτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγ-
 39 ματι x). Καὶ ὁ Ἀράσπας ὑπολαβὼν εἶπεν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν, ὦ Κῦρε, καὶ ταῦτα y) ὅμοιος εἰ-
 οῖός περ καὶ τᾶλλα, πρᾶός τε καὶ συγγνώ-
 40 μων τῶν ἀνθρωπίνων ἀμαρτημάτων. ἐμὲ δ',
 ἔφη, καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι καταδύσσι τῷ ἄχει.
 ὥς γάρ ὁ θρῆξ διήλθε τῆς ἐμῆς συμφορᾶς, οἱ
 μὲν ἐχθροὶ ἐφῆδονταί μοι. οἱ δὲ φίλοι προσιόν-
 τες z) συμβαλεύουσιν ἐκποδὼν ἔχειν ἑμαυτὸν, μὴ
 τι καὶ πάθῃ ὑπὸ σῆ, ὥς ἡδίκηκός a) ἐμοῦ
 μεγάλα.

Καὶ

*) βιάζεσθαι μὲν μὴ πόνθ. referendum. u) v.
 τοιαύτην γυναῖκα, πείθειν πάσχῳ. x) i. e. τῇ γυ-
 δέ, εἰ δύναίτο, οὐκ ἔφη ναικί. y) int. κατὰ, sic-
 κωλύειν. s) v. ἀπόλλυ- ut mox ad τᾶλλα. z) v.
 μαι. t) οἶδα tam ad ἀν- πρόσσειμι. a) v. ἀδικέω.
 θρώπου, quam ad οἷα πε-

Καὶ ὁ Κῦρος εἶπεν, εὖ τοίνυν ἴσθι, ὦ Ἀρά-41
σπας, ὅτι ταύτῃ τῇ δόξῃ οἷός τ' εἰ ἐμοί τε
ισχυρῶς χαρίσασθαι, καὶ τὰς συμμάχους με-
γάλα ὠφελῆσαι — εἰ τοίνυν, ἔφη, προσποιη-42
σάμενος ἐμὲ φεύγειν, ἐθέλοις εἰς τὰς πολεμίας
ἐλθεῖν, αἶμαι ἂν σε πιστευθῇναι ὑπὸ τῶν πολε-
μίων. ὥς πορεύσομαι ἔν, ἔφη, ἤδη νυνί. καὶ43
γὰρ τῆτο ἴσως ἐν τῶν πιστῶν ἔσαι, τὸ δοκεῖν
με ὑπὸ σὲ μελλήσοντά τι παθεῖν ἐκπεφευγέναι.
Ἡ καὶ δυνήσῃ, ἔφη, ἀπολιπεῖν τὴν καλὴν Πάν-44
θειαν; δύο γὰρ, ἔφη, ὦ Κῦρε, σαφῶς ἔχω ψυ-
χάς. νῦν τῆτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τῇ ἀδίκῃ
σοφιστῇ τῇ ἔρωτος. ἔ γὰρ δὴ μία γε ἔσα, ἅμα45
ἀγαθὴ τε ἐς καὶ κακὴ, ἔδ' ἅμα καλῶν τε καὶ
αἰσχυρῶν ἔργων ἔρα, καὶ ταῦτα ἅμα βέλεται
τε καὶ ἔ βέλεται πράττειν. ἀλλὰ δηλονότι46
δύο ἐσὸν ψυχὰς, καὶ ὅταν μὲν ἡ ἀγαθὴ κρα-
τῇ, τὰ καλὰ πράττεται· ὅταν δὲ ἡ πονη-
ρὰ, τὰ αἰσχυρὰ ἐπιχειρεῖται. νῦν δὲ, ὥς σε
σύμμαχον ἔλαβε, κρατεῖ ἡ ἀγαθὴ καὶ πάνυ
πολύ.

Ἀράσπας μὲν δὴ ἔτῳς ἐξελθὼν ὥχετο b) 47
ἡ δὲ Πάνθεια, ὥς ἦσθετο c) οἰχόμενον τὸν
Ἀράσπαν πέμψασα πρὸς τὸν Κῦρον, εἶπε· Μὴ48
λυπῇ, ὦ Κῦρε, ὅτι Ἀράσπας οἴχεται εἰς τὰς
πολεμίας. εἰ γὰρ ἐμὲ εἰσῆς πέμψαι πρὸς
τὸν ἐμὸν ἄνδρα, ἐγὼ σοι ἀναδέχομαι ἥξειν d)
πολὺ Ἀράσπης πιστότερόν σοι Φίλον, καὶ δύναμιν
δὲ οἶδ' e) ὅτι ὁπόσῃν ἂν δύνῃται ἔχων παρῆσαι
σοι.

I 2

b) v. οἴχομαι. c) v. ἔσται σοι, ἔχων δύναμιν
αἰσθάνομαι. d) v. ἥκω. ὁπόσ. α. δ.
e) constt. καὶ οἶδ' ὅτι παρ-

49σοι. καὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ τῷ νῦν βασιλεύον-
 τος ^{f)} Φίλος ἦν αὐτῷ. ὁ δὲ νῦν βασιλεύων καὶ
 ἐπεχείρησέ ποτε ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα διασπάσαι
 ἀπ' ἀλλήλων. ὑβριζὴν ἔν νομίζων αὐτὸν, οἶδ'
 ὅτι ἀσμένως ἂν πρὸς ἄνδρα, οἷος σὺ εἶ, ἀπαλ-
 50λαγείη. Ἀκῆσας ταῦτα ὁ Κῦρος κελεύει πέμ-
 πειν πρὸς τὸν ἄνδρα· ἡ δ' ἐπεμψεν. ὥς δ'
 ἔγνω ὁ Ἀβραδάτης τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς
 σύμβολα, καὶ τὰλλα δὲ ἡσθετο ὡς εἶχεν, ἀσμε-
 νος πορεύεται πρὸς Κῦρον, ἵππους ἔχων ἀμφὶ τὰς
 51δισχιλίας. ὥς δ' ἦν πρὸς τοῖς τῶν Περσῶν σκο-
 ποῖς, πέμπει πρὸς τὸν Κῦρον, εἰπὼν ὅς ἦν. ὁ
 δὲ Κῦρος εὐθύς ἄγειν κελεύει αὐτὸν πρὸς τὴν
 γυναῖκα. ὥς δ' ἰδέτην ἀλλήλας ἡ γυνὴ καὶ
 ὁ Ἀβραδάτης, ἡσπάσαντο ^{g)} ἀλλήλας, ὡς εἰ-
 52κὸς ἐκ δυσελπίστου. ἐκ τούτου δὲ λέγει ἡ Πάνθεια
 τῷ Κῦρι τὴν ἐσιότητα καὶ τὴν σωφροσύνην, καὶ
 53τὴν πρὸς αὐτὴν κατοίκτισιν. ὁ δὲ Ἀβραδάτης
 ἀκῆσας εἶπε· τί ἂν ἔν ἐγὼ ποιῶν, ὦ Πάνθεια,
 χάριν Κῦρι ὑπὲρ τε σοῦ καὶ ἑμαυτοῦ ἀποδιδόην;
 τί δὲ ἄλλο, ἔφη ἡ Πάνθεια, ἢ πειρώμενος ὅμοι-
 ος περὶ ἐκεῖνον εἶναι, οἷος περ καὶ ἐκεῖνος περὶ
 σέ;

54 Ἐκ τούτου δὲ ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον ὁ
 Ἀβραδάτης. καὶ ὡς εἶδεν αὐτὸν, λαβόμενος
 τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ εἶπεν· ἀνθ' ὧν σὺ εὖ πεποίη-
 κας ἡμᾶς, ὦ Κῦρε, ἔκ ἔχω τί μείζον εἰπῶ, ἢ
 ὅτι Φίλον σοι ἑμαυτὸν δίδωμι καὶ θεράποντα καὶ
 55σύμμαχον· καὶ ὅσα ἂν ὀρῶ σε σπικδάζοντα,
 συνεργός σοι πειράσομαι γίνεσθαι ὡς ἂν δύνω-
 μαι

f) sc. Αἰγυγίας. g) v. ἀσπάζομαι.

μαι κράτιστος. Καὶ ὁ Κῦρος εἶπεν· ἐγὼ δὲ δέ-
χομαι, καὶ νῦν μὲν σὲ ἀφίημι, ἔφη, σὺν τῇ
γυναικὶ δειπνεῖν· αὐθις δὲ καὶ παρ' ἐμοὶ δεήσει
σε σκηνῶν σὺν τοῖς σοῖς τε καὶ ἐμοῖς φίλοις. Εκ 56
τῆς ὁρῶν ὁ Ἀβραδάτης σπεύδοντα τὸν Κῦ-
ρον περὶ τὰ δρεπανηφόρα ἄρματα, καὶ περὶ τὰς
τεθωρακισμένους ἵππους τε καὶ ἵππεας, ἐπειρᾶτο
συντελεῖν αὐτῷ εἰς τὰ ἑκατὸν ἄρματα ἐκ τῶν ἱππι-
κῶν τῶν ἐαυτοῦ, ὅμοια ἐκείνῳ ^h). αὐτὸς δ' ὡς ἡγη-
σόμενος αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρματος παρεσκευάζετο. —
Ἡ δὲ Πάνθεια ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐαυτῆς χρημά- 57
των χρυσῶν τε αὐτῷ θώρακα ἐποίησατο καὶ χρυ-
σῶν κράνος, ὡσαύτως δὲ καὶ περιβραχιόνια ⁱ). τὰς
δ' ἵππους τῶν ἄρματος χαλκοῖς πᾶσι προβλήμασι
κατεσκευάσατο.

Cap. III. Ἀβραδάτης δὲ ὁ Σέσων βασιλεὺς 58
εἶπεν· ἐγὼ σοι ^l), ὦ Κῦρε, ἐθελῶσις ὑψίσταμαι
τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας Φάλαγγος τάξιν
ἔχειν, εἰ μήτι σοι ἄλλο δοκεῖ. Καὶ ὁ Κῦρος ἀγα- 59
σθεὶς αὐτὸν καὶ δεξιωσάμενος, ἐπήρετο ^m) τὰς ἐπὶ
τοῖς ἄλλοις ἄρμασι Πέρσας· εἰ καὶ ὑμεῖς, ἔφη,
ταῦτα συγχωρεῖτε; ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι ἀπεκρίναντο,
ὅτι ἔκκαλον εἶη ταῦτα ὑφίστασθαι, διεκλήρωσεν
αὐτὰς, καὶ ἔλαχεν Ἀβραδάτης ἥπερ ⁿ) ὑφίστατο,
καὶ ἐγένετο κατὰ τὰς Αἰγυπτίους.

Cap.

^h) ὅμοια adverbialiter phanus. ^l) σοι abundat.
quandoque sicut, perinde ^m) v. ἐπέρομαι. ⁿ) int.
ut significat. Lucian. ὁ ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι vel
μοια τοῖς πολλοῖς, sicut vul- χώρα εἶναι, ἐν ἥπερ εἶναι
gus. ⁱ) male hanc vocem ὑφ.
cum ψελλίοις permutat Ste-

60 Cap. IV. Τότε μὲν δὴ ἀπιόντες ἐδει-
 πνοποιῶντο, καὶ Φυλακὰς κατασησάμενοι ο)
 κοιμήθησαν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρῶτ' μὲν ὁ Κῦρος
 ἐθύετο, ὁ δ' ἄλλος στρατὸς ἀρισησας ἐξωπλίζε-
 το πολλοῖς μὲν καὶ καλοῖς χιτῶσι, πολλοῖς δὲ
 61 καὶ καλοῖς θώραξι καὶ κράνεσιν. ὥπλιζον δὲ
 καὶ ἵππους προμετωπιδίοις καὶ προσερνιδίοις, καὶ
 τὰς μὲν μονίππους παραμηριδίοις, τὰς δ' ἐπὶ
 τοῖς ἄρμασι, παραπλευριδίοις· ὥς ἡστράπτο ρ)
 μὲν χαλκῷ, ἦνθαι q) δὲ φοινικίσι πᾶσα ἡ στρα-
 62 τία. καὶ τῷ Ἀβραδάτῃ δὲ τὸ τετράρυμον
 ἄρμα καὶ ἵππων ὀκτώ παγκάλως ἐκεκόσμητο.
 63 ἔπειθ' ἐμελλε τὸν λινῶν θώρακα, ὃς ἐπιχώριος
 ἦν αὐτοῖς, ἐνδύεσθαι, προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάν-
 θεια χρυσῶν κράνος, καὶ περιβραχιόνια, καὶ
 ψέλλια πλατέα περὶ τὰς καρπὰς τῶν χειρῶν,
 καὶ χιτῶνα πορφυρῶν, ποδήρη, σολιδωτὸν τὰ
 64 κάτω, καὶ λόφον ὑακινθινοβαφῆ. ταῦτα δὲ
 ἐποίησατο λάθρα τῷ ἀνδρὶ, ἐκμετρησαμένη
 65 τὰ ἐκείνου ὅπλα. Ὁ δὲ ἰδὼν ἐθαύμασέ τε,
 καὶ ἐπήρετο τὴν Πάνθειαν· Σὺ δὲ πᾶ, ὦ γύ-
 ναι, συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον, τὰ ὅπλα
 66 μοι ἐποιήσω; μὰ Δί', ἔφη ἡ Πάνθεια, ἔκην
 τὸν γε πλείους ἄξιον· σὺ γὰρ ἔμοιγ', ἦν καὶ
 τοῖς ἄλλοις Φανῆς οἷος ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι, μέγι-
 67 στος κόσμος ἔσῃ. ταῦτα δὲ λέγουσα ἐνέδυε τῷ
 τὰ ὅπλα· καὶ λανθάνειν μὲν ἐπειρᾶτο, ἐλεί-
 βετο δὲ αὐτῇ τὰ δάκρυα κατὰ τῶν παρειῶν.
 68 ἔπειθ' ἐκὼς καὶ πρόσθεν ὦν ἀξιοθέατος ὁ Ἀβραδά-
 τῃς, ὥπλισθη τοῖς ὅπλοις τέτοις, ἐφάνη μὲν
 κάλο

ο) v. κεδίστημι. ρ) v. ἀστράπτω. q) v. ἦνθαι.

καλλιστος καὶ ἐλευθεριώτατος, ἅτε καὶ τῆς φύ-
σεως ὑπαρχέσης. λαβὼν δὲ παρὰ τῷ ὑφηνιόχῃ
τὰς ἡνίας, παρεσκευάζετο ὡς ἀναβησόμενος
ἤδη ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐν δὲ τῷ ἡ Πάνθεια, ὑ-69
ποχωρῆσαι κελεύσασα τὰς παρόντας πάντας,
ἔλεξεν· ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ Ἀβραδάτα, εἴ τις
καὶ ἄλλη πώποτε γυνὴ τὸν αὐτῆς ἄνδρα μεῖζον
τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, οἶμαί σε γιγνώ-
σκειν, ὅτι καὶ ἐγὼ μία τῶν εἰμί. τί ἔν με70
δεῖ καθ' ἓν ἕκασον λέγειν; τὰ γὰρ ἔργα οἶμαί
σοι πιθανώτερα παρεσχῆσθαι τῶν νῦν λεχθέν-
των λόγων. ὅμως δ' ἔτιω ἔχουσα πρὸς σε, ὡς-71
περ σὺ οἶσθα ¹⁾), ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν
Φιλίαν, ἢ μὴν ἐγὼ ²⁾) βῆλεσθαι ἂν μετὰ σῷ ἄν-
δρὸς ἀγαθῷ γενομένῃ κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι μάλ-
λον, ἢ ζῆν μετ' αἰσχυνομένῃ αἰσχυνομένη. Καὶ72
Κύρῳ δὲ δοκῶ μεγάλην τινὰ ἡμᾶς χάριν ὀφείλειν,
ὅτι με αἰχμάλωτον γεγεννημένην, καὶ ἐξαιρε-
θεῖσαν ἑαυτῷ, ἔτε με ὡς δόλην ἡξίωσε ³⁾) κε-
κτῆσθαι, ἔτε ὡς ἐλευθέραν ἐν ἀτίμῳ ὀνόματι
διεφύλαξε δέ σοι ὥςπερ ἀδελφῷ γυναικῇ λαβὼν.
πρὸς δέ, καὶ ὅτε ὁ Ἀράσπας ἀπέστη ⁴⁾) αὐτῷ,73
ὁ ἐμὲ φυλάττων, ὑπεσχόμην ⁵⁾) αὐτῷ, εἴ με
ἔασειε πρὸς σε πέμψαι, ἡξείν αὐτῷ σὲ πολὺ
Ἀράσπῃ πισότερον καὶ ἀμείνονα. Ἡ μὲν ταῦ-74
τα εἶπεν· ὁ δὲ Ἀβραδάτης ἀγασθεὶς τοῖς λό-
γοις, καὶ θίγων αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ἀναβλέ-
ψας εἰς τὸν ἔρανόν, ἐπεύξατο· ἀλλ' ὦ Ζεῦ μέ-
γιστε, δός μοι φανῆναι ἀξίῳ μὲν Πανθείας ἀν-
δρὶ

1) v. εἶδω. 2) Vig. μαί. 3) v. ἀφίστημι. 4)
enr. V. Sect. III. §. 2. v. ὑπισχνέομαι.
5) v. ἀξιώω, et ποx κτλ.

75 δρι, ἀξίω δὲ Κύρου φίλῳ τῷ ἡμᾶς τιμήσαντος.
 76 Ταῦτα εἰπὼν, κατὰ τὰς θύρας τῷ ἄρματείου
 77 δίφρῳ ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄρμα. Ἐπεὶ δὲ ἀναβάν-
 τος αὐτῷ κατέκλεισε τὸν δίφρον ὁ ὑψηλὸς, ἔκ-
 ῃχθσα ἡ Πάνθεια, πῶς ἂν ἔτι ἄλλως ἀσπᾶσαι-
 78 το αὐτὸν, κατεφίλησε τὸν δίφρον· καὶ τῷ μὲν y)
 προῆει ἤδη τὸ ἄρμα, ἡ δὲ λαθῶσα αὐτὸν συν-
 εφείπετο, ἕως ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Ἀβρα-
 δάτης, εἶπε· θάρρει Πάνθεια, καὶ χαῖρε,
 79 καὶ ἄπιθι z) ἤδη. Ἐκ τούτου δὴ οἱ εὐνῆχοι, καὶ
 αἱ θεράπαινοι λαβῶσαι αὐτὴν ἀπῆγον εἰς τὴν ἄρ-
 μάμαξαν, καὶ κατακλίναντες κατεκάλυψαν τῇ
 80 σκηνῇ. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, καλῶ ὄντος τῷ θεάμα-
 τος τῷ Ἀβραδάτῃ καὶ τῷ ἄρματος, ἔπρὸςθεν
 ἐδύναντο θεάσασθαι αὐτὸν, πρὶν ἢ Πάνθεια ἀπῆλ-
 θεν a).

80 Lib. VII. Cap. 3. Τῇ δ' ὑπεραία καλέ-
 σας ὁ Κύρος τινὰς τῶν παρόντων ὑπηρετῶν, εἶ-
 πατό μοι, ἔφη, εἴρανε τις ὑμῶν Ἀβραδάτην;
 θαυμάζω γὰρ, ἔφη, ὅτι πρὸςθεν θαμίζων ἐφ'
 81 ἡμᾶς, νῦν ἔδαμῃ φαίνεται. Τῶν ἔν ὑπηρετῶν
 τις ἀπεκρίνατο· ὅτι ὦ δέσποτα, ἔζη, ἀλλ'
 ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανεν, ἐμβαλὼν τὸ ἄρμα εἰς
 τὰς Αἰγυπτίους· οἱ δ' ἄλλοι, πλὴν τῶν ἐταίρων
 αὐτῷ, ἐξέκλιναν b), ὥς φασιν, ἐπεὶ τὸ σίφος
 εἶδον

y) sc. Ἀβραδάτα. z) v. irruens, fortissimeque pu-
 ἄπειμι. a) Sequitur nunc gnans a Persis autem de-
 descriptio proelii Croeso relictus, circumventus ab
 commissi, in quo Abradatas Aegyptiis occiditur. b) v.
 in Aegyptios, qui in ex- ἐκκλίνω.
 exercitu Croesi erant, acriter

εἶδον τὸ τῶν Αἰγυπτίων. καὶ νῦν γε, ἔφη, λέ-82
 γεται αὐτῇ ἡ γυνή, ἀνελομένη c) τὸν νεκρὸν, καὶ
 ἐνθεμένη d) εἰς τὴν ἀρμάμαξαν, ἐν ἧπερ αὐτὴ
 ὤχεϊτο, προσκειομένη αὐτὸν ἐνθάδε πρὸς
 τὸν Πάκτωλον ποταμόν. καὶ τὰς μὲν εὐνέχας,83
 καὶ τὰς θεράποντας αὐτῇ ὀρύττειν Φασὶν ἐπὶ
 λόφῳ τινὸς θήκην τῷ τελευτήσαντι, τὴν δὲ γυ-
 ναῖκα λέγασιν ὡς κάθεται χαμαὶ, κεκοσμηκυῖα
 οἷς εἶχε τὸν ἄνδρα, τὴν κεφαλὴν αὐτῇ ἔχουσα
 ἐπὶ τοῖς γόνασι. Ταῦτα ἀκῶσας ὁ Κῦρος ἐπαί-84
 σατο ἄρα τὸν μηρόν e), καὶ εὐθὺς ἀναπηδήσας
 ἐπὶ τὸν ἵππον, λαβὼν χιλίης ἱππέας ἤλαυνεν
 ἐπὶ τὸ πάθος. Γαδάταν δὲ καὶ Γωβρύαν85
 ἐκέλευσεν, ὅτι δύναιτο λαβόντας καλὸν κό-
 σμημα ἀνδρὶ Φίλῳ καὶ ἀγαθῷ τετελευτηκότι
 μεταδιώκειν. καὶ ὅς τις εἶχε τὰς ἐπομένας ἀγέ-
 λας f) καὶ βῆς καὶ ἵππους, εἶπε τῷ καὶ ἅ-
 μα g) πρόβατα πολλὰ ἐλαύνειν, ὅποι ἂν αὐτὸν
 πυνθάνηται ὄντα, ὡς ἐπισφαγεῖν τῷ Ἀβραδά-
 τη. Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν γυναῖκα χαμαὶ καθεμέ-86
 νην, καὶ τὸν νεκρὸν κείμενον, ἐδάκρυσε τε ἐπὶ
 τῷ πάθει, καὶ εἶπε· Φεῦ ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ
 ψυχὴ, οἷχῃ δὴ ἀπολιπὼν ἡμᾶς, καὶ ἅμα ἐδε-
 ξιῖτο αὐτὸν, καὶ ἡ χεὶρ τῇ νεκρῇ ἐπηκολέθη-
 σεν· ἀποκέκοπτο γὰρ κοπίδι ὑπὸ τῶν h) Αἰ-
 γυπτίων. Ὁ δὲ ἰδὼν, πολὺ ἔτι μᾶλλον ἤλγη87
 σε· καὶ ἡ γυνὴ δὲ ἀνωδύρατο, καὶ δεξαμένη i)
 δὴ

c) v. ἀναιρέομαι. d) v. sunt. g) ἅμα L. m., caete-
 εντίθημι. e) signum in- ri ἄλλα, Philelphus utrum-
 dignationis apud gentes que expressit. h) τῷ vel
 orientis. f) ovium et ca- τοῦ L. in m. non male. i) v.
 prarum greges intelligendi δέχομαι.

δὴ παρὰ τῷ Κύρῳ ἐφίλησέ τε τὴν χεῖρα, καὶ
 πάλιν ὡς οἶόν τ' ἦν προσήρמוσε, καὶ εἶπε· καὶ
 τᾶλλα ¹⁾ τοι, ὦ Κύρε, ἔτῳς ἔχει. ἀλλὰ τί
 88 δεῖ σε ὁρᾶν; καὶ ταῦτ', ἔφη, οἶδ' ὅτι δι' ἐμὲ ἔχ
 ἤκιστα ἔπαθεν, ἴσως δὲ καὶ διὰ σέ, ὦ Κύρε,
 ἔδεν ἦττον. ἐγὼ τε γὰρ ἡ μωρὰ πολλὰ διεκε-
 λευόμην αὐτῷ ἔτῳ ^{m)} ποιεῖν, ὅπως σοι Φίλος
 89 ἄξιός λόγῳ Φανείη· αὐτός τε, οἶδ', ὅτι ἔτος ἔ
 τῷτο ἐνενόει ⁿ⁾ ὅ,τι πείσοιτο ^{o)}, ἀλλὰ τί ἂν σοι
 ποιήσας χαρίσαιοτο. καὶ γὰρ ἔν, ἔφη, αὐτός
 μὲν ἀμέμπτως τετελεύτηκεν, ἐγὼ δ' ἡ παρακε-
 90 λευομένη, ζῶσα παρακάθημαι. Καὶ ὁ Κύρος
 χρόνον μὲν τινα σιωπῇ κατεδάκρυσεν, ἔπειτα δὲ
 ἐφθέγγετο· ἀλλ' ἔτος μὲν δὴ, ὦ γύναι, ἔχει
 91 τὸ κάλλιστον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτηκε. σὺ
 δὲ λαβῆσα τοῖςδε ἐπικόσμει αὐτὸν τοῖς παρ'
 ἐμῷ. (παρὴν δὲ Γωβρύας καὶ ὁ Γοδάτας, πο-
 92 λὺν καὶ καλὸν κόσμον φέροντες.) ἔπειτα δ', ἔφη,
 ἴσθι, ὅτι ἔδὲ τὰ ἄλλα ^{p)} ἄτιμος ἔσαι, ἀλλὰ καὶ
 τὸ μνημα πολλοὶ χώσασιν ^{q)} ἀξίως ὑμῶν ^{r)}, καὶ
 ἐπισφαγήσεται αὐτῷ ὅσα εἰκὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ.
 93 καὶ σὺ δὲ, ἔφη, ἔκ ἔρημος ἔση, ἀλλ' ἐγὼ σε
 καὶ σωφροσύνης ἔνεκα καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ
 τᾶλλα τιμήσω, καὶ συστήσω ^{s)} ὅσις ἀποκομιεῖ
 σε, ὅποι ἂν αὐτὴ ἐθέλῃς. μόνον, ἔφη, δήλω-
 94 σον πρὸς ὄντινα χρήσεις κομισθῆναι. καὶ ἡ Πάν-
 θεια

1) sc. μέρη τοῦ σώματος p) sc. κατὰ. *quantum ad*
 Ἀβραδάτου. m) οὕτω abest *caeteras res ad sepulturam*
 a L. m. n) v. ἐννοέω. *pertinentes*. q) v. χωννύω.
 o) v. πάσχω. πείσοιτο re- r) sic Welf. et L. m. at B,
 ceri cum Welf. et L. m. sed et L. ἡμῶν. s) v. συνί-
 B. et L. ποιήσοιτο. male. στημι.

Θεῖα εἶπεν· ἀλλὰ θάρρει, ἔφη, ὦ Κύρε, εἴ μὴ
σε κρύψω, πρὸς ὄντινα βέλομαι ἀφικέσθαι. Ὁ 95
μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆει, κατοικτείρων τὴν τε
γυναῖκα, οἷα ἀνδρὸς σεροῖτο, καὶ τὸν ἄνδρα, οἷαν
γυναῖκα καταλιπὼν ἐκέτ' ὄψοιτο. ἡ δὲ γυνὴ τῆς
μὲν εὐνῆχες ἐκέλευσεν ἀποσῆναι ^{ι)}, ἕως ἂν, ἔφη,
τόνδε ἐγὼ ὀδύρωμαι ὡς βέλομαι· τῇ δὲ τροφῷ 96
εἶπε παραμένειν, καὶ ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὴν ἀπο-
θάνη, περικαλύψαι αὐτὴν τε καὶ τὸν ἄνδρα ἐν ἐνὶ
ἱματίῳ. ἡ δὲ τροφὸς πολλὰ ἱκετεύουσα μὴ ποι-
εῖν τῆτο, ἐπεὶ εἴδεν ἦνυε ^{ιι)}, καὶ χαλεπαίνουσαν
ἑώρα, ἐκάθητο κλαίονσα. ἡ δὲ αἰκινάκην πάλαι 97
παρεσκευασμένη, σφάττει ἑαυτήν, καὶ ἐπιθεῖ-
σα ^{κ)} ἐπὶ τὰ σέρνα τῷ ἀνδρὸς τὴν ἑαυτῆς κεφα-
λὴν, ἀπέθνησκεν. ἡ δὲ τροφὸς ἀνωλοφύρατό τε
καὶ περιεκάλυπτεν ἅμφω, ὥς περ ἡ Πάνθεια ἐπέ-
σελλεν. Ὁ δὲ Κύρος, ὡς ἦσθετο ^{γ)} τὸ ἔργον τῆς 98
γυναικὸς, ἐκπλαγεὶς ^{ζ)}, ἵεται εἴ τι δύναίτο βοη-
θῆσαι. οἱ δὲ Εὐνῆχοι, ἰδόντες τὸ γεγεννημένον,
τρεῖς ὄντες, σπασάμενοι καὶ κεῖνοι τῆς αἰκινάκας,
ἀποσφάττονται, ἔπερ ἔταξεν αὐτῆς, ἐσηκότες.
ὁ δὲ Κύρος, ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει, ἀγασθεὶς τε 99
τὴν γυναῖκα καὶ κατολοφυράμενος ἀπῆει. καὶ 100
τέττων μὲν ἡ εἰκὸς ἐπεμελήθη, ὡς τύχοιεν πάντων
τῶν καλῶν. καὶ τὸ μνηῆμα ὑπερμέγεθες ἐχώσθη ^{α)},
ὥς φασιν.

ι) v. ἀφίστημι. ιι) v. αἰσθάνομαι. ζ) v. ἐκπλήτ-
νῶ. κ) v. ἐπιτίθημι. γ) v. τομαι. α) v. χωννύω.

LUCIANI *) TIMON **)

ΤΙΜΩΝ Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.
ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

- 1 **Ω** Ζεῦ Φίλιε καὶ ξένιε καὶ ἑταιρεῖε, καὶ
ἐφέσιε, καὶ ἄσεροπητὰ, καὶ ὄρκειε, καὶ νεφε-
ληγερέτα, καὶ ἐρίγδαπε, καὶ εἴ τι σε ἄλλο οἱ
ἐμβρόντητοι ποιηταὶ καλῶσι, καὶ μάλιστα ὅταν
ἀπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα. (τότε γὰρ αὐτοῖς πε-
λυώνυμος γινόμενος ὑπερείδεις τὸ πίπτον τῶ μέ-
τρῳ, καὶ ἀναπληροῖς τὸ κεχηνὸς τῶ ῥυθμῷ.)
- 2 πᾶ σοι νῦν ἡ ἐρισμάραγος ἀστραπή, καὶ ἡ βα-
ρύβρομος βροντὴ, καὶ ὁ αἰθαλόεις καὶ ἀργήεις
καὶ σμερδαλέος κεραυνός; ἅπαντα γὰρ ταῦτα
λῆρος ἤδη ἀναπέφηνε ^{a)}), καὶ καπνὸς ποιητικὸς
- 3 ἀτεχνῶς, ἔξω τῶ πατάγῃ τῶν ὀνομάτων. Τὸ
δὲ αἰοίδιμόν σε καὶ ἐκηβόλον ὄπλον καὶ πρόχει-
ρον, εἰ οἶδ' ὅπως τελέως ἀπέσβη ^{b)}), καὶ ψυ-
χρόν ἐσι, μηδὲ ὀλίγον σπινθῆρα ὀργῆς κατὰ
- 4 τῶν ἀδικούντων διαφυλάττων. Θᾶπτον γὰρ τῶν
ἐπιούρων.

*) Lucianus elegantissi-
mus perinde ac urbanitatis
facetiarumque plenissimus
scriptor, natione Syrus, Sa-
mosata oriundus, (hinc Sa-
mosatenus appellatus) vixit
Seculo post Christum na-
tum secundo, quod puene

vita sua aequavit; obiit
enim nonagenarius. In
scriptis, quorum numerus
LXXX. superat, colloquiū
formam plerumque amat.
**) Vid. de Timone Ex-
cursus I. a) v. ἀναφαινῶ.
b) v. ἀποσβεννύω.

ἐπιορκεῖν τις ἐπιχειρῶντων ἑῶλον θρυαλλίδα φο-
 βηθεῖη ἄν, ἢ τὴν τῷ πανδαμάτορος κεραυνῷ
 φλόγα. ἔτω δαλὸν τινα ἐπανατείνασθαι δο- 5
 κεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὲν ἢ καπνὸν ἀπ' αὐτῷ μὴ
 δεδιέναι ^c). μόνον δὲ τῷ οἶεσθαι ἀπολαύειν
 τῷ τραύματος, ὅτι ἀναπλησθήσονται τῆς ἀ-
 σβόλης. ὥς ἤδη διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμων-
 νεὺς ^d) ἀντιβροντᾶν ἐτόλμα, ἔπειτα τοι ἀπί-
 θανος ὢν πρὸς ἔτω ψυχρὸν τὴν ὀργὴν ^e) Δία,
 θερμεργὸς ἀνὴρ, καὶ μεγαλαυχόμενος. Πῶς 6
 γὰρ ^{*}), ὅπως γε καθάπερ ὑπὸ μανδραγόρα ^f)
 καθεύδεις, ὃς ἔτε τῶν ἐπιορκῶντων ἀνέεις, ἔτε
 τὰς ἀδικῶντας ἐπισκοπεῖς; λημῶς δὲ, καὶ ἀμ-
 βλυώττεις πρὸς τὰ γιγνόμενα, καὶ τὰ ^g) ὥστε
 ἐκκεκώφωσαι καθάπερ οἱ παρηβηκότες. Ἐπεὶ 7
 νέος γε ἔτει καὶ ὀξύθυμος ὢν, καὶ ἀημαῖος τὴν
 ὀργήν,

^c) v. δείδω. ^d) De Sal-
 moneo currum super ae-
 neum pontem agitante, sic-
 que tonitru imitante, vid.
 Virgil. Aen. L. VI, 585
 sqq. et Servium, Landi-
 numque ad hunc locum;
 Eustathium et Scholiasten
 Homeri ad Odyss. XI. 234.
 et 235. Maxim. Tyr. Diss.
 VI. β. Apollodor. I. 9, 7.
 Steph. Byz. in Σαλμώνη.
^e) int. κατά. ^{*}) sc. ἀπί-
 θανος ἦν. ^f) μανδραγόρου
 Erasmi. et Steph. Caeterum
 proverbialis locutio est,
 quae significat alto sopore

oppressum esse. De man-
 dragora vid. Plin. Lib. XXV.
 c. 11. Demosth. Philipp. IV.
 in init. Erasmi Adag. Chil.
 IV. Cent. 5. 64. pag. 960.
 (ubi tamen vitiose scribitur
 μανδραγόρου), multosque
 alios, qui ab eo et Stephano
 allegantur; his adde quos
 apud illos non invenies,
 Plutarchum de audiendis
 poet., non longe ab init.
 p. m. 15. et ipsum Lucia-
 num in Encom. Demosth.
 ubi legitur ἐκ μανδραγόρου
 καθεύδειν. ^g) int. κατά.

ὄργην, πολλὰ κατὰ τῶν ἀδίκων καὶ βιοαίων
 ἐποίεις, καὶ ἔδέποτε ἦγες τότε πρὸς αὐτὰς ἐκε-
 χειρίαν, ἀλλ' αἰεὶ ἐνεργὸς πάντως ὁ κεραυνὸς
 ἦν, καὶ ἡ αἰγὶς ^{h)} ἐπεσείετο, καὶ ἡ βροντὴ ἐπα-
 ταγεῖτο, καὶ ἡ ἀστραπὴ συνεχὲς ὥσπερ εἰς
 ἀκροβολισμὸν προηκοντίζετο. Οἱ σεισμοὶ δὲ
 κοσκινηδόν, καὶ ἡ χιὼν σωρηδόν, καὶ ἡ χάλαζα
 πετρηδόν, καὶ ἵνα σοι Φορτικῶς διαλέγωμαι,
 ὕετοί τε ῥαγδαῖοι καὶ βίαιοι, ποταμὸς ἐκάσῃ
 8 σαγών. Ὡς ἐτηλικαύτῃ ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ναυα-
 γία ἐπὶ τῷ Δευκαλίῳ ⁱ⁾ ἐγένετο, ὡς ὑπο-
 βρυχίων ἀπάντων καταδεδυκότων, μόγις ἐν τε
 κιβώτιον περισωθῆναι, προσοκείλαν τῷ Λυκω-
 ρεῖ ^{l)}, ζωπυρόν τι τῷ ἀνθρωπίνῳ σπέρματος
 διαφυλάττον, εἰς ἐπιγονὴν κακίας μείζονος.
 9 Τοιγάρτοι ἀκόλῃθ' αὐτῆς ῥαθυμίας τὰ πῖχαιρα
 νομίζῃ παρ' αὐτῶν, ἔτε θύοντος ἔτι σοι τινός,
 ἔτε σεφανῆντος ^{m)}, εἰ μὴ τις ἄρα πάρεργον
 ὀλυμ-

^{h)} hinc Jupiter Aegio-
 chus, de quo vide sis Cle-
 rici nugae ad Hesiod. The-
 og. 484. ⁱ⁾ vid. Ovid. Me-
 tam. Lib. I. F. 10 sq. alios
 que Fabularum scriptores.
^{l)} De loco quopiam sic
 appellato apud nullum scri-
 ptorem quicquam invenio,
 nisi quod Pausania, Stra-
 bone et Steph. Byz. teste
 vicus fuerit Λυκώρεια in
 monte Parnasso situs, ad
 quem appulit Deucalion:
 oraculum ibi fuit Apolli-
 nis, qui inde λυκωρεὺς δι-

ctus est. Forſan ſenſus eſt:
appulerunt ad Apollinem, i. e.
ad oraculum Apollinis; vel
 ipſe mons λυκωρεὺς dictus
 eſt. Λυκωρεὺς καὶ Λυκω-
 ρεία, ὄνομα πόλεως, Sui-
 das. conf. interim Epiſpha-
 nius adv. Haer. T. I. L. I,
 4. p. 5. μετὰ τὸν κατα-
 κλυσμεν, ἐπιſτάσης τῆς
 λάρνακος ἐν τῷ Λουβαρ
 ὄρει. Forſan ex eodem
 fonte utrumque nomen ma-
 navit. ^{m)} pertinebat enim
 ad ſacra, coronare ſιμυλα-
 cra deorum.

Ὀλυμπίων· καὶ ἔτος ἔ' πάνυ ἀναγκαῖα ποι-
 εῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἕθος τι ἀρχαῖον συντελῶν.
 καὶ κατ' ὀλίγον χρόνον σε, ὦ θεῶν γενναῖότα-
 τε, ἀποφαίνεσι, παρωσάμενοι τῆς τιμῆς. Ἐῷ 10
 λέγειν, ἐποσάκεις ἤδη σε τὸν νεῶν σεσυλήκασιν·
 οἱ δὲ καὶ αὐτῷ σοι τὰς χεῖρας Ὀλυμπιάσιν ἐπι-
 βεβλήκασι. Καὶ σὺ ὁ ὑψιβρεμέτης ὤκνησας, 11
 ἢ ἀνασῆσαι τὰς κύνας, ἢ τὰς γείτονας ἐπικαλέ-
 σασθαι, ὡς βοηδρομήσαντες, αὐτὰς συλλά-
 βοιεν, ἔτι συσκευαζομένους πρὸς τὴν Φυγὴν.
 Ἀλλ' ὁ γενναῖος, καὶ γιγαντολέτῳ, καὶ τιτα- 12
 κοκράτῳ, ἐκάθητο, τὰς πλοκάμους περιχειρό-
 μενος ὑπ' αὐτῶν, δεκάπηχυν κερκυνὸν ἔχων ἐν
 τῇ δεξιᾷ. Ταῦτα τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, πηνίκα 13
 παύσεται ἔτι αἰμελῶς παρορώμενα; ἢ πότε
 κολάσεις τὴν τοσαύτην ἀδικίαν; πόσοι Φαέθον-
 τες n), ἢ Δευκαλίωνες ἱκανοὶ πρὸς ἔτι ὑπέρ-
 αντλον ὕβριν τῆ βίης; Ἴνα γὰρ τὰ κοινὰ ἐά- 14
 σας o), τὰ μὰ εἶπω· τοσάττε Ἀθηναίων εἰς
 ὕψος ἄρας, καὶ πλεσίτερος ἐκ πενεσάτων ἀποφῆ-
 νας, καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικερήσας, μᾶλ-
 λον δὲ ἀθρόον ἐς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας
 τὸν πλεῖστον, ἐπειδὴ πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην,
 καὶ ἔτι ἔδὲ γνωρίζομαι πρὸς αὐτῶν, ἔτε προσ-
 βλέπεσιν οἱ τέως ὑποπτῆσσοντες, καὶ προσκυ-
 νῶντες, καὶ τῶ ἐμῷ νεύματος ἀνηρητημένοι p).
 Ἀλλ' ἦν περ καὶ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχοιμι τινὶ αὐ- 15
 τῶν,

n) Metonymia subjecti *dam hominum improbitatem*.
 pro adjuncto. i. e. quot Notissima est ex Ovidio et
 incendia (cujusmodi illud aliis Phaëthontis fabula. o)
 Phaëthontis fuit) aut quot sc. ἔπειν, ut supra 10. p)
 diluvio sufficiens ad punien- v. ἀνεργάσμενοι.

τῶν, ὥσπερ τινὰ σῆλην παλαίῃ νεκρῷ ὑπτίαν,
 ὑπὸ τῷ χρόνῳ ἀνατετραμμένην q) παρέρχονται,
 16 μηδὲ ἀναγνόντες. Οἱ δὲ καὶ πόρρωθεν ἰδόντες,
 ἑτέραν r) ἐκτρέπονται, δυσάντητον, καὶ ἀποτρό-
 παιον θέαμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες, τὸν δ'
 πρὸ πολλῷ s) σωτήρα, καὶ εὐεργέτην αὐτῶν γεγενη-
 17 μένον. Ὡς ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχα-
 τιάν τραπόμενος, ἐναψάμενος διφθέραν, ἐργάζο-
 μαι τὴν γῆν, ὑπόμισθος ὀβολῶν τεσσάρων, τῇ ἐρη-
 μίᾳ, καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφῶν ἐνταῦθα.
 18 Τῷτο γὰρ μοι δοκῶ κερδανεῖν, μηκέτι ὄψεσθαι
 πολλὰς παρὰ τὴν ἀξίαν εὖ πράττοντας· ἀνία-
 19 ρότερον γὰρ τῷτο γε. Ἦδη ποτὲ ἔν, ὦ Κρόνῳ
 καὶ Ῥέας υἱέ, τὸν βαθὺν τῷτον ὕπνον ἀποσεισά-
 μενος καὶ νήδυμον, (ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην r) γὰρ
 κειοίμηναι) καὶ ἀναρρίπισας τὸν κεραυνὸν, ἢ ἐκ
 τῆς Οἴτης u) ἐναυσάμενος, μεγάλην ποιήσας
 τὴν φλόγα, ἐπιδείξαις τινὰ χολὴν ἀνδρώδους
 καὶ νεανικῷ Διὸς, εἰ μὴ ἀληθῇ ἔσι, τὰ ὑπὸ Κρη-
 τῶν

q) v. ἀνατρέπω. Simi. VII. c. 52. Suidas in Epi-
 le elegantissimum. r) sc. menide. Plato de leg. L. I.
 ὁδόν. s) sc. χρόνου. t) Pro- p. m. 572. u) Alludit ad
 verbialis locutio de diutino ingentem istum ignem, quo
 somno, de qua vid. Erasmi Hercules in monte Oeta se
 Adag. Ch. I. cent. 9, 64. ipsum combussit; vid.
 De Epimenide 47 (alii 57, Ovid. Metam. L. IX. Fab.
 alii 60 memorant) annos 3. et 4. Serv. ad Virg. Ecl.
 dormiente vid. Diog. Laërt. VIII. 30. et de Pinedo ad
 Lib. I, 109. Maxim. Tyr. Steph. Byz. p. 511. An forsan
 Diff. XVI. ab init. Plutarch. legendum Αἴτνης? quod
 an seni sit gerenda resp. p. m. melius convenire videtur,
 789. Plinius Hist. Nat. L. vid. infra 57.

τῶν x) περὶ σῆ καὶ τῆς σῆς ταφῆς μυθολογούμενα.

ZETΣ. Τίς ἔτός ἐστιν, ὦ Ἑρμῆ, ὁ κε-20
κραγῶς y) ἐκ τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὸν Ὑμεττὸν
ἐν τῇ ὑπὸ ρείᾳ; πιναρὸς ὅλος καὶ αὐχμῶν καὶ
ὑποδιφθερός· σιᾶπτει δὲ οἶμαι ἐπικεκυφῶς,
λάλος ἄνθρωπος καὶ θρασύς. ἦπερ φιλόσο-
φός z) ἐστιν, ἃ γὰρ ἂν ἔτως ἀσεβεῖς τὰς λόγους
διεξήκει κατ' ἡμῶν. EPMΗΣ. Τί φῆς, ὦ πά-21
τερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχειρατίδην, τὸν Κο-
λυττέα a); ἔτός ἐστιν ὁ πολλάκις ἡμᾶς κατ'
ἱερῶν τελείων ἐσιάσας, ὁ νεόπληκτος, ὁ τὰς ὀ-
λας ἐκατόμβας b), παρ' ὧ λαμπρῶς εἰώθαμεν
ἐορτάζειν τὰ διάσια. ZETΣ. Φεῦ τῆς ἀλλα-22
γῆς· ὁ καλὸς ἐκεῖνος, ὁ πλέσιος, περὶ ὃν οἱ
τοσῶτοι φίλοι c); τί παθὼν ἔν τοιῷτός ἐστιν;
αὐ-

x) Lucian. περὶ Θυσ. distributam fuisse, no-
p. m. 246. οἷδ' αὖ Κρη- tum est. Exstat de hac re
τες, οὐ γενέσθαι παρ' αὐ- Meursii libellus. vid. infra
τοῖς οὐδὲ ταφῆναι μόνον §. 127. not. e. Quando
τὸν Δία λέγουσι, ἀλλὰ καὶ autem aliquis Atheniensis,
τάφον αὐτοῦ δεικνύουσι. — potissimum si ignotus esset,
'Ο δὲ (Ζεὺς) ἐλελήθει describendus erat, tam pro-
πάλαι τεθνεὼς, παρὰ prio nomine quam patris
Κρησὶ τεθαμμένος. y) v. et δήμου nominabatur.
κράζω. z) σκῶμμα in b) sc. θύσας, eleganter au-
philosophos admodum fe- tem omittitur verbum, ad
stivum. a) Hesych. κολυτ- affectum Mercurii deno-
τὸς ὄνομα δήμου. Omnem tandum. c) sc. ἦσαν, οὗτός
Atticam in certos δήμους ἐστι; iterum eleganter Jo-
feu pagos (quorum nume- vis admiratio hac ellipsi
rus 174. fuisse dicitur) quasi depingitur.

αὐχμηρὸς, ἄθλιος, καὶ σκαπανεὺς, καὶ μισθω-
 τὸς, ὡς εἴκειν, ἔτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν
 23 δίκηλλαν. EPM. Οὕτως μὲν εἰπεῖν, χρησό-
 τῃς ἐπέτριψεν αὐτὸν, καὶ Φιλανθρωπία, καὶ
 ὁ πρὸς τὰς δεομένους ἅπαντας οἶκτος. ὡς δὲ
 ἀληθεῖ λόγῳ, ἄνοια, καὶ εὐήθεια, καὶ ἀκρισία
 24 περὶ τὰς Φίλῃς. ὃς ἔσυνείει, κόραξι καὶ λυ-
 κοῖς χαριζόμενος d). ἀλλ' ὑπὸ γυπῶν τοσούτων
 ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ e) ἥπαρ, Φίλῃς εἶ-
 ναι αὐτὰς, καὶ ἐταίρους ὥτο f) ὑπ' εὐνείας g)
 25 τῇς πρὸς αὐτὸν, χαίροντας τῇ βορᾷ. Οἱ δὲ τὰ
 ὅσα γυμνώσαντες ἀκριβῶς *), καὶ περιτραγόν-
 τες, εἴ τις καὶ μυελὸς ἐνῆν, ἐκμυζήσαντες καὶ
 τῆτον εὖ μάλα ἐπιμελῶς, ὥχοντο h). αὐτὸν
 αὐτὸν, καὶ τὰς ρίζας ὑποτετμημένον i) ἀπο-
 λιπόντες, ἔδὲ γνωρίζοντες ἔτι, ἔδὲ προσβλέπον-
 τες πόθεν γὰρ, ἢ ἐπιπρᾶντες, ἢ ἐπιδιδόν-
 26 τες ἐν τῷ μέρει. Διὰ ταῦτα δικηλίτης καὶ
 διφθερίας, οἷς ὄρεας, ἀπολιπὼν ὑπ' αἰσχύνης
 τὸ ἄστυ, μισθῶ γεωργεῖ, μελαγχολῶν τοῖς κα-
 κοῖς· ὅτι οἱ πλατύντες παρ' αὐτῶ, μάλα ὑπερ-
 οπτικῶς παρέρχονται, ἔδὲ τέννομα, εἰ Τίμων
 27 καλοῖτο εἰδότες. ZETΣ. Καὶ μὲν ἔπαροπτέος
 ἀνὴρ,

d) pro ὅτι χαρίζεται. γυπῶν κείρεσθαι τὸ ἥπαρ.
 e) sc. κατά. alludit vel ad et in Prometh. ὁ αἰετὸς ἀπο-
 Fabulam de Tityo, de quo κειρῶν τὸ ἥπαρ. f) v. οἶ-
 Virg. Aen. VI, 595. et μαι. g) jung. τῷ φίλους
 Hom. Odyss. XI. 575 sqq. καὶ ἐταίρους εἶναι. *) in-
 γυπε δὲ μὲν — ἥπαρ ἐκει- credibilis quaedam vis me-
 ρον, vel ad eam de Prome- taphoricae huic parasito-
 theo, de quo ipse Luc. in rum descriptioni inest. h)
 primo Deorum Dial. ὃν v. οἰχομαι. i) v. ὑποτέμνω.
 ἔχρην — ὑπὸ ἐκκαίδεκα

ὁ ἀνὴρ, ἔδὲ ἀμελητέος. εἰκότα γὰρ ἡγανάκτες
 δυσυχῶν. ἐπεὶ καὶ ὅμοια ποιήσομεν τοῖς κατα-
 ράτοις κόλαξιν ἐκείνοις, ἐπιλελησμένοι ¹⁾ ἀν-
 δρες, τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότα-
 τα ^{*}) καύσαντος ^{m)} ἡμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ἔτι
 γὰρ ἐν ταῖς ῥησὶ τὴν κνίσσαν αὐτῶν ἔχω. Πλὴν ²⁸
 ὑπ' ἀσχολίας τε, καὶ θορύβου πολλῆς τῶν ἐπι-
 ορκούντων, καὶ βιαζομένων, καὶ ἀρπαζόντων,
 ἔτι δὲ καὶ φόβου ⁿ⁾ τῆς παρὰ τῶν ἱεροσυλόντων,
 (πολλοὶ γὰρ ἔτοι, καὶ δυσφύλακτοι, καὶ ἔδὲ
 ἐπ' ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἐφιάσι) πολὺν ἤδη
 χρόνον ἔδ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ²⁹
 μάλιστα ἐξ ἧς φιλοσοφία, καὶ λόγων ἔριδες ἐπε-
 πόλασαν αὐτοῖς ^{o)}. μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλ-
 λήλους, καὶ κεραιότων, ἔδὲ ἐπακχεῖν ἐς τῶν
 εὐχῶν. ὥς ἢ ἐπιβυστάμενον χρεὶ τὰ ὦτα κα- ³⁰
 θῆσθαι, ἢ ἐπιτρεῖσθαι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν τι-
 να, καὶ ἀσώματα ^{p)}, καὶ λήρης μεγάλη τῇ
 φωνῇ ξυνειρόντων. Διὰ ταῦτά τοι καὶ τῆτον
 ἀμεληθῆναι συνέβη ^{q)} πρὸς ἡμᾶς, ἔ Φαῦλον
 ὄντα. Ὅμως δὲ τὸν Πλῆτον ὥς Ἑρμῇ παρα- ³¹
 λαβὼν,

K 2

λαβὼν,

1) v. ἐπιλανθάνομαι. tangere videtur, de his ipse
 *) quum uno plura sub- Plato in Polit. pag. 182.
 stantiva, maxime diversi Lugd 158. Fisch. τὰ γὰρ
 generis, adfunt, adjectivum ἀσώματα, κάλλιστα ὄντα
 in neutro genere illis jungi καὶ μέγιστα, λόγῳ μόνον,
 solet. m) v. καίω. n) int. ἄλλῳ δὲ οὐδενὶ σαφῶς δεί-
 ὑπό. o) sc. τοῖς ἐν τῇ κνύται. Pluribus de iis
 Ἀττικῇ. vid. sup. V. 17, loquitur Porphyrius in Sen-
 3. not. u. et in Ind. αὐτός. tent. ad int. d. p. m. 220.
 Stephanus male αὐτῆς. p) quem adire debet, qui ac-
 Sicut voce ἀρετὴν Stoicos, curatius haec intelligere
 ita ἀσώματα Platonicos capit. q) v. συμβαίνω.

λαβὼν, ἄπιθι^{τ)} παρ' αὐτὸν κατὰ τάχος. ἀγέ-
 τω δὲ ὁ Πλῆτος καὶ τὸν Θησαυρὸν μετ' αὐτῶ,
 καὶ μενέτωσαν ἄμφω παρὰ τῷ Τίμωνι, μηδὲ
 ἀπαλλαττέσθωσαν ἔτιω ῥαδίως, καὶν ὅτι μάλισα
 ὑπὸ χρηστότητος αὐθις ἐκδιώκη αὐτὰς τῆς οἰ-
 32κίας. Περὶ δὲ τῶν κολάκων ἐκείνων, καὶ τῆς
 ἀχαριστίας, ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτὸν, καὶ
 αὐθις μὲν σκέψομαι, καὶ δίκην δώσωσιν, ἐπει-
 33δὲν τὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω. κατεαγμένοι *)
 γὰρ αὐτῶ καὶ ἀπεσομωμένοι εἰσὶ δύο ἀκτῖνες αἱ
 μέγισται, ὅποτε Φιλοτιμότερον ἡκόντισα^{ς)} πρῶτην
 ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν^{τ)}, ὃς ἔπειθε τὰς
 ὀμιλητάς, μηδὲ ὅλως εἶναί τινας ἡμᾶς τὰς
 34θεάς. Ἀλλ' ἐκείνη μὲν διήμαρτον^{υ)}. ὑπερ-
 ἔσχε γὰρ αὐτῶ τὴν χεῖρα Περικλῆς^{κ)}. ὁ δὲ
 κεραυνὸς εἰς τὸ ἀνάκειον^{γ)} παρασκήψας, ἐκεί-
 νο

τ) v. ἄπειμι. *) v. κατ-
 ἄγω. s) v. ἀκοντίζω.
 t) Perstringit Athenienses,
 qui Anaxagoram atheismi
 accusabant, eosque ex ore
 Jovis loquentes facit: ful-
 men igitur Jovis perfec-
 tionem Atheniensium signi-
 ficat contra quam Pericles,
 Anaxagorae discipulus, ma-
 gistrum defendit. De Ana-
 xagora minime atheo vid.
 Diog. Laërt. Lib. II, 3.
 Plato in Ap. S p. 362. et
 in Phaed. p. 393. et alibi,
 Max. Tyr. Diss. XXII. Ari-
 stot. de Coelo III, 4. Phys.
 I, 4. Metaph. I, 7. Plutarch.

de superstit. p. m. 169. de
 plac. Phil. Lib. I. p. 881.
 in primis in Pericle p. 154 sq.
 162. Sext. Emp. adv. Math.
 L. IX, 1. X, 5. et potissi-
 mum Eusebii Praep. Evang.
 L. X, 14. u) v. διαμαρ-
 τάνω. κ) vid. Plutarchi
 Pericles modo cit. γ) sic
 Templum Cast. et Pollucis
 adpellabatur, sicuti Vulcani
 ἡ Φαιστεῖον, Herculis ἡ Ἡρα-
 κλειῖον. Castor enim et
 Pollux ἄνακτες, (Cicero de
 nat. D. III. Anactes) dice-
 bantur, de cujus nominis
 origine vid. Plut. in Theseo
 fere ad fin. p. m. 16.

νό τε κατέφλεξε, καὶ αὐτὸς ὀλίγῃ δεῖν, συνε-
 τρίβῃ παρὰ τὴν πέτρην. Πλὴν ἱκανὴ ἐν τοσού-35
 τῳ καὶ αὕτῃ τιμωρίᾳ ἔσαι αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλη-
 τύντα τὸν Τίμωνα ὀρώσιν. EPM. Οἷον ἦν τὸ 36
 μέγα κεραιγένοι, καὶ ὀχληρὸν εἶναι, καὶ θρα-
 σὺν, ἢ τοῖς δικαιολογῆσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 εὐχομένοις τῷτο χρήσιμον; ἰδὲ γὰρ αὐτίκα 37
 μάλα πλῆσιος ἐκ πενεσάτῃ καταστήσεται 2) ὁ
 Τίμων, βοήσας, καὶ παρρησιασάμενος ἐν τῇ εὐ-
 χῇ, καὶ ἐπιστρέψας τὸν Δία. εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκα-
 πτεν ἐπικεκυφώς, ἔτι ἂν ἔσκαπτεν ἀμελῶμενος.
 ΠΛΟΥΤΟΣ. Ἄλλ' ἐγὼ ἢ ἂν ἀπέλθοιμι ὦ Ζεῦ 38
 παρ' αὐτόν. ΖΕΥΣ. Διὰ τί ὦ ἄρις Πλῆτε,
 καὶ ταῦτα ἐμῷ κελεύσαντος; ΠΛ. Ὅτι νῆ Δία 39
 ὕβριζεν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐξεφύρει, καὶ εἰς πολλὰ κατ-
 εμέριζε. καὶ ταῦτα, πατρῶον αὐτῷ Φίλον
 ὄντα. καὶ μόνον ἔχῃ δικράνοισι με ἐξεώθει τῆς
 οἰκίας, καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀ-
 πορρίπτῃντες. Αὐθις ἔν ἀπέλθω, παρασίτοις 40
 καὶ κόλαξι, καὶ ἐταίραις παραδοθησόμενος;
 ἐπ' ἐκείνης ὦ Ζεῦ πέμπε με, τὰς αἰσθησομένης
 τῆς δωρεᾶς, τὰς περιέψοντας, οἷς τίμιος ἐγὼ,
 καὶ περιπόθητος. Οὗτοι δὲ οἱ λάροι τῇ πενίᾳ 41
 ξυνέσωσαν, ἣν προτιμῶσιν ἡμῶν. καὶ διφθέραν
 παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ δίκηλλαν, ἀγαπά-
 τωσαν ἄθλιοι, τέτταρας ὀβολὰς ἀποφέροντες,
 οἱ δεκαταλάντης δωρεὰς ἀμελητὶ προῖέμενοι.
 ΖΕΥΣ. Οὐδὲν ἔτι τοιούτον ὁ Τίμων ἐργάζεται 42
 περὶ σε. πάνυ γὰρ αὐτόν ἡ δίκηλλα πεπαιδα-
 γώγηκεν, (εἰ μὴ παντάπασιν, ἀνάλγητός
 ἐστὶ

2) v. καθίστημι.

ἐσι τὴν ὀσφὺν ^{a)} ὡς χρῆν σε ἀντὶ τῆς πενίας
 43 προαιρεῖσθαι. Σὺ μέντοι πάνυ μεμψίμοιρος εἶ-
 ναί μοι δοκεῖς, ὅς νῦν μὲν τὸν Τίμωνα αἰτίῳ,
 διότι σοι τὰς θύρας ἀναπετάσας, ἠφίει ^{*}) πε-
 ρινοσεῖν ἐλευθέρως, ἔτε ἀποκλείων, ἔτε ζηλο-
 τυπῶν. ἄλλοτε δὲ τὸναντίον ἠγανάντεις κατὰ
 τῶν πλυσίων, κατακλειεῖσθαι λέγων πρὸς αὐ-
 τῶν ὑπὸ μοχλοῖς, καὶ κλεισί, καὶ σημείων ἐπι-
 βολαῖς, ὡς μηδὲ παρακύψαι σοι ἐς τὸ Φῶς
 44 δυνατόν εἶναι. Ταῦτα γὰρ ἀπωδύρεθ' πρὸς με,
 ἀποπνίγεσθαι λέγων ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ, καὶ
 διὰ τῆτο ὥχρος ἡμῖν ἐφαίνεθ', καὶ φροντίδος ἀ-
 νάπλεως, συιεσπαικῶς ^{b)} τὰς δακτύλους πρὸς
 τὸ ἔθος τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀποδράσασθαι ^{c)}
 45 ἀπειλῶν, εἰ καιρὸν λάβοιο παρ' αὐτῶν. Καὶ
 ὅλως, τὸ πρᾶγμα ὑπερδεινον ἐδόκει σοι, ἐν χαλ-
 κῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ, καθάπερ τὴν Δανάην ^{d)}
 παρθενεύεσθαι, ὑπ' ἀκριβέσι καὶ παμπονήροισι
 παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμενον τῷ τόκῳ καὶ τῷ
 46 λογισμῷ. Ἀτοπα γὰρ ποιεῖν ἔφασκες, ἐρῶντας
 μὲν εἰς ὑπερβολὴν, ἐξὸν δὲ ἀπολαύειν, ἔ' τολ-
 μῶντας, ἔδ' ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι,
 κυρίως γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐγρηγορότας,
 ἐς τὸ σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτὶ
 βλέ-

^{a)} Quoniam enim ἐπικε- retur a nepote, (quod ex
 κυφὼς ἐσκαπτεν, ut ante oraculi responso audiverat)
 dictum est, potissimum illa aeneae turti inclusit. Vid.
 pars corporis exercebatur, Horat. Lib. III. Od. 16.
 quae ὀσφὺς (das Kreuz) Meminit illius quoque He-
 dicitur ^{*}) v. ἀφίημι. rodotus Lib. VI, 53. et
^{b)} v. συσπᾶω. ^{c)} v. ἀπο- VII, 150 alia fuit Danaë
 διδράσκω. ^{d)} quam pater Leontis filia, cujus mentio
 Acrisius, timens ne occide fit apud Athenaeum.

βλέποντας, ἱκανὴν ἀπόλαυσιν οἰομένους, ἔ τὸ
 αὐτὰς ἀπολαύειν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μηδενὶ μετα-
 δίδόναι τῆς ἀπολαύσεως. καθάπερ τὴν ἐν τῇ 47
 Φάτνῃ κῦνα, μήτε αὐτὴν ἐσθίζσαν τῶν κριθῶν,
 μήτε τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. Καὶ 48
 προσέτι γε καὶ κατεγέλας αὐτῶν Φειδομένων,
 καὶ Φυλαττόντων, καὶ τὸ καινότατον, αὐτοὺς
 ζηλοτυπῶντων, ἀγνοῶντων δὲ ὡς κατάρατος
 οἰκέτης, ἢ οἰκονόμος, ἢ παιδότριψ ὑπείσιων λα-
 θραίως, ἐμπαροινῇσει τὸν κακοδαίμονα, καὶ ἀνέ-
 ρασον δεσπότην, πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικροσό-
 μον λυχνίδιον, καὶ διψαλέον θρυαλλίδιον ἐπα-
 γρυπνεῖν ἔασας τοῖς τόκοις. Πῶς ἔν ἐκ ἀδι- 49
 κων πάλαι μὲν σὲ ταῦτα αἰτιάσθαι, νῦν δὲ
 τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν; ΠΛ. Καὶ 50
 μὴν εἶγε τάλῃθῃ ἐξετάζοις, ἄμΦω σοι εὐλογα
 δόξω ποιεῖν. τῷ τε γὰρ Τίμωνος τὸ πάνυ
 τῷτο ἀνειμένον, ἀμελές, καὶ ἐκ εὐνοϊκόν, ὡς
 πρὸς ἐμὲ εἰκότως ἂν δοκοίη. Τὴν τε αὖ κα- 51
 τάκλεισον ἐν θυραῖς καὶ σκότῳ φυλάττοντας,
 ὅπως αὐτοῖς παχύτερος γενοίμην, καὶ πιμελής,
 καὶ ὑπέρογκος, ἐπιμελεσμένους. ἔτε προσαπτο-
 μένους αὐτὰς, ἔτε εἰς τὸ Φῶς προάγοντας, ὡς
 μηδὲ ὀφθείην πρὸς τινος, ἀνοήτης ἐνόμιζον εἶναι
 καὶ ὑβρισὰς, ἔδεν ἀδικῶντά με ὑπὸ τοσούτοις
 δεσμοῖς κατασῆποντας, ἐκ εἰδότας, ὡς μετὰ
 μικρὸν ἀπίασιν, ἄλλω τινὶ τῶν εὐδαιμόνων με
 καταλιπόντες. — ΖΕΥΣ. Τί ἔν ἀγανακτεῖς 52
 κατ' αὐτῶν; δίδόασι γὰρ ἄμΦω καλὴν τὴν δί-
 κην. οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάνταλος^{e)} ἀποτοὶ καὶ
 ἄγευ-

e) Fabula de Tantalos, τὸ mensis Deorum auferente,
 νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν a nota est: poena ejusdem

ἄγευσοι καὶ ξηροὶ τὸ σῶμα, ἐπιτεχνηνότες f) μόνον τῷ χρυσίῳ. οἱ δὲ, καθάπερ ὁ Φινεύς *) ἀπὸ τῆς Φάρυγγος τὴν τροφὴν ὑπὸ τῶν ἀρπυιῶν ἀφαι-
 53ρέμενοι. Ἀλλ' ἀπιθι ἤδη σωφρονεσέτω παραπο-
 54λὺ τῷ Τίμωνι ἐντευξόμενος g). ΠΛ. Ἐκεῖνος γάρ ποτε παύσεται ὥσπερ ἐκ κοφίνου τετραυπη-
 μένου, πρὶν ὅλως εἰσρυῆναί h) με κατὰ σπασθὴν ἐξαντλῶν, φθάσαι βελλόμενος τὴν ἐπιρροὴν μὴ
 55ὑπέραντλος εἰσπεσὼν i) ἐπικλύσω αὐτόν. ὥς εἰς τὸν τῶν Δαναίδων l) πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ

autem a Pindaro, Euripide, aliisque varie narratur. Plato enim in Cratylo p. m. 262. et Cicero de fin. et Tusc. quaest. IV. saxum capiti ejus imminere aiunt. Aliud est apud Homerum Odyss. IX, v. 54. sqq. cujus quoque Scholiastes videndus est. conf. Max. Tyr. Diss. IV. p. 54. Horat. Serm. I, Ovid. Metam. IV. Fab. 6. Athenaeus Lib. VII. cap. 6. Pindar. Olymp. I. Orosius L. I, cap. 12. Bayl. Dict. voce Ganymede. f) v. ἐπιχαίνω. *) Fabulam de Phineo persequitur Palaephatus cap. 23. et Servius in Virg. Aen. III. v. 209. 210. adde Diod. Sic. L. IV p. m. 247. Apollodor. Bibl. I. pag. 57. sq. Hygin. f. 19. Excaecaverat filios suos, proptereaue harpyae

contra illum missae sunt, quae cibos ei eriperent. g) v. ἐντυγχάνω. h) v. εἰσρέω. i) v. εἰσπίπτω. l) Proverbialis locutio. de qua vid. Erasmi Adag. Chil. I. cent. IV, 60. et Suid. in Δαναΐς. Plutarchus pro eo dicit φορεῖν εἰς τὸν ἄτρητον, Moral. p. m. 1105. Fuere numero 50 filiae Danaī antiquissimi Argivorum regis, fratris Aegypti. Plutarch. de amore prolis p. 497. Herodot. Lib. II. in fine. Interfecerant jussu patris maritos patruelles, et propterea damnatae erant ad implendum aqua doli-um, ex quo tantum semper effluxit, quantum hauserant. Lucian. in Νεκρικ. in Cratete et Diog. pag. 168. Bas. Ovid. Metam. IV. f. 6. Diod. Sic. Lib. I. p. 87. Rhod.

δοικῶ καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τῷ κῦτρε μὴ γέ-
γοντος. ἀλλὰ πρὶν εἰσευῆναι, σχεδὸν ἐκχυθη-
σομένῃ m) τῷ ἐπιρρέοντος. ἔτως εὐρύτερον τὸ
πρὸς τὴν ἐκχυσιν κεχηνὸς τῷ πίθῃ, καὶ ἀκώλυ-
τος ἢ ἔξοδος. Z. Οὐκᾶν εἰ μὴ ἐμφράζεται τὸ 56
κεχηνὸς τῷτο, καὶ εἰς τὸ ἀπαξ ἀναπεπταμέ-
νον, ἐκχυθέντος ἐν βραχεῖ σθ, ῥαδίως εὐρή-
σει τὴν διφθέραν αὐθις, καὶ τὴν δίκελλαν ἐν τῇ
τρυγί τῷ πίθῃ. ἀλλ' ἄπιτε n) ἤδη, καὶ πλῆ-
τίζετε αὐτόν. Σὺ δὲ μέμνησο ὧ Ἑρμῇ ἐπανιών, 57
πρὸς ἡμᾶς ἄγειν τὰς Κύκλωπας o) ἐκ τῆς Αἴ-
τνης, ὅπως τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες περισκευ-
άσωσιν p). ὥς ἤδη γε τεθνηγμένῃ q) δεησόμε-
θα. EPM. Προΐωμεν ὧ Πλῆτε. τί τῷτο; 58
ὑποσκάζεις; ἐλελήθεις r) με ὧ γεννάδα x) τυ-
φλὸς μόνον *), ἀλλὰ καὶ χωλὸς ὢν. ΠΛ. Οὐκ 59
αἰεῖ s) τῷτο ὧ Ἑρμῇ, ἀλλ' ὅποτε μὲν ἀπίω
παρὰ τινά πεμφθεὶς ὑπὸ τῷ Διὸς, xk οἶδ' ὅπως
βραδύς εἰμι καὶ χωλὸς ἀμφοτέροις, ὥς μόλις
τελεῖν ἐπὶ τὸ t) τέρμα, προγηράσαντος ἐνίοτε
τῷ περιμένοντος. Ὅποτε δὲ ἀπαλλάττεσθαι βο-
δείη, πτηνὸν ὄψει, πολὺ τῶν ὀρνέων ὠκύτερον.
ἅμα γὰρ ἐπεσεν u) ἢ ὑσπληγξ x), καὶ γὰρ ἤδη
ἀνα-

m) v. ἐκχέω. n) v. igitur τῷ ὢν. conf. Aristoph.
ἄπειμι. o) Hom. Odyss. Plut. Act. I. sc. 2. s) se-
IX, 105 sqq. Virgil Aen. quitur elegantissima Alle-
VIII, 424 sqq. p) sup. 33. goria. t) locutio a σταδιο-
q) v. θήγω. r) v. λαν- ὁδίοις desumpta est, sicut
θάνω. *) Cave jungas οὐ eae, quae mox sequuntur.
μόνον τῷ ἐλελήθεις. sic vid. Potteri Archaeol. gr. T.
utrumque nescivisset Mer- I pag. 964. vers. vern. u) v.
curius, sciebat autem eum πίπτω. x) Hac demissa
caecum esse, jungendum in ὁδοῖς, signum σταδιο-

ἀνακηρύττομαι νενικηκώς, ὑπερπηδήσας τὸ σά-
 βιδιον, ἔδὲ ἰδόντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν. EPM.
 Οὐκ ἀληθῆ ταῦτα Φῆς. ἐγὼ δὲ καὶ πολλὰς ἀν-
 εἰπεῖν ἔχοιμί σοι, χθὲς μὲν ἔδὲ ὀβολὸν ὥς
 πρίασθαι βρόχον ἐσχηκότας γ), ἀφνω δὲ τήμε-
 ρον πλασίς καὶ πολυτελεῖς, ἐπεὶ λευκὴ ζεύγας
 ἐξελαύνοντας z), οἷς ἔδὲ καὶ ὄνος ὑπῆρξε a) πώ-
 ποτε. καὶ ὅμως πορφυροὶ καὶ χρυσόχειρες πε-
 ριέρχονται· ἔδ' αὐτοὶ πιθεύοντες οἶμαι, ὅτι μὴ
 β2 ὄναρ b) πλατῶσιν. ΠΛ. Ἐτεροῖον τῆτ' ἐστὶν ὦ
 Ἑρμῆ, καὶ ἔχῃ τοῖς ἐμαυτῶ ποσὶ βαδίζω τότε,
 ἔδὲ ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλάτων c) ἀποσέλλει με παρ'
 αὐτῶς, ἅτε πλατοδότης, καὶ μεγαλόδωρος καὶ
 β3 αὐτὸς ὢν. δηλοῖ γὰρ καὶ τῷ ὀνόματι. Ἐπει-
 δ' ἀν τοίνυν μετοικισθῆναι δεῖ με παρ' ἑτέρῳ πρὸς
 ἕτερον, ἐς δέλτον *) ἐμβαλόντες με, καὶ κα-
 ταστημνάμενοι ἐπιμελῶς, φορηδὸν ἀράμενοι d)
 μετακομίζεσσι. καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ e)
 πᾶ

δρόμοις dabatur ad curren-
 dum. Ne quaeras autem
 in singulis verbis aliquid
 notatum, simili utitur ad
 summam velocitatem signi-
 ficandam. γ) Erasmi Ad.
 Ch. I. cent. III, 48. z) Quod
 maxime opulentorum ho-
 minum erat; ut si nos
 diceremus *in laquirten Ca-
 rossen fakren*. hujus pro-
 verbialis locutionis exem-
 plum adest quoque apud
 Plautum in *Asin.* A. II. sc.
 2. 12. Si huic occasione
 tempus sese subterduxerit,
 nunquam quadrigis albis in-
 dipiscar postea. a) v. ὑπάρ-
 χω. b) sc. κατ'. Prover-
 bialis locutio, de qua Erasmi.
 Ch. I. cent. VII, 87. c) quo-
 niam ad Plutonem perve-
 niunt, qui moriuntur et
 morte sua haeredes divites
 efficiunt, hinc de divitiis
 haereditate acquisitis lo-
 quuturus se a Plutone mis-
 sum dicit. *) testamentum
 indicat. d) v. αἶρω. e) sc.
 μέρει.

πα τῆς οἰκίας πρόκειται, ὑπὲρ τὰ γόνατα πα-
 λαιᾷ τῇ ὀφόνῃ σκεπόμενος, περιμάχητος ταῖς
 γαλαῖς. Ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελπίσαντες, ἐν τῇ ἀγο- 64
 ρᾷ f) περιμένονσι κεχηνότες g), ὥσπερ τὴν χε-
 λιδόνα προσπετομένην τετριγότες h) οἱ νεοττοί.
 Ἐπειδὴν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρέθῃ, καὶ τὸ λῆνον 65
 ἐντμηθῇ i), καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῇ, καὶ ἀνακη-
 ρυχθῇ μὲν ὁ καινὸς δεσπότης, ἦτοι συγγενής
 τις, ἢ κόλαξ, ἢ καταπύγων οἰκέτης, — ἐκεῖ-
 νος μὲν, ὅσις ἂν ἦ ποτε, ἀρπασάμενός με αὐτῇ
 δέλτῳ, θέει φέρων, ἀντὶ τῆς τέως Πυρρίξ, ἢ
 Δρόμωνος, ἢ Τιβίξ l), Μεγακλῆς, ἢ Μεγάβυ-
 ζος, ἢ Πρώταρχος μετονομασθεὶς, τὰς μάτην
 κεχηνότας ἐκείνας εἰς ἀλλήλους ἀποβλέποντας
 καταλιπὼν, ἀληθὲς *) ἀγοντας τὸ πένθος,
 οἷος αὐτὰς ὁ θύννος ἐκ μυχῆ τῆς σαγῆνης διέφυ-
 γεν, ἐκ ὀλίγον τὸ δέλεαρ καταπιὼν. Ὁ δὲ 66
 ἐμπεσὼν ἀθρόως εἰς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύ-
 δερμος ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πᾶσιν πεφρικῶς m),
 καὶ

f) ubi testamentum ape-
 riebatur. g) v. χαίνω.
 quid hac comparatione di-
 vinius? h) v. τρίζω.
 i) v. ἐντέμνω. l) Servo-
 rum nomina: quae vero
 sequuntur, magnorum vi-
 rorum sunt. Megabyzo-
 rum nobilium Persarum sae-
 pius mentio fit apud Xeno-
 phontem et Plutarchum,
 in primis vero Herodotum.
 Pluribus fuit Megacelis no-
 men clarissimis Atheniensibus,

de quibus item Hero-
 dot. videndus. At non ele-
 git ea Lucianus, quasi isti
 viri prae caeteris clari fuif-
 sent; sed quoniam voces
 μέγα et πρῶτος, e qui-
 bus composita sunt, grande
 quid sonant, ut nostrum
heim, stern, burg. *) mor-
 tem enim illius ante simu-
 late lugebant. m) v. φρίτ-
 τω. elegantissima servilis
 ingenii descriptio.

καὶ εἰ παριῶν ἄλλος μασιζεῖε τις, ὄρθιον ἐφι-
 575 τας τὸ ἔς, καὶ τὸν μυλῶνα ⁿ⁾ ὥσπερ τὸ ἀνά-
 κτορον προσκυνῶν, ἔτι φορητὸς ἐς τοῖς ἐντυγ-
 67 χάνουσιν. Ἀλλὰ τὰς τε ἐλευθέρας ὑβρίζει, καὶ
 τὰς ὁμοδύλακας μασιγοῖ, ἀποπειρώμενος εἰ καὶ
 68 αὐτῷ τὰ τοιαῦτα ἔξεσιν. ἄχρῃς ἂν ἢ ἐς πορ-
 νιδίον τι ἐμπεσὼν, ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας,
 ἢ κόλαξι παραδὲς ἑαυτὸν, ὁμνύουσιν, ἢ μὴν εὐ-
 μορφότερον μὲν Νιρέως ^{o)} εἶναι αὐτὸν, εὐμενέ-
 69 σερον δὲ τῷ Κέκροπος, ἢ Κόδρου ^{p)}, συνετώτε-
 ρον τῷ Ὀδυσσεως, πλησιώτερον δὲ συνάμα Κροί-
 σων ^{q)} ἐκκαίδεκα, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ ἀθλῖος
 ἐκχέη τὰ κατ' ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐπιιορκίων καὶ
 70 ἄρπαγῶν καὶ πανουργίων συνειλεγμένα ^{r)}. ERM.
 Αὐτὰ περ σχεδὸν φῆς τὰ γιγνόμενα. ὁπότεν
 δ' ἔν αὐτόπῃς βαδίζης, πῶς ἔτι τυφλὸς ὢν
 εὐρίσκεις τὴν ὁδόν; ἢ πῶς διαγινώσκεις ἐφ' ἔς
 ἂν σε ὁ Ζεὺς ἀποστείλῃ, κρίνας ^{*}) εἶναι τῷ πλη-
 70 τεῖν ἀξίως; ΠΛ. Οἶει γὰρ εὐρίσκειν με οἵτινές
 εἰσι; ERM. Μὰ τὸν Δία ἔ πάνυ· ἔ γὰρ Ἀρι-
 71 σείδην ^{s)} καταλιπὼν, Ἰππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ
 72 πρὸς-

n) servos in pistrinum
 detrufos fuisse, notissimum.
 o) Hunc Homerus et Euri-
 pides κάλλιστον ἀχαιῶν vo-
 cant. Iliad. II, 671 sqq.
 Iphig. in Aul. v. 204. et
 Lucian. in νεκρικ. εὐμορ-
 φότατον. p. 194. Bas. Max.
 Tyr. Diss. VI. p. 83. p)
 vide de hoc proverb. Erasmi
 Ad. Chil. II. cent. 8, 33.
 Suid. in Κέκροψ, quem

etiam Plutarchus ὕστερον
 ἄρξαντα πρῶτος καὶ Φιλαν-
 θρώπως dicit. Tract. de iis
 qui sero a num. pun. p. m.
 551. q) Erasmi. Chil. I.
 cent. 6, 74. De eo Herodoti
 Lib. I. fere totus legendus,
 maximaque pars Cyrop.
 Xenoph. r) v. συλλέγω.
 *) ad Jovem referendum.
 s) Aristidem pauperrimum
 fuisse et ultro mansisse, Plut-

προσήεις ^ε), καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθηναίων εἰδὲ
 ὀβολῶν ἀξίοις. Πλὴν ἀλλὰ τί πράττεῖς κατα-
 πεμφθεὶς; ΠΛ. Ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι πε- 71
 ρινοσῶν, ἄχρις ἂν λάθω ^υ) τινὶ ἐμπεσῶν. ὁ
 δὲ, ὅσις ἂν πρῶτός μοι περιτυχῇ, ἀπαγαγὼν
 ἔχει, σὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τῶν κέρ-
 δας προσκυνῶν. EPM. Οὐκ ἔν ἐξηπάτηται ὁ 72
 Ζεὺς, οἰόμενός σε κατὰ τὰ αὐτῷ δοκῶντα,
 πλατίζειν ὅσας ἂν οἶεται τῶν πλατεῖν ἀξίας;
 ΠΛ. Καὶ μάλα δικαίως ὦ ἄγαθέ. ὅς γε τυ- 73
 Φλὸν ὄντα εἰδὼς, ἔπεμπεν ἀναζητήσοντα δυσ-
 εὔρετον ἔτῳ χρηῖμα, καὶ πρὸ πολλῶν ἐκλελοι-
 πός ^κ) ἐκ τῶν βίβ. ὅπερ εἰδὲ ὁ Λυγκεύς ^γ) ἂν
 ἐξεύροι ῥαδίως, ἀμαυρόν ἔτῳ καὶ μικρόν ὄν.
 Τοιγαρὲν ἄτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, 74
 πονηρῶν δὲ πλείων ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπε-
 χόντων, ῥᾶον εἰς τὰς τοιχὰς ἐμπίπτω περι-
 ῖων, καὶ σαγηνεύομαι πρὸς αὐτῶν. EPM. 75
 Εἴτα πῶς ἐπειδὴν καταλίπης αὐτὰς, ῥαδίως
 Φεύγεις εἰς εἰδὼς τὴν ὁδόν; ΠΛ. Ὁξυδερκῆς
 τότε πῶς καὶ ἀρτίπας γίγνομαι πρὸς μόνον τὸν
 καιρὸν τῆς Φυγῆς. EPM. Ἔτι δὴ μοι καὶ τῶν 76
 το ἀπόκριναι, πῶς τυφλὸς ὢν, (εἰρήσεται γὰρ)
 καὶ προσέτι ὠχρὸς, καὶ βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν,
 τοσάτῃς ἐρασᾶς ἔχοις, ὥς πάντας ἀποβλέ-
 πειν

archus in Aristide p. 334. cantur, simulque scelestissi-
 Nepos et Thucyd. referunt. mi erant, videatur de illis
 Callias et Hipponicus pater excursus II. t) v. πρόσσει-
 et filius, Aristidis aequales μι. u) v. λανθάνω. x) v.
 et cognati, a scriptoribus ἐκλείπω. y) vid. de eo
 Atheniensium ditissimi vo- sup. V, 5.

πιν εἰς σέ; καὶ τυχόντας μὲν, εὐδαιμονεῖν
 οἶσθαι, εἰ δὲ ἀποτύχοιεν, εἰκ ἀνέχεσθαι ζῶντας;
 77 Οἶδα γὰρ τινὰς εἰκ ὀλίγας αὐτῶν ἔγωγε σε δυσ-
 ἔρωτας ὄντας, ὥς καὶ εἰς βαθυκῆτα *) πόν-
 τον φέροντες, ἐρρίψαν αὐτὰς, καὶ πετρῶν κατ'
 ἡλιβάτων, ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπό σε, ὅτι-
 78 περ ἔδεδε τὴν ἀρχὴν ἐώρας αὐτὰς. Πλὴν ἀλ-
 λά καὶ σὺ ἂν εὖ οἶδα ὅτι ὁμολογήσεις, εἴ τι
 ξυνίης σαυτᾶ, κορυβαντιᾶν z) αὐτὰς, ἐρωμένω
 79 τοιᾶτω ἐπιμεμηνότηας. ΠΛ. Οἶε γὰρ τοιᾶτον
 οἶός εἰμι ὁρᾶσθαι αὐτοῖς χολόν, ἢ τυφλόν, ἢ
 ὅσα ἄλλα μοι πρόσεςιν; EPM. Ἀλλὰ πῶς ὦ
 Πλᾶτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσὶ;
 80 ΠΛ. Οὐ τυφλοὶ ὦ ἄριζε· ἀλλ' ἢ ἀγνοία, καὶ
 ἢ ἀπάτη, αἵπερ νῦν κατέχουσι τὰ πάντα,
 ἐπισκιάζουσιν αὐτὰς. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ὥς μὴ
 παντάπασιν ἀμορφος εἶην, προσωπεῖον περιθέ-
 81 μενος ἐρασμιώτατον, διάχρυσον, καὶ λιθοκόλ-
 λητον, καὶ ποικίλα ἐνδύς, ἐντυγχάνω αὐτοῖς.
 Οἱ δὲ, αὐτοπροσωπον οἰόμενοι ὁρᾶν τὸ κάλλος,
 ἐρῶσι, καὶ ἀπόλλυνται μὴ ἐντυγχάνοντες. ὥς
 εἶγε τις αὐτοῖς ὅλον ἀπογυμνώσας ἐπέδειξε
 με, δῆλον ὥς κατεγίνωσκον ἂν αὐτῶν, ἀμβλυ-
 ῶττοντες τὰ τηλικαῦτα, καὶ ἐρῶντες ἀνερά-
 82 των, καὶ ἀμόρφων πραγμάτων. EPM. Τί ἔν
 ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ πλαστῇν γενόμενοι, καὶ τὸ
 προσωπεῖον αὐτὸ περιθέμενοι, ἔτι ἐξαπατῶνται;
 καὶ ἢν τις ἀφαιρῇται αὐτὰς, θᾶπτον ἂν τὴν
 κεφα-

*) respicit illud Theo- ἡλιβάτων. z) vox de Co-
 gnidis χρη πενίην φεύγοντα rybantibus facta, vid. in-
 καὶ ἐς μεγακῆτα πόντον fra 118. Plato eadem uti-
 ρίπτειν, καὶ πετρῶν κατ' tur in fine Critonis.

κεφαλὴν, ἢ τὸ προσωπεῖον πρόοιντο ^{a)}; ἔ γάρ
 δὴ καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτὰς, ὡς ἐπίχρυσος
 ἢ εὐμορφία ἔσιν, ἐνδοθεν τὰ πάντα ὀρῶντας.
 ΠΛ. Οὐκ ὀλίγα ὦ Ἑρμῇ καὶ πρὸς τοῦτό μοι ⁸³
 συναγωνίζεται. EPM. Τὰ ποῖα; ΠΛ. Ἐπει-
 δὴν τις ἐντυχὼν τοπρῶτον, ἀναπετάσας τὴν
 θύραν εἰσδέχεταιί με, συμπαρεῖσέρχεται μετ'
 ἐμῷ λαθῶν ὁ τύφος, καὶ ἡ ἀνοία, καὶ ἡ με-
 γалаυχία, καὶ ἡ μαλακία, καὶ ὕβρις, καὶ
 ἀπάτη, καὶ ἄλλα ἅττα μυρία. Ὑπὸ δὴ τέ- ⁸⁴
 των ἀπάντων καταληφθεὶς *) τὴν ψυχὴν,
 θαυμάζει τε τὰ ἔ θαυμασά, καὶ ὀρέγεται
 τῶν Φευκτῶν. καὶ μὲ τὸν πάντων ἐκείνων πατέ-
 ρα τῶν εἰσεληλυθότων ^{b)} κακῶν τέθηπε, δορυ-
 φορῶμενον ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάντα πρότερον
 πάθοι ἂν, ἢ ἐμὲ προέσθαι ^{c)} ὑπομείνειεν ἂν.
 EPM. Ὡς δὲ λεῖος εἶ ὦ Πλῆτε, καὶ ὀλισθηρὸς, ⁸⁵
 καὶ δυσδιάθεκτος, καὶ διαΦευκτινὸς, ἔδεμίαν
 ἀντιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ
 αἱ ἐγχείλεις, ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν δακτύλων δραπε-
 τεύεις, ἔκ οἶδα ὅπως. Ἡ πενία δ' ἐμπαλιν ⁸⁶
 ἰξώδης τε, καὶ εὐλαβὴς, καὶ μυρία τὰ ἀγ-
 κισρα ἐκπεφυκότα ἐξ ἅπαντος τέ σώματος
 ἔχουσα, ὡς πλησιάζαντας εὐθύς ἔχεσθαι, καὶ
 μὴ ἔχειν ῥαδίως ἀπολυθῆναι. Ἀλλὰ μεταξὺ ⁸⁷
 ἤδη Φλυαρῶντας ἡμᾶς πρᾶγμα ἔ μικρὸν διέ-
 λαθε. ΠΛ. Τὸ ποῖον; EPM. Ὅτι τὸν Θη-
 σκυρὸν ἔκ ἐπηγαγόμεθα, ἔπερ ἔδει μάλισα.
 ΠΛ. Θάρρει τέττα γε ἔνεκα· ἐν τῇ γῇ αὐτὸν
 καταλείπων ἀνέρχομαι παρ' ὑμᾶς, ἐπισκῆψας
 ἐνδον

a) v. προφέρομαι. *) v. τυχών. b) v. εἰσέρχομαι.
 καταλαμβάνω. iпт. ὁ ἐν- c) v. προίεμαι.

ἐνδον μένειν, ἐπικλεισάμενον ^{d)} τὴν θύραν, ἀνοίγειν δὲ μηδενί, ἣν μὴ ἐμὲ ἀνέστη βοήσαντος.
 88 ERM. Οὐκ ἔν ἐπιβαίνωμεν ἤδη τῆς Ἀττικῆς καὶ μοι ἔπεχ ἐχόμενος τῆς χλαμύδος, ἄχρεις ἂν πρὸς τὴν ἐσχατιὰν ἀφίκωμαι. ΠΛ. Εὖ ποιεῖς ὦ Ἑρμῇ χειραγωγῶν· ἐπεὶ ἦν γε ἀπολίπης με, Ὑπερβόλῳ ^{*}) τάχα ἢ Κλέωνι ἐμπεσῆμαι περινοσῶν. Ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος ἔτος
 89 ἔσι, καθάπερ σιδήρεα πρὸς λίθον; ERM. Ὁ Τίμων ἔτοςι, σιάπτει πλησίον ὀρεινόν, καὶ ὑπόλιθον γήδιον ^{e)}. παπαί, καὶ ἡ Πενία πάρεσι, καὶ ὁ Πόνος ἐκεῖνος. ἡ Καρτερία δὲ, καὶ ἡ Σοφία, καὶ ἡ Ἀνδρεία, καὶ ὁ τοιῆτος ὄχλος τῶν ὑπὸ τῷ Λιμῷ ταττομένων ἀπάντων, πολὺ ἀμείνονες τῶν σῶν δορυφόρων. ΠΛ. Τί ἔν ἐκ ἀπαλλοττόμεθα ὦ Ἑρμῇ τὴν ταχίστην; ἔ γάρ ἂν τι ἡμεῖς δράσαιμεν ἀξιόλογον πρὸς ἄνδρα ὑπὸ τηλικῆτα στρατοπέδῳ περιεσχημένον. ERM. Ἀλλως ἔδοξε τῷ Διὶ· μὴ ἀποδειλιῶμεν ἔν. ΠΕ-
 90 ΝΙΑ. Ποῖ τῆτον ἀπάγεις ὦ Ἀργειφόντα ^{f)} χειραγωγῶν; ERM. Ἐπὶ τῆτονι τὸν Τίμωνα ἐπέμφθημεν ὑπὸ τῷ Διός. ΠΕΝΙΑ. Νῦν ὁ Πλᾶ-

d) refer ad αὐτόν. *) De Nicia pag. 524. 530 sq. in Hyperbolo et Cleone, sceleratissimis Atheniensibus, Alcibiadis aequalibus, qui nefariis rationibus divitias accumulaverant, et a Comicis Platone et Aristophane propterea exagitabantur, ita ut etiam proverbio diceretur ὑπὲρ τὸν Ὑπερβόλον πονηρὸς, vid. Plutarch. in

Alcibiad. p. 196 sq. Max. Tyr. Diff. XX. p. 391. et D. XIII. p. 237. Suidas in Κλέων. Erasmi. Ad. Ch. IV. cent. III, 61. e) ita enim maxima Atticae pars a natura comparata erat, teste Strabone. f) Ovid. Metam. Lib. I. F. 19.

Πλάτος ἐπὶ Τίμωνα *), ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ κα-
κῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς τρυφῆς παραλαβῶσα, τε-
τοισί παραδῶσα, τῇ Σοφίᾳ, καὶ τῷ Πόνει, γέν-
ναϊον ἄνδρα καὶ πολλὰ ἄξιον ἀπέδειξα g); Οὐ-92
τως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἢ Πενία h) δοκῶ,
καὶ εὐαδίκητος, ὥσθ' ὃ μόνον κτῆμα εἶχον, ἀφαι-
ρεῖσθ' ἐμε, ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξεργασμένον,
ἢ αὐθις ὁ Πλάτος παραλαβὼν αὐτὸν, ὕβρει
καὶ τύφῳ ἐγχειρίσας, ὅμοιον τῷ πάλαι i) μαλ-
θακόν, καὶ ἀγεννῆ, καὶ ἀνόητον ἀποφήνας,
ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγεννημένον.
ERM. Ἐδοξε ταῦτα, ὦ Πενία, τῷ Διί. ΠΕΝ.93
'Απέρχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ, ὦ Πόνε, καὶ Σοφία,
καὶ οἱ λοιποὶ, ἀκολαθεῖτέ μοι. ἔτος δὲ τάχα
εἴσεται *), οἷαν με ἔσαν ἀπολείψει, ἀγαθὴν
συνεργόν, καὶ διδάσκαλον τῶν ἀρίστων, ἢ συν-
ῶν l), ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρώμενος δὲ τὴν
γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς
αὐτὸν m) ἀποβλέπων. τὰ δὲ περιττὰ καὶ
πολλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐστίν, ἀλλότρια ὑπολαμ-
βάνων. ERM. Ἀπέρχονται. ἡμεῖς δὲ πρὸς 94
ἰω-

*) sc. ἤκει vel ἄγεται. σύνειμι. m) vocabula αὐ-
g) v. ἀποδείκνυμι. h) τὸς et ἀλλότριος secundum
Antimeria nominis pro Stoicorum mentem inter-
pronominis ἐγὼ. i) sc. pretanda sunt, ubi αὐτός
ὄντι. paullo ante pro ἐγ-
χειρίσας in pr. edit. erat *ἀνίμους* hominis est; omnia
ἐγχειρήσας. Sed veram le-
ctionem jam tum conjece-
ram, quam postea ab opti-
mis edit. confirmatam de-
prehendi. *) v. εἶδω. l) v.

ἰώμεν αὐτῷ. TIM. Τίνες ἐς ἐὼ κατάρκτοι;
 ἢ τί βεβλόμενοι δεῦρο ἦκετε, ἄνδρα ἐργάτην,
 καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήσοντας; ἀλλ' εἰ χαίροντες
 ἄπιτε, μισροὶ πάντες ὄντες. εἰ γὰρ ὑμᾶς
 αὐτίκα μάλα βάλλων τοῖς βώλοισι καὶ τοῖς λί-
 95θοῖς, συντρίψω. ERM. Μηδαμῶς ὦ Τίμων,
 μὴ βάλης. εἰ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς,
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμι, ἔτος δὲ ὁ Πλάτος.
 ἔπεμψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακῆσας τῶν εὐχῶν, ὥς
 ἀγαθὴ τύχη δέχῃ τὸν ὄλβον, ἀποσᾶς n) τῶν
 96πόνων. TIM. Καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἤδη, καί-
 τοι θεοὶ ὄντες, ὡς φατέ. πάντας γὰρ ἅμα
 καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. τετονὶ δὲ τὸν
 τυφλόν, ὅσις ἂν ᾗ, καὶ ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ τῇ
 δίκηλλῃ. ΠΛ. Ἀπίωμεν ὦ Ἑρμῇ πρὸς τῷ Διὶ
 μελαγχολᾶν γὰρ ὁ ἀνθρώπος εἰ μετρίως μοι
 97δοκεῖ, μὴ τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών. ERM.
 Μηδὲν σκαιόν o), ὦ Τίμων· ἀλλὰ τὸ πάνυ
 τῷτο ἄγριον καὶ τραχὺ καταβαλὼν, προτεί-
 νας τῷ χεῖρι, λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην,
 καὶ πλέτει πάλιν, καὶ ἴσθι Ἀθηναίων τὰ
 πρῶτα p), καὶ ὑπερόρα τῶν ἀχαρίστων ἐκείνων,
 98μένος αὐτὸς εὐδαιμονῶν. TIM. Οὐδὲν ὑμῶν
 δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι. ἱκανὸς ἐμοὶ πλάτος
 ἢ δίκηλλα· τὰ δὲ ἄλλα, εὐδαιμονέστατός εἰμι
 μηδενός μοι πλησιάζοντος. ERM. Οὕτως ὦ
 τὰν *) ἀπανθρώπως; „τόνδε φέρω Διὶ μῦθον
 ἀπη-

n) v. ἀφίστημι. o) sc. Aristophanes καὶ ττι τὰ πρῶ-
 διαπράττε, ut increpare τα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας, et
 solemus, omisso prae in- nequitiae illic princeps est.
 dignatione verbo. p) Sic *) v. ἐτης. plurima apud

ἀπηνέα τε, κρατερόν τε q);, καὶ μὴν εἰ-
 κὸς ἦν μισάνθρωπον μὲν εἶναί σε, τοσαῦτα
 ὑπ' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα r). μισόθεον
 δὲ μηδαμῶς, ἔτως ἐπιμελεμένων σε τῶν
 θεῶν. TIM. Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῇ, καὶ 99
 τῷ Διὶ πλείη χάρις, s) τῆς ἐπιμελείας· τῷ
 τόνι δὲ τὸν Πλάτωνα ἔκ' αὖ λαβοίμι. ERM.
 Τί δὴ; TIM. Ὅτι καὶ πάλαι μυρίων κακῶν
 μοι αἴτιος ἔτος κατέστη t), κόλαξί τε παρα-
 δὸς, καὶ ἐπιβέλης ἐπαγαγὼν, καὶ μῖσος
 ἐπεγείρας, καὶ ἡδυπαθεία καταφθείρας, καὶ
 ἐπίφθονον ἀποφήνας. τέλος δὲ ἄφρων κατα-
 λιπὼν ἔτως ἀπίσως, καὶ προδοτικῶς. ἩΙΟΟ
 βελτίστη δὲ πενία, πόνοις με τοῖς ἀνδρικωτά-
 τοις καταγυμνάσασα, καὶ μετ' ἀληθείας
 καὶ παρρησίας προσομιλῆσα, τὰ τε ἀναγ-
 καῖα u) κἀμνοντι παρεῖχε, καὶ τῶν πολλῶν
 ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν, ἐξ αὐτῶν *) ἐμᾶ
 τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τῶ βίῃ, καὶ ΙΟΙ
 δείξασα, ὅσις ἦν ὁ Πλάτων ὁ ἐμὸς, ὃν ἔτε κό-
 λαξ θωπεύων, ἔτε συκοφάντης φοβῶν, ἔ-
 δῆμος παροξυνθεὶς, ἔκ' ἐκκλησιασῆς x) ψη-
 L 2 Φοφο.

Atticos, Platonem praefer-
 tim et Aristoph. invenies
 exempla. vitiose autem in
 omnibus meis editis legitur
 ὦ τῶν. mox ad ἀπανθρώ-
 πως iterum eleganter omis-
 sum πράττειν μέλλεις, vel
 aliud hujusmodi. q) Iridis
 verba ad Neptunum Jovis
 imperium acerbè recusant.

tem ap. Hom. Iliad. XV,
 202. r) v. πάσχω. s) int.
 ἔστω ἕνεκα. t) v. καθίστημι.
 u) Hanc vocem τῷ παρ-
 εῖχε jungendam esse, faci-
 le apparet. *) vid. sup.
 not. m. x) Pertinet huc
 locus Aristot. Rhet. I. ἔστι
 δ' ὁ μὲν περὶ τῶν μελλόν-
 των κρίνων, οἷον ἐκκλησια-

Φοφορήσας, ὃ τύραννος ἐπιβηλεύσας ἀφελέ-
 102σθαι γ) δύναιτ' ἄν. Ἐρρώμενος τοιγαρὲν ὑπὸ
 τῶν πόνων, τεκτονί τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπερ-
 γαζόμενος, ἔδεν ὁρῶν τῶν ἐν ἄσει κακῶν,
 ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἄλφιστα παρὰ τῆς
 103δικέλλης. ὥς παλίνδρομος ἀπιθι ὦ Ἑρμῇ,
 τὸν Πλῆτον ἀπαγαγὼν τῷ Διί. ἐμοὶ δὲ τῷ
 το ἱκανὸν ἦν πάντας ἀνθρώπους ἡβηδὸν οἰ-
 104μώζειν ποιῆσαι. EPM. Μηδαμῶς ὦ ἑταίρε.
 ὃ γὰρ πάντες εἰσὶν ἐπιτήδαιοι πρὸς οἰκωγῆν.
 ἀλλ' ἔα τὰ ὀργίλα ταῦτα, καὶ μεираκιώδη,
 καὶ τὸν Πλῆτον παράλαβε. „ἔτοι ἀπόβλητά
 105, εἴσι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τῷ Διός,“). ΠΛ.
 Βάλει, ὦ Τίμων, δικαιολογήσομαι πρὸς σέ; ἢ
 χαλεπαίνεις μοι λέγοντι; TIM. Λέγε· μὴ
 μακρὰν μέντοι, μηδὲ μετὰ προσιμίων, ὥς περ
 οἱ ἐπίτριπτοι ῥήτορες. ἀνέξομαι γὰρ σε ὀλί-
 106γα λέγοντα, διὰ τὸν Ἑρμῇ τουτονί. ΠΛ.
 Ἐχρῆν μέντοι ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν, ἔτω
 πολλὰ ὑπὸ σῷ κατηγορηθέντα. ὅμως δὲ ὄρα,
 107εἴ τι σε, ὡς Φῆς, ἡδίκηκα· ὃς τῶν μὲν ἡδί-
 σων ἀπάντων αἰτίος σοι κατέστην α), τιμῆς
 καὶ

στής· ὃ δὲ περὶ τῶν γε-
 γεννημένων, οἷον δικαστής.
 de ἐκκλησίαις sive concio-
 nibus ordinariis populi
 Atheniensis, quarum 3. in-
 tra 35. dies instituebantur,
 vide Pott. Archaeol. gr. P.I.
 p. 186 sq. γ) v. ἀφαι-
 ρέομαι. z) Paridis verba
 de venustate sua loquentis,
 ap. Hom. Iliad. III. 67.

paullulum immutata re-
 fert: οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ
 Θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. α) v.
 καθίστημι. De προέδροις et
 προεδρίας honore vid. Pott.
 arch. cap. 17. 18. p. 192 sqq.
 281. posteriori loco quoque
 de στεφάνοις, satis honori-
 fico apud Athenienses prae-
 mio, agit.

καὶ προεδρίας, καὶ σεφάνων, καὶ τῆς ἄλλης
 τρυφῆς, περίβλεπτος δέ τοι καὶ αἰοίδιμος δι'
 ἐμὲ ἦσθα ^{b)}, καὶ περισπένδασος. Εἰ δέ τι **108**
 χαλεπὸν ἐκ τῶν κολῶνων πέπονθας, ἀναί-
 τιος ἐγὼ σοι. μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἠδίκημαι τῷ
 τοῦ ὑπὸ σῶ, διότι με ἔτῳς ἀτίμως ὑπέβαλλες
 ἀνδράσι καταράτοις, ἐπαινέσι, καὶ κατα-
 γοητεύεσι, καὶ πάντα τρόπον ἐπιβχλεύεσί
 μοι. Καὶ τό γε τελευταῖον ἔφησθα ^{b)}, ὡς **109**
 προδέδωκά σε. τέναντίον δὲ αὐτὸς ἐγκαλέ-
 σαιμί σοι, πάντα τρόπον ἀπελαθεῖς ^{c)} ὑπὸ
 σῶ, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ^{d)} ἐξωσθεῖς τῆς οἰκίας.
 τοιγαρὲν ἀντὶ μαλακῆς χλαμύδος, ταύτην **110**
 τὴν διφθέραν ἢ τιμιωτάτη σοι Πενία περιτέ-
 θεικεν. ὥς μάρτυς ὁ Ἑρμῆς ἔτοσί, πῶς
 ἰκέτευον τὸν Δία μήθ' ἤκειν παρὰ σε, ἔτῳ
 δυσμενῶς μοι προσενηνεγμένον ^{e)}. ERM. Ἀλ-**111**
 λὰ νῦν ὄρα, ὦ Πλῶτε, οἷος ἤδη γεγέννηται·
 ὥς θάρρῶν ξυνδιάτριβε αὐτῷ. καὶ σὺ μὲν
 σκῆπτε, ὡς ἔχεις. σὺ δὲ τὸν θησαυρὸν ὑπά-
 γαγε τῇ δικέλλῃ. ὑπακῆσεται γὰρ ἐμβοή-
 σαντί σοι. TIM. Πεισέον, ὦ Ἑρμῆ, καὶ αὐ-**112**
 θιε πλῆστητέον. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις,
 ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοντο; πλὴν ὄρα γε, εἰς **113**
 οἷά με πρᾶγματα ἐμβαλεῖς τὸν κακοδαίμονα,
 ὃς ἄχρι νῦν εὐδαιμονέσασα διάγων, χρυσὸν
 ἄφνω τοσῶτον λήψομαι ^{f)}, ἔδεν ἀδικήσας,
 καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀναδέξομαι. ERM. **114**
 Ὑπόσηθι ^{g)}, ὦ Τίμων, δι' ἐμὲ, καὶ εἰ χα-
 λεπὸν

b) attice pro ἥς et ἔφης. f. 131. e) Attic. v. προσ-
 c) v. ἀπελαύνω. d) ut φέρομαι. f) v. λαμβάνω.
 nos über Kopf. vid. infra g) γ. ὑφίστημι.

λεπὸν τῷτο, καὶ ἔκ οἷσόν ἐστιν, ὅπως οἱ κέλα-
 νες ἐκεῖνοι διαῤῥαγῶσιν ὑπὸ τῷ Φθόνῳ. ἐγὼ
 δὲ ὑπὲρ τὴν Αἴτνην ἐς τὸν ἔρκετον ἀναπτήσο-
 115μαι ^{h)}). ΠΛ. Ὁ μὲν ἀπελήλυθεν, ὥς δοκεῖ.
 τεκμαίρομαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. σὺ
 δὲ αὐτῷ περίμενε. ἀναπέμψω γὰρ σοι τὸν
 116Θησαυρὸν ἀπελθὼν ⁱ⁾). μᾶλλον δὲ παῖε. Σέ
 Φημι Θησαυρὸν χρυσῷ, ὑπάκουσον Τίμωνι τε-
 τῶι, καὶ πάρασχε ^{l)}) σεαυτὸν ἀνελέσθαι ^{m)}).
 σκάπτε, ὦ Τίμων, βαθείας καταφέρων.
 117ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποσῆσομαι ⁿ⁾). TIM. Ἄγε δὴ,
 ὦ δίνελλα, νῦν μοι ^{o)}) ἐπὶ ῥῶσον σεαυτὴν, καὶ
 μὴ κάμης ἐκ τῷ βάθῳ τὸν Θησαυρὸν ἐς
 118τῷμφανὲς προκαλημένη. ὦ Ζεῦ τεράσιε,
 καὶ Φίλοι Κορύβαντες ^{p)}), καὶ Ἑρμῇ κερ-
 δῶε

^{h)} v. ἀνίπταμαι. ⁱ⁾ Fa-
 tendum est, hic non opti-
 me egisse rem suam pruden-
 dentissimum scriptorem,
 neque allegoriae suae satis
 memorem fuisse; quomodo
 enim Plutus et Thesaurus
 divelli, aut post Pluti dis-
 cessum aliquis dives fieri
 potest? adde, quod ipse Ju-
 piter s. 31. dixerat, πλοῦ-
 τος καὶ Θησαυρὸς μενέτω-
 σαν ἄμφω παρὰ τῷ Τί-
 μωνι, μηδὲ ἀπαλλαττέ-
 σθωσαν etc. Si istorum cri-
 ticornum studia placerent,
 qui scriptores errare omni-
 no non potuisse putant, le-
 gendum esse ὑπελθὼν existi-

marem. ^{l)} v. παρέχω.
^{m)} v. ἀναιρέομαι. ⁿ⁾ ἀπο-
 στήσομαι Lond., at nostram
 lectionem tenent Bas. Barl.
 Thomas Magister et Steph.
 nisi jam ante adfuerit ἀπελ-
 θὼν. ὑφίστασθαι hoc lo-
 co explicarem κρυφίως
 ἵστασθαι: nam pro remane-
 re etiam alibi ponitur, e.
 gr. infra s. 136. nunc vero
 pro ὑποχωρεῖν positum est.
^{o)} μοι abundat, ut inter-
 dum in nostro ac in latino
 fermone. ^{p)} Corybantes
 Jovis nutritores Creteneses
 nonnullis quoque Curetes
 appellantur. optimi metal-
 lifossiores erant, vid. Banie-

δῶε q), πόθεν χρυσίον τοσῶτον; ἤπῃ ὄναρ
ταῦτά ἐστι; δέδια r) γένῃ μὴ ἀνθρακας s) εὖρω
ἀνεγρόμενος. ἀλλὰ μὲν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον,
ὑπέρυθρον, βαρὺ, καὶ τὴν πρόσοψιν ὑπερήδι-
σον. ὦ χρυσέ r), δεξίωμα κάλλιστον βρο-119
τοῖς, αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἅτε διαπρέπεις καὶ
νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔλθε ὦ φίλτατε
καὶ ἐρασμιώτατε. — ὦ Μίδα καὶ Κροῖσε,120
καὶ

rii Myth. P. II. et III. vel
compellantur a Timone,
quod institutione sua Jo-
vem tam beneficum reddi-
derint. Caeterum Cybeles
quoque sacerdotes Cory-
bantes dicti sunt, qui in
mysteriis suis mirum in
modum tripudiare ac furere
solebant. vid. Suidas in Κο-
ρυβ. Plato in Euthydemo
p. m. 217. Plutarch. in
amat. p. 758 sq. q) vid.
sup. IV. 16, I. r) v. δεί-
δω. egregie laetitiae sensus
a nostro scriptore exprimi-
tur. s) Similitudine a ful-
gore ducta. Fere crederes
Timonem jam superstitio-
ne nostrorum hominum
ductum fuisse. Nostrum
enim vulgus putat aurum
argentumque, in terra de-
fossū, a genio quodam
in carbones mutari, nisi ab
eo, cui destinatum est, rite
effodiatur. t) Exultans et
prae nimio gaudio fere te-

mulentus, omnia auri en-
comia, non ita frequentia
alias, in promptu habens,
versus aliquot recitat vario-
rum poetarum: quorum
prior Euripidi tribuitur a
Seneca Epist. Lib. I, 115.
ubi latine expressus exstat.
Graece est apud Athenaeum
Deipnos. Lib. IV.

ὦ χρυσέ δεξίωμα κάλ-
λιστον βροτοῖς,
ὦν οὔτε μήτηρ ἡδονὰς
τοίαςδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἐν δόμοισιν,
οὐ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ, χ' οἱ σε δεύμα-
σιν κεκτημένοι. κ. λ.

Exstant quoque ap. Sex-
tum Empiricum adv. Math.
L. I. c. 13. ubi vid. Fabri-
cium. Alter notissimus est,
exstat enim in initio Pinda-
ri Olymp. I. Ἄριστον μὲν
ὔδωρ. ὁ δὲ χρυσὸς, αἰθό-
μενον πῦρ ἅτε διαπρέπει
νυχτὶ, μέγανος ἔξοχα

καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα ^{υ)}, ὡς εἶδεν
 ἄρα ἦτε ὡς πρὸς Τίμωνα, καὶ τὸν Τίμωνος
 πλῆτον. ὦ γε εἰδὲ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ^{κ)}
 121 ἴσος. ὦ δίκηλλα, καὶ Φιλτάτῃ διφθέρα, ὑμᾶς
 122 μὲν τῷ Πανὶ ^{γ)} τέτρω ἀναθεῖναι καλόν. Αὐ-
 τὸς δὲ ἤδη πᾶσαν πριάμενος τὴν ἐσχατιάν,
 πυργίον ^{*)} οἰκοδομησάμενος ὑπὲρ τῆς θησαυ-
 ρῆς, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν ἐνδιδαιτᾶσθαι· τὸν αὐ-
 τὸν καὶ τάφον ^{ζ)} ἀποθανῶν ἔξειν μοι δοκῶ.
 123 Δεδόχθω ^{α)} δὲ ταῦτα, καὶ νενομοθετήσθω
 πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμιξία ^{β)} πρὸς
 124 ἅπαντας, καὶ ἀγνωσία, καὶ ὑπεροψία. Φί-
 λος δὲ, ἢ ξένος, ἢ ἐταῖρος, ἢ ἐλέχ βωμὸς ^{γ)},
 ὕθλος πολὺς. καὶ τὸ οἰκτεῖραι δακρύοντα,
 ἢ ἐπικερῆσαι δεομένῳ, παρανομία ^{δ)}, καὶ κα-
 τά-

πλούτου. ^{υ)} Thesauri Del-
 phici fere immensi erant,
 de quibus peculiarem li-
 brum scripserat Polemo.
 vid. Plutarch. Symp. Lib. V.
 p. m. 675. de iis legendi
 quoque sunt Herodot. Lib.
 I. c. 14, 50 sqq. Pausanias
 Lib. X. Strabo Lib. IX.
 alii que passim. ^{κ)} qui
 μέγας βασιλεὺς dicebatur.
^{γ)} Tamquam Deo rustico,
 cui vestimenta et instru-
 menta rustica convenie-
 bant: illius forsan simula-
 crum adfuit: hinc τούτῳ.
^{*)} Pausan. Attic. c. 30. Κα-
 τά τοῦτο τῆς χώρας φαίνεται
 πύργος Τίμωνος, ὅς μόνος

εἶδε μηδένα τρόπον εὐδαί-
 μονα εἶναι γενέσθαι, πλὴν
 τοὺς ἄλλους φεύγοντα ἀν-
 θρώπους. ^{ζ)} Μετὰ τὴν
 τελευτὴν τοῦ Τίμωνος τὸν
 τάφον ἄβατον γενέσθαι
 (φασὶ) ὑπὸ θαλάσσης πε-
 ριῖρά γένετα, ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ
 πειραιᾶς εἰς σαύνιον ἀγοῦντι.
 Suid. ^{α)} ν. δοκέω. caete-
 rum animadvertite forensem
 sermonem in his quae se-
 quuntur. ^{β)} et hic et in
 sequentibus semper subin-
 telligendum ἐμοὶ ἔστω. ^{γ)}
 ejusmodi altare Athenis
 fuit, Misericordiae tan-
 quam Deae sacrum. ^{δ)} i. e.
 consideretur a me tanquam
 παρανομία etc.

τάλυσις τῶν ἐθῶν. μονήρης δὲ ἡ δίαίτα, 125
καθάπερ τοῖς λύκοις, καὶ Φίλος εἰς Τίμων,
οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ, καὶ ἐπίβουλοι.
καὶ τὸ προσομιλῆσαί τινι αὐτῶν, μίasma.
Καὶ εἴ τινα ἴδω μόνον, ἀποφράς ἡ ἡμέρα. 126
καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθίνων, ἢ χαλκῶν, μη-
δὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν. καὶ μήτε κήρυκα δε-
χώμεθα παρ' αὐτῶν, μήτε σπονδὰς σπενδώ-
μεθα. Ἡ ἐρημία δὲ ὅρος ἔσω πρὸς αὐτὰς. 127
Φυλέται e) δὲ καὶ Φράτορες, καὶ δημόται,
καὶ ἡ πατρίς αὐτῇ, ψυχρὰ καὶ ἀνωφελῆ ὀνό-
ματα, καὶ ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα.
Πλεττίτω δὲ Τίμων μόνος, καὶ ὑπεροράτω 128
ἀπάντων, καὶ τρυφάτω μόνος καθ' ἑαυτὸν,
κολακείας καὶ ἐπαίνων φορτικῶν ἀπηλαγμέ-
νος f), καὶ θεοῖς θυέτω, καὶ εὐωχείτω, μό-
νος ἑαυτῷ γείτων καὶ ὁμορος g), ἐκσείων τῶν
ἄλλων. καὶ ἀπαξ ἑαυτὸν δεξιῶσασθαι δεδό- 129
χθω, ἣν δέη ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σέφανον ἐπ-
ενεγ-

e) notum est, popu-
lum Atheniensem in certas
φυλὰς distributum fuisse,
quarum in initio IV. erant,
deinde X. factae sunt, quae
et Timonis tempore fuere,
postremo II. additae sunt,
unde numerus earum XII.
manfit. Quaelibet φυλή
in III. φρατρίας, et alia
dividendi ratione in X, et
qui excurrunt δήμους divisa
erat. Numerus igitur
omnium φρατριῶν erat

XXX. Timonis tempore,
δήμων vero CLXXIV.
Qui ex eodem δήμῳ erant,
δημόται, qui ex una φρα-
τρία, φράτορες, denique
qui ex eadem φυλῇ, φυλέ-
ται dicti sunt. φυλή ista,
ex qua Timon fuit, Ἐρε-
χθίς dicta est. vid. Pott.
Archaeol. Lib. I, p. 106 sqq.
f) v. ἀπαλλάττω. g) ad-
hibebantur enim praefer-
tim vicini ad sacrificia et
convivia.

ενεγκεῖν ^{h)}). καὶ ὄνομα μὲν ἔσω ὁ ΜΙΣΑ'Ν-
 ΘΡΩΠΟΣ ἡδισον. τῷ τρόπῳ δὲ γνωρίσματα,
 δυσκολία, καὶ τραχύτης, καὶ σκαιότης, καὶ
 130 ὀργή, καὶ ἀπανθρωπία. Εἰ δὲ τινὰ ἴδοιμι
 ἐν πυρὶ διαφθειρόμενον, καὶ σβεννύναι ἰκετεύ-
 οντα, πίττη καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύναι ⁱ⁾).
 131 καὶ ἦν τινὰ τῷ χειμῶνος ὁ ποταμὸς παραφέ-
 ρη, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέγων, ἀντιλαβέσθαι
 δέηται, ὥθειν καὶ τῷτον ἐπὶ κεφαλὴν βα-
 πτίζοντα ^{l)}), ὥς μηδὲ ἀνακύψαι δυνήσκει.
 132 ἔτω γὰρ ἂν τὴν ἴτην ἀπολάβοιεν. Εἰσηγή-
 σατο ^{m)} τὸν νόμον Τίμων Ἐχεκρατίδης Κο-
 λυττεύς, ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ
 αὐτός, εἶεν. ταῦτα ἡμῖν δεδόχθω καὶ ἀν-
 133 δρικῶς ἐμμένωμεν αὐτοῖς. Πλὴν ἀλλὰ περὶ
 πολλῷ ἂν ἐποίησάμην ἅπασιν γνώριμά πως
 ταῦτα γενέσθαι, διότι ὑπερπλετῶ. ἀγχόνη
 134 γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς. Καίτοι
 τί τῷτο; Φεῦ τῷ τάχους. πανταχόθεν
 συνθέεσι κεκονιμένοι ⁿ⁾), καὶ πνευσιῶντες, ἔκ
 οἶδα

^{h)} v. ἐπιφέρω. impo-
 nebantur autem mortuis
 coronae, et quidam a cognā-
 tione proximis; sic enim
 Plutarchus de Pericle nar-
 rat: ἐπιφέρων δὲ τῷ νε-
 κρῷ (υἱῷ αὐτοῦ) στέφανον,
 ἡττήθη τοῦ πάθους πρὸς
 τὴν ὕψιν κ. λ. in Pericle
 p. m. 172.; adeo igitur in-
 festus erat Timon generi
 humano, ut illum diem ju-
 cundissimum putaret, quo
 ei eriperetur. ⁱ⁾ infinit.

pro imperat. aut optat.
 Viger. c. V. f. III. §. 9. in le-
 gibus concipiendis solen-
 nis, vid. v. gr. verba legis
 infra not. y. Caeterum pro-
 verbialis locutio est, de qua
 vid. Erasmi. Chil. I. Cent.
 II, 10. ^{l)} πίπτοντα Lond.
 caeterum ex accusativo par-
 ticipii satis apparet ellipsis
 τοῦ: δεῖ ἐμέ. ^{m)} formula
 solennis, legibus et decre-
 tis adjecta. ⁿ⁾ v. κονίω.

οἶδα ὅθεν ὅσφραϊνόμενοι τῷ χρυσίῳ. Πότερον 135
 ἔν ἐπὶ τὸν πάγον τῷτον ἀναβάς ἀπελαύνω
 αὐτὰς τοῖς λίθοις ἐξ ὑπερδεξίων ^ο) ἀκροβολι-
 ζόμενος; ἢ τότε τοσῷτον παρανομήσομεν ^ρ), 136
 εἰς ἀπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὥς πλέον ἀνιῶν-
 το παρορώμενοι; τῷτο οἶμαι καὶ ἄμεινον. ὥς
 δεχώμεθα ἤδη αὐτὰς ὑποσάντες ^q). Φέρε
 ἰδω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν ἔτος ἐσι; Γναθω- 137
 νίδης ^ι) ὁ κόλαξ, ὁ πρῶην ἔρανον αἰτήσαντί
 μοι ὀρέξας τὸν βρόχον ^ς), πίθας ὅλγας παρ'
 ἐμοὶ πολλάκις ἐμημενώς. ἀλλ' εὖγε ἐποίησεν
 ἀφικόμενος, οἰμώζεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων.
 ΓΝΑΘ. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον, ὥς ἔη ἀμελήσῃς 138
 Τίμωνος ἀγαθῷ ἀνδρὸς οἱ θεοί; χαῖρε Τίμων
 εὐμορφώτατε, καὶ ἡδισε, καὶ συμποτικώτατε.
 TIM.

ο) non satis percepisse mihi videtur Henricus Steph. hujus vocabuli vim, quem exempla e Xenophonte et Polybio allata meliora docere poterant. ὑπερδέξιος enim non est id in quo dextra attolli potest super aliquem: sed est locus qui plus valet quam hostis dextra s. vis; contra quem adgredientis vis nihil efficere potest, quique ad eo est supra hostis dextram. hinc explicatur a Suida et aliis χαλεπός. p) respicit nimirum ad istum νόμον, quem paulo ante promulga- verat: ne sibi sit consuetudo aut colloquium cum aliquo.

q) v. ὑφίστημι. r) Fictum nomen, filius Gnathonis, id est is qui in voracitate Gnathoni similis est, de quo Plutarchus: τοὺς μὲν γὰρ περὶ Φιλάξενον καὶ Γνάθωνα τὸν Σικελιώτην, ἐπτοημένους περὶ τὰ ὄψα, λέγουσιν ἐναπομύττεσθαι ταῖς παροψίσιν, ὅπως τοὺς συνεσθίοντας διαστρέψαν- τες, αὐτοὶ μόνοι τῶν πα- ρακειμένων ἐμφορηθῶσιν. Lib. an recte dict. Latenter esse viv. ab init. p. m. 128. s) summum contemptum et neglectum indicat. Erasmi. Chil. II. cent. IV, 67.

- 139 TIM. Νῆ καὶ σύ γε ^{ε)}, ὦ Γναθωνίδη, γυπῶν
 ἀπάντων βορώτατε, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτρι-
 140 πτότατε. ΓΝΑΘ. Ἀεὶ φιλοσκώμων σύ γε.
 ἀλλὰ πᾶ τὸ συμπόσιον; ὥς καινόν τι σοὶ ᾄσμα-
 τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων ἤκω κομίζων.
 TIM. Καὶ μὴν ἐλεγείᾳ γε ᾄσῃ ^{υ)} μάλα πε-
 141 रिπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ. ΓΝΑΘ. Τί
 τῆτο; παίεις ὦ Τίμων; μαρτύρομαι ^{χ)}, ὦ
 Ἡράκλεις ^{ιχ}, ^{ίχ}, προκαλῶμαι σε τραύ-
 ματος εἰς Ἀρειον πάγον ^{γ)}. TIM. Καὶ μὴν
 ἂν γε μικρὸν ἐπιβραδύνῃς, Φόνε τάχα προκε-
 142 κλήσῃ ^{z)} με. ΓΝΑΘ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ σύ
 γε πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι, μικρὸν ἐπιπαί-
 σας τῷ χρυσίῳ. δεινῶς γὰρ ἰσχαιμόν ἐστι τὸ
 143 Φάρμακον. TIM. Ἔτι μένεις; ΓΝΑΘ.
 Ἀπειμι· σύ δὲ ἔχαιρήσεις, ἔτῳ σκαιὸς ἐκ
 χρηστῷ γενόμενος. TIM. Τίς ἔτός ἐστιν ὁ προς-
 ιών, ὁ ἀναΦαλαντίας; Φιλιάδης ^{α)}, κολά-
 144 κων ἀπάντων ὁ βδελυρώτατος. Οὗτος δὲ
 παρ' ἐμῷ ἀγρὸν ὅλον λαβὼν, καὶ τῇ θυγα-
 τρὶ ^{β)} προῖκα δύο τάλαντα, μισθὸν τῷ ἐπαί-
 νῳ, ὅποτε ᾄσαντά ^{γ)} με, πάντων σιωπών-
 των, μόνος ὑπερεπήνεσεν, ἐπομοσάμενος ^{δ)}
 ὥδι-

ε) sc. χαῖρε. υ) v. ᾄδω. pago. vide plura in Pott.
 χ) caeteros circumstantes Archaeol. Lib. I. cap. 19.
 alloquitur. γ) Δικάζειν z) v. προκαλέομαι. α) No-
 δὲ τὴν βουλήν τὴν ἐν Ἀρείῳ men fictum; quasi diceret
 πάγω, Φόνου, καὶ τραύμα- amicitiae filius. differunt au-
 τος ἐκ προνοίας. κ. λ. Ver- tem Gnathonides et Philia-
 ba νόμου Φονικοῦ ap. De- des ut παράσιτος et κόλαξ.
 mosth. adv. Aristocrat. pag. b) für seine Tochter. γ) v.
 728. Ed. Francof. de Areo- ᾄδω. δ) v. ἐπομνύω.

ὠδινότερον εἶναι τῶν κύκνων, ἐπειδὴ νοσῶντα
 πρῶην εἶδέ με, καὶ προσῆλθον ἐπικαρίας δεό-
 μενος, πληγὰς ὁ γενναῖος προσενέτεινε. ΦΙΛ. 145
 ὦ τῆς ἀναίσχυντίας· νῦν Τίμωνα γνωρίζε-
 τε; νῦν Γναθωνίδης Φίλος καὶ συμπότης; τοι-
 γαρῶν δίκαια πέπονθεν e) ἔτος ἀχάριςτος ὢν.
 ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις, καὶ ξυνέφηβοι, 146
 καὶ δημόται, ὁμῶς μετριάζωμεν, ὥς μὴ ἐπι-
 πηδῶν f) δοκῶμεν. Χαῖρε, ὦ δέσποτα, καὶ 147
 ὅπως g) τὰς μιὰς τέρας κόλακας φυλάξῃ,
 τὰς ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον h) τὰ ἄλλα δὲ
 κοράκων ἔδεν διαφέροντας. ἔτι πισευτέα 148
 τῶν νῦν i) ἔδενί. πάντες ἀχάριςτοι καὶ πο-
 νηροί. ἐγὼ δὲ τάλαντόν σοι κομίζων, ὥς ἔχοις
 πρὸς τὰ κατεπείγοντα χρῆσθαι, καθ' ὁδὸν
 ἤδη πλησίον ἤκιστα, ὥς πλατοίης ὑπερμεγέθη
 τινὰ πλῆτον. ἤκω τοιγαρῶν ταῦτά σε νε- 149
 θετήσω. καὶ τοι σύγε ἔτω σοφὸς ὢν, ἔδεν
 ἴσως δεήσῃ τῶν παρ' ἐμᾶ λόγων, ὅς καὶ τῷ
 Νέσορι τὸ δέον παραινέσειας ἄν. TIM. Ἐσαί 150
 ταῦτα, ὦ Φιλιάδῃ· πλὴν ἄλλὰ πρόσιθι l),
 ὥς καὶ σὲ Φιλοφρονήσομαι τῇ διέλλῃ. ΦΙΛ.
 Ἄνθρωποι, κατέαγα τῆ κεράνις m) ὑπὸ τοῦ
 ἀχαρίστου, διότι τὰ συμφέροντα ἐνχθέτην αὐ-
 τόν. TIM. Ἰδὲ τρίτος ἔτος ὁ ῥήτωρ Δη- 151
 μέας n) προσέρχεται, ψήφισμα o) ἔχων ἐν
 τῇ

e) v. πᾶσχω. f) ἐμπε- κατά. i) sc. ὄντων ἀνθρώ-
 δῶν alii. g) intell. ὄρα. πω. l) v. πρόσειμι. m)
 Viger. cap. VII. f. X, 6. τι. sic Lucianus alio loco
 nos eadem ellipfi utimur: κατέαγα τῆς κεφαλῆς.
 dass du dich nur in Acht n) Meminit quidem rheto-
 nimist. h) sc. φίλους ὄντας ris Demeae, Demadis F.

τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγενῆς p) ἡμέτερος εἶναι
 152 λέγων. ἔτος ἐκκαίδεκα παρ' ἐμᾶ τάλαντα
 μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει· κνταδεδί-
 καςο γάρ, καὶ ἐδέδετο q), ἔκ ἀποδιδῆς, κ-
 153 γὼ ἐλεήσας ἐλυσάμην αὐτόν. Ἐπειδὴ
 πρῶην ἐλαχε r) τῇ ἐρεχθίδι s) Φυλῇ διανέ-
 μειν τὸ θεωρικόν t), καὶ γὼ προσῆλθον αἰτῶν
 τὸ γιγνόμενον u), ἔκ ἔφη γνωρίζειν πολίτην
 154 ὄντα με. ΔΗΜ. Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα
 ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων,
 τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος. καὶ μὴν πάλαι
 σε, ὁ δῆμος ξυνειλεγμένος x), καὶ αἱ βελαὶ
 αἰμ-

Athenaeus Lib. XIII. p. 591. Casaub. cujus mentionem facit etiam Plutarch. in Phocione p. m. 755. sed h. l. fictum nomen est. o) ψήφισμα h. l. non confirmatum sed proponendum populo intelligitur. vid. Pott. Archaeol. Lib. I. pag. 288. 308. p) an συγγενῆς? q) v. δέω. r) v. λαγχάνω. s) vid. supra f. 127. not. e.; erravit igitur Potterus, qui κολυττόν δῆμον, ex quo Timon erat, ad αἰγῆίδην φυλὴν refert. p. 115. t) Pars aerarii Atheniensis, ut ajunt, ad pios usus destinata erat, i. e. ad ludos et sacrificia instituenda, et haec θεω-

ρικά (χρήματα) dicebantur; hujus pars pauperrimis civibus dividebatur, quo sibi locum in theatro coëmerent. et θεωρικόν quoque appellatum est, duobus autem ὀβολοῖς continebatur. huic muneri praeerat magistratus, qui Ταμίας τῶν θεωρικῶν dicebatur, ipsum autem θεωρικόν φυληδὸν distribuebatur, ut ex hoc loco apparet. Periclis institutum erat. Plutarch. in Pericl. p. m. 156 sq. Libanius et Ulpian. in I. Demosth. Olynth. de quibus vide excurs. ad h. l. u) i. e. τὸ ἐμοὶ γιγνόμενον μέρος. x) v. συλλέγω.

ἄμφοτεραι γ) περιμένεσι. Πρότερον δὲ ἀκx-155
 σον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ σε γέγραφα. „Ἐπει-
 „δὴ Τίμων ὁ Ἐχεκρατίδης Κολυττεύς, ἀνὴρ x
 „μόνον καλὸς καὶ γαῖος, ἀλλὰ καὶ σοφός,
 „ὥς x ἄλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάντα
 „χρόνον διατελεῖ τὰ ἀριστα πράττων τῇ πό-
 „λει. νενίκηκε δὲ πύξ z), καὶ πάλιν, καὶ 156
 „δρόμον ἐν Ὀλυμπίᾳ μιᾷς ἡμέρας, καὶ τελείῳ
 „ἄρματι, καὶ συνωρίδι πωλικῇ a). „ TIM. 157
 „Ἀλλ' xδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμ-
 „πίαν b). ΔΗΜ. Τί xν; θεωρήσεις ὕπερον.
 „τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκειῖσθαι ἄμεινον c).
 „καὶ

y) duo enim diversa Se-
 natus concilia Athenis
 erant, ἡ ἄνω βουλὴ sive Sena-
 tus Areopagiticus, et ἡ πεν-
 τακοσίων βουλὴ, cuius mem-
 bra fabis eligebantur. Pott.
 Archaeol. Lib. I. cap. 18.
 z) pro πυγμὴν. non est
 quod Barlaeus miretur νικᾶν
 junctum esse quarto et ter-
 tio casu. certaminis nomen
 in quarto casu jungi solet
 τῷ νικᾶν, ut VII, 58. νικᾶν
 ἀγῶνα. alia autem est ra-
 tio in ἄρματι, quod pro-
 prie non certaminis, sed
 instrumenti nomen est. de
 his ludis vid. Pott. Archae-
 ol. Lib. II. cap. 21. a) Pau-
 san. Lib. X. p. 814. Kühn.
 ὁ γδοή δὲ ἐπὶ τεσσαράκον-
 τα Πυθιάδῃ καὶ συνωρίδος

εἶναι κατεστήσαντο δρόμον,
 καὶ Ἐξηκεστίδου ἐνίκησεν ἡ
 συνωρίς. πέμπτη Πυθιά-
 δι ἀπὸ ταύτης πώλους ἔζευ-
 ξαν ὑπὸ ἄρματι. — καὶ
 ἔθεσαν δρόμον συνωρίδῃ
 πωλικῇ. Suidas: συνωρίς,
 ἵπποι δύο συνεζευγμένοι.
 τελείου ἄρματος meminit
 quoque Eusebius in Chron.
 de Nerone loquens p. m.
 65. b) utrobique haec
 vox non urbem, sed id,
 quod Hesychius innuit, de-
 notare videtur, nimirum
 ὁ Ἀθηναίων ἀγών. Sin-
 minus, h. l. legendum esset
 Ὀλύμπια. c) Sensus: si
 vel minime omnia vera sunt,
 tamen juvat multa ejusmodi
 colligere. pergīt deinde in
 recitando decreto.

- 158, καὶ ἡρίσευσε d) δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως πέρυσσε
 „πρὸς Ἀχαρνέας e), καὶ κατέκοψε Πελοπον-
 159, νησίων δύο μοίρας. TIM. Πῶς; διὰ γὰρ
 τὸ μὴ ἔχειν ὄπλα f), ἔδὲ προεγράφην ἐν τῷ
 καταλόγῳ. ΔΗΜ. Μέτρια τὰ περὶ σαυτῶ
 λέγεις· ἡμεῖς δὲ ἀχάριστοι ἂν εἴημεν ἀμνημο-
 160, νῶντες. „Ἐτι δὲ καὶ ψηφίσματα γράφων,
 „καὶ συμβαλεύων, καὶ στρατηγῶν, ἔμικρά
 161, ὠφέλησε τὴν πόλιν. ἐπὶ τέτοις ἅπασιν δέ-
 „δοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, τῇ Ἡλιαίᾳ g)
 „κατὰ Φυλαῖς, καὶ τοῖς δήμοις ἰδίᾳ, καὶ
 „κοινῇ πᾶσι h), χρυσῶν ἀνασῆσαι i) τὸν Τί-
 „μωνα l) παρὰ τὴν Ἀθηναῶν m) ἐν τῇ ἀερο-
 πόλει

d) v. ἀριστεύω. e) Me-
 tonymia. Ἀχάρνα urbs
 et δήμης Atticae erat,
 Steph. Byz. ad quam Pello-
 ponnelii castra posuerant.
 Haec enim tempore belli
 Pelop. acta finguntur. f) ipsi
 enim milites arma sibi com-
 parabant, neque ii stipen-
 dia mereri poterant, qui
 adeo pauperes erant, ut ar-
 ma illis deessent. g) Ul-
 pian. in orat. Demosth. c.
 Timocr. p. m. 810. ἰστέον
 δὲ ὡς ὅτι ἡ Ἡλιαία λέγε-
 ται αὐτὸς ὁ τόπος τοῦ με-
 γάλου δικαστηρίου, καὶ τὸ
 ἄδρυσμα αὐτῶν, τῶν
 ἐκεῖσε δικαζόντων. Pausan.
 in Attic. pag. 69. τὸ μέ-
 γιστον (δικαστήριον) καὶ ἐς

ὁ πλεῖστοι συνίασιν, Ἡλιαί-
 αν καλοῦσιν. conf. Suidas
 in Ἡλιαία. Mille in eo
 iudicio iudices erant; Max.
 Tyr. Diff. IX. pag. 158. ex
 qualibet φυλῇ centum, dum
 X. φυλαὶ essent, qui po-
 tissimum de rebus civilibus
 iudicabant. Pott. Archaeol.
 Lib. I. cap. 21. pag. 232.
 Caeterum Heliaeae non vi-
 detur occupata fuisse in
 distribuendis honoribus,
 sed Demeas, qui in omnibus
 modum excedit, et h. l. ea-
 dem ratione inferere Heli-
 aeam videtur. h) forensis lo-
 quendi consuetudo. i) v.
 ἀνίστημι. l) i. e. statuam
 Timonis. m) Augustissi-
 mum Minervae templum

„πόλει n), κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα, καὶ
 „ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ o). καὶ στεφανῶσαι 162
 „αὐτὸν χρυσοῖς στεφάνοις ἑπτὰ, καὶ ἀνακη-
 „ρυχθῆναι p) τὰς στεφάνους σήμερον διονυσί-
 „οις q), τραγωδοῖς καινοῖς r). ἀχθῆναι s)
 „γὰρ

in arce erat, in quo et
 Statua Minervae, et maxi-
 morum virorum Statuae; Cicero de opt. gen. Orat.
 sed erat in hac arce prae-
 terea alia Minervae statua.
 Pott. pag. 62. 66. n) quae
 et Cecropia dicebatur in al-
 ta rupe sita. Pott. pag. 58.
 o) quasi ipse Jupiter esset.
 p) id vulgo fieri non sole-
 bat, imo vetitum erat:
 Anschin. c. Ctesiph. p. m.
 432 sq. quare et in hac re
 Demeas nimium fingit ho-
 norem, vel potius auctor
 respexit ad illud Ctesiphon-
 tis ψήφισμα, quod quo
 comparatio institui possit,
 adscribo. ἐπειδὴ διατελεῖ
 Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους
 παρ' ὅλον τὸν βίον εὐνοίαν
 εἰς τὴν πόλιν ἐπιδεικνύμε-
 νος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιῶν
 ὦν, καὶ δεηθεὶς χρημάτων,
 οἴκοθεν παρέσχε, καὶ ἔχα-
 ρίσατο, διὰ τοῦτο δεδό-
 χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή-
 μῳ, στεφανοῦσθαι αὐτὸν
 χρυσέῳ στεφάνῳ ἐν τῷ
 θεάτρῳ, τραγωδιῶν ἀγο-
 μένων καινῶν. κ. λ. conf.
 Cicero de opt. gen. Orat.
 q) διονύσια μεγάλα vel
 τὰ ἐν ἄστει intelligenda
 sunt, quae agebantur men-
 se Elaphebolione, i. e. ex-
 eunte Febr. aut ineunte
 Martio, ut adparet ex
 Theophr. Ch. 3. de Dionys.
 vid. Pott. Lib. II. pag. 840.
 r) ἴσως ὅτι πλήθη συντρέ-
 χει ἐπιθυμοῦντα καινὰ δρά-
 ματα βλέπειν. Anon. Hyp.
 in Demosth. de cor. Con-
 veniebant autem ad spe-
 ctandos Tragoedos non so-
 lum Athenienses, sed etiam
 quam plurimi ex aliis Grae-
 ciae civitatibus. Aeschin. in
 orat. cit. Ad dativum intel-
 ligenda est praep. ἐν. ple-
 nius Libanius ἐν μὲν καιρῷ,
 τοῖς διονυσίαις ἐν δὲ τό-
 πῳ, τῷ τοῦ Διονύσου θεά-
 τρῳ ἐν δὲ θεαταῖς, πᾶ-
 σι τοῖς Ἑλλησι. dicitur quo-
 que in genit. καινῶν τρα-
 γωδιῶν. nostra autem forma

- 163, γὰρ δι' αὐτὸν δεῖ τήμερον τὰ διονύσια. Εἴ-
 „πε τὴν γνώμην Δημέας ὁ ῥήτωρ, συγγενῆς
 „αὐτῷ ἀγχισεύς, καὶ μαθητὴς αὐτῷ ὢν. καὶ
 „γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλλα
 164, πάντα ὅποσα ἂν ἐθέλοι. „ Τῆτι μὲν ἔν
 σοι τὸ ψήφισμα ι). ἐγὼ δὲ σοι καὶ υἱὸν
 ἐβελόμεν ἀγαγεῖν παρὰ σέ, ὃν ἐπὶ τῷ σῶ
 165 ὀνόματι Τίμωνα ὠνόμακα. TIM. Πῶς ὦ
 Δημέα, ὃς ἔδὲ γεγάμηκας, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς
 εἰδέναι η); ΔΗΜ. Ἀλλὰ γαμῶ, ἣν διδῶ
 θεὸς, ἐς νέωτα, καὶ τὸ γεννηθισόμενον, ἄρ-
 166 ῥεν γὰρ ἔσαι, Τίμωνα ἤδη καλῶ. TIM.
 Οὐκ οἶδα εἰ γαμήσεις ἔτι, ὦ ἔτος, τηλικαύ-
 167 τὴν παρ' ἐμῷ πληγὴν λαμβάνων. ΔΗΜ.
 Οἴμοι. τί τῆτο; τυραννίδι Τίμων ἐπιχει-
 ρεῖς, καὶ τύπτεις τὰς ἐλευθέρους, ὃ καθα-
 ρῶς κ) ἐλεύθερος, ἔδ' ἀστὸς ὢν; ἀλλὰ δώσεις
 ἐν τάχει τὴν δίκην, τὰ τε ἄλλα, καὶ ὅτι
 168 τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας γ). TIM. Ἀλλὰ
 ἔκ ἐμπέπρησαι, ὦ μιὰρὲ, ἡ ἀκρόπολις. ὥς
 169 δῆλος εἰ συκοφαντῶν. ΔΗΜ. Ἀλλὰ καὶ πλε-
 τεῖς τὸν ὀπισθόδομον z) διορύξας. TIM. Οὐ
 170 διώρυγται ἔδὲ ἔτος. ὥς ἀπίθανά σε καὶ
 ταῦτα. ΔΗΜ. Διορυχθήσεται μὲν ὕστερον.
 ἤδη

adparetquoque in Demosth. x) καθαρῶς ad utrumque
 de cor. p. m. 471. δεῖ στε- referendum. οὐ καθαρῶς ἐλ.
 φανῶσαι Δημοσθένην, καὶ est cujus vel pater vel ma-
 ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεά- ter fervivit, οὐ καθ. ἀστὸς
 τῷ, Διονυσίοις τοῖς με- vero, cujus pater vel mater
 γάλοις. τραγωδοῖς καινοῖς. Atheniensis non fuit. y) v.
 s) v. ἄγω. t) sc. κομίζω. ἐμπρήθω. z) Pott. Ar-
 u) sc. εἰδόν τε, vel ἔξεστι. chaeol. Lib. I. cap. 8. p. 64.

ἤδη δὲ σὺ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις. TIM. Οὐκ ἔν καὶ ἄλλην ^{a)} λάμβανε. ΔΗΜ. Οἶμοι τὸ μετὰφρενον. TIM. Μὴ κένραχθῃ ^{b)} κατοίσω ^{c)} γάρ σοι καὶ τρίτην. Ἐπεὶ καὶ ¹⁷¹ γελοῖα πάμπαν πάθοιμι ^{d)}, δύο μὲν Λακεδαιμονίων μοίρας κατακόψας ἀνοπλος, ἐν δὲ μιᾶρὸν ἀνθρώπιον μὴ ἐπιτρίψας. μάτην γὰρ αὖ εἶην καὶ νενικηκώς Ὀλύμπια πύξ καὶ πάλην. Ἀλλὰ τί τῆτο; ἔθρασυκλῆς ὁ φιλό- ¹⁷² σοφος ἔτός ἐσιν; ἔμὲν ἔν ἄλλος. Ἐκπε- ¹⁷³ τάσας γὰρ τὸν πώγωνα, καὶ τὰς ὀφρεὺς ἀναστρίνας, καὶ βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, τιτανῶδες ^{e)} βλέπων, ἀνασεσοβημέρος τὴν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην. Αὐτοβορέας τις, ἢ Τρίτων ^{f)}, οἷος ὁ Ζεῦξις ^{g)} ἔγραψεν. Οὗτος ὁ τὸ σχῆμα εὐσταλῆς, καὶ νό- ¹⁷⁴ σμιος τὸ βάδισμα, καὶ σωφρονικὸς τὴν ἀναβολὴν, ἔωθεν μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεξῶν, καὶ τῶν ἡδονῇ χαιρόντων κατηγορῶν, καὶ τὸ ὀλιγαριεὲς ἐπαινῶν. ἐπειδὴ λουσάμενος ^{h)} ¹⁷⁵ ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ ὁ παῖς μεγάλην τὴν κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ, (τῷ ζωροτέ-

M 2

ρω

a) int. πληγὴν. b) v. de eo vid. in Bailii Diction. κράζω. c) v. καταφέρω. h) i. e. statim initio coenae. d) v. πάσχω. e) Erasmi. proxime enim ante coenam lavabant se veteres; hinc f) de Tritonum forma vid. Plutarchus adulatores, qui Pausan. Lib. IX. cap. 21. initio coenae adulari incipiunt, dicit: τοὺς μετὰ τὸ κατὰ πείρας ὕδωρ ἀκουόμενους. de discr. am. et ad. pag. 5c. g) Zeuxis aequalis fuit Iso-cratis, teste Suida; ejus vitam scripsit Carolus Dati Italus, Florent. 1667. conf. Plin. Lib. 35. cap. 9. Plura

176ρω i) δὲ χαίρει μάλισα). καθάπερ τὸ Λή-
 θης. l) ὕδωρ ἐκπιῶν, ἐναντιώτατα ἐπιδείκνυ-
 ται τοῖς ἐωθινοῖς ἐκείνοις λόγοις, προαρπά-
 ζων ὥσπερ ἰκτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὸν πλη-
 177σίον m) παραγκωνιζόμενος. καρύκης τὸ n)
 γένειον ἀνάπλεως, κυνηδὸν ἐμφορῶμενος, ἐπι-
 κεινῶς, καθάπερ ἐν ταῖς λοπάσι τὴν ἀρε-
 178τὴν εὐρήσειν προσδοκῶν o). ἀκριβῶς τὰ τρυ-
 βλία τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, ὥς μηδὲ ὀλί-
 179γον τῷ μυττωτῷ p) καταλίποι. Μεμψίμοι-
 ρος αἰεὶ, ὥς τὸν πλακῦντα ὅλον, ἢ τὸν σὺν
 μόνος τῶν ἄλλων λάβοι, ὅτι περ λιχνείας
 180καὶ ἀπλησίας ὄφελος. μέθυσος, καὶ πάροι-
 νος. ἔκ ἄχρις q) ὠδῆς καὶ ὀρχησῦος μόνον,
 181ἀλλὰ καὶ λαιδορίας καὶ ὀργῆς προσέτι. Καὶ
 λόγοι πολλοὶ r) ἐπὶ τῇ κύλικι s). τότε δὴ
 καὶ μάλισα περὶ σωφροσύνης καὶ κοσμιότη-
 282τος t). καὶ ταῦτα φησὶν ἤδη ὑπὸ τῷ ἀκρά-
 τῳ πονήρως ἔχων, καὶ ὑποτραυλίζων γελοίως.

εἶτα

i) hoc vinolenti fuisse τασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυ-
 tonsores norunt. l) fin- ροῦ καὶ σκορόδου καὶ ὠοῦ.
 guntur enim mortui avi- ἀπὸ τοῦ παντός οὖν σκευά-
 diffime Lethes aquam expe- σματος, τὸ μέρος ἐδήλωσε.
 tere. Virg. Aen. VI. 712 sqq. q) i. e. ebrius non solum (adeo
 hinc Diogenes ap. Lucian. petulans est, ut saltet et can-
 in Nεκρικ. Alexandro prae- tet, sed etc. conf. Cicero
 cipit: σὺ δὲ τὸ Λήθης ὕ- pro Murena cap. 6. r) sc.
 δωρ χανδὸν ἐπισπασάμενος παρ' αὐτοῦ λέγονται. s) si-
 πίε, καὶ αὐτὸς πίε, καὶ militer Theophrastus ἐπὶ
 πολλάκις. m) sc. ἀνακεί- τοῦ ποτηρίου infra XI, 5, 4.
 μενον. n) int. κατὰ. o) nostri beyim Glase Wein.
 quid tam festivum? p) t) sc. λόγον ποιεῖ vel διεξ-
 Suidas: Μυττωτὸν ὑπό- ἔρχεται.
 τριμμά τι διὰ σκορόδου, κα-

εἶτα ἔμετος ἐπὶ τέτοισι u). Καὶ τὸ τελευ-183
 ταῖον, ἀράμενοί x) τινες ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ
 τῆς συμποσίης, τῆς αὐλητρίδος ἀμφοτέραις y)
 ἐπειλημμένον z). πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφων ἔδε-184
 νὶ τῶν πρωτείων παραχωρήσειεν ἄν, ψεύσμα-
 τος ἕνεκα, ἢ θρασυτήτος, ἢ φιλαργυρίας. ἀλ-185
 λά καὶ κολάκων ἐς τὰ πρῶτα, καὶ ἐπισηκεῖ
 προχειρότατα, καὶ ἡ γοητεία προσηγεῖται,
 καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ — οἰμώζεται
 τοιγαρῶν ἔκ εἰς μακρὰν, χρηστὸς ὢν a). Τί186
 τῆτο; παπαί, χερόνιος ἡμῖν b) Θρασυκλῆς.
 ΘΡΑΣ. Οὐ κατὰ ταῦτά ὦ Τίμων τοῖς πολ-187
 λοῖς τέτοις ἀφίγμαι, ὥσπερ οἱ τὸν πλεῖστον
 σὺ τεθνηπότες, ἀργυρίη καὶ χρυσίη, καὶ δεῖ-
 πνων πολυτελῶν ἐλπίδι συνδεδραμήκασι c),
 πολλὴν τὴν κολακείαν ἐπιδειξόμενοι πρὸς ἄν-
 δρα οἷόν σε ἀπλοῖκόν, καὶ τῶν ὄντων d) κοι-
 νωνικόν. Οἶσθα e) γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ188
 δεῖπνον ἱκανόν, ὄψον δὲ ἡδιστον θυμόν, ἢ κάρ-
 δαμον, ἢ εἴ ποτε τρυφώην, ὀλίγον τῶν ἁλῶν
 ποτόν δὲ ἢ ἐννεάκεχνος f). ὁ δὲ τρίβων ἔ-189
 τος, ἧς βέλει πορφυρίδος ἀμείνων. τὸ χρυ-
 σίον μὲν γὰρ ἔδεν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰ-
 γιαλοῖς ψηφίδων μοι δοκεῖ. Σὺ δὲ αὐτῇ χά-190
 ριν ἐσάλην g), ὡς μὴ διαφθείρῃ σε τὸ κἀκι-
 σον τῆτο καὶ ἐπιβελότατον κτῆμα, ὁ πλεῖ-
 στος, ὁ πολλοῖς πολλὰς αἰτίας ἀνηκέστων συμ-
 φορῶν γεγεννημένος. Εἰ γὰρ μοι πείθοιο,191
 μά-

u) sc. γίνεται. x) v. αἰ- c) v. συντρέχω. d) sc.
 ρω. y) sc. χερσὶ. z) v. ἐπι- αὐτῷ χρημάτων. e) v. εἰ-
 λαμβάνω. a) i. e. licet sit δω. f) Pott. T. I. p. 80.
 etc. b) sc. παρὰγίνεται. g) v. στέλλομαι.

μάλιστ' ἄλλον εἰς τὴν θάλατταν ἐμβαλεῖς
 αὐτόν, ἔδεν ἀναγκαῖον ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντα,
 καὶ τὸν φιλοσοφίας πλεῖστον ὄραν δυναμένον.
 192 μὴ μέντοι εἰς βάθος ὧ ἄγαθὲ, ἀλλ' ὅσον εἰς
 βουβῶνας ἐπεμβαῖς ὀλίγον πρὸ τῆς κυμα-
 193 τώδους γῆς, ἐμῆ ὄρωντος μόνου. Εἰ δὲ μὴ
 τοῦτο βούλει, σὺ δὲ h) ἄλλον τρόπον ἀμεί-
 νω κατὰ τάχος ἐκφόρησον αὐτόν ἐκ τῆς οἰ-
 194 κίας. καὶ μὴδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνῆς i), δια-
 δίδους ἅπασιν τοῖς δεομένοις· ὧ μὲν πέντε
 δραχμαῖς, ὧ δὲ μνᾶν, ὧ δὲ τάλαντον *). εἰ
 δέ τις φιλόσοφος εἴη, διμοιρίαν, ἢ τριμοιρίαν
 195 φέρεσθαι δίκαιος. Ἐμοὶ δὲ, καίτοι ἐκ ἐμαυ-
 τοῦ χάριν αἰτῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν
 ἐταίρων τοῖς δεομένοις, ἱκανόν, εἰ ταύτην
 τὴν πῆραν ἐμπλήσας παρὰσχοις l), οὐδὲ
 ὅλους δύο μεδίμνους m) χωροῦσαν αἰγινήτι-
 196 κούς n). Ὀλιγαριθμὴ δὲ καὶ μέτριον χρὴ
 εἶναι τὸν φιλοσοφῶντα, καὶ μηδὲν ὑπὲρ τῆς
 197 πῆρας φρονεῖν o). TIM. Ἐπαινῶ ταῦτά
 σου p) ὧ Θρασύκλεις. πρὸ γοῦν τῆς πῆ-
 ρας, εἰ δοκεῖ, φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμ-
 πλήσω κονδύλων, ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ.
 198 ΘΡΑΣ. ὦ δημοκρατία, καὶ νόμοι, παιό-
 μεθα

h) int. κατ'. i) v. ἀνί- fuisse agricolis frequentio-
 ημι. *) vid. Excurs. ad rem ob magnitudinem. Il-
 h. l. l) v. παρέχω. lud igitur Atticis fuit, quod
 m) Μέδιμνος μέτρον ἐστὶ nobis modius Dresdensis.
 ἑρῶν, οἶον πυρῶν ἢ κρι- caeterum et in hac re hy-
 θῶν. μέτρον δὲ χοινίκων perbole est. o) Erasmi.
 M" H. Suidas. n) Barlaeus Chil. III. cent. 5, 62. p) sc.
 ait, aegineticum modium ῥήματα vel βουλεύματα.

μεθα ὑπὸ τοῦ καταράτῃ ἐν ἐλευθέρῃ τῇ πόλει.
 TIM. Τί ἀγανακτεῖς ὦ ἄγαθὲ Θρασύκλεις; μῶν
 παρακένευσμαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ χοϊνί-
 κας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτταρας. Ἀλλὰ τί τοῦτο; 199
 πολλοὶ ξυνέρχονται. Βλεψίας ἐκεῖνος, καὶ Λά-
 χης, καὶ Γνίφων, καὶ ὅλως τὸ σύνταγμα τῶν
 οἰμωζομένων. ὥς τί οὐκ ἐπὶ τὴν πέτραν ταύ- 200
 την ἀνελθὼν, τὴν μὲν δίκηλλαν ὀλίγον ἀναπαύω,
 πάλαι πεπονηκυῖαν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείους λί-
 θους ξυμφορήσας, ἐπιχαλαζῶ πόρρωθεν αὐ-
 τὰς; ΒΛΕΨ. Μὴ βάλλε ὦ Τίμων· ἀπιμεν
 γάρ. TIM. Ἀλλὰ εἴη ἀναιμωτὶ γε ὑμεῖς, εἰδὲ
 ἄνευ τραυμάτων.

XI.

THEOPHRASTI *)

Characteres Ethici.

I.

ΚΕΦ. 5'. ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΙΑΣ.

1 **Η** δὲ ἀπόνοια ^{a)} ἔστιν ὑπομονὴ αἰσχυρῶν ἔργων καὶ λόγων· ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιοῦτός τις οἷος ὁμῶσαι ^{b)} ταχὺ, κακῶς ἀκῆσαι, καὶ λοιδορηθῆναι δυνάμενος. τῷ ἥθει ἀγοραῖός **2** τις, καὶ ἀνασεσυρμένος, καὶ παντοποιός. ἀμέλει δυνατός καὶ ὀρχεῖσθαι νήφων τὸν κόρδακα ^{c)}, καὶ προσωπεῖον εἶναι ^{d)} ἔχων ἐν κωμικῷ

*) Theophrastus ex Ereso urbe in insula Lesbo oriundus. nomen inde accepit Eresii. Aristoteli magistro suo in schola Atheniensi successit Olymp. 114. a. 3. ante Ch. 314. denatus est Olymp. 123. quum supra 100 annos vixisset. Plura scripsit praeter Characteres, de quibus vid. Diog. Laërt. Lib. V. et Fabric. Biblioth. graec. Lib. III. c. 9. Vol. II. pag. 234 sqq. a) Hujus vocabuli vis facilius in singulis hominibus, qui ita affecti sunt, ut sic describantur, cerni, quam unico vocabulo exprimi potest.

b) v. ὑμνύω. c) Athenaeus Lib. XIV. p. m. 631. εἰσὶ δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησι σπουδαῖαι καὶ φαῦλαι ὀρχήσεις. ὁ μὲν κόρδαξ παρ' Ἑλλησι φορτικός. Ulpian. in Demosth. Olynth. II. p. 31. κορδακισμός ἐστίν εἶδος ὀρχήσεως αἰσχυρᾶς καὶ ἀπρεποῦς. Τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν ἐστὶ πολεμικὴ, ἡ δὲ γελαστικὴ, ἡ χρωῖνται ἐν θεάτροις καὶ πότοις. Lucian. de Saltat. p. m. 112. ἐν ἑκατέρᾳ (κωμωδίᾳ καὶ τραγωδίᾳ) ὀρχήσεως ἴδιόν τι εἶδος ἐστίν, οἷον τραγικῇ μὲν ἡ ἐμμέλεια, κωμικῇ δὲ ὁ κόρδαξ. Memi-

καὶ χορῶ. καὶ ἐν θαύμασι δὲ τὰς χαλκὰς
ἐκλέγειν, καὶ ἑκάστον παριῶν ^e). καὶ μάχε-
σθαι τοῖς τὸ σύμβολον ^f) φέρει καὶ προῖκα θεω-
ρεῖν ἀξιῶσι. δεινὸς δὲ καὶ πανδοκεῦσαι, καὶ 3
πορνοβοσκήσαι, καὶ τελωνῆσαι, καὶ μηδεμίαν
αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύτ-
τειν, μαγειρεύειν, κυβεύειν, τὴν μητέρα μὴ
τρέφειν, ἀπάγεσθαι κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον
πλείω χρόνον οἰκεῖν, ἢ τὴν αὐτῆς οἰκίαν. Καὶ 4
τῷτο ^g) δ' ἂν εἶναι δόξειε τῶν περιϊσαμένων τὰς
ὄχλους, καὶ προσκαλόντων, μεγάλη τῇ φωνῇ
καὶ παρερῥωγυία ^h) διαλεγομένων πρὸς αὐτὰς
καὶ λοιδορουμένων· καὶ μεταξύ οἱ μὲν προσία-
σιν, οἱ δὲ ἀπίασι πρὶν ἀκῆσαι αὐτοῦ· ἀλλὰ
τοῖς μὲν ἀρχὴν, τοῖς δὲ συλλαβὴν, τοῖς δὲ
μέρος τῆς πράγματος λέγει. ἔτι ἄλλως θεω-
ρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοϊαν αὐτῆς, ἢ ὅταν ἢ
πανήγυρις. ἱκανὸς ⁱ) δὲ καὶ δίνας τὰς μὲν 5
φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι,
ταῖς δὲ παρεῖναι ^l). ἔχων ἐχῆνον ἐν τῷ προ-
κολπίῳ, καὶ ὄρμαθὺς γραμματιδίων ἐν ταῖς
χερσίν. ἔτι ἀποδοκιμάζων δὲ ἔδ' ἄρμα πολλῶν 6
ἀγο-

nit hujus saltationis gene- de cor. p. m. 493. Καί τοι-
ris quoque Pausan. L. VI. c. καὶ τοῦτο ἐγὼ λοιδορίαν κα-
22. Varia saltationum gene- τηγορίας τούτῳ διαφέρειν
ra et nomina vide ap. Athen. ἡγοῦμαι. Sic dicitur quoque
L. XIV. pag. 629. d) οὐκ καὶ ταῦτα sup. X, 38. cf.
abest a Mss. vid. Casaub. Ind. h) v. παραρῥήγνυμι.
adnot. ad h. l. e) περιῶν i) idem quod δεινός, δυνα-
Needh. Reiske. f) vid. τός et οἶος. l) perditissimi
Casaub. g) vid. Fisch. ad enim hominis est, semper
h. l. similiter Demosthenes, in judiciis versari.
Theophrasti aequalis, dixit

ἀγοραίων στρατηγεῖν, καὶ εὐθὺς τέτοις δανείζειν,
καὶ τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιοβόλια τῆς ἡμέ-
ρας πράττεσθαι ^{m)}), καὶ ἐφοδεύειν τὰ μαγειρεῖα,
τὰ ἰχθυοπωλεῖα, τὰ ταριχοπωλεῖα. καὶ τὰς
τόκους ἀπὸ τῆ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέ-
7 γειν. Ἐργώδεις δὲ εἰσὶ, τὸ σῶμα εὐλυτον ἔχοντες
πρὸς λοιδορίαν, καὶ φθεγγόμενοι μεγάλη τῇ φω-
νῇ, ὥς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργα-
στήρια.

2.

ΚΕΦ. ΙΓ'. ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ.

1 Ἀμέλει περιεργία δόξειεν εἶναι προσποίη-
σίς τις λόγων καὶ πράξεων, μετ' εὐνοίας. ὁ
δὲ περίεργος, τοιᾷτός τις οἷος ἐπαγγέλλεσθαι
ἀνασᾶς ⁿ⁾ ὃ μὴ δυνήσεται. καὶ ὁμολογούμενα
τῆ πράγματος δικαίᾳ εἶναι ἐν τινὶ σᾶς ἐλεγ-
2 χθῆναι. καὶ πλείω δὲ ἐπαναγκάσαι τὸν παῖ-
δα κερᾶσαι ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκ-
πιεῖν. καὶ διεύργειν τὰς μαχομένους, καὶ ἥς ^{o)}
ἔ γινώσκει ἀτραπῆ ἡγήσασθαι, εἴτα μὴ δύνα-
3 σθαι εὖρεῖν ἔ πορεύεται. καὶ τὸν στρατηγὸν δὲ
προς-

m) Similiter Plato Ap. exploratis viribus suis. o) Socr. cap. 4. χρήματα Fisch. maluit οἷς, quae πράττεσθαι, ut nos Geld emendatio ingenio summi machen. n) Significatur hoc viri quidem digna est, τὴν participio spontanea pro- τοῦ περιέργου quoque εὐ- missio; cum enim in con- νοιαν magis illustrat; sed cione de alicujus rei exe- necessaria non videtur, cum- cutione quaestio est, ὁ περί- omnino Dativus personae xergos nondum rogatus in- ad verbum ἡγήσασθαι in- surgit, se illam in se recipe- telligendus sit. re sponte promittens, non

προσελθὼν ἐρωτῆσαι, πότε μέλλει παρατάττε-
σθαι, καὶ τί μετὰ τὴν αὖριον παραγγέλλει.
καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν, ὅτι ἡ μήτηρ
ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ. καὶ ἀπαγορεύ- 4
οντος τῷ ἱατρῷ, ὅπως μὴ δώσῃ οἶνον τῷ καυματι-
ζομένῳ, Φήσας βέλεσθαι διάπειραν λαμβάνειν,
εὐτρεπίσαι τὸν κακῶς ἔχοντα. Καὶ γυναικὸς δὲ 5
τελευτησάσης, ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνήμα, τῷ τε
ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τῷ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, καὶ
αὐτῆς τῆς γυναικὸς τῷ νομα, καὶ ποδαπῇ ἐσι. καὶ 6
προσεπιγράψαι, ὅτι ἔτοι πάντες χρησοὶ ἦσαν. καὶ
ὁμνῦναι μέλλων, εἰπεῖν πρὸς τὰς περιεσηκῶτας,
ὅτι καὶ πρότερον πολλάκις ὁμῶμοκα.

3.

ΚΕΦ. ΙΕ'. ΠΕΡΙ ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ.

Ἡ δὲ αὐθάδεια ἔστιν ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν κ
λόγοις. ὁ δὲ αὐθάδης, τοιῷτός τις οἷος ἐρω-
τηθεὶς, ὁ δεῖνα πᾶς ἔστιν; εἰπεῖν, Πράγματά
μοι μὴ πάρεχε. καὶ προσαγορευθεὶς, μὴ ἀν- 2
τιπροσειπεῖν. καὶ πωλῶν τι, μὴ λέγειν τοῖς
ὠνυμένοις, πόσῃ ἂν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν τί
εὕρισκει. καὶ τοῖς τιμῶσι, καὶ πέμπουσιν εἰς
τὰς ἐορτάς, εἰπεῖν ὅτι ἔκ p) ἂν γένοιτο διδόμενα.
καὶ ἔκ ἔχειν συγγνώμην ἔτε τῷ ἀπώσαντι αὐτὸν 3
ἀκασίως, ἔτε τῷ ὥσαντι, ἔτε τῷ ἐμβάντι. καὶ
Φίλω

p) videndum, annon ante positum fit. Reiskius ma-
illud ἂν exciderit ἀναλαμ- vult γεύοιτο, non impro-
βάνω, aut ejusmodi ver- bante Fischero.
bum, ita ut ἂν pro ἔαν

Φίλῳ δὲ ἔρανον ^{q)} κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰ-
 πῶν ὅτι ἔκ ἂν δοίῃ, ὕσερον ἢ κείνῳ φέρων, καὶ λέ-
 4 γειν, ὅτι ἀπόλλυσι καὶ τῆτο τὸ ἀργύριον. καὶ
 προσπταίσας ἐν τῇ ὁδῷ, δεινὸς καταράσασθαι
 τοῦ λίθου. καὶ ἔκ ἂν ὑπομεῖναι ^{r)} πολὺν χρόνον
 ἔδεναι. καὶ ἔτε ἄσαι ^{s)}, ἔτε ῥῆσιν εἰπεῖν, ἔτε
 ὀρχήσασθαι ἂν ἐθελῆσαι. δεινὸς δὲ καὶ τοῖς θεοῖς
 μὴ ἐπεύχασθαι.

4.

ΚΕΦ. ΙΘ'. ΠΕΡΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ.

1 Ἔστι δὲ ἡ δυσχέρεια, ἀθεραπευσία σώμα-
 τος, λύπης παρασκευαστική. ὁ δὲ δυσχερὴς
 τοιᾷτός τις οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ
 2 τὰς ὀνυχας μεγάλας περιπατεῖν. καὶ φῆσαι
 ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενῇ ἀρρώσθημα, καὶ
 3 τὸν πατέρα ἔχειν καὶ τὸν πάππον. ἀμέλει
 δὲ δεινὸς καὶ ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις,
 καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις, καὶ
 ταῦτα μὴ θεραπεῦσαι, ἀλλ' ἐᾶσαι θηριωθῆναι.
 4 καὶ τὰς μασχάλας θηριώδεις καὶ δασείας
 ἔχειν ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν. καὶ τὰς
 ὀδόντας μέλανας καὶ ἐσθιομένους ὥς δυσέντευ-
 κτος εἶναι καὶ ἀηδής. καὶ τὰ τοιαῦτα ^{t)},
 ἐσθίων

q) De ἔράνω uberrime disputavit Casaub. ad h. l. repetito τοῦ δεινὸς facile ad-
 r) vulg. καὶ ἀναμεῖναι, οὐκ ἀν ὑπομεῖναι. ἀναμεῖναι mitti posset, si ὑπομεῖναι et
 glossam redolere videtur: a priori penderent. s) v.
 pro ὑπομεῖναι cum Casau- ἄδω. t) sc. ποιεῖν δεινός.
 bono reposui ὑπομεῖναι: vid. Ind.
 non facile enim dici potest

ἐσθίων ἀπομύττεσθαι^{u)}, καὶ ἀπορρίπτειν ἀπὸ
 τῆς σόματος· ἄμα πιεῖν, προσεφυγγάνειν· ἐλαίῳ
 σαπρῶ ἐν βαλανείῳ χρῆσθαι· ἱμάτιον κηλίδων
 μεσὸν ἀναβαλόμενος, εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν. καὶ 6
 εἰς ὀρνιθοσκοποῦ^{x)} τῆς μητρὸς ἐξελθέσης,
 βλασφημῆσαι. θύειν ἀρξάμενοις προσλαλεῖν.
 καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ πο-
 τήριον, καὶ γελάσαι ὡς τεράσιόν τι πεποιηκώς.
 καὶ αὐλᾶμενος δὲ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ μόνος 7
 τῶν ἄλλων. καὶ συντερετίζειν. καὶ ἐπιτιμᾶν
 τῇ αὐλητρίδι μὴ ταχὺ παυσαμένη. καὶ ἀπο-
 πτύσαι δὲ βυλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης, προσ-
 πτύσαι τῷ οἰνοχόῳ.

5.

ΚΕΦ. Κ. ΠΕΡΙ ΑΗΔΙΑΣ.

"Εσι δὲ αἰδία, ὡς ὄρω περιλαβεῖν, ἔντευ- 1
 ξις λύπης ποιητικῇ ἄνευ βλάβης. ὁ δὲ αἰ-
 δὴς, τοιῦτός τις οἶος ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα
 εἰσελθὼν, ἵνα αὐτῷ λαλῇ. καὶ ἀνάγεσθαι δὴ
 μέλλοντας κωλύειν. καὶ προσελθὼν, δεῖσθαι ἐπι-
 σχεῖν

u) Ausus sum ex hac re jam Benzeliū idem fere
 verborum serie ejicere illud conatum esse. Forſan ver-
 θύειν ἀρξάμενος προσλα- ba olim omiſſa, deinde mar-
 λεῖν, paulloque immutatum gini adſcripta, et hinc in
 poſt βλασφημῆσαι ponere: alienum contextus locum
 nullo enim pacto commo- translata ſunt. Tamen hanc
 dus ſenſus ex illo elici pot- audaciam religioni habuiſ-
 erat; variam igitur curatio- ſem, ſi ex inſtituto Theo-
 nem illi adhibere critici ſtu- phraſtus mihi edendus fuiſ-
 duerunt, gratumque fuit ſet. x) ſc. οἶκον.
 mihi quidem, animadvertē-

- 2 σχεῖν γ) ἕως ἂν περιπατήσῃ. καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος z) μασσώμενον σιτίζειν αὐτός, καὶ ὑποκορίζεσθαι πομπύζων. καὶ ἐσθίων δ' ἅμα διηγείσθαι ὡς ἐλλέβορον πίων, ἄνω καὶ κάτω καθαρθεῖη, καὶ ζῶμῃ τῇ παρακειμένῃ ἐν τοῖς ὑποχορήμασιν αὐτῷ μελαντέρῃ a) ἢ χολῇ.
- 3 καὶ ἐρωτῆσαι b) δὲ δεινὸς ἐναντίον τῶν οἰκείων, ὡς ποῖα ἡμέρα μὲν ἔτικτες. καὶ ὅτι ψυχρὸν ὕδωρ ἐστὶ παρ' αὐτῷ λακκαῖον. καὶ ὡς κῆπος λάχανα πολλὰ ἔχων καὶ ἀπαλὰ, καὶ ὅτι ἡ οἰκία αὐτῇ πανδοκεῖον ἐστὶ. καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτῇ ποῖός τις. καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ τῇ ποτηρίῃ c) ὅτι τέρψον τὰς παρόντας.

6.

ΚΕΦ. ΚΒ. ΠΕΡΙ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

- 1 Ἡ δὲ ἀνελευθερία ἐστὶ περιχρῖσθαι τις, ἀπὸ φιλοτιμίας δαπάνην εἰς ἔχουσα d). ὁ δὲ ἀνελεύθερος τοιῷτός τις οἷος νικήσας τραγωδοῖς, ταινίαν ἀναθεῖναι ξυλίνην τῷ Διονύσῳ, ἐπιγράψας αὐτῇ τὸ ὄνομα. καὶ ἐπιδόσεων γινομένων ἐκ τῇ δήμῳ, ἀναστὰς σιωπᾶν, ἢ ἐκ τῇ μέσου ἀπελθῆναι. καὶ ἐκδιδᾶς αὐτῇ θυγατέρα, τοῦ μὲν
- γ) v. ἐπέχω. z) v. ἀφαιρέομαι. a) int. εἴη. caeterum nigrum illud jus, quod λακωνικὸς ζῶμὸς appellari solebat, (vid. Stobaeus Serm. XXX.) etiam aliis Graeciae gentibus haud incognitum erat, ut ex Athenaeo Casaubonus notat. b) int. τὴν μητέρα. c) int. εἰπεῖν. d) οὐκ inferere auctus sum ante ἔχουσα. Casaub. pro ἀπὸ φιλοτιμίας vult ἀφιλοτιμίας — φεύγουσα. Fisch. ἀποφιλοτιμίας. Reiske ἔχθουσα.

μέν ἱερεῖς, πλὴν τῶν ἱερῶν, τὰ κρέα ἀποδίδοσθαι.
 τὰς δὲ διακονῶντας ἐν τοῖς γάμοις οἰκοσίτας μισθώ-
 σασθαι. καὶ τριηραρχῶν, τὰ τῷ κυβερνήτῃ σρώ- 3
 ματα ἀπὸ τῷ κατασρώματος ὑποσορέννυσθαι, τὰ
 δὲ αὐτῷ ἀποτιθέναι. καὶ ἐξ ἀγορᾶς δὲ ὀψωνήσας,
 τὰ κρέα αὐτὸς φέρειν καὶ τὰ λάχανα ἐν τῷ προ-
 κολπίῳ. καὶ ἔνδον μένειν ὅταν ἐκδῶ θοιμάτιον 4
 ἐκπλῦναι. καὶ φίλῃ ἔρανον συλλέγοντος, προειδό-
 μενος, ἀποκάμψας ^{e)} ἐκ τῆς ὁδῆς οἴκαδε πορευθῆ-
 ναι. καὶ μὴ πρίσθαι θεραπεύοντας, ἀλλὰ μι- 5
 σθῆσθαι εἰς τὰς ἐξόδους, καὶ ἀνασᾶς τὴν οἰκίαν
 καλλῦναι, καὶ τὰς κλῖνας ἐκκορῆσαι. καὶ καθε-
 ζόμενος παρασρέψαι τὸν τρίβωνα ὃν αὐτὸς φορεῖ.

7.

ΚΕΦ. ΚΤ. ΠΕΡΙ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ.

Ἀμέλει δὲ ἡ ἀλαζονεία δόξειεν εἶναι προς- 1
 δοκία τινῶν ἀγαθῶν ἢ ὄντων. ὁ δὲ ἀλαζών,
 τοιοῦτός τις οἷος ἐν τῷ Δείγματι ^{f)} ἐσηκῶς διη-
 γεῖσθαι ξένοις, ὡς πολλὰ χρήματα αὐτῷ ἔσιν
 ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ περὶ τῆς ἐργασίας τῆς
 δανειστικῆς διεξιέναι, ἡλίκη ^{g)}, καὶ αὐτὸς ὅσα
 εἴληφε ^{h)}. καὶ συνοδοιπόρῃ ἀπολαύσας ἐν τῇ 2
 ὁδῷ, λέγειν ὡς μετ' Ἀλεξάνδρου ἐστρατεύσατο.
 καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτήρια ἐκόμισε, καὶ πε-
 ρὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους
 εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀμφισβητῆσαι. καὶ 3
 γράμματα εἰπεῖν ὡς πάρεσι παρ' Ἀντιπά-
 τρος,

e) Fischerus perperam διαζεύγματι, vid. Casaub.
 notavit, carere hac voce g) sc. ἐστὶ. h) v. λαμβάνω.
 thesaurum Steph, f) vulgo

τρεῖς i), τρίτον δὲ λέγοντα παραγενέσθαι αὐ-
 τὸν εἰς Μακεδονίαν, καὶ δεδομένης αὐτῷ ἑξα-
 γωγῆς ξύλων ἀτελῆς, εἰπεῖν ὅτι ἀπείρηται,
 ὅπως μὴδ' ὑφ' ἐνὸς συκοφαντηθῇ. καὶ ἐν τῇ
 σιτοδείᾳ ὥς πλείω ἢ πέντε τάλαντα γένοιτο
 αὐτῷ τὰ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν
 4 πολιτῶν. καὶ ἀγνώσων δὲ παρακαθημένων,
 κελεύσαι θεῖναι τὰς ψήφους, καὶ ποσῶν αὐτάς
 καθ' ἑξακοσίχς, κατὰ μναῖν· καὶ προστιθεῖς
 πιθανὰ ἐνάστοις τέττων ὀνόματα, ποιῆσαι δέκα
 5 τάλαντα. καὶ τέτο 1) Φῆσαι εἰσενηνοχέναι m)
 εἰς ἐράνχς αὐτόν. καὶ τὰς τριηραρχίας n) εἰπεῖν
 ὅτι ἔ τιθήσιν, ἔδδ τὰς λειτουργίας ὅσας λελει-
 τέρε

i) Idem ille est, quem
 Lucianus in Encom. De
 mosth. loquentem facit,
 vid. de illo Curtii Lib. X.
 cap. 4. et Fisch. Ind.
 1) Etsi commodè intelligi
 possit τὸ ἀργύριον, tamen
 magis placet καὶ τοῦτο ex-
 plicare, *praeterea, insu-*
per, ut iupra I, 4. Sic
 quoque ingenium ostenta-
 toris magis illustrat: pri-
 mum enim inepte referret,
se haec tanquam erantum de-
disse, quum id, quod jam
 antea narraverat, *se ea*
gratis dedisse, multo magis
 ad gloriam suam pertine-
 ret; quam gloriam ipse
 his postremis verbis minue-
 ret: deinde autem nostra
 interpretatio optime rei

convenit; *quamquam jam*
tanta dederim, ait ostenta-
 tor, *nihilominus tamen non*
recusavi praeterea ad ἐράνους
colligendos pecuniam confer-
re: denique sic non opus
 est αὐτὸν mutare in αὐτῶν,
 quod Fischero placuit in
 Ind. licet in notis rejecerit.
 Nolo addere, quod et se-
 quentia sic optime cum
 praecedentibus cohaereant,
 nostramque interpretatio-
 nem suadere videantur. m)
 v. εἰσφέρω. n) Magni
 sumtus ad eas requireban-
 tur, quoniam τὸν τριηραρ-
 χούντα oportebat instruere
 illam triremem, cui prae-
 esset: caeterum τριηραρχία
 species λειτουργίας fuit.

τέργηκε. καὶ προσελθὼν δὲ τοῖς τὰς ἵππους τὰς
ἀγαθὰς πωλῆσι, προσποιήσασθαι ὠνητιᾶν. καὶ
ἐπὶ τὰς σκηναὺς ἐλθὼν, ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο
τάλαντα. καὶ τῷ παιδί μάχεσθαι ὅτι ἔκ ἔχων 6
χρυσὸν αὐτῷ ἀκολυθεῖ. καὶ ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν
οἰκῶν, φῆσαι ταύτην εἶναι τὴν πατρῴαν, πρὸς τὸν
μὴ εἰδότα. καὶ ὅτι μέλλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ
ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

8.

ΚΕΦ. ΚΔ. ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἔστι δὲ ὑπερηφανία καταφρόνησις τις 1
πλὴν αὐτῆ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ ὑπερήφανος τοῖος-
δὲ τις, οἷος τῷ σπεύδοντι ο) ἀπὸ δείπνου ἐν-
τεύξεσθαι p) φάσκειν ἐν τῷ περιπατεῖν. καὶ 2
εὖ ποιήσας, μεμνήσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ βιά-
ζειν. καὶ προσελθεῖν πρότερος ἔδενι θαλῆσαι
καὶ τὰς πωλῆντάς τι καὶ μέμισθωμένους q)
δεινὸς κελεύσαι ἥκειν πρὸς αὐτὸν ἅμ' ἡμέρας.
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς 3
ἐντυγχάνουσι, καὶ τῷ κεκυφώς. ὅταν δὲ αὐτῷ
δόξη ἐσιᾶν τὰς φίλας, αὐτὸς μὴ συνδειπνεῖν,
ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτὸν τινὶ συντάξαι αὐτῶν ἐπι-
μελεῖσθαι. καὶ προαποσέλλειν δὲ ἐπ' αὐτὸν πορεύη. 4
ται

ο) int. ex sequ. ἐν- φαγεῖν. q) participium
τυγχάνειν αὐτῷ. p) v. aut mediū significationem
ἐντυγχάνω. caeterum ul- habet, aut legendum vide-
tro statim vldi, legendum tur μισθουμένους.
esse φάσκειν pro inepto

ται τὸν ἔρχντα ὅτι ἔρχεται. καὶ ἔτε ἐπ' ἀλειφό-
 μενον αὐτὸν ἔτε ἐσθίοντα ἐᾶσαι ἂν εἰσελθεῖν.
 5 Ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμενος πρὸς τινά, τῷ παιδὶ
 συντάξαι τὰς ψήφους διωθεῖν. καὶ κεφάλαιον
 6 ποιήσαντι, γράψαι αὐτῷ γ) εἰς λόγον. Καὶ μὴν
 ἐπισέλλων μὴ γράψαι, ὅτι χαρίζοιο ἂν μοι, ἀλλ',
 ὅτι βέλομαι γενέσθαι· καὶ ἀπέσειλα πρὸς σε
 ληψόμενος s). καὶ, ὅπως ι) ἄλλως μὴ ἔσαι, καὶ,
 τὴν ταχίστην.

9.

ΚΕΦ. ΚΖ. ΠΕΡΙ ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ὀψιμαθία φιλοπονία δόξειεν ἂν εἶ-
 ναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν. ὁ δὲ ὀψιμαθὴς τοιῷ-
 τός τις, οἷος ῥήσεις μανθάνειν ἐξήκοντα ἔτη
 γεγονώς· ταῦτα ἄσιον παρὰ πότον ἐπιλαν-
 2 θάνεσθαι. καὶ παρὰ τῷ υἱῷ μανθάνειν ἐπὶ
 τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα. καὶ εἰς ἀγρὸν, ἐφ'
 ἵππου ἀλλοτρίου ὀχέμενος, ἅμα μελετᾶν υ)
 3 ἀσπάζεσθαι. καὶ πεσὼν τὴν κεφαλὴν καται-
 σχῦναι. καὶ πρὸς μακρὸν ἀνδριάντα παί-
 ζειν. καὶ πρὸς τὸν ἑαυτῷ ἀκόλκθον διατοξεύ-
 εσθαι, καὶ διακοντίζεσθαι. καὶ ἅμα μαν-
 θάνειν x) παρ' αὐτῷ, ὥς ἂν καὶ ἐκείνου μὴ
 ἐπι-

r) primum quidem vide-
 batur legendum esse αὐτὸ, ὅρα, ut supra X, 147. u) ut
 sed puto si id voluisset sup. 4, 5. ἅμα πλεῖν προσε-
 Theophr. scripsisset potius συγγάνειν. x) Intellige vel
 τοῦτο. ὑπερηφανία in eo po- adeo adde κελεύειν, nisi pu-
 sita est, quod nihil ipse fa- tes ὡς per quamquam expli-
 cit, sed pueros sibi facere cariaut pro eo ὅσα legi posse.

ἐπισταμένου. καὶ παλαιῶν γ) ἐν τῷ βαλαμείῳ
πυκνὰ τὴν ἑδραν σρέφειν.

ΙΟ.

ΚΕΦ. ΚΗ. ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἔσι δὲ κακολογία ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς 1
τὸ χεῖρον ἐν λόγοις. ὁ δὲ κακολόγος τοῖόςδε
τις ἐστίν, οἷος ἐρωτηθεὶς, ὁ δεῖνα τί ἐσι; κα-
θάπερ οἱ γενεαλογεῖντες, πρῶτον ἀπὸ τῆς γέ-
νης αὐτῆς ἀρξασθαι. Ὁ μὲν πατὴρ Σωσίας 2
ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο· ἐγένετο δ' ἐν τοῖς στρα-
τιώταις Σωσίστρατος z). ἔπειτα δ' ἐς τὰς δη-
μότας ἐνεγράφη. ἡ μὲντοι μήτηρ εὐγενὴς
Θράττα a) ἐσί· τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῇ πα- 3
τρίδι εὐγενεῖς εἶναι φασίν· αὐτὸς δὲ ἄτος ὥς
ἐκ τῶν γεγονῶς κακὸς μασιγίας· καὶ ἐπὶ
τέτοις διεξιὼν, αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς ὁδοῦ
τὰς παριόντας ἀρπάζουσι. καὶ κακῶς λεγόν- 4
των ἐτέρων συνεπιλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὸς, λέ-
γων, καὶ ἐγὼ τῆτον τὸν ἄνθρωπον πάντων
μάλιστα μεμίσηκα, καὶ γὰρ εἰδεχθῆς τις
ἀπὸ τῆς προσώπου ἐστίν. ἡ δὲ πονηρία ἔδεν
ὁμοιον. σημεῖον δὲ, τῇ γὰρ ἑαυτῇ γυναικὶ
τρεις χαλκὰς εἰς ὄψον δίδωσι. καὶ τῷ ψυ-
χρῷ b) λῆεσθαι ἀναγκάζει τῇ Ποσειδῶνος ἡ-
μέρᾳ. καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τῆς ἀνα- 5
σάν-

N 2

γ) int. ὡς ante παλαί- vid. Casaub. et sup. X, 65.
ων. z) ut si nos diceremus a) Ironia; sic nos dicimus
er hießs vormals Ochs, her- ein Pohluisches Fräulein. b)
nach ward er Ochsenstern. sc. ἕδατι.

πάντος ^{c)} εἰπεῖν. καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ τῶν
φίλων καὶ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν
τετελευτηκότων κακῶς λέγειν.

XII.

ANACREONTIS *) CARMINA.

I.

O. 2. ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φύσις κέρατα ταύ- ροις, Ὅπλας δ' ἔδωκεν ἵπ- ποις, Ποδωκίην λαγωοῖς, Λέξσι χάσμι' ὀδόντων. 5 Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νη- κτόν·	Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι. Τοῖς ἀνδράσι Φρόνημα^a Γυναιξὶν ἔκ' ἔτ' εἰ- χεν ^{a)}). Τί ἔν δίδωσι; καλ- λος, 10 Ἄντ' ἀσπίδων ἀπα- σῶν, Ἄντ'
---	--

c) Facile intelligitur καὶ ἀπελθόντος, sicut κακὰ ad εἰπεῖν. nos eadem ellipsi utimur.

*) Anacreon Tei Joniae urbe (unde Tejus dictus) natus est, regnante Sardibus Croeso, et vixit Cyri et Cambyſis temporibus. Vid. Fabric. Biblioth. Gr. Lib. II. cap. XV. pag. 567. Tom. I.

et Baylii Dict. Minima pars carminum suorum ad nostras manus pervenit, et de illis quoque, quae habemus, quaeque maximam partem ionica dialecto scripta sunt, dubitat Pauw, an sint Anacreontis. Mihi perinde erit, quomodo scriptorem appellaveris: pulchra sunt carmina, id satis est. a) vid. Excurs. ad h. l.

Ἄντ' ἐγχείων ἀπάν-
των,

Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον,
Καὶ πῦρ, καλὴ τις ἔσα.

2.

O. 5. ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἑρώ-
των

Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυ-
θήρης

Μίξωμεν Διονύσῳ

Τὸ ῥόδον τὸ καλλί-
φυλλον

Ἰοστέφεται καλοῖς ἰχ-
λοις

Κροτάφοισιν ἀρμόσαν-
τες

Χαρίτεσσι συγχορεύ-
ων.

5 Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶν-
τες.

Στέψον ἔν με, καὶ
λυρίζων

Ῥόδον ὧ φέριζον ἄν-
θος

Παρά σοῖς, Διόνυσε,
σηκοῖς.

Ῥόδον εἶαρος μέλημα.

Ῥοδίνοισι σεφανίσκοις

Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερ-
πνὰ.

15 Παπυκασμένος χορεύ-
σω.

3.

O. 9. ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμὴ πέλεια

Πόθεν πόθεν πέτα-
σαι;

5 Πνέεις τε καὶ ψεκά-
ζεις;

Πόθεν μύρων τοσά-
των

Τίς εἶς; τί σοι μέλει
δέ;

Ἐπ' ἡέρος θέεσθα,

Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε

Πρὸς

- Πρὸς παῖδα, πρὸς
 Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάν-
 των
 10 Κρατῆντα καὶ τύραν-
 νον.
 Πέπρακέ μ' ἡ Κυ-
 θήρη
 Λαβῆσα μικρὸν ὕμνον·
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα·
 15 Καὶ νῦν ὄρας b) ἐ-
 κείνῃ
 Ἐπισολὰς κομίζω·
 Καὶ φησιν εὐθέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσειν·
 Ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ
 με,
 20 Δάλη μενῶ παρ' αὐ-
 τῷ.
 Τί γάρ με δεῖ πέτα-
 σθαι
 Ὄρη τε καὶ κατ' αἶ-
 γρες,
 Καὶ c) δένδρεσιν κα-
 θίζειν,
 Φαγῆσαν ἄγριόν τι;
 25 Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 Ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτῆ·
 Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπί-
 νει.
 30 Πιῆσα δ' αὖ χορεύ-
 σω,
 Καὶ δεσπότην γέρον-
 τα
 Πτεροῖσι συγκαλύψω.
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐ-
 τῷ
 Τῷ Βαρβίτῳ καθεύδω.
 35 Ἐχεις ἅπαντ', ἅπ-
 ελθε
 Λαλιζέραν μ' ἔθηκες,
 Ἀνθρώπε, καὶ κο-
 ρώνης.

b) Sequutus sum Steph.
 Baxt. Pauwium et Zeunium,
 licet eorum sententiam non
 penitus rejecerim, qui vul-
 gare illud οἶας per ταύτας
 vel οὕτως explicari posse pu-

tant. c) non opus est Pau-
 wii aut aliorum correctione
 καὶν. commodissime enim
 intelligitur ἐν vel rectius
 ἐπὶ. παραδειγμάτων πάν-
 τα μεστὰ.

4.

O. II. ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,	Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλ-
Ἀνακρέων, γέρων εἷ.	θον,
Λαβὼν ἑσοπτρον ἄ-	Οὐκ οἶδα· τῷτο δ' οἶδα,
θρει	Ὡς τῷ γέροντι d)
Κόμας μὲν ἔκετ' ἔσας,	μᾶλλον
5 Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.	10 Πρέπει τὰ τερπνὰ
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας	παίζειν,
μὲν,	Ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

5.

O. 15. ΕΙΣ ΤΟ ΑΦΘΟΝΩΣ ΖΗΝ.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύ-	Οὐδὲ Φθονῶ τυράννοις.
γεω e)	5 Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Τῷ Σαρδίων ἄνακτος,	Καταβρέχειν ὑπὴνην.
Οὐθ' αἰρέει με χρυσὸς,	Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι

Κα-

d) facillime intelligitur τοσούτω ante μᾶλλον. e) Ms. Vaticano et Bentleio haec lectio debetur. vulgo erat οὐ μ. μ. γύγαο. alia scriptura Vat. exhibet τὰ Γύγου, quod Pauwio placuit. insolitum ac durum videtur, a poeta adduci Gygem jam dudum mortuum, eumque appellari τὸν σαρδ. ἄνακτα, quasi adhuc viveret, sed imitatio illius Archi-

lochici, quod legimus apud Plutarchum: Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει aperta est. de Archilocho haec apud Herodot. L. I. 12. leguntur: Γύγης, τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γε- νόμενος, ἐν ἰάμβῳ τριμέ- τρῳ ἐπεμνήσθη. de ipso Gyge vid. plura ap. Herod. l. c. 8. sqq. et ap. Suidam.

Καταξέφειν κάρηνα.
 Τὸ σήμερον μέλει μοι,
 10 Τὸ δ' αὔριον τίς οἶ-
 δεν;
 'Ως ἔν' ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,

Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
 Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
 Μὴ νῆσος, ἣν τις ἔλθῃ,
 15 Λέγῃ, Σὲ μὴ δεῖ πί-
 νεῖν.

6.

O. 17. ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύ-
 σας ^f),
 'Ηφαιστε, μοὶ ποιήσον,
 Πανοπλίαν ^g) μὲν ἔχί.
 Τί γὰρ μάχαισι κα-
 μοί;
 5 Ποτήριον δὲ κοῖλον,
 "Οσον δύνῃ βάθυνον.
 Ποίει δέ μοι ^h) κατ'
 αὐτὸ,
 Μήτ' ἄσρα ⁱ), μήθ'
 αἰμάξας

Μὴ συγνὸν 'Ωρίωνα
 10 Τί Πλειάδεσσι κα-
 μοί ^l);
 Τί δ' ἄστέρεσσιν Βοώ-
 τεω ^m);
 Ποίησον ἀμπέλας μοι,
 Καὶ Βότρυας κατ' αὐ-
 τὸ,
 Καὶ χρυσέας ⁿ) πα-
 τέντας,
 15 'Ομῶ καλῶ Λυαίῳ
 "Ερωτα καὶ Βάθυλλον.

7.

^f) totum hoc Odarium exstat in Gell. N. A. L. XIX. c. 9. ^g) Poëta respicit arma Achillis, quae Vulcanus fecerat, Hom. Iliad. XVIII. ^h) καὶ μὴ ποίει. edd. vett. Gellii. ⁱ) Zeunii, qui putat poëtam a genere ad singula transire, ratio magis placet, quam Pauwii, qui per ἄσρα κατ' ἐξοχήν canes intelligi vult. Idem

Zeun. legere cupit αἰμάξαν, quod opus esse non puto. ^l) Τί Πλειάδων μέλει μοι, Edd. Gellii vett. et Ms. Vatic. ^m) τί δ' ἄστέρος B. edd. G. vett. τί γὰρ καλοῦ B. Vat. lectionis varietatem in sequentibus versibus fere infinitam vid. ap. Zeunium et Pauwium, ⁿ) vid. sup. V. 9, 3.

7.

O. 19. ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙ ΠΙΝΕΙΝ.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 Πίνει δὲ Δένδρ' αὐτήν·
 Πίνει Θάλασσα δ' Αὐ-
 ρας·

Ὁ δ' Ἥλιος Θάλασ-
 σαν *).

5 Τὸν δ' Ἥλιον Σελήνη·
 Τί μοι μάχεσθ', ἐταῖ-
 ροι,
 Κ' αὐτῷ θέλοντι πί-
 νειν;

8.

O. 22. ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Παρά τὴν σκιὴν, Βά-
 θυλλε,
 Κάθισον· καλὸν τὸ
 δένδρον.

Ἀπαλὰς σείει δὲ χαί-
 τας

Μαλακωτάτῳ κλαδί-
 σκῳ ^ο).

5 Παρά δ' αὐτῷ ἐρεθί-
 ζει ^ρ)

Πηγὴ ῥέουσα Πειθεῖς.

Τίς ἂν ἐν ὄρῳι παρ-
 ἐλθοι

Καταγώγιον τοιᾶτο;

9.

O. 23. ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ πλῆτος εἶγε χρυ-
 σῶ ^q)

Τὸ ζῆν παρῆγε ^τ)
 θνητοῖς,

Ἐκαρ-

*) Sic Cicero de Nat. Athen. Deipn. Lib. I, p. 21. Deor. II, 15. Sol oceani ali-
 tur humoribus. o) facile in-
 telligitur ἐν. p) ἑταπτον
 τὸ ὑρχεισθαι, ἐπὶ τοῦ κι-
 νείσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι.

Athen. Deipn. Lib. I, p. 21.

q) nihil mutandum, nam

uti Θεσαυρὸς χρυσοῦ dicitur,

quod in vita Aesopi legere

memini, sic quoque πλοῦτος

χ. dici potest, τ) al. παρῆχε.

Ἐκαρτέρην Φυλάττων,
 Ἴν' αὖ Θανεῖν ἐπέλθῃ,
 5 Λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ·
 Εἰ δ' ἔδὲ τῷ πρία-
 σθαι

Τὸ ζῆν ἔνεσι θνητοῖς,
 Τί καὶ μάτην σενάζω;

Τί καὶ γόγῃ προπέμ-
 πω;
 10 Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρω-
 ται *),
 Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·
 Πίοντι δ' οἶνον ἡδύν,
 Ἐμοῖς Φίλοις συνεῖναι.

10.

O. 24. Εἰς ΕΑΤΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέ-
 χθην,

Βιότῃ τρίβον ὀδεύειν·

Χρόνον ἔγνων ὃν παρ-
 ῆλθον·

Ὅν ἔχω δραμεῖν δ' s)
 ἔκ οἶδα.

5 Μέθετέ με φροντί-
 δεσ t)·

Μηδέν μοι καὶ ὑμῖν
 ἔστω.

Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ
 τέλος,

Παίξω, γελάσω, χο-
 ρεύσω

Μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῃ.

11.

*) Similiter Euripid. *Alcest.* 20. — τῇδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ Θανεῖν πέπρωται. s) Sic reposui pro ὃν δ' ἔχω δρ. οὐκ ο. t) tam hic quam sequens versus corruptus est, sed sanare non audeo. Baxter non probat. inepte inserit αἰ post με. Zeunius auctor est, ut legatur μέθετ' οὖν με, φροντίδες δὲ, quod optimum est, donec reperiatur melius. sed alteram emendationem τί μοι καὶ ὑμῖν ἔστι; non probat.

11.

O. 25. ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Ὅταν πῖω τὸν οἶνον,
 Εὐδᾷσιν αἱ μέριμναι·
 Τί μοι πόνων, τί μό-
 χθων,
 Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 5 Θανεῖν με δεῖ καὶ μὴ
 θέλω ^{u)}·

Τί τὸν βίον πλανῶ-
 μαι;
 Πίωμεν ἔν τὸν οἶνον,
 Τὸν τῷ καλῷ Λυαίᾳ·
 Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡ-
 μάς
 10 Εὐδᾷσιν αἱ μέριμναι.

12.

O. 26. ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλ-
 θῃ ^{x)},
 Εὐδᾷσιν αἱ μέριμναι·
 Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ
 Κροίσκ
 Θέλω καλῶς αἰεῖδειν,
 5 Κισσοσεφῆς δὲ κεῖμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυ-
 μῶ.

Ὅπλίζ' ^{y)}, ἐγὼ δὲ
 πίνω·
 Φέρε μοι κύπελλον, ὦ
 παῖ.
 Μεθύοντα γὰρ με
 κεῖσθαι
 10 Πσλὺ κρεῖσσον, ἢ θα-
 γόντα.

13.

u) si vel in unico codice
 exstaret κακόντα Baxteri
 conjectura, sine dubio vul-
 gatam lectionem illius scho-
 lion existimarem. nunc au-
 tem cum multis errare ma-
 lo, quam eum uno Baxte-
 ro. Zeunius legi jubet κα-
 τάχρη. x) Sic correximus,

ut metro succurramus, vul-
 gatum εἰσελθῇ, quod jam
 Baxterus mutaverat in εἰς-
 ἐλθῇ. Scaliger ὅταν εἰς με
 Βάκχος ἔλθῃ. y) i. e. ar-
 ma capiat, quisquis vult, ego
 bibam. vel pueri sciunt,
 omnes scriptores sic secun-
 da persona uti.

13.

O. 30. ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἱ Μῆσαι τὸν Ἑρω-
ταΔήσασαι ^{z)} σεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδω-
καν

Καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια

5 Ζητεῖ λύτερα φέρεσθαι,
Λύσασθαι τὸν Ἑρωτα.
Καὶ λύσῃ δέ τις αὐ-
τὸν,Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ.
Δαλεύειν δεδίδακται.

14.

O. 31. ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Ἄφες με, τὰς θεάς,
σοι ^{a)},Πιεῖν, πιεῖν ἀμυσιῖ
Θέλω, θέλω μανῆναι.Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων ^{b)}
τε,5 Χ' ὁ λευκόπτερος Ὀρέσης
Τὰς μητέρας κτανόν-
τες.

Ἐγώ

z) v. δέω. Omnes in hoc Odario versus Pherecratii sunt, secundum hoc schema — — | — vv | — v aut si mavis — — | — v | v — | v. a) Commode intelligitur ὄμνυμι vel ἐπόμνυμι, quod jam Faber et post eum alii monuerunt, nihil igitur in contextu mutandum. Eodem modo Marcus Antoninus L. VII. cap. 17. ait ἀπέρχου τοὺς Θεοὺς σοι et Arrianus in Epictetum L. III. c. 26. παύ-

σαι τοὺς Θεοὺς σοι. Plenius apud Achillem Tatium L. V. c. 20. exstat ὄμνυμι σοι τοὺς σώσαντάς σε Θεοὺς. b) Vid. de eo Pausan. L. VIII. p. 646. Plut. de exsil. p. m. 602. de eo quoque Euripides Tragoediam scripsit; neque minus pertinent huc Timoclis versus, qui exstant ap. Stobaeum, Serm. CXXIII. p. m. 614. ὁ νοσῶν τι μανικὸν, Ἀλκμαίων ἐσκέψατο.

Ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
 Πιὼν δ' ἐρυθρόν οἶνον,
 Θέλω, θέλω μανῆναι.

10 Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς
 πρὶν,
 Δεινὴν κλονῶν Φαρύ-
 ττην,
 Καὶ τόξον Ἰφίτειον ^c).
 Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,

Μετ' ἀσπίδος κραδαί-
 νων

15 Τὴν Ἑκτορος μάχαι-
 ραν ^d).

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελ-
 λον,

Καὶ σέμμα τῆτο χαί-
 ταις,

Οὐ τόξον, δ' μάχαι-
 ραν,

Θέλω, θέλω μανῆναι.

15.

O. 33. ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν, Φίλη χελιδών,
 Ἐτησίη μολᾷσα.

Θέρει πλέκεις καλιήν,
 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος

5 Ἡ Νεῖλον ἢ ^e)
 Μέμφιν.

Ἐρως δ' αἰεὶ πλέκει
 μευ

Ἐν καρδίῃ καλιήν.

Πόθος δ' ὁ μὲν πτε-
 ρᾷται,

Ὁ δ' ὥς ἐστιν ἀκμήν,

10 Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἦδη.

Βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ

Κεχρηνότεων νεοττῶν.

Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρὰς

Οἱ μείζονες τρέφουσιν.

15 Οἱ δὲ τραφέντες εὖ-
 θυς

Πάλιν κύουσιν ἄλλας.

Τί μῆχος ἔν γένη-
 ται;

Οὐ

^e) de Iphito ab Hercule ^d) Vid. Homer. Iliad. VII, occiso vid. Pausan. L. III. 303. ^e) ἐπὶ τῇ ἀδ Νεῖ-
 ρον quam Μέμφιν refer-
 mer. Odyss. XXI, 9 sqq. tur.

Οὐ γὰρ σθένω τοσά-
της

"Ερωτας ἐκσθῆσαι f).

16.

O. 35. ΕΙΣ ΕΤΡΩΠΗΝ.

Ὁ Ταῦρος ἔτος, ὦ
παῖ,

Ζεὺς μοι δοκεῖ τις g)
εἶναι

Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώ-
τοις

Σιδωνίην γυναῖκα h).

5 Περᾶ δὲ πόντον εὐρὺν,

Τέμνει δὲ κύμα χη-
λαῖς

Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος
ἄλλος

Ἐξ ἀγέλης i) ἔλα-
σθῆις

Ἐπλευσε τὴν θάλασ-
σαν,

10 Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖ-
νος.

17.

O. 36. ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τὰς νόμους δι-
δάσκεις,

Καὶ ῥητόρων ἀνάγ-
κας;

Τί δέ μοι λόγων το-
σέτων l),

Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;

5 Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἀπα-

f) Recepi elegantissimam Pauwii conjecturam, quae et Brunckio placuit. Vulgo legebatur ἐκσθῆσαι. g) τις mirum quendam ornatum efficit, qui sentiri magis quam exprimi potest; idem fere est ac ἂν, non enim

cum Zeunio credendum, Anacreontem plures Joves existimasse. h) vid. sup. V. 7. i) nihil mutandum, donec docueris, Poëtam choriambo, seu, quod idem, trochaeo et jambo uti non debuisse. l) int. μέλει.

Ἀπαλὸν πόμα ^{m)} Λυ- ΙΟ Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον,
αῖς· ὦ παῖ·
Μᾶλλον δίδασκε παί- Τὴν ψυχὴν με κάρω-
ζειν σον·
Χρυσῆς μετ' Ἀφροδί- Βραχὺ μὴ ζῶντα κα-
της· λύπτεις ⁿ⁾.
Πολιὰί σέφεσι κάραν. Ὁ θανὼν εἴκ' ἐπιθυμεῖ.

18.

O. 37. ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς, Ἐαρος Φα- Ἀφελῶς! δ' ἔλαμψε
νέντος, Τιτάν·
Χάριτες ῥόδα βρύχσιν, Νεφελῶν σκιαὶ δονεῖν-
Ἴδει πῶς κῦμα θα- ται·
λάσσης Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμ-
Ἀπαλύνεται γαλήνη. ψεν ἔργα ^{o)}.
5 Ἴδε πῶς νῆσσα κο- ΙΟ Καρπὸς ἐλαίας προ-
λυμβᾷ· κύπτει·
Ἴδε πῶς γέρανος ὀ- Βρομίου σέφεται νῆ-
δεύει· μα ^{p)}.
Κατὰ

m) ultimam syllabam operibus agri, insulae, litto-
produci posse, Baxtero vide- raque collucet. Jure ejecisse
tur, n) Nimirum velamine, puto totum v. IO. qui, ita
quo defunctorum corpora vivam, spurius est, atque
tegebantur; nam de sepul- e varia lectione natus. Scri-
tura intelligi non potest. cf. ptum erat sic:
Euripid. Hippol. prope ad Καρποισιγαια προκυπτει
fin. κρύψον δέ μου πρόσωπον Καρπασελαιας προκυπτει.
ὡς τάχος πέπλω. p) Pauw κλήμα, sed non
tinet huc illud Ciceronis de opusest, translata enim voce
Nat. Deor. II, 39. *Homini* Vitis dici potuit Bacchi s.

Κατὰ φύλλον, κατὰ
κλῶνα,

Καθελὼν ^{q)} ἤνθησε
καρπός.

19.

O. 36. ΕΙΣ ΕΑΤΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω.

Καὶν δέησιν με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀ-
σκόν.

5 Ὅ νάρθηξ δ' οὐδέν
ἔστιν.

Ὅ μὲν θέλων μάχε-
σθαι

(Πάρεσι γάρ) ^{t)} μα-
χέσθω.

Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἡδύν

10 Ἐγνεράσας, Φόρησον.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμί·
Σειληνὸν ^{s)} ἐν μέσοις
δὲ ^{t)}

Μιμῶμενος χορεύσω.

20.

vini fontis, si autem νᾶμα
malueris interpretari *liquo-*
rem quam *fontem*, aut me-
tonymice *vinum*, dictum est
pro *vite*, aut νᾶμα est ipse
liquor, qui vitibus inest,
ac deinde transiens in uvas
fit vinum. στέφεται autem
de foliis intelligitur. ^{q)}
vocabulum suspectum est,
sed emendare non audeo.
^{r)} vulgo παρέστω καὶ, sed
veteres grammatici jam sic
allegarunt verba, ut nos
reposuimus. πάρεστι expli-

candum ἔξεστι. sic quoque
eo utitur Eusebius H. E.
Lib. I. cap. 2. ἐπακοῦσαι
πάρεστι pro *audire licet*. it.
cap. 4. ἐπιστῆσαι πάρεστι
^{s)} Σειληνός, παιδαγωγός
καὶ τροφὴς Διονύσου Diod.
Sic. Lib. V. cap. 1. de quo
Ovid. Metam. Lib. IV, 26.
Senex ferula titubantes ebrius
artus sustinet. ^{t)} sic cum
Barnesio reposuimus, vul-
go ἐν μέσοις. Pauw ἐν
νέοις δὲ apte.

20.

O. 39. EIS EATTON.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
Τότε μευ ἦτορ ἰανθέν,
Λιγαίνειν ἄρχεται Μῆ-
σας.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶ-
νον,

5 Ἀπορίπτονται μέρι-
μναι ^{u)},

Πολυφροντίδες τε βε-
λαι

Ἐς ἀλικτύπας ἀήτας.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
Λυσιπήμων ^{x)} τότε

Βάκχος

10 Πολυανθέσιν μ' ἐν
αὔραις

Δονέει μέθη γανώσας

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
Στεφάνης ἀνθεσι πλέ-
ξας

Ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρήνω
15 Βιότῃ μέλπω γαλή-
νην.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶ-
νον,

Μύρω εὐωδέϊ τέγξας
Δέμας, ἀγκάλαις δὲ
κέρην

Κατέχων, Κύπριν αἰεί-
δω.

20 "Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶ-
νον

Ἵποκύρτοισι κυπέλ-
λοις

Τὸν

u) Barnesius numero po-
fuit singulari probante Zeu-
nio, sed temere. Studium
enim eliminandi spondae-
um aut trochaeum e secun-
do loco, jam innumeros pe-
perit criticorum circa haec
carmina errores. x) Sic
Pierfonum secuti reposui-
mus, probante Zeunio.

vulgo λυσιπαίγμων. Faber
cum filia et Barn. φιλο-
παίγμων, quo utitur Anacr.
Od. 42. Pauw. λυσιπράγ-
μων. iudicium penes lecto-
rem relinquimus, sed λυσι-
παίγμων nostro iudicio
ferri non potest, nisi per
dissolute jocantem explicari
posse putes.

O

Τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώ-
σας,

Θιάσω τέρπομαι κα-
ρων.

"Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶ-
νον,

25 Τόδε μοι μόνον τὸ
κέρδος·

Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀπ-
οίσω,

Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ
πάντων.

21.

Ο. 40. ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ Υ).

"Ερως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώ-
θη·

Τὸν δάκτυλον δὲ θα-
χθεῖς

5 Τᾶς χεῖρὸς ὠλόλυξε.
Δραμῶν δὲ καὶ πετα-
σθεῖς

Πρὸς τὴν καλὴν Κυ-
θήρην,

"Ολωλα, μάτερ, εἶπεν,

"Ολωλα καποθνήσκω·

10 "Οφίς μ' ἔτυψε μι-
κρὸς

Πτερωτὸς, ὃν καλᾷσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.

"Αδ' εἶπεν, εἰ τὸ κέν-
τρον

Πονεῖ τὸ τᾶς μελίτ-
τας

15 Πόσον, δοκεῖς, πονᾷ-
σιν,

"Ερως, ὅσας σὺ βάλ-
λεις;

22.

Ο. 43. ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέτ-
τιξ·

"Οτι δενδρέων ἐπ' αἰ-
κρων,

"Ολί-

Ὀλίγην δρύσον πεπω-
 κώς,
 Βασιλεὺς ὅπως αἰεῖδεις.
 5 Σὰ γὰρ ἔσι κείνα
 πάντα,
 Ὅποσα βλέπεις ἐν
 ἀγροῖς,
 Χ' ὅποσα φέρουσιν Ὠ-
 ραί·
 Σὺ δὲ Φιλία^{z)} γεωρ-
 γῶν,
 Ἀπὸ μηδενός τι βλά-
 πτων^{a)}.
 10 Σὺ δὲ τίμιος βρο-
 τοῖσι,

Θέρους γλυκὺς προ-
 φήτης·
 Φιλέσσι μὲν σε Μῆ-
 σαι,
 Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐ-
 τός,
 Διγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴ-
 μην·
 15 Τὸ δὲ γῆρας ἔ σε
 τείρει
 Σοφὴ, γηγενῆς^{b)}, Φί-
 λυμνε,
 Ἀπαθῆς, ἀναιμόσαρ-
 κε^{c)},
 Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

23.

O. 45. ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθή-
 ρης,
 Παρὰ Λημνίαις καμί-
 νοις,

Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἑ-
 ρώτων
 Ἐποίει λαβὼν σίδη-
 ρον·

O 2

Ακί-

^{z)} abstractum ut ajunt
 pro concreto. alii emenda-
 runt σὺ γὰρ εἰ φίλος γ.

^{a)} de verborum constru-
 ctione vide Zeunium et
 Pauwium. Caeterum tam
 ad hunc, quam ad vers. 3.
 pertinet, quod Philo de
 vit. contempl. p. m. 894.

ait. φασὶ τὸ τῶν τετίγως
 γένος αἰερί τρέφεσθαι τῆς
 ὠδῆς τὴν ἐνδειαν ἐξευμα-
 ριζούσης. ^{b)} Credebatur

enim vulgo τέττιξ e terra
 nasci. Thucyd. Lib. i. c. 6.
 Eustath. ad Iliad. III. 151.

^{c)} Scaliger ἀναιμ', ἀσαρκε,
 non male. sed conf. Baxt.

5 Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύ-
πρις,

Μέλι το γλυκὺ λα-
βῆσα·

Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔ-
μισγεν.

Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ
αὐτῆς

Στιβαρὸν δόρυ κρα-
δαίνων,

10 Βέλος ἠυτέλις Ἔρω-
τος.

(ΕΥΤΕΛΙΣ)

Ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστὶν
εἶπε,

Βαρὺ d), πειράσας
νοήσεις.

Ἐλαβεν e) βέλεμνον
Ἄρης·

ὑπεμειδίασε Κύπρις.

15 Ὁ δ' Ἄρης ἀνασενά-
ξας,

Βαρὺ, Φησὶν· ἄρον
αὐτό.

Ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐ-
τό, Φησί.

24.

Ο. 46. ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φι-
λῆσαι·

Χαλεπὸν δὲ καὶ φι-
λῆσαι·

Χαλεπώτερον δὲ πάν-
των

Ἀποτυγχάνειν φιλεῖν-
τα.

5 Γένος ἔδεν εἰς Ἔρωτα
Σοφίη, Τρόπος πατεῖ-
ται·

Μόνον ἄργυρον βλέ-
πασιν.

Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐ-
τός,

Ὁ τὸν ἄργυρον φιλή-
σας.

10 Διὰ τῆτον ἔκ' ἀδελ-
φός f).

Διὰ τῆτον ἔκ' τοκῆς·
Πόλεμοι, Φόνοι δι' αὐ-
τόν·

Τὸ

d) i. e. graviter vulnerat. argentum magis curamus,
e) accepit i. e. eo vulneratus quam fratres atque paren-
tes. aliam rationem Pauw. tes.
amavit. f) sc. ἡμῖν ἐστὶ i. e.

Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμε- Διὰ τοῦτον οἱ φιλεῖν-
σθα τες.

25.

O. 47. ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν· Τρίχας γέρων μὲν ἔσι,
Φιλῶ νέον χορευτάν. 5 Τὰς δὲ Φρένας νεά-
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ, ζει.

26.

O. 55. ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑΣ.

Ἐν ἰσχύιοις μὲν ἵπ- 5 Ἐγὼ δὲ τὰς Ἐρῶν-
ποι τας
Πυρρὸς χάραγμ' ἔχ- Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
σι, Ἐχασι γάρ τι λε-
Καὶ Παρθίως τις ἄν- πτόν
δρας Ψυχῆς ἔσω χάραγ-
Ἐγνώρισεν τιάραις. μα.

XIII.

THEOCRITI *) IDYLLIA.

I.

Id. 19. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέ-
λισσα

Κηρίον ἐκ σίμβλων σιλεύμενον. ἄκρα δὲ χειρῶν
Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε, καὶ χέρ'
ἐφύσση

Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε, καὶ ἄλατο. τᾷ δ'
Ἀφροδίτῃ

5 Δεῖξεν τὰν ὀδύναν, καὶ μέμφετο, ὅττιγε τυτθὸν
Θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλίκια τραύματα ποιεῖ.
Χ' αἰ μάτῃς γελάσασα, Τύ δ' ἐκ ἴσου^{a)} ἐστὶ
μελίσσαις;

Χὼ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκια
ποιεῖς;

2.

Id. 21. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἄ πενία^{b)} Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει
Αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· ἐδὲ γὰρ εὕδειν
Ἄν-

*) Theocritus Syracusanus floruit sub Ptolemaeo Philadelpho Aegypti rege, circa Olymp. CXXX. Exstant hodie ejus Idyllia XXX. uno excepto dorica dialecto conscripta. vid. Fabricii Bibl. gr. Lib. III. cap. 17. I. pag. 429 sqq. a) ἴσον Cratandr. Steph. Stobaeus, apud quem exstat hoc Idyll. Serm. LXI. p. 390. Gesn. b) Conf. Aristoph. Plutus, Act. II. Sc. 5.

Ἀνδράσιν ἐργατίναισι καὶ παρέχοντι μέριμναι.
 Καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψεύσει, τὸν ὕπνον
 5 Αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
 Ἰχθύος ἀγρευτῆρες c) ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
 Στρωσάμενοι βρύον αὔον ὑπὸ πλεκταῖς καλύ-
 βαισι,
 Κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ Φυλλίνῳ. ἐγγύθι δ' αὐ-
 τοῖν
 Κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθί-
 σιοι,
 10 Τοὶ κάλαμοι, τῶγκιζρα, τὰ Φυκιδέοντά τε λῆ-
 δα d),
 Ὀρμειαί, κύρτοι, καὶ ἐν σχοίνων λαβύρινθοι,
 Μήρινθοι, κῶάς τε, γέρων e) δ' ἐπ' ἐρείσμασι
 λέμβος.
 Νέρθεν τὰς κεφαλὰς φορμὸς βραχὺς, εἴματα,
 πῖλοι,
 Οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, ἄτος ὁ
 πλᾶτος.
 15 Οὐδεὶς δ' ἔχ' χύτραν εἶχ' ἔκ' κύναι f). πάντα
 περισσὰ
 Ταῦτ' g) ἐδόκει τήνας ἄγρας. πενία σφιν ἑταίρα.
 Οὐ-

c) vid. inf. XV. 2, 10. dum putavit οὐκύναι. (quod
 d) dubito, an sic recte lega- ad Aldinam lectionem οὐκί-
 tur. sed vid. Excurs. ad h. l. να accedit), quem secuti
 e) festive. f) corruptissi- sunt interpretes, quodque
 mus locus est, in Cratandr. recepit Stephanus, Hein-
 enim pessime legitur οὐδεὶς us, Reiskius et Valkenaer.
 δ' οὐ χύτραν εἶχ' οὐχ ἴνα. Scaligero placebat οὐ χάα,
 Heinsius in suis libris legit quod in pr. edit. receperam.
 ἴνα, quod adeo Brunckius Pertinet huc locus Aristo-
 recepit. Joh. Auratus legen- phanis Vesp. 897. g) Sic re-

Οὐδείς δ' ἐν μέσσω γείτων, παντᾶ δὲ παρ' αὐτῶν
Θλιβομέναν *) καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θά-
λασσα.

Οὐπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυσεν ἄρμα σελάνας,
20 Τῆς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων
δὲ

Ἵπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὠδάν.
α. Ψεύδονται, φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας
ἐφασκον

Τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τάρματα μακρὰ φέρει
Ζεὺς.

Ἦδη μυρὶ ἐσεῖδον ὀνείρατα, καδέπω αἰώς.
25 Μὴ λαθόμην; τί τὸ χρηῖμα h); χρόνον δ' αἰ-
νύκτες ἔχοντι.

β. Ἀσφαλίων μέμφη τὸ καλὸν θέρος. εἰ γὰρ ὁ
καιρὸς

Αὐτομάτως παρέβη τὸν ἐὸν δρόμον. ἀλλὰ τὸν
ἕπνον

Ἄ φροντὶς κόπτοισα, μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ
τίν.

α. Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποῦ ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ
εἶδον.

30 Οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον.

ᾠς

pro fui pro πάντ'. mox lege-
batur in Crat. ἄγρα πενία.
σφᾶς ἐταίρους. Scaliger ita
locum constituere volebat:
πάντ' ἐδόκει τήνοισ. Ἄγρα
πενιάσφι ἐταίρα. *) Θλι-
βομέναν καλύβαν Τουρ.
idem esse putat, ac apud

Arrianum de Exp. Alex.
VI, 23. πνιγεράν καλύβην,
i. e. angustam casam. h)
Pertinet huc locus Aristophanis Nub. 2. et 3. τὸ
χρηῖμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέρατον οὐδέποθ' ἡμέρα
γενήσεται;

Ὡς καὶ τὰν ἄγρην, τῶν εἶρατα πάντα μερίζειν ⁱ⁾
 Οὐ γὰρ νικαῖ ^{*)} κατὰ τὸν νόον. ἔτος ἄριστος
 Ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ
 νῆς.

Ἄλλως καὶ σχολή ἐστι. τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι
 τίς

35 Κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι, μηδὲ καθεύ-
 δων

Ἀσμενος ἐν ῥάμνῳ; τὸ δὲ λυχνίον ἐν πρυτανείῳ ^{l)}
 Φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγρην τὸδ' ἔχειν. β. λέγε μοι
 ποτὲ νυκτός

Ὅψιν, πάντα τεῷ δὲ λέγων μῆνυσον ἐταίρῳ.

α. Δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν,

40 (Οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος· ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν
 ᾧ ^{m)}),

Εἰ μέμνη, τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἑμαυ-
 τὸν

Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμενος δὲ δόκευον

Ἰχθύας, ἐκ καλᾶμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδω-
 δάν.

Καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο. καὶ γὰρ ἐν
 ὕπνοις

Πᾶσα

i) sc. χρῆ. *) Fut. I. med. tum ob illum Ciceronis :
 Dor. v. νικάω h. l. passiva Qui bene conjecit, vatem per-
 significatione. Scaliger et hibebo optimum. Sed vide,
 Heinsius malebant ὅς γὰρ an ferri possit Tautologia
 ἂν εἰκαῖ ^{κ. τ. ν.} tum ob inde existens ὁ διδ. κ. λ. l)
 versum Euripidis, qui ex- vid. Excurs. ad h. l. m) Ne-
 stat ap. Plutarch. de orac. de- scio sane, quid interpreti-
 fectu p. m. 432. Μάντις δ' bus acciderit, ut ἐν ᾧ ^{om.}
 ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς, nes perperam verterent sero.

45 Πᾶσα κύνων ἄρτως μαντεύεται. ἰχθύα κηγών.
 Χώ μὲν τὰ γνίσκω ποτε φύετο, καὶ ῥέεν αἶμα·
 Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶ-
 χον.

Τὼ χέρε τεινόμενος, περὶ κνώδαλον εὖρον ἀγῶνα,
 Πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθύν ἀφαιροτέροισι σιδά-
 ροις ^η).

50 Εἴθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τραύματος ^ο), ἄρ' ἐμὲ
 νύξεις;

Καὶ νύξη χαλεπῶς. καὶ ἔφεύγοντος ἔτεινα.
 Ἦνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον· ἀνήλκυσα χρύσεον
 ἰχθύν,

Παντᾷ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον. εἶχε δὲ δεῖμα.
 Μή τι Ποσειδάωνι πέλοι πεφιλαμένος ἰχθύς,
 55 Ἦ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης.
 Ἦρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῷ γνίσκῳ ἀπέλυσα,
 Μὴ πότε τῷ σώματος τὰ γνίσκρια χρυσὸν ἔχοιεν.
 Καὶ τὸν μὲν πεισῆρσι κατῆγον ἐπ' ἡπείροιο·
 Ὡμοσα δ' ἐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγης πόδα
 θεῖναι.

60 Ἀλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασι-
 λεύειν.

Ταῦτά με καζήγειρε. Τὸ δ' ὦ ξένε λοιπὸν
 ἔρειδε

Τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα
 ταρβῶ.

β. Καὶ σύ γε μὴ τρέσσης ^ρ)· ἐκ ὧμοσας. εἰ δὲ
 γὰρ ἰχθύν

Χρύ-

^η) i. e. ἀγκίστρω. ^ο) licet ap. Hom. II. XXI. 288.
 int. ἔλεγον. ^ρ) utrumque μήτε τρέει, μήτε τι τάρ-
 verbum conjunctum videre βει.

Χρῦσεον εἶδες ἢ εὖρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
 65 Εἰ δ' ὕπαρ, εἰ κνώσσω τὸ τὰ χωρία ταῦτα
 ματεύσεις,
 Ἐλπίς 9) τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθύν·
 Μὴ σὺ θάνῃς λιμῶ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροισ.

3.

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ 1).

"Αδωνιν ἢ Κυθήρη Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη, Στυγνὰν ἔχοντα χαί- ταν, Ὡχρὰν τε τὴν πα- ρειὰν, 5 "Αγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὴν "Εταξε τῶς "Ερωτας.	Οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ Πᾶσαν δραμόντες ὕ- λαν, Στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦ- ρον, 10 Δῆσάν τε καὶ πέδησαν. Χῶ μὲν, βρόχω καθ- αΐψας, "Εσυρεν αἰχμάλωτον. Ὅ
---	---

9) i. e. tu, qui sperabas aureum piscem, qualem in somnio videras, (libenter dimittens hanc spem) quaeres etc. 1) Adonis Cinyrae regis Cypri (aut secundum alios Syriae, Strabo Lib. XVI.) filius ex filia Myrrha fuit. Ovid. Metam. Lib. X, 293. usque ad fin. et in primis Serv. ad Virg. Ecl. X, 18. Anton. Liberal. cap. XXXIV. Lucian. de Syria Dea p. m. 751 sqq.

Plutarch. Symp. Lib. IV. qu. 5. p. m. 671. qui putat festum tabernaculorum apud Judaeos institutum fuisse in honorem Bacchi, quem Adonidem esse dicit. Scholiast. Theocrit. ad Id. III, 48. et ipsum Theocr. Id. XV. Adde Seldenum de Diis Syr. Synt. 2. cap. II. et Baylium in Dict. qui fusa omnia congeffit quae huc pertinent. Caeterum carmen hoc perperam Theocrito tribuitur.

Ὁ δ', ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
 Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.

15 Ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
 Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.

Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα,
 Πάντων κἀκίστε θηρῶν,
 Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;

20 Σὺ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
 Ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ὧδε·

Ὅμνυμί σοι, Κυθήρη,
 Αὐτήν σε, καὶ τὸν ἄνδρα,
 Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,

25 Καὶ τῷςδε τῷς κυναγῶς,
 Τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ

Οὐκ ἤθελον πατάξαι.

Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,

30 Γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
 Ἐμαινόμεν φιλᾶσαι.

Καὶ μευ (κατεσέναζε)^{s)}
 Τάτῃς λαβῆσα, Κύπρι,

Τάτῃς κόλαζε, τέμνε

35 (Τί γὰρ φέρω περισσῆς);
 Ἐρωτικὰς ὀδόντας.

Εἰ δ' ἔχί σοι τὰδ' ἀρκεῖ,
 Καὶ ταῦτ' ἐμᾶ τὰ χεῖλη·

Τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων^{t)};

40 Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
 Εἶπέν τε τοῖς Ἐρωσι
 Τὰ

s) Vulgo κατεσέναζε, fuerunt, hoc reposui. Salfed hoc verbum neque usquam occurrit, neque h. l. metro convenit. Eodem x. μ. σίναζε κραντήρ. t) igitur jure, quo alii καί edit. deest, primus e cod. Vat. recepit Valken.

Τὰ δεσμά οἱ πῖλῦσαι. 45 Καὶ τῷ πυρὶ προσελ-
 Ἔκ τῷ δ' ἐπηκολέθει, θῶν
 Καὶ ὕλαν ἔκ ἐβαινε. Ἐκαίε τῶς ἐρῶντας u).

XIV.

BIONIS *) IDYLLIA.

I.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 Ὦλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
 Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθειυδε.
 Ἐγρεο δειλαία κυανοσόλε, καὶ πλατάγησον
 5 Στάθεα, καὶ λέγε πᾶσιν, Ἀπώλετο καλὸς
 Ἀδωνις.

Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν, ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
 Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὥρεσι, μηρὸν ὀδόντι
 Λευκῷ a) λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιᾶ
 Λε-

u) scil. ὀδόντας, quod ab ejus aetate abfuit. Conf. Longepierre adeo legendum putabat. Vulgo Ἑρωτας.

*) Bion Smyrna oriundus Theocriti fere aequalis fuit, aut certe non multum verba ἔλκος.

Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δὲ οἱ μέλαν εἵβεται
αἷμα
10 Χιονέας κατὰ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα
ναρκεῖ

Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
Θνάσκει καὶ τὸ Φίλαμα τὸ μήποτε Κύπρις
ἀφήσει.

Κύπριδι μὲν τὸ Φίλαμα καὶ ἐ ζώντος ἀρέσκει.
Ἄλλ' ἐκ εἶδεν Ἀδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.

15 Αἰάζω τὸν Ἀδωνιν, ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις,
Μεῖζον δ' αἶ Κυθήρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.

Κεῖνόν μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο,

Καὶ νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· αἶ δ' Ἀφροδίτα,

20 Λυσάμενα πλοκαμῖδας, ἀνὰ δρυμῶς ἀλά-
ληται

Πενθαλέα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος· αἶ δὲ βά-
τοι νιν

Ἐρχομέναν τείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.

Ὅξυ δὲ κωκύουσα, δι' ἄγχεα μακρὰ φορεῖται,

Ἀσσύριον b) βοῶσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῖται.

25 Ἀμφὶ δὲ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἤωρεῖτο.

Στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπομαζοὶ

Χιόνεοι τοπάροισιν Ἀδώνιδι πορφύροντο.

Αἶ αἶ τὸν Κυθήρειαν, ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ὦλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.

Κύ-

b) Patrem Adonidis Cinyram Syrum fuisse nonnulli tradiderunt, vid. sup. XIII, 3. not. r. at vero Syri et Assyrii pro iisdem ple-

dit, quod Myrrham gravidam factam ad Arabiam et fines Assyriae fugisse, ibique Adonidem peperisse, scriptores narrant; hinc Assyrius a nostro dicitur.

30 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν "Αδωνις·

Κάτθανε δ' αἱ μορφαὶ σὺν "Αδώνιδι Κύπριδος, αἱ
αἱ.

"Ωρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες, Αἱ τὸν
"Αδωνιν·

Καὶ ποταμοὶ κλαίῃσι τὰ πένθεα τᾶς "Αφρο-
δίτας,

Καὶ παγαὶ τὸν "Αδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύοντι.

35 "Ανθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθρύνεται· αἱ δὲ Κυ-
θήρη

Πάντας ἀνὰ κναμῶς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν
αἰεῖδει.

Αἱ αἱ τὰν Κυθήρειαν, ἀπώλετο καλὸς "Αδωνις.

"Αχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς "Αδωνις.

Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς εἴη ἔκλαυσεν ἄν; αἱ
αἱ.

40 Ὡς ἶδεν, ὥς ἐνόησεν "Αδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,

Ὡς ἶδε φοίνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,

Πάχεας ἀμπετάσασα, κινύρετο, Μεῖνον "Αδωνι

Δύσποτμε, μεῖνον "Αδωνι, πανύστατον ὥς σε κι-
χείω,

"Ως σε περιπτύξω, καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω.

45 Ἐγρεο τυτθὸν "Αδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με
Φίλασον.

Τοσσᾶτόν με Φίλασον ὅσον ζῶει τὸ Φίλαμα.

"Αχρὶς ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν σῶμα κεῖς ἐμὸν ἥπαρ

Πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ Φίλτρον
ἀμέλξω,

Ἐκ δὲ πίων τὸν ἔρωτα. Φίλαμα δὲ τᾶτο Φυ-
λάξω

50 Ὡς αὐτὸν τὸν "Αδωνιν· ἐπεὶ σύ με δύσμορε
Φεύγεις,

Φεύ-

Φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα,
 Καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· αἱ δὲ τάλαινα
 Ζώω· καὶ θεὸς ἐμὴν, καὶ ἔδυναμκί σε διώ-
 κειν.

Λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσί γὰρ
 αὐτὰ

55 Πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. Τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ
 καταρρεῖ.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρετον ἀνίην
 Καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σέ φο-
 βεῦμαι.

Θνάσκες, ὦ τριπόθατε· πόθος δέ μοι, ὡς ὄναρ
 ἔπτη.

Χήρη δ' αἱ Κυθήρεια· κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ'
 ἔρωτες.

60 Σοὶ δ' ἅμα κενὸς ὄλωλε· τί γὰρ τολμηρὲς κυνα-
 γεῖς;

Καλὸς ἐὼν τοσσῶτον ἔμηνες θηρσὶ παλαίειν,
 ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν ἔρωτες,
 Αἱ αἱ τὰν Κυθήρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

Δάκρυον αἱ Παφίη τόσον ἐκχέει, ὅσσον Ἄδωνις

65 Αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται
 ἄνθη.

Αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρις·

Ἔς' ἀγαθὰ σιβάς, ἔσιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐτοίμα.

70 Λέκτρον ἔχει Κυθήρεια τὸ σὸν τόδε νεκρὸς
 Ἄδωνις.

Καὶ νέκυς ὢν καλὸς ἐσι, καλὸς νέκυς οἷα καθ-
 εὔδων.

Κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυε.

Τοῖς

Τοῖς μετὰ σεῦ ἀναΐ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμέ-
χθρει.

Παγχεύσω κλιντῆρι. πόθει καὶ συγνὸν Ἄδωνιν.
75 Βάλλε δ' ἐνὶ σεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν
αὐτῷ,

Ὡς τῆνος τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμα-
ράνθη.

Ῥαῖνε δέ μιν καλοῖσιν c) ἀλείφασι, ῥαῖνε μύ-
ροισιν.

Ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον d) ὦλετ'
Ἄδωνις.

Κέκλιται ἀβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
80 Ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναξενάχουσιν Ἑρωτες,
Κειράμενοι e) χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν
οἷσώς,

Ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὃς δ' εὐπτερον ἄγε
Φαρέτρην.

Χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, ὃς δὲ λέβησι
Χρυσέοις Φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λείει.
85 Ὃς δ' ὀπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἄδω-
νιν.

Αὐτὰν f) τὰν Κυθήρειαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
Ἑσβεσθ

c) Non dubito, quin ctor sim, ut legat μυρίοισιν. haec lectio Aldina vera sit, prima enim, licet interdum quam nos restituimus. producat, corripit tamen namque in Crat. et Plant. potest. d) ineptus verbo- legitur μύροισιν, in Heinl. rum lusus. e) vid. sup. Schierlii etc. μύρτοισιν. Si VIII, 33. f) videtur le- quis vocabulum mallet, gendum esse αἰ αἰ. vid. v. quod ad horum scripturam 28. et 37. in primis autem propius accederet, illi au- ob v. 90.

"Εσβесе λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ Φλιαῖς Τμέναιος,
 Καὶ ζέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον. ἔκτι δ' Ἰμάν,
 Ἰμάν ἔκτι ἀειδόμενον μέλος, ᾄδεται, αἰ αἰ.
 90 Αἰ αἰ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλέον, αἰ Τμέναιον.
 Αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῷ Κινύραο g),
 "Ωλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐν ἀλλήλησι λέγοισαι.
 Αὐταὶ δ' ὀξύ λεγόντι πολὺ πλέον ἢ τὸ Διώνα.
 Καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίουσιν Ἀδωνιν,
 95 Καὶ μιν ἐπαείδουσιν· ὁ δὲ σφίσιν ἔκ ἐπακχέει.
 Οὐ μὲν ἔκ ἐθέλει, κῶρα δὲ μιν ἔκ ἀπολύει.
 Λῆγε γόων Κυθέρεια, τοσήμερον ἴσχεο κῶμων.
 Δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο
 δακρυῦσαι.

2.

Ι Ε Ε Τ Τ Α Σ h).

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος, ἐν ἄλσει δενδράεντι
 "Ορνεα θηρεύων, τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἐρωτα
 Ἐσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόασε,
 Χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνετο ὄρνεον αὐτῷ,
 5 Τῷ καλὰ μὲν ἅμα πάντα ἐπ' ἀλλάλοισι συν-
 ἅπτων,
 Τῷ καὶ τῷ τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφεδό-
 κευεν.
 Χῶ παῖς ἀσχαλάων ἔνεχ' οἱ τέλος ἔδεν ἀπάντη,
 Τῷ καλὰ μὲν ῥίψας ποτ' ἀροτρεὰ πρέσβυν
 ἱκάνεν,

"Ος

g) vid. sup. XIII, 3. not. in Eclogis Stobaei Serm.
 u. h) Exstat hoc Idyllium LXII. p. 400. Gesn.

Ὃς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο· καὶ λέγειν
 αὐτῷ,
 10 Καὶ οἱ δειξεν Ἑρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ
 πρέσβυς
 Μειδιάων κίνησε κάρην, καὶ ἀμείβετο παῖδα.
 Φείδεο τὰς θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχευ.
 Φεῦγε μακρὰν· κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον· ὄλβιος
 ἔσση,
 Εἴσοκα μὴ μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον
 ἔλθῃς,
 15 Οὗτος ὁ νῦν Φεύγων καὶ ἐπ' ἀλμένος, αὐτὸς ἀφ'
 αὐτῷ¹⁾
 Ἐλθὼν ἐξαπίνας, κεφαλὴν ἐπὶ σείῳ καθιζεῖ.

3.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΣΩΝ.

Εἶαρος, ὦ Μύρσων ἢ χείματος, ἢ Φθινοπώρῃ,
 ἢ Θέρος, τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχεσθαι
 ἐλθεῖν;
 ἢ Θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται ὅσα μογεῦ-
 μες;
 ἢ γλυκερὸν Φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλα-
 φρά¹⁾;
 5 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεῖματι
 πολλοί
 Θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργίῃ τε καὶ ὀκνῷ;
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἶπέ τί τοι Φρὴν
 Αἰρεῖ·

P 2

i) ut nos dicimus; von selbst. 1) quia cibo abundant.

Αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν αἱ σχολαὶ
ἡμῖν.

Κρίνειν ἔκ' ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι.

10 Πάντα γὰρ ἰβρὰ ταῦτα καὶ αἰδέα· σεῦ δὲ
ἕκατι

Ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν αἰδίων ἄλλων.

Οὐκ ἐθέλω θέρως ἤμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ·

Οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει·

Οὔλον χειῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμᾶς τε φοβεῦ-
μαι.

15 Εἴαρ ἐμοὶ τριπόδατον ὄλω λυκάβαντι παρείη,

Ἀνίκα μήτε κρύος, μήθ' ἄλιος ἅμμε βαρύνει.

Εἴαρι πάντα κύει, πάντ' εἴαρος αἰδέα βλασεῖ.

Χαῖ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοίῳς αἰώς.

XV.

MOSCHI *) IDYLLIA.

I.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ a).

Α Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώ-
 σσει,
 Εἴ τις ἐπὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα;
 Δραπετίδας ἐμός ἐσιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεῖ.
 Μισθός τοι τὸ Φίλαμα τὸ Κύπριδος. ἦν δ' ἀγά-
 γης νιν,
 5 Οὐ γυμνὸν τὸ Φίλαμα, τί δ' ὦ ξένε καὶ πλέον
 ἐξεῖς.
 Ἔσι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἵκοσι b) πᾶσι μά-
 θοις νιν.
 Χρῶτα μὲν ἔ' λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα
 δ' αὐτῷ
 Δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, αἰδὺ
 λάλημα.
 Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται. ὥς μέλι
 Φωνά.
 10 Ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἡπεροπευτὰς,
 Οὐ.

*) Moschus Syracusanus discipulus fuit Bionis, cuius quoque mortem deplo-
 ravit. Annus, quo natus quove mortuus sit, definiri non potest. Pauca ejus idyl-
 lia supersunt. a) Exstat hoc idyllium in eclogis Stobaei Serm. LXI. pag. 391. b) nos eodem utimur proverbio, man kennt ihn unter 20 andern.

Οὐδὲν ἀλαθεύων δόλιον βρέφος, ἄγρια
παίσδει.

Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσ-
ωπον.

Μικιύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ
βάλλει.

Βάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα καὶ εἰς αἶδεω βα-
σιλῆα.

15 Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύ-
κασται.

Καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ'
ἄλλης

Ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλαγχνοῖς δὲ κά-
θεται.

Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλε-
μνον

Τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμνον, εἰς αἰθέρα δ' ἄχρι φο-
ρεῖται.

20 Καὶ χρύσειον περὶ νῶτα Φαρέτριον, ἔνδοθι δ'
ἐντὶ

Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰν κῆμὲ τιτρώ-
σκει.

Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα πολὺ πλεῖον δέ οἱ
αὐτῷ

Βαῖα λαμπρὰς εἰσα τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναι-
θει.

Ἦν τύ γ' ἔλῃς τήνον, δάσας ^{c)} ἄγε, μηδ'
ἐλεήσης.

25 Κῆν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο, μὴ σε
πλανήσῃ.

Κῆν

c) Dox. pro δάσας, v. δέω.

Κῆν γελάα, τὺ νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλη σε φι-
λαῖσαι,

Φεῦγε· κακὸν τὸ Φίλαμα, τὰ χεῖλεα Φάρμα-
κον ἐντί.

Ἦν δὲ λέγει, Λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα
μοι ὅπλα,

Μή τι θίγῃς· πλάνκα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάν-
τα βέβηπται.

2.

Α Θ Α Λ Α Σ Σ Α.

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὄνεμος ἀτρέμα
βάλῃ,

Τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, ἔδ' ἔτι
μοι γὰρ

Ἐντὶ Φίλα, ποτάγει δὲ πολὺ πλεον ἄμμε d)
γαλάννα.

Ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολὺς βυθός, αἱ δὲ θά-
λασσα

5 Κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ με-
μήνη,

Ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα
φεύγω.

Γὰρ δέ μοι αἱ πῖσά, τάχα δ' εὐσκιος εὐαδεν
ῦλα·

Ἐνθα

d) locus forsan corru- πλέονα μεγάλην ἄλα. in-
ptus est. apud Stobaeum epte.
invenio ποτᾶν δὲ πολὺ

Ἐνθα καὶ ἦν πνεύση πολὺς ὥνεμος, ὃ πίτις
ἄδει.

Ἦ κακὸν ὃ γριπεὺς ζῶει βίον, ὃ δόμος ἅ
ναῦς,
τοῦ καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθυὺς ἅ πλάνοσ
ἄγρα

Αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυ-
φύλλῳ.

Καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἦχον ἀκέειν,
Ἄ τέρπει ψαφέοισα τὸν ἄγριον, οὐχὶ τα-
ράσσει.

APPENDIX.

EXCURSUS I. AD X, I.

Plutarchus in M. Antonio Tom I. p. m. 948.
 Ἀντώνιος δὲ τὴν πόλιν ἐκλιπὼν, καὶ τὰς μετὰ τῶν
 Φίλων διατριβάς, οἴκησιν ἑναλον κατεσκηύαζεν αὐ-
 τῷ περὶ τὴν Φάρον, εἰς τὴν θάλασσαν χῶμα προ-
 βελών. καὶ διῆγεν αὐτόθι Φυγὰς ἀνθρώπων, καὶ
 τὸν Τίμωνος ἀγαπᾶν καὶ ζηλᾶν βίον ἔφασκεν, ὡς
 δὴ πεπονθὼς ὅμοια. καὶ γὰρ αὐτὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ
 Φίλων καὶ ἀχαριστηθεὶς, διὰ τῆτο πᾶσιν ἀνθρώποις
 ἀπιστεῖν καὶ δυσχεραίνειν. ὁ δὲ Τίμων ἦν Ἀθηναῖος,
 ὃς καὶ γέγονεν ἡλικία μάλιστα κατὰ τὸν Πελοποννη-
 σιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Πλά-
 τωνος δραμάτων λαβεῖν ἔστιν, (κωμωδεῖται γὰρ ἐν
 ἐκείνοις ὡς δυσμενὴς καὶ μισάνθρωπος) ἐκκλίνων δὲ
 καὶ διωθόμενος ἀπασαν ἔντευξιν, Ἀλκιβιάδην νέον
 ὄντα καὶ θρασὺν ἡσπάζετο καὶ κατεφίλει προθύμως.
 Ἀπημάντης δὲ θαυμάσαντος, καὶ πυθομένου τὴν αἰ-
 τίαν, Φιλεῖν ἔφη τὸν νεανίσκον, εἰδὼς ὅτι πολλῶν Ἀθη-
 ναίοις κακῶν αἴτιος ἔσοιτο. Τὸν δὲ Ἀπήμαντον μό-
 νον, ὡς ὅμοιον αὐτῷ καὶ ζηλῶντα τὴν δίαιταν, ἔστιν
 ὅτε προσίετο. καὶ πότε τῆς τῶν χοῶν ἔσης ἐορτῆς,
 εἰσιῶντο καθ' αὐτὰς οἱ δύο. τῇ δ' Ἀπημάντης φήσαν-
 τος, Ὡς καλὸν, ὦ Τίμων, τὸ συμπόσιον ἡμῶν. Εἵγε
 σὺ (ἔφη) μὴ παρῆς. λέγεται δὲ Ἀθηναίων ἐκκλησια-
 ζόντων, ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα, ποιῆσαι σιωπὴν καὶ
 προσδο-

προσδοκίαν μεγάλην, διὰ τὸ παράδοξον. Εἶτα εἰ-
πεῖν, Ἔσι μοι μικρὸν οἰκόπεδον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
καὶ συκὴ τις ἐν αὐτῷ πέφυκεν, ἐξ ἧς ἡδὴ συχνοὶ
τῶν πολιτῶν ἀπήγξαντο. μέλλων ἔν οἰκοδομεῖν τὸν
τόπον, ἐβλήθην δημοσίᾳ προειπεῖν, ἵνα ἂν ἄρα τι-
νὲς ἐθέλωσιν ὑμῶν, πρὶν ἐκκοπῆναι τὴν συκὴν, ἀπάγ-
ξωνται. τελευτήσαντος δὲ αὐτῆς καὶ ταφέντος πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν, ὤλισθε τὰ πρῆχοντα τῆς αἰγια-
λῆς, καὶ τὸ κύμα περιελθὼν, ἄβατον καὶ ἀπρόσπé-
λαστον ἀνθρώπῳ πεποίηκε τὸν τάφον. ἦν δ' ἐπιγε-
γραμμένον·

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι,
Τῆνομα δ' ἔ πεύσοισθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπό-
λοισθε.

καὶ τῆτο μὲν αὐτὸν ἔτι ζῶντα πεποιηκέναι λέγουσι.
τὸ δὲ περιφερόμενον, Καλλιμάχειόν ἐστι·

Τίμων μισάνθρωπος ἐσοικέω. ἄλλα πάρελθε
Οἰμῶζειν εἶπας πολλὰ πάρελθε μόνον.

Conf. Pausanias Lib. I. cap. XXX. pag. 76. Sto-
baeus Serm. X. p. 131. Suidas in Ἀπορρῶγας et
Τίμων.

EXCURSUS II.

de Callia et Hipponico ad X, 70.

Plures fuere istius nominis, et passim a scripto-
ribus inter se confunduntur, quare liceat mihi ube-
riorem de illis narrationem proferre. Plutarchus
Hip-

Hipponicum commemorat, Solonis aequalem in Sol. p. 86. quem innuere quoque videtur Demosthenes in orat. adv. Midiam p. m. 626. Forsan is idem fuit, quem Herodotus Phaenippum appellat: alius deinde fuit Hipponicus, Calliae filius, Phaenippi nepos, cujus mentio fit apud Herodotum Lib. VI. cap. 121. sqq. Plutarch. in Camillo p. 165. in Alcibiad. pag. 195. de Herod. malign. pag. 863. Aelian. Var. Hist. Lib. XIV. cap. 16. Aristoph. in Avibus, Athenaeum XII, 9. denique Hipponicus Junior item Calliae filius, illius senioris Hipponici nepos, Alcibiadis consobrinus fuit. Hujus mentio fit apud Maximum Tyrium Diff. IX. in fine et Diff. XI. p. 203. ubi dicit *πλατῆσεις, καὶ Ἰππώνικος ἦς*. Callias ille senior Phaenippi filius, ejecto iterum Pisistrato, ejusdem bona coëmit, tantamque dotem filiabus suis dedit, ut illis licuerit ex omnibus Atheniensibus eligere sibi maritos, quoscunque vellent. Herod. Lib. VI. 122. Hic δαδῆχος munere fungens pugnae Marathoniae adfuit, de quo Plutarchus in Aristide p. 321. haec narrat. *Ἐν δὲ Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτῆς Φυλῆς Ἀριστείδης ἀπαλειφθεὶς Φύλαξ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λαφύρων, οὐκ ἐψεύσατο τὴν δόξαν, ἀλλὰ χύδην μὲν ἀργυρεῖα καὶ χρυσᾶ παρόντος, ἐσθῆτος δὲ παντοδαπῆς καὶ χρημάτων ἄλλων ἀμυθήτων ἐν ταῖς σινηναῖς καὶ τοῖς ἡλωκόσι σκιάφεσιν ὑπαρχόντων, ὥτ' αὐτὸς ἐπεθύμησε θίγειν, ὥτ' ἄλλον εἶασεν, πλὴν εἴ τινες ἐκεῖνον λαθόντες ὠφελήθησαν. ὧν ἦν καὶ Καλλίας ὁ δαδῆχος. τῷ γὰρ τις (ὡς ἔοικε τῶν βαρβάρων) προσέπεσεν, οἰηθεὶς βασιλέα, διὰ τὴν κόμην καὶ τὸ σρόφιον, εἶναι. προσκυνήσας δὲ καὶ λαβόμενος τῆς δεξιᾶς, ἔδειξε πολὺν χρυσὸν ἐν λάκκῳ τινὶ κατορω-*
ρυγμέ-

ρυγμένον. ὁ δὲ Καλλίας ὠμότατος ἀνθρώπων καὶ
 παρανομότατος γενόμενος, τὸν μὲν χρυσὸν ἀνείλε-
 το, τὸν δ' ἄνθρωπον, ὥς μὴ κατείποι πρὸς ἑτέρας,
 ἀπεκτείνειν. Ἐκ τούτου Φασὶ καὶ λακκοπλάτους
 ὑπὸ τῶν κομικῶν τὰς ἀπὸ τῆς οἰκίας λέγεσθαι,
 σιωπτόντων εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ χρυσίον ὁ Καλ-
 λίας εὔρεν. Conf. in eodem Aristide p. 334. Alius
 fuit Callias et quidem junior, cujus meminit in Cim.
 pag. 481. alius vero is, cujus in Alcibiade pag. 195.
 in Camillo p. 165. de cupiditate divitiarum p. 527.
 apud Herodotum Lib. VII. 151. et a Xenophonte
 rer. graec. Lib. IV. et Lib. VI. fit mentio; alius de-
 nique, quem Thucyd. I. 64. commemorat. Ul-
 pianus denique Enarrat. in Orat. Demosth. contra
 Midiam haec refert: Ἰππονίκου γένος ἔνδοξον παρὰ
 τοῖς Ἀθηναίοις. ἦν γὰρ Καλλίας μὲν ὁ προπάτωρ
 ὁ δαδουχήσας Ἐλευσίνι. Ἰππόνικος δὲ τέττα παῖς
 ἔ παῖδες, Καλλίας ὁ τὴν θρυλλεμένην εἰρήνην σπει-
 σάμενος πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ ἡ μήτηρ Ἀλκιβιάδου.
 Quae autem supra de Callia Plutarchus, paullo
 aliter Athenaeus loc. cit. narrat, et praeterea Hip-
 ponico tribuit, nominum permutatione, quoniam
 hic Calliades dictus fuit. Confer. Perizonius ad
 Ael. XIV, 16.

EXCURSUS III.

de Θεωρικῷ ad X, 153.

Libanius in Argum. I. Olynth. Demosth.

Τὸ ἔθος ἔπρόδηλον ὄν, ὃ ἔχρῳντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἀνάγκη σαφηνίσαι. ἔκ ὄντος τὸ παλαιὸν θεάτρῳ λίθινῳ παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμπηγνυμένων ἰκρίων. καὶ πάντων καταλαμβάνειν τόπον σπευδόντων, πληγαὶ τε ἐγίνοντο, καὶ πᾶ καὶ τραύματα. τῷτο κωλύσαι βεληθέντες οἱ προσεῴτες τῶν Ἀθηναίων, ὠνητῆς ἐποίησαντο τῆς τόπῃς. καὶ ἕκαστον ἔδει δίδέναι δύο ὀβολὰς, καὶ καταβαλόντα, θέαν ἔχειν. ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πένητες τῷ ἀναλωματι λυπεῖσθαι, ἐκ τῷ δημοσίῳ λαμβάνειν ἕκαστον ἐτάχθη τῆς δύο ὀβολῶν. ἐντεῦθεν μὲν ἔν τὸ ἔθος ἤρξατο· προῆλθε δὲ εἰς τοσούτον, ὥς ἐκ εἰς τῷτο μόνον ἐλάμβανον, ἀλλὰ ἀπλῶς πάντα τὰ δημόσια χρήματα διενέμοντο, ὅθεν καὶ περὶ τὰς στρατείας ὀκνηροὶ κατέστησαν. πάλαι μὲν γὰρ στρατευόμενοι, μισθὸν παρὰ τῆς πόλεως ἐλάμβανον· τότε δὲ ἐν ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς εορταῖς οἰκοὶ μένοντες, διενέμοντο τὰ χρήματα· ἔκ ἐτι ἔν ἡθέλον ἐξιέναι καὶ κινδυνεύειν· ἀλλὰ καὶ νόμον ἔθεντο περὶ τῶν θεωρικῶν τῶτων χρημάτων, θάνατον ἀπειλῶντα τῷ γράψαντι μετατεθῆναι ταῦτα εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν, καὶ γενέσθαι στρατιωτικά. Ulpianus in eand. I. Olynth. Χρήματα ἔχοντες στρατιωτικά οἱ Ἀθηναῖοι, ἐναγχος αὐτὰ πεποίηκας θεωρικά, ὥς λαμβάνειν ἐν τῷ θεωρεῖν ἕκαστον τῶν ἐν τῇ πόλει δύο ὀβολὰς, ἵνα τὸν μὲν ἕνα κατὰσχη εἰς ἰδίαν τροφήν, τὸν δὲ ἄλλον παρέχειν ἔχῃσι τῷ ἀρχιτέκτονι

κτονι τῷ θεάτρῳ· ἔδὲ γὰρ εἶχον τότε θέατρον ἐκ λίθων κατεσκευασμένον. — ἰσέον δὲ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς, δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐπειδὴ πολλῶν θεωμένων καὶ σατιζόντων διὰ τὸν τόπον καὶ ξένων καὶ πολιτῶν, καὶ λοιπὸν τῶν πλεσίων ἀγοραζόντων τῆς τόπας· βεβλόμενος ἀρέσαι τῷ δήμῳ, καὶ τοῖς πένησιν, ἵνα ἔχωσι καὶ αὐτοὶ πόθεν ὠνεῖσθαι τόπας· ἔγραψε τὰ προσοδούμενα χρήματα τῇ πόλει γενέσθαι πᾶσι θεωρικὰ τοῖς πολίταις. κ. τ. λ.

EXCURSUS IV.

de nummis Graecorum, e Suida, ad X, 194.

Τάλαντον πολλὰ μὲν σημαίνει. ἡ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίον καὶ ἀργυρίον μέρος. ἡ σταθμὴ τι ὄνομα. τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή, τέταρτον ἀριθμὸς τι ὄνομα. Τάλαντον, ὡς Φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστὶν ξ'. ἡ δὲ μνα, δραχμῶν ς'. ἡ δὲ δραχμή, ὀβολῶν 5'. ὁ δὲ ὀβολός, χαλκῶν 5'. ὁ δὲ χαλκὸς λεπτῶν 3'. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἀπτικόν, παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ'. νυνὶ δὲ ιβ'. — ὀβολοὶ δὲ εἰσὶν, ἃς καλεῖμεν Φόλλεις. ὁ δὲ Ἰεσινιανός τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἐνὸς στατήρος χρυσῆ, προῖεσθαι τοῖς συμβάλλουσιν εἰωθότων δέκα καὶ διακοσίους ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα, π'. καὶ ς'. μόνους ὑπὲρ τῆς στατήρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. Notandum autem

autem est, obolum posterioribus temporibus multo leviores fuisse, quam olim Athenis fuit.

EXCURSUS V.

ad XII. 1, 8.

Perquam inepta sunt, quae Pauw ad h. l. disputat, neque de poemate, sed de divisione Aristotelica judicare videtur. Ad extollendam venustatem Anacreon affirmat, naturam dedisse singulis animantibus aliquid, quo pericula et hostiles impetus evitare possint, vel resistendo, vel fugiendo, vel amoliendo; quam rem exemplis nonnullorum animantium illustrat: quod si secundum Pauwium plura adducere debuisset, tunc illi liber de historia animalium, non ὠδαίριον scribendum fuisset. Jam vero addit, hujus generis arma naturam non amplius habuisse; hinc dedisse mulieribus tale quid, quod efficiat, ut ne armis quidem indigeant, ut nec fugere, nec defendere se, nec amoliri pericula illis opus sit, quum nemo venustatem vi aggredi aut laedere audeat, sed facile vincatur: id quod de venustate multo rectius dici potest, quam de calliditate muliebri, de qua Pauw nugatur; hac enim in periculis uti timor naturalis mulieribus non permittit. Hinc porro patet, lectionem ἔκ' ἑτ' εἶχεν non solum veram esse, neque opus esse, ut legatur ἐπεῖχεν, sed etiam illud non tantum ad Φρόνημα, sed ad omnia armorum genera ante enumerata referendum esse: qua de re grammatici a H. Stephano usque

usque ad Zeunium certaverunt, neque ullus eorum mihi quidem satisfecit. Denique ad εἶχεν intelligendum esse *διδόναι τι* vel pueris patet.

EXCURSUS VI.

ad XIII. 2, 10.

Λῆδα *retia* reddunt omnes interpretes, sicut in Lexico Dorico Aemil. Portus, qui tamen confitetur in hoc unico Theocriti loco eam vim vocabulo inesse. Notum est, τὸ λῆδον proprie fruticis genus esse, ex quo colligitur λήδανον, gummi quoddam, aut illi similis succus, de quo multa vide ap. Salmasium in Plin. Exercitt. cap. XXVII. p. m. 257 sqq. cujus meminit quoque Plutarch. tract. de iis qui fero a Num. pun. p. m. 553. Illud λῆδον autem erat ποία seu βοτανώδης ὕλη, id est frutex, seu herba, cujus natura ad fruticum naturam proxime accedit; ut ex scriptoribus a Salmasio allatis apparet. Ejusmodi herba ad capiendos pisces usos esse veteres, Oppianus Ἀλιευτ. Lib. III. v. 422. testis est, en verba ejus: ἐν δέ οἱ (sc. κύρτῳ) εἴσω

Φύκεσιν εἰλυμένῃς λᾶας βάλεν, ἀμφὶ δὲ ποίας
Εἰναλίας σομίοισιν ἐδήσατο, τῇσι γανῶνται
Σάλπαι τ', ἥδ' ὅσσοι βοτανῆφάγοι ἰχθύες
ἄλλοι.

Οἱ τότε ἀγειρόμενοι, ποίας φάγον, αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐς μυχὸν ἤϊχθησαν, ὅδ' αὐτίκα κύρτον ἀνέλκει.
Luce igitur clarius est, Λῆδον nihil aliud fuisse, nisi ποίας speciem, quo usi sunt piscatores tanquam δε-
λεατι,

λέατι, ad capiendos pisces, quodque propterea quoque Theocriteus ille piscator in tugurio suo ad illum usum servabat. Sed unde factum est, ut lat. interpr. Portus, Küttnerus, Battosius aliique λῆδον *rete* interpretarentur? Existimarunt nimirum piscatori retia esse debere, hinc λῆδον factum est *rete*, quae tamen ratio probari non potest. Neque Oppianus, ubi varia retis genera recenset, λῆδον aliquod appellat.

Δίκτυα δ' αὖτ' ἄλλοισι μέλει πλέον ἐντύνασθαι.

Τῶν τὰ μὲν ἀμφίβλητρα, τὰ δὲ γρίφοι καλέονται.

Γαγγάμαι τ' ἢ ὑποχαί περιηγέες, ἢ δὲ σαγήναι.

Ἄλλα δὲ κικλήσκουσι καλύμματα σὺν δὲ σαγήναις.

Πέζας, καὶ σφερεῶνας ὀμᾶ, σκολιὸν τε πάνταγρον.

Ἀλίουτ. Lib. III. v. 79. sqq. Caeterum pro λῆδα forsan melius legeretur λίνα, quo vocabulo Oppianus saepe utitur. Vid. Disp. nostra de hoc Idyllio. Quantum ad reliquum adparatum piscatorium, ὀρμειαὶ e fetis equinis conficiebantur, sicut hodie: hinc idem Oppian. L. cit. v. 151. eas χαίτας ἰππείας appellat et v. 468. dicit λεπτή δ' ὀρμὴ κέφης τριχὸς ἄπλοκος, quocum consentit Plutarch. de solert. anim. p. m. 976. τὴν ὀρμειὰν δ' ποιᾶσι πολὺπλοκον τοῖς ἄμμασι τῶν βρόχων, ἃ δὲ τραχεῖαν. ἰππείαις δὲ θριξὶ χρῶνται, τὰς τῶν ἀρρένων λαμβάνοντες. αἱ γὰρ θήλειαι τῷ ἔρω τὴν τρίχα βεβρεγμένην ἀδρανῆ ποιᾶσι. Κύρτον describit Oppian. L. c. v. 341.

Κύρτον δὲ πλέξαιο περίδρομον ὅττι μέγιστον

Τεύχων ἢ σπάρτοισιν ἰβηρίσιν, ἢ λύγοισιν

Ῥάβδους ἀμφιβαλὼν, λευρὴ δὲ οἱ εἴσοδος ἔσω.

Γαστήρ τ' εὐρυχανῆς δέλεαρ δὲ οἱ ἔνδον ἐνείης.

Λαβυρίνθες poëtice appellat *nassas*. Μήρινθοι funiculi sunt, quos manu tenentes piscatores in aquam immittunt. κῶας an quoque ad ipsam piscatoriā artem pertinuerit, quique ejus usus in ea fuerit, nescio: an stramenti loco usi sint in cymba piscatores, affirmare non audeo, quum aegre credi possit, veteres piscatores adeo jam molitiei deditos fuisse. Quid vero, si legeretur κῶπα, vel κῶπαι? apte id junctum esset τῷ λέμβος. Et Sappho dixit Κύρταν καὶ κῶπαν in sepulcro piscatoris fuisse monumentum aerumnae seu miseriae illius.

EXCURSUS VII.

ad XIII, 2, 36.

De loco τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ etc. non dubito, quin omnium consensu obscurissimus habeatur. En Casauboni explicationem ex anim. in Athenaeum Lib. XV. c. 19. p. 628. Quoniam, inquit, maxima cum religione solitum caveri, ne olei defectu lucerna in Prytaneo exstingueretur, natum ex ea re proverbium est, τὸ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ, quo utebantur, quando perpetuam et nunquam deficientem alicujus rei copiam volebant significare. Sane quidem eo sic usus est Theocritus Idyll. XXI. cujus locus doctissimos viros mire habuit exercitos. Asphalion piscator interpretationem somnii a sodali petit, ac ne forte hoc ipsi denegaret focius, rationes duas affert, cur aequum sit, hoc sibi concedi. Prior est, quod suppetat otium ad
tales

tales cogitationes: quando neque aliquid agere eorum, quae postulat usus, queant propter noctem; neque diutius dormire propter strati insuavitatem. Sequitur altera ratio: τὸ δὲ λύχv. κ. λ. quae ita interpretamur: Jam vero cur de victu simus solliciti, causa non est: certam enim habemus spem, nos cum mane surgemus, aliquid omnino capturos: neque magis defuturam nobis ἄγρην, quam lucernae, quae in prytaneo semper ardet, deficit unquam oleum. Securitatis hujus causam reddit, quod ea pars maris, ubi piscaturi erant, piscosia admodum esse, vulgo credebatur. Existimamus obscurissimi loci hanc esse mentem. Minus probamus magnorum virorum interpretationem, qui referunt ad genus piscationis, quae fit nocte ad ignes. Sed quod ajunt, non convenire piscatoribus Siculis, qui tantum loca vicina piscationibus suis norant, ut de Atheniensium prytaneo loquantur: respondemus, non de illo prytaneo ipsos sentire, quod Athenis fuit: verum de eo, quod in ipsorum urbe Syracusis. Nulla siquidem urbs in tota Graecia olim fuit, quae suum prytaneum non haberet. Haec Casaubonus. At si forte cui non placeret ejusdem ratio, aliam proponam. Verborum piscatoris haec mihi quidem sententia videtur: *Explices quaeso somnium, quoniam otium habemus: nam neque dormire amplius possumus, ob strati insuavitatem, neque jam aliquid peragere, ob noctis tenebras; neque nos pauperes tenebras istas pellere possumus, quum λύχvιον non habeamus, neque ἄγρην nostra tam frequens et ampla est, ut ad illud comparandum sufficiat, λύχvιον enim incendere divitum*

et praesertim prytanei est, cui, ut ajunt, semper facultates magnae redeunt, ita ut sumtus in λύχνιον facile facere possit. Notum est illud loquendi genus, ut id, quod deesse alicui significare volumus, alteri tribuamus: ut, si pauper quis dicat, *vinum bibere divitis est*, id idem foret ac si diceret, *meum non est*: pertinet huc illud effatum Christi Matth. XI, 8. ἰδὲ οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν, πρὸ ἧς εἰσὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Eodem modo τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ idem est, ac τὸ δὲ λύχνιον ἡμῖν ἧς εἰσιν. Alterum illud φαντί γὰρ αἰὲν ἄγραν τὸδ' ἔχειν tanquam piscator dicit; piscatori enim ἄγρα et πλῆτος seu potius reditus idem est: αἰὲν ἄγραν ἔχειν igitur ex ore piscatoris valet ὑπερπλητεῖν, aut quod nos dicimus, *beständige Einnahme haben*. τὸδ' denique ad πρυτάνειον refero, non ad λύχνιον. Certe haec ratio non tam arbitraria mihi videtur, quam Casauboni summi viri, prius τὸ ad mare referentis. Pluribus vero haec singula exposui in singulari quadam disputatione ad illustrandum idyllium scripta. Cf. etiam Cl. Zeunii illustratio hujus idyllii. Nostram interpretationem probavit Harlesius V. C. cum aliis viris doctis.

E r f l ä r u n g

a l l e r g r i e c h i s c h e n W ö r t e r.

Die römische Zahl bedeutet das Stück; die erste kleine Zahl das Kapitel; die andere bezieht sich auf den Rand.

Aβατος, ου, ο, ή, unzugänglich, unsicher zu besteigen. V. 1, 3.

Aβεβαίως, unsicher, auf unzuverlässige Art. VII, 21.

Aβίωτος, ο, ή, unangenehm, traurig. IV. 4, 1.

Aβούλητος, unüberlegt, was wider Willen geschieht. II, 43.

Aβουλία, ας, ή, der Mangel der Ueberlegung, die Vermessenheit. II, 100.

Aβραδάτης, ου, Abradates, ein König der Susier, und Gemahl der Panthea. IX, 3.

Aβρός, α, ον, Eöstlich, lieblich. XII. 2, 5. lebenswürdig. XIV. 1, 79.

Aγαγεῖν, a. 2. att. vom verbo ἄγω, mitbringen. III. 21.

Aγαδοκλῆς, εους, Agathokles, der Sohn eines Töpfers, und ein mächtiger König Siciliens. VI, 8.

Aγαθός, ή, ον, gut. I, 8. Subst. das Gute. VI, 11, 2. XI. 7, 1. ἀγαθόν (τι) etwas gutes. I, 94. rechtschaffen, brav. I, 21. IX, 71. ἀγαθός τα πολεμικά, tapfer. V. 6, 2. καλός και ἀγαθός, hübsch und brav. V. 12, 4. VI. 11, 17. ἀγαθή τύχη, s. τύχη.

Aγαλμα, τος, τό, eine Bildsäule, Statue. V, 10, 1.

Aγαλματοποιός, ου, ο, ein Bildhauer. V. 10, 2.

Aγαμαι, σθαι, bewundern, loben. IX, 59.

Aγαν, sehr, heftig. μηδέν ἄγαν (scil. ποιεῖς) halt die

- die Mittelstraße, zu viel ist ungesund. I, 10.
- ¹Αγανακτέω, εἶν, zürnen, böse werden, IV. 29, 2. V. 17, 7. X. 27, 43. VI. 11, 15. 22.
- ²Αγαπάω, εἶν, lieben, etwas lieber thun. X, 41. lieben, werth halten. I. 5, 55.
- ³Αγγεῖον, ου, τὸ, ein Gefäß. II, 71.
- ⁴Αγγέλλω, εἶν, verkündigen, Bothschaft, Nachricht bringen. ἀγαθὰ ἀγγέλλετε, ihr bringet mir eine gute, herrliche Nachricht. VI. 12, 13.
- ⁵Αγέλη, ἡ, die Herde. IV. 32, 1.
- ⁶Αγεννής, εὖος, ὅ, ἡ, träge, unedel. X, 92.
- ⁷Αγευστος, ου, ὅ, ἡ, wer nicht essen kann. X, 52.
- ⁸Αγκάλη, ἡς, ἡ, der Arm, XII. 20, 18.
- ⁹Αγκίστριον, und
- ¹⁰Αγκιστρον, ου, τὸ, eine Angel. X, 86.
- ¹¹Αγκος, εὖος, τὸ, ein Thal. XIV. 1, 23.
- ¹²Αγκύλος, ἡ, ου, krumm gebogen. XIII. 2, 47.
- ¹³Αγκυρα, ας, ἡ, ein Anker. III, 15.
- ¹⁴Αγνοέω, ich weiß nicht, kenne nicht. X, 21. ἀγνοοῦντες, ohne zu wissen. VI. 14, 3. ἀγνοήσασα, aus Versehen. VI. 19, 6.
- im passivo ich werde verkannt. II, 43. ἀγνοοῦντες, die Unwissenden. II, 60. ἀγνοοῦμενος, (pass.) ohne erkannt zu werden. VI. 18, 1.
- ¹⁵Αγνοια, ας, ἡ, die Unwissenheit. VII, 15.
- ¹⁶Αγνός, ἡ, ὄν, rein, unbefleckt. II, 67.
- ¹⁷Αγνυμι, ὕναι, zerbrechen. XIV. 1, 82.
- ¹⁸Αγνώμων, ονος, ὅ, ἡ, undankbar, untreu. II. 89.
- ¹⁹Αγνωσία, ας, ἡ, die Unkunde. διὰ τὴν παρ' ἐλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν, weil dies manchen Griechen unbekannt ist. VIII. 3. das Verkennen. X, 123.
- ²⁰Αγνωπτος, ου, ὅ, ἡ, unbekannt. VI. 7, 4.
- ²¹Αγορά, ᾧς, ἡ, der Markt. X, 64.
- ²²Αγοράζω, εἶν, kaufen. III. 14, 22.
- ²³Αγέραςιος, ου, ein Tagdieb, Herumläufer. XI. 1, 1. ein Höker, Aufkäufer. XI. 1, 6.
- ²⁴Αγρᾶ, ας, ἡ, der Sang. XIII. 2, 31.
- ²⁵Αγρευτὴρ, ἥρος, ὅ, ein Jäger. ἰχθύος ἀγρευτὴρ, ein Fischer. XIII. 2, 6.
- ²⁶Αγρεύω, ich fange. IV. 31, 2.
- ²⁷Αγριος,

¹ Ἄγριος, α, ον, wild, IV. 20, 2. schrecklich. XIV. 1, 16. grausam. XV. 1, 10. Superl. ἀγριώτατος. ἀγρίον τι, (sc. βρώμα) wilde Beeren, was auf dem Felde ist. XII. 3, 24. ἄγριος (sc. ἀνὴρ) ein Landmann, XV. 2, 13.

² Ἀγροίκος, groß, ungesittet. II. 95. VI. 11, 15.

³ Ἀγρός, οὔ, ὁ, der Acker, das Feld. III. 13, ein Stück Feld. X. 144. κατ' ἀγρούς, auf dem Felde herum. XII. 3, 22.

⁴ Ἀγχιστεύς, εὖος, ὁ, ein Anverwandter συγγενὴς ἀγχιστεύς, ein naher Anverwandter. X, 163.

⁵ Ἀγχόνη, ης, ἡ, pr. ein Strick. met. eine Markter. X, 133.

⁶ Ἀγω, εἰν, bringen. III. 21. führen. IV. 17, 7. VI. 17, 6. εἰς ὅψιν ἄγεσθαι. s. ὅψις. zum Tode führen, ἄγεσθαι, zum Tode geföhret werden. VI. 12, 24. mitbringen. X, 57. treiben. V. 9, 5. anführen. V. 15, 7. weg treiben. V, 17, 6. ἄγειν ἐκ χειρὶ ἄν, einen Stillstand machen, oder beobachten. X, 7. ἄγειν τὸ πένθος, Trauer anstellen. X, 65. ἄγειν

διονύσια, das Bacchusfest feyern X, 162.

⁷ Ἀγε, wohlan. X, 117.

⁸ Ἀγών, ὄνος, ὁ, ein Kampf. VII, 58. ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον, eine Richtung, Neigung der Seele zum Bösen. XI. 10, 1. ἀγῶνα εὐρίσκειν περὶ τίνος, worüber in Verlegenheit kommen, bekümmert werden. XIII. 2. 48.

⁹ Ἀδα, ας, ἡ, Ἀδα, eine Königin der Karier. VI. 12, 9.

¹⁰ Ἀδεία, ας, ἡ, die Freyheit, Sicherheit. ἐπ' ἀδείας, mit Sicherheit, nach Gefallen. X, 46.

¹¹ Ἀδελφῆ, ῆς, ἡ, die Schwester. XII, 38.

¹² Ἀδελφιδούς, οὔ, ὁ, ein Brudersohn. V. 15, 8.

¹³ Ἀδελφός, οὔ, ὁ, ein Bruder. III, 16.

¹⁴ Ἀδῆλος, ου, ὁ, ἡ, ungewiß. IV, 1, 4.

¹⁵ Ἀδης, ου, ὁ, die Hölle. V. 16, 2. it. Pluto, der Gott der Hölle.

¹⁶ Ἀδιαλείπτως, beständig, ohne Unterlaß. V. 15, 4.

¹⁷ Ἀδικέω, εἰν, ich thue Unrecht. I, 37. IX, 40. s. μεγάλα. ἀδικέομαι, ich leide Unrecht. II, 6. X, 108. es geschieht mir Unrecht. VI. 11, 21.

¹⁸ Ἀδίκημα, ατος, τὸ, ein Verbrechen. VI. 11, 22.

¹⁹ Ἀδ-

- Ἀδικία, ας, ἡ, die Ungerechtigkeit. IX. 36.
 Ἀδικος, ὁ, ἡ, ungerecht. II. 68.
 Ἀδμητος, ου, Admetus, ein König zu Phera in Thes-salien. V. 17, 1.
 Ἀδόλεσχος, ὁ, ἡ, geschwätzig, plauderhaft. VI. 10. 3.
 Ἀδοξέω, nicht gerühmt werden, getadelt werden, im schlechten Ruf stehen. II, 62.
 Ἀδραστος, ὁ, ἡ, der keine Lust hat, zu entlaufen. VI, 5.
 Ἀδύνατος, ὁ, ἡ, unmöglich. I, 49. II, 68.
 Ἀδω, εἰν, singen. IV. 1, 1.
 Ἀδωνις, ιδος, Adonis, ein Sohn des Cinyras, Königs in Cypern, und der Myrtha. XIII, 3.
 Ἀεθλος, ου, ὁ, der Kampf, das Sträuben. XIII. 2, 52.
 Ἀεὶ, beständig, immer. II. 27. VI. 11, 5.
 Ἀεῖδω, s. Ἀδω.
 Ἀεργία, ας, ἡ, der Müßiggang. XIV. 3, 6.
 Αετός, οὔ, ὁ, der Adler. VI. 17, 5.
 Ἀηδής, εος, ὁ, ἡ, unangenehm. XI. 4, 4. 5, 1.
 Ἀηδία, ἡ, der Schmerz, unangenehme Empfindung II, 10. das Un-
 angenehmsfeyn im Um-
 gange. XI. 5.
 Ἀηδών, ὄνος, ἡ, eine Nachtigall. IV, 1.
 Ἀηδῶς, unangenehm, auf unangenehme Art. IV. 23, 2.
 Ἀἷρ, έρος, ὁ, die Luft. XII. 3. 4.
 Ἀήτης, ου, ὁ, der Wind. XII, 20, 7.
 Ἀθάνατος, ὁ, ἡ, unsterblich. I, 61.
 Ἀθεος, ου, ὁ, ein Gottesläugner, Gottesverächter. II, 68.
 Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, die Unterlassung der Wartung des Körpers. XI. 4, 1.
 Ἀθηναῖος, ου, ὁ, ein Athenienser. X, 14. VI, 11, 1.
 Ἀθλημα, τος, τό, die Uebung, der Kampf. χειροῖν ἀθλήματα, Handwerksgeräth. XIII. 2, 9.
 Ἀθλητής, οὔ, ὁ, ein Kämpfer, Sechter. VI. 12, 8.
 Ἀθλιος, α, ου, unglücklich, kummervoll. IX, 20. X. 41.
 Ἀθρέω, εἰν, genau betrachten. XII. 4, 3.
 Ἀθροίζω, εἰν, versammeln. IV. 4, 3. ἡθροισμένος, versammelt. VI. 11, 25. aufhäufen. πυρὰν ἀθροισθῆναι, es sollte ein Scheiterhaufen errichtet werden. VIII. 32.
 Ἀθρό-

- Ἀθρόον, haufenweise X. 14.
 Ἀθρόως, mit einmal. X, 66.
 Ἀθυμέω, εἶν, traurig, betrübt seyn. IV. 5, 2. VII, 24.
 Ἀθυμία, ας, ἡ, die Verzweiflung. VII, 38.
 Αἶ, ach! wehe. XIV. 1, 28.
 Αἰάζω, εἶν, flagen, betrauern. XIV. 1, 1.
 Αἴας, αντος, Ἄϊας, der Sohn des Telamon. VII. 14, 13.
 Αἰγιαλός, οὔ, ὅ, das Ufer. VIII, 58. VI. 14, 8.
 Αἰγινητικός, ἡ, ὄν, Aeginetisch, aus der Insel Aegina. X, 195.
 Αἰγίς, ἰδος, ἡ, die Aegis, der fürchterliche Schild der Pallas und des Jupiters. X, 7.
 Αἰγύπτιος, ου, ὅ, ein Aegyptier. IX, 59. VI, 2.
 Αἰδέω, und εἶμαι, f. εἶσομαι. ich verehere, habe Achtung wofür, scheue mich wofür. II, 51. I. 2, 14. 35.
 Αἰδώς, ου, ὅ, die Hölle. XV. 1, 14.
 Αἰδώς, ὅος, ὅ, die Achtung, Furcht aus Bescheidenheit, pudor. II, 55.
 Αἰεὶν für Ἀεὶ.
 Αἰδωλόεις, εντος, brennend. X, 2.
 Αἰθήρ, έρος, ὅ, der Aether. XV. 1, 19.
 Αἶθω, εἶν, anzünden, brennen. IX, 26. αἰθόμενος, brennend. X, 1. 9.
 Αἶκα, dor. für εἶ. VI. 8, 2.
 Αἶμα, τος, τὸ, das Blut. IV. 12, 2. VI. 12, 19.
 Αἰμάσσω, εἶν, bluten. V. 18, 2.
 Αἰμύλος, angenehm, munter im Reden, scherzhaft. II, 25.
 Αἰνείας, ου, Aeneas, ein bekannter trojanischer Fürst. VIII, 10.
 Αἰνέω, εἶν, loben, gut heißen, mit etwas zufrieden seyn. I, 19.
 Αἰνός, ἡ, ὄν, hart. XIV. 1, 39.
 Αἶξ, γός, ὅ, ἡ, eine Ziege, Bock. IV. 10. 1.
 Αἶολος, ου, Aeolus, der Gott der Winde. V, 8.
 Αἰρέομαι, εἶσθαι, erwählen. IV. 8, 3. V. 17, 1. VI. 11, 1. mit μάλλον oder πρό verbunden, heißt es vorziehen. I, 78.
 Αἰρέω, εἶν, einnehmen, reizen. XII. 5, 3. πόλιν αἰρεῖν. VI. 8, 2.
 Αἶρω, εἶν, wegnehmen. XII. 23, 16. τοῦ δούλου τὸν οἶνον αἶροντος, da sein Slave den Wein abzapfte oder stahl. III, 10. aufheben, aufnehmen. IV. 8, 1. 2. X, 63.

183. erheben. X, 14.
 VI. 17, 5.
 Αἰσθάνομαι, εἶσθαι, merken,
 gewahr werden. VII, 33.
 IX, 29. VI. 12, 30. er-
 fahren. IX, 98. empfin-
 den. X, 40.
 Αἰσχος, εὖς, τὸ, die Schanz-
 de. IX. 4, 2.
 Αἰσχερός, αἰ, ὄν, häßlich,
 garstig, unanständig I,
 9. schändlich, nieder-
 trüchtig. I, 78. XI. 1, 1.
 Αἰσχύνη, ης, ἡ, die Scham.
 I, 22. IV. 4, 1. IX, 36.
 Αἰσχύνομαι, ich schäme
 mich. III. 9, 20. αἰσχυ-
 νόμενος, ehrlos. IX, 71.
 αἰσχύνεσθαι c. accus. sich
 vor einem scheuen, Ach-
 tung haben. I. 81.
 Αἰτέω, εἶν, und Αἰτέομαι,
 εἶσθαι, fordern. III, 17.
 ὅσον ἂν αἰτήσῃ (int. πο-
 σοῦτον) so viel er nur for-
 dern würde. VI. 12, 7.
 bitten. V. 16, 4. suchen.
 VII, 23. sich ausbitten.
 VI. 12, 6. VIII, 10. X,
 137. pass. αἰτεῖσθαι, um
 etwas gebeten werden.
 VI. 10, 1.
 Αἰτία, ἡ, die Ursache. II,
 12. αἰτίαν ἔχειν, im
 Verdacht seyn, im bösen
 Ruf stehen. VIII, 12.
 Αἰτιάομαι, ᾗσθαι, τινα,
 jemand die Schuld ge-
 ben, zuschreiben, beymes-
 sen I, 94. für straffällig,

schuldig halten, anklagen.
 IX, 21. X, 43. sich wor-
 über beklagen. πάλαι σου
 ταῦτα αἰτιάσθαι, daß
 du dich ehemals über
 dieß dein Schicksal be-
 klagtest. X, 49.
 Αἴτιος, ὁ, ἡ, der Urheber,
 einer, der woran schuld
 oder Ursache ist. IV.
 17, 6. IX, 38. X, 99.
 Αἴτνη, ης, ἡ, der Feuer-
 speiende Berg Aetna in
 Sicilien. X, 57. 114.
 Αἰφνίδιον, plötzlich XIII.
 2, 5.
 Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, ein
 Gefangener. IX, 72. αἰχ-
 μάλωτον λαβεῖν, zum
 Kriegsgefangenen ma-
 chen. VI. 6, 3. 12, 23.
 Αἰωρέομαι, εἶσθαι, heraus-
 steigen, quellen. XIV.
 1, 25.
 Ἀκαίρος, ὁ, ἡ, ungeis-
 tig, übermäßig. II, 10.
 Ἀκαρής, εὖς, klein, untheil-
 bar. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ,
 in einem Augenblick. X.
 8, 68.
 Ἀκαστος, ου, Akast, der Sohn
 des Pelias. V. 17, 2.
 Ἀκινάκης, ου, ὁ, ein Sä-
 bel, persianisches Geis-
 tengewehr. IX, 97.
 Ἀκίς, ἰδος, ἡ, die Spitze.
 XII. 23, 5.
 Ἀκμαῖος, α, ου, in der
 Blüthe der Jahre. X, 7.
 Ἀκμήν, noch. XII. 15, 9.
 Ἀκοή,

- Ἀκοή, ἥς, ἡ, der Ruf, das Gerücht. IV. 15, 3.
- Ἀκολουθεῖω, εἶν, folgen. I, 90. begleiten, hinter einem gehen. XI. 7, 6.
- Ἀκόλουθος, ἡ, ον, wohlverdient, angemessen. X, 9. Subst. ein Lakay. XI. 9, 3.
- Ἀκονέω, εἶν, schärfen. X. 57.
- Ἀκοντίζω, εἶν, Wurfspieße werfen. V. 1, 7. schießen, X, 33.
- Ἀκόντιον, ου, τὸ, ein Spieß, Wurfspieß. VI. 12, 16. δέσμη ἀκοντίων, ein Bündel Spieße. VI. 7, 1.
- Ἀκόρεστος, ου, ὁ, ἡ, unersättlich, unermesslich. XIV. 1, 56.
- Ἀκουσίως, ohne Vorsatz. XI. 3, 3.
- Ἀκούω, ich höre. I, 11. II, 13. ἀκούειν ἵππου χρεμετίζοντος, ein Pferd wiehern hören. VI. 6, 3. κακῶς ἀκούειν, ein schlecht Gerücht, einen übeln Namen haben. VI. 11, 7. 22. XI. 1, 1. vernehmen, erfahren. VI. 9. 14, 2. 17, 6. 19, 7.
- Ἀκρασία, ἡ, die Unmäßigkeit, Unenthaltbarkeit. I, 50. II, 65, VII, 31.
- Ἀκράτεια, ας, ἡ, idem. IX, 36.
- Ἀκρατής, εὖς, ὁ, ἡ, unenthaltbar. IX, 22.
- Ἀκρατον, ου, τὸ, der pure Wein. X, 182.
- Ἀκριβής, εὖς, ὁ, ἡ, sorgfältig. X, 45.
- Ἀκριβέω, οὖν, genau wissen oder kennen. VIII, 14.
- Ἀκριβῶς, sorgfältig. X, 25.
- Ἀκρισία, ας, ἡ, der Mangel der Beurtheilung, ohne Beurtheilung angestellte Wahl. X, 23.
- Ἀκροάομαι, ᾄσθαι, hören. V. 2, 3.
- Ἀκροβολίζομαι, εσθαι, von oben herab werfen. X, 135.
- Ἀκροβολισμός, οὔ, ὁ, das Herunterwerfen der Steine und Wurfspieße von einem hohen Orte. ὡς περ εἰς ἄκροβ. so häufig als Geschoss von einem belagerten Thurm. X, 7.
- Ἀκρόπολις, εως, ἡ, die Burg, Citadelle. X, 161.
- Ἄκρος, α, αν, hoch. Subst. τὸ ἄκρον, der Gipfel, die Spitze. XII. 22, 2. ἄκρα χειρῶν δάκτυλα, die Spitzen der Finger. XIII. 1, 2.
- Ἀκταίων, ωνος, Actäon, ein Arkadischer Jäger. V, 2.
- Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dürftig, ohne Vermögen. II, 52.
- Ἀκτιν, ἱνος, ἡ, der Strahl. X, 33.

- Ἀκώλυτος, ου, ὁ, ἡ, ungehindert. X, 55.
- Ἀκων, ουσα, ον, wider Willen, aus Zwang. IX, 34.
- Ἀλαζονεία, ας, ἡ, die Prahlerey. II, 74.
- Ἀλαζών, ὄνος, ὁ, ein Großprahler. XI, 7, 1.
- Ἀλαθεύω, εἰν, Dor. die Wahrheit sagen. XV, 1, 11.
- Ἀλάλημαι, praet. Att. von ἄλημι, herumirren. XIV, 1, 20.
- Ἀλάομαι, ἄσθαι, herumlaufen. XIII, 1, 4.
- Ἀλγέω, εἰν, winseln, jammern. III, 17. XIII, 1, 3. flagen. IX, 87.
- Ἀλειφαρ, ατος, τὸ, das Öl, die Salbe. XIV, 1, 77.
- Ἀλείφομαι, εσθαι, sich salben, pomadiren. XI, 8, 4.
- Ἀλεκτρυών, ὄνος, ὁ, ein Hahn. IV, 5.
- Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrien in Aegypten. VIII, 36.
- Ἀλεξανδρεὺς, ἑως, ὁ, ein Alexandrier, ein Einwohner der Stadt dieses Namens. VIII, 38.
- Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander der Große, König von Macedonien. VIII, 24. XI, 7, 2. imgl. ein Sohn des trojanischen Königs Priamus, der Entführer der Helena, der auch sonst Paris heißt. VI, 3.
- Ἀλες, ὦν, Salz, X, 188.
- Ἀλέω, εἰν, mahlen. VIII, 21.
- Ἀλήθεια, ας, ἡ, die Wahrheit. I, 64. II, 40. ἡ ἀλήθεια ἦδε, die Sache verhält sich so, oder folgendes ist an der Sache wahr. V, 3, 2.
- Ἀληθεύω, εἰν, die Wahrheit sagen. I, 67.
- Ἀληθής, ἑος, ὁ, ἡ, wahr, II, 58. ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῆς, es ist zwar wahr, was du sagst. IV, 19, 2. τὸ ἀληθές ἔχει ὥδε, die Sache verhält sich so. V, 1, 3.
- Ἀληθινός, ἡ, ὄν, wahr, VII, 40. λόγος ἀληθινός, eine Wahrheit. VI, 18, 3.
- Ἀληθόμυθος, ὁ, ἡ, einer, der die Wahrheit redet, wahrhaft. II, 5.
- Ἀληθῶς, wahrhaftig, in der That. II, 52.
- Ἀληπτος, ὁ, ἡ, unbeswinglich, unüberwindlich. VI, 12, 27.
- Ἀληστος, unverborgen. τοῦ θεωροῦ τὸ ἀληστον, die Allwissenheit des Zuschauers. II, 51.
- Ἀλιεύς, ἑος, ὁ, ein Fischer. IV, 31.

*Αλιευτική sc. τέχνη, die
Fischerey. IV. 31, 1.

*Αλίπτυπος, ου, ό, ή, übers
Meer rauschend. XII.
20, 7.

*Αλίσκω und ἄλωμι, fange
gen. IV. 18, 1. pass. in
Gefangenschaft gerathen.
IX, 3. aor. 2. ἔάλων, ich
bin gefangen worden. VI.
11, 9.

*Αλκηστis, ιδes, ή, Alceste,
eine Tochter des Pelias,
Schwester des Acastus,
und Verwandte des Ad-
met. V, 17.

*Αλκιβιάδης, ου, ό, Alcibi-
ades, ein bekannter athe-
niensischer General. VI.
19, 1.

*Αλκμαίων, ωνος, Alcmäon,
der Sohn des Amphia-
raus, der Mörder seiner
Mutter Ervphile. XII.
14, 4.

*Αλλά, sondern. I, 69. II, 3.
aber. ἄλλ' ὅρᾳς, aber du
siehst doch. III, 12. IV.
1, 3. 2, 4. nun also. ἄλλ'
ἔγωγε οὐ λυπήσομαι, nun
darf ich mich also nicht
mehr betrüben. IV. 5, 3.
φεύγωμεν ἄλλ' ἡμεῖς γε,
nun laßt uns nur fliehen.
IV. 10, 3. 13, 3. ἄλλα
δὴ καὶ, und, sogar. V. 7, 3.
ἄλλα καὶ, sondern auch.
I, 97. VI. 8, 4. ἄλλ' οὐ,
nicht aber. VI, 1.

*Αλλαγή, ῆς, ή, die Ver-
änderung, Verwandlung.
X, 22.

*Αλλάττω, ειν, verändern,
verwechseln. IV. 29, 3.

*Αλλήλων, ποτ, car. un-
ter einander IV. 5, 3.
10, 3.

*Αλλοίωσις, εως, ή, die Ab-
wechselung, Verändes-
rung. II, 37.

*Αλλος, η, ο, ein anderer.
II, 39. IV. 4, 2. ἄλλο
τι, etwas anderes. IV.
18, 1. οἱ ἄλλοι, die an-
dern. VI. 6, 3. τὸν ἄλ-
λον βίον, in seinem gan-
zen Leben. V. 6, 4. μή τι
ἄλλο (κελεύει) ob er
sonst noch was verlange.
VI. 12, 32. der übrige.
διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας,
durch das übrige Asien.
VIII, 35. IX, 60. ἄλλος
ἑκάστου, ein jeder liebt
etwas anderes, der eine
dies, der andre jenes.
IX, 15. τὰ δ' ἄλλα,
übrigen. X. 98, 147.
sonsten. VI. 18, 2. τὰ
τε ἄλλα, außer andern.
X, 167.

*Αλλοτε, sonst. X, 43. ἄλ-
лот' ἐπ' ἄλλους, bald zu
diesem, bald zu jenem.
XV. 1, 16.

*Αλλότριος, ία, ιον, fremd,
entfernt. II, 43. IV. 5, 4.
ἄλλότρια sc. χρήματα,
fremde Güter. I, 11.
IX.

- XI, 21. τὰ ἄλλότρια, Dinge, die einen nichts angehen. I, 79. ἄλλότριος κακίας, der mit dem Laster unbekannt ist, ein Feind des Lasters. I, 72.
- Ἀλλόφυλος, ὁ, ἡ, ein Fremdling, einer, der andern Geschlechts ist. IV. 5, 2.
- Ἄλλως, anders. IX, 76. ἄλλως τε καὶ, vorzüglich. V. 2, 1. XI, 8, 6. ἴσως, außerdem. XIII. 2, 34.
- Ἀλόγιστος, ου, ὁ, ἡ, thöricht, unbedachtsam. IV. 1, 4.
- Ἀλουργής, εὖς, ὁ, ἡ, purzurn. VIII, 41.
- Ἄλς, ἅλως, ὁ, das Salz. II, 78. ἡ, das Meer, XV. 2, 1.
- Ἄλσος, ους, τὸ, ein Hain, Garten. VII, 55.
- Ἄλυπος, ὁ, ἡ, nicht traurig, vergnügt, freudig. I, 40.
- Ἀλύπως, ohne Mißvergnügen, vergnügt. I, 25.
- Ἀλφίτα, ων, τὰ, propr. das Mehl. fig. Unterhalt. X, 102.
- Ἀλφός, οὖ, ὁ, Schinn, weiße Flecken in der Haut. XI. 4, 1.
- Ἀλωσις, εως, ἡ, die Einnahme, Eroberung. VI. 12, 28.
- Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, ein Suchs. IV, 2.
- Ἄμα, zugleich. IV. 30, 3. VI, 3. 12, 17. mit, nebst. VIII, 51. ἅμα - ἅμα, theils, theils. IX, 19. sobald als. X, 60. auf gleiche Weise. X, 96. auf einmal. XI. 1, 6. ἅμα ἡμέρα, s. ἡμέρα. bey, zugleich. XI. 4, 5.
- Ἀμαθής, εὖς, ὁ, ἡ, unwissend, ohne Begriffe. II, 47. ἀμαθέστατε, du erzdummer Mensch. Superl. III, 10.
- Ἀμαθία, ἡ, die Unwissenheit, das Nichterkennen, Verkennen. II, 12.
- Ἀμαξα, ης, ἡ, der Wagen. XII. 6, 8. wo es den Wagen am Himmel oder den Bären bedeutet.
- Ἀμαρτάνω und ἀμαρτάνομαι, ich sündige, fehle. I, 28. 71. 90.
- Ἀμαρτήμα, τος, τὸ, die Vergehung, Sünde. II, 3. IX, 39.
- Ἀμαρτία, ἡ, die Sünde, Vergehung. II, 12.
- Ἀμυχρός, ἄ, ὄν, dunkel, X. 48, 73.
- Ἀμαυρόω, ich verblende, verfinstere. II, 65.
- Ἀμαχος, ου, ὁ, ἡ, unüberwindlich IX, 38.
- Ἀμβλυώπτω, ειν, schielen, stumpfsichtig seyn. X, 6.
- Ἀμείβομαι, εσθαι, Aec. antworten. XIV. 2, 11.
- Ἀμεί-

Ἀμείνων, ονος, ὅ, ἡ, besser, comp. von ἀγαθός. II, 48.

Ἀμέλγω, εἰν, melken, einsaugen. XIV. 1, 48.

Ἀμελεί, (franz. *enfin*) daher, kurz. XI. 1, 2. 8, 5. überhaupt. XI. 2. 1.

Ἀμελέω, εἰν, vernachlässigen. genit. III, 22. IV. 23, 5. VI. 18, 2. X, 30. ἀμελεῖσθαι ὑπό τινος, von einem ganz hintenangesetzt und verlassen werden. VI. 11, 6. ἀμελούμενος, einer, auf den nicht geachtet wird, unbemerkt. X, 37.

Ἀμελής, έος, ὅ, ἡ, nachlässig. τὸ ἀμελές, die Nachlässigkeit. X, 50.

Ἀμελητέος, ου, zu vernachlässigen. X, 27.

Ἀμελητὶ, leichtsinnig, verächtlich. X, 41.

Ἀμελῶς, sorglos. X, 13.

Ἀμέμπτως, untadelhaft. IX. 89.

Ἀμετανοήτως, ohne Reue, so daß es dich nicht gereue. I, 28.

* Ἀμιναιῖα, ας, ἡ, ein Saß Aminäischen Weins. III, 10.

Ἀμιξία, ας, ἡ, die Ungeselligkeit, Absonderung. X, 123.

Ἀμισόδαρος, ου, Amisodarus, ein König in Syrien. V. 12, 2.

Ἀμμων, ωνος, ὅ, Ἄμμων, ein Beyname des Jupiters, dessen Statue mit einem Widderkopfe vorgestellt, und in den lybischen Wüsten verehret wurde. ἐν Ἀμμωνας sc. ἱερῷ oder μαντεῖῳ, in dem Tempel, Orakel des Ammons. VI. 22, 18.

Ἀμνημονέω, εἰν, nicht erwähnen, vergessen. X, 159.

Ἀμοιρος, ου, ὅ, ἡ, der woran keinen Theil nimmt. XIII. 2, 30.

Ἀμορφος, ου, ὅ, ἡ, ungestalt. X, 80.

Ἀμπελος, ου, ἡ, der Weinberg. IV. 9, 2. it. der Weinstock. IV. 21, 2.

Ἀμπετάζω, εἰν, für ἀναπετάζειν. ausstrecken. XIV. 1, 42.

Ἀμύγδαλον, ου, τὸ, eine Mandel. IV. 16, 2.

Ἀμυνα und ἀμύνη, ης, ἡ, die Rache, Vertheidigung. IV. 19, 1.

Ἀμυστὶ, adv. mit großen Zügen, ohne abzusetzen. XII. 14, 2.

Ἀμφὶ, um, auf beiden Seiten. IX. 7. ben, gegen, ungefähr. IX, 50. ἀμφὶ νώτοις, auf den Schultern. XII. 16, 3.

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, ein Fischeck. IV. 31, 2.

* Ἀμφιδοκεύω, εἰν, beobachten.

- achten, um zu fangen. XIV. 2, 6. fehlt im Steph.
- ¹Αμφιέννυμι, ὑναί, bekleiden, umhängen. VII, 35. accus. auch im passivo; das praet. pass. ἡμφίεσμαι. anziehen. VIII, 2.
- ²Αμφισβητέω, εἶν, behaupten. XI. 7, 2.
- ³Αμφιτρίτη, ἡς, ἡ, Amphitrite, die vornehmste Meerergöttin. XIII. 2, 55.
- ⁴Αμφότερος, α, ον, beide. IV. 2, 1. χωλὸς ἀμφοτέροις, an beiden Füßen lahm. X, 59.
- ⁵Αμφω, beide. IX, 97.
- ⁶Αν, conj. macht eine Rede unbestimmt. ἔπου ἂν, wie auch. II, 51. ἄφρων ἂν εἶην, ich mußte wol ein Thor seyn. IV. 1, 3. durch ein solches wol kann es oft ausgedrückt werden. 3. E. IV. 2, 4. 4, 4. 14, 1. V. 1, 2. 7, 2. IX, 42. X. 37. XII. 3, 30. s. χορεύω. oft wird es mit ὡς oder ὅπως, ἕως oder μέχρι verbunden, und dann im Deutschen entweder gar nicht, oder durch etwa, vielleicht, so, ausgedrückt. 3. E. IV. 4, 2. 25, 2. VII, 11. für εἰάν, wenn. I, 84. IV. 7, 3. 32, 2. ἂν οὕτω τύχη, wenn sich so trifft, d. i. wir wollen sehen, annehmen. X, 141. ὅσον ἂν, wieviel nur. VI. 12, 7. οὐκ ἂν, vielleicht nicht. IV. 17, 7. ἂν μὴ, wo nicht. VII, 39. ἴσως ἂν, vielleicht wol. IX, 13.
- ⁷Ἀνα, in, herum, hin und her. XIV. 1, 20. auf, in. XIV. 1, 36. durch. XIV. 1, 73.
- ⁸Ἀναβαίνω, εἰν, heraufsteigen. IV. 7, 3. 24, 1. aufsteigen. V. 7, 2.
- ⁹Ἀναβάλλομαι, εσθαι, umhängen. XI. 4, 5.
- ¹⁰Ἀνάβασις, εως, ἡ, der Aufgang. VII, 47.
- ¹¹Ἀναβιβάζω, εἰν, auflegen, aufsetzen. V. 1, 10.
- ¹²Ἀναβλέπω, εἰν, aufsehen. IX, 74.
- ¹³Ἀναβοάω, ἂν, laut rufen, schreyen. VI. 11, 20.
- ¹⁴Ἀναβολή, ἡς, ἡ, die Kleidung. X, 174.
- ¹⁵Ἀναγελάω, ἂν, lächeln, anfangen zu lachen. IX. 14, 35.
- ¹⁶Ἀναγινώσκω, εἰν, erkennen, sich die Mühe nehmen etwas zu erkennen. X, 15. lesen. ἐπιστολὴν ἀναγινώσκειν, einen Brief lesen. VI. 12, 17.
- ¹⁷Ἀναγκάζω, εἰν, wohin bringen. VIII, 48. XI, 32. nöthigen. VI. 14, 3. XI. 10, 4.
- ¹⁸Ἀναγ-

²Ἀναγκαῖος, α, ον, nothwendig, nöthig. II. 52. VI. 18, 2. τὰ ἀναγκαῖα, der nöthige Unterhalt. VI. 14, 3. X, 100. οὐ πλείω τῶν ἀναγκαίων, nicht mehr, als er für sich brauchte. VI, 13.

³Ἀνάγκη, ἡ, der Zwang, die Nothwendigkeit. IX, 18. Regel. XII. 17, 2. steht oft impersonaliter mit ausgelassenem ἐστι, und heißt: es muß, ist nöthig. II, 41. ἐξ ἀνάγκης, nothwendiger Weise, unausbleiblich. II, 68. ἐν καιρῷ ἀνάγκης, zur Zeit der Noth. IV. 14, 3.

⁴Ἀνάγομαι, εσθαι, die Anker lichten, in See stechen, auslaufen. XI. 5, 1.

⁵Ἀναγορεύω, εἶν, öffentlich ausrufen, ernennen. VI. 8, 1.

⁶Ἀνάγω, herauf holen, zurück bringen. VI. 22, 1.

⁷Ἀναδέχομαι, εσθαι, versprechen. IX, 48. übernehmen. X, 113.

⁸Ἀναδίδωμι, εἶναι, zurückgeben, eintragen. IV. 9, 3. πῦρ ἀναδίδοται, es wird Feuer ausgeworfen. V. 12, 8.

⁹Ἀναδραμεῖν, s. Ἀνατρέχειν.

¹⁰Ἀναζητέω, εἶν, auffuchen. X, 73.

¹¹Ἀνάθημα, τος, τὸ, ein Geschenk, das den Göttern und Tempeln verehrt wurde. II, 41. VII, 1. X, 120. ein Zierath. VIII, 22.

¹²Ἀναίθω, εἶν, brennen, in Brand setzen. XV. 1, 23.

¹³Ἀναιμάσαρκος, ου, ὁ, ἡ, was Fleisch ohne Blut hat, blutlos. XII. 22, 17. fehlt im Steph.

¹⁴Ἀναιμωτὶ, adv. ohne Blut. X, 200.

¹⁵Ἀναιρέομαι, εἶσθαι, aufnehmen. IV. 16, 2. V. 6, 4. IX, 82. X, 116.

¹⁶Ἀναίρεσις, εἰς, ἡ, das Säulen, Erlegen, VIII, 16. der Mord. VIII, 47.

¹⁷Ἀναιρέω, εἶν, tödten. VI. 12, 23. ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα, da sie dem Tode nahe war, oder getödtet werden sollte. IV. 1, 2. 21, 3. V. 1, 5. ἀναιρεῖν κεφαλὴν, einen Kopf abhauen. V. 15, 1. Φαρμάκῳ ἀναιρεθεῖς, mit Gift umgebracht. VIII, 31.

¹⁸Ἀναισχυντία, ας, ἡ, die Unverschämtheit. X, 145.

¹⁹Ἀναίτιος, ου, ὁ, ἡ, unschuldig woran. X, 108.

²⁰Ἀνακαλέω und σμαι, ich rufe zurück, widerrufe. II, 44.

²¹Ἀνάκειον, ου, τὸ, der Tempel

- pel des Kastor und Pollux. X, 34.
- ²Ανακηρύττομαι, εσθαι. ausgerufen werden durch einen Herold. νεικηκώς, als Sieger. X. 60, 162.
- ²Ανακλαίω, ειν, beweinen. XIV. 1, 94.
- ²Ανακρέων, οντας, Anacreon. XII. 5, 7.
- ²Ανακρίνω, ειν, befragen. ἀνακρίνεσθαι, befragt werden. VI. 12, 21.
- ²Ανάκτορον, ου, τὸ, ein Tempel, besonders der Ceres. X, 66. sonst auch ein königliches Schloß.
- ²Ανακύπτω, ειν, aufsuchen. X, 131.
- ²Αναλαμβάνω, ειν, ergreifen. IV. 24, 1. 31, 2. übereinkommen. VI. 18, 3.
- ²Αναλάμπω, ειν, auslodern, anbrennen. IX, 25.
- ²Ανάληγτος, ου, ὁ, ἡ, unempfindlich. X, 42.
- ²Αναλίσκω, ειν, verzehren. VII, 34.
- ²Ανάλωμα, τος, τὸ, die Ausgabe. VI. 14, 4. XI. 7, 3. s. Γίνομαι.
- ²Ανάλωτος, ὁ, ἡ, unüberwindlich. VI. 11, 14.
- ²Ανάμερος, ου, ὁ, ἡ, Dor. unversöhnlich, grausam. XV. 1, 10.
- ²Ανανδρία, ἡ, die Feigheit, Mangel des männlichen Muths. II, 29.
- ²Ανανεόομαι, οὔσθαι, erneuern. VIII, 24.
- ²Ανανήφω, ειν, wieder zu sich selbst kommen, wieder flug werden. VII, 33.
- ²Αναξ, κτος, ὁ, ein König. XII. 5, 2.
- ²Αναξάγορας, ου, Anaxagoras von Klazomene, ein berühmter Philosoph zu Athen, und Lehrer des Pericles, lebte zur Zeit des Xerxes. X, 33.
- ²Ανάξαρχος, ου, ὁ, Anaxarchus, ein Philosoph aus Abdera, und Freund Alexanders des Großen. VI. 12, 2.
- ²Αναξιμένης, ου, ὁ, Anaximenes, ein Redner aus Lampisakus. VI. 14, 6.
- ²Ανάξιος, ὁ, ἡ, unwürdig. I, 92. VI. 12, 24.
- ²Αναπαύω, ειν, ausruhen lassen. X, 200.
- ²Αναπείθω, ειν, überreden. V. 16, 4. IX, 13.
- ²Αναπέμπω, ειν, heraufschicken, zuschicken. X, 115.
- ²Αναπετάω, ᾶν, eröffnen. X, 43. part. praet. p. X, 56.
- ²Αναπηδάω, ᾶν, aufspringen. VII, 18.
- ²Ανάπηρος, ὁ, ἡ, gebrechlich, verstümmelt, krüppelig. οἱ νοσώδεις καὶ

- καὶ ἀνάπηροι, die Invaliden. VI. 12, 21.
- ²Ἀναπλάττω oder σσω, εἰν, zusammensetzen, erdichten. V. 14, 5.
- ²Ἀνάπλεως, ω, ο, ἡ, voll. X, 44.
- ²Ἀναπλήθω, εἰν, anfüllen, voll machen. X, 5.
- ²Ἀναπληρόω, οὖν, ausfüllen. X, 5.
- ²Ἀναρρίπίζω, εἰν, einen verlöschenden Brand durch Schwingen wieder glimmend machen. X, 19.
- ²Ἀναρτάομαι, εἶναι, abhängen. ἐκ νεύματος ἀνηρτημένος, wer vom Wink abhängt. X, 14.
- ²Ἀναρχία, ας, ἡ, die von dem Mangel des Regenten herrührenden Unordnungen in einem Staate. VI. 12, 34.
- ²Ἀνασοβέω, εἰν, verwirren, zurücktreiben. ἀνασεσσημένος τὴν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην, er läßt die Borderhaare zerstreut übers Gesicht hängen. X, 173.
- ²Ἀνασπάω, εἶναι, heraufziehen, herausziehen. IV. 2, 2.
- ²Ἀναστενάζω, εἰν, Seufzer ausstoßen. XII. 23, 15.
- ²Ἀναστενάχω, idem. XIV. 1, 80. fehlt im Steph.
- ²Ἀνασύρω, εἰν, aufdecken.
- ἀνασεσσημένος, schmutzig. XI. 1, 1.
- ²Ἀνατείνω, εἰν, heraufziehen. X, 173.
- ²Ἀνατίθημι, εἶναι, einer Gottheit etwas weihen, schenken, oder opfern. IV. 16, 1. 2. X, 121. XI. 6, 1.
- ²Ἀνατρέπω, εἰν, umkehren, umwerfen. X, 15.
- ²Ἀνατρέφομαι, εἶναι, erzogen werden. X, 45.
- ²Ἀνατρέχω, εἰν, herauflaufen, oder springen. IV. 2, 2. it. zurücklaufen, herauf gehen (scil. den Fluß). VIII, 11.
- ²Ἀναφαίνω, εἰν, erscheinen, sich zeigen. X, 2.
- ²Ἀναφаланτίας, ου, ο, ein Kahlkopf. X, 143.
- ²Ἀναφέρω, εἰν, herauf oder heraus bringen. V. 5, 2. hinbringen, hinschaffen. VI. 12, 13.
- ²Ἀναφύομαι, εἶναι, wieder wachsen. V. 15, 1.
- ²Ἀναψύχω, εἰν, fühlen, fächern. XIV. 1, 85.
- ²Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, Herzhaftigkeit, Muth. VI. 12, 32.
- ²Ἀνδράποδον, ου, τό, ein Sklave. VI, 5.
- ²Ἀνδρείος, α, ον, muthig, tapfer. V. 15, 4.
- ²Ἀνδρία, ας, ἡ, die Herzhaftigkeit. VI. 8, 1. 15, 2. X, 89.

- Ἀνδριαντοποιός, οὗ, ὁ, ein Bildhauer, Steinhaue-
 er. V. 10, 2.
 Ἀνδριάς, άντος, ὁ, eine Statue, Bildsäule. II, 88. VI. 12, 8. X, 126.
 Ἀνδρικός, οὗ, männlich. Sup. ανδρικώτατος, ei-
 nem Mann sehr anstän-
 dig X, 100.
 Ἀνδρικῶς, muthig. X, 132.
 Ἀνδροφάγος, ου, ὁ, ἡ, men-
 schenfressend. V. 3, 3.
 Ἀνδρώδης, ους, ὁ, ἡ, kühn,
 mannhaft. X, 19.
 Ἀνέγχομαι, für Ἀνεγείρο-
 μαι, εσθαι, erwachen.
 X, 118.
 Ἀνειμένος, η, ου, (das
 Part. von ανιημι) τὸ
 ανειμένον, das aus der
 Acht lassen. X, 50.
 Ἀνειμένως, frey, ungenirt.
 XII, 17.
 Ἀνελευθερία, ας, ἡ, ein
 unedles Betragen, nie-
 drige Bargheit. XI, 6.
 Ἀνελεύθερος, ου, ὁ, ein nie-
 derträchtig: filziger, un-
 edeldenkender Mensch.
 VI. 6, 1.
 Ἀνεκύω, ειν, heraufzie-
 hen. XIII. 2, 52.
 Ἀνεμος, ου, ὁ, der Wind.
 V. 8, 1.
 Ἀνεμώνη, ης, ἡ, die Ane-
 mone. XIV. 1, 66.
 Ἀνέραστος, ου, ὁ, ἡ, unge-
 liebt, nicht zu lieben.
 X, 48. 81.
 Ἀνέρχομαι, εσθαι, herein-
 gehen. III, 18. VIII, 40.
 heraufgehn. X, 87.
 Ἀνετος, ου, ὁ, ἡ, ausge-
 lassen, uneingeschränkt.
 VIII, 2.
 Ἀνευ, ohne. X, 200.
 Ἀνευρίσκω, ειν, antreffen.
 XIII. 3, 9.
 Ἀνέχομαι, εσθαι, ertra-
 gen, ausstehen. X, 105.
 ὡς οὐκ ανέχεσθαι ζῶν-
 τας, daß sie das Leben
 nicht aushalten können.
 X, 76. sich gefallen las-
 sen. I, 88.
 Ἀνεψιός, οὗ, ὁ, ein Vetter.
 V. 17, 3.
 Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, uner-
 seßlich. X, 190.
 Ἀνὴρ, έρος, und δρός, ὁ,
 ein Mann. I, 92. II,
 88. sowohl vir als mari-
 tus, daher II, 50. ein
 Gemahl. oft auch so viel
 als ανθρωπος. 3. E. II.
 75, 90. bey den gentili-
 tiis wird es nicht ausge-
 druckt, 3. E. V. 6, 2.
 7, 3. so wie bey φίλος,
 εργάτης u. s. w. φίλοι
 άνδρες, gute Freunde.
 IX, 33. ανδρός βίον
 ζῆν, ein Leben führen,
 das einem Manne an-
 ständig ist. X, 93.
 Ἀνθ', s. Ἀντί.
 Ἀνθέω, ειν, blühen, schim-
 mern. IX, 61. XII. 18,
 11.
 Ἀνθος,

- "Ανθος, ους, τὸ, eine Blume. VIII, 30. ἀνθέων βολή, das Blumenstreuen. VIII, 39.
- "Ανθραξ, ακος, ὁ, eine Kohle. VIII, 21.
- "Ανθρώπιος, α, ου, menschlich. V. 1, 2.
- "Ανθρώπινος, η, ου, menschlich, von Menschen. ἀνθρώπινον κρέας, Menschenfleisch. V. 3, 1.
- "Ανθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, ein schlechter Mensch, Nichtswürdiger. XI, 22. X, 171.
- "Ανθρωπος, ὁ, der Mensch. I, 60. II, 4. οἱ ἄνθρωποι, die Leute. XI, 79. πένητες ἄνθρωποι, arme Leute. VI. 18, 1.
- "Ανθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, menschenfressend. V, 3.
- "Ανία, ας, ἡ, der Schmerz, Kummer. XIV. 1, 56.
- "Ανιάρος, α, ὄν, nachtheilig, schädlich. I, 50.
- "Ανιερστερος, α, ου, unangenehmer. X, 18.
- "Ανιάω, ἄν, quälen, ärgern. X, 136. in Kummer versetzen. XIV. 1, 8.
- "Ανίημι, εἶναι, übrig lassen. X, 15.
- "Ανίπται, αςθαι, herauf fliegen. A, 114.
- "Ανίστημι, ἄναι, wieder aufstehen. IV. 6, 2. aufstellen, errichten. VIII.
- 24, 34. X, 161. aufstehen, IX, 7. XI. 6, 2. ἀναστῆναι, erwachen, munter werden. VI. 11, 21. aufheben. X, 11. absetzen, einem sein Amt nehmen. VI. 11, 19.
- "Αννίβας, ου, Hannibal, ein bekannter Karthaginensischer Feldherr. VIII, 34.
- "Ανσδος, ου, ἡ, der Rückweg, Aufgang. (adscensus) IV. 2, 1. 4.
- "Ανοδύρομαι, εσθαι, weinen. IX. 10, 87.
- "Ανόητος, ου, ὁ, ἡ, thöricht, unverständlich. Subst. ein Thor. 11, 83.
- "Ανοια, ας, ἡ, die Dummheit, Thorheit. X. 23, 83.
- "Ανοίγω, ειν, öffnen. X, 65.
- "Ανολοφύρομαι, εσθαι, heulen, wehklagen. IX, 97.
- "Ανοπλος, ου, ὁ, ἡ, unbewaffnet. X, 171.
- "Ανάσιος, ὁ, ἡ, gottlos, einer, der die Pflichten gegen Gott übertritt. II, 68.
- "Ανοχή, ἥς, ἡ, und "Ανοχαί, αἱ, der Waffenstillstand. VI. 18, 4. ἀνοχαὶ ἑπτὰ ἡμερῶν, ein Waffenstillstand von 7 Tagen.
- "Ανταγωνιστής, οὔ, ε, Gegner, Mitwerber, Nebenbuhler. V. 11, 17. Gegner, mit dem man in den

- den Wettspielen streitet. VI. 12, 2.
- ¹Αντάξιος, ὁ, ἡ, was gleich zu schätzen ist. οὐχ ἑνὸς ῥήματος ἀντάξιος, nicht mit einem einzigen Worte zu vergleichen. VI. 12, 28.
- ^{*}Ἀντεπιμελέομαι, εἶσθαι, gegenseitige Sorgfalt für jemand tragen. IX, 29. fehlt im Steph.
- ¹Ἀντέχομαι, εἶσθαι, sich um etwas Mühe geben, sich bestreben. I, 6.
- ¹Ἀντέχω, εἶναι, Widerstand thun. V. 15, 7.
- ¹Ἀντὶ, an statt, für. V. 15, 6. VI. 11, 2. 19, 6. ἀντ' ὧν, für das, was. IX, 54.
- ¹Ἀντιβοάω, ᾄν, widerhallen. XIV, 1, 38.
- ¹Ἀντιβροντάω, ᾄν, entgegen donnern. X, 5.
- ¹Ἀντιγένης, οὐ, ὁ, Antigènes, der Name eines Macedoniers. VI. 12, 21.
- ¹Ἀντίγονος, οὐ, ὁ, Antigonus, ein General Alexanders und nach dessen Tode König über einige Provinzen in Kleinasien. VI. 14, 1.
- ¹Ἀντικνήμιον, οὐ, τὸ, der obere Theil des Schienbeins. XI. 4, 3.
- ¹Ἀντιλαβή, ἥς, ἡ, ein Handgriff. X, 85.
- ¹Ἀντιλαμβάνω, εἶναι, anfassen. X, 131.
- ¹Ἀντίος, α, οὐ, gegenseitig. IX, 58.
- ¹Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochien, eine Stadt in Syrien. VIII, 35.
- ¹Ἀντίοχος, οὐ, ὁ, Antiochus, ein syrischer König, der auch die Juden Sitedes und Soter führt. VI, 18.
- ¹Ἀντίπατρος, οὐ, Antipater. Gouverneur in Griechenland vor und nach dem Tode Alexanders, des Großen. VI. 11, 19. XI. 7, 3.
- ¹Ἀντιποιέομαι, εἶσθαι, sich widersetzen, um das Seinige zu behaupten. V. 11, 2.
- ¹Ἀντιπροσείπειν, wieder grüßen. XI. 3, 2.
- ¹Ἀντιτάσσω, εἶναι, entgegenstellen, gegen einen in Schlachtordnung stellen. πρὸς ἑκατὸν μυριάδας ἀντιταγμένους, Gegen einer eine Million starken Armee. VI. 12, 13.
- ¹Ἀντρον, οὐ, τὸ, eine Höhle. IV. 20, 1.
- ¹Ἀντωνῖνος, οὐ, Antoninus Bassianus Caracalla, ein römischer Kaiser, Sohn des Septimius Severus. VIII, 15.
- ¹Ἀνύω, εἶναι, vollbringen. ὁδὸν ἀνύειν, einen Weg zurücklegen. IV. 16, 1. XIII.

XIII. 2, 19. ausrichten.
 IV. 31, 2. IX, 96.
 "Ανω, oben, oberhalb. VII,
 11. herauf. VII, 54.
 "Ανωθεν, von oben her.
 λείπει τὸ ἀνωθεν μέρος,
 es fehlt oben. III, 10.
 ὁ ἀνωθεν πέπλος, der
 obere Theil des Schleys
 ers. IX, 10.
 "Ανώτερον, weiter herauf,
 oberwärts. VII, 30.
 "Ανωφελής, εὐος, ὁ, ἡ, un-
 nütz. X, 127.
 "Αξία, ας, ἡ, das Verdienst,
 die Würdigkeit. παρὰ
 τὴν ἀξίαν, wider Ver-
 dienst. X, 18.
 "Αξιοθέατος, ου, ὁ, ἡ, ansehn-
 lich, sehenswürdig. IX,
 68.
 "Αξιόλογος, ου, ὁ, ἡ, bes-
 trächtlich. X, 90.
 "Αξιόπιστος, ου, ὁ, ἡ, glaub-
 würdig. comp. ἀξιόπι-
 στότερος, glaubwürdiger.
 III, 12. dem man trauen
 kann, zuverlässig. VI. 11,
 19.
 "Αξιος, α, ον, werth, wür-
 dig; einer, der verdient.
 I, 95. II, 21. ἀξιόν ἐστι,
 man muß, es ist billig.
 II, 33. πλείστου ἀξιον,
 das Kostbarste. IX, 66.
 σὺ ἀξιος εἰ αἰτεῖν, für
 dich läßt es, schickt es
 sich, zu bitten. VI. 10, 2.
 "Αξιόω, αὖν, genit. und
 accusat. würdig halten,

werth achten, der Mühe
 werth halten. XI. 1, 4.
 it. bitten, verlangen. VI.
 11, 28. VII, 32. wollen.
 IX, 72. XI. 1, 2.
 "Αξίωμα, τος, τὸ, eine Wür-
 de. VIII, 2.
 "Αξίως, würdig. ἀξίως
 ὑμῶν, eurem Stande
 gemäß. IX, 92.
 "Αξυν, s. "Ασυν.
 "Αοίδιμος, ου, ὁ, ἡ, besun-
 gen, berufen. X, 3. be-
 rühmt. X, 107.
 "Αοπλος, ου, ὁ, ἡ, unbe-
 waffnet. VIII, 54.
 "Αορνος, ὁ, ἡ, ohne Vögel,
 wo kein Vogel hinkom-
 men kann. So hieß ein
 bey nahe unersteiglicher
 Fels in Indien αορνος
 πέτρα. VI. 12, 26.
 "Απαγγέλλω, εἰν, Nach-
 richt bringen. VI. 11, 14.
 "Απαγορεύω, εἰν, verbie-
 ten. XI. 2, 4. nicht könn-
 en, zu schwach seyn.
 VI. 7, 2.
 "Απαγριόω, οὖν, wild ma-
 chen, im pass. wild oder
 wüthend werden. V. 1,
 3.
 "Απάγω, εἰν, wegführen,
 hinführen. IV. 17, 3.
 IX, 78. X, 71. 91. 103.
 ἀπάγεσθαι κλοπῆς, sich
 Diebstahls wegen ar-
 retiren oder vor Ge-
 richt schleppen lassen.
 XI. 1, 5.

"Απα-

- Ἀπαθής, οὐς, ὅ, ἡ, von Leidenschaften frey. II, 65. Leiden: frey. XII. 22, 17.
- Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, die Dummheit, Ungeschicklichkeit. II, 60.
- Ἀπαιδευτος, ου, ὅ, ἡ, ununterrichtet, thöricht. II, 84.
- Ἀπαίρω, εἰν, abreißen. VIII. 16, 35. 58.
- Ἀπαιτέω, εἰν, fordern, einfordern, abfordern. IV. 6, 2.
- Ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, die Befreyung, der Weggang. μετὰ τὴν ἀπαλλ. τοῦ βίου τούτου, nach diesem Leben. II, 50.
- Ἀπαλλάττω, εἰν, genit. befreyen. im pass. los werden, wovon befreyet werden. IX, 18. X, 128. im med. weggehen, sich losmachen. VI, 5. IX, 20. X, 31. übergehen. IX, 49.
- Ἀπαλός, ἡ, ὄν, zart. XI. 5. 3. niedlich, lieblich. VII. 17, 6.
- Ἀπαλύνω, εἰν, zähmen. XII. 18, 4.
- Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, die Unmenschlichkeit, Wildheit. X, 129.
- Ἀπανθρώπως, wild, unmenschlich. X, 98.
- Ἀπαντάω, ᾶν, begegnen. III, 16. VI. 12, 25. ent-
- sprechen. οἱ οὐδὲν ἀπάντη, es half ihm nichts. XIV. 2, 7.
- Ἀπαξ, einmal. IV. 11, 3. εἰς τὸ ἀπαξ, für einmal. X, 56.
- Ἀπαρτάω, ᾶν, abhängig machen. X, 100.
- Ἀπας, ἅπασα, ἅπαν, alle, ein jeder. II, 15. VI. 7, 2.
- Ἀπάτη, ῆς, ἡ, die Verführung. VII, 13. Irrthum, Betrug. X, 80.
- Ἀπειλέω, εἰν, drohen. V. 17, 4. IX, 34. X, 44.
- Ἀπειλή, ῆς, ἡ, die Drohung. II, 45. 83. 87. 96.
- Ἀπειμι, ἰέναι, weggehen. IV. 25, 1. 30, 4. X, 94. f. χαίρειν. ἀπιέναι ἐπὶ θάλασσαν, sich nach der Küste begeben, (aus dem Innern des Persischen Reichs nach Griechenland zu.) VI. 12, 21. X, 143. wegreisen. IX, 2.
- Ἀπειμι, εἶναι, fern seyn, abwesend seyn. IX, 33. I. 34, 73.
- Ἀπειρηκώς, υῖα, ὅς, ermüdet. das part. vom ungebräuchlichen verbo ἀπερέω. IV. 8, 1.
- Ἀπειρόκαλος, ου, ὅ, ἡ, ungezogen. X, 66.
- Ἀπειρος, ου, ὅ, ἡ, unerfahren. IV. 31, 1.
- Ἀπελύνω, εἰν, abtreiben, weg-

- wegjagen. IV. 5, 2. X. 109. 135.
- ¹Ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ein Freygelassener. VIII. 31.
- ²Ἀπερ, s. Ὀσπερ.
- ³Ἀπερέω, εἶν, widersprechen, im pass. nicht haben wollen. XI. 7, 3.
- ⁴Ἀπερισκέπτως, unüberlegt. IV. 7, 4.
- ⁵Ἀπέρχομαι, ich gehe weg. II, 36. VI. 8, 4. abgehen, wohin. X. 38, 96. s. προσλαμβάνω. von den Haaren gebraucht, ausfallen. XII. 4, 7.
- ⁶Ἀπέχομαι, ich enthalte mich. I, 10. II, 3. IV. 5, 4. 10, 4. 13, 1. genit.
- ⁷Ἀπέχω, εἶν, forthaben, empfangen haben. IV. 16, 2.
- ⁸Ἀπηνεία, ας, ἡ, eine Härte, Raubigkeit. XI. 3, 1.
- ⁹Ἀπηνής, εὖς, ὁ, ἡ, wild, abscheulich, drohend, X, 98.
- ¹⁰Ἀπίημι, εἶναι, weggehen. XI. 1, 4.
- ¹¹Ἀπίδανος, ου, thöricht, wer ohne Grund handelt. οὐ πάνυ τοι ἀπίδανος ὦν κ. λ. er, als ein hitziger Mann, that wirklich so ganz unrecht nicht gegen ic. X, 5. ohne Grund. ἀπ. σου καὶ ταῦτα, auch dies
- dein Vorgeben ist ohne Grund. X, 169.
- ¹²Ἀπιστέω, εἶν, nicht trauen, mißtrauisch seyn. I, 36.
- ¹³Ἀπιστος, ὁ, ἡ, unsicher, dem man nicht trauen kann. I, 57. untreu, treulos. VI. 11, 19.
- ¹⁴Ἀπίστως, unglaublich, unglaublicher Weise. V. 1, 13. ὁ μῦθος ἀπίστως ἐπλάσθη, die unglaubliche Fabel ist erdichtet worden. ibid. treulos. X, 99.
- ¹⁵Ἀπληστία, ας, ἡ, die Habsucht, der Geiz. VII, 31. Unersättlichkeit. X, 179.
- ¹⁶Ἀπλοῖκος, ἡ, ὁ, geradezu, ohne Falsch. X, 187.
- ¹⁷Ἀπλόω, οὔν, worüber ausbreiten, verbreiten. XII. 20, 22.
- ¹⁸Ἀπὸ, von. III, 6. ἀπὸ τοῦ νῦν, von jetzt an. IV. 5, 3. aus. IV. 31, 3. βάπτειν τι ἀπὸ βοτάνων, etwas mit Kräutern färben. V. 18, 7. auf. ἀπὸ τοῦ τείχους, auf der Mauer. XI. 8, 2. wegen. VI. 19, 5. ἀπὸ τοῦδε, von jetzt an. IX. 9. ἀπὸ φιλοτιμίας, was von der Ehrbegierde herkommt, die Ehre erfordert. XI. 6, 1. ἀπὸ δείπνου, nach dem Essen. XI.

- XI. 8, 1. ἀφ' αὐτοῦ, von selbst. XIV. 2, 15.
- Ἀποβάλλω, εἶν, verlieren. IV. 11, 4. aufgeben, sich einer Sache begeben. VI. 11, 11.
- Ἀποβίωσις, εως, ἡ, das Ableben. IV. 9, 3.
- Ἀποβλέπω, εἶν, hinsehn. X, 28. ansehen. X, 65. Rücksicht worauf nehmen. X, 93.
- Ἀπόβλητος, ου, ὁ, ἡ, wegzumwerfen, zu verwerfen. X, 104.
- Ἀπογινώσκω, εἶν, verzweifeln, im pass. aufgegeben werden. ἐπειδὴ πρὸς τῶν ἰατρῶν ἀπεγνώσθη, da er von den Aerzten aufgegeben wurde, oder da diese an ihm verzweifelten. IV. 6, 1.
- Ἀπογράφω, εἶν, aufschreiben. εἰς τοὺς νοσοῦντας ἀπογεγραμμένος ἑαυτὸν (med.) der sich unter den Invaliden mit hatte aufschreiben lassen, mit angegeben hatte. VI. 12, 21.
- Ἀπογυμνῶω, οῦν, entblößen. X, 81.
- Ἀποδείκνυμι, ὕναι. τινά τι, einen wozu machen. X, 92. wie ἀποφαίνω.
- Ἀποδειλιάω, ᾶν, sich fürchten, den Muth sinken lassen, laß werden. VII, 52. X, 90.
- Ἀποδέχομαι, ἰχ nehmen an, erlange. II, 11. IV. 17, 2.
- Ἀποδημέω, εἶν, sich in der Fremde aufhalten, auf Reisen seyn, wegreisen. VIII, 15.
- Ἀποδιδράσκω, εἶν, davon gehn, entfliehen. IX, 19. X, 44.
- Ἀποδίδωμι, ὄναι, geben. V. 16, 4. wiedergeben. I. 17, 55. V. 17, 1. VI, 3. X, 92. übergeben. IX, 1. χάριν ἀποδιδόναι, Dank abstaten. IX, 53. μισθὸν ἀποδοῦναι, den Sold geben. VI. 8, 2. λόγον ἀποδοῦναι, Rechenschaft ablegen. VI. 19, 4. im Med. verkaufen. XI. 3, 2. 6, 2.
- Ἀποδοκιμάζω, εἶν, sich woron enthalten. XI. 1, 3. φίλους ἀποδοκιμάζειν, Freunde verstoßen. I, 77. sonst verwerfen, it. sich scheuen. IX. 1, 6.
- Ἀποδύρομαι, εσθαι, besklagen, worüber Klagen anstellen. accus. X, 44.
- Ἀποθεν, aus der Ferne. IX, 26.
- Ἀποθησαυρίζω, εἶν, aufheben, verwahren. IV. 29, 3.

¹Αποθνήσκω, εἶν, sterben.
III, 5. VI. 9, 12. 24.

²Αποίσω, ἴ. ¹Αποφέρω.

³Αποκαλέω, εἶν, nennen,
heißen. VI. 11, 15.

⁴Αποκάρπτω, εἶν, ablenken,
abweichen. XI. 6, 4.

⁵Αποκείρω, εἶν, abscheeren.
VIII, 33.

⁶Αποκλείω, εἶν, einschlies-
ßen, verschließen. X, 43.
sonst auch ausschließen.

⁷Αποκομίζω, εἶν, wegbrins-
gen. IX, 93.

⁸Αποκόπτω, εἶν, abschneis-
den, abhauen. IX. 4, 3.
VI. 19, 2. it. abreißen.
ibid. 1.

⁹Απόκρημνος, ου, ὅ, ἡ, steil,
abschüssig. VII, 49.

¹⁰Αποκρίνομαι, εσθαι, ant-
worten. I, 27. III, 1. VI.
12, 11.

¹¹Αποκτείνω, εἶν, tödten,
umbringen. V. 9, 5.

¹²Απολαμβάνω, εἶν, empfang-
en. X, 131. aufnehmen,
aufhalten. ὑπὸ χειμῶνος
ἀποληφθεῖς, der vom
Ungewitter überfallen
oder aufgehalten wurde.
IV. 10, 1.

¹³Απόλαυσις, εως, ἡ, der
Genuß. X, 46.

¹⁴Απολαύω, εἶν, gen. und
accusat. davontragen.
X, 5. genießen. X, 46.
mit jemand sich unter-
halten. XI. 7, 2.

¹⁵Απολείπω, εἶν, Dat. feh-

len, mangeln. VI, 34.

Accus. verlassen. IX. 44,
86. X. 25, 93. hinterlas-

sen. VI. 7, 1. 15, 2. 17,
4. χώραν ἀπολείπειν,

Platz lassen. VI. 11, 16.

übrig lassen. VI. 12, 1.

τούτοις οὐκ ἀπολέλειπται,
diese haben nicht mehr.

VI. 12, 22. ἴ. δια.

¹⁶Απόλλυμαι, υσθαι, ums-
kommen. IV. 26, 2.

V. 12, 10. ὥστε ἀπολω-
λέναι τῷ φόβῳ, so, daß

er für Furcht fast todt
war. IX, 36. ἀπόλοιτο,

pereat. XII. 24, 8.

XIV. 1, 1. ἀπολώλαμεν,
wir sind verlohren, es

ist um uns geschehen. VI.
17, 3.

¹⁷Απολλύω, υ. μι, υῖν, vers-
lieren. IV. 32, 1. VI.

17, 3. XI. 3, 3. umbrins-

gen V. 12, 11. zu Grunde

de richten. V. 15, 8.

¹⁸Απολύω, εἶν, losmachen,
befreyen, entledigen.

IV. 5, 3. XIII. 2, 56.

loslassen. IV. 25, 2.

X, 86. ἴ. ἔχω. VI. 12,

24.

¹⁹Απομύττομαι, εσθαι, sich
die Nase ausschnauben.

XI. 4, 5.

²⁰Απονεινόμενος, ein hirn-
los, frecher Mensch,

Kenomist. v. ¹Απο-

νοέομαι. XI. 1, 1.

²¹Απόνους, ας, ἡ, die hirn-
lose

- lose Frechheit, Schamlosigkeit. XI, 1.
- Ἀπονος, ohne Arbeit, frey von Arbeit. VII, 32.
- Ἀπόπειρα, ας, ἡ, der Versuch. εἰς ἀπάπειραν, um die Probe zu machen. III, 14.
- Ἀποπειράομαι, ᾅσθαι, versuchen. X, 67.
- Ἀποπλανάομαι, sich verirren, von einem abkommen. gen. VI. 18, 1.
- Ἀποπνέω, εἶν, von sich blasen. V. 12, 3.
- Ἀποπνίγομαι, εσθαι, erstickt werden. X, 44.
- Ἀποπτύω, εἶν, ausspucken. XI. 4, 7.
- Ἀπορέω, εἶν, entblößt seyn, Mangel haben, bedürftig seyn. Genit. I, 75. III, 19. IV, 1. item zweifeln, ungewiß seyn. VII, 5. in Verlegenheit seyn. X, 1.
- Ἀπορος, ό, ἡ, dürftig. XI. 7, 3. it. schwer, unzugänglich. Sup. ἀπορώτατος, das Allerschwerste. II, 17.
- Ἀπόρητος, ό, ἡ, verboten, it. heimlich. λόγοι ἀπόρητοι, Heimlichkeiten, Geheimnisse. VI. 12, 17. τὰ ἀπόρητα, sc. πράγματα, idem. VI. 16, 2.
- Ἀπορέιπτω, εἶν, oder έω, εἶν, ausstoßen. VIII, 45. wegwerfen. X, 39. etwas von den Speisen oder Speichel aus dem Munde stoßen. XI. 4, 5. im Pass. verfliegen. XII. 20, 5.
- Ἀποσβεννύω, εἶν, auslöschen, im pass. verlöschen, verschwinden. X, 3.
- Ἀποσειόμαι, εσθαι, abschütteln, verjagen. X, 19.
- Ἀποσιωπάω, ᾅν, stille schweigen, verstummen. VI. 14, 6.
- Ἀποσκόπτω, εἶν, Spottrezen ausstoßen. VIII, 44.
- Ἀποσμήχω, εἶν, abwischen. X, 178.
- Ἀποσπάω, ᾅν, rauben, mit fort nehmen. VI. 8, 4.
- Ἀποστέλλω, εἶν, schicken. III. 22. nach Hause schicken. VI. 12, 24.
- Ἀποστερέω, εἶν, rauben. VII, 34.
- Ἀποστομόομαι, οὔσθαι, stumpf werden. X, 33.
- Ἀποστρέφω, εἶν, sich umkehren. IV. 23, 4.
- Ἀποσφάττομαι, εσθαι, sich umbringen. IX. 98.
- Ἀποτελέω, εἶν, vollbringen, vollführen. II, 51. ausrichten. IX, 24.
- Ἀποτίθημαι, εσθαι, ablegen. IV. 8, 1. beyseite legen. IV. 31, 2.
- Ἀπο-

Ἀποτίθημι, εἶναι, beyseite legen. XI. 6, 3.

Ἀποτος, ου, ὅ, ἡ, wer nicht trinken kann. X. 52.

Ἀποτρέχω, εἶναι, davon laufen, oder fliehen. V. 1, 11.

Ἀποτρέπαιος, ου, verabscheuungs- würdig. X, 16.

Ἀπότροπος, ου, ὅ, flüchtig. XIV. 2, 2.

Ἀποτυγχάνω, εἶναι, verfehlen, seinen Zweck nicht erreichen. I, 86. VI. 17, 4.

Ἀποφαίνω, εἶναι, τινά τι, einen wozu machen. X, 9. 14. 92. 99.

Ἀποφέρω, εἶναι, davon tragen, hinnehmen. X, 41.

Ἀποφεύγω, εἶναι, entfliehen, entgehn. IV. 32, 5.

Ἀπόφημι, ἀναι, abschlagen, versagen, abschlägige Antwort geben. IX, 33.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τό, eine witzige Rede, bon mot der Franzosen. VI.

Ἀπόφρας (αδος) ἡμέρα, ein unglücklicher Tag, woran man nichts unternehmen darf. X, 126.

Ἀποφυγή, ἥς, ἡ, die Losprechung vor Gericht. ζητεῖν τὴν ἀποφυγὴν, auf Mittel denken, daß man losgesprochen werde. VI. 19, 5.

Ἀποψύχω, εἶναι, den Geist

aufgeben. λεπτόν ἀποψύχων, da schwach der letzte Athem aus ihm geht. XIV. 1, 9.

Ἀπρεπής, ὅ, ἡ, n. ἐς, unanständig, verunstaltend. IV. 4, 3.

Ἀπροβούλευτος, ὅ, ἡ, unbedachtsam. VII, 23.

Ἀπτομαι, εσθαι, berühren. III, 1. genit.

Ἀπωδέω, εἶναι, fortstoßen. XI. 3, 3. verjagen, vertreiben. XIII. 2, 21.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, das Verderben. IV. 17, 6.

Ἄρα, eine Fragepartikel: etwa. XIII. 2, 29.

Ἄρα, drückt etwas Unbestimmtes aus, etwa. IV. 16, 1. X, 9. wol. VIII. 44. eine Folge: also, folglich. X, 92. so, im Nachsatz. IX, 84.

Ἀράσπης, ου, Araspes, ein Medier und Vertrauter des Cyrus. IX, 2.

Ἀρβηλα, ων, τὰ, Arbela, ein unbeträchtlicher Ort in Assyrien, der aber durch die Niederlage des Darius berühmt geworden. VI. 12, 13.

Ἀργειφόντης, ου, der Argustödter, ein Beywort des Merkur. X, 91.

Ἀργήεις, εντος, glänzend. X, 2.

Ἀργία, ας, ἡ, Müßiggang, Trägheit. I, 50.

Ἀγ-

- Ἀργός, οὗ, ὅ, ein Müßig-
 gänger. I, 84.
 Ἀργύριον, ου, τὸ, das Sil-
 ber, it. Geld. XI. 3,
 3.
 Ἀργυρός, ὅ, das Silber.
 IV. 18, 1.
 Ἀργυροῦς, ῆ, οὖν, silbern.
 XIII, 6.
 Ἀρειος πάγος, der Areos-
 pagus, das höchste Ge-
 richt oder Tribunal zu
 Athen. X, 141.
 Ἀρέσκω, εἶν, gefallen. XIV.
 I, 3.
 Ἀρετή, ῆ, die Tugend,
 I, 8. II, 39. die Wir-
 kung, Kraft. βάμμα-
 τος παραξένου ἀρετή, die
 Wirkung einer ganz neuen
 Farbe. V. 18, 3. ein schö-
 ner Wuchs des Körpers,
 vorzügliche oder edle Bil-
 dung. IX, 7.
 Ἀρης, εὐς, Mars. XII. 23,
 8.
 Ἀριστα, adv. am besten.
 VI. 12, 23.
 Ἀρισταίω, ᾶν, zu Mittag
 essen. IX, 60.
 Ἀριστείδης, ου, Aristides,
 ein vornehmer, rechts-
 schaffener und armer
 Athenienser. X, 70.
 Ἀριστεύω, εἶν, sich wohl-
 verhalten. X, 158.
 Ἀριστον, ου, τὸ, die Mit-
 tagmahlzeit, auch das
 Frühstück. VI. 12, 9.
 f. not. ad IV. 30, 2.
 Ἀριστος, η, ου, der Beste.
 Sup. von Ἀγαθός, I, 41.
 II, 9. VI. 6, 3. ἡ ἀρίστη,
 scil. χώρα, das fütref-
 lichste, fruchtbarste Land.
 VI. 12, 22.
 Ἀριστοτέλης, ου, ὅ, Aristos-
 teles, ein berühmter
 Weltweise, der Hofmeis-
 ter Alexanders des Gro-
 ßen. VI. 11, 18.
 Ἀρκάδιος, ου, ein Arkadier.
 V. 2, 4.
 Ἀρκέομαι, εἶσθαι, zufrieden
 seyn. Dat. IV. 29, 1.
 Ἀρκέω, εἶν, genug seyn,
 hinreichen. Dat. VIII, 21.
 XIII. 3, 37. VI. 11, 16.
 12, 31.
 Ἀρκτῶος, α, ου, nördlich.
 VIII, 16.
 Ἄρμα, τος, τὸ, ein Wagen.
 V. 1, 6, 13, 2. ἄρμα
 δρεπανηφόρον, ein Sichel-
 wagen. IX, 56. τέ-
 λειον. f. Τέλ.
 Ἀρμάμαξα, ης, ῆ, der Wa-
 gen. IX, 78.
 Ἀρμάτειος, α, ου, was zum
 Wagen gehört. IX, 75.
 f. Δίφρος.
 Ἀρμόζω, εἶν, anpassen. XII.
 2, 4. f. Κρόταφος.
 Ἀροτρεὺς, εὐς, ὅ, ein Pflü-
 ger. XIX. 2, 8.
 Ἀρουρα, ας, ῆ, der Acker,
 das Feld. IV. 29, 3.
 Ἀρπαγή, ης, ῆ, der Raub.
 VIII, 6. X, 68.
 Ἀρπάζω, εἶν, rauben,
 wegs-

- wegraffen. IV. 26, 1. entführen. V. 1, 10.
- "Αρπαλος, ου, ὁ, Harpalus, ein vornehmer Macedonier, und Günstling der Könige Philipp und Alexander. VI. 11, 22.
- "Αρπυιαί, ὧν, αἱ, die Harpyen, fabelhafte Ungeheuer, Vögel mit Jungfernköpfen und großen Bäuchen. X, 52.
- "Αρρεν, ενος, ὁ, ἡ, männlich. παῖδες ἀρρενες, Söhne. VI. 7, 1. ἀρρεν, ενος, τὸ, ein Männlein, was männlichen Geschlechts ist. X, 165.
- "Αρρώστημα, τος, τὸ, eine Krankheit. XI. 4, 2.
- "Αρρώστας, ου, krank, ein Kranker. II, 83.
- "Αρτάβαζος, ου, ὁ, Artabazus, ein Perser, ein General des Cyrus. IX, 35.
- "Αρτεμις, ιδος, ἡ, Diana, die Göttin der Jagd. V. 2, 2.
- "Αρτι, schon, jetzt. ἀρτι ἐξαπινάλως, jetzt plötzlich. IV. 30, 2. ἀρτι καθεύδων, der erst eingeschlafen ist. XI. 5, 1. jetztund, jetziger Zeit. XII. 3, 9.
- "Αρτίπους, οδος, ὁ, ἡ, gut zu Fuße. X, 75.
- "Αρτος, ου, ὁ, das Brod. IV. 12, 2.
- "Αρχαῖος, α, ον, uralt. X, 9.
- "Αρχέλαος, ὁ, Archelaus, ein macedonischer König, an dessen Hofe Euripides von Hunden zerrissen worden. VI. 10, 1.
- "Αρχή, ῆς, ἡ, der Anfang. κατ' ἀρχάς, im Anfang. IV. 17, 8. ἐξ ἀρχῆς, anfänglich. XI. 10, 2. die Herrschaft. VIII, 9. das Reich. VIII, 16. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐώρας αὐτοῦς, du hast sie gar nicht angesehen. X, 77.
- "Αρχομαι, pass. ich werde beherrscht, regiert, bin unterthan. I, 68. II, 29.
- "Αρχομαι, εσθαι, med. anfangen. IV. 17, 2. 21, 2. XI. 4, 6.
- "Αρχω, ειν, beherrschen, regieren. c. genit. I. 3, 26. 68. VI, 6.
- "Αρχων, τος, ὁ, der Fürst, Regent, Vorgesetzte, Obrigkeit. lat. Princeps. II, 7.
- "Αρωμα, τος, τὸ, das Gewürz. VI. 18, 4. VIII, 39.
- "Αρωματοφόρος (γῆ), ein Land, das Gewürze und kostbares Räucherwerk hervorbringt. VI. 12, 4.
- "Ασάνδαλος, ου, ὁ, ἡ, ohne Schuh, mit bloßen Füßen. XIV. 1, 21.
- "Ασαφής, οὗς, ὁ, ἡ, unsicher, ungewiß. I, 56.
- "Ασ-

- "Ασβολος, ου, ἡ, der Ruß,
 Kohlenstaub. X, 5.
 "Ασεβέω, εἶν, pflichtverges-
 sen handeln. IV. 17, 6.
 "Ασέβεια, ας, ἡ, die Gott-
 losigkeit, Verlegung
 heiliger Pflichten. IX,
 36.
 "Ασεβής, έος, ό, ἡ, ruchlos,
 irreligiös. II, 68.
 "Ασελγής, ό, ἡ, frech,
 muthwillig, unverschämt,
 VI, 1.
 "Ασθενέω, εἶν, krank, un-
 päßlich seyn. III, 9.
 "Ασθενής, έος, ό, ἡ, π. ές,
 schwach, unvernögend,
 VI. 7, 3.
 "Ασία, ας, ἡ, Asien, eine
 Landschaft in Klein-Asien.
 VIII, 29. it. der Theil
 der Welt dieses Namens.
 VI. 12, 10. 14, 1. IX, 1.
 XI. 7, 2.
 "Ασκαρδαμυκτι, mit star-
 ren unverwandten Aus-
 gen. X, 46.
 "Ασκέω, vortragen, reden.
 II, 9. sonst auch üben,
 bearbeiten, sich wor-
 auf befließen. I, 4. ασ-
 κεῖν λόγον, Profession
 vom Reden machen. II,
 28. κόμη ἡσκημένη, fris-
 sirtes oder accommodir-
 tes Haar. VIII, 18.
 "Ασκησις, εως, ἡ, die Aus-
 übung, Berrichtung.
 VIII, 23.
 "Ασκληπιός, ου, ό, Askle-
 lap, der Gott der Me-
 dicin. VIII, 29.
 "Ασκός, ου, ό, ein Sack,
 Schlauch. II, 101. V.
 8, 2.
 "Ασμα, τος, τό, ein Lied.
 X, 140.
 "Ασμενος, gern, willig. IX,
 50. XIII. 2, 36.
 "Ασμένως, gern. IX, 49.
 "Ασπάζομαι, εσθαι, um-
 armen, küssen. IV, 51.
 karessiren, äußerliche Lie-
 besbezeigung erweisen.
 IX, 76. grüßen. XI. 9, 2.
 "Ασπίς, ίδος, ἡ, ein Schild.
 XII. 1, 10. weil dies
 am linken Arm, und der
 Spieß in der rechten
 Hand war, so heißt
 μανθάνειν ἐπὶ τῷ δορυ
 καὶ ἐπὶ ἀσπίδα, sich
 rechts und links schwen-
 ken lernen. XI. 9, 2.
 "Ασσύριος, ου, ein Assyrier.
 IX, 3. ό "Ασσύριος, sc.
 βασιλεύς, der König von
 Assyrien. IV, 31.
 "Αστεῖος, ου, ό, ἡ, winzig.
 fein. "Αστεῖα, sinnreiche,
 lustige Einfälle. III.
 "Αστεροπετής, ου, ό, der
 Donnerer. X, 1.
 "Αστήρ, έρος, ό, ein Stern.
 XII. 6, 11.
 "Αστός, ου, ό, ein Bürger,
 Eingeborner. X, 167.
 "Αστράγαλος, ου, ό, ein
 Würfel. ἐν ἀστραγάλοις

- νικᾶσθαι, im Würfelspiel verlieren. VI. 11, 9.
- ¹Ἀστραπή, ἥς, ἡ, der Blitz. X, 2.
- ²Ἀστράπτω, εἰν, blitzen, schimmern. IX, 61.
- ³Ἀστρολόγος, ου, ὁ, ein Astronom, Sternkundiger. V. 8, 2.
- ⁴Ἀστρον, ου, τὸ, ein Gestirn. XII. 6, 8.
- ⁵Ἀστυ, εὐς, τὸ, die Stadt. X. 26, 102.
- ⁶Ἀστυάγης, ους, Astyages, ein König von Medien, der Großvater des Cyrus. IX, 2.
- ⁷Ἀσύνετος, unverständlich. Subst. ein Thor. II. 15, 31.
- ⁸Ἀσφαλῆς, εὐς, ὁ, ἡ, zuverlässig, sicher. I, 56. οὐκ ἀσφαλές, es ist nicht sicher, nicht rathsam. II, 58.
- ⁹Ἀσφαλίων, ωνος, Asphalion, ein Fischer. XIII. 2, 27.
- ¹⁰Ἀσφαλῶς, adv. sicher, ruhig. VI. 11, 24.
- ¹¹Ἀσχαλάω, ᾶν, unwillig werden. XIV. 2, 7.
- ¹²Ἀσχετος, ου, ὁ, ἡ, unersäglich, unheilbar. XIV. 1, 40.
- ¹³Ἀσχημονέω, εἰν, Unanständigkeiten begehn, sich unanständig, niederträchtig aufführen. VII, 34.
- ¹⁴Ἀσχολία, ας, ἡ, Beschäftigung. VII, 8. X, 28.
- ¹⁵Ἀσώματον, ου, τὸ, ein unkörperliches Wesen, Monade. X, 30.
- ¹⁶Ἀσωτία, ας, ἡ, die Schwelgerey, Verschwendung, VII, 31.
- ¹⁷Ἄτε, insoferne, als, da, dieweil. utpote, quippe. V. 3, 2. X. 62, 74. als der. ἄτε καὶ τῆς φύσεως ὑπαρχούσης, sintemal auch die Natur dazu kam; oder, er es schon von Natur war. IX, 68. als, wie, tanquam. αἰδόμενον πῦρ ἄτε, wie das brennende Feuer. X, 119.
- ¹⁸Ἀτέας, ου, ὁ, Asteas, ein scythischer König, der durch seine Kriege mit dem macedonischen Könige Philipp bekannt geworden. VI. 6, 1. (cf. Justin. IX, 2.)
- ¹⁹Ἀτελής, οὖς, ὁ, ἡ, frey, ohne Abgaben. XI. 7, 3.
- ²⁰Ἄτερος für ὁ ἕτερος, der eine im Nachsatz διατέρου. IV. 7, 2. ἄτερος — ἄτερος, der eine, der andere. IV. 13, 1.
- ²¹Ἀτεχνῶς, wahrhaftig, nichts anders, als. X, 2.
- ²²Ἀτιμός, ὁ, ἡ, ungeehrt, unberühmt, ehrlos. IX, 72. s. ὄνομα.
- ²³Ἀτίμως, verächtlich. X, 108.

Ἀτρίς, ἴδος, ἡ, der Geruch, Dunst. VIII, 39.

Ἀτοπος, ου, ὁ, ἡ, abgeschmackt, albern. VI. 11, 11. ἄτοπα ποιεῖν, verkehrt oder abgeschmackt handeln. X, 46.

Ἀτραπὸς, οὖ, ἡ, ein Fußsteig. XI. 2, 2.

Ἀτρέμια, sanft, still. XV. 2, 1.

Ἀτρωτος, ου, ὁ, ἡ, unverwundlich, nicht zu verwunden. V. 6, 1.

Ἄττα, dergleichen. attice. X, 83.

Ἀττική, ἥς, ἡ, Attika, das Atheniensische Gebiet. X, 20.

Ἀτυχέω, εἶν, Unglück erfahren. I. 38, 62. II, 86.

Ἀτυχία, ἡ, das Unglück. II, 80.

Ἀϋ, hingegen. X, 51. noch. XIV. 1, 45.

Ἀυθαδέια, ας, ἡ, die Störrigkeit, Eigensinn, Brusquerie, trotziges Wesen. XI, 3.

Ἀυθαδέης, εος, ὁ, ἡ, ein eingebildeter trotziger Mensch. XI, 3, 1.

Ἀϋθις, hernach. VIII, 29. IX, 55. X, 32. wiederum, von neuem. IX, 13. X. 31. 40. 56. 112.

Ἀυλέω, εἶν, pfeifen, die Flöte blasen. IV. 23, 2. 3. 31, 1. VI. 6, 3. im pass. vor sich blasen las-

sen, auf der Flöte spielen hören. XI. 4, 7.

Ἀϋλητής, οὖ, ein Flötenspieler. IV. 23, 4. VI. 6, 3. 17, 2.

Ἀϋλητρίς, ἴδος, ἡ, die Flötenspielerin. X, 183. XI. 4, 6.

Ἀυλὸς, οὖ, ὁ, eine Pfeife, Flöte. IV. 31, 1.

Ἀυξάνω und Ἀυξέω, wachsen. IV. 17, 8.

Ἀϋξω, εἶν, vermehren. im pass. wachsen. II, 53. VIII, 9.

Ἀϋας, η, ον, trocken, ohne Saft. X, 25.

Ἀϋρα, ης, ἡ, die Luft. XII. 7, 3.

Ἀϋριον, morgen. IV. 30, 2. VI. 12, 5.

Ἀϋστηρὸς, α, ὄν, herbe. II, 95.

Ἀϋτάρ, und, aber. XIV. 2, 10.

Ἀϋτάρκεια, ἡ, die Genügsamkeit, Zufriedenheit. II, 77.

Ἀϋτάρκης, εος, ὁ, ἡ, genügsam, mit sich selbst und seinem Stande zufrieden. II, 52. it. hinlänglich. ibid.

Ἀϋτή, ἥς, ἡ, das Geschrey, Seldgeschrey, Lärm der Schlacht. II. 23, 8.

Ἀϋτίχα, adv. sogleich, als bald. IV. 19, 2. X, 37.

94. nun, hingegen. IX, 16.
- Αὐτοβορέας, ου, ὁ, der leibhafte Boreas, X, 173. s. τίς.
- Αὐτόσι, daselbst. τὸ αὐτόσι Φρέαρ, der dasige Brunn. III, 13.
- Αὐτομάτως, aus freyem Triebe, ohne Ursache. XIII, 2, 26.
- Αὐτόπους, οδος, ὁ, ἡ, mit eigenen Füßen. X, 69.
- Αὐτοπρόσωπον, ου, τὸ, das Gesicht selbst, im Gegensatz einer Larve oder Schminke. X, 81.
- Αὐτός, ἡ, ὁ, er, sie, das, selbst. I, 87. II, 66. ὁ αὐτός, einer und eben derselbe. I, 99. II, 68. IV, 13, 1. τὸ αὐτό, einerley. II, 99. ebendasselbe. IV, 4, 2. περὶ αὐτοῦ τούτου, eben darum. VI, 12, 25. αὐτὴ für ἐγὼ μὲν. IV, 2, 2. αὐτοὶ nach πόλις, die Einwohner. V, 17, 3. s. das selbst not. u. X, 29. παρ' αὐτῶν, s. παρὰ.
- Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ, ἡ, in der Eile gemacht. ἄρτος αὐτοσχέδιος, schlechtes, in der Eile, ohne gehörige Zubereitung gebakenes Brod. VIII, 20.
- Αὐτοῦ, hier. X, 115.
- Αὐτοῦ, ἡς, οὗ, für ἑαυτοῦ, sein. III, 5.
- Αὐτουργός, οὗ, esner, der seine Arbeit selbst verrichtet. V, 2, 5.
- Αὐτόφωρον, τὸ, die That des Diebstahls selbst. hat ἐπὶ bey sich, welches zuweilen damit in Ein Wort zusammengezogen wird. ἐπαυτοφώρω ποτὲ ληφθεὶς, da er einmal bey der That selbst ergriffen wurde. IV, 17, 3.
- Αὐτόχειρ, ος, ὁ, ἡ, ein Selbstmörder. IV, 23, 3.
- Αὐχμηρός, ὁ, ὄν, finster, schmutzig X, 22.
- Αὐχμῶν, ος, ὁ, ἡ, schmutzig. X, 20.
- Ἀφαιρέω, εἶν, wegnehmen. III, 10. ἀφαιρεῖν τῶν ἀναλωμάτων, seine Ausgaben einschränken, den Aufwand ins Kleine ziehen. VI, 14, 4. abreißen. IV, 17, 5. im med. entreißen, wegführen. V, 17, 1. VII, 21. X, 82. τὸν δακτύλιον τὸν ἑαυτοῦ ἀφαιρεῖσθαι, den Ring vom Finger nehmen. VI, 12, 17. wegnehmen. XI, 5, 2. gen. im pass. beraubt werden. accus. X, 52.
- Ἀφανής, ὁ, ἡ, unsichtbar, unbekannt. I, 70.
- Ἀφαντος, ου, ὁ, ἡ, unsichtbar. XII, 15, 4.

¹Ἀφαιρᾶζω, εἶν, gen. wegnehmen, herausnehmen. XII. 13, 26.

²Ἀφαιρός, οὐ, schwach, klein. XIII. 2, 49.

³Ἀφειδῶς, nicht sparsam, reichlich, verschwenderisch. VI. 12, 3. VIII. 19.

⁴Ἀφελῶς, klar. XII. 18, 7.

⁵Ἀφθόνως, unbestimmt, ohne Meid. XII. 5. reichlich, im Ueberfluß. Ἀφθόνως δειπνεῖν, sich recht satt essen. VI. 12, 5.

⁶Ἀφίημι, εἶναι, fahren lassen. IV. 1, 3. lassen. IX. 55. X. 43. τὸν οἰστὸν ἀφίεναι διὰ δακτυλίου, mit dem Pfeil durch einen Ring schießen, treffen können. VI. 12, 23.

ἄφες με, τοὺς θεούς, σοι, um aller Götter willen, laß mich doch. XII. 14, 1.

σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι, er ließ es mit ihnen zusammen fressen.

IV. 5, 1. loslassen, frey lassen. V. 17, 5. VI. 11, 9. 12, 22. XII. 13, 19.

ἀφίεσθαι τῆς κρίσεως, aus dem Gerichte entlassen, frey gesprochen werden. VI. 11, 22. vergessen. XIV. 1, 12.

⁷Ἀφικνέομαι, εἰσθαι, kommen, ankommen. V. 7, 1. VII. 6. X. 175. 187. ἢ κατὰ.

⁸Ἀφίστημι, ἀναι, genit. abfallen, verlassen. VI. 15, 3. IX. 73. 95. μὲν ἀβλᾶν.

ablassen. X. 95. ἀποστῆναι, weggehen, sich wegbegeben. VI. 14, 3.

⁹Ἀφνω, plötzlich. X. 61. 99. 113.

¹⁰Ἀφροδίτη, ἡς, Venus. XII. 17, 8.

¹¹Ἀφρων, ονος, ὁ, ἡ, unversständig, unvernünftig, thöricht. Subst. ein Thor. II. 81. IV. 1, 3.

¹²Ἀχαιοί, οἱ, die Achäer, ein Name, worunter beym Homer öfters alle Griechen zu verstehen sind. VI. 3.

¹³Ἀχαρίς, ιδος, ὁ, ἡ, unangenehm. οὐκ ἀχαρίν γινώσκουσιν ἔχοντα τοῖς κ. λ. es wird denen nicht unangenehm zu erfahren seyn. VIII. 14.

¹⁴Ἀχαριστία, ας, ἡ, der Undank. X. 32.

¹⁵Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, undankbar. IV. 22, 4.

¹⁶Ἀχαρνεύς, εὖς, ein Acharnenser. X. 158.

¹⁷Ἀχέρων, οντος, ὁ, ἡ, Acheron, der Hölle = Fluß. XIV. 1, 51.

¹⁸Ἀχέω, εἶν, Dor. brausen, lärmern. XV. 2, 4.

¹⁹Ἀχιλλεύς, εὖς, Achilles, ein bekannter griechischer Held. VIII. 30.

²⁰Ἀχος, ους, τὸ, das Leid, der

- der Kummer. ἐμὲ κα-
ταδύνουσι τῷ ἄχει, sie
versenken mich in Leid,
überhäufen mich mit
Kummer. IX, 40.
- Ἀχρηστος, ὁ, ἡ, unbrauch-
bar, unnütz. VI. 12,
16.
- Ἀχρῖς, bis. VI. 18, 4. X,
68, 113.
- Ἀχῶ, ὅος, ἡ, Dor. Echo,
XIV. 1, 38.
- Ἀῶς, ὅος, ἡ, Dor. die
Morgenröthe. XIII. 2,
24. der Tag. XIV. 3,
18.
- Βαβαί, Heyfa, Huy, in-
terject. IV. 30, 2.
- Βαδίζω, εἰν, gehen. IV. 8,
I. V. 10, I. VII,
II.
- Βάδισμα, τος, τὸ, der
Gang. X, 174.
- Βάθος, εὐς, τὸ, die Tiefe.
III, 13. X, 117. βάθος
χωσαι, eine Tiefe aus-
füllen, zuschütten. VIII,
19. wo es Politianus
aggerem exstruere übers-
etzt.
- Βαθυκῆτης, εὐς, ὁ, ἡ, fisch-
reich in der Tiefe, ein
poetisches Beywort des
Meeres. X, 77.
- Βάθυλλος, ον, Bathyll, ein
junger Mensch und Lieb-
ling des Anakreon. XII.
3, 8. das Diminutivum
von βαθυκλῆς.
- Βαθύνω, εἰν, aushölen, tief
machen. XII. 6, 6.
- Βαθύς, εἶα, ὁ, tief. IV.
7, 2. X, 116. s. κατα-
φέρω.
- Βαθύφυλλος, ου, ὁ, ἡ, dick
belaubt. XV. 2, II.
- Βαιός, α, ὄν, klein. XV. 1,
18.
- Βαίνω, εἰν, gehn. XIII. 3,
15. treten. XIV. 1, 82.
- Βακτηρία, ας, ἡ, ein Stock,
Stab. VI. 14, 3.
- Βακτριανὰ, ὦν, Bactrias
na, eine große Provinz
hinten in Persien. IX, 3.
- Βακχεύω, εἰν, rasen, to-
ben, unsinnig springen
oder tanzen, wie dem
Bacchus zu Ehren ge-
schah. V. 14, 4.
- Βάκχη, ης, ἡ, eine Bac-
chantinn, rasendes Frau-
enzimmer. V. 14, 1.
- Βάκχος, ου, Bacchus. XII.
12, 1.
- Βαλανεῖον, ου, τὸ, das Bad.
XI. 4, 5.
- Βάλλομαι, εσθαι, darnieder
liegen. IV. 28, 1.
- Βάλλω, εἰν, werfen. IV. 31,
2. τὴν ψῆφον βάλλειν,
das Steinchen in die
Urne werfen. VI. 19, 6.
οἶνον βάλλειν, Wein eins-
chenken. XII. 17, 10.
schießen. XII. 21, 16.
XV. 1, 13. legen. XIV. 1,
75.
- Βάμμα, τος, τὸ, die Sars-
be.

be. βάμματος παραξέ-
νου ἀρετή, die Wirkung
einer ganz neuen Farbe.
V. 18, 3.

Βαπτίζω, εἰν, untertaus-
chen. X, 131.

Βάπτω, εἰν, färben. V.
18, 2. τὸν πώγωνα βά-
πτεσθαι (med.) seinen
Bart färben. VI. 11, 19.
bestreichen. XII. 22, 5.
eintauchen. X. 1, 29.

Βαρβαρίζω, εἰν, im Aus-
sprechen Fehler begehen.
V. 15, 3.

Βάρβαρος, ου, ὁ, ein Aus-
länder. VI. 12, 8. VIII,
19. wo die Perser zu
verstehen sind.

Βάρβιτος, ου, ὁ, die Leyer.
XII. 3, 34.

Βάρος, εος, τὸ, die Schwei-
re, das Gewicht. II, 73.
die Last. IV. 4, 3.

Βαρύβραμος, ου, ὁ, ἡ, fürch-
terlich: knallend. X, 2.

Βαρύνω, εἰν, beschweren.
XIV. 3, 16.

Βαρύς, εἶα, ὁ, schwer. X,
22. ἐκ τοῖν σκελοῖν,
lahm, schlecht zu Fuße,
X, 76.

Βασανίζω, εἰν, quälen. II,
59.

Βασιλεία, ας, ἡ, die Re-
gierung. V. 18, 1. τῆς
βασιλείας τυγχάνειν, zur
Regierung gelangen. VI.
11, 17. das Reich, Kö-
nigreich. V. 18, 5.

Βασίλειος, ὁ, ἡ, königlich,
oder kaiserlich, VIII, 31.
βασιλείου μνήμης προε-
στῶς, s. προϊστημι.

Βασιλεὺς, ἑως, ὁ, ein Kö-
nig. V. 1, 3. VI, 1. it.
der Kaiser. VIII, 1.

Βασιλεύω, εἰν, herrschen,
regieren. V. 18, 5.
genit. König seyn. καὶ
μὴ βασιλεύε, so sey auch
nicht König. VI. 11,
28.

Βασιλικός, ἡ, ὄν, königlich.
V. 18, 4. τὸ βασιλικόν
sc. ταμεῖον, die könig-
liche Schatzkammer. VI.
12, 13. βασιλικόν ἐστίν,
einem Könige geziemt es.
VI. 12, 23. βασιλικώτε-
ρόν ἐστι, einem Könige
ist es anständiger. VI, 13.
οὐ βασιλικόν τὸ δόμα,
das ist keine Gabe, die
sich für einen König
schickt. VI, 14.

Βασιλικῶς, königlich. VI.
12, 32.

Βασίλισσα, ης, ἡ, die Kö-
nigin. VI. 12, 9.

Βαστάζω, εἰν, tragen. VIII,
22.

Βάτος, ου, ἡ, ein Dorn-
strauch. XIV. 1, 21.

Βάτραχος, ου, ὁ, ein Storch.
IV, 7.

Βδελυρός, οὔ, ὁ, abscheulich,
schamlos. X, 143.

Βέβαιος, α, ου, sicher, vest.
VII, 22. X, 85.

Βέλεμνον, ου, τό, ein Pfeil.
XII. 23, 13.

Βελλεροφόντης, ου, ό, Bellerophon, ein corinthischer Prinz. V, 12.

Βέλος, ους, τό, ein Pfeil.
IV. 21, 3.

Βέλτιστος, η, ου, der Beste.
der vocativus ω βέλτιστε wird gemeiniglich ironisch gebraucht, ohngefähr so, wie wir zuweilen das französische: *mon cher*, gebrauchen.
IV. 14, 2. συμβουλευεῖν τὰ βέλτιστα, einem raten, was für ihn das Beste ist. I, 69. πράττειν παρὰ τὸ βέλτιστον, dem eingesehenen Guten entgegen handeln. IX, 14.

Βελτίων, besser, der comp. von ἀγαθός, II, 30. VI. 9. ὧν οὐ βέλτιον αὐτοῖς στέρεσθαι, was sie nicht ohne Schaden entbehren konnten; stärker, mächtiger. VI. 12, 25. οὐ βέλτιον ἦν, wäre es nicht besser gewesen. VI. 19, 4. IX. 18. βελτίονα ποιεῖν, bessern. VI. 11, 8.

Βία, ας, ἡ, die Gewalt.
I, 25. IX, 34.

Βιάζομαι, εσθαι. Accusf.
Gewalt zufügen. VI. 12, 21. IX. 35.

Βιάζω, εἰν, mit Gewalt wozu bringen, machen, d. etwas geschehen muß. XI. 8, 2.

Βίαιος, α, ου, gewaltthätig.
X, 7. gewaltig. ib.

Βιαίως, gewaltthätig. πολλά δὲ καὶ ἄλλα βιαίως εἰργάζοντο, sie verübten darneben viele andere Gewaltthatigkeiten. V. 14, 2.

Βιβλίον, ου, τό, ein Buch.
III, 19.

Βιβρώσκω u. βρώσκω, εἰν, auffressen, verzehren. IV. 1, 2.

Βιδυνία, ας, ἡ, Bithynien, eine Landschaft in Kleinasien. VIII, 35.

Βίομαι, οὔσθαι, leben.
I, 25.

Βίος, ου, ό, das Leben. II. 36. die Lebensart. II, 46. VII, 6. καταλύειν τὸν βίον, sterben. IV. 9, 1. der Unterhalt, das Vermögen. V. 2, 6.

Βίотος, ου, ό, das Leben.
XII. 10, 2.

Βλάβη, ης, ἡ, der Schaden, das Unglück. IV. 13, 4.

Βλάπτω, εἰν, schaden, Böses zufügen, strafen. II, 43. ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων, da du nicht den geringsten Schaden thust. XII. 22, 9.

Βλαστέω, εἰν, hervorsprossen. XIV. 3, 17.

Βλασφημέω, εἰν, fluchen, Unglück: bedeutende Worte

- Worte aussprechen. XI, 4, 6.
- Βλάσφημος, ὁ, ἡ, lästernd, schmähend. τὰ βλάσφημα, Schmähreden. VI, 1. 17, 6.
- Βλέπω, εἶν, sehn, ansehen, IV, 30, 2, aussehn. X, 173. auf etwas sehn, XII, 24, 7.
- Βλέφαρα, ὧν, τὰ, die Augenlieder. XIII, 2, 20.
- Βλεψίας, Blepsias, ein erdichteter Name. X, 199.
- Βοάω, ᾶν, schreyen. IV, 15, 1. X, 37. jauchzen, frohlocken. IV, 30, 2. rufen, X, 87. XIV, 1. 24.
- Βοή, ἥς, ἡ, ein Geschrey. XII, 15, 11.
- Βοηδρομέω, εἶν, zur Hülfe herbey eilen. X, 11.
- Βοήθεια, ας, ἡ, die Hülfe. IV, 14, 3.
- Βοηθέω, εἶν, helfen, beystehn. I, 3. V, 15, 1.
- Βοήθημα, τας, τὸ, ein Hilfsmittel. II, 80.
- Βολή, ἥς, ἡ, das Werfen, Streuen. VIII, 39.
- Βορά, ας, ἡ, der Fraß, die Speise. X, 24.
- Βορώτατος, η, ον, der Gefräßigste. X, 139.
- Βόσκω, εἶν, weiden, auf der Weide hüten. IV, 32, 1.
- Βοτάνη, ης, ἡ, das Kraut. V, 18, 7.
- Βότερος, υος, ὁ, eine Traube. XII, 6, 13.
- Βουβῶνες, ὧν, αἱ, der innere obere Theil der Lenden. X, 192. τὰ αἰδοῖα, im Sing. βουβών.
- Βουκόλος, ου, ὁ, ein Viehhirte, Kühhirt. IV, 32.
- Βουλεύω, εἶν, vornehmen, Willens seyn, wollen. I, 29. überlegen. II, 44. βουλευέσθαι, (med.) beschließen. VI, 14, 8.
- Βουλή, ἥς, ἡ, der Senat. X, 154. der Anschlag. XII, 20, 6.
- Βούλομαι, ich will. III, 1. VI, 5. ἀναγκάζειν τὸν μὴ βουλόμενον, jemand zwingen wider seinen Willen u. οὐκ ἂν ἐβούλομαι, ich sehe nicht gerne, ich möchte nicht gerne. VI, 14, 5. βουλόμενός τι μαθεῖν, ἐρώτησεν, er erkundigte sich, fragte genauer nach etwas. VI, 14, 6. IX, 14. ἥς βούλει πορφύριδος ἄμεινον, besser als jedes Purpurkleid. X, 189.
- Βουνός, οὔ, ὁ, ein Hügel. VII, 47.
- Βούς, βοός, ὁ, ἡ, ein Kind, Ochse. IV, 6, 1.
- Βωότης, ου, jon. εω, Βωοτες, ein Gestirn nahe am Nordpol. XII, 6, 11.
- Βραδύς, εἶα, ὁ, langsam. X, 59.

Βραχύς, εἶα, ὕ, ἑος, kurz.
II, 77. βραχέα τινα,
wenige Worte. IV. 17, 4.
βραχύ, ein wenig, kurze
Zeit. VII, 52. βρα-
χύτατα, die geringsten
Kleinigkeiten. VIII, 38.
ἐν βραχεῖ und βραχύ,
im kurzen. X, 56. XII,
17, 12.

Βρενθίσομαι, εσθαι, mur-
meln. X, 173.

Βρέφος, οὐς, τὸ, ein Kind.
XV. 1, 11.

Βράμιας, οὐ, ὁ, Bacchus.
XII, 18, 11.

Βροντή, ἥς, ἡ, der Donner.
II, 8.

Βροτός, ἡ, ὄν, sterblich.
XII, 10, 1. 18, 9. f.
Δάμπω.

Βρόχος, οὐ, ὁ, ein Strick.
X, 61.

Βρύον, οὐ, τὸ, Moos. XII,
2, 7.

Βρύω, εἰν, ausschlagen, her-
vorsprossen lassen. XII,
18, 2.

Βρώμα, τὸς, τὰ, die Spei-
se. IV, 23, 2.

Βυθός, οὗ, ὁ, der Ab-
grund, die Tiefe. XV. 2, 4.

Βῶλος, οὐ, ὁ, ein Erd-
Fels. X, 94.

Βωμός, οὗ, ὁ, ein Altar.
IV, 16, 2.

Βωστέω, εἰν, nachschreyen,
laut hinter her rufen.
XV, 1, 1.

Γαδάτας, οὐ, ὁ, Gadates,
ein Kämmerling des Cy-
rus. IX, 85.

᾿γαθε nach ὦ, für ἀγαθε.
X, 73 *.

Γαλή, ἥς, ἡ, eine Wiesel,
it. eine Kage. X, 63.

Γαλήνη, ἥς, ἡ, die Stille
des Meers. XII. 18, 4.
it. met. jede Stille, Rus-
he. XII. 20, 15.

Γάλλος, οὐ, ὁ, Gallus, ein
Fluß in Phrygien. VIII,
8.

Γαμέω, εἰν, heirathen.
I, 83. X, 165.

Γαμήλιος, α, οὐ, zur Hoch-
zeit gehörig. στέφος γα-
μήλιον, ein Brautkranz.
XIV, 1, 88.

Γάμοι, ων, οἱ, das Hoch-
zeitmahl. XI, 6, 2.

Γανόω, οὖν, erfreuen. XII,
20, 11.

Γανυμήδης, οὐς, ὁ, Gany-
med, ein schöner Jüng-
ling. VIII, 6. ein Sohn
des Tros und Bruder
des Ilos nach dem Ho-
mer II. XX. v. 321, sqq.
nach dem Thebes ein
Sohn des Ilos.

Γάρ, denn, II, 43. bey eis-
ner Frage wird es oft
nicht ausgedrückt. IV. 6,
2. ist auch sonst zuweilen
überflüssig. IX, 44.

Γαργαλίζω, εἰν, figeln,
VII, 33.

Γαστήρ, ἑός, ἡ, der Bauch,
Μαγ

- Magen. IV. 1, 2. γασ-
 τρός φείδεσθαι, wenig
 essen. XIII. 2, 41.
 Γαυρίαῶ, ἄν, außeror-
 dentlich vergnügt seyn,
 sich erheben, prahlen.
 Dat. V. 1, 9.
 Γέ, eine Conjunctio ex-
 plicativa, die nur selten
 ausgedrückt werden kann,
 zumal mit ἄλλω IV.
 10, 3. ἄν X, 141. ob-
 gleich. X, 46.
 Γειτνιάω, ἄν, angränzen,
 benachbart seyn. VIII, 24.
 Γείτων, ανος, ό, ή, ein
 Nachbar. IV. 29, 1.
 Γελάω, ἄν, lachen, be-
 lachen. I, 37. II, 71.
 IV, 12, 3. VI. 11, 9.
 ἐγελάτο, er wurde aus-
 gelacht. VIII, 33.
 Γελοῖος, α, ον, lächerlich.
 V. 3, 1. τὸ γελοῖον,
 das Lächerliche. II, 78.
 γελοῖα πάσχειν, f. πά-
 σχω.
 Γενεαλογέω, εἶν, ein Ge-
 schlechtregister machen.
 XI. 10, 1.
 Γένειον, ου, τὸ, das Kinn,
 der Bart. IV. 12, 10.
 X, 177.
 Γενναῖος, ου, ό, ein Edler.
 iron. X, 58.
 Γενναῖος, α, ον, edel, Kühn,
 tapfer, stark. VIII, 17.
 23. γενναῖοι πόνοι, star-
 ke Arbeiten. VIII, 23.
 edel, noble. iron. X. 12,
 144. γενναϊότητος, der
 Stärkste. VIII, 22. Tas-
 pferste. VIII, 47. Edel-
 ste. iron. X, 9.
 Γεννάω, ἄν, gebähren, er-
 zeugen, II. 99. V. 1, 13.
 τὸ γεννηθῆσόμενον, das
 Kind, was geboren wer-
 den wird. X, 165.
 Γένος, ους, τὸ, das Ge-
 schlecht, die Herkunft.
 XI. 10, 1. ἄνθρωπος
 ἦν τὸ γένος Ἀρκάδιος,
 er war ein Arkadier von
 Geburt. V. 2, 4. item
 Θετταλὸς τῷ γένει, ein
 Thessalier. V. 6, 2.
 Γεραίτερος, der Ältere.
 IX, 9.
 Γέρανος, ου, ό, der Kra-
 nich. XII, 18, 6.
 Γέρας, ατος, τὸ, die Be-
 lohnung. XV. 1, 3.
 Γερμανός, οὔ, ό, ein Deuts-
 cher. VIII, 17.
 Γέρων, οντας, ό, ein Greis,
 Alter II, 25. IV. 8, 1.
 VII, 4.
 Γεφυρόω, οὔν, brücken, eis-
 ne Brücke schlagen.
 VIII, 19.
 Γεωργέω, εἶν, den Acker-
 bau treiben. V. 2, 5.
 VI. 12, 22. das Feld
 bearbeiten. X, 26.
 Γεωργία, ας, ή, der Acker-
 bau. IV. 9, 1. 29, 1.
 Γεωργός, οὔ, ό, ein Acker-
 mann. IV, 9. Land-
 mann, XII. 21, 12.
 Γῆ,

Γῆ, γῆς, ἡ, die Erde. II, 67. VI. 12, 11.
 Γηγενής, ἐός, ὁ, ἡ, ein Erdenkind. XII 22, 16.
 Γῆδιον, οὐ, τὸ, der Boden, das Erdreich. X, 89.
 Γῆρας, αἶος, τὸ, das Alter. I, 100. XII. 22, 15.
 Γηρυόνης, οὐ, Geryon. V, 11. nom. pr.
 Γίγαντολέτωρ, οὐός, ὁ, der Riesen = Erwürger, ein Beywort des Jupit. X, 12.
 Γίνομαι, εἶναι, seyn, werden. I, 15. II, 18. widersfahren. IV. 23, 4. οἷς ἐγένοντο θηρία, daß es Thiere gegeben habe. V, 1, 1. entstehen. V. 8, 2. τὸ γινόμενον, was geschehen ist, das Vergangene. I, 56. κριτὴν γίνεσθαι δεῖν, die Sache zweyer zu entscheiden haben. VI. 11, 22. ὑποχείριον γίνεσθαι, bezwungen werden, gezwungen werden, sich zu ergeben. VI. 12, 22. ἐκ μαγείρου γενονέναι, von einem Koch gezeuget seyn, der Sohn eines Kochs seyn. VI. 14, 4. μή τι γένηται παρ' ἡμᾶς, ob nicht einige Schuld an uns liegt. VI. 11, 5. ἐφ' ἑαυτὸν γίνεσθαι, zu sich selbst kommen. VI. 11, 21. μή γένητό σοι κακὸς οὕτως, Gott bewahr-

re dich vor dem Unglück. VI. 11, 26. αὐτὰ που σχεδὸν φῆς τὰ γινόμενα, was du sagst, ist wol wahr. X, 69. γίνεσθαι περὶ τίνος, sich womit beschäftigen. VII, 29. πόλεμος γίνεταί αὐτοῖς, sie gerathen in einen Streit. VIII, 6. wohin kommen. γινόμενον, da es hingekommen war. VIII. 11, 16. πάνυ τι γένοιτο, es kann von Erheblichkeit werden, sehr nützlich werden. XI, 28. ἐγένετο κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους, er kam gegen die Aegypter. IX, 59. ἐν πλουτεῖν γινόμενοι, wenn sie schon im reichwerden sind. X, 82. τὸ γινόμενον, sc. ἐμοὶ μέρος, meine Portion. X, 153. ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο δίδόμενα, es werde nicht als geschenkt angenommen. XI, 3, 2. ἐπιδόσεων γινόμενων, wenn Steuern ausgeschrieben oder gegeben werden. XI. 6, 2. ὡς γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀνάλωματα, daß ihm die Ausgaben zu stehen gekommen wären, daß sich seine Ausgaben besaufen hätten. XI. 7, 3. ἐξήκ. ἔτη γεγονώς, wenn er 60 Jahr alt ist. XI.

9, 1. ὡς ἐκ τούτων γεγ-
 νώς, als ein von solchen
 Eltern gebohrner. XI.
 10, 3.
 Γινώσκω, εἰν, erkennen,
 wissen. I. 2, 15. IV. 12,
 2. it. beschließen. IV. 4,
 2. einsehen, finden. VI.
 11, 21. ἐγνωσμένον, es
 ist bekannt. VIII, 4. er-
 fahren. VI. 11, 5.
 Γλαυκός, ἡ, ὄν, blau. XIII.
 2, 55.
 Γλακερός, ἁ, ὄν, XIV. 3,
 4. und
 Γλυκύς, εἶα, ὦ, süß. XII.
 22, 11.
 Γλῶσσα, ἡς, ἡ, die Zunge.
 I, 23. II, 45.
 Γλωσσαλγός, οὔ, ὅ, ein
 Schwäger, ein Mensch
 voll seichten Gewässches.
 II, 47.
 Γνάθος, οὐ, ἡ, der Mund.
 (bucca) XI. 1, 6.
 Γναθωνίδης, οὐ, Gnatho-
 nides, ein Schmarotzer.
 X, 137.
 Γνίφων, Gniphō. nom.
 propr. X, 199.
 Γνώμη, ἡς, ἡ, eine Absicht,
 Meinung, item ein
 Spruch, Defret. X,
 163. it. ein Geist, geis-
 tige Substanz, Ver-
 stand. ὑπὸ τῆς ἀρίστης
 γνώμης, von dem vor-
 trefflichsten Verstand, von
 dem erhabensten Wesen.
 X, 93. s. ἐρρώμενος. die

Gesinnung. VIII, 38. τὰς
 γνώμας κουφότατος, sehr
 leichtsinnig, in seinen Ge-
 sinnungen sehr veränder-
 lich, ibid. IX, 19. γνώ-
 μαν ἐρεΐδειν, XIII. 2, 62.
 s. Ερεΐδω.
 Γνωρίζω, εἰν, erkennen. V.
 18, 6. anerkennen, wahr
 befinden. II, 34.
 Γνώριμος, ἡ, ὄν, bekannt.
 X, 133.
 Γνώρισμα, τος, τὸ, ein
 Kennzeichen. X, 129.
 Γνώσις, εως, ἡ, die Kennt-
 niß. οὐκ ἄχαριν γνώσιν
 ἔχοντα τοῖς κ. λ. es
 wird keine unangenehme
 Nachricht enthalten für
 die ic. VIII, 14.
 Γοητεία, ας, ἡ, der Bes-
 trug. X, 185.
 Γονεῖς, οἱ, die Eltern.
 vom Sing. γονεὺς, ἑός,
 ὅ, ἡ, I. 2, 95. III, 13.
 Γόνυ, γόνατος, τὸ, das
 Knie. VII, 36. ἐν γό-
 νασιν, zwischen den
 Knieen.
 Γόος, οὐ, ὅ, die Klage.
 XII. 9, 9.
 Γοῦν, derowegen, also. V.
 1, 9. 17, 6. dergestalt.
 IX, 19. denn. X, 27.
 44. 60. 118.
 Γράμμα, τος, τὸ, ein Buch-
 stab II, 84. γράμματα,
 Briefe. γράμ. πάρεστι, es
 sind Briefe da. XI. 7,
 3.

Γραμ-

Γραμματίδια, ων, τὰ, Ac-
ten. XI. 1, 5.

Γρανίκος, ου, ὁ, der Gra-
nikus, ein Fluß in Mys-
sien, in Kleinasien, an
welchem Alexander zuerst
die Perser schlug. VI. 12,
5.

Γραπτός, ἡ, ὄν, gemahlt.
II, 69.

Γράτος und Γράστος, ου, ὁ,
der Geruch vom Schweiß
unter den Armen. VI. 12,
15.

Γραφή, ἥς, ἡ, ein Gemähl-
de, Schilderey. VI. 15,
1. VII, 1. ist von πίναξ
so verschieden, daß πίναξ
das Enthaltende, γραφή
aber das Enthaltene ist.
VIII, 26.

Γράφω, εἰν, schreiben. III,
17. 19. γράφειν πρὸς
τινα, an einen schreiben.
VI. 6, 1. mahlen. V. 10,
4. 13, 3. VI. 15, 1.
VII, 2. entwerfen. X,
155.

Γρηγορέω, εἰν, wachen. VI.
II, 24. X, 46.

Γριπεύς, εὐός, ὁ, ein Fischer.
XV. 2, 9.

Γύγης, ου, und jon. εω,
Gyges, ein Sohn des
Dastylus, ein reicher
König in Lydien. XII.
5, 1.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, die Ue-
bung. VIII, 16. γυμνά-
σια ποιεῖν ἡνιοχείας, mit

Suhrmanns : Verrich-
tungen oder Wagenren-
nen Uebungen anstellen.
VIII, 16.

Γυμνός, ἡ, ὄν, nackt. VII,
37. bloß, ledig. XV. 1, 5.

Γυμνῶω, οὔν, entblößen. X,
25.

Γυνή, αἰκός, ἡ, ein Weib,
Frauenzimmer. II, 28.
VI, 3. XII. 1, 8. s. ἐτι.

Γύψ, πός, ὁ, ein Geyer.
X, 24.

Γωβρύας, ου, ὁ, Gobryas,
ein Assyrischer Fürst und
Basall des Cyrus. IX,
85.

Δαδουχία, ας, ἡ, die Vor-
tragung der Sackeln.
VIII, 39.

Δαί, für δέ, aber, wird
besonders bey Fragen ge-
braucht. τί δαί; aber
warum? IX, 12.

Δαίδαλος, ου, Dädalus, ein
berühmter griechischer
Künstler. V, 10.

Δαίμων, ονος, ὁ, ein Ge-
nius. VII, 11.

Δάκνω, εἰν, beißen. part.
τὸ δάκνον, das Beißen-
de. II, 76. δηχθῆναι,
gebissen werden. IV. 12,
1. 3. τῷ δακόντι κυνί,
dem Hunde, der dich ge-
bissen hat. IV. 12, 2.
δάκνειν τὴν χεῖρα τινος,
einen in die Hand beißen.
VI. 19, 1. δαχθεῖς, ge-
bissen,

bissen, gestochen. XII. 21, 4.
 Δάκρυον, ου, τὸ, eine Thräne. IX, 8.
 Δακρύω, εἰν, weinen, Thränen vergießen. IX, 36.
 beweinen. XIV. 1, 34.
 Δακτύλιος, ου, ὁ, ein Ring. VI. 12, 17. VIII, 41.
 Δάκτυλον, ου, τὸ, XIII. 1, 2. und
 Δάκτυλος, ου, ὁ, ein Finger. X, 44.
 Δαλός, οὔ, ὅ, ein Löschbrand. X, 5.
 Δανάη, ης, Danae, die Tochter des Acrisius, eines Königs der Argiver, und Mutter des Perseus, X, 45.
 Δανείζω, εἰν, Dat. jemand Geld auf Interessen leihen. XI. 1, 6.
 Δανειστικός, ἡ, ὄν, was zum Leihen gehört. ἐργασία δανειστικῇ, das Geldnegoce, Leihgewerbe. XI. 7, 1.
 Δαπάνη, ης, ἡ, der Aufwand. XI. 6, 1.
 Δαπάνημα, τος, τὸ, der Unterhalt, das Geld zum Unterhalt. III, 19.
 Δαρείος, Darius, der letzte König in Persien, der vom Alexander überwunden worden, mit dem Zunamen Codomannus. VI, 1. 12, 11. imgleichen der erste dieses Na-

mens (Hystaspis filius), der Nachfolger des Cambyses. VI, 5.
 Δαυός, εἶα, ὅ, rauch, haarricht, zotticht. XI. 4, 4.
 Δαψιλῶς, reichlich, übersflüssig. VI. 12, 3.
 Δέ, aber. II, 2. und hingegen. II, 13. und doch nur. II, 77. und. II, 98. 101. wird oft nicht ausgedrückt.
 Δεῖ, δεήσει, εἶδει, δεῖν, man muß, müssen. I, 41. im pass. II, 50. IV. 1, 2. 2, 5. 7, 4. VI. 11, 5. IX, 55. ὀλίγου δεῖν, ὀλίγον. οὐπερ εἶδει μάλιστα, den wir vorzüglich nöthig haben. X, 87.
 Δεῖγμα, τος, τὸ, ein Muster, Probe. εἰς δεῖγμα, zur Probe. III, 6. it. Deigma, ein öffentlicher Platz im Piræus, wo die angekommenen Waaren ausgestellt wurden. XI. 7, 1.
 Δεῖδω, εἰν, schrecken. it. fürchten. δεδιέναι περί τινος, um jemand besorgt seyn. V. 14, 3. besorgen, befürchten. IX. 13, 34.
 Δεικνύω, εἰν, zeigen. VII, 11. X, 101. δείξομεν αὐτοῖς, wir wollen ihnen zeigen. VI. 19, 7.
 Δείλαιος, αἶα, ὄν, elend, un-

unglücklich. IV. 26, 2.
 XIV. 1, 4.
 Δειλιάω, ᾶν, sich fürchten.
 IV. 32, 4.
 Δειλινόν, am Abend. XIII.
 2, 39.
 Δειλός, ἡ, ον, furchtsam.
 IV. 19, 3. VI. 12, 26.
 unglücklich. V. 2, 6.
 Δειλῶς, traurig. XIII. 3,
 15.
 Δεῖμα, τος, τὸ, die Furcht.
 XIII. 2, 53. s. Ἐχω.
 Δεῖνα, ὅ, ἡ, τὸ, (s. Gram.
 p. 75.) jemand, ein ge-
 wisser, dieser oder jener.
 XI. 3, 1. 10, 1.
 Δεινός, ἡ, ον, unangenehm,
 häßlich, unerträglich. II,
 28. fürchterlich. XII. 14,
 11. ungewöhnlich, fremd.
 οὐδέν δεινόν πάσχετε,
 euch widersfährt nichts
 Ungewöhnliches, daß ic.
 laßt euch das nicht be-
 fremden, daß ic. VII, 5.
 mächtig, stark, wohl be-
 schlagen worin. δεινός
 περὶ σοφίαν, vorzüglich
 gelehrt, oder weise. VII,
 6. einer, der etwas zu
 thun pflegt, wozu er ca-
 pable ist. XI. 1, 3. 3, 4.
 widrig, hart. X, 98.
 Δεινῶς, sehr, heftig. IX,
 37. s. Ἐχω. X, 142.
 Δειπνέω, εἶν, speisen. VI,
 13. εἰς κέρρον δειπνήσω,
 ich will mich recht satt
 essen, IV. 30, 2. ἀφθό-

ως δειπνεῖν, sich recht
 satt essen. VI. 12, 5.
 Δειπνίζω, εἶν, gastiren, ein
 Gastmahl geben. VI, 13.
 Δεῖπνον, ου, τὸ, das Gaste-
 mahl. VI. 11, 16. das
 Abendessen, die Abend-
 mahlzeit. VI. 12, 9.
 Δειπνοποιέομαι, εἶσθαι, das
 Abendessen einnehmen.
 IX, 60.
 Δεῖπνος, ου, ὅ, das Gaste-
 mahl. IV. 30, 2.
 Δεῖσθαι, s. Δέομαι.
 Δέκα, zehn. VI. 11, 1. XI.
 7, 4.
 Δεκάπηχυς, υος, ὅ, ἡ, zehn
 Ellen lang. X, 12.
 Δεκατάλαντος, ου, ὅ, eine
 Summe von 10 Talent
 oder ohngefähr 30,000
 Thaler. X, 41.
 Δεκελικός πύλεμος, der
 Krieg wegen Decerea.
 VI, 19. s. d. Anm.
 Δέλεαρ, ατος, τὸ, der Kö-
 der, die Lockspeise, wor-
 mit Fische gefangen wer-
 den. X, 65.
 Δέλτος, ου, ἡ, eine Schreib-
 tafel, von einer dreieck-
 ten Gestalt, wie ein Δ.
 VI. 17, 1. VI. 14, 6.
 X, 63. s. ἐγγράφω.
 Δελφοί, ὦν, Delphi, eine
 Stadt auf dem Parnas-
 sus, worin ein reich be-
 schenkter Tempel und
 Orakel des Apollo war.
 X, 120.

Δέμας,

Δέμας, τὸ, das Gesicht,
der Körper. XII. 20, 18.

Δενδράεις, εντος, voll Bäume.
XIV. 2, 1.

Δένδρεον, XII. 22, 2. und

Δένδρον, ου, τὸ, ein Baum.
III, 11.

Δεξιὰ, ἥς, ἡ, die Rechte
(Hand). IX, 54.

Δεξιόομαι, οὔσθαι, jemand
bey der Hand fassen, die
Hand geben. IX. 59, 86.
freundlich begegnen, et-
was zu gute thun. X,
129.

Δεξίωμα, τὸς, τὸ, das
Glück, das, was uns
beglückt. X, 119.

Δέομαι, δεῖσθαι, bitten. IV.
1, 2. 6, 1. X, 131. XI.
5, 1. Genit. Mangel ha-
ben. ὡς μηδενὸς ἂν δέοι-
το, daß es ihm an nichts
fehlte. XI, 29. δεόμενοι,
Dürstige. X, 14. bedürf-
ten, nöthig haben. VI.
12, 31. X. 57, 98.

Δέον, οντος, τὸ, das Schick-
liche, Anständige, ist
eigentlich das particip.
von δεῖ. διὰ τὸ δέον,
weil man muß, weil es
Pflicht ist. II, 3. τὰ δέ-
οντα, das Nöthige. ὡς
εἰσίουσι εἰς αὐτῷ τὰ δέ-
οντα, daß er seine nö-
thigen Sachen hatte,
oder fand, wenn er zu
Hause kam. IX, 29. X,
149.

Δέρη, ἥς, ἡ, der Hals. IX,
11.

Δέσμη, ἥς, ἡ, ein Bündel.
VI. 7, 1.

Δεσμός, οὔ, ὁ, die Fessel.
X, 51. im plur. δεσμά.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, das
Gefängniß. XI. 1, 3.

Δέσποινα, ἥς, ἡ, die Frau,
(domina) Gebieterin.
IX, 6.

Δεσπότης, ου, ὁ, der Herr,
Eigenthumsherr. IV, 10.
Gebieter. I, 83. IV. 32,
4. VI. 11, 3.

Δευκάλιον, ωνος, Deukaa-
lion, der Sohn des
Prometheus, König in
Thessalien. X, 8.

Δεῦρο, hieher. VII, 6.
kommt her. IV. 30, 1.

Δεύτερον und τὸ δεύτερον,
abermals, zum andern-
mal. IV. 3, 2. VI. 18,
1.

Δέχομαι, εσθαι, anneh-
men. VI. 12, 30. IX, 55.
hinnehmen. IX, 87. X,
95.

Δέω, εἶν, binden. IX, 18.
X, 152.

Δῆ, also. V. 1, 12. 9, 3.
nun. VIII, 30. doch.
VIII, 47. nemlich. XIV.
2, 4. καὶ δῆ, also, dem
zufolge, förderst, so-
gleich. VI. 4, 3. 7, 3.
32, 3. τί δῆ ποτε, war-
um? IV. 19, 2. ὡς δῆ,
gleich

gleich als. quasi vero. IV. 30, 3. nemlich daß. V. 17, 1. καὶ δὴ καὶ, ja sogar. und wenn noch ein καὶ vorhergeht: nicht allein, sondern sogar auch. V. 1, 9. ἀλλὰ δὴ καὶ, und sogar. V. 7, 3. zuweilen kann es nicht ausgedrückt werden, z. E. V. 12, 8. οὐκ ἂν δὴ, wol gewiß nicht. V. 13, 2. wirklich. IX, 1. δὴ νῦν, dann erst. VI. 12, 16. δὴ πού, wol gar, ich glaube gar. IX, 65.

Δηλαδὴ, nemlich. VII, 28.

Δῆλον, offenbar. X, 81.

περὶ δὲ τούτου, ὡς οὐχ οἶόν τε, δῆλον εἶναι πάνσιν οἶμαι, ich glaube, daß es allen einleuchten werde, daß dies etwas Unmögliches sey. V. 8, 2. δῆλα δ' ἦν αὐτῇ, man sehe an ihr auch. IX, 18.

Δηλονότι, ganz gewiß IX, 46.

Δῆλος, η, ον, offenbar.

δῆλος εἰ συκοφαντῶν, idiot. für δῆλόν ἐστιν ὅτι συκοφαντεῖς. X. 186.

Δηλόω, οὔν, anzeigen, zu erkennen geben. IV, 1. 4. sqq.

Δημαγωγός, οὔ, ὁ, ein Redner, der die Entschliessungen des Volks in demokratischen Staaten lei-

tet, ein Staatsmann. VI. 11, 8.

Δημάρατος, ου, ὁ, Demaratus, ein Corinthier, und Gastfreund Philipps, des macedonischen Königs. VI. 11, 27.

Δημάδης, ου, ὁ, Demades, ein atheniensischer Redner. VI. 12, 34.

Δημέας, ου, Demeas, ein Redner. X, 151.

Δημηγορέω, ειν, vor der Versammlung eine Rede halten. VI. 15, 3.

Δημήτριος, ου, ὁ, Demetrius, Sohn des Antigonos, König von Macedonien, mit dem Zunamen πολιορκητής, der Städtebelagerer. VI. 14, 8. 15, 1.

Δῆμιος, ου, ὁ, ein Gerichtsdienner, Wäscher, Senfer. IV. 17, 4.

Δημιουργός, οὔ, ὁ, ein Künstler, it. ein Zuckerbecker, einer, der Leckerbissen verfertiget. VI. 12, 9.

Δημοκρατία, ας, ἡ, die Demokratie, Freyheit des Volks von Tyraney. X, 198.

Δῆμος, ου, ὁ, das Volk, VIII, 12. ein Kanton, X, 161.

Δημόσιος, ὁ, ἡ, öffentlich, was dem Staate gehört. τὸ δημόσιον (ταμεῖον) die

die öffentlichen Einkünfte, Schatzkammer. VI. 12, 22.

Δημότης, ου, ο, ein Kantons-Verwandter. X, 127. XI. 10, 2. s. Ἐγγράφω.

Δῆσαν, s. Δέω.

Δῆτα, wahrlich, freylich. IX, 5.

Διὰ, aus. διὰ πίστιν, aus Treue. VI, 5. διὰ φόβον, aus Furcht. II, 3. IV. 11, 4. 16, 4. δι' ἔρωτα, aus Liebe. VI. 12, 21. wegen. I, 92. III, 17. IV. 8, 2. 18, 2. VI. 11, 22. IX. 18, 88. X, 162. um deswillen, weil. II, 39. IV. 4, 5. VI. 18, 2. X, 159. durch, von. II, 59. 60. 65. VI. 12, 9. vermittelt, auf. IV. 2, 2. nach, zufolge. δι' ἀκοῆς, nach dem Gerücht, um deswillen, was man hört. IV. 15, 3. durch. V. 1, 2. 7, 1. δι' ἡμᾶς τούτοις οὐκ ἀπολέλειπται, wir sind Schuld daran, daß diese nicht mehr haben — VI. 12, 22. es zeigt auch eine Zeitdauer an. διὰ νυκτός, zur Nachtzeit, oder die Nacht hindurch. V. 1, 11. δι' ἑαυτῶν, oder αὐτοῦ, von selbst. V. 10, 1. durch, in Ansehung des Orts. VIII, 58.

Διαβαίνω, εἰν, eigentlich herübergehen oder durchgehen. ἐφ' ἧν διέβη Δαρειός, gegen welchen Darius den Feldzug aus Asien nach Europa gethan hat. VI, 5. ἀνδριάντες διαβεβηκότες τὸν ἔνα πόδα, Statuen, daran der eine Fuß vorgestreckt ist. V. 10, 3.

Διαβάλλω, εἰν, verleumden, Böses nachsagen. VI. 11, 5.

Διαβολή, ἥς, ἡ, die Verleumdung, ungegründete Beschuldigung. I, 19. VI. 12, 17.

Διαγγέλλω, εἰν, benachrichtigen. VIII, 38.

Διαγινώσκω, εἰν, unterscheiden. VIII, 2. διαγινώσκειν τὸν τε ὄντα καὶ τὸν μιμνόμενον, den Wirklichen von dem Verkappten oder Nachgeahmten (Nachahmenden) unterscheiden. VIII, 2. kennen, erkennen. IX, 5.

Διόγω, εἰν, leben, sich befinden. X, 113.

Διάδημα, ατος, die königliche Hauptbinde, nach unserer Art die Krone. VI. 18, 3.

Διαδιδράσκω, εἰν, entweichen, davon laufen. IV. 4, 1.

Διαδίδωμι, ὄναι, austheilen. X, 194.

Δια-

Διαδοχή, ἥς, ἡ, eine Reihe von Nachfolgern, die Abstammung, Geschlechtstafel. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, sie rechneten das Geschlechtsregister vom Aeneas bis auf sie her, leiteten ihre Abstammung vom Aeneas her. VIII, 10.

Διάθεσις, εὼς, ἡ, die Gesinnung, Gemüthsbeschaffenheit, Charakter. IV, 29, 2.

Διαθήκη, ἥς, und im plurali διαθήκαι, ein Testament. III, 17.

Διαίρεσις, εὼς, ἡ, die Theilung, Vertheilung (der Beute). IX, 1.

Δίαιτα, ἥς, ἡ, die Lebensart, besonders in Ansehung des Essens und Trinkens. X, 124.

Διάκειμαι, beschaffen, gesinnt seyn. κακῶς διακείμενος, der in einem sehr elenden Zustande war. IV, 6. hingestellt seyn. VIII, 39.

Διακελεύομαι, εσθαι, Dat. ermahnen. IX, 88.

Διακληρόω, οὖν, durchs Loos vertheilen, aus einandersetzen. IX, 59.

Διακονέω, εἶν, aufwarten. XI, 6, 2. dienen. XII, 3, 14.

Διακοντίζομαι, εσθαι, Wurfspieße werfen. it. sich darin üben. XI, 9, 3.

Διακόσιοι, αι, α, zweyhundert. III, 14.

Διακούω, Gehör, Audienz geben, anhören. VI, 11, 28. cum genit.

Διαλαλέω, εἶν, sich unterreden, mit einander sprechen. VI, 12, 13.

Διαλανθάνω, εἶν, verbergen seyn. διέλαθεν ἡμᾶς, wir haben vergessen, aus der Acht gelassen. X, 87.

Διαλέγομαι, ich unterrede mich, spreche mit jemand. I, 21. II, 48. IV, 3, 3. διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, sie sagten zu einander. IV, 10, 3. διαλεχθῆναι πρὸς τὸ οὖς, ins Ohr zu sagen. IV, 17, 4. πρὸς τίνα δεῖ διαλέγεσθαι, an wen man sich wenden müsse — wessen Sklavin die Telesippa sey. VI, 12, 21. discutiren, als ein Gelehrter oder Philosoph. VII, 7. einen Vortrag an jemand halten. XI, 1, 4.

Διαλλάττομαι, εσθαι, sich versöhnen, wieder eins werden. VI, 11, 27.

Διαλογίζομαι, εσθαι, denken, dichten. II, 27.

Διαλογισμός, οὗ, ὁ, eine Unterredung

- terredung, ein Gespräch. VI. 12, 14.
- Διάλογος, ου, ο, ein Gespräch. X.
- Διαλύω, ειν, trennen, beylegen. I, 31. im pass. auseinandergehen. IX, 29. mit einander zerfallen. VI. 7, 3.
- Διαμαρτάνω, ειν, genit. verfehlen X, 34.
- Διαμένω, ειν, immer seyn, verbleiben. VI. 7, 3.
- Διαναπαύω, ειν, ausruhen, sich erholen. VII, 54.
- Διανέμομαι, εσθαι, theilen. IV. 16, 3.
- Διανέμω, ειν, austheilen. V. 17, 7.
- Διανίστημι, aufrichten, in die Höhe stellen. διαναστήναι, aufstehen, erwachen. VI. 11, 24.
- Διανύω, ειν, durchgehn, (durchs Meer) herüberschwimmen. V. 7, 2.
- Διάπειρα, ας, η, ein Versuch. XI. 2, 4.
- Διαπίπτω, nicht treffen, fehlen. VI. 12, 24.
- Διαπράττομαι, εσθαι, ausrichten, bewirken. IX, 17.
- Διαπρέπω, ειν, hervorleuchten. X, 119.
- Διαρκής, εος, ο, η, sattsam. X, 102.
- Διαρκώς, adv. hinlänglich, genau. II, 41.
- Διαρρήγνυμι, ύναι, zerreißen, zerbersten. X, 114.
- Διάσια, ων, το, des Jupiters Fest. X, 21.
- Διασπάω, αν, zerstreuen, auseinander jagen. V. 14, 2. trennen. IX. 49.
- Διαστέλλω, ειν, aufziehen, auseinander ziehen. VI. 14, 3.
- Διατείνομαι, εσθαι, fortfahren, wobey verharren. IV. 31, 2.
- Διατελέω, ειν, sich befinden, leben. X, 93. s. Εξέρωμένος, sich betragen, beschäftigt seyn. X, 155. cum partic. διατελεῖ ἔγκωμια λέγειν, er hört nicht auf zu loben, lobt unaufhörlich. VI. 11, 6. βασιλεύων διετέλεσε, er regierte bis an seinen Tod. VI. 14, 8.
- Διατοξεύομαι, εσθαι, sich im Pfeilschießen üben. XI. 9, 3.
- Διατριβή, ης, η, die Lebensart. VII, 33.
- Διατρίβω, ειν, Zeit zubringen, verweilen, sich aufhalten. V. 14, 2. VIII, 36. Gen. διέτριβεν ἐρευνῶν, er brachte lange Zeit mit Suchen zu, oder suchte lange. IV. 32, 1.
- Διαφέρω, ειν, verschieden seyn. X, 126. μηδέν (sub. κατά) διαφέρειν, in nichts unterschieden seyn. VI, 4. Gen. hervorstechen. V. 11,

- II, 2. IX, 6. sich auszeichnen. IX, 7. διαφέρεσθαι πρὸς τινα, mit einem uneins seyn. VI. II, 27.
- Διαφεύγω, εἶν, entgehen. X, 65. sich losmachen. VI. 18, 1.
- Διαφευκτικός, οὗ, was leicht entwischt. X, 85.
- Διαφθείρω, ich verderbe. VI. 15, 1. hat fast alle Bedeutungen des lateinischen corrumpo. οἱ ὑπὸ δόξης διεφθαρμένοι, die voll Vorurtheile sind, verderbte, verkehrte Grundsätze angenommen haben. II, 58. διεφθάρη ὁ βίος, sein Vermögen ging zu Grunde. V. 2, 6. zu Grunde richten. V. 17, 7. νόσω διαφθαρείς, durch eine Krankheit weggerafft, an einer Krankheit gestorben. VIII, 31. umbringen. VII, 43. im pass. umkommen. X, 130.
- Διαφθορά, ᾧς, ἥ, die Schwächung, Unzucht. VIII, 12.
- Διαφυλάττω, εἶν, aufbewahren. X, 3. in Verwahrung nehmen. IX, 2.
- Διάχρυσος, οὗ, ὅ, ἥ, verguldet. X, 80.
- Διαχύω, εἶν, durchgießen, übergießen. διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ, fröhlich, freudig seyn. VI. 12, 19. Διδασκαλεῖον, οὗ, τὸ, die Schule. IV. 17, 1. VI. 19, 3.
- Διδάκκαλος, οὗ, ὅ, ἥ, ein Lehrer. VI. 19, 3. X, 93.
- Διδάσκω, εἶν, lehren. accus. I, 35. III, 5. VI. 7, 2. im pass. lernen. XII. 13, 9.
- Δίδυμος, zwiefach, doppelt. δίδυμοι ἀδελφοί, Zwillingbrüder. III, 16.
- Δίδωμι, ὄναι, geben. IV. 28, 3. VI. 11, 6. verstaten. XI. 7, 3. zugeben. V. 13, 2. verwilligen. VI. 18, 4. δίκην δίδόναι. s. Δίκη. ἣν δίδωμι θεός, so Gott will. X, 165. δίδόμενα, Geschenke, geben wollen, anbieten. VI. 12, 10. XI. 3, 2. s. Γίνομαι.
- Διείργω, εἶν, auseinander bringen. XI. 2, 2.
- Διέξιμι, ἰέναι, durchgehn, erklären. VII, 7. διεξιέναι λόγους, Reden ausstoßen. X, 20. discurren. XI. 7, 1. gelehrt wovon reden (disputare). X, 174. erzählen. XI. 10, 3.
- Διέρχομαι, εσθαι, durchgehn. V. 1, 2. verbreitet werden. IX, 40.

Δίζημι und μαι, ich suche
II, 32.

Διηγέομαι, εἰσθαι, erzäh-
len. VII, 8.

Διηνεκῶς, anhaltend, em-
sig. IV. 29, 1.

Διδύραμβος, ου, ὁ, ein Lied
auf den Bacchus, ein
Trinklied. X, 140.

Δίστημι, ἀναι, auseinander-
treiben. τὸ πνεῦμα δι-
στησι, der Wind bläset
auf. II, 101. sich aus-
einanderstellen. VIII. 50,
52.

Δικάζω, εἰν, Recht spre-
chen, Urtheil fällen, Ge-
richt halten. VIII, 16.

Δικαιολογέω, εἰν, proces-
siren. δικαιολογοῦντες,
Advokaten. X, 36. im
med. sich vertheidis-
gen, verantworten. X,
105.

Δίκαιος, αῖα, ου, gerecht.
δίκαια πέπονθα, ich lei-
de, was ich verdient
habe. IV. 21, 4. τὰ
δίκαια, was recht und er-
laubt ist. I, 9. it. die
Rechte, Gerechtsame,
was einer zu seiner Ver-
theidigung anführt. VI.
11, 20. παρὰ τὸ δίκαιον,
widerrechtlich. X, 23.
τὶ τῶν μὴ δικαίων, et-
was ungerechtes. VI, 2.
τριμοιρίαν φέρεσθαι δι-
καιος, es ist billig, daß
er dreyfache Portion

bekomme. X, 194. it.
wahr, richtig. XI. 2, 1.
δίκαια, für δικαίως, ge-
recht, mit Gerechtigkeit.
I, 24.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, die Ge-
rechtigkeit, Rechtschaf-
fenheit. II, 4.

Δικαίως, mit Recht. IV.
23, 4. X, 73. gerecht,
rechtmäßig. I. 20, 32.

Δικαστής, οὔ, ὁ, der Rich-
ter. VI, 2. II, 19.

Δίκελλα, ης, ἡ, die Hacke,
oder Spaten. X, 17.

Δικελλίτης, ου, ὁ, ein Grä-
ber. X, 26.

Δίκη, ης, ἡ, außer vielen
andern Bedeutungen, die
Strafe. δίκην δίδόναι,
bestraft werden. X, 32.
52. 167. δίκην ἀδικήμα-
τος ἔχειν, eines Verbre-
chens schuldig seyn. VI.
11, 27. 19, 5. ein Pros-
ceß. δίκας φεύγειν, ver-
flagt werden, als Be-
flagter Proceß führen.
XI. 1, 5. δίκας διώκειν,
flagen, als Kläger pro-
cessiren. XI. 1, 5. δι-
κην κρίνειν, Richter seyn,
Gericht halten. VI. 11,
20.

Δίκρανος, ου, ὁ, eine Zehn-
gabel. X, 139.

Δίκτυον, ου, τὸ, das Netz.
IV. 31, 1.

Διμοιρία, ας, ἡ, doppelte
Portion. X, 194.

Διό,

Διό, deswegen. II, 68. 69.
 97. daher. VII, 34.
 Διοικέω, εἶν, regieren, ver-
 walten, in Ordnung
 bringen. VIII, 15.
 Διοικητής, οὐ, ὁ, ein Ver-
 walter, Schatzmeister.
 VI, 12, 7.
 Διομήδης, ους, Diomed, ein
 König der Bistonien, ei-
 nes Volks in Thracien.
 V, 3.
 Διονύσια, ων, τὰ, das
 große Bacchus-Fest zu
 Athen. X, 162.
 Διονύσιος, ὁ, Dionysius,
 ein syrakusanischer Ty-
 rann, der jüngere, oder
 andere dieses Namens.
 VI, 9.
 Διόνυσος, ου, ὁ, Bacchus,
 der Gott des Weins.
 V, 14, 4. XI, 6, 1.
 Διοπετής, οὐς, ὁ, ἡ, vom
 Himmel herab gefallen.
 VIII, 4.
 Διοργίζομαι, εσθαι, er-
 grimmen, in Zorn gera-
 then. VI, 11, 20.
 Διορύσσω, εἶν, untergra-
 ben, durchgraben. X, 169.
 s. Πλουτέω.
 Διότι, daß, weil. X, 43.
 Διόφαντος, ου, Diophant.
 n. pr. XIII, 2, 1.
 Δίς, zweymal. II, 42. 40.
 VI, 17, 3.
 Δισχίλιοι, zweytausend. IX,
 50.
 Διφθέρα, ας, ἡ, ein Kit-

tel, die Kleidung der
 Hirten und anderer ar-
 men Leute, welche aus
 zusammengeähten Zie-
 genfellen bestand, und
 nur den obern Theil des
 Körpers bedeckte. X, 17.
 s. Theophr. c. IV, 4.
 Διφθερίας, ου, ὁ, ein Kit-
 telträger. X, 26.
 Δίφρος, ου, ὁ, die Bank,
 der Sitz auf dem Wa-
 gen. ἀρμάτειος δίφρος,
 der Wagensitz. IX, 75.
 Δίχα, c. gen. ohne. VI,
 11, 9.
 Δίψα, ης, ἡ, der Durst.
 VI, 16, 1.
 Δίψαλέος, η, ου, durstig.
 X, 42.
 Διψάω, ᾶν, att. ᾶν, dur-
 sten, durstig seyn. IV,
 2, 1. IX, 17.
 Δίψος, ους, τὸ, der Durst.
 VI, 6, 1.
 Διωγμός, οὐ, ὁ, das Ver-
 folgen, Nachsehen. VI,
 18, 1.
 Διώθω, εἶν, fortstoßen. διω-
 θεῖν τὰς ψήφους, die
 Rechensteine hurtig hins-
 schießen. XI, 8, 5.
 Διώκομαι, εσθαι, verfolgt
 werden. II, 81.
 Διώκω, εἶν, nachjagen,
 auffuchen. I, 6, 30. IV,
 1, 3. verfolgen. V, 17,
 2. VI, 11, 12. δίκας διώ-
 κειν, s. Δίκη. nachfolgen,
 XIV, 1, 53.

Δίων,

Δίων, ὁ, Dion, ein Syrakusaner, der den jüngern Dionysius aus Sicilien vertrieb. VI, 9. conf. Nepot. X.

Διώνη, ἡ, Dione, Venus. XIV. 1, 93.

Δμωή, ἡ, eine Magd. IX, 10.

Δοκεύω, εἶν, Poët. bemerken. XIII. 2, 42.

Δοκέω, εἶν, glauben, dafür halten, scheinen. II. 23, 38. IV. 8, 3. 21, 2. VI. 12, 23. ἐμοὶ δοκεῖ, mich dünkt. V. 2, 2. οὐ δοκοῦσιν ὑμῖν Ἀθηναῖοι νομίζουσιν, kommt es euch nicht so vor, als wenn die Athen. glaubten. VI. 11, 9. ἐκ μαγείρου γεγυῖναι δοκῶν, den man für den Sohn eines Kochs hielt. VI. 14, 4. ἔδοξε mit dem infin. ich habe für gut befunden. VII, 3. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα, seinem Willen gemäß. X, 72. ἐπιτρέψει μοι δοκῶ, ich werde ihn ganz gewiß zerschmettern. X. 96, 122. δεδόχθω, es werde für gut befunden. X, 123. 161. δόξειεν εἶναι, man könnte es halten für. XI. 2, 1. 7, 1. etc. πόσον, δοκεῖς etc. was dünkt dich wol, wie sehr ic. XII. 21, 15.

Δοκιμάζω, εἶν, prüfen, untersuchen. I, 16.

Δόλιος, α, ον, schelmisch. XV. 1, 11.

Δόλος, ου, ὁ, List, Schelmerey. I, 13.

Δόμα, ατος, τὸ, eine Gabe. VI. 14, 7.

Δόμος, ου, ὁ, das Haus. XV. 2, 9.

Δονέω, εἶν, treiben. XII. 18, 8.

Δόξα, ἡ, die Meynung, der Grundsatz. οἱ ὑπὸ δόξης διεφθαρμένοι. s. Διαφθείρω. II, 20. die Achtung, oder Meynung, welche andere von uns haben. die Ehre. I, 6. VI. 12, 24. VII, 28. die Einbildung. VII, 18. IX, 41. s. Οἶος.

Δόρυ, ατος, τὸ, der Speiß. ἐπὶ τὸ δόρυ. VI. 14, 8. XI. 9, 2. s. Ἀσπίς.

Δορυφορέομαι, εἶσθαι, von Trabanten umgeben seyn. X, 84.

Δορυφορός, ου, ὁ, ein Trabant. VI. 18, 3. X, 89.

Δόσις, εως, ἡ, das Geschenk, die Gabe. VII. 22.

Δουλεύω, εἶν, dienen, fröhnen, unterthan seyn. II, 42. IX, 18. XII. 13, 9.

Δούλη, ἡ, eine Sclave. IX, 5.

Δοῦλος, ου, ὁ, ein Knecht, Sclave. III, 10. VI. 16, 1.

Δρά-

Δράκων, οντος, ό, ein Drache. V. 9, 1. ein Hirte dieses Namens ibid. 4.

Δράμα, τος, τό, ein Schauspiel. II, 97.

Δραμεῖν, f. Τρέχω.

Δραπετεύω, ειν, entwischen. X, 85.

Δραπέτης, ου, ό, ein flüchtig gewordener Sklave. II, 81. ein Flüchtling. XV, 1.

Δραπετίδης, ου, idem. δραπ. έμός έστι, er ist mir entlaufen. XV. 1, 3.

Δραχμή, ής, ή, eine Drachme, welche sechs Obolos enthielt, ohngefahr fünf Groschen. VI. 14, 7. X, 194.

Δράω, άν, ausüben, thun. II, 9. X, 90.

Δρεπανηφόρος, ου, sichel führend. δρεπ. άρματα, Sichelwagen. IX, 56.

Δρέπσμαι, εσθαι, herausreißen, hervorlocken. XIV. 1, 22.

Δριμύλος, η, ου, lebhaft, durchdringend. XV. 1, 8.

Δρομαχέτης, ου, ό, Dromachetes, ein Thracier. VI. 16, 1.

Δρόμος, ου, ό, der Lauf. X, 156.

Δρόσος, ου, ή, der Thau. XII. 22, 3.

Δρυμός, ού, ό, ein Wald. XIV. 1, 20.

Δρυμών, ώνος, ό, ein Eichenwald. IV. 32, 3.

Δρύς, υός, ή, die Eiche. XIV. 1, 32.

Δύναμαι, ich kann. VI. 19, 1. δι ήν δυνήση φέρειν, durch welche du im Stande bist zu ertragen. II, 60.

τί ποτε ή μυθολογία δύναιτο, was wol die Vorstellung bedeute, oder sagen wolle, in sich fasse. VII, 6. λοιδορηθήναι δύναμενος, es rührt ihn nicht, ihm ist's einerley, wenn er geschimpft wird. XI. 1, 1.

Δύναμις, εως, die Macht. V. 15, 8. VI. 12, 27. Kraft, Vermögen. VII, 14.

Δυνατόν, τό, möglich. I, 16. V. 1, 2.

Δυνατός, ού, Kapabel, wie οίος, es kann auch mit in das folgende Verbum gezogen, und der infinitivus desselben durch die dritte Person ausgedruckt werden. XI. 1, 2.

Δύο, zwey. IV. 7, 1. VI. 12, 11. δύο ταύτα, diese zwey Stücke. VIII, 37.

Δυσάλωτος, ό, ή, schwer zu erobern, unersteiglich. VI. 12, 26.

Δυσάνοδος, ου, ή, schwer herauf zu gehn. VII, 46.

Δυσάντητον, ου, τό, ein unglückliches Zeichen, was einem

- einem auf dem Wege begegnet. X, 16.
- Δυσειδής, έος, ό, ή, häßlich. VII, 37.
- Δυσέλπιστος, ου, ό, ή, schwer zu hoffen. ως εικός εκ δυσελπίστου, wie natürlich, bey einer unvershofften Zusammenkunft. IX, 51.
- Δυσέντευκτος, ου, ό, ή, einer, mit dem übel umzugehen ist. XI. 4, 4.
- Δύσεργος, ου, ό, ή, träge zur Arbeit. XIV. 3, 5.
- Δύσερως, ωτος, ό, ή, ein Liebhaber bis zur Ausschweifung und mit schlechtem Glück. X, 77.
- Δυσεύρετος, ου, ό, ή, schwer zu finden. X, 73.
- Δυσκάλδεκτος, ου, ό, ή, schwer zu halten. X, 85.
- Δυσκολία, ας, ή, ein mürrisches Wesen. X, 129.
- Δυσμενώς, feindselig. X, 110.
- Δύσμορος, ου, ό, ή, unglücklich. XIV. 1, 50.
- Δύσποτμος, ου, ό, ή, unglückselig. XIV. 1, 43.
- Δυσπραγέω, ειν, unglücklich seyn. I, 54.
- Δύστηνος, ό, ή, unglücklich, elend. IV. 18, 1.
- Δυστυχέω, ειν, unglücklich seyn. I. 49, 98. IV. 24. 3.
- Δυστυχής, έος, ό, ή, unglücklich. IV. 32, 5.
- Δυστυχία, 'ιας, ή, das Unglück. II, 16.
- Δυσφύλακτος, ου, ό, ή, wofür man sich schwerlich in Acht nehmen kann. X, 28.
- Δυσχέρεια, ας, ή, die Garstigkeit, Schmutzigkeit. XI, 4.
- Δυσχερής, έος, ό, ή, ein garstiger, schmutziger Mensch. XI. 4, 1.
- Δῶμα, τος, τό, das Haus. XIV. 1, 59.
- Δωμάτιον, ου, τό, ein Schlafgemach. XI. 2, 3.
- Δωρεά, ας, ή, ein Geschenk. VI. 11, 6. 14, 4. X, 40.
- Δωρέομαι, εισθαι, schenken. IV. 12, 7.
- Δωρεώς, umsonst. X, 41.
- Δῶρόν, ου, τό, ein Geschenk, Gabe. II. 39, 41. VI. 12, 24.
- Εάν, wenn. II, 51.
- Εαρ, ος, τό, der Frühling. XII. 2, 7.
- Εαυτοῦ, selbst, sich selbst. II, 17. nom. car. Gr. p. 75. εαυτῶ, für sich. IV. 29, 3. καθ' εαυτόν, bey sich selbst. IV. 30, 3. εαυτοῦ ποιεῖσθαι, s. ποιεῖσθαι.
- Εάω, ᾶν, lassen, verstaten. IV. 25, 3. IX. 26, 48.
- Εἷ λέγειν, ich will ungesagt lassen, übergehe. X,

- X, 10. fahren lassen.
X, 104.
- Ἐγγράφω, εἰν, einschreiben, eintragen. ταῦτ' ἐστὶ τὰν δέλτοιςιν ἐγγεγραμμένα; steht das in deinem Concept? Vl. 14, 6. it. in die Bürgerliste einschreiben. Vl. 14, 5. ἐγγράφεσθαι εἰς δημότας, in die Bürgerliste eingeschrieben werden. Xl. 10, 2.
- Ἐγγύη, ης, ἡ, die Bürgschaft. 1, 19.
- Ἐγγύθι, nahe. gen. Xlll. 2, 8.
- Ἐγείρω, εἰν, aufwecken. Iv. 25, 2. Xl. 5, 1. Xlll. 2, 20. πόλεμον ἐγείρειν, Krieg erregen, anstiften. Vl. 19, 7. errichten. Vlll. 55. erneuern, thätig machen. Xlll. 2, 1.
- Ἐγκαλέω, εἰν, Dat. anklagen, sich worüber beklagen. X, 109. cum Dat. Vl. 8, 4. 11, 9.
- Ἐγκειμαι, σθαι, darin liegen. Vll, 1.
- Ἐκεράννυμι, ὕναι, einmischen, einschenken. Xll. 19, 10.
- Ἐκράτεια, ας, ἡ, die Enthaltsamkeit. Vll, 51. das Aushalten, die Geduld. 1, 93.
- Ἐκρατής, ό, ἡ, enthaltsam. 1, 40.
- Ἐγκώμιον, ου, τὸ, ein Lob. Vlll, 52. ἐγκώμια λέγειν, herausstreichen, loben. Vl. 11, 6.
- * Ἐγρηγόρως, adv. wachsam, munter. Vl. 11, 20. fehlt im Steph.
- Ἐγρομαι, εσθαι, erwachen, aufstehn. Xlv. 1, 4.
- Ἐγχειρέω, εἰν, unternehmen, angreifen, wozu schreiten. Dat. ob praep. Iv. 2, 5.
- Ἐγχειρίζω, einhändigen, übergeben. X, 92. ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν, sich ergeben. Vl. 12, 27. 18, 5.
- Ἐγχελις, ιος, ἡ, ein Hal. X, 85.
- Ἐγχεώ, εἰν, eingießen, einschenken, eingeben. Iv. 27, 1.
- Ἐρχος, εος, τὸ, ein Speiß, Schwerdt. Xll. 1, 11.
- Ἐγὼ und Ἐγωγε, ich. gen. μου. Iv. 1, 3. zuweilen heißt es so viel als Ja! wenn in einer Frage ein Verbum vorhergegangen. Ix, 5. und in eben diesem Fall heißt οὐκ ἔγωγε, nein. Ix, 4.
- Ἐδεσμα, τος, τὸ, ein Gericht, ein Essen. Vlll. 20.
- Ἐδρα, ας, ἡ, das Gefäß. Vl. 9, 3.
- Ἐδω, εἰν, essen. Xll. 3, 25.
- Ἐδωδή, ης, ἡ, der Köder. Xlll. 3, 43.

- ἑθελούσιος, α, ου, freywillig, ungewungen. IX, 16.
- ἑθέλω, ich will. II, 8. V. 15, 3. μᾶλλον ἑθέλειν, lieber wollen. VI. 11, 3.
- ἔθνος, ους, τό, ein Volk, Nation, it. Provinz. VIII, 15.
- ἔθος, ους, τό, die Gewohnheit. X, 9. beständige Ausübung einer Sache. X, 44.
- ἔω, ich bin gewohnt. ist im praes. nicht gebräuchlich, wohl aber das praet. med. εἶωθα. κατὰ τὸ εἶωθός, nach Gewohnheit. IV. 1, 1. zu thun pflegen. VII, 30. αἷς εἰώθασιν, die sie zu tragen pflegen. VIII, 18. das plusquampr. εἰώθειν, ich pflegte. VI. 8, 1. ὥσπερ εἰώθει, nach seiner Gewohnheit. VI. 12, 17.
- εἰ, wenn. IV. 1, 3. VI. 17, 7. εἰ μὴ, wo nicht. II, 2. ob. III. 7, 13. εἰ μὴ τι, ausgenommen. V. 18, 5. εἰ δὲ μὴ, wo nicht, außerdem, sonst. I, 82. ob. VI. 6, 2. 12, 31. daß. VI. 11, 1. 25.
- εἶα, s. ἔα.
- εἰσομαι, εσθαι, fließen. XIV. 1, 9.
- εἴγε, wenn nur, da. IV. 13, 3. X, 81.
- εἰδεχθῆς, οὖς, ὅ, ἡ, widrig, häßlich. εἰδεχθῆς ἀπὸ προσώπου ἐστὶ, er hat eine häßliche Physiognomie. XI. 10, 4.
- εἶδος, ους, τό, die Gestalt. IV. 29, 4. IX, 9. die Art. V. 18, 2.
- εἶδω, εἰδέναι, sehn. II. 36, 79. wissen. II, 47. III, 7. VI. 11, 26. ἴδου, siehe. X, 37. οἶσθα, du weißt. X, 188. πρὸς τινὰ εἶδειν, einen ansehen. VI. 12, 34.
- εἶδ', s. εἶτα.
- εἰκαῖος, α, ου, eitel, leichtsinnig. it. gemein. VII, 43.
- εἰκελος, η, ου, ähnlich. XV. 1, 7.
- εἰκῇ, unüberlegt, aufs Geräthewohl. VII, 21. umsonst, ohne Nutzen. IX, 19. s. Παρέχω.
- εἰκός, (scil. ἐστὶ) es ist wahrscheinlich, zu vermuthen. V. 8, 2. X, 82. natürlich, billig. IX, 51. X, 98. schicklich. IX, 92.
- εἴκοσι, zwanzig. XV. 1, 6.
- εἰκότα und εἰκότως, mit Recht. IV. 24, 3. X, 27. ganz recht, das ist gar nicht zu bewundern. VI. 14, 1.
- εἴκω, εἶν, gehorchen. II, 7. ähnlich seyn. II. 69, 85. εἰκότα, wahrscheinliche Dinge. VIII, 51.
- Εἰκῶν,

Εἰκών, ὄνος, ἡ, ein Bild,
Bildsäule. V. 4, 2. VI.
15, 1.

Εἶμα, τος, τὸ, ein Klei-
dungsstück. XIII. 2, 13.

Εἶμι, ich bin. II, 5. ἐστὶ
mit dem Infinitivo, man
kann. II, 39. X, 29. mit
dem Dativo, haben. V.
9, 1. 3. etc. εἰσὶ, es
giebt. V. 10, 4. ὁ ὢν,
der wirkliche. VIII, 2.
εὐθὺς ἦν νοῆσαι, er
konnte hurtig einsehn.
VIII, 16. ἐσθ' ὅπη, und
ἐστὶν ὅτε, zuweilen, zu
Zeiten. VIII. 20, 22. ἐσθ'
ὅπου, irgendwo, hin und
wieder, an einigen Or-
ten. VIII, 26. εἶναι wird
nicht ausgedrückt in ἐκὼν
εἶναι, gern. IX, 26. εἰ-
έν, wohlán. X, 132.
ἐσται ταῦτα, es kann
wol seyn. X, 150.

Εἰνάλιος, η, ου, was das
Meer betrifft. εἰνάλιοι
πόννοι, Arbeiten auf dem
Meer. XIII. 2, 39.

Εἰπεῖν, s. Ἐπω.

Εἶπερ, als (quam) II, 48.

Εἰρεσία, ας, ἡ, der Schwung,
das Schwingen. X, 115.

Εἰς, in. II, 22. gegen. II, 68.
IV. 17, 6. V. 2, 3. zu.

II. 85. 91. 95. VII, 33.

IX, 42. εἰς δειγμα, zur
Probe. III, 6. für ἐν.

III, 15. IV. 18, 1. un-
ter III, 20. εἰς τεύμα-

προσθεν, vorwärts. IV.

2, 2. auf. IV. 30, 3.

V. 3, 2. IX, 6. XII, 1. etc.

an. εἰς τὴν θάλασσαν,

ans Meer. IV. 31, 1. X.

5, 1. εἰς κόρον δειπνή-

σω, ich werde zum Satt-

werden essen. IV. 30, 2.

gen. εἰς τὸν οὐρανόν, gen

Himmel. IV. 32, 4. für.

εἰς τοὺς φίλους ἤρκεσε,

es hat für meine Freuns-

de zugereicht. VI. 12,

31. mit. εἰς τὴν πολι-

τείαν τιμᾶν, mit dem

Bürgerrechte beehren.

VI. 14, 5. gen oder nach.

εἰς Πέργαμον, nach

Pergamus. VIII, 29. εἰς

ὅσον, so viel, so lange.

VIII, 30. gegen, circa.

εἰς τὰ ἑκατὸν ἄρματα,

gegen 100 Wagen. IX,

56. nach Art. X, 7. εἰς

ἔθος, nach Gewohnheit.

X, 9. εἰς τὸ ἅπαξ, für

diesmal. X, 56. εἰς ἐρά-

νους. s. εἰσφέρω. εἰς δύο

τάλαντα, zu zwey Tal-

lent, für 2 Talent. XI.

7, 5.

Εἷς, μία, ἐν, einer. II, 15.

III, 21. εἷς μένος, ein

einziges. VI. 11, 1.

Εἰσάγω, εἰν, hereinführen.

V. 9, 4.

Εἰσάπαξ, einmal, X,

136.

Εἰσβολή, ἥς, ἡ, der Eins-

gang, Paß. V. 15, 4.

Eis-

Εἰσδέχομαι, εσθαι, herein-
nehmen. X, 83.

Εἰσδύω, εἰν, hereingehn.
IV. 20, 1.

Εἰσεῖμι, hineingehn. VII,
4. zu Hause kommen.
IX, 29. s. Δέον.

Εἰσελάυνω, εἰν, herein-
zieh'n. VIII, 40.

Εἰσερχομαι, εσθαι, herein-
gehn. IV. 25, 1. VII, 11.
hineinkommen. VI. 18, 1.

Εἰσηγέομαι, εἰσθαι, ein-
führen, in Vorschlag
bringen. X, 132.

Εἰσοδος, ου, ἡ, der Ein-
gang. VII, 4.

Εἰσοκα, so lange als. XIV.
2, 14.

Εἰσπίπτω, εἰν, hereinfal-
len. X, 54.

Εἰσπορεύομαι, εσθαι, her-
eingehn. VII, 10.

Εἰσπράττω, εἰν, fordern,
eintreiben, erpressen.
VI. 14, 1.

Εἰσρέω, εἰν, hereinfließen.
X, 54.

Εἰσφέρω, εἰν, hineintragen,
hineinbringen. VI. 12,
20. einbringen. τὴν ζη-
μίαν εἰσενεγκεῖν, die
Geldstrafe erlegen, zah-
len. VI. 11, 22. ἔρανον
εἰσενεγκεῖν, eine Collecte
zusammenbringen. XI. 3,
3. εἰς ἔρανον εἰσενηνο-
χέναι αὐτόν, er habe zu
den Collecten contribuiert.
XI. 7, 4.

Εἶτα, hernach. IV. 10, 1.

VI. 11, 19. εἶθ' οὕτως,
dann erst, hierauf, nach
diesem. IV. 2, 5. VI. 11,
24. und VII, 22. εἶτα
ἔμετος, dann gehts ans
Brechen. X, 182.

Εἴτε-εἴτε, entweder, oder,
theils, theils, es sey nun,
daß ic. oder daß. VIII,
19.

Εἰωθὺς, s. Ἔθω.

Ἐκ, aus, nach. II, 63. ὁ
ἐκ φιλοσοφίας νοῦς, ein
philosophischer, oder
durch die Philosophie
gebildeter Verstand. II,
85. ἐκ τρίτου, zum drit-
tenmal. IV. 3, 3. von,
durch. ἐκ τῆς πολλῆς πό-
σεως, von dem vielen
Trinken. IV. 30, 5. IX,
30. ἐκ τούτου, hierauf.
IX, 1. hierüber. IX, 13.
ἐκ τῷ δ', von da an.
XIII. 3, 42.

Ἐκαστος, η, ον, ein jeder.
II, 46. VI. 7, 1. καθ'
ἐν ἑκάστον, ausführlich,
stückweise. IX, 70. καθ'
ἑκάστον παρῶν, er geht
zu jedem nach der Reihe.
XI. 1, 2.

Ἐκατέρωθεν, von beiden
Seiten. VIII, 7.

Ἐκατι, Gen. wegen, wil-
len. XIV. 3, 10.

Ἐκατόμβη, ἡ, eine Heer-
tombe, ein großes fey-
erlich

- erliches Opfer. II, 68.
VIII, 37. X, 21.
Ἐκατόν, hundert. IV. 6, 1.
VI. 12, 3.
Ἐκβάλλω, εἰν, auswerfen,
ausschütten. IV. 31, 3.
umwerfen, ausgießen.
XI. 4, 6. ἐκβάλλειν τι-
να ἐκ τῆς τυραννίδος,
der Tyranny eines Mäns
nes ein Ende machen.
VI, 9.
Ἐκβολή, ἥς, ἡ, der Aus-
fluß, die Mündung ei-
nes Flusses. VIII, 11.
Ἐκδίδωμι, ὄναι, ausgeben,
ausstatten. XI. 6, 2. hin-
geben. XI. 6, 4.
Ἐκδιώκω, εἰν, Gen. heraus-
jagen. X, 31.
Ἐκδοτός, ου, ὅ, ἡ, einer,
der ausgeliefert wird.
Ἐκδοτον δοῦναι, ausliefern,
V. 17, 3. οὐκ ἐβούλετο
Ἀδμητος Ἀκάστῳ ἐκδο-
τον ἐξαίτουμένῳ δοῦναι,
Admet wollte sie dem
Akast, der ihre Auslie-
ferung verlangte, nicht
ausliefern.
Ἐκδύω, εἰν, ausziehen. IX, 2.
Ἐκεῖ, daselbst. ἐκεῖ που, da
irgendwo. IV. 9, 3.
Ἐκεῖθεν, von da. IV. 2, 2.
Ἐκεῖνος, η, ο, jener, er.
III, 15. VI. 7, 3. ἐξ
ἐκείνου, von der Zeit an.
V. 18, 5. τοῖς ἐκείνων
(sc. κτήμασι, oder σκεύ-
εσι) ἐχρῆτο, er bediente
sich ihres Geräthes. VI,
13.
Ἐκεῖσε, dahin. V. 17, 6.
daselbst. VIII, 5.
Ἐκχειρία, ας, ἡ, der Waf-
fenstillstand. X, 7.
Ἐκηβόλος, ου, weitschießend.
X, 3.
Ἐκκαίδεκα, sechszehn, eine
bestimmte Zahl für eine
unbestimmte. X, 68.
Ἐκκαλέω, εἰν, herausru-
fen. ἐκκαλεῖσθαι τὴν κρί-
σιν ἐπὶ τινά, appelliren,
die Entscheidung einem
andern Richter übertra-
gen. VI. 11, 20.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, die Ver-
sammlung des Volks zu
Athen, der Landtag. VI.
15, 3. X, 132.
Ἐκκλησιαστής, οὔ, ὅ, ein
Stimmhabender Bür-
ger auf den Landtagen
(ἐκκλησίαις) zu Athen.
X, 101.
Ἐκκλίνω, εἰν, ausweichen,
zurückgehn. IX, 81.
Ἐκκομίζω, εἰν, heraustra-
gen. IV. 14, 1.
Ἐκκορέω, εἰν, austäuben,
abkehren, it. auswanzeln.
XI. 6, 5.
* Ἐκκωφόω, οὔν, betäuben,
X, 6. fehlt im Steph.
Ἐκλέγω, εἰν, einsammeln.
XI. 1, 2. einstecken. XI.
1, 6.
Ἐκλείπω, εἰν, fehlen, weg-
seyn. X. 73.
Ἐκ-

- Ἐκμάσσω, oder ττώ, εἶν, trocknen, abwischen, auswischen. IV. 12, 2.
- Ἐκμετρέομαι, εἶσθαι, ausmessen, Maasß nehmen. IX, 64.
- Ἐκμυζέω, εἶν, ausfaugen, herauspressen. X, 25.
- Ἐκπέμπω, εἶν, ausschicken. III, 21.
- Ἐκπετάζω, εἶν, ausdehnen. ἐκπετάσας τὸν πώγωνα, er läßt den Bart lang herab hangen. X, 173.
- Ἐκπηδάω, ᾗν, herausspringen. IV. 2, 3.
- Ἐκπίνω, εἶν, austrinken. X, 176.
- Ἐκπλέω, εἶν, abschiffen, absegeln. gen. VI. 17, 4.
- Ἐκπλήττομαι, εσθαι, erstaunen. V. 18, 4.
- Ἐκπλύνω, εἶν, auswaschen. XI. 6, 4.
- Ἐκποδών, fern. IX, 40. s. Ἐχω.
- Ἐκπορθέω, εἶν, erobern. V. 15, 5.
- Ἐκπτοέομαι, εἶσθαι, in Erstaunen gerathen, ganz außer sich seyn. VIII, 38.
- Ἐκπτωσις, εως, ἡ, ein Verlust. VII, 22.
- Ἐκπωμα, ατος, τὸ, ein Becher. VI, 13.
- Ἐκσειώ, εἶν, ausstoßen. Gen. X, 128.
- Ἐκσοβέω, εἶν, herausjagen. XII. 15, 19.
- Ἐκτείνω, εἶν, ausstrecken. VII, 9.
- Ἐκτελέω, εἶν, hinausführen, vollenden. χάριν ἐκτελεῖν, Dank abstaten. I, 22.
- Ἐκτίθημι, ἐναί, erzählen. V. 18, 7.
- Ἐκτίω oder Ἐκτίνω, erleiden, Strafe geben, büßen. VI. 11, 21. X, 152.
- Ἐκτός, außerhalb. τὰ ἐκτός, das Auswendige, Aeußere. II, 74. IV. 16, 3.
- Ἐκτρέπω, ich vermeide, weiche aus. II, 22. ἐκτρέπομαι, ich fliehe, verabscheue. II, 68. ἐτέραν ἐκτρέπεσθαι, ausweichen und einen andern Weg nehmen. X, 16.
- Ἐκτρέφω, ich ernähre, ziehe auf. II, 99.
- Ἐκτυφλόω, οὖν, blind machen, der Augen berauben. VI. 12, 34.
- Ἐκτωρ, ορος, Hector, der Sohn des Priamus, Königs von Troja. XII. 14, 15.
- Ἐκφέρομαι, εσθαι, herausgetrieben, gejagt werden. IV. 19, 2.
- Ἐκφέρω, εἶν, heraustragen. X, 183.
- Ἐκφεύγω, εἶν, entfliehen. IV. 32, 4. IX, 43.
- Ἐκφοβέω, εἶν, schrecken, in Furcht setzen. II, 87.
- Ἐκφορέω, εἶν, herauswerfen. X, 39.

- Ἐκφύω, εἶν, herauswach-
sen. X, 86.
- Ἐκχέω, εἶν, ausgießen,
ausschütten. X. 14, 55.
vergießen. XIV. 1, 64.
- Ἐκχυσίς, εως, ἡ, das Aus-
gießen, Ausfließen. X, 55.
- Ἐκών, οὔσα, οὐ, freiwillig,
V. 17, 5. IX, 34. wil-
lig, gern. ἑκὼν εἶναι,
gern. IX, 26.
- Ἐλαία, ας, ἡ, der Oehl-
baum. XII. 18, 10.
- Ἐλαιον, ου, τὸ, das Oehl.
X, 130.
- Ἐλαττόω, οὔν, verringern,
weniger machen, im pass.
abnehmen, weniger wer-
den. III, 10. ἐλαττοῦ-
σθαι μικρά, geringen
Schaden, Einbuße lei-
den. I, 89.
- Ἐλάττων, ου, kleiner, we-
niger, zu klein. XI. 7, 6.
- Ἐλαύνω, εἶν, treiben. IX,
85. XIII. 3, 13. antrei-
ben. τοὺς κέλητας ἤλαυ-
νον, εἴφ' οὐ οἱ ταῦροι ἦ-
σαν, sie rühten dahin, wo
die Stiere waren. V. 1,
7. reiten. IX, 84. ἐξ ἀγέ-
λης ἐλασθεῖς, von der
Heerde gelaufen. XII.
16, 8.
- Ἐλαφος, ου, ὅ, ἡ, ein Hirsch,
IV. 19, 1.
- Ἐλαφρός, α, οὐ, leichtsin-
nig, leicht II, 71. item
leicht, geschwind im Be-
wegen. VI. 12, 2.
- Ἐλεγείον, ου, τὸ, eine Ele-
gie, Klagelied. X, 140.
- Ἐλέγχω, εἶν, zeihen, über-
führen. VI, 9. ὅσα ἐλέγ-
χει τῶν ἀμαρτημάτων
τὴν ἀλήθειαν, das, was
uns davon überführt, daß
wir wirklich gefehlt ha-
ben. VIII, 46. IX. 2, 1.
s. Ὁμολογέω. ἐλέγχειν
τινα ψευδόμενον, einen
einer Lüge zeihen, davon
überführen. VI. 11, 8.
- Ἐλεέω, εἶν, sich erbarmen.
X, 152.
- Ἐλένη, ης, ἡ, Helena, die
Gemahlin des lacedämo-
nischen Königs Mene-
laus, die vom Paris
entführt und dadurch die
Ursache des trojanischen
Krieges wurde. VI, 3.
- Ἐλεος, ου, ὅ, die Barm-
herzigkeit. X, 124.
- Ἐλέπολις, εως, ἡ, eine Art
von Kriegsmaschinen, die
zur Eroberung der Städte
gebraucht wurden;
nach unserer Art, das
schwere Geschütz. VI.
15, 2.
- Ἐλευθεριώτατος, η, ου, der
Edelste. IX, 68.
- Ἐλεύθερος, α, ου, frey, II,
61. VI. 12, 21. 14, 5.
freygebohren, X, 167.
- Ἐλευθερόω, οὔν, in Frey-
heit setzen, die Freyheit
schenken. III, 17.
- Ἐλευθερός, frey. X, 43.

Ἐλκος, ους, τὸ, ein Geschwür. XI. 4, 3. Wunde. XIV. 1, 16.

Ἐλκύω, ἴ. Ἐλκω.

Ἐλκω, εἰν, ziehen. VII, 54. schleppen. VIII, 55.

Ἑλλάς, ἄδος, ἡ, Griechen-land. III, 22.

Ἑλλέβορος, ου, ὁ, Niesewurcz, ein Medicament, das zum Brechen und Purgiren diene. XI. 5, 2.

Ἑλλειψις, εως, ἡ, der Mangel, das zu Wenige. II, 23.

Ἕλλην, ηνας, ὁ, ein Grieche. VI. 11, 3. VIII, 3.

Ἐλπίζω, εἰν, hoffen. III, 3.

Ἐλπίς, ἰδος, ἡ, die Hoffnung. IV. 1, 4.

Ἐλω, ἴ. Αἰρέω.

Ἐμαυτοῦ, ἧς, οὔ, mein selbst. IV. 28, 3.

Ἐμβαίνω, εἰν, treten, auf den Fuß treten. XI. 3, 3.

Ἐμβάλλω, εἰν, hereinwerfen. VIII, 55. X, 63. ἐμβάλλειν τὸ ἄρμα, den Wagen hereintreiben, drauf los fahren. IX, 81. worein versehen. X, 113. ἐμβάλλειν λόγον περί τινος, von etwas zu reden anfangen. VI. 18, 2.

Ἐμβοάω, ᾶν, anrufen. X, III.

Ἐμβρόντητος, ου, entzündt, enthusiastisch, schwärmend. X, 1.

Ἐμετος, ου, ὁ, das Brechen. X, 182.

Ἐμέω, εἰν, ausstoßen, ausbrechen. X, 137.

Ἐμμένω, εἰν, Dat. wobery verharren. X, 132.

Ἐμοιγε, ἴ. Ἐγώγε.

Ἐμός, ἡ, ὄν, mein. IV. 9, 2. V. 12, 28. τὰ ἑμά (sc. χρήματα, vel κτήματα), das Meinige. VI. 16, 2.

Ἐμπαλιν, hingegen. X, 86.

Ἐμπαροινέω, εἰν, zum Spott haben. X, 48.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, die Erfahrung. I, 64.

Ἐμπίπτω, εἰν, worauf fallen. X, 66. worauf gerathen. X, 68. 74. 88.

Ἐμπλήθω, εἰν, anfüllen, X, 195.

Ἐμπνέω, εἰν, Odem schöpfen. VIII, 57.

Ἐμπόλημα, τος, τὸ, der Verkauf, die verkauften Waaren. XI. 1, 6.

Ἐμπρήθω, εἰν, anzünden. V. 12, 10.

Ἐμπροσθεν, vorne, von vorne. V. 12, 2. vor. VII, 1.

Ἐμπρόσδιος, α, ου, das Vorderere. οἱ ἐμπρόσδιοι τῶν ποδῶν, die Vorderfüße. IV. 2, 2.

*Ἐμπυκάζω, εἰν, schmincken, verkleiden, einkleiden, verdecken. XV. 1, 15. fehlt im Steph.

Ἐμ-

Ἐμφαίνομαι, εἶσθαι, schei-
nen. Dat. V. 14, 5.

Ἐμφασίς, εὖς, ἡ, die Stel-
lung, Heberde, Miene,
Verstellung. ἐμφασιν
ἐποίει ὡς προστάτων τι,
es ließ, als wenn er et-
was anbeföhle. VII, 4.

Ἐμφοβός, οἶ, ἡ, erschreckt,
erschrocken. IV. 32, 4.

Ἐμφορέομαι, εἶσθαι, Gen.
angefüllt, gesättiget wer-
den, übermäßig brau-
chen. ὀνειράτων ἐμφορη-
δεῖς. VIII, 30. s. Ὀναρ.
einschlappen, einschlar-
fen. X, 177.

Ἐμφράττομαι, εἶσθαι, vers-
topfen. X, 56.

Ἐμφρων, ονος, klug, ver-
nünftig. VII, 6.

Ἐν, in. II, 16. ἐν καιρῷ,
zu rechter Zeit. II, 20.
ἐν ἴσῳ δετέον, man muß
es mit gleichen Augen
ansehn. II, 96. bey. II,
62. 100. V. 5, 2. VI. 12,
13. IX, 26. ἐν τινι ἰστά-
ναι, sich wobey aufhal-
ten. XI. 2, 1. auf. ἐν
ἀγρῷ, aufs Land. III,
13. an. ἐν τινι τόπῳ,
an einem Ort. IV. 26,
1. V. 11, 2. unter. ibid.
ἐν Ἀμμωνος. s. Ἀμμων.
zwischen. ἐν γόνασιν,
zwischen den Knieen. VII,
36. ἐν τούτῳ, herüber,
herbey. IX, 11. ἐν τῇ
ὁδῷ, unterwegs, im

Gehen. XI. 3, 4. auf dem
Marsche. VI. 11, 16.
ἐν μισθῷ, zur Miethe.
XI. 7, 6. ἐν ταῖς ὁδοῖς,
auf öffentlicher Straße.
XI. 8, 3.

Ἐναγισμός, οὐ, ὁ, ein Leis-
chenopfer, Todtenopfer.
VIII, 37.

Ἐναγκυλεῖσθαι τὸ ἀκόν-
τιον, den Wurffspieß am
Arm befestigen, die
Hand in den Riemen des
Wurffspießes stecken. VI.
12, 16.

Ἐναντίον, ου, τὸ, das Ge-
gentheil. X, 49. im Su-
perl. gerade das Gegen-
theil. X, 176. adv. vor,
in Gegenwart. XI. 5, 3.

Ἐναντιόομαι, οὔσθαι, Dat.
entgegen seyn. IV. 25, 4.

Ἐνάπτομαι, εἶσθαι, zur
Hand nehmen. X, 17.

Ἐναργής, εὖς, ὁ, ἡ, offen-
bar, deutlich. ἐθαύμα-
σαν τὸ ἐναργές τῆς Θεοῦ,
sie bewunderten die
Offenbarung der Göt-
tinn, d. i. wie sich die
Göttinn offenbarte.
VIII, 13.

Ἐνάρετος, ου, ὁ, ἡ, vortreff-
lich. V. 18, 5.

Ἐναύομαι, εἶσθαι, wieder
anzünden. X, 19.

Ἐνδείκνυμι und νύω, zeis-
gen, weisen. it. ange-
ben, verrathen. VI. 12,
21.

Ἐνδέχομαι, εἶναι, über sich nehmen, davon das impersonale ἔνδεχεται, es ist möglich, es kann geschehn. ὡς ἐνεδέχετο, so viel er konnte, so viel möglich. VIII, 29.

Ἐνδιαιτάομαι, ἄσθαι, sich worin aufhalten. X, 122.

Ἐνδιατρίβω, εἶναι, verweilen, sich wobey aufhalten. ὁψιν ἐνδιατρίβειν, sich mit seinen Blicken wobey aufhalten. IX, 26.

Ἐνδοθεν, inwendig. X, 82. und

Ἐνδοθι, drinne. it. heim, zu Hause. XI. 6, 4. innerhalb. VII, 3.

Ἐνδύομαι, εἶναι, anziehen. IX, 63.

Ἐνδύω, εἶναι, einem etwas anziehen. IX, 67. anziehen. X, 80.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, eine Nachstellung, Falle, Hinterhalt. ἐνέδρας ποιεῖν ist so viel als ἐνεδρεύειν.

Ἐνεδρεύω, εἶναι, nachstellen, Fallen legen. IV. 28, 5.

Ἐνείμι, εἶναι, darinn seyn. X, 25. Dat. πάντα ἐν τῷ βασιλικῷ ἐνεστι (sc. εἴματι) alles ist unter dem Worte Königlich begriffen. VI. 12, 32. τὸ ζῆν ἐνεστι θνητοῖς, die Menschen haben das Leben. XII. 9, 7.

Ἐνεκα und Ἐνεκεν, wegen, adv. II, 66. um — willen. VII, 34. in Ansehung. X, 184. weil. XIV. 2, 7.

Ἐνεργός, οὔ, ὁ, ἡ, kräftig, wirksam. X, 7.

Ἐνθα, woselbst. XV. 2, 8.

Ἐνθάδε, daselbst. τὸ ἐνθάδε ὕδωρ, das dortige Wasser. IV. 7, 3.

Ἐνθεν, daher, davon. V. 9, 5. ἐνθεν καὶ κεῖθεν, hie und da. VII, 47.

Ἐνθεός, οὐ, ὁ, ἡ, von Religion, von Gott besetzt, gottesfürchtig. II, 41.

Ἐνιαυτός, οὔ, ὁ, das Jahr. II, 82. κατ' ἐνιαυτόν, jährlich, alle Jahre einmal. ibid. VI. 11, 1.

Ἐνιαύω, εἶναι, sich worin aufhalten, ruhen. XIV. 1, 72.

Ἐνιοι, ων, οἱ, einige. V. 2, 2. VI. 11, 3.

Ἐνίοτε, zuweilen. II, 86.

Ἐγκράζω, εἶναι, zurufen, anstreyen. VI. 11, 28.

Ἐνεάκρουρος, οὐ, ἡ, (scil. πηγή). die Neunröhrichte, eine Quelle zu Athen. X, 189.

Ἐννοέω, εἶναι, in Betrachtung ziehn. IX, 89.

Ἐνοχλέω, εἶναι, lästig werden, auf den Hals kommen. VI. 11, 28. X, 94-98. Dat. und Accus.

Ἐν

Ἐνταῦθα, daselbst, von da.
VII, 39. hier, hierauf.
IX, 7.

Ἐντέμνω, εἰν, entzwey-
schneiden. X, 65.

Ἐντεῦθεν, von dannen.
IV. 2, 2. von hier. IV.
6, 2. 10, 3. daher. V.
1, 8.

Ἐντευξίς, εως, der Um-
gang. XI. 5, 1.

Ἐντὶ, Dor. für Ἐστὶ.

Ἐντιθῆμι, εἶναι, hereinsel-
zen, hereinbringen. V.
9, 4. hereinlegen. IX,
82.

Ἐντός, innerhalb. τὰ ἐν-
τός, das Inwendige. II,
74. IV. 16, 3.

Ἐντρίβω, εἰν, einreiben.
κόνδυλον ἐντρίβειν, einen
Faustschlag geben. VI.
19, 3.

Ἐντυγχάνω, εἰν, antreffen,
begegnen. Dat. XI. 8, 3.
IV. 12, 2. X. 15, 80.
darüber zukommen. V.
17, 8. σωφρονεστέρω ἐν-
τευξόμενον, du wirst ihn
viel vernünftiger finden.
X, 54. οἱ ἐντυγχάνοντες,
die, welche einem vor-
kommen. X, 66. erlan-
gen. X, 81. ἀπὸ δείπνου
ἐντεύξεσθαι φάτκειν ἐν
τῷ περιπατεῖν, er sagt,
er wolle nach dem Essen,
beym Spazierengehn,
mit ihm sprechen. XI.
8 1.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, ein
Traum. XIII. 2, 29.

Ἐξ, aus. II, 22. ἐξ ἀνάγ-
κης, nothwendig. II, 68.
durch. ἐξ οὗ, durch den.
IV. 26, 2. von. ἐξ ἄλ-
λοτριῶν εὖ ποιεῖν, von
fremden Gütern wohl-
thun. IV. 30, 6. ἐξ ἐκεί-
νου, von der Zeit an. V.
18 5. ἐξ οὗ, seitdem.
X, 29.

Ἐξαγωγή, ἥς, ἡ, die Aus-
fuhr. XI. 7, 3.

Ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἡ, vor-
nehmen. VIII, 2.

Ἐξαιρέτως, vorzüglich
ausnehmend. VIII, 36.

Ἐξαιρέω, εἰν, herausrei-
ßen, herausziehen. VI.
7, 2. VII, 40. aussuchen,
ausnehmen. IX. 1. 9. 72.

Ἐξαιτέομαι, εἶσθαι, her-
aus verlangen, eine Aus-
lieferung fordern. V.
17, 3.

Ἐξακόσιοι, αι, α, sechshun-
dert. XI. 7, 4.

Ἐξαμάω, ὦ, abmähen.
VI. 14, 8.

Ἐξαντλέω, εἰν, ausschöp-
fen. X, 54.

Ἐξαπατάω, ᾶν, betrügen,
hintergehen. X, 72.

Ἐξαπίνης und Ἐξαπινάως,
plötzlich. IV. 30, 2.

Ἐξαρτάω, ᾶν, anbinden.
VIII, 13.

Ἐξεγείρω, εἰν, aufwecken.
XIII. 2, 61.

Ἐξείμι,

ἔξειμι, ἰέναι, ausgehn, her-
ausgehn. III, 13. weg-
gehn. XII, 13, 8.

ἔξελαύνω, εἰν, fahren.
X, 61. vertreiben, aus
dem Lande jagen. VI.
II, 4.

ἔξελέγχω, εἰν, schelten,
anfahen. III, 3. it. über-
führen. ὀργισθεὶς ἐξή-
λεγεν, im Zorn brach
er aus.

ἔξεργάζομαι, εσθαι, auß-
gebildet werden. X, 92.

ἔξερέω, εἰν, herausfagen.
XIV, 3, 11.

ἔξέρχομαι, εσθαι, heraus-
gehn. IV, 30, 5. V, 17,
4. ausgehn. XI, 4, 5.

ἔξεστι, es ist erlaubt. X, 67.
ἐξὸν (nomin. absol. für
ἐξόντος) da es doch er-
laubt ist. VI, 19, 5.

ἔξετάζω, εἰν, untersuchen,
erforschen. X, 50.

ἔξευρίσκω, εἰν, finden. X,
73.

ἔξήκοντα, sechzig. XI, 9, 1.

ἔξοδος, ου, ἡ, der Ausgang.
X, 55. εἰς τὰς ἐξόδους,
zu den Ausgängen, d. i.
einzelne Gewerbe zu be-
stellen. XI, 6, 5.

ἔξομνυμαι, υσθαι, ab-
schwören, eidlich erhär-
ten, daß man nicht habe
vor Gericht kommen kön-
nen. XI, 1, 5.

ἐξὸν, da es erlaubt ist.

das particip. von ἔξεστι,
X, 46.

ἔξόπισθεν, von hinten.
XIII, 3, 13.

ἔξοπλίζομαι, εσθαι, sich
bewaffnen, ausrüsten.
IX, 60.

ἔχορκίζω, εἰν, durch einen
Eid, eidlich verbinden,
verpflichten. VI, 2.

ἔξουσία, ἡ, die Macht,
das Vermögen. οὐχ ἔχεις
ἐξουσίαν, es steht nicht
bey dir, nicht in deiner
Macht. II, 44. die Frey-
heit, Erlaubniß, etwas
zu thun. VIII, 2.

ἔξω, heraus, aus. IV.
2, 2. außerhalb. VII, 30.
außer, ausgenommen.
X, 2.

ἔξωθεν, idem. ἐξωθεν τῶν
θυρίδων, aus dem Fen-
ster. IV, 30, 3. von aus-
ßen her (blos, lediglich.
Scheid.) VIII, 55.

ἔξωθέω, εἰν, herausjagen.
VI, 12, 16. X, 39, 109.
Genit.

ἐοῖ, für οἱ, ihm. XV, 1,
19.

ἐοῖσα, Dor. für οὔσα.

ἐορτάζω, εἰν, Feste anstels-
len. VIII, 42. feyern. X,
21.

ἐορτή, ἡς, ἡ, ein Fest.
VI, 18, 4. ἐορταί, Fas-
tilienfeste. XI, 3, 2.
s. Τιμάω.

ἔως,

- Ἔός, α, ον, sein. XIII. 2, 27.
- Ἐπαγάγω, ειν, herbeynholen. X. 87, 99.
- Ἐπάγομαι, (med.) mit sich wohin nehmen. VI. 11, 16.
- Ἐπαγγέλλομαι, εσθαι, versprechen. IV, 6. 32, 4. οἷος ἐπαγγέλλεσθαι ἀναστὰς, der gleich aufsteht und etwas verspricht. IX. 2, 1.
- Ἐπαγρυπνέω, εἶν, wachwachen. X, 48.
- Ἐπαεῖδω, ειν, durch Gesang rufen. XIV. 1, 95.
- Ἐπαιάζω, ειν, mitklagen. XIV. 1, 2.
- Ἐπαινέομαι, ich werde gelobt. II, 30. ἐπαινεῖσθαι, med. sich loben lassen; machen, daß man gelobet werde. I. 96.
- Ἐπαινέω, ich lobe. I. 8, 92. II, 31. VI. 14, 2.
- Ἐπαινος, ου, ο, das Lob. II, 34.
- Ἐπαίρω, ειν, aufheben. IV. 32, 4.
- Ἐπακολουθῶ, εἶν, nachfolgen. XIII. 3, 42. nachlassen. ἡ χεὶρ ἐπηκολουθ. die Hand ließ nach (nemlich seinem Ziehen) d. i. er behielt sie in der Hand. IX, 86.
- Ἐπακούω, ειν, Gen. hören, erhören. X, 26.
- Ἐπάλμενος, Dor. für Ἐφ-αλλόμενος.
- Ἐπὰν, wenn. XI. 8, 4.
- Ἐπαναγκάζω, ειν, nöthigen. XI. 2, 2.
- Ἐπανατείνομαι, εσθαι, schleudern. X, 5.
- Ἐπάνειμι, ἰέναι, zurückgehn. IV. 22, 3. X, 57.
- Ἐπανέρχομαι, εσθαι, zurückkehren. IV. 6, 1. VI. 18, 5.
- Ἐπανορθόω, οὖν, verbessern, meistern. VI. 11, 26.
- Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, die Verbesserung. VI. 15, 3.
- Ἐπαντλέω, εἶν, zuschöpfen. X, 55.
- Ἐπαυλις, εως, ἡ, eine Hütte. VI. 18, 1.
- Ἐπαφίημι, ἐναι, anlegen, anwerfen. VIII, 12.
- Ἐπαφρίζω, ειν, schäumen. XV. 2, 5.
- Ἐπαχθίζω, ειν, beladen, belasten. IV. 8, 1.
- Ἐπεγείρω, ειν, erwecken. X, 99.
- Ἐπεὶ, ὅα, weil. IV. 23, 2. 27, 2. als. VIII, 9. VI. 7, 1.
- Ἐπείγω, ειν, beschleunigen, wohin eilen, sich zur Reise fertig machen, auch im pass. VIII, 29.
- Ἐπειδὴν, wenn, sobald als. IV. 19, 2. X, 32.
- Ἐπει-

- Ἐπειδὴ, als, da. IV. 3, 1. 6, 1. nachdem. IV. 8, 1. wenn. V. 15, 1. X, 175.
- Ἐπειμι, ἰέναι, darauf seyn, herauf gehn. V. 15, 4. heran treten. VIII, 52.
- Ἐπεισβάλλω, εἰν, auf etw. was eintreiben, oder stürzen. ἑπεισβάλλοντες sc. αὐτοὺς τῇ ἀγέλῃ, sie sprengten auf die Herde ein. V. 1, 7.
- Ἐπειτα, hernach. IV. 3, 2. fürs andre. IX, 7.
- Ἐπέκεινα, daselbst, da befindlich. τοὺς ἐπέκεινα Γερμανοὺς, die dortigen Deutschen. VIII, 17.
- Ἐπελπίζω, εἰν, worauf hoffen. X, 64.
- Ἐπεμβαίνω, εἰν, hereins gehn. X, 192.
- Ἐπεμβάλλω, εἰν, oben drein geben, oder schützen. X, 198.
- Ἐπέξειμι, ἰέναι, einen Ausfall thun. V. 17, 4. sonst auch mit dem Dat. verklagen.
- Ἐπέοικε, imp. Dat. es schickt sich. XIV. 3, 9.
- Ἐπεργάζομαι, εἶναι, bearbeiten. X, 102.
- Ἐπέρομαι, εἶναι, fragen. IX. 4, 59.
- Ἐπέρχομαι, εἶναι, zu etw. was gehen, besuchen, bes. sehen. VIII. 30, 50. hinkommen. XII. 9, 4.
- Ἐπερωτάω, εἶναι, fragen. IV. 30, 4.
- Ἐπεύχομαι, εἶναι, beten. IX, 74. Dat.
- Ἐπέχω, εἰν, inne haben. X, 74. warten. XI. 5, 1.
- Ἐπὶ, Praep. zu. II, 23. 44. IV. 17, 7. 25, 2. V. 1, 10. 11, 3. in, zu. VII, 3. VIII, 44. ἐπὶ ζήτησιν, um zu suchen. V. 16, 5. ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος (sc. βίου), zu den Zeiten des Deukalion. X, 8. über. I, 37. 82. IV. 29, 2. V. 1, 9. 5, 2. 12, 6. 15, 2. 18, 4. ἐπὶ κεφαλὴν, über Kopf. X. 109, 131. über, durch. ἐπὶ βραχυτάτοις, über die geringsten Kleinigkeiten. VIII, 38. bey, auf. II, 43. 67. III, 11. IV. 5, 1. 13, 1. 24, 1. 31, 1. V. 1, 10. 4, 1. ἐπὶ κύλικι X, 181. s. λόγος. ἐπὶ τοῦ ποτηρίου, beim Trinken. XI. 15, 4. ἐφ' οὗ, worauf. VII, 12. an. IV. 26, 3. V. 17, 3. 18, 2. neben. V. 12, 8. nach. ἐφ' ἑαυτὸν γίνεσθαι, zu sich selbst kommen. VI. 11, 21. VIII, 36. ἐπὶ τούτοις, nach diesem, hierauf. X, 182.
- * ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσα πόλις, die Stadt, welche bey ihrer Erbauung

bauung nach dem Namen des Alexanders genannt worden. VIII, 36. X, 164. hin, nach. IX, 31. X, 40. ἐπὶ τὸ δόρυ, f. Ἀσπίς. ἐφ' οὗ οἱ ταῦροι ἤσαν, dahin, wo die Stiere waren. V. 1, 7. um — willen. ἐφ' ᾧ, um derentwillen. V. 9, 1. ἐπὶ τούτῳ, um deswillen. V. 9, 3. 11, 2. X, 71. 161. gegen, um, vor. ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρακαθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν, er legte eine große Armee um oder vor die Stadt. V. 17, 3. an. ἐπὶ Γρανίῳ, an dem Granit. VI. 12, 5. ἐφ' ὅσον, in so ferne, so weit. II, 49. ἐπὶ μείζον, immer mehr. je mehr und mehr. IV. 17, 8. ἐπὶ πολὺ, lange. IV. 31, 1. VIII. 7, 11. ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν, bis weit in die Seiten herunter. XI. 4, 4. ἐπ' ὀλίγον, auf eine kurze Zeit. X, 28.

Ἐπιβαίνω, εἶν, aufsteigen. VIII, 22. Gen.

Ἐπιβάλλω, εἶν, anlegen. X, 10.

Ἐπιβολή, ἥς, ἥ, das Anlegen. σημείων ἐπιβολαί, aufgedruckte Siegel. X, 43.

Ἐπιβουλεύω, εἶν, nachstellen. VI, 9. X, 101.

Ἐπίβουλος, η, ον, hinterlistig, feindselig. VIII, 48. Subst. einer, der einem nachstellt. X, 99. Superl. X, 190.

Ἐπιβραδύνω, εἶν, zaudern, verziehen. X, 141.

Ἐπιβύω, εἶν, verstopfen. X, 30.

Ἐπιγελάω, ᾶν, verlachen, verspotten. I, 48.

Ἐπιγίνομαι, εσθαι, entstehen, erfolgen. IV. 13, 2.

Ἐπιγονή, ἥς, ἥ, die Brut. X, 8.

Ἐπιγράφω, εἶν, aufschreiben. XI. 2, 5.

Ἐπιδείκνυμι, ὕναι, zeigen, an den Tag legen. X, 19. 32. 81. 187. VI. 8, 1. ἐπιδείξασθαι, seine Kunst sehen lassen. VI. 12, 23.

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἥ, Artigkeit, reichliches Betragen. I, 64.

Ἐπιδέω, εἶν, anbinden. XIII. 3, 10.

Ἐπιδίδωμι, ὄναι, geben, hingeben, hinreichen. IV. 12, 2. 28, 4. VI, 15, 3.

Ἐπίδοσις, εως, ἥ, die Schenkung. VIII, 19. Beysteuer, Contribution. XI. 6, 2. f. Γίνομαι.

Ἐπιδράττομαι, εσθαι, eine Hand voll nehmen. IV. 12, 3.

Ἐπι-

- Ἐπιεικῆς, εὖος, ὁ, ἡ, sanft, freundlich II, 94. billig, bescheiden, höflich. VI. 10, 1.
- Ἐπιέσασθαι, womit bedeckt, umgeben werden. v. ἐπιέννυμι. Accus. IX, 71.
- Ἐπιζητέω, εἶν, suchen. IV. 7, 1.
- Ἐπιθυμέω, εἶν, begehren. Genit. I, 49. IV. 8, 3. gern haben wollen. V. 16, 4. verlangen. VII, 8. Lust wozu bekommen. X, 68.
- Ἐπιθυμία, ἡ, die Begierde. I, 52. II, 52. s. τυγχάνειν.
- Ἐπιθυμιάω, ᾶν, räuchern, Weihrauch austreuen, τοῖς θεοῖς, den Göttern zu Ehren. VI. 12, 3.
- Ἐπικαλέομαι, εἶσθαι, rufen, anrufen, herbeyrufen. IV. 8, 1. X, 11.
- Ἐπικαλέω, εἶν, zur Last legen. X, 49.
- * Ἐπικατοικέω, εἶν, darauf wohnen, sich zu wohnen niederlassen. VII, 45. fehlt im Steph.
- Ἐπικηρυκεύομαι, εσθαι, einen Herold an einen schicken. VI. 15, 1.
- Ἐπικλείομαι, εσθαι, verschließen. X, 87.
- Ἐπικλύζω, εἶν, überschwemmen. X, 54.
- Ἐπικοσμέω, εἶν, ausschmücken. IX, 91.
- Ἐπικουρέω, εἶν, helfen. X, 14.
- Ἐπικουρία, ας, ἡ, die Hilfe. X, 144.
- Ἐπικρατέω, εἶν, überhandnehmen, anhalten. IV. 10, 2.
- Ἐπίκτησις, εως, ἡ, der Anwuchs, Zuwachs, die Vermehrung. II, 52.
- Ἐπικύπτω, εἶν, sich bücken. ἐπικεκυφώς, gebückt. X, 20. 37. 177.
- Ἐπικαμβάνομαι, εσθαι, unternehmen, sich womit abgeben. V. 3, 2.
- Ἐπικαμβάνω, εἶν, anhängen. τῆς αὐλητρίδος ἄμφ. ἐπεὶλ. indem er mit beiden Armen an der Flötenspielerin hängt. X, 183.
- Ἐπιλανθάνομαι, εσθαι, vergessen. X, 27.
- Ἐπιλέγομαι, εσθαι, aussuchen, erwählen. VIII, 17.
- Ἐπίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, übrig. X, 123.
- Ἐπιλύω, ῥεῖν, auflösen, dämpfen, heben. II, 94.
- Ἐπιμαίνομαι, εσθαι, worüber rufen. X, 78.
- Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, die Fürsorge. X, 99. sorgfältiger Fleiß. I, 64. VI. 8, 1.
- Ἐπιμελέομαι, εἶσθαι, Gen. Sorge wofür tragen, IX, 28. X, 51. 98. bei dies

- dienen, Honneurs machen. XI. 8, 3.
- Ἐπιμελῶς, sorgfältig, begierig. X, 25.
- Ἐπιμενίδης, ου, Epimenides, ein Philosoph von Gnosus in Kreta. X, 19.
- Ἐπιμετρέω, εἶν, beym Messen die Zugabe geben. X, 197.
- Ἐπιμηκής, εὖς, ὅ, ἡ, lang, hoch. VIII, 22.
- Ἐπιμνᾶσθαι, ἀσθᾶναι, Genit. Meldung thun, erwähnen. VIII, 3.
- Ἐπινοέω, εἶν, ersinnen, erfinden. IV. 2, 1. V. 1, 6. anschaffen. V. 18, 7.
- Ἐπιονκέω, εἶν, meineidig werden, einen falschen Eid schwören. VII, 34. X. 4, 185.
- Ἐπιονκία, ας, ἡ, der Meineid. X, 68.
- Ἐπιπάσσω, εἶν, besprenzen, aufstreuen. X, 142.
- Ἐπιπηδάω, ᾶν, muthwillig seyn. X, 146.
- Ἐπιπλήττω, εἶν, anfahren, bestrafen, züchtigen. IV. 17, 2.
- Ἐπιπολάζω, εἶν, obwalten, überhand nehmen. τινί, bey jemand. X, 29.
- Ἐπιρρέω, εἶν, zufließen, hineinfließen. X, 55.
- Ἐπιρροή, ἡς, ἡ, das Ueberfließen. X, 54.
- Ἐπιρρώννυμι, stark seyn, seine Kräfte zeigen. X, 117.
- Ἐπισείω, εἶν, schütteln, schwingen. X, 7.
- Ἐπίσημος, ου, ὅ, ἡ, auszeichnend, vorzüglich. II. 55, 93. was alle Kennzeichen einer Sache hat. X, 118.
- Ἐπίσης, (eigentlich ἐπ' ἴσης μερίδος) gleich, zu gleichen Theilen. VI. 12, 10.
- Ἐπισκέπτομαι, εσθᾶναι, besuchen. III, 3. untersuchen, überlegen, bedenken. ἐπισκεπτέον ἐστὶ, man muß sehen, untersuchen. VI. 11, 5.
- Ἐπισκευάζω, εἶν, wieder herstellen. X, 32.
- Ἐπισκῆπτω, εἶν, anbefehlen. X.
- Ἐπισκιάζω, εἶν, beschatten, verfinstern. X, 80.
- Ἐπισκοπεύω, Aufsicht haben, überschauen. II, 1.
- Ἐπισκοπέω, εἶν, beobachten, Acht worauf haben. X, 6.
- Ἐπισκοτέω, εἶν, verdunkeln, verfinstern. II, 92.
- Ἐπίσταμαι, ἀσθᾶναι, wissen, verstehen. I, 68. V. 1, 6. kennen. XII. 26, 6.
- Ἐπιστέλλω, εἶν, schicken, zuschicken. VI. 12, 3. vers ordnen, anbefehlen. IX, 97. Briefe schreiben an jemand. XI. 8, 6.
- Ἐπι-

Ἐπιτήμων, ονος, erfahren.
ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι,
er verstand den Krieg. V.
6, 2.

Ἐπιστολή, ἥς, ἡ, ein Brief.
III, 22. πέμπειν ἐπιστο-
λὴν πρὸς τινά, an einen
schreiben. VI. 12, 3.

Ἐπιστρέφω, εἰν, aufmerk-
sam machen. X, 37. im
pass. aufmerksam auf et-
was seyn, gewahr wer-
den, merken. IV. 15, 1.
21, 3. sich wohin, oder
zu jemand wenden. IV.
23, 2. umkehren. IV.
26, 2. IX, 77.

Ἐπισφάττειν, bey jemand
des Grabe schlachten.
IX, 85.

Ἐπιτάττω, εἰν, anbefeh-
len. IX, 96.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ, (sc. λό-
γος,) ein Leichengedicht,
Begräbnislied. XIV, 1.
it. (ἄγων) die zu Eh-
ren eines Verstorbenen
bey dessen Grabe ge-
haltenen Spiele. VI. 12,
34.

Ἐπιτείνω, ich dehne aus,
vermehr. II, 52.

Ἐπιτερπής, εὖος, ὁ, ἡ, an-
muthig, belustigend. II,
77.

Ἐπιτήδειος, ου, ὁ, ἡ, nöthig,
erforderlich. VIII, 50.
brauchbar. IV, 31. wor-
zu gemacht, geschickt. X,
104.

Ἐπιτήδευμα, τος, τὸ, die
Beschäftigung, das Ge-
schäft. I, 80. IV. 24, 3.

Ἐπιτηδεύω, εἰν, Acc. nach-
hånaen, sich womit be-
schäftigen. IV. 23, 5.

Ἐπιτίθημι, ἐναι, auflegen,
IV. 8, 2. Dat. VIII. 22.
32. 41. im medio, an-
greifen. V. 17, 7. auf-
setzen. VIII, 18. XII.
20, 14. τὴν σφραγίδα
ἐπιτίθεσθαι, das Sie-
gel ausdrücken. VI. 12,
17.

Ἐπιτιμάω, ᾶν, Dat. schel-
ten. I, 91. XI. 4, 7.

Ἐπιτίμησις, εως, der Tas-
del, Vorwurf, Bestra-
fung mit Worten. II.
76.

Ἐπιτολή, ἥς, ἡ, der Auf-
gang der Gestirne. τοὺς
χρόνους καὶ οὓς ἐπιτο-
λαί τινες ἀνέμων γενή-
σονται, die Zeiten, da
gewisse Winde wehen,
oder da gewisse winds-
bringende Gestirne auf-
gehn. V. 8, 2.

Ἐπιτρέπω, εἰν, überlassen.
VI. 18, 2. VIII, 12. ver-
statten. X, 47. erlauben.
XIV. 3, 8.

Ἐπιτρέβω, εἰν, zu Grun-
de richten. X. 23, 30.
zerschmettern. X, 96. s.
Δοκέω. 171.

Ἐπίτριπτος, ου, nichtwür-
dig, verdammt. V, 105.

Ἐπί-

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, ein Vormund, Procurator. II, 90.
 Ἐπιφέρω, εἰν, aufsetzen. X, 129.
 Ἐπίφθορος, ου, ὁ, ἡ, dem Ueide ausgesetzt. X, 99.
 Ἐπιχαίνω, εἰν, nach etwas schnappen, den Mund womach aufsperrten. X, 52.
 Ἐπιχαλάζω, εἰν, behagen. X, 200.
 Ἐπιχειρέω, εἰν, Dat. unternehmen, sich womit abgeben. IV. 24, 3. IX, 46. versuchen. IX, 19. wagen. X, 4. anfangen. X, 167. s. Τυραννίς.
 Ἐπιχέω, εἰν, darauf schützen. VIII, 55.
 Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, übergoldet. X, 82.
 Ἐπιχώριος, ὁ, ἡ, einheimisch, eingeboren. VII, 6. landüblich. IX, 63.
 Ἐπιψαύω, εἰν, berühren. XIII. 2, 4.
 Ἐπιψηφίζω, εἰν, (νόμον) ein Dekret der Versammlung zur Bestätigung vorlegen. V, 132.
 Ἐπομαι, εσθαι, folgen, begleiten. IV. 17, 4. X, 88. folgen, Folge leisten. I, 1.
 Ἐπομνύω, εἰν, schwören, mit einem Schwur beathen. (die Sache, wobey geschworen wird,

steht im Accusat.) IX, 71. X, 144. XIII. 2, 62.
 Ἐπόπτομαι, εσθαι, besuchen, besehen. VIII, 15.
 Ἑπτὰ, sieben. VI. 18, 4. X, 162.
 Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, siebentaufend. VI. 19, 2.
 Ἑπτῇ, s. ἵπταμαι.
 Ἐπω, ich sage, ist nicht gebräuchlich, wohl aber der aor. 1. und 2. εἶπα, εἶπον, εἶπεῖν. III, 2. εἶπεῖν γνώμην, ein Decret vortragen. X, 163.
 Ἑπωνυμία, ας, ἡ, der Beyname. VIII, 8.
 Ἑώνυμος, ου, ὁ, ἡ, (τινός) nach jemand benannt. VIII, 49.
 Ἑρανος, ου, ὁ, eine Collecte, ein Vorschuß, der einem unverschuldet Armen, von seinen reichern Freunden, gegeben wird, unter der Bedingung, daß er es wieder abtrage, wenn er in bessere Umstände käme. X, 137. XI. 3, 3. s. Εἰσφέρω. XI. 6, 4. 7, 4. it. überhaupt, Hülfe, Unterstützung. I, 100.
 Ἑράσμιος, ου, liebenswürdig. X. 80, 119.
 Ἑραστής, οὔ, ὁ, ein Liebhaber. X, 76.
 Ἐράω, ᾶν, Genit. lieben. IX, 15. X, 46. ἐρώμενον,

- von, ein Gegenstand der Liebe. X, 78.
- ¹Εργάζομαι, thun, verrichten, verüben. V. 1, 9. ἡμᾶς ἐργάζονται πολλὰ κακὰ, sie fügen uns vielen Schaden zu. V. 1, 12. VIII, 58. ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, das Land bauen. V. 3, 2. X, 17. machen, verfertigen. V. 10, 3. bewirken, zuwege bringen, VIII, 39.
- ²Εργασία, ας, ἡ, die Handthierung, Verrichtung. XI. 1, 3. das Gewerbe. XI. 7, 1.
- ³Εργαστήριον, ου, τὸ, eine Bude, Boutique. XI. 1, 7.
- ⁴Εργαστικός, ἡ, ὄν, arbeitssam. Sup. ἐργαστικώτατος. V. 2, 5.
- ⁵Εργάτης, ου, ὁ, ein Arbeiter. X, 94. ἐργάτης βοῦς, ein Jugoche. IV. 10, 2. 3.
- ⁶Εργατίνης, ου, ὁ, ein Landmann, Arbeitsmann. XIII. 2, 3.
- ⁷Εργον, ου, τὸ, ein Werk. II, 45. eine That, Verrichtung. I, 93. ἔργω, in der That, wirklich. IV. 6, 3. Verrichtung, Geschäft. IV. 25, 2. ἔργον ἔχειν, ein Geschäft haben, zu thun haben. VII, 21.
- ⁸Εργώδης, ους, ὁ, ἡ, lästig, verdrießlich. XI. 1, 7.
- ⁹Ερέα, ας, ἡ, die Wolle. V. 18, 2.
- ¹⁰Ερεθίζομαι, εσθαι, gereizt werden. XV. 2, 2.
- ¹¹Ερεθίζω, εἰν, bewegen, entzücken, wozu reizen, einladen. XII. 8, 5.
- ¹²Ερέθω, εἰν, hervorbringen. σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ὡδᾶν, sie brachten nach ihrer Art folgendes Lied (oder Gespräch) vor. XIII. 2, 21.
- ¹³Ερείδω, εἰν, unterstützen. ἔρειδε τὸν γνῶμαν, tröste mich, richte mich auf. XIII. 2, 61. andere übersf. bedenke.
- ¹⁴Ερεισμα, τος, τὸ, die Stütze. X, 154. Unterlage. XIII. 2, 12.
- ¹⁵Ερευνάω, ᾶν, suchen. IV. 32, 1.
- ¹⁶Ερεχθίδης, ιδος, Erechtheis, der Name eines der zehn Stämme des Atheniensischen Volks. X, 153.
- ¹⁷Ερέω, εἰν, sagen. βλασφημία εἶναι, Lasterreden ausstoßen. VI. 17, 6.
- ¹⁸Ερημία, ας, ἡ, die Einsamkeit, Einöde. X, 17.
- ¹⁹Ερημος, ὁ, ἡ, wüste. ἡ ἔρημος ἵε. χώρα, die Wüste. IV. 32, 1. verlassen, einsam. IX, 93.
- ²⁰Ερίγδουπος, ου, ὁ, starktönend,

- zönend, ein Beywort des Jupiter. X, 1.
- "Ερις, ιδος, ή, der Streit, Gezänke. I, 23. X, 29.
- "Ερισμάραγος, ου, hochschallend. X, 2.
- "Εριφος, ου, ό, ή, eine junge Ziege. haedus. IV, 23. 32, 2.
- "Ερμαιον, ου, τό, der Gewinnst. IV. 26, 2.
- "Ερμής, ού, Merkurius, der Gott des Gewinnstes. IV. 16, 1. X, 118. und der Vöte der Götter. IV. 27, 1.
- "Ερομαι, εσθαι, fragen. IV. 13, 2.
- "Ερρώμενος, η, ου, gesund, stark. *έρρώμενος την γνώμην διετέλεσεν*, er befand sich bey gesundem Verstande. X, 93. part. von Ρώννυμι.
- "Ερυθραίνομαι, εσθαι, roth werden. XIV. 1, 35.
- "Ερυθρός, α, όν, roth. XII. 14, 8.
- "Ερχομαι, ich komme. II, 36. *έρχεσθαι επί θύρας τινός*, zu jemandem gehen wollen, an die Thüre eines Mannes kommen. VI. 19, 4. *έλθειν εις όψιν*, vor Augen kommen, sich sehen lassen. III, 9. *έλθειν επί τουτο επιτήδειος*, zur Ausführung dieses Entwurfs brauchbar. IX, 31.
- "Ερω, ειν, sagen. IV. 26, 2. *ειρήσεται*, man muß es doch nur sagen. X, 76. *τόν έρουντα*, einen, der da sagt. XI. 8, 4.
- "Ερως, ωτος, ό, die Liebe. *δι' έρωτα*, aus Liebe. VI. 12, 21. IX. 16. *ληφθεις έρωτι*, verliebt. IX, 32. *κρείττων του έρωτος*. IX, 35. s. Κρείττων. Amor, der Liebesgott. XII. 2, 1. 1c.
- "Ερωτάω, αν, fragen. III. 3, 8. VI. 6, 2. 10, 3. 12, 10. *έρωτηθεις*, auf die Frage. VI. 17, 3.
- *"Ερωτιδής, ούς, ein Kind des Amors. XII. 15, 13. fehlt im Steph.
- "Ερωτικός, ή, όν, verliebt. XIII, 3.
- "Ες, für εις, in. III, 18. *ές φιλίαν υπάγειν τινά*, mit jemand Freundschaft errichten, sich zum Freund machen, VIII, 17.
- "Εσδομαι, εσθαι, Dor. für "Εζομαι, sitzen. XIV. 2, 2.
- "Εσείδω, ειν, ansehen. XIII, 2, 24. s. "Οναρ.
- "Εσθής, ήτος, ή, die Kleidung, das Kleid. V. 18, 4.
- "Εσθίω, ειν, essen. IV. 21, 2. VI. 11, 16. *έσθιόμενοι οδόντες*, ausgefressne Zähne. XI. 4, 4.

Ἑσπρίζομαι, εσθαι, im Spiegel sehn. III, 7.

Ἑσπτρον, ου, τὸ, der Spiegel. XII. 4, 3.

Ἑσοράω, ᾧν, ansehn. IX, 26.

Ἑσπερίδες, ων, αἱ, die Hesperiden, Töchter des Hesperus. V, 9.

Ἑσπερος, ου, ὁ, ein Miliesier. ein Vater der Hesperiden. V. 9, 2.

Ἔστε (aus ες und τε) bis. ἔστ' ἄν, bis daß. VIII, 52.

Ἑστία, ας, ἡ, der Heerd. V. 17, 3. it. die Göttin Vesta. VIII, 11.

Ἑστιάω, ᾧν, tractiren, ein Gastmahl geben. IV. 30, 1. VI. 12, 20.

Ἑσχάρα, ας, ἡ, ein Ort, auf welchem Feuer gehalten wird, ein Rost, Rohlpfanne. VI. 12, 20.

Ἑσχατία, ᾧς, ἡ, die Ecke, das äußerste Ende. X, 17. 88. 122.

Ἑσχατος, eigentlich der Letzte; aber II, 29. der Neueste, der äußerste Grad wovon.

Ἑσω, inwendig. XII. 26, 8.

Ἑταίρα, ας, ἡ, eigentlich eine Freundin, wird aber fein gebraucht, eine Coquette oder Buhlerin zu bezeichnen. VII, 17. X, 40.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, die Freundschaft, Vertraulichkeit.

I, 64.

Ἑταιρεῖος, ου, ὁ, der Gesellschaftspatron, ein Beywort des Jupiters. X, 1.

Ἑταῖρος, ου, ein Vertrauter, Gesellschafter, Kamerad. IX, 2. X. 24, 124. VI. 11, 5.

Ἑτεροῖον, τὸ, etwas anderes. X, 62.

Ἑτερος, ἕτερος, ου, ein anderer. II, 30. μή τι πρὸς τούτοις ἕτερον. (sc. κελεύοι) ob er sonst noch etwas zu befehlen hätte. VI. 12, 10. παρ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον, von einem zum andern. X, 63.

Ἑτέχθην, s. Τίχτω.

Ἑτης, ου, ὁ, ein Kamerad, guter Freund. ὦ τάν, der Vocativus, mit zugesetztem ν, guter Freund. X, 98.

Ἑτήσιος, ης, ου, jährlich, alle Jahre. XII. 15, 2.

Ἐτι, noch, annoch. III, 12. X, 27. ἔτι παῖς ὢν, da er noch ein Knabe war. VI. 19, 1. ferner. VII, 17. X, 28. 160. ἔτι ἄν ἔσκαπτεν, so würde er wol noch graben. X, 37. überdem. X, 80. γυναῖξιν οὐκ ἔτ' εἶχεν, für die Weiber hatte sie von dieser Art nichts mehr. XII. 1, 8.

Ἐτοι-

Ἐτοιμάζω, εἰν, zubereiten, anschaffen. II, 80.

Ἐτοιμος, η, ου, bereit, fertig. II, 80. ἔχειν τι ἑτοιμον, etwas in Bereitschaft haben. ibid.

Ἐτοιμός, bereitwillig. V. 2, 3.

Ἔτος, ους, τό, das Jahr. III, 14. VI. II, 1.

Ἐτρώθη, f. Τιτρώσκω.

Εὖ, wohl. I, 7. εὖ ποιεῖν, wohl thun, Wohlthaten erweisen. V. 30, 6.

XI. 8, 2. εὖ ἴσθι, merck es wohl, glaube mir, wahrhaftig, ein Bethenrungs- Ausdruck, nach welchem ὅτι bey dem Uebersetzen nicht ausgedruckt wird. IX. 9, 41. εὖ ἔχειν

(κατὰ) τὸ σῶμα, sich am Leibe wohl befinden. I, 42. εὖ γινώσκειν, wohl, richtig einsehen I, 52. εὖ πράττω, es geht mir wohl. X, 18. εὖ μάλα, sehr. X, 25. εὖ ποιεῖν, gutes thun, erzeigen.

VI. 12, 25. εὖ γε ποιεῖν, gut woran thun. X, 137. f. πάσχω.

Εὐαδεν, es gefällt. XIV. 3, 7.

Εὐαδίκητος, ου, ὁ, ἡ, einer, dem man leicht Unrecht thun kann. X, 92.

Εὐάλωτος, ὁ, ἡ, leicht zu erobern, bezwingen. VI.

12, 26.

Εὐβάστακτος, ὁ, ἡ, leicht

zu tragen, zu bewegen. II, 71.

Εὐγένεια, ας, ἡ, der Adel, hohe Geburt. VII, 28.

Εὐγενής, οὗς, ὁ, ἡ, wohlgebohren, adelich. XI. 10, 3.

Εὐδαιμονέστατα, auf die glücklichste Art. X, 113.

Εὐδαιμονέω, ich bin glücklich. II, 4. X, 97.

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, die Glückseligkeit. VII, 57.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, glücklich. VII. 41.

Εὐδία, ἡ, die Stille des Wetters, heitere, schöne Witterung. II. 80, 100.

gute Zeit. XII. 5, 11.

Εὐδω, εἰν, schlafen. XII. 11, 2.

Εὐεκτέω, εἰν, gut bei Leibe seyn, sich wohl befinden. VII, 50.

Εὐεξία, ας, ἡ, die gute Leibes- Constitution. VIII, 50.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, das Wohlthun. X, 14. αἱ εὐεργεσίαι, die Wohlthaten. I, 18.

Εὐεργετέω, εἰν, Accus. Wohlthaten erweisen, wohlthun. II, 99. im pass. Wohlthaten empfangen. IV. 12, 4.

Εὐεργέτημα, τος, τό, eine Wohlthat. IV. 25, 4.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, ein Wohlthäter. VI. 21, 5.

X

Εὐ-

Εὐζωΐα, ἡ, das glückliche Leben. II, 52.

Εὐήθεια, ας, ἡ, die Einfalt. X, 23.

Εὐήθης, ους, ὁ, ἡ, einfältig, dumm. I, 59. V. 4, 1. VI. 19, 5.

Εὐήλιος, ὁ, ἡ, an der Sonne gelegen. IV. 26, 1.

Εὐθετος, ὁ, ἡ, geschickt, tauglich. II, 95.

Εὐθέως, bald. XII. 3, 17.

Εὐθίκτως, πράξις, mit Präcision, so daß der rechte Punct getroffen wird. VIII, 16.

Εὐθύς, adv. sogleich, auf der Stelle. VI. 11, 28. 18, 5.

Εὐθύς, bald, alsbald, sogleich. IV. 8, 2. εὐθύς ἦν νοῆσαι, er konnte bald oder richtig einsehn. VIII, 16.

Εὐκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fruchtbar. V. 9, 3.

Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ, ἡ, sehr verächtlich. X, 92.

Εὐκρατος, ὁ, ἡ, temperirt. II, 94.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, Behutsamkeit, Vorsichtigkeit. I, 93.

Εὐλαβέομαι, εἶσθαι, besfürchten, fürchten. II. 75, 83.

Εὐλαβής, ὁ, ἡ, behutsam, mit Klugheit, vorsichtig. II, 18. was leicht zu fassen ist. X, 86.

Εὐλογέω, εἶν, gutes von einem reden. I, 14. accus.

Εὐλογος, ου, ὁ, ἡ, mit Grund. X, 50. klug, vernünftig. I, 40.

Εὐλυτος, ου, ὁ, ἡ, bereit. XI. 1, 7.

Εὐμαρής, έος, ὁ, ἡ, leicht, leicht anzuschaffen. VIII, 21.

Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, gütig, großmüthig. X, 68.

Εὐμορφία, ας, ἡ, die Wohlgestalt. X, 82.

Εὐμορφος, ου, ὁ, ἡ, wohlgebildet. X, 68. Sup. der Schönste. X, 138.

Εὐνοέω, εἶν, gut, freundschaftlich gesinnt seyn, gewogen seyn. I, 9.

Εὐνοια, ας, ἡ, die Gewogenheit, freundschaftliche Gesinnung. II, 99. οἱ εὐνοιοῦν, aus Freundschaft, Zuneigung. IV. 4. 5. Wohlwollen, gnädige Gesinnung. VIII, 38. φίλους εἶναι ᾔετο ὑπ' εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτόν, er glaubte, daß sie aus Zuneigung gegen ihn seine Freunde und Vertraute wären, da sie doch ic. X, 24. XI. 2, 1. s. Μετά.

Εὐνοικός, ἡ, ὁ, gewogen. Subst. die Gewogenheit. X, 50.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, ein Kämmerling, Verschnittener,

- ner, dergleichen vornehme Damen im Orient zur Aufwartung haben. IX, 34.
- Εὐξεινος πόντος, das schwarze Meer. V. 11, 2.
- Εὐπλόκαμος, ου, ό, ή, schön lockigt. XV. 1, 12.
- Εὐπλόω, fut. ήσω, οὖν, glücklich schiffen. II, 91.
- Εὐπόρευτος, ου, ό, ή, leicht zu gehen. VII, 54.
- Εὐπορέω, εἶν, Ueberfluß haben, sich im Wohlstande befinden. I, 75.
- Εὐπορία, ή, der Ueberfluß. II, 22.
- Εὐπορος, leicht, überflüssig. II, 16.
- Εὐπροσήγορος, ε, ή, gesprächig, freundlich im Reden. I, 27.
- Εὐπρόσιτος, ό, ή, wo man leicht zukommen kann, leicht anzufangen, umgänglich, familiaris. IV. 3, 4.
- Εὐπτερος, ου, ό, ή, geschwinde, it. mit Pfeilen angefüllt. XIV. 1, 82.
- Εὐρεσις, εως, ή, das Finden. διαθρησκαυρῶν εὐρεσιν, um Schätze zu finden. IV. 26, 3. die Erfindung. V. 18, 4.
- Εὐριπίδης, ου, ό, Euripides, der zweyte unter den griechischen Tragikern. VI. 10, 1.
- Εὐρίσκω, ich finde. II, 16.
- τὸ εὐρεθέν, das Gefundene, der Fund. IV. 16, 3. τί εὐρίσκει, wie er finde, d. i. wie hoch er es schätze. XI. 3, 2. εὐρίσκειν ἀγῶνα, s. Ἀγών. εὐρίσκειν αἰρεῖσθαι, zu erwählen finden, erwählen können. VI. 11, 1.
- Εὐρύς, εἶα, ο, weit. XII. 16, 5.
- Εὐρυσθεὺς, εἶω, Eurystheus, ein Sohn des Sthenelus. V. 15, 5.
- Εὐρύτερος, α, ου, sehr weit. comp. von εὐρύς. X, 55.
- Εὐρώπη, ης, Europa, die Tochter des Phönix, eines Königs der Tyrier. V, 7. XII, 16. it. der Theil der Welt dieses Namens. XI. 7, 2.
- Εὐσέβεια, ας, ή, die Zärtlichkeit, zärtliche, pflichtmäßige Liebe. I, 64. V. 17, 1.
- Εὐσεβέω, εἶν, verehren, zärtlich lieben. I, 46.
- Εὐσκιος, ου, ό, ή, schattenreich. XV. 2, 7.
- Εὐσταλής, εός, ό, ή, ehrbar, ohne Pracht. X, 174.
- Εὐστόχως, fein, sinnreich. VIII, 45.
- Εὐσχημοσύνη, der gute Anstand. IX, 7.
- Εὐτακτος, ου, ό, ή, ordentlich. VII, 42.
- Εὐτελής, ό, ή, n. ες, gering.

- ring. IV. 18, 2. Sup. εὐτελέστατος. VIII, 21.
 Εὐτελίζω, εἶν, gering-
 schätzen, verachten. XIII.
 22, 10.
 Εὐτρεπίζω, εἶν, zurecht
 legen, den Kranken im
 Bett aufrichten, so daß
 er bequem trinken kann.
 XI. 2, 4.
 Εὐτυχέω, εἶν, glücklich
 seyn. I. 62, 99.
 Εὐτυχία, ἡ, das Glück.
 I, 85. II, 16.
 Εὐφραίνομαι, εσθαι, ver-
 gnügt seyn. III, 21.
 Εὐφραίνω, εἶν, erfreuen,
 ergötzen. I, 98.
 Εὐφυής, εὖς, ὅ, ἡ, geschickt,
 brauchbar. II, 26.
 Εὐχάρις, ιτος, ὅ, ἡ, ange-
 nehm, liebenswürdig,
 beliebt. II, 25.
 Εὐχερῶς, leicht. οὐκ εὐχε-
 ρῶς, kaum. V. 18, 6.
 Εὐχή, ἡς, ἡ, ein Gebet,
 Wunsch, Gelübde. II,
 51. IV. 16, 2. X, 29.
 Εὐχομαι, ich bete, thue
 Gelübde. II, 47. VIII,
 32. X, 36. wünsche. I,
 16. III, 21. IV. 32, 5.
 IX, 18. gelobe. IV. 16,
 1. 32, 2.
 Εὐωδής, εὖς, ὅ, ἡ, wohl-
 riechend. XII. 20, 17.
 Εὐωδία, ας, ἡ, ein Wohl-
 geruch. VIII, 39.
 Εὐωχέω, εἶν, tractiren. X.
 Εφ', s. Ἐπὶ.
 Ἐφάλλομαι, εσθαι, herzu-
 springen, herbeytanzen.
 IV. 31, 1. XIV. 2, 15.
 Ἐφάπτομαι, εσθαι, Gen.
 anfassen. VIII, 52.
 Ἐφέλκω, εἶν, heranziehen.
 VIII, 11.
 Ἐφέπομαι, εσθαι, Dat. fol-
 gen, begleiten. V. 14, 1.
 Ἐφέστιος, ου, ὅ, der Patron
 des Hauswesens, ein
 Beywort des Jupiters.
 X, 1.
 Ἐφεύρησις, εως, die Er-
 findung. V, 18.
 Ἐφευρίσκω, εἶν, erfinden.
 V. 18, 1.
 Ἐφήδομαι, εσθαι, Dat. sich
 worüber freuen. IX, 40.
 Ἐφίεμαι, εσθαι, begehren,
 wornach streben. IX, 22.
 Ἐφίημι, ιέναι, erlauben.
 X, 28.
 Ἐφιππος, ου, ὅ, zu Pferde.
 III, 18.
 Ἐφίπτημι, ἄναι, herzu-
 fliegen. VI. 1, 1.
 Ἐφίστημι, ich bin dabey,
 zugegen. II, 51. IV. 8.
 2. dabey stehn. VII, 3.
 X, 66. s. Ὁρθιος. Ἐφι-
 στάμεναι μελεδῶναι, die
 gegenwärtigen, über ei-
 nem schwebenden Sor-
 gen. XIII. 2, 5.
 Ἐφοδεύω, εἶν, besuchen,
 herumgehn zu ic. XI.
 1, 6.
 Ἐφορος, ου, ὅ, aufsehend,
 ein Aufseher. II, 51
 Ἐξε-

Ἐκκρατίδης, ου, der Vater des Timon. X, 21. ein Abkömmling des Echekrates. X, 132.
 Ἐχθαίρω, ειν, hassen, verabscheuen. I, 23.
 Ἐχθέρ, adv. gestern. VI. 18, 3.
 Ἐχθρά, ἡ, die Feindschaft. I, 31. II, 19.
 Ἐχθραίνω, ειν, feind seyn, hassen. IV. 13, 1.
 Ἐχθρός, οὔ, ὁ, der Feind. I, 98. II, 14. IV, 13.
 Ἐχίνος, ου, ὁ, Dofumenien: Schachtel, eine Kapsel mit Urkunden und Belegen. XI. 1, 5.
 Ἐχω, ειν, haben. I, 14. II, 6. inne haben, einnehmen. VI. 12, 26. IX, 58. ἔχει με δαίμων, ich fürchte. XIII. 2, 53. enthalten, mit sich verbunden haben. II. 76, 77. behalten. XII. 23, 17. καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, ich bin lange nicht krank gewesen. III, 9. δίκην ἔχειν, s. Δίκη. χρόνον ἔχειν, s. Χρόνος. sich verhalten. ἔχει ὡδε oder οὕτως, es verhält sich so. V. 1, 3. 2, 4. ist so beschaffen. IX, 87. πολλά ἔχειν, viel besitzen, haben. VI. 12, 1. ἐπιστολή ἔχουσα, ein Brief, welcher enthält, in welchem stehen. VI. 12, 17. προ-

φὴν ἔχειν, seinen Unterhalt bekommen. VI. 12, 22. μηδὲν ἔχειν Ὀμήρου, daß er nichts, kein Werk vom Homer habe. VI. 19, 3. πῶς ἡλικίας ἔχει, wie es in Ansehung des Alters mit ihm stünde, d. i. wie alt er wäre. VIII, 50. ἐν αἰσχύνῃ δεινῶς ἔχειν, sich für Scham sehr übel haben; sich schämen und härmern. IX, 37. ἐκποδῶν ἔχειν ἑαυτὸν, sich aus dem Wege machen. IX, 40. können. οὐκ ἔχω τί μείζον εἰπῶ, ich kann dir nichts Wichtigeres sagen. IX, 54. οὐκ ἔχουσα πῶς ἄλλως ἀσπ. da sie ihn auf keine andre Art mehr kareffiren konnte. IX, 76. X, 46. εἰπεῖν ἔχοιμι, ich könnte sagen, oder nennen. X, 61. ἔχειν ἀπολυθῆναι, loskommen können. X. 86, 148. Τί ποιεῖν αὖν ἔχοις, was soll man machen? XIII. 2, 34. ἔχειν πρὸς τινα, gegen jemand gesinnt seyn. VI. II, 27. IX, 71. ἔχειν (ἐπὶ) τινι, bey einer Sache brauchen, anwenden. I, 93. ἔχειν συγγνώμην, Verzeihung widerfahren lassen. XI. 3, 3. ἔχεις ἅπαντα, nun weißt du alles.

- alles. XII. 3, 35. ὡς ἔχεις, so wie du thust. X, 111. εὖ ἔχειν. s. εὖ. κακῶς ἔχειν, s. Κακῶς. πονήρως ἔχειν, s. Πονήρως. ὅστις εἶχε τὰς ἐπομένους ἀγέλας, der Aufseher über die Schaaf- und Ziegen-Heerden. IX, 58. im pass. ἔχασθαι, gehalten werden. X, 86. im med. sich woran halten. X, 88. treiben, ausüben. genit. I, 25.
- Ἑωθεν, des Morgens. X, 174.
- Ἑωθινός, ἡ, ὃν, was frühe geschieht. ἑωθινοὶ λόγοι, Reden, die man des Morgens führt. X, 176.
- Ἑωλος, ου, ὅ, ἡ, unbrauchbar, verloschen. X, 4. wird eigentlich von Speisen gebraucht, die vom gestrigen Tage übrig geblieben, und unschmackhaft sind.
- Ἑωρίζομαι, εσθαι, spazieren gehn oder fahren, oder vielmehr, in einer Sänfte getragen werden. V. 18, 2.
- ἕως, bis. ἕως οὗ, bis daß. V. 3, 2. ἕως ἄν, so lange noch. VII, 33. so lange bis. IX, 3. XI. 5, 1.
- Ζάω, ζῆν, leben. I, 96. II, 2. VI. 19, 7. ein Leben führen. II, 52. XV. 2, 9. ζῶσα, lebendig. V. 4, 1. κατὰ κείρον τινος ζῆν, sich nach einem andern richten. VI. 11, 13.
- Ζεῦγμα, ατος, τό, die Brüste. VI, 5.
- Ζεῦγος, ους, τό, ein Wagen. X, 61.
- Ζεῦξις, ιδος, ὅ, Zeuxis, ein berühmter Maler, von Heraklea in Italien. X, 173.
- Ζεὺς, Διός, ὅ, Jupiter, der oberste Gott der Heiden. IV. 27, 1. πρὸς Διός, um des Himmels willen. VII, 8. μὰ Δι'. IX, 4. s. Μὰ.
- Ζηλοτυπέω, εἶν, eifersüchtig verfolgen. X, 43. αὐτοὺς ζηλοτυπούντων, daß sie gegen sich selbst eifersüchtig wären. X, 48.
- Ζηλόω, οὔν, sich befließen, worauf legen. I, 7. VII, 6.
- Ζημία, ας, ἡ, der Schade. I, 78. Strafe, Geldstrafe. VI. 11, 22.
- Ζημιόω, οὔν, Schaden zufügen. μέγα ἐζημιώθην, ich habe einen großen Verlust erlitten. III, 5. strafen. VI. 12, 30.
- Ζη-

Ζητέω, εἶν, suchen. II, 50.

V. 9, 2. VI. 19, 5.

Ζήτησις, εως, ἡ, das Suchen. ἐπὶ ζήτησιν, um zu suchen. V. 16, 5.

Ζωγράφος, ου, ὁ, ein Maler. VI. 15, 1.

Ζωμός, οὔ, ὁ, die Suppe. XI. 5, 2.

Ζώνη, ης, ἡ, der Gürtel. VIII, 12.

Ζῷον, ου, τὸ, ein Thier. IV. 15, 1.

Ζοίπυρον, ου, τὸ, ein Sumpf, Sumpf. X, 8.

Ζωρότερος (scil. οἶνος), purer, ungemischter Wein. X, 175.

Ζωστήρ, ἥρος, ὁ, ein Gürtel, Scherpe. VIII, 41.

Ζώω, Dor. für Ζάω.

ἤ, als (quam) I, 78. II, 30. IV. 2, 4. VI. 9. oder. II, 44. III, 16. V. 2, 3. ἢ - ἢ, entweder - oder. VI. 12, 20.

ἤ, fürwahr, wahrhaftig. XV. 2, 9.

ἤ μὲν, wahrhaftig, wird besonders nach Schwüren gebraucht. IX, 71. X, 68.

ἤ, eine Frage - Partikel: aber, auch? IX, 44.

ἤ und ἤπερ, für ὥς und ὥσπερ. ἐλαχεν ἤπερ ὑφίστατο, er kam durchs Loos so zu stehen, wie

er sich angeboten hatte. IX. 59, 100.

Ἡβᾶω, ἄν, jung seyn, in den Jünglingsjahren stehen. I, 40.

Ἡβηδόν, alle Alter durch, d. i. jung und alt. X, 103.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, das Commando, die Anführung. VI. 12, 28. eine Officiersstelle, Charge. VI. 14, 2.

Ἡγεμών, όνος, ὁ, ἡ, ein Anführer, Vorgänger. I, 46. II, 57. ein Befehlshaber, Officier. VI. 14, 2. General. VI. 17, 3.

Ἡγέομαι, εἶσθαι, glauben, urtheilen, denken. II, 34. wofür halten. IV. 4, 1. anführen, commandiren. Genit. IX, 56. οἱ ἡγούμενοι, die Anführer, Officiere. VIII, 28. ἀτραποῦ ἡγήσασθαι τινι, jemandem auf einem Nebenweg den Weg weisen. XI. 2, 2.

ἤδη, schon. III, 19. IV. 9, 2. 13, 2. jetzt. IV. 17, 6. ἤδη νυνὶ, jetzt gleich. IX, 43. ἤδη ποτὲ, nun einmal. X, 19.

Ἡδιον, compar. von ἡδύς, adverbial. lieber. VI. 6, 3.

Ἡδίστος, Sup. von ἡδύς. I. 52, 69. X, 107.

Ἡδα-

Ἡδομαι, εσθαι, vergnügt seyn, sich freuen. part. vergnügt, lustig. IV. 2, 3. einen Gefallen woran finden. VI. 14, 2. it. fressen. ἡδεταί κριθῇ καὶ χορτῷ μᾶλλον ἢ κρέασιν ἀνθρωπίνοις, diesem Thier, das gern Gerste und Gras frisst, würde mit Menschen: Fleisch nicht gedient seyn. V. 3, 1. κτῶμενος ἡδου, genieße das, was du besitzt. I, 20.

Ἡδονή, ἡς, ἡ, die Begierde. II, 10. 79. sinnliche Lust. I, 61. 65. VII. 18. X, 174. Vergnügen. VI. 16, 1.

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, die Wollust, Weichlichkeit. VII, 33. X, 99.

Ἡδύς, εἶα, ἡδύ, angenehm, vergnugend, süß. II, 76. VII, 33. comp. ἡδίων. XIV. 3, 11.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, ein lieber Ton. IV. 31, 1.

Ἡῆρ, ἔρος. jon. s. Ἀῆρ.

Ἡθος, ους, τὸ, der Charakter, die Gemüthsart. I, 16. II, 46. VI. 11, 8. XI. 1, 1.

Ἡκίστα, am wenigsten. οὐχ ἡκίστα, größtentheils. IX, 88.

Ἡκω, εἰν, kommen. V. 17, 6. ἡκε ἐπὶ τὸ λ. dann schreite zum —, dann fange an. II, 44.

Ἡλιαία, ας, ἡ, die Heliaia, ein Tribunal oder Obere: Appellations: Gericht zu Athen. X, 161.

Ἡλίβατος, η, ον, hoch, groß. X, 77.

Ἡλικία, ας, ἡ, das Alter. VIII, 50. it. die Statur.

Ἡλίκος, η, ον, wie groß. XI. 7, 1. so groß. XIII. 1, 6.

Ἡλιος, ου, ὁ, die Sonne. II, 92. VI. 12, 11.

Ἡμαρ, ατος, τὸ, der Tag. XIII. 2, 23.

Ἡμεν, Dor. für εἶναι.

Ἡμέρα, ας, ἡ, der Tag. IV. 11, 1. κατ' ἡμέραν. s. Κατά. ἡμέρας (sc. διὰ) bey Tage. VI. 11, 24. πολλῶν ἡμερῶν, in, seit vielen Tagen. VI. 12, 24. ἀφ' ἧς ἡμέρας, von dem Tage an, da. VI. 18, 3. τῆς ἡμέρας, auf jeden Tag. XI. 1, 6. ἄμ' ἡμέρας, mit Anbruch des Tages. VI. 18, 3. XI. 8, 2. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, an einem Tage. VI. 11, 2.

Ἡμέτερος, α, ον, unser. οὐχ ἡμέτερον, (ἔργον ἐστὶ) das ist nicht unsere Sache, das schickt sich nicht für uns. VI. 12, 21.

Ἡμιθανής, ἡτος, ὁ, ἡ, halb todt. VIII, 56.

* Ἡμίλεπτος, ου, ὁ, ἡ, halb ausgebrütet. XII. 15, 10. fehlt im Steph.

Ἡμι-

Ἡμισυς, εἷς, υ, halb. τὸ ἥμισυ, die Hälfte. IV. 16, 1.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, zwey gespalten. ἐνὸς σώματος ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, ὅψεις ἡμίτομους δύο, auf einem Körper, in dem Umfange eines Kopfs, zwey halb (oder im profil) vorgestellte Gesichter. VIII, 26. Es waren nemlich nicht zwey Köpfe, sondern im profil vorgestellte Gesichter, die als in Einen Kopf zusammengewachsen waren, so daß auf jeder Seite eine Nase im profil, ein Auge und die Hälfte des Mundes, in der Mitte aber 2 Ohren zu sehen waren.

Ἡμισόλιον, ου, τὸ, ein halber Obolus, nach Attischer Münze 6 bis 8 Pfenn. XI. 1, 6.

Ἢν, wenn. II, 1. IV. 6, 2. IX, 66.

Ἡνία, ας, ἡ, der Flügel. X, 68.

Ἡνίκα, als, damals als. IX, 5. wenn. XIV. 3, 3.

Ἡνιοχία, ας, ἡ, das Wagenfahren, Fuhrmans-Berrichtung. VIII, 16.

Ἡνιοχος, ου, ὁ, ein Fuhrmann. II, 85.

Ἡπαρ, ατος, τὸ, die Leber. X, 24.

Ἡπειρος, ου, ἡ, das Land. (continens) XIII. 2, 58.

Ἡπερ, als (quam) II. 59.

Ἡπεροπευτής, οὔ, ὁ, betrügerisch. XV. 1, 10.

Ἡπου, oder etwa. X, 118.

Ἡπου, ganz gewiß, ohne Zweifel. X, 20.

Ἡρ, ἥρος, τὸ, für ἔαρ. der Frühling. VIII, 1.

Ἡρακλῆς, εὖς, ὁ, Herkules, ein bekannter Held und Halbgott unter den Griechen. V. 9, 1. VI. 12, 28. it. ein Philosoph von Tyrus. V. 18, 1.

Ἡρέμια, allmählig, behutsam. XII. 2, 56.

Ἡρως, ωος, ὁ, ein Held. VIII, 37.

Ἡσυχος, ὁ, ἡ, ruhig, gelassen. I, 81.

Ἡτοι, es sey nun, (five) X, 65. oder aber. XIV. 3, 7.

Ἡτορ, ορος, τὸ, das Herz. XII. 20, 2.

Ἡττον, weniger. VII, 16. οὐδὲν ἥττον, nicht weniger. IX, 88.

Ἡττων, ὁ, ἡ, geringer, schwächer. VI. 12, 25.

Ἡφαιστίων, ωνος, ὁ, Hephästion, ein General Alexanders des Großen, der bey ihm im größten Ansehen stand. VI. 12, 17.

Ἡφαι-

Ἡφαίστος, ου, ὁ, Vulkan.
XII. 6, 2.

Ἥχος, ου, ὁ, der Ton. VIII,
39. Schall. XV. 2, 12.

Ἡωρεῖτο, v. Αἰωρέομαι.

Θάλαμος, ου, ὁ, ein Schlaf-
gemach. X, 45.

Θάλασσα, oder Θαλάττη,
ης, ἡ, das Meer. IV. 24,
1. 31, 1. ἀπιστον (πράγμα)
θάλασσα, dem Meere
darf man nicht trauen.
I, 57. ἀποστέλλειν ἐπὶ
θάλασσαν, an die Küste
schicken, nemlich, aus
dem innern des persi-
schen Reichs, nach Grie-
chenland zu. VI. 12,
21.

Θαλάττιος, oder Θαλάσ-
σιος, ὁ, ἡ, was im Meer
ist. Θαλάττιος ὢν, da
ich ein Seethier bin.
IV. 24, 2. V. 13, 2.

Θάλπομαι, εσθαι, sich wär-
men. XIV. 3, 6.

Θάλλω, εἶν, erhitzen, im
paß. heiß seyn. IX, 17.

Θαμίζω, εἶν, oft kommen.
IX, 80.

Θανάσιμος, ου, ὁ, ἡ, tödt-
lich. II, 89.

Θανατικός, ἡ, ὄν, tödtlich.
VI. 19, 5. s. κρίσις.

Θάνατος, ου, ὁ, der Tod.
IV. 8, 1. et al. VI. 19, 7.
s. καταγινώσκω.

Θάπτω, εἶν, begraben. VIII,
31.

Θαῤῥέω, εἶν, att. Θαρσέω,
gutes Muths seyn,
Muth fassen. IV. 2, 1.
εἰς τινά. IV. 30, 3. und
τινὶ. ibid. 6. sich auf je-
mand verlassen. Θαῤῥεῖ,
sey unbesorgt. VI. 12, 15.
IX, 27.

Θάρσος, ους, τὸ, das Ver-
trauen. VII, 54.

Θατέρω, für τῷ ἐτέρῳ. IV.
7, 2.

Θᾶττον, geschwinder, eher.
IX, 13. X, 82.

Θαῦμα, τος, τὸ, ein Wun-
der, etwas Bewunderns-
würdiges, Sehenswür-
diges. ὕλης ἢ τέχνης
θαύματα, Sachen, wor-
an die Materie oder die
Kunst Bewunderung ver-
dient. VIII, 1. die Be-
wunderung. VIII, 23.
die Vorstellung der Tas-
chenspielerkünste. ἐν θαύ-
μασι, wenn Taschenspie-
lerkünste vorgestellt wer-
den. XI. 1, 2.

Θαυμάζω, εἶν, sich wun-
dern, bewundern. III, 10.
VI. 6, 3. II, 25.

Θαυμάσιος, α, ον, wunder-
bar, allerliebste, ein
zweydeutiger Ausdruck,
der aus Ernst und Spott
gebraucht werden kann.
X, 13.

Θαυ-

Θαυμαστός, ἡ, ὄν, bewun-
derungswürdig. V. 11, 2.
VI. 11, 6. οὐδὲν θαυμα-
στὸν ἔπασχε, ihm widers-
fuhr nichts Außerordent-
liches. IX, 30. οὐδὲν θαυ-
μαστὸν (ἐστὶ), darüber
darf man sich nicht wun-
dern. VI. 12, 18.

Θέα, ας, ἡ, ein Schaus-
spiel. V. 1, 12. der Ans-
blick. V. 18, 4.

Θέαμα, τος, τὸ, idem.
IX, 79.

Θεάομαι, ᾧσθαι, sehen. IV.
1, 1. 3, 1. VI. 12, 8.

Θεατῆς, οὔ, ὁ, ein Zus-
schauer. X, 60.

Θέατρον, ου, τὸ, das Thea-
ter, Schauplatz. τὸ τῆς
δόξης θέατρον, das Thea-
ter des Ruhms, der Platz
oder Ort, wo man rühms-
liche Thaten auszuüben
Gelegenheit hat. VI. 11,
11.

Θεήιος, poet. für Θεῖος.

Θεῖος, α, ον, göttlich, er-
haben, vortrefflich. II,
27. τὸ Θεῖον, die Gotts-
heit, II, 47. V. 2, 3.

Θέλγομαι, εσθαι, sich er-
götzen. XIV. 3, 6.

Θέλω, ειν, wollen, wün-
schen. II, 55.

Θεός, οὔ, ὁ, Gott. II, 1.
ἡ, eine Göttin. VIII, 1.
τοὺς Θεούς, bey den Göt-
tern. XII. 14, 1. s. Ἀφί-
ημι.

Θεοφιλῆς, έος, ὅ, ἡ, fromm.
II, 47.

Θεράπαινα, ης, ἡ, die
Magd. IX, 5.

Θεραπεία, ης, ἡ, die Hülfe,
Cur. VIII, 29.

Θεραπεύω, ειν, heilen, in
der Cur haben, als Arzt
bedienen. IV. 14, 1. II,
10. dienen, aufwarten.
IX, 29. in Acht nehmen,
kuriren. XI. 4, 3.

Θεράπων, οντος, ὁ, ein
Diener. VI. 18, 1. IX,
54.

Θερίζω, erndten, Erndte
halten. VI. 14, 1.

Θερμουργός, ἡ, ὄν, hitzig,
feurig. X, 5.

Θέρος, ους, τὸ, der Som-
mer. IV. 7, 1. τοῦ θέ-
ρους, im Sommer. IX,
17. XIII. 2, 23. die reife
Saat, Erndte. VI. 14, 8.

Θεσσαλία, ας, ἡ, Thessa-
lien, eine Landschaft in
Griechenland, zwischen
Macedonien und Achaja.
V. 1, 3.

Θετέον, es ist zu setzen.
ἐν ἴσῳ θετέον, man muß
es für einerley halten,
mit gleichen Augen an-
sehn. II, 96.

Θετταλός, οὔ, ein Thessa-
lier. V. 6, 2.

Θέω, εειν, laufen. X, 65.
XII. 3, 4.

Θεωρέω, ειν, anschauen, be-
trachten, besehen. VII, 1.
zusehen.

- zusehen. X, 157. XI. 1, 2. im pass. sehen lassen. XI. 1, 4.
 Θεωρικόν, οὖ, τὸ, das Schauspielgeld. X, 153. s. die Anmerk.
 Θεωρὸς, οὖ, ὁ, ein Zuschauer, Aufseher. II, 51.
 Θῆβαι, ων, Theben, die Hauptstadt in Böotien. V. 15, 8.
 Θήγω, εἰν, schärfen. X, 57.
 Θήκη, ης, ἡ, ein Grab. IX, 83.
 Θήπω, εἰν, anstaunen. X. 84, 187.
 Θῆρ, ρὸς, ὁ, eine Bestie. XIII. 3, 15.
 Θῆρα, ας, ἡ, die Jagd. XIV. 2, 12.
 Θηρευτικός, ἡ, ὄν, was zur Jagd gehört. Θηρευτικάι κύνες, Jagdhunde. V. 2, 1.
 Θηρεύω, εἰν, jagen, die Jagd treiben. V. 2, 4. nachstellen. XIV. 2, 2.
 Θηρίον, ου, τὸ, ein Thier. IV. 20, 2. Wild. VIII, 16.
 Θηριόομαι, οὔσθαι, eitern, unheilbar werden. XI. 4, 3.
 Θηριώδης, εὐς, ὁ, ἡ, thiermäßig, rauch, wie ein Thier. XI. 4, 4.
 Θησαυρὸς, οὖ, ὁ, der Schatz. IV. 9, 3. 4.
 Θιάσος, ου, ὁ, ein Chor; Reihen, Bacchanten; Gesellschaft. XII. 20, 23.
 Θίγω, εἰν, Genit. berühren. IX. 25, 74.
 Θλίβω, εἰν, bekümmern, betrüben, beunruhigen. Θλιβομένα καλύβα, die enge oder armselige Hütte. XIII. 2, 18. Θλίβεσθαι ὑπὸ πενίας, von der Armuth gedrückt werden. VI. 11, 6.
 Θνήσκω, ich sterbe, I, 36. II, 65. IV. 14, 1. Θανεῖν, das Sterben, für, der Tod. XII. 9, 14.
 Θνητὸς, ἡ, ὄν, sterblich. I, 61. V. 12, 3. Subst. ein Mensch. IX, 11. XII. 9, 2.
 Θοιμάτιον, ου, für τὸ ἱμάτιον, der Mantel. XI. 6, 4.
 Θοινάομαι, oder εἶομαι, essen, verzehren. IV. 10, 2.
 Θοίνη, ης, ἡ, ein Gastmahl, Schmaus. V. 1, 10.
 Θορυβέομαι, εἶσθαι, beunruhiget werden, erschrecken. VI. 11, 16.
 Θορυβέω, εἰν, stören, sich regen. XIII. 2, 5.
 Θόρυβος, ου, ὁ, der Lärm. X, 28.
 Θράκη, ας, ἡ, Thracien, eine Landschaft über Macedonien, jetzt Romaniern. VIII, 24.
 Θράξ, ἀκὸς, ὁ, ein Thracier. VI, 3.
 Θρα-

Θρασυκλῆς, οὗς, Thrasylles,
ein erdichteter Name eines
Philosophen. X, 172.

Θράσυλλος, ου, ὁ, Thra-
syllus, ein Cyniker. VI.
14, 7.

Θρασύνομαι, εσθαι, frech,
übermüthig seyn. I, 45.

Θρασὺς, ἑὸς, verwegen,
frech. X, 20.

Θρασύτης, ητος, ἡ, die
Verwegenheit. X, 185.

Θράττα, ης, ἡ, eine Thra-
cierin. XI. 10, 3.

Θρέμμα, ατος, τὸ, (von
τρέφω), das Vieh, zah-
mes Vieh. VI. 8, 4. τῶν
θρεμμάτων τινὰ, einiges
Vieh.

Θρηνέω, εἶν, weinen. IV.
18, 1.

Θρησκεία, ας, ἡ, der Dienst,
die Verehrung. VIII, 37.

Θρησκεύω, εἶν, dienen,
gottesdienstlich vereh-
ren. VIII, 3.

Θρίξ, τριχὺς, ἡ, das Haar.
IV. 2, 4. VI. 11, 19.

Θρόνος, ου, ὁ, ein Stuhl,
Thron. VII, 12.

Θροῦς, οὗ, ὁ, das Gerücht.
IX, 40.

Θρυαλλίδιον, ου, τὸ, ein
kleiner Docht. X, 48.

Θρυαλλίς, ἰδος, ἡ, ein
Lichtdocht. X, 4.

Θυγάτηρ, ἑρὸς, ἡ, eine
Tochter. V. 7, 3.

Θυγάτριον, ου, τὸ, eine
Tochter. VI. 12, 6.

Θυε'α, ας, ἡ, der Mörser.
VI. 27, 2.

Θύβρις, ἰδος, ὁ, die Tis-
ber. VIII, 11.

Θυμίαμα, τος, τὸ, das
Rauchwerk. VI. 18, 4.
VIII, 39.

*Θύμον, ου, τὸ, Thymian.
X, 188.

Θυμὸς, οὗ, ὁ, die Gedan-
ken, der Sinn, das
Herz. θυμῶ, in meinen
Gedanken. X. 12, 6.
die Begierde. I, 3.

Θύννος, ου, ὁ, ein Thunin,
ein junger Wallfisch. X,
65. s. Οἶος.

Θύομαι, εσθαι, opfern.
IX, 60.

Θύρα, ας, ἡ, die Thür.
VI. 19, 4.

Θύριον, ου, τὸ, eine kleine
Thür. VII, 35.

Θυρίς, ἰδος, ἡ, das Fen-
ster. III, 8.

Θυσία, ας, ἡ, das Opfer.
II, 41. IV. 18, 5.

Θύω, εἶν, opfern. II. 47,
68. schlachten, tödten.
IV. 25, 2. 3.

Θωπεύω, εἶν, beypflichten.
X, 101.

Θωρακίζω, εἶν, bepanzern.
IX, 56.

Θώραξ, ακος, ὁ, eigent-
lich die Brust, hier-
nächst auch ein Panzer,
Brustharnisch. VI. 14,
2. IX, 57.

- Ἰαίνω, εἰν, erfreuen, froh machen. ἦτορ ἰανθὲν, das frohe Herz. XII. 20, 2.
- Ἰάλυσος, ου, ὁ, Ialysus. VI. 15, 1. s. d. Note.
- Ἰάομαι, ἄσθαι, heilen. IV. 11, 1. X, 142.
- Ἰατρός, οὔ, ὁ, ein Arzt. III. 4, 9. VI. 11, 10.
- Ἰδαθύρσος, ὁ, Idathyrsus, ein scythischer König. VI, 5.
- Ἰδέα, ας, ἡ, die Gestalt, Form, Bildung. V. 1, 1. 8.
- Ἰδιος, ἰα, ου, eigen, eigen thümlich. I, 49. III, 13. IV. 4, 2. τὰ ἴδια, das Eigenthum. I, 11.
- Ἰδίᾳ, insonderheit, einzeln, jeder für sich. X, 161.
- Ἰέραξ, ακος, ὁ, ein Habicht. IV, 1.
- Ἰεράομαι, ἄσθαι, den Gottesdienst verrichten. ἱερώμενος τῇ Θεῷ, der Priester einer Göttin. VIII, 8.
- Ἰέρεια, ας, ἡ, eine Priesterin. VIII, 11.
- Ἰερεῖον, ου, τὸ, ein Opferthier. XI. 6, 2.
- Ἰερεὺς, ἐος, ὁ, der Priester. II, 47. VI. 18, 5.
- Ἰερόν, οὔ, τὸ, ein Tempel, Heiligthum. VII, 1. ein Opfer. XI. 6, 2. ἱερά
- τέλεια, ein großes prächtiges Opfer. X, 21.
- Ἱερός, α, ὁ, heilig, göttlich. XIV. 1, 22. 29.
- Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Jerusalem, die Hauptstadt des jüdischen Landes. VI. 18, 4.
- Ἱεροσυλέω, εἰν, Tempel besrauben. VII, 34. X, 28.
- Ἱερόσυλος, ου, ὁ, (sacrilegus) ein Gotteschänder, Gottesverächter. II, 68.
- Ἱημι, ἐναι, gehen. IX, 98.
- Ἱθακήσιοι, οἱ, die Einwohner der Insel Ithaka. VI. 8, 4.
- Ἱκανός, ἡ, ὁ, hinreichend. IV. 1, 2. VI. 11, 16. 12, 6. X, 35. 195. ἱκανοί, eine gute Anzahl, sehr viele. VIII, 7. im Stande, fähig. IX, 14. IX. 1, 5.
- Ἱκάνει, εἰν, hingehen, hinkommen. XIV. 2, 8.
- Ἱκετεύω, εἰν, inständig bitten, flehen. VIII, 12. X. 110.
- Ἰκτῖνος, ου, ὁ, ein Raubvogel, Weyhe. X, 176.
- Ἰλιάς, ἄδος, ἡ, die Iliade, ein Gedicht Homers. VI. 19, 3.
- Ἰλιον, ου, Ilium oder Troja. VIII, 30.
- Ἰλος, ου, ὁ, Ilus, ein Phrygier, ein Sohn des Königs Tros, ein Bruder des Ganymedes und Affas

- Assaracus, und Vater des Laomedon. Beym Homer Il. XX, 231. Ἴλλος. VIII, 6.
- Ἰλύς, ύος und ύδος, ή, der Schlamm, Morast im Grunde des Wassers. ἀντεχούσης τῆς ἰλύος, indem der Schlamm es aufhielt, oder, weil es im Schlamm fest saß. VIII, 11.
- Ἰμάτιον, ου, τὸ, die Kleidung, ein Kleidungsstück. V. 18, 6. VI. 11, 9. Μανтел. XI. 4, 5.
- Ἰματισμός, οὔ, ὁ, ein Habit. XI. 7, 5.
- Ἰνα, daß, damit. III, 17. ἵνα μή, damit nicht, ne, I, 98. VI. 11, 4.
- Ἰνδός, οὔ, ὁ, ein Indianer. VI. 12, 23.
- Ἰξευτής, οὔ, ὁ, ein Vogelsteller. XIV, 2.
- Ἰξίων, ονος, Ixion, ein König zu Larissa, in Thessalien. V. 1, 3.
- Ἰξώδης, εος, ὁ, ή, Flebricht. X, 86.
- Ἰοκάστη, ης, Jokasta, die Gemahlin des Laus, eines Königs von Theben, und Mutter des Oedipus. VIII, 47.
- Ἰολέως, ου, ὁ, Iolaus, ein Bruderssohn des Herkules. V. 15, 8.
- Ἰού, au! Interj. X, 141.
- Ἰουδαῖοι, ων, οἱ, die Juden, Einwohner von Palästina. VI. 18, 4.
- Ἰοῦλος, ου, ὁ, propr. das erste Haar im Bart, um den Backen. met. die junge Schläfe. XII, 2. 10.
- Ἰππεύς, εος, ὁ, ein Reuter. X, 56.
- Ἰππεύω, εἶν, reiten, ausreiten. IX, 24.
- Ἰππικόν, οὔ, τὸ, (sc. στρατευμα) die Kavallerie. IX, 56.
- Ἰπποδάμεια, ας, ή, Hippodamia, eine Tochter des Demomaus. V. 13, 1.
- Ἰπποκόμος, ου, ὁ, ein Pferdedeſnecht. VI, 4.
- Ἰππόνικος, ου, Hipponikus, ein reicher Athenienser, ein Sohn des Kallias, und Vater des jüngern Kallias. X, 70.
- Ἴππος, ου, ὁ, ein Pferd. III, 5. VI. 6, 2.
- Ἰπποτροφέω, εἶν, Pferde halten. V. 3, 2.
- Ἰπποτροφία, ας, ή, das Pferdehalten, ein Marſtall. X, 68.
- Ἰπταμαι, ασθαι, fliegen. V. 12, 1. verfliegen. XIV. 1, 58.
- Ἰπτομαι, εσθαι, verletzen. XIII. 3, 19.
- Ἰσημι, ἴσασθαι, wissen. II, 56. VII, 6. εὔ ἴσθι. IX, 9. ῖ. Εὔ. kennen. 1, 2.
- Ἰσμη-

Ἰσμενίας, ὁ, Ismenias, ein geschickter Flötenspieler. VI. 6, 3.

Ἰσορροπός, ου, ὁ, ἡ, gleichgeltend, balancirend, ohne Ausschlag. ἰσορροπὸν τῆς μάχης γενομένης, damit gleichem Vortheil und Verlust gefochten worden. VIII, 7.

Ἴσος, η, ου, gleich. τὸ ἴσον, die Mittelstraße. II, 23. ἐν ἴσῳ θετέον, man muß es für einerley halten, mit gleichen Ausgen ansehen. II, 96. τὴν ἴσιν (sc. μοῖραν) ἀπολαμβάνειν, gleiches empfangen, nemlich, was man an andern gethan hat: den verdienten Lohn bekommen. X, 131. οὐκ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται, er denkt nicht so, wie er spricht. XV. 1, 9.

Ἰστημι, ἀναί, stehen. IV. 2, 2. 30, 2. 31, 1. hinstellen, setzen. V. 4, 2. ἐν τινι σταῖς, er hält sich wobey auf, findet Bedenklichkeit wobey. XI. 2, 1. s. Ὁμολογέω.

Ἰστορέω, εἶν, erzählen. VIII, 14.

Ἱστορία, ας, ἡ, die Geschichte. ἱστορίᾳ παραλαμβάνειν, aus der Geschichte wissen. VIII, 3.

Ἰστρος, ου, ὁ, der Isterfluß oder die Donau. VI, 5. VIII, 16.

Ἰσχαίμων, blutstillend. X, 142.

Ἰσχίον, ου, τὸ, die Hüfte. XII. 26, 1.

Ἰσχομαι, εσθαι, stillen. XIV. 1, 97.

Ἰσχυρός, α, ὄν, stark, mächtig. comp. ἰσχυρότερος. I, 81. VI. 7, 3. IX, 18.

Ἰσχυρῶς, sehr, heftig. VI. 11, 6. IX, 33. 41. s. Χαρίζομαι.

Ἰσχύς, ὅς, ἡ, die Stärke. μέγας τὴν ἰσχύν, einer, der große Stärke hat. V. 15, 7.

Ἰσχω, εἶν, zurückhalten, im Zaum halten. I, 23.

Ἰσως, vielleicht. IX, 13.

Ἰταλία, ας, ἡ, Italien. VIII, 16.

Ἰταμός, ἡ, ὄν, schalkhaft, buhlerisch. XV. 1, 12.

Ἰφικλῆς, έους, ὁ, Iphicles, ein Bruder des Herkules. V. 15, 8.

Ἰφίτειον τόξον, der Bogen des Iphitus. XII. 14, 12.

Ἰχθυοπωλεῖον, ου, τὸ, eine Fischerbude, ein Ort, wo Fische verkauft werden. XI. 1, 6.

Ἰχθύς, ὅς, ὁ, ein Fisch. IV. 31, 1.

Ἰχώρ, ὤρος, ὁ, eine Art von Blut, das die Götter

- ter nach dem Homer haben sollen. VI. 12, 19. conf. Iliad. E. v. 340.
- Ἰωνες, οἱ, die Jonier, Einwohner der kleinasiatischen Küste über Carien, Pflanzvölker der Athenienser. VI, 5.
- Καὶ γὰρ, für καὶ ἐγώ. VI. 12, 10. X, 60.
- *Καθαίρειν, herabtreiben, her austreiben, καθαλὼν ἤνθησε καρπὸς, die hervorbrechende Fruchtblüthe. XII. 18, 13.
- Καθαίρω, εἰν, reinigen. VII, 41. im pass. purgiren. XI. 5, 2.
- Καθάπερ, gleichwie, so wie. II. 71, 74. etc. gleichsam, als. X. 6, 177.
- Καθάπτω, εἰν, anfasseln, vestmachen. XIII. 3, 11.
- Καθαρός, ἄ, ὄν, rein, reinlich. VII, 42.
- Καθαῶς, rein. οὐ καθαῶς ἐλεύθερος, du bist selbst nicht einmal ein rechter Freygebohrner. X, 167.
- Καθέζομαι, εσθαι, sitzen. IV. 1, 1. V. 17, 3.
- Καθειργνύω, εἰν, einschließen. V. 16, 4.
- Καθεύδω, εἰν, schlafen. VI. 11, 24. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδειν, im tiefsten Schlasse liegen. X, 6. s. daselbst die Note.
- Κάθημαι, ἥσθαι, sitzen. IV. 13, 1. VII, 12. IX, 5. οἱ καθήμενοι, die Versammelten, die Versammlung. VI. 15, 3.
- Καθίζω, εἰν, sich setzen. XII, 4, 23. XIV. 2, 16.
- Καθίπτημι, ἄναι, herunterfliegen. IV. 26, 1.
- Καθίστημι, ἄναι, hinbringen, VII, 54. ausstellen, bestellen. IX, 60. wozu machen. X, 37. im pass. werden, wozu gereichen. X. 99, 107.
- Καθὼς, so wie. V. 18, 7.
- Καὶ, und. II, 7. auch. II. 14, 45. ὁ φιλήδονος, καὶ φιλοσώματος, ein Freund der Wollust ist auch ein Freund des Körpers. II, 68. schließt ἄμα in sich. καὶ φιλόθεον, und zugleich ein Freund Gottes. II, 68. καὶ - καὶ, entweder oder, sowol, als. II. 58, 70. nicht allein, sondern auch. VI. 12, 7. so, aber. καὶ πηλίκους εἶχον τραχήλους, so müssen sie auch lange Hälse gehabt haben. III, 13. allein, aber. IV. 1, 3. sogar, selbst. IV. 26, 2. XI. 8, 2. XII. 3, 37. für ἅτινα. V. 1, 1. obgleich. IX, 18. καὶ μὴν, fürwahr, allein. (verum). III, 12. X. 50, 140. auch, imgleichen. XI. 8, 6. καὶ δὲ,

- δὴ, also, dem zufolge, förderfamst, sogleich. IV. 4, 3. 32, 3. καὶ δὴ καὶ, und sogar, ja sogar. V. 1, 9. ἀλλὰ δὴ καὶ. idem. V. 7, 3. καὶ μάλιστα, überaus sehr. V. 2, 1. καὶ μάλ᾽, ja wohl! o ja! VII, 30. καὶ μὴ, cum particip. obgleich nicht, wenn auch nicht. VI. 10, 2. καίπερ, obgleich. IX. 6, 33. καὶ τοῦτο, auch, überdem, dazu. XI. 1, 4. 7, 4. καὶ ταῦτα, noch dazu, zumal. X, 38. καὶ τὰ τοιαῦτα, ferner, überdem. XI. 4, 5. καίτοι, wenn gleich. X, 96. doch, aber. X, 134. wiewohl. X, 149. 195. καίτοι χρυσεῖσιν ὄνειροις, bey allen deinen goldnen Träumen. XIII. 2, 67.
- Καίνεὺς, ἑὼς, Käneus, ein Thessalier. V, 6.
- Καινός, ἡ, ὄν, neu. X, 65. it. abgeschmactt. X, 48.
- Καίριος, ὁ, ἡ, was zu rechter Zeit geschieht. λαλεῖν καίρια, zu rechter Zeit und am rechten Orte reden. I, 58.
- Καιρὸς, οὗ, ὅ, 1) die Zeit. I, 76. ἐν καιρῷ, zu rechter Zeit. I, 27. καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, ich bin in langer Zeit nicht krank gewesen. III, 9. παρὰ καιρὸν, zur Unzeit.
- IV. 31, 4. 2) die Gelegenheit. I, 31. X, 44. f. ζῆν.
- Καίω, εἰν, brennen. IX. 15. ausbrennen. XIII. 3, 45.
- Κακ, für καὶ ἐκ. κακ τοῦτου συνέβη, daher kam es. IV. 27, 3.
- Κακεῖ, für καὶ ἐκεῖ, und daselbst. VI. 14, 8.
- Κακεῖθεν, für καὶ ἐκεῖθεν ἐνθεν κακεῖθεν, hie und da. VII, 47.
- Κακεῖνος, für καὶ ἐκεῖνος, und jener. III, 12. auch jener. IV. 5, 3.
- Κακεῖσε, für καὶ ἐκεῖσε ὧδε κακεῖσε, hier und da. IV. 30, 3.
- Κακία, ας, ἡ, die Bosheit. I. 10, 33. das Laster. I, 72.
- Κακοδαίμων, ονος, ὅ, ἡ, unglücklich. X, 25. comp. κακοδαιμονέστερος. II, 6.
- Κακοδαιμονία, ας, ἡ, die Unglückseligkeit. VII, 39.
- Κακοήθης, ὁ, ἡ, böartig, boshast. I, 59.
- Κακολογέω, ὦ, verleumdend, lästern. I, 82.
- Κακολογία, ας, ἡ, die Verleumdung. XI, 10.
- Κακολόγος, ου, ὅ, ἡ, ein Verleumder. XI. 10, 1.
- Κακοπάθεια, ας, ἡ, die Beschwerlichkeit, Mühseligkeit. VII, 32. ἔχων οὐδε-

οὐδεμίαν' κακοπάθει, frey
von aller Mühseligkeit.

Κακός, böse. I, 45. II, 75.
Subst. das Böse, das
Uebel. II, 32. Unglück.
VI. 11, 2. it. die Uebel-
that. IV. 17, 8. πολλοὶ
βίω εἰσὶ κακοί, viele
führen ein schlechtes
Leben. II, 63. Superl.
κάκιστος, erzböse. IV. 31,
3. οὐ δύνασθαι ἐν κακῷ
εἶναι δι' ἄλλον οὐ μᾶλλον
κ. λ. s. Μᾶλλον.

Κακοῦργος, ὁ, ἡ, einer, der
Böses thut, frevelhaft.
IV. 28, 5.

Κακῶω, οὖν, Uebel zufü-
gen, unglücklich ma-
chen. κακούμενος, un-
glücklich gemacht, ge-
worden. IV. 13, 4.

Κακῶς, übel. κακῶς πρᾶτ-
τειν, sich in einer übeln
Lage befinden, unglück-
lich seyn. II, 81. κακῶς
διακείμενος, dessen Zu-
stand sehr elend war. IV.
6, 1. κακῶς πάσχων,
und κακῶς ἔχων, übel
zugerichtet, in elendem
Zustande. IV. 28, 1. VI.
15, 3. X, 91. fränk. XI.
2, 4. κακῶς λέγειν τινά,
jemand verleumden, übel
von ihm reden. I, 89. VI.
11, 4. XI. 10, 3. κακῶς
ἀκοῦσαι, s. Ἀκούω.

Καλαθίσκος, ου, ὁ, ein
Korb. XIII. 2, 9.

Καλαμάριαι, ᾄσθαι, stop-
peln, Aehren lesen. VI.
14, 1.

Κάλαμος, ου, ὁ, eine An-
gel: Ruthe. XIII. 2, 10.
Vogelstange, Leimrut-
he. XIV. 2, 5. Pfeil.
XV. 1, 21.

Καλέω, εἶν, rufen. IV. 8, 2.
30, 1. einladen. VI. 11,
16. nennen. VI, 5. κα-
λεῖσθαι, genannt wer-
den, heißen. IV. 29, 2.
V. 1, 6. 9. eingeladen
werden. V. 1, 10. vor-
gefordert, citirt werden.
VI. 19, 5.

Καλιὰ, ἄς, ἡ, ein Nest.
XII. 15, 3.

Καλλίας, ου, Kallias, ein
reicher Athenienser, von
schlechtem Character. X,
70.

Κάλλιππος, ὁ, Callippus,
ein Athenienser, und
Freund des Dio, den
er aber umbrachte. Corn.
Nep. X, 8. nennt ihn
Callicrates. VI, 9.

Καλλίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, schön-
blättrigt. XII. 2, 3.

Κάλλος, ους, τὸ, die Schöns-
heit. IX, 14.

Καλλύνω, εἶν, aussehren.
XI. 6, 5.

Καλλωπίζομαι, εσθαι,
schmücken, schminken.
I, 80.

Καλοκαγαθία, ες, ἡ, die
Y 2 Recht:

- Rechtschaffenheit. I, 66.
IX, 29.
- Καλός, ἡ, όν, schön. I, 7.
80. VI, 3. XII. 1, 13.
gut. II, 2. τὸ καλόν,
das Gute. II, 85. das
Schöne. IX, 15. comp.
καλλίων, besser, leichter,
anständiger. V. 7, 2, Sup.
κάλλιστος, ἡ, ον, der
Schönste. V. 9, 3. κα-
λῆς καὶ ἀγαθός, hübsch
und brav. V. 12, 4. κα-
λὴ δίκη, eine angemessene,
oder wohlverdiente Stra-
fe. X, 52. καλόν χωρίον,
ein schicklicher, gelegener
Ort. VI. 11, 13.
- Καλύβη, ἡς, ἡ, eine Hütte.
im plur. das Dach der
Hütte. XIII. 2, 7.
- Καλύπτω, εἰν, verhüllen,
bedecken. IX, 6.
- Καλῶς, gut, wohl. IV.
9, 3. καλῶς ποιεῖ, er
thut recht daran. IV. 12,
7. schön. XII. 12, 4.
- Κάματος, ου, ό, die Arbeit.
IV. 9, 4.
- Κάμει, für καὶ ἐμέ. III, 3.
τί γάρ μάχαισι κά-
μοι; was hab ich mit
Schlachten zu thun?
XII. 6, 4.
- Κάμινος, ου, ό, ἡ, der Ofen,
Schmiede = Esse. XII.
23, 2.
- Καμύω, für καταμύω,
εἰν, die Augen zumas-
chen, verschließen. III.
7, 28.
- Κάμνω, εἰν, arbeiten. X,
100. ermüden. X, 117.
μανθάνων κάμνω, ich
werde des Lernens müde.
I, 33.
- Κἄν, für καὶ ἂν. wenn
auch, obgleich. II, 62.
IV. 8, 3. VI. 2, 43. οἷς
αὐδὲ κἄν ὄνος πώποτε
ὑπῆρξε, ob sie gleich-
wol niemals einen Esel
im Besitz gehabt. X, 61.
- Καὶ ἐγείρει, für καὶ ἐξ-
γείρει.
- Καπέδησαν, für καὶ ἐπέ-
δησαν.
- Κἄπειτα, für καὶ ἔπειτα,
und hernach. IX, 22.
- Καπετώλιον, ου, τὸ, das
Capitol zu Rom. VIII,
25.
- Κἄπι, für καὶ ἐπὶ, und
auf. IV. 8, 1.
- Καπνός, ου, ό, der Rauch,
Dunst. X, 2.
- Κάρδαμον, ου, τὸ, Kresse.
X, 188.
- Καρδία, ας, ἡ, das Herz.
βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ, er
jauchzte bey sich selbst.
IV. 30, 2.
- Κάρα, ας, ἡ, XII. 17, 9. und
Κάρηνον, ου, τὸ, die Schei-
tel. XII. 5, 8.
- Κάρεις, ων, die Karier.
VI. 12, 9.
- Καρία, ας, ἡ, Karien, ei-
ne Landschaft in Klein-
Asien,

Asien, am Meer gelegen. V. 9, 2.
 Καρκίνος, ου, ὁ, ein Krebs.
 IV, 24. ein General dieses Namens. V. 15, 7.
 Καρώω, οὖν, einschläfern, in Schlummer bringen.
 XII. 17, 11.
 Καρπός, οὔ, ὁ, die Frucht.
 II, 82. IV. 9, 3. item, der Knorpel an der Hand, da, wo das Gelenk zwischen Hand und Arm ist. IX, 63.
 Καρτερέω, εἶν, aushalten, Geduld haben. VII, 52.
 Καρτερία, ας, ἡ, die Standhaftigkeit. VII, 51.
 Καρτερός, α, ὄν, vest, bevestigt. V. 15, 4.
 Καρύκη, ης, ἡ, die Brühe, Sauce. X, 177.
 Καρχηδόνιοι, οἱ, die Carthaginenser. VI 17, 4.
 Κασία, ας, ἡ, Cassia, eine wohlriechende Etande, die in den Morgenländern wächst. VI. 12, 3.
 Κατά, Praep. nach, in Ansehung, secundum, quoad, wird oft ausgelassen. II, 59. not. β.
 zu. κατά πάντα καιρόν, zu jeder Zeit. II, 82.
 κατ' ἐνιαυτόν, jährlich, alle Jahre einmal. ibid.
 VI. 11, 1. κατ' ὕπνου, im Schlaf, das ist, im Traum. III, 2. κατά

τὸ εἰωθός, nach Gewohnheit. IV. 1, 1. durch. κατά νόμον, vermöge, kraft eines Gesetzes. VI. 2. κατά τινα τύχην, durch einen Zufall, von ohngefähr. IV. 3, 1. IX, 75. κατ' ἐκάστην ἡμέραν, alle Tage, jeden Tag. IV. 11, 1. κατ' ἡμέραν, idem. VI. 11, 10. κατ' ἀρχάς, im Anfange. IV. 17, 8. κατ' ὁδόν, auf dem Wege, unterwegs. IV. 30, 4. κατά τοῦ ὕδατος, ins Wasser. IV. 31, 2. κατ' ἑαυτόν, bey sich selbst. IV. 30, 3. für sich. X, 128. wider. V. 1, 9. IX, 59. in. κατ' οὗς, in welchen. V. 8, 2. an. V. 12, 9. X, 77. XII. 18, 12 in oder weise hinten angehängt. κατά κώμας, in gewisse Kantons vertheilt, oder Districtweise. V. 15, 2. X, 161. κατά τόπον, hier und da. V. 18, 7. wider, von, genit. λόγοι ἀπόρρητοι κατ' Ἀντιπάτρου, Heimlichkeiten vom Antipater, den Antipater betreffend. VI. 12, 17. κατά τὸν τόπον, κατ' ὃν, da, wo. VII, 12. an. IX, 8. τὰ κατ' αὐτόν, das, was ihm gehört. IX, 17. κατ' ἐν, einzeln, stückweise. VI. 7, 2. κατ' ἐν ἑκάστον,

- στον, stückweise, eins nach dem andern. IX, 70. mit. κατὰ τινος ἐστιᾶν, was mit tractiren. X, 21. κατὰ τὰ τάχος, s. Τάχος. κατ' ὀλίγον, s. Ὀλίγον. οὐ κατὰ ταῦτά τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφίγμαι, ich komme nicht in der Absicht, in welcher diese vielen kommen. X, 187. κατ' ἑκάστον, nach der Reihe. XI. 1, 2. κατ' ἑξακοσίους, für 600. κατὰ μνᾶν, auf jeden eine Mine gerechnet, oder Misen:weise. XI. 7, 4. κατ' αὐτό, auf demselben. XII. 6, 7.
- Καταβαίνω, εἰν, herabsteigen. IV. 2, 1. herabkommen. V. 1, 11.
- Καταβάλλω, εἰν, ablegen. X, 97.
- Καταβαπτίζω, εἰν, untertauchen; im pass. im Wasser untergehn, versinken. IV. 13, 2.
- Καταβιβρώσκω, εἰν, aufessen, verzehren. IV. 24, 2. V. 2, 1.
- Καταβρέχω, εἰν, beneßen. XII. 5, 6.
- Καταγελάω, ᾶν, Genit. worüber lachen. X, 48. καταγελαῶσθαι, ausgelacht werden. I, 86.
- Καταγινώσκω, εἰν, Genit. verdammen. X, 81. θάνατός μου κατέγνωσται, ich bin zum Tode verdammt. VI. 19, 7.
- Κατάγνυμι, zerbrechen, s. Κατάγω.
- Καταγοητεύω, εἰν, mit Blendwerken betriegen. X, 108.
- Καταγράφω, εἰν, hinschreiben. VI. 14, 8.
- Καταγυμνάζω, εἰν, worin üben. X, 100.
- Κατάγω, εἰν, herabführen. V. 14, 3. hinziehen. XIII. 2, 58. κατ' ἀγεσθαι, herabgeführt werden. ibid. 5. it. zerbrechen. VI. 11, 10. X. 33, 150.
- Καταγώγιον, ου, τό, ein Aufenthalt. XII. 8, 8.
- Καταδακρύω, εἰν, weinen. IX, 90.
- Καταδάρδω, εἰν, einschlafen. XIII. 2, 39.
- Καταδικάζω, εἰν, verurtheilen. X, 152.
- Καταδιώκω, εἰν, verfolgen. IV. 23, 1.
- Καταδύνω, εἰν, untertauchen. IV. 22, 2. heruntergehn. V. 5, 3.
- Καταδύομαι, εσθαι, sich verbergen. IX, 36.
- Καταδύω, εἰν, versenken. IX, 40. X, 8.
- Καταζεύγνυμι, ὕναι, das Lager aufschlagen, sich lagern. VI. 14, 3.
- Καταθάρρέω, εἰν, τινός, Fühn gegen jemand werden. IV. 3, 3.

Καταθνήσκω, εἶν, sterben.
XIV. 1, 31.

Καταθραύω, εἶν, zerbrechen.
VI. 7, 1.

Καταθύω, εἶν, opfern,
aufopfern. VIII, 40.

Καταισχύνω, εἶν, verschimpfen,
verlegen. XI. 9, 2.

Κατακαίομαι, εσθαι, verbrennen,
verbrannt werden. V. 12, 10.

Κατακαλύπτω, εἶν, verdecken.
IX, 78.

Κατακεντέω, εἶν, mit Wurfspießen
fällen, oder durchstechen. V. 1, 8.

Κατάκλειστος, ου, ὁ, ἡ, verschlossen.
X, 51.

Κατακλείω, εἶν, verschließen.
IX, 76. X, 43.

Κατακλίνω, εἶν, zu Bette bringen.
IX, 78.

Κατακόπτω, εἶν, niedermachen,
übern Haufen werfen. X, 158.

Κατακρίνω, εἶν, verdammen,
verurtheilen. VI. 11, 20.

Καταλαμβάνω, εἶν, einnehmen.
X, 84.

Καταλάμπω, εἶν, erleuchten.
VII, 55.

Καταλέγω, εἶν, herrechnen.
τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες,
sie rechneten ihre Abstammung von
Aeneas her. VIII, 10.

Καταλείπω, εἶν, verlassen.

IV. 7, 1. 24, 3. X, 99.
it. übrig lassen. X, 178.

im pass. übrig seyn. IV. 27, 2.
da lassen, zurücklassen. V. 5, 2. X, 51.

hinterlassen. VI. 17, 1.

Κατάλογος, ου, ὁ, ein Verzeichniß,
Rolle. X, 159.

Κατάλυσις, εως, ἡ, die Aufhebung,
Verkehrung. X, 124.

Καταλύω, auflösen, zu Grunde richten.
καταλύειν τὸν βίον, das Leben
endigen, sterben. IV. 9, 1.

Καταμανθάνω, εἶν, ersehen,
erkennen, erfahren. IX, 37.

Καταμάσσω, εἶν, abweisen.
V. 18, 2.

Καταμερίζω, εἶν, zertheilen.
X, 39.

Καταμύω, s. Καμμύω.

Καταναλίσκω, εἶν, verwenden.
V. 3, 2.

Κατανοέω, εἶν, bemerken,
gewahr werden. VII, 56.

Καταπαλαίω, εἶν, im Ringen
überwinden. VI. 19, 1.

Καταπατέω, εἶν, zertreten.
IV. 15, 2.

Καταπέμπω, εἶν, abschicken.
X, 70.

Καταπίνω, εἶν, verschlingen.
X, 65.

Καταπίπτω, herunter fallen.
IV. 22, 1.

Κα-

Καταποντίζω, εἰν, im Wasser versenken, im pass. unter sinken. IV. 13, 2.

Καταπύγων, ονος, liederlich. X, 65.

Καταράσσομαι, ᾄσθαι, Dat. verfluchen. XI. 3, 4.

Κατάρατος, η, ου, verwünscht. X. 27, 108.

Καταρρέω, εἰν, herabfließen, herabfahren. XIV. 1, 55.

Κατασβέννυμι, ὕναι, auslöschen. X, 130.

Κατασεῖω, εἰν, schütteln. XIII. 2, 43.

Κατασημαίνομαι, εσθαι, versiegeln. X, 63.

Κατασήπω, εἰν, verfaulen lassen. X, 51.

Κατασκάπτω, εἰν, umgraben, umhacken. IV. 9, 3.

Κατασκευάζω, εἰν, verfertigen, machen. V. 10, 1. 2. ausrüsten. IX, 57.

Κατάσκοπος, ου, ὅ, ein Bundschafter. VI. 11, 14. IX, 31.

Κατασοφίζομαι, εσθαι, betrügen, hintergehen. hauptsächlich durch Trugschlüsse. IV. 16, 4.

Κατασπεύδω, sich beeifern, bestreben. II. 79.

Καταστάζω, εἰν, heruntertröpfeln. IX, 18.

Καταπτενάζειν, seufzen. XIII. 3, 32.

Καταστέφω, εἰν, befränzen. XII. 5, 8.

Καταστρατοπεδεύω, ein Lager aufschlagen, sich lagern. VI. 11, 13.

Καταστρέφω, zu Ende bringen, zubringen. VII, 39.

Κατάστρομα, τός, τό, das Verdeck, auf den Schiffen. XI. 6, 3.

Κατασφάττω, εἰν, schlachten. VIII, 32.

Κατατάσσω, εἰν, bestellen, wozu berufen. κατατάσσειν εἰς τοὺς δικαστάς, zu einem Richter machen. VI. 11, 19.

Κατατίθημι, ἐναι, hinlegen. XIV. 1, 72.

Κατατρέχω, εἰν, herabkommen, herabstürzen. V. 1, 12.

Καταφάγω, εἰν, aufessen, verzehren. IV. 10, 1.

Καταφέρω, εἰν, heruntersbringen, mit sich herunternehmen. V. 5, 2. τὸ καταφερόμενον, das Herabfließende. V. 18, 2. im pass. fallen. VIII, 5. καταφέρειν δίκελλαν, mit einer Hacke arbeiten. X, 22. βαθείας καταφέρων, tief herein hacken. X, 116. κατοίσω σοι καὶ τρίτην, ich will dir noch den dritten versehen. X, 170.

Καταφεύγω, εἰν, hinfliehen, Zuflucht wohin nehmen. V. 17, 3.

Κατα-

Καταφθείρω, εἶν, verderben. X, 99.

Καταφιλέω, εἶν, Füßen. IX, 76.

Καταφλέγω, εἶν, verbrennen. X, 34.

Καταφρονέω, εἶν, verachten. X, 100.

Καταχωννύω, εἶν, vers graben, mit Erde bes chütten. V. 6, 3.

Κατείδω, εἶν, von oben herabsehn, erblicken. IV. 26, 1.

Κάτειμι, ἰέναι, herabstürzen, oder fallen. IV. 30, 4. herabgehn. V. 1, 4.

Κατεπαγγέλλομαι, εἶν, versprechen. IV. 6, 3.

Κατεπείγω, εἶν, dringen. τὰ κατεπείγοντα, dringende Bedürfnisse. X, 148.

Κατέρχομαι, εἶν, herabsteigen. IV. 22, 1. hinkommen. VIII, 24.

Κατεσθίω, εἶν, auffressen, verzehren. VI. 32, 3.

Κατέχω, εἶν, mit der Hand fassen, anpacken. IV. 30, 3. inne haben. X, 80. κατέχειν πόλεις φρουραῖς, Besatzungen in die Städte legen. VI. 11, 3. ἀγκάλας κατέχειν, mit den Armen umschlungen haben. XII. 20, 18.

Κατηγορέω, εἶν, Gen. verflagen. VI. 12, 13. IX, 33. it. auf jemand als einen Uebelthäter schmä

len. IV. 17, 6. X, 174. im pass. angeklagt, beschuldigt werden. X, 106.

Κάτθανε, s. Καταδνήσκω.

Κάτθεο, s. Κατατίθημι.

Κατοικτεῖρω, εἶν, Accus. bedauern, Mitleid haben. IX, 95.

Κατοίκτισις, εἶν, ἡ, das Mitleid, Barmherzigkeit. IX, 52.

Κατολοφύρομαι, εἶν, beweinen, beklagen. IX. 99.

Κατορδύω, οἶν, glücklich ausführen. πολλά κατορδύουσιν, viele herrliche Thaten verrichten, thun. VI. 12, 1.

Κατόρδωμα, αἶος, τό, eine glückliche That, Unternehmung, glücklicher Erfolg. VI. 11, 2.

Κατερύττω, εἶν, vergraben. IV. 9, 3.

Κάτω, unten. τὰ κάτω, nach unten. IX, 63. XI. 8, 3. s. Κύπτω.

Κάτωθεν, von unten. III, 10. τὸ κάτωθεν μέρος λείπει, es fehlt unten. ibid.

Κατωτέρω, der comp. von κάτω, tiefer. IV. 22, 2.

Καῦμα, τος, τό, pr. der Brand, met. die Hitze der Liebe. XIII. 3, 29.

Καυματίζομαι, εἶν, Hitze haben. XI. 2, 4.

Καυ-

- Καυσία, ας, ἡ, ein macedonischer Sonnenhut, oder Helm. VIII, 27.
- Καυχᾶσθαι, ἄσθαι, sich rühmen, auf etwas stolz seyn. I, 32.
- Καφείσιος, ου, ὁ, Caphisius, der Name eines Flötenspielers. VI, 17, 2.
- Κεῖμαι, σθαι, liegen, gesetzt, gestellt, oder gesetzt seyn. κεῖμενος, hingestellt. VII, 12.
- Κειμήλια, ων, τὰ, Geräth, Geschirr, Kleinodien. VIII, 1. XIII, 2, 55.
- Κεῖνος, η, ου, für Ἐκεῖνος.
- Κεῖρω, εἰν, verzehren, zernagen. X, 24. eigentlich scheeren, abschneiden. VI, 10, 3. XIV, 1, 81.
- Κεῖς, für Καὶ εἰς.
- Κέκροψ, πορ, Cecrops, der erste König von Athen. X, 68.
- Κελεύω, εἰν, befehlen. V, 18, 4. VI, 3. heißen. VII, 54. verlangen. VI, 11, 4. XI, 3, 3.
- Κέλῃς, τορ, sc. ἵππος, ein Pferd, das allein einen trägt, ein Reitpferd. V, 1, 7. ἵππους κέλῃτας διδάξαι, die Pferde besritten machen. V, 1, 6.
- Κέλυφος, ουρ, τὸ, die äußerste Rinde, Schale. IV, 16, 2.
- Κενός, ἡ, ὄν, leer. II, 71. 101.
- Κένταυροι, οἱ, die Centauren, erdichtete Ungeheuer, die einen Menschenkopf auf einem Pferdeleibe hatten. V, 1.
- Κεντέω, εἰν, stechen. XIII, 1, 1.
- Κέντρον, ου, τὸ, der Stachel. XII, 21, 13.
- Κεραμεύς, ἑως, ὁ, ein Töpfer. VI, 8, 1.
- Κεράμεος, α, ου, irden, aus Thon gemacht. ibid.
- Κεράννυμι, ὕναι, mischen, Wein durch Untermischung des Wassers zum Trinken zubereiten. XI, 2, 2.
- Κέρας, ατορ, τὸ, das Horn. IV, 2, 2. 19, 1.
- Κεραυνός, οὔ, ὁ, der Blitz mit dem Donner verbunden, der Donnerkeil, Wetterstrahl. X, 2, ἀστραπή, ist der bloße Blitz ohne Donner.
- Κέρβερος, ου, ὁ, Cerberus, der dreyköpfige Höllenhund. V, 16.
- Κερδαίνω, εἰν, gewinnen. X, 18. selbst behalten, in seinen eigenen Beutel stecken. VI, 12, 13.
- Κέρδος, ουρ, τὸ, der Gewinnst. I, 78. IV, 18, 2.
- Κερδῶος, ου, gewinnbringend. X, 118.

Κέρκος, ου, ἡ, der Schwanz
eines Thieres. IV. 30, 3.
Κεστός, οὔ, ὁ, der Gürtel
der Venus. XIV. 1, 60.
Κεφάλαιον, ου, τὸ, die Sum-
me. κεφ. ποιῆσαι, die
Summe ziehn. XI. 8, 5.
Κεφαλή, ἡς, ἡ, der Kopf.
III, 21. das Haupthaar.
VI. 11, 19.
Κεχηνός, οὗς, τὸ, die Spalte,
Öffnung. s. Χαίνω.
X. 1, 55.
Κήγών, Dor. s. Κάγω.
Κηλὶς, ἰδος, ἡ, ein Fleck.
XI. 4, 5.
Κήμη, Dor. s. Κάμη.
Κῆν, Jon. s. Κάν.
Κῆπος, ου, ὁ, ein Garten.
XI. 5, 3.
Κηπωρὸς, οὔ, ὁ, ein Gärt-
ner, Gartenhüter. IV,
22.
*Κηριοκλέπτης, ου, ὁ, der
Königscheiben = Dieb.
XIII, 1. fehlt im Steph.
Κηρίον, ου, τὸ, eine Königs-
scheibe. XIII. 1, 2.
Κήρυξ, κος, ο, ein Herold,
Friedens = Unterhändler.
X, 126.
Κηρύσσω, und ττω, εἰν,
ausrufen, bekannt ma-
chen lassen. V. 1, 5. ei-
nen Ausrufer agiren.
XI. 1, 3.
Κιβώτιον, ου, τὸ, ein Fleis-
ner Kahn. X, 8.
Κιθαρίζω, εἰν, die Cyther
spielen. V. 14, 1.

Κινδυνεύω, εἰν, Gefahr lei-
den. I, 34. IV. 26, 3.
κινδυνεύειν περὶ τῶν ὅ-
λων, alles aufs Spiel
setzen, eine Hauptschlacht
wagen. VI. 12, 13.
Κίνδυνος, ου, ὁ, die Gefahr,
IV. 8, 3. κίνδυνον φέρει,
es bringt Gefahr, d. i.
es ist gefährlich. II, 58.
Κινέω, εἰν, bewegen, in
Bewegung setzen. VIII,
38. schütteln. XIV. 2.
II.
Κίνημα, τος, τὸ, die Be-
wegung, das Tappeln.
XIII. 2, 47.
Κίνυρας, ου, poët. αο, Ci-
nyras, König in Cypern,
der Vater des Adonis.
XIV. 1, 91.
Κινύρομαι, εσθαι, girren.
flagen. XIV. 1, 42.
Κισσοστεφής, mit Epheu be-
kränzt. XII. 12, 5.
Κιχείω, εἰν, antreffen, fin-
den. XIV. 1, 43.
Κλαδίσκος, ου, ὁ, ein fleis-
ner Zweig, Reis. XII.
8, 4.
Κλάδος, ου, ὁ, ein Zweig.
XIV. 2, 3.
Κλαίω, εἰν, weinen, be-
weinen. XIV. 1, 39.
Κλεῖς, εἰδός, ἡ, ein Schlüs-
sel. X, 43. das Schlüs-
selbein, jugulus, der
Knochen, der den Hals
mit der Schulter verbind-
et, VI. 11, 10.

- Κλεόδαμος, Kleodamus, der Name eines Schäfers. XIV, 3.
- Κλέπτης, ου, ό, ein Dieb. IV, 25. 32, 2.
- Κλέπτω, ειν, stehlen. IV. 17, 1. 2. 5. 6.
- Κλέων, ωνος, Kleon, ein Atheniensischer Feldherr von sehr schlechtem Character. X, 88.
- Κλίνη, ης, ή, das Bette. II, 93.
- Κλιντήρ, ήρος, ό, ein Kuchebette. XIV. 1, 74.
- Κλίνω, ειν, liegen. IV. 2, 2. κεκλιμένοι, gelehnt. XIII. 2, 8.
- Κλονέω, ειν, schütteln. XII. 14, 11.
- Κλοπή, ης, ή, der Diebstahl. XI. 1, 3.
- Κλυστήρ, ήρος, ό, ein Klystier. IV. 14, 1.
- Κλών, ωνος, ό, ein kleiner zarter Zweig, das Ende eines Zweigs. V. 14, 4. XII, 18, 12.
- Κναμός, ου, ό, Dor. ein Hügel, Gebirge, Gebüsch. XIV. 1, 36.
- Κνίζω, ειν, stechen, beißen, afficiren, empfindlich seyn. VIII, 46.
- Κνίσσα, ης, ή, der Duft, Bratengeruch. X, 27.
- Κνώδαλον, ου, τό, ein Thier. XIII. 2, 48.
- Κνώσιος ανήρ, ein Knosier, ein Herr aus der Stadt Knosus in Kreta. V. 7, 3.
- Κνώσσω, ειν, schlafen. XIII. 2, 65.
- Κογχύλη, ης, die Purpurschnecke. V, 18.
- Κόδρος, ου, Kodrus, der letzte König von Athen. X, 68.
- Κοῖλος, η, ου, hohl. XII. 6, 5.
- Κοιμóομαι, ᾑσθαι, schlafen. III, 7. VI. 11, 24. IX, 60. sich schlafen legen. XII. 3, 33. liegen. XII. 21, 2.
- Κοινῇ, Adv. gemeinschaftlich. IX, 71.
- Κοινός, ή, όν, gemeinschaftlich. IV. 4, 2. allgemein, was mehrere angeht. X, 14. gesellig, gesellschaftlich, leutselig. I, 10.
- Κοινωνικός, ή, όν, wer gerne mittheilt. X, 187.
- Κόκκος, ου, ό, ein Korn. IV. 18, 1.
- Κολάζω, ειν, bestrafen. I, 97. IV. 17, 8. 21. 5. VI. 11, 5. IX, 21.
- Κολακεία, ας, ή, die Schmeicheley. II, 69.
- Κολακεύομαι, εσθαι, αε, schmeichelt werden. II, 34.
- Κολακεύω, ειν, schmeicheln. VII, 32.
- Κόλαξ, ακος, ό, ein Schmeichler. II. 96.
- Κόλπος, ου, ό, der Schooss. III, 11. wo es den untern

- tern Theil des Kleides oder Mantels anzeigt.
- Κολυμβάω, ἄν, schwimmen. III, 1.
- Κολυττεύς, ἄν, ein Athenienser aus dem Kolytischen District. X, 21.
- Κόμη, ἡς, ἡ, das Haar. κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπέτίθετο ἑαυτάς, er setzte eine Perüque von gelben Haaren auf. VIII, 18.
- Κομίζομαι, ich empfangе, erhalte. III, 22. X, 9.
- Κομίζω, εἰν, bringen IV. 28, 2. VIII, 11. IX. 93. X, 140. tragen. XII. 3, 16. ἑνὸς χρυσοῦ κομίζων, ein Esel mit einem Sack voll Gold. VI. 11, 14. it. heraustragen (einen Todten). VIII, 32. anstatt des medii, davon tragen, erbeuten. XI. 7, 2.
- Κόνδυλος, οὐ, ὁ, ein Faustschlag, Puff. VI. 19, 3. X, 197.
- Κονίω, εἰν, bestäuben. κεκονιμένος, bestäubt. X, 134.
- Κοπῖς, ἴδος, ἡ, ein Fleiner Eßel. IX, 86.
- Κόπος, οὐ, ὁ, die Arbeit. II, 77.
- Κόπτω, εἰν, stoßen, schlagen, Flopfen. IV. 5, 3. wird es von Hähnen gebraucht, und heißt also beißen, oder hacken. *abbrechen, unterbrechen. XIII, 2, 28.
- Κόραξ, ἄκος, ὁ, ein Rabe. III, 14.
- Κόρδαξ, ἄκος, ὁ, Kordax, der Name eines lüderlichen Tanzes. XI. 1, 2.
- Κόρη, ἡς, ἡ, ein Mädchen. V. 7, 2.
- Κορίνθιος, οὐ, ein Korinthischer. V. 12, 4.
- Κόρος, οὐ, ὁ, die Sättigung, das Sattseyn. εἰς κόρον δειπνήσω, ὥστε κ. τ. λ. ich will mich so satt essen, daß ich ic. IV. 30, 2. μεθύσθεις ὑπὲρ κόρον, ich bin so übermäßig betrunken geworden. IV. 30, 5.
- Κορύβαντες, ὧν, οἱ, die Korybanten, Priester der Cybele, und Erzieher des Jupiter in Krete. X, 118.
- Κορυβαντιάω, ἄν, rasen. X, 78.
- Κορυδαλός, οὐ, ὁ, eine Lersche. IV, 18.
- Κορώνη, ἡς, ἡ, eine Krähe. XII. 3, 37.
- Κοσκινηδόν, wie ein Sieb (scil. geschüttelt wird). X, 7.
- Κοσμέω, εἰν, zieren, schmücken. II, 88. VII, 30. IX, 83. verherrlichen. II, 41.
- Κόσμημα, τος, τό, der Schmuck. IX, 85.
- Κόσμιος, α, ον, sonst: geziert, geschmückt; aber II,

- II, 7. anständig, artig, billig. I, 39. κόσμιος τὸ βάδισμα, anständig im Gange. X, 174.
- Κοσμιότης, ητος, ἡ, die Anständigkeit. X, 181.
- Κόσμος, ου, ὁ, die Welt. II, 36. it. der Schmuck. Ps. IX, 65.
- Κουδέπω, und noch nicht, für καὶ οὐδέπω. XIII. 2, 24.
- Κουρά, ᾶς, ἡ, die Schur. (bey den Haaren.) εἰς κουράν Γερμανῶν ἡσκημένη, nach der Schur oder Mode der Deutschen frisirt. VIII, 18.
- Κουρεὺς, ἑως, ὁ, ein Barbier. VI. 10, 3.
- Κούρη, ἡ, ἡ κόρη.
- Κοῦφος, η, ου, leicht. (lenis) τὰς γνώμας κουφότητας. VIII, 38. ἡ Γνώμη.
- Κόφινος, ου, ὁ, ein Korb. X, 54.
- Κοχλιώδης, εος, ὁ, ἡ, neut. es, schneckenförmig, schneckenartig. μικρὸν εἶδος θαλάσσιον κοχλιῶδες, die kleine Art Wasser-schnecken. V. 18, 2.
- Κραδαίνω, εἰν, schwingen. XII. 14, 14.
- Κράζω, εἰν, schreyen. IV. 30, 4.
- Κράνιον, ου, τὸ, der Hirnschädel. X, 150.
- Κράνος, ους, τὸ, ein Helm. VI. 14, 2. IX, 57.
- Κρατερός, ᾶ, ὁ, hart, stark. X, 98. it. der Name eines Generals des Alexanders VI. 22, 29.
- Κρατέω, εἰν, in seiner Gewalt haben. I, 29. besiegen, beherrschen, mit dem Genit. und Accus. II, 61. XII. 3, 10. bezwingen, sich unterwürfig machen. VI. 12, 3. herrschen, die Oberhand haben. I, 3. IX, 46. im pass. beherrscht werden. IX, 17. gefangen werden. IX, 27. überwunden werden. VI. 16, 1.
- Κράτης, ητος, ὁ, Krates, ein Macedonier und Freund des Harpalus. VI. 11, 22.
- Κράτιστος, η, ου, der Beste. VI. 12, 29. IX, 1.
- Κράτος, ους, τὸ, Stärke, Gewalt. λαβεῖν πόλιν (κατὰ) κράτος, mit Sturm, mit dem Degen in der Faust erobern. VI. 8, 3.
- Κρέας, τος, τὸ, das Fleisch. V. 3, 1.
- Κρείσσω und Κρείττω, der comp. von ἀγαθός, besser. II, 12. vornehmer, mächtiger. I, 83. it. stärker, unüberwunden. ἐπὶ τῷ κρείττονι τοῦ ἔρωτος φάσκοντι εἶναι, über den, der da sagte, daß er sich nicht wolle von der

der Liebe überwinden lassen. IX, 35. XIV. 1, 55.

Κρημνός, οὖ, ε, ein Abschuß, steile Anhöhe. V. 12, 7.

Κρηπίς, ἰδος, ἡ, ein Schuh, dergleichen auch die macedonischen Soldaten trugen. VIII, 27.

Κρης, τός, ὁ, ein Kretenser. X, 19.

Κρήτη, ης, Kreta, eine Insel und Königreich im Mittelländischen Meer. V. 7, 1.

Κριθή, ἥς, ἡ, die Gerste. IV. 11, 2.

Κρίνομαι, εσθαι, ich werde gerichtet, mein Proceß wird vorgenommen, meine Sache wird untersucht. VI. 11, 28.

Κρίνω, richten, entscheiden. I, 24. κρίνειν τι τῶν μὴ δίκαιων, einen ungerechten Ausspruch thun. VI, 2. κρίνειν τινὶ δίκην, eines Sache untersuchen, Gericht über einen halten. VI. 1, 20. urtheilen. ἃ κρίνεις εἶναι καλὰ, was du für gut hältst. II, 62. κρίνεσθαι, in Untersuchung gezogen, verurtheilt werden. VIII. 12. τὸ κρίνόμενον, die Streitsache. VIII, 16. κρίνειν ἐνύπνια, Träume auslegen. XIII. 2,

29. beurtheilen. XIV. 3, 9.

Κρίσις, εως, die Entscheidung, das Urtheil. VI. 11, 20. VIII, 12. ἢ ἐκκαλέω. τὴν κρίσιν λύειν, ein Urtheil aufheben, zurücknehmen. VI. 11, 21. κρίσις θανατική, das peinliche Gericht, Halsgericht. VI. 19, 5.

Κριτής, οὖ, ὁ, ein Richter, Beurtheiler. II, 62. VI. 11, 11.

Κροῖσος, ου, Krösus, ein König der Lydier, seines Reichthums wegen berühmt. X, 68. 120. τὰ Κροίσου, die Macht und Schätze des Krösus. XII. 12, 3.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturn, ein Gott der Heiden, der Vater des Jupiter und Sohn des Cölus. VII, 1.

Κρόταφος, ου, ὁ, die Schläfe. κροτάφοισιν ἀερόζειν, um die Schläfe winden. XII. 2, 4.

Κροτέω, εἶν, klatschen. XI. 4, 7.

Κροῦμα, ατος, τὸ, das Schlagen oder Berühren der Saiten eines musikalischen Instruments, das Spielen. VI. 11, 26.

Κρυμός, οὖ, ὁ, der Frost, das Frieren. XIV. 3, 14.

Κρύος, ους, τὸ, die Kälte, der Frost. XIV. 3, 16.

Κρύ-

- Κρύπτω, εἶν, verbergen. I, 98. VI. 19, 5. IX, 34.
 εἶσθαι, sich verbergen. III, 9. im pass. verborgen seyn. IV. 9, 2. 21, 1.
 Κτάομαι, κτήσθαι, besitzen. I, 20. II, 52. IV. 2, 4. erwerben, sich verschaffen. I, 77. bekommen. I, 83.
 κτήσθαι τινι, für einen erwerben. VI. 112, 1.
 κέκτημαι, praet. ich besitze. VI. 12, 22.
 Κτείνω, εἶν, tödten. V. 11, 2. VI. 14, 8.
 Κτήμα, τος, τὸ, das Besizthum, Eigenthum. X, 92.
 Κτίζω, εἶν, erbauen. VIII, 36. s. Ἐπὶ.
 *Κυανοστόλος, ου, ὁ, ἡ, schwarzgrau gekleidet, im Trauerkleide. XIV. 1, 4. fehlt im Steph.
 Κυβερνήτης, ου, ὁ, ein Steuermann. II. 86, 91. IV. 13, 2.
 Κυβεύω, εἶν, Würfel spielen. VI. 12, 30. XI. 1, 3.
 Κυθήρεια, ας, ἡ, s. Κυθήρη.
 Κυθήρη, ης, ἡ, Cythere, Venus. XII. 2, 9.
 Κύκλος, ου, ὁ, ein Cirkul, Kreis. VII, 49. κύκλω, rund herum. ibid.
 Κυκλόω, οὔ, umringen, umzingeln. VIII, 52.
 Κύκλωψ, ωπος, ὁ, ein Cyclope. VI. 12, 34. X, 57.
 Κύκνος, ου, ὁ, ein Schwan. X. 144.
 Κύλιξ, ικος, ἡ, der Becher. X, 175.
 Κύμα, τος, τὸ, die Welle. XII. 16, 6.
 Κυματώδης, ους, ὁ, ἡ, von den Wellen bespült. X, 192.
 Κυνηγέσιον, ου, τὸ, die Jagd. VI. 18, 1.
 Κυνηγετέω, εἶν, jagen, die Jagd treiben. V. 2, 6.
 Κυνηγός, οὔ, ὁ, ἡ, ein Jäger. IV. 20, 1. 21, 1.
 Κυνηδόν, hündisch, wie ein Hund. X, 177.
 Κυνικός, οὔ, ὁ, ein Cyniker, Philosoph von der cynischen Secte, deren Stifter Antisthenes war. VI. 14, 7. οὐ κυνικόν τὸ λῆμμα, das Geschenk ist für einen Cyniker zu groß. VI. 14, 7.
 Κυνόδηκτος, ὁ, ἡ, ein vom Hunde gebissener. IV. 12.
 Κύπελλον, ου, τὸ, ein Becher. XII. 12, 8.
 Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypria, Venus. XII. 20, 19.
 Κύπτω, εἶν, bücken. κάτω κεκυφώς, niedergebückt, vor sich niedersehend. XI. 8, 3.
 Κυριεύω, εἶν, Gen. herrschen, beherrschen. V. 8, 1.
 Κύριος,

Κύριος, α, ου, eigenthümlich. Subst. ein Herr. VI. 8, 1. 3.

Κῦρος, ου, Cyrus, der erste König der Perser. IX, 1.

Κυρτόν, Adj. adverbial. in Bogen, gekrümmt. XV. 2, 5.

Κύρτος, ου, τὸ, eine Bunge, eine Art Fischerneze mit Bügeln. XIII. 2, 11.

Κύτος, ους, ὁ, die Tiefe, oder der Bauch eines Gefäßes. X, 55.

Κύω, ειν, empfangen, hecken. XII. 15, 16. XIV. 3, 17.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, ein Hund. II, 75. IV. 12, 1. 3. VI. 19, 2.

Κῶας, ατος, τὸ, ein Schafsfell. XIII. 2, 12.

Κωκύω, ειν, weinen, wehklagen. ὁξὺ κωκύειν, mit heller Stimme weinen. XIV. 1, 23.

Κωλύω, ειν, steuern, abhalten, hindern. II, 2. IX, 17. κωλύειν τοὺς μέλλοντας (ἀμαρτάνειν), diejenigen abhalten, die sich vergehen wollen. I, 97. οὐκ ἐκώλυσε, er wehrte es ihm nicht. VI. 12, 17. aufhalten. XI. 5, 1.

Κώμη, ης, ἡ, ein Flecken. V. 1, 6. it. ein District, Canton. V. 15, 2.

Κωμικός, ἡ, ὄν, was in der Komödie ist. κωμικός χορός, das komische Ballet. XI. 1, 2.

Κῶμος, ου, ὁ, ein Liebeslied. XIV. 1, 97.

Κωμωδοποιός, οὔ, ὁ, ein Komödienschreiber, Lustspiel-dichter. VI. 16, 1.

Κώρη, ης, ἡ, ein Mädchen. it. Proserpina. XIV. 1, 96.

Κῶρος, ου, ὁ, ein Knabe. XIV. 2, 1.

Κωφός, ἡ, ὄν, taub. VII, 20.

Λαβή, ης, ἡ, das An-fassen, Anpacken. βελτίων οὐκ ἔστι λαβὴ τοῦ πωγῶνος, man kann einen nirgends besser anpacken, als beym Barte. VI. 12, 10. λαβὴν (scil. κατὰ) λαμβάνεσθαι, derb, tüchtig angepackt werden. VI. 19, 1.

Λαβύρινθος, ου, ὁ, ein Labyrinth. ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι, Labyrinth, d. i. Reusen, von Ruthen. XIII. 2, 11.

Λάγος, ου, ὁ, Lagus, ein Macedonier, ein Vater des Ptolemäus, ersten Königs dieses Namens in Aegypten. VI, 13.

Λαγχάνω, ειν, durchs Loos erhalten. ἔλαχεν ἡπερ ὑφίστατο, s. ἡ. IX. Z 59.

59. ἐπειδὴ ἔλαχε, da ihn das Loos traf. X, 153.
- Λαγῶς, οὖ, ὅ, ein Haase. XII. 1, 3.
- Λαθραίως, heimlich. X, 48.
- Λάθρη, jonice für λαθρα. heimlich. II, 1, III, 11. mit einem Genit. ohne Vorwissen. IX, 64.
- Λακεδαιμόνιος, ου, ein Lacedämonier. X, 171.
- Λακκαῖος, α, ου, was aus Brunnen oder Cisternen kömmt. λακκαῖον ὕδωρ, Brunnenwasser. XI. 5, 3.
- Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, das Lacedämonische Gebiet, eine Landschaft im Peloponnes, V. 16, 4.
- Λακωνικός, ἡ, ὄν, Lakonisch, Lacedämonisch. VIII, 28.
- Λαλέω, εἶν, sprechen, reden. I. 58, 71. Dat. mit jemand sprechen. XI. 5, 1. τὸ ταχὺ λαλεῖν, das geschwinde, unbedachtsame Reden. I, 89.
- Λάλημα, τος, τὸ, die Sprache, Worte. XV. 1, 8.
- Λαλίστερος, α, ου, schwächster. XII. 3, 36. s. Τίθημι.
- Λάλος, ου, schwachhaft, prahschigt. X, 20.
- Λαμβάνομαι, εσθαι, gefangen werden. IV. 4, 1. ληφθεὶς ἔρωτί τινος, in jemand verliebt. IX, 32.
- Λαμβάνω, εἶν, empfangen. I, 16. II, 20. nehmen. IV. 12, 2. VI, 3. 8, 4. annehmen. II, 89. X, 99. ergreifen. IV. 17, 3. bekommen, erhalten. V. 1, 8. 9. IX, 46. einnehmen, erobern, wegnehmen. VI. 11, 14. einholen, ertappen. V. 17, 2. αἰχμαλώτον λαβεῖν, zum Gefangenen machen. VI. 6, 3. πείραν λαμβάνειν, eine Prüfung anstellen. II, 73. διάπειραν λαμβάνειν, einen Versuch machen. IX. 2, 4. ὅσα εἵληφε, wie viel er davongetragen. XI. 7, 1. ἀπέστειλα πρὸς σε ληψόμενος, ich habe zu dir geschickt, in der gewissen Erwartung, daß du es schicken werdest. XI. 8, 6. ἔλαβον, ich nahm. VI. 12, 10.
- Λαμπάς, ἄδος, ἡ, die Saßfel. XIV. 1, 87.
- Λαμπρῶς, glänzend, prächtig. X, 21.
- Λάμπω, εἶν, leuchten. XII. 18, 7. τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα, überall leuchten die Früchte der Bemühung des Landmanns hervor. XII. 18, 9.
- Λανθάνω, εἶν, verborgen seyn oder bleiben. II, 56. IV. 21, 2. verbergen. IX, 67. ἐλελήθεις με

χωλός ὢν, ich wußte nicht, daß du lahm warst; eigentlicher: du warst mir als lahm nicht bekannt. X, 58. ἄχρις ἂν λάθω τινὶ ἐμπεσών, bis ich ohne mein Wissen auf jemand gerathe. X, 71. λαθών, heimlich. X, 83. μή λαθόμην; irre ich? XIII. 2, 25.

Λαός, οὗ, ὁ, das Volk. III, 20.

Λαπίται, οἱ, die Lapithen, ein Volk in Thessalien um Larissa. V. 1, 9. 6, 3.

Λάρισσα, ἡ, Larissa, eine Stadt in Thessalien, die Residenz des Ixions. V. 1, 9.

Λάρος, ου, ὁ, ein Dummer, X, 41.

Λασθένης, ὁ, Lasthenes, ein Olynthier, der dem Philipp sein Vaterland verrieth. VI. 11, 15.

Λάφυρον, ου, τὸ, die Beute. V. 17, 7. VI, 12. 13.

Λάχανον, ου, τὸ, Kohl, Küchengewächs. XI. 5, 3. 6, 3.

Λάχης, Laches. n. propr. X, 199.

Λέβης, ητος, ὁ, ein Waschbecken. XIV. 1, 83.

Λέγω, εἰν, reden, sagen. II, 13. γράφων ἔλεγε, er schrieb mit folgenden Worten. III, 19. οἷα καὶ

λέγεται, so wie sie beschrieben oder davon erzählt wird. V. 4, 2. λέγουσι, man sagt. V. 5, 1. etc. λεγόμενος, der besagte, vorhin genannte, obgedachte. V. 18, 2. ἰτ. der, von welchem man sagt. VI. 12, 23. so genannt. VI. 12, 26. ῥῆμα λέγειν, ein Wort aussprechen. VI. 15, 3. ἣ λέγεται γεγενησθαι, von welcher man sagt, daß sie gewesen sey. IX, 1. vorstellen, vor Augen legen. IX, 36. erzählen. IX, 52.

Λεῖβω, εἰν, fließen, herablaufen. IX, 67.

Λειμών, ὠνος, ὁ, eine Wiese. VII, 56.

Λειμωνοειδής, ἑος, ὁ, ἡ, was wie eine Wiese aussieht. VII, 55.

Λεῖος, α, ου, glatt. X, 85.

Λείπω, εἰν, fehlen. III, 10.

Λειτουργέω, εἰν, Staatsdienste thun, die mit Kosten verknüpft sind. XI. 7, 5.

Λειτουργία, ας, ἡ, ein Staatsdienst, Hofdienst. Ein Amt, das zum Besten des Staats mit Kosten verbunden ist, für den, der es verwaltet. XI. 7, 5.

Λεῖψανον, ου, τὸ, ein Ueberbleibsel. τὰ τῆς πό-

- λεως λείψανα, die Ru-
 dera der Stadt. VIII,
 30.
 Λέκτρον, ου, τὸ, ein Bette.
 XIV. 1, 70.
 Λέμβος, ου, ὁ, ein Lahn.
 XIII. 2, 12.
 Λέπρα, ας, ἡ, ein Aus-
 schlag. XI. 4, 1.
 Λεπτὸς, ἡ, ὄν, dünn, ma-
 ger. VII, 37. leicht,
 geringe. XII. 26, 7.
 schwach. XIV. 1, 9. s.
 Ἀποψύχω.
 Λερναῖος ὄφις, die Ler-
 näische Schlange, von
 einem Sumpf, Namens
 Λέρνη, so genannt. V.
 15, 1.
 Λέρνος, ου, Lernus, ein
 König. V. 15, 2.
 Λευκόπους, οδος, ὁ, ἡ, weiß-
 füßig. XII. 14, 5.
 Λευκός, ἡ, ὄν, weiß. VI.
 19, 6. X, 61.
 Λέων, οντος, ὁ, ein Löwe.
 IV, 3. VI. 19, 1.
 Λεωνίδης, ου, ὁ, Leonides,
 der Hofmeister Alexan-
 ders. VI. 12, 3.
 Λήγω, ειν, Gen. womit
 aufhören, endigen. XIV.
 1, 97.
 *Λῆδον, ου, τὸ, Fangkraut,
 ein Kraut, das die Fi-
 scher in die Netze steckten,
 um die Fische damit zu
 fangen. XIII. 2, 10. man
 liest aber besser λίνα für
 λῆδα.
 Λήθη, ης, ἡ, Letha, der
 Fluß, aus welchem die
 in die Welt zurückkehren-
 den Seelen die Verges-
 senheit tranken. X, 176.
 Ληίζομαι, εσθαι, beunru-
 higen, verheeren. V. 12,
 4. Straßenraub treiben.
 VII, 34.
 Λημάω, ᾶν, blinzen, dun-
 kel sehen. X, 6.
 Λῆμμα, ατος, τὸ, das, was
 ich von einem erhalte;
 eine Gabe, Geschenk. VI.
 14, 7.
 Λήμνιος, α, ου, Lemnisch,
 was in der Insel Lem-
 nos ist. Vulkan hatte
 da seine Schmiede. XII.
 23, 3.
 Λῆρος, ου, ὁ, Possen, Mähr-
 chen. X, 2.
 Λίαν, adv. allzu sehr. VI.
 18, 2. s. Φιλόδηρος.
 Λιβανος, ου, ὁ, der Weih-
 rauch. VIII, 40.
 Λιβανωτός, οὔ, ὁ, idem.
 VI. 12, 20. ἐπιδράττε-
 σθαι (ἐκ) τοῦ λιβανω-
 τοῦ, eine Hand voll Weih-
 rauch nehmen. VI. 12,
 3.
 Λιβανωτοφόρος, ὁ, ἡ, Weih-
 rauch hervorbringend,
 tragend. ἡ λιβανωτο-
 φόρος γῆ, das Land, wo
 der Weihrauch wächst.
 VI. 12, 3.
 Λίβυς, υος, ὁ, ein Libyer.
 VIII, 34.
 Λιγαί-

Λιγαίνω, εἶν, besingen. XII.
 20, 3.
 Λιγυρός, ἡ, ὄν, tönend.
 VII. 22, 14.
 Λίθινος, ἴνη, ὄν, steinern,
 von Stein. V. 4, 2.
 Λιθοκόλλητος, οὐ, ὅ, ἡ, mit
 Steinen besetzt. X, 80.
 XI. 7, 2.
 Λίθος, οὐ, ὅ, ein Stein.
 III, 6. λίθοι τίμιοι, Edel-
 gesteine. VIII, 41.
 Λιμὴν, ἑνός, ὅ, ein Hafen.
 VIII, 11.
 Λίμνη, ἡς, ἡ, ein Sumpf.
 IV. 7, 1.
 Λιμός, οὗ, ὅ, der Hunger.
 III, 5. VI. 6, 1.
 Λιμώπτω, εἶν, hungern.
 IV. 24, 1.
 Λίνον, οὐ, τὸ, Bindfaden.
 X, 65.
 Λινοῦς, οὗν, leinen. IX, 63.
 Λιπαρός, α, ὄν, fett, glän-
 zend, weiß, schön. VIII,
 50.
 Λιχανός, οὗ, ὅ, der Zeiges-
 singer. X, 178.
 Λιχνεία, ας, ἡ, die Gefrä-
 ßigkeit, das Schlingen.
 X, 179.
 Λογίζομαι, εσθαι, Rech-
 nung halten. πρὸς τινα,
 mit jemand. XI. 8, 5.
 Λογισμός, οὗ, ὅ, die ver-
 nünftige Ueberlegung,
 Klugheit. II, 91. 92. die
 Rechnung. X, 45.
 Λόγος, οὐ, ὅ, ein Wort,
 Rede (Sermo). I, 76.

II, 9. λόγον εἰπεῖν, ei-
 ne Rede halten. II, 63.
 94. VI. 14, 6. Ausdruck,
 Art sich auszudrücken,
 Redensart. V. I, 13.
 VI. II, 8. die Vernunft.
 II, 57. 72. IV. 31, 4.
 ein Gespräch, Unterres-
 dung, Vortrag. λόγον
 λέγειν τινι, jemand ei-
 nen Vortrag halten, et-
 was vortragen, sich un-
 terreden. II, 58. οἱ λό-
 γοι σου, dein Diath. VI.
 14, 4. System, Lehre-
 sätze. λόγῳ καὶ ἔργῳ,
 in seinen Lehrensätzen und
 Handlungen. VII, 6.
 πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν
 ἔσται μοι ὁ λόγος, ich
 werde mich an eure Her-
 ren halten, von denen
 Genugthuung fordern.
 VI. 8, 2. ὁ λόγος μοι ἔστι
 περὶ τίνος, ich beküm-
 mere mich um etwas.
 πάννυ γοῦν σοὶ λόγος ἔστιν,
 du hast wol Ursache
 dich zu bekümmern. VI.
 II, 27. λόγον ἐμβάλλ-
 λειν, s. Ἐμβάλλω. λό-
 γον ἀποδοῦναι, s. Ἀπο-
 δίδωμι. λόγος (sc. ἔστι)
 mit dem Infin. es heißt,
 man sagt. VIII, 5. ein
 Antrag, Vorschläge. IX,
 32. s. Προσφέρω. ἄξιος
 λόγου, schätzbar, der
 Rede werth. IX, 88.
 ὡς ἀληθεῖ λόγῳ, die
 Wahr-

- Wahrheit zu sagen. X, 23. λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι, er discurretet oder docirt viel beym Becher. X, 181. die Rechnung. γράψαι εἰς λόγον, in die Rechnung eintragen. XI. 8, 5.
- Λόγχη, ης, ἡ, ein Spieß, Lanze. VI, 1.
- Λοιδορέομαι, XI. 1, 4. und Λοιδορέω, εἶν, schmähen, lästern. VI, 1. 8, 2. schelten, Berweise geben. IX, 36. XI. 1, 1. ἴ. Δύναμαι. Λοιδορεῖσθαι, pass. beschimpft werden, in Schande gerathen. VI. 11, 22.
- Λοιδορία, ας, ἡ, das Schimpfen. X, 180.
- Λοιδόρος, οὔ, ὁ, ein Lästerner, Verleumder. VI. 11, 4.
- Λοιπός, ἡ, ὄν, übrig. V. 1, 3. λοιπὸν, übrigens. V. 18, 7. XIII. 2, 61. ferner, in Zukunft. XIII. 2, 59.
- Λοπάς, ἄδος, ἡ, die Schüsselfel. X, 177.
- Λούομαι, εσθαι, sich waschen. X, 175.
- Λούω, εἶν, waschen. XIV. 1, 84.
- Λόφος, ου, ὁ, ein Federsbusch, Aigrette, Sultan. IX, 63. it. ein Hügel. IX, 83.
- Λοχαγός, οὔ, ὁ, ein Anführer, Officier. V. 17, 4.
- Λόχος, ου, ὁ, ein Bataillon. VIII, 28. sonst auch eine Corporalschaft von 8. 12. bis 16 Mann.
- Λυαῖος, ου, ὁ, Lyäus oder Bacchus. XII. 5, 3.
- Λυκεὺς, ἑως, Lynceus, ein Sohn des Alphareus, einer von den Argonauten. V, 5. X, 73.
- Λυδία, ας, ἡ, Lydien, ein Königreich in Klein-Asien. X, 31.
- Λύδος, ου, ὁ, ein Lydier. VIII, 6.
- Λυκάβας, αὐτος, ὁ, das Jahr. XIV. 1, 15.
- Λύκος, ου, ὁ, ein Wolf. VI, 23.
- Λυκωρεὺς, ἑος, Lycoreus, ein Beywort des Apoll, und vielleicht des Berges Parnas, wo der Rahn des Deukalion anlandete. X, 8. ἴ. die Note.
- Λυμαίνομαι, εσθαι, verlegen. IV. 21, 4.
- Λύομαι, εσθαι, auslösen. XII. 13, 6.
- Λυπέω, εἶν, betrüben, bekümmern, Schmerz verursachen. II, 17. im pass. betrübt seyn. I, 38. 82. III, 17. IV. 5, 3. IX, 48.
- Λύπη, ης, ἡ, die Traurigkeit, Betrübniß. I, 65. τῆς λύπης ἀπολυθεῖς, es ließ seine Traurigkeit fahren. IV, 5, 3.
- Miß

- Misvergnügen, widrige Empfindung. λύπησ ποιητική und παρασκευαστική, was widrige Empfindungen (bey andern) verursacht. XI. 4, 1. 5, 1.
- Λυπηρός, ἄ, ὄν, herbe, bitter, schrecklich. IV, 13, 3. VIII, 45.
- Λυρίζω, εἰν, die Leyer spielen. XII. 2, 12.
- Λυσίμαχος, ου, ὁ, Lysimachus, ein General Alexanders und nach dessen Tode Statthalter über Thracien. VI. 16, 1.
- *Λυσιπήμεων, ονος, ὁ, ἡ, wer aller Noth ein Ende macht. XII. 20, 9. fehlt im Steph.
- Λυσιτελής, ἑος, ὁ, ἡ, neut. ἑς, nützlich, kostbar. Subst. τὸ λυσιτελές, der Werth. II, 70.
- Λύτρον, ου, τὸ, ein Lösegeld. VI. 11, 9. XII. 13, 5.
- Λυχνίδιον, ου, τὸ, ein Lämpchen, kleine Lampe. X, 48.
- Λυχνίον, ου, τὸ, eine Lampe. XIII. 2, 36.
- Λύχνος, ου, ὁ, eine Kerze, Licht. V. 5, 2.
- Λύω, εἰν, auflösen. λύειν τὴν κρίσιν. VI. 11, 21. s. Κρίσις. VIII, 12. lösen, losmachen. X, 153. loslassen. XII. 13, 7. λύειν
- ζεύγμα, eine Brücke abbrechen. VI, 5.
- Μα, eine Bethheurungs-Partikel: bey, so wahr mir helfe. Μα Δία, beym Jupiter, so wahr mir Jupiter helfe. fürs wahr. IX, 4. X, 70.
- Μαγειρεῖον, ου, τὸ, die Gahrküche. XI. 1, 6.
- Μαγειρεύω, εἰν, eine Gahrküche halten. XI. 1, 3.
- Μάγειρος, ου, ὁ, ein Koch. IV. 23, 4. 30, 3. VI. 12, 9.
- Μάγος, ου, ὁ, ein Magus, ein Persischer Religionsdiener, oder Priester. IX, 1.
- Μάζα, ης, ἡ, ein Teig. VIII, 21. ein Salzkrumen. X, 188.
- Μαθητής, οὔ, ὁ, ein Schüler. VI. 14, 6, X, 163.
- Μαίνομαι, εσθαι, unflug seyn, rasen. II, 49. V. 14, 2. XII. 14, 3. etc. ἐμαυρόμην φιλάσαι, ich wurde durch eine gewisse Raserey getrieben, sie zu küssen. XIII. 3, 31. toben, heftig bewegt werden. XV. 2, 5.
- Μαίνω, εἰν, mit dem Infin. etwas zu thun unternehmen, durch eine Raserey wozu getrieben werden. XIV. 1, 61.

Μάκαρ, ὁ, ἡ, τὸ, glücklich, glückselig. μακάρες θεοὶ, die seligen, unsterblichen Götter. VI. 12, 19.
 Μακαρίζω, εἰν, glücklich preisen. I, 47. VI. 11, 1. μακαρίζεσθαι, med. machen, daß man glücklich gepriesen werde. I, 96.
 Μακάριος, α, ον, selig. VII, 41.
 Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonien. XI. 7, 3.
 Μακεδονικός, ἡ, ὄν, macedonisch. VIII, 27.
 Μακεδών, ὄνος, ὁ, ein Macedonier. VI, 6. VIII, 24.
 Μακράν, lange. X, 105. οὐκ εἰς μακράν, bald, im kurzen. X, 186. weit von hier. XIV. 2, 13.
 Μακρόν, ferne. XIV. 1, 51. weit umher. XV. 1, 1. μακρά, weit. XV. 1, 13. comp. μακρότερον, sehr weit, sehr ferne. VI. 14, 3.
 Μακρός, α, ὄν, lang. V. 11, 3.
 Μάλα, sehr, viel. II, 19. καὶ μάλα, o ja! ja wohl! VII, 36.
 Μαλακία, ας, ἡ, die Weichheit. X, 83.
 Μαλακός, ἡ, ὄν, zart, weich. XII. 8, 4.
 Μαλθακός, ἡ, ὄν, weichlich. X, 92. weich. X, 110.

Μάλιστα, adv. vorzüglich, hauptsächlich, am meisten. II, 53. 57. IV. 10, 4. VI. 9. für μάλλον. II, 54. lieber. X, 191. μάλιστα πάντων, am allermeisten. VI. 12, 29. τὰ μάλιστα, und ὅτι μάλιστα, noch so sehr. IV. 29, 4. X, 31. καὶ μάλιστα, überaus sehr, vel maxime. V. 2, 1.
 Μᾶλλον, adv. mehr. I, 81. II, 53. vielmehr, lieber. II, 55. μᾶλλον ἐθέλειν, lieber wollen. VI. 11, 3. μᾶλλον μὲν οὖν, ja vielmehr, hingegen, sogar. IV. 17, 2. κατωτέρω μᾶλλον, noch tiefer. IV. 22, 2. um desto mehr, desto eher. IV. 25, 3. dagegen. V. 2, 6. μᾶλλον ἢ ist zuweisen so viel als ἀλλ' οὐκ. V. 3, 1. besser, stärker, X, 115.
 Μάν, Dor. für Μήν, wahrhaftig. XIII. 2, 40. XIV. 1, 96.
 Μανδραγόρας, ου, ὁ, ein narкотisches oder schlafbringendes Gewächs dieses Namens, das in einigen Gegenden neben dem Wein wächst. X, 6. s. Καθεύδω.
 Μανθάνω, εἰν, lernen. I. 2, 53. III. 1, 5. VI, 6. hören, erfahren. III. 12, 14. IX, 31. kennen. XV. 1, 6.

- 1, 6. βούλεσθαι τι μα-
 λειν, sich nach etwas er-
 fundigen, fragen. VI. 14,
 6.
- Μαντεῖον, ου, τὸ, ein Kriegs-
 Mantel, ein Oberkleid,
 dergleichen im Kriege
 getragen wurde. V. 18,
 7.
- Μαντεύομαι, εσθαι, träu-
 men, wittern. XIII. 2,
 45.
- Μανύτης, ου, ὁ, ein Anzei-
 ger. XV. 1, 3.
- Μαραίνομαι, εσθαι, er-
 schlaffen, erstarren. XIV.
 1, 41. verwelken. XIV.
 1, 76.
- Μαρτύρομαι, εσθαι, Zeug-
 en rufen. X, 141.
- Μάρτυς, υος, ὁ, ein Zeug-
 ge. X, 110.
- Μασσάομαι, ἄσθαι, fäuen.
 XI. 5, 2.
- Μαστιγίας, ου, ὁ, ein Mensch,
 der immer Prügel be-
 kommt, oder verdient,
 ein Flegel. κακὸς μαστι-
 γίας, ein Taugenichts.
 XI. 10, 3.
- Μαστιγόω, οῦν, schlagen,
 peitschen. II, 59. VI. 14.
 5.
- Μαστίζω, ειν, mit der Peits-
 che knallen. X, 66.
- Μάστιξ, γος, ἡ, die Geißel,
 Peitsche. VII, 36.
- Μασχάλη, ης, ἡ, die Höl-
 lung unterm Arm. XI. 4,
 4.
- Μάταιος, α, ον, thöricht,
 einfältig. V. 15, 1.
- Ματεύω, ειν, durchsuchen.
 XIII. 2, 65.
- Μάτην, vergebens. X. 55,
 65.
- Μάχαιρα, ας, ἡ, ein
 Schwerdt. VI. 17, 1,
 XII. 14, 15.
- Μαχαίτης, ου, ὁ, Machä-
 tas, ein Macedonier. VI.
 11, 20.
- Μάχη, ης, ἡ, die Schlacht.
 V. 6, 3. μάχην μάχε-
 σθαι, eine Schlacht lie-
 fern. VI. 12, 5.
- Μαχητέον (ἐστί), es ist zu
 streiten, wir müssen strei-
 ten. VI. 12, 25.
- Μάχομαι, εσθαι, streiten,
 I, 34. IV. 5, 3. Dat.
 sich mit jemand zanken.
 XI. 1, 2. Feifen. XI. 7,
 6. XII. 7, 6. μάχεσθαι
 λιμῶ, mit dem Hunger
 streiten, kämpfen. VI. 6,
 1.
- Μάω, oder Μαιμάω, ἄν,
 beschäftigt seyn, Ges-
 danken: voll seyn. XIII.
 2, 42.
- Μέγα, und Μεγάλα, adv.
 sehr. II, 31. μέγα ἐζη-
 μιώθην, ich habe einen
 großen Verlust erlitten.
 III, 5. μέγα βοῶν, IV.
 15, 1. 32, 4. ὡς ἡδίκη-
 κότος ἐμοῦ μεγάλα, als
 der ich großes Unrecht
 gethan habe. IX, 40.

Μεγάβυζος, Megabyzus, ein vornehmer Name. X, 65.

Μεγακλῆς, Megakles. des gleichen. X, 65.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, die Prahlerey. X, 83.

Μεγαλαυχούμενος, η, ον, aufgeblasen. X, 5. v. μεγαλαυχέομαι, prahlen.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ, ἡ, einer, der große Güter schenkt, ein Beyname des Pluto. X, 62.

Μεγαλουργία, ας, ἡ, die Pracht, Herrlichkeit, große und bewundernswürdige Unternehmungen. VI. 15, 2.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, die Großmuth. II, 35.

Μεγάλως, sehr, heftig. IV. 30, 4.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, groß. IV. 30, 2. Superl. μέγιστος. II, 20. μέγας τὴν ἰσχύϊν, er war sehr stark, besaß große Stärke. V. 15, 7. εἰς μέγα προχωρήσειν, es würde noch größer werden, wachsen. VIII, 9. μεγάλη φωνή, mit lauter Stimme. IX. 1, 4.

Μέγεθος, ους, τὸ, die Größe, Höhe. V. 11, 3.

Μέγιστος, η, ον, der größte. Superl. irreg. von μέγας. μεγίστη εορτή, das

größte, feyerlichste Fest. VI. 18, 4.

Μεδίμνος, ου, ὁ, ein Scheffel, ein Maaß von 48 Chönixen, ohngefähr 3 Himpten. VI. 15, 3. X, 195. s. d. Anmerk.

Μέθη, ης, ἡ, die Trunkenheit. XII. 20, 11.

Μεδίημι, εἶναι, loslassen, gehen lassen. XII. 10, 5.

Μεθύσκομαι, εσθαι, betrunken werden. IV. 30, 5.

Μέθυστος, ου, betrunken. X, 180.

Μεθύω, εἶναι, betrunken seyn. XII. 12, 9.

Μειδιάω, ᾶν, lächeln. VI. 8, 2. 12. 13. XIV. 2, 11.

Μεῖζων, ονος, ὁ, ἡ, größer. II, 39.

Μειρακιώδης, εος, ὁ, ἡ, Feindisch. X, 104.

Μελαγχολαίω, ᾶν, aufgebracht seyn. X, 26. 96.

Μελάντερος, α, ον, schwarzer. XI. 5, 2.

Μέλας, αῖνα, αν, schwarz. VI. 19, 6. XI. 4, 4.

Μελεδώνη, ης, ἡ, die Sorge. XIII. 2, 5.

Μέλει, es kummert. τί σοι μέλει, was gehts dich an? XII. 5, 1. was hast du für Verrichtung? XII. 3, 6. ἐμοὶ μέλει, ich denke nur darauf. XII. 5, 5.

Μελετάω, ᾶν, sich üben. VI. 12, 24. XI. 9, 2. treis

treiben, sich mit etwas abgeben. I, 44.

Μέλημα, τος, τὸ, der Gesandtschaft der Wartung oder Sorgfalt. XII. 2, 7.

Μέλι, ιτος, τὸ, Honig. XII. 23, 6.

Μέλισσα, s. Μελίττα.

Μελίττα, ης, ἡ, eine Biene. VII. 21, 2.

Μελιχρὺς, οὔ, ὅ, ἡ, honigsüß. XII. 19, 9.

Μέλλω, εἰν, seyn werden, sollen, im Begriff seyn etwas zu thun oder zu leiden. I, 86. καὶ μὲλ-
λης ἀδοξήσῃ, wenn du auch keine Ehre daraus zu erwarten hast. II, 62.

ναυαγεῖν μέλλων, der in Gefahr war Schiffbruch zu leiden. III, 17. es drückt aber nichts Ungewisses, bloß zu befürchtendes, oder zu hoffendes, sondern etwas gewiß bevorstehendes aus.

ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα, da sie getödtet werden sollte. IV. 1, 2. μέλλων καταλύειν τὸν βίον, der dem Tode nahe war. IV. 9, 1. VI, 7, 1. τῆς νεὼς μελλούσης ἤδη κατα-
παντίζεσθαι, als das Schiff schon nahe daran war unterzugehen, oder schon anfing zu sinken.

IV. 13, 2. εἴγε ἔμελλον ἔχειν, wenn ich haben

soll. IV. 12, 2. τί γὰρ οὐ μέλλω. VI. 17, 5. s.

die Note. πότε. πρότ. μέλλει καταβ. welcher Theil zuerst untergehen würde.

εἴγε ὄρᾱν μέλλω, wenn ich sehen werde.

ibid. werden, wollen. IV. 11, 13. XI. 2, 3.

τὸ μέλλον, was zukünftig ist, die Zukunft. I.

12, 56.

Μέλος, ους, τὸ, ein Glied, Theil des Leibes. IV.

4, 3. item, ein Lied. XIV. 1, 89.

Μέλω, εἰν, besingen. XII. 20, 5.

Μεμήνη, s. Μαίνομαι.

Μέμνων, Memnon, ein General des Darius, des letzten persischen Königs. VI. 1.

Μέμφις, ἡ, Memphis, die Hauptstadt in Aegypten. XII. 15, 5.

Μεμφομαι, εσθαι, zürnen, schmälen, schelten.

XIII. 1, 5. Dat. III, 4. tadeln, lästern. Accusat.

IV. 2, 3.

Μεμψίμοιρος, ου, ὅ, ἡ, unzufrieden. X, 43.

Μέν, zwar. II, 69. IV. 3, 2. etc. s. auch. II, 2.

not. e. μέν οὖν, ja! (imo, quin etiam). sogar.

VI. 11, 1. μάλλον μέν οὖν, ja vielmehr. IV.

17, 2.

Μέν.

Μέντοι, wahrlich. οὐ μέν-
τοι, gewiß nicht. V. 2, 3.
17, 5. indessen nicht. IX,
33. nur nicht. X, 192.
nun (igitur). VII, 43.
aber. IX, 9. 15. X, 105.
freylieh wol. X, 106.

Μένω, εἶν, erwarten, wars-
ten. V. 14, 3. bleiben.
VII, 32. X, 31. 87. XI.
6, 4. XIV. 1, 42. ver-
bleiben. XII. 3, 20. μέ-
νειν μετὰ τινος, bey ei-
nem verbleiben. VI. 12,
21. μένειν τὴν ἀρχὴν,
sie würden die Herrschaft
behalten. VIII, 9.

Μέριμνα, ης, ἡ, die Sor-
ge. XII. 11, 2.

Μέρος, ους, τό, ein Theil.
II, 97. eine Seite. V.
18, 2. Gegend. τὰ ἀρ-
κτῶα μέρη, die nördli-
chen Gegenden. VIII, 16.
ἐν τῷ μέρει, gegenseitig,
wechselsweise. X, 25.

Μέσος, η, ου, mitten. V.
12, 2. ἐν τῷ μέσῳ αὐ-
τῶν, in der Mitte, zwis-
schen ihnen. V. 12, 8.
ἐκ τοῦ μέσου ἀπελθεῖν,
mitten aus der Versamm-
lung weggeh'n. XI. 6, 2.
εἰς μέσον, in die Mitte.
VI. 12, 5. s. Φέρω. ἐν
μέσοις, in voller Vers-
ammlung. XII. 19, 12.
ἐν μέσῳ, rund herum.
XII. 2, 17. μέσατος
ὁρόμος, die Hälfte des

Laufs. XIII. 2, 19. ὁ
μέσος, der im Mittelal-
ter, oder im männlichen
Alter steht. I, 40.

Μεστός, ἡ, ὄν, voll, ange-
füllt. IV. 16, 2.

Μετὰ, nach. II, 50. III,
21. IV. 2, 1. 5, 3. 9, 3.
V. 18, 5. mit. IV. 22,
3. V. 12, 11. VII, 38.
XI. 2, 3. bey. VI. 12,
21. μετὰ ταῦτα, übers-
dem. VII, 37. mit Hülfs-
fe. IX, 44. μετ' εὐνοίας,
um sein Wohlwollen zu
erkennen zu geben. XI.
2, 1. στρατεύεσθαι μετὰ
τινος, unter jemand die-
nen. XI. 7, 2. τὸ θά-
νεῖν γὰρ μετὰ πάντων,
denn wir müssen doch
alle sterben. XII. 20, 27.
μεθ' ἡμέραν, am Tage.
VI. 17, 6. X, 119.

Μεταβάλλω, εἶν, und Με-
ταβάλλομαι, verwand-
eln, verändern. IV.
29, 2. 4.

Μετάγω, εἶν, Accus. hins-
führen, hinbringen. II,
85. herholen. VIII, 9.

Μεταδίδωμι, ὄναι, mitthei-
len, verleihen. II, 53. VI.
16, 2. X, 46, 195.

Μεταδιώκω, εἶν, nachfol-
gen. IX, 85.

Μετακομίζω, εἶν, forttras-
gen. X, 63.

Μετάλλευσις, εως, das
Nach-

- Nachsuchen, Ausgraben
 der Metalle. V. 5, 2.
 Μεταλλεύω, εἶν, suchen,
 graben, nachgraben. V.
 5, 2.
 *Μετάλλομαι, εσθαι, Dor.
 für Μεθάλλομαι, her-
 überhüpfen. XIV. 2, 6.
 fehlt im Steph.
 Μεταμέλομαι, εσθαι, es
 reuet mich. ἐφ' οἷς πε-
 πραγμένοις μεταμέλομαι,
 deren Verübung mich ge-
 reuet. VI. 11, 18.
 Μεταμορφόω, εἶν, verwand-
 deln. IV. 29, 2.
 Ματανοέω, εἶν, sich reuen
 lassen, Reue empfinden.
 I, 28.
 Μεάνοια, ας, ἡ, die Reue.
 I, 90. VII, 39.
 Μεταξύ, unterdessen. X, 87.
 Μεταπέμπομαι, εσθαι, ho-
 len lassen. V. 14, 3. VI,
 13. kommen lassen. XI.
 11, 5. VIII, 28.
 Μεταπίπτω, εἶν, verfal-
 len, gerathen, nemlich
 aus einem Zustand in
 den andern. II, 22.
 Μεταστρέφομαι, εσθαι, sich
 umwenden, umdrehen.
 VI. 17, 4.
 Μετάφρενον, ου, τὸ, das
 Schulterblatt. X, 170.
 Μετοικίζομαι, εσθαι, fort-
 wandern. X, 63.
 Μετονομάζω, εἶν, einen
 Namen annehmen. X,
 65.
 Μετριάζω, εἶν, sich mäßig
 bezeigen. X, 146.
 Μέτριος, α, ον, mäßig. I.
 62. μέτρια τὰ περι σαρ-
 τοῦ λέγεις, du verkleinerst
 deine Verdienste aus Bes-
 scheidenheit. X, 159.
 Μετρίως, etwas, einigern-
 maßen. VIII, 57. οὐ μέ-
 τρώς, nicht wenig. X,
 96.
 Μέτρον, ου, τὸ, ein Maasß.
 IV. 27, 1. Sylbens-
 maasß. X, 1. ἐς ἀνδρός
 μέτρον ἔρχεσθαι, zu
 männlichen Jahren
 kommen. XIV. 2, 14.
 μέτρον ἄριστον (ἐστὶ), die
 Mittelstraße ist die beste.
 I, 41. μέτρῳ χρῆσθαι.
 I, 51. s. Χράομαι.
 Μέτωπον, ου, τὸ, die Stirn-
 ne. X, 173.
 Μεῦ, für Μοῦ.
 Μέχρι, bis. IV. 29, 3.
 οὐκ ἔνι μέχρι τούτων χωρ.
 so würde ich vielleicht
 nicht so weit gekommen
 seyn, oder nicht hiezu
 gekommen seyn, daß ich
 nun ic. IV. 17, 7. μέ-
 χρι τούτου - ἕως οὐ, so lan-
 ge bis. V. 3, 2. μέχρι
 τινός, einige Zeit lang.
 VII, 33.
 Μῆ, nicht. II, 34. zuweilen
 so viel, als das ne der
 Lateiner. I, 90. II, 28.
 III, 10. IX, 13. ὅτι μῆ,
 außer. IV. 25, 1. εἰ μῆ-
 τι,

τι, ausgenommen. V. 18.
 5. μη οὐκ, gar nicht.
 VI. 19, 4.
 Μηδαμῶγε, keinesweges,
 gar nicht. IV. 30, 2.
 Μηδαμῶς, ja nicht, bey
 Leibe nicht. X, 95. 104.
 142. keinesweges. X, 98.
 Μηδὲ, neque, auch nicht,
 nicht einmal. I, 84. II, 8.
 IV. 1, 2. VI. 11, 14.
 Μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν,
 keiner, im neut. nichts.
 I, 8. II, 11. μηδέν μοι
 καὶ ὑμῖν ἔστω, ich will
 nichts mit euch zu
 schaffen haben. XII. 10,
 6. μηδέν ἄλλο, sonst
 nichts, weiter nichts. VI.
 19, 2.
 Μηδικὸς, ἡ, ὄν, Medisch.
 IX, 1.
 Μηδός, ου, ein Medier.
 IX, 1.
 Μηκέτι, nicht mehr. VI.
 12, 4. X, 18.
 Μηλέα, ας, ἡ, der Apfel-
 baum. V. 9, 1.
 Μηλον, ου, τὸ, jede Baum-
 frucht, besonders Apfel.
 V. 9, 1. it. alle Arten
 zahmen Viehes, besons-
 ders Schaaf. V. 9, 4.
 oder Ziegen.
 Μῆν, zwar. καὶ μὴν, für-
 wahr. III, 12. aber.
 οὐ μὴν ὥς, aber nicht so.
 IV. 3, 2. ἀλλὰ μὴν, in-
 dessen, aber. VI. 11, 5.

VIII, 56. ἢ μὴν, wahr-
 haftig. IX, 71. X, 68.
 Μηνύω, εἰν, anzeigen. VII.
 21. pass. angezeigt wer-
 den. V. 16, 5.
 Μήπω, keineswegs, gar
 nicht. II, 81. niemals,
 noch nicht. IV. 3, 1.
 wird zuweilen getrennt.
 IV. 1, 3.
 Μήρινθος, ου, ἡ, eine
 Schnur, Fischerschnur.
 XIII. 2, 12.
 Μηρίον, ου, τὸ, XIV. 1,
 84. und
 Μηρός, οὔ, ὁ, die Hüfte.
 IX, 84.
 Μῆτε, weder. μήτε - μήτε,
 weder, noch. I, 59. VI.
 12, 11.
 Μήτηρ, ἔρος, εὖς, ἡ, die
 Mutter. IV, 17.
 Μηχανάομαι, ᾧσθαι, ersin-
 nen, dahin sehn, worauf
 denken. μηχανᾷσθαι, ὅν
 τρόπον κατ. er sollte
 auf eine Art denken,
 sie herunterzubringen. V,
 14, 3.
 Μηχανή, ἥς, ἡ, ein Mit-
 tel, Gelegenheit, Art.
 IX, 20.
 Μῆχος, τὸ, ein Mittel,
 Anschlag. τί μῆχος οὖν
 γένηται, was ist nun
 anzufangen, was soll ich
 machen? XII, 15, 17.
 s. die Note.
 Μία, s. Eis.

Μιάνω,

Μιαίνω, εἶν, befudeln, be-
flecken, verunehren. II,
47.

Μιαρός, ἄ, ὄν, garstig, ver-
abscheuungswürdig. X,
94. ὦ μιαρὲ, du Nichts-
würdiger. X. 1, 8.

Μίασμα, τας, τὸ, ein
Greuel, Befleckung. X,
125.

Μίγνυμι, ὕναι, vermischen,
verbinden. XII. 2, 2.
vereinigen, auf einander
drücken. XIV. 1, 44.

Μίδας, ου, Μίδας, ein
sehr reicher König in
Phrygien. X, 120.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, Mithri-
dates, Stifter des pon-
tischen Reichs in Klein-
asien. VI. 14, 8.

Μικύλος, η, ου, ganz klein.
XV. 1, 13.

Μικρός, ἄ, ὄν, klein. I, 88.
II, 20. VI. 11, 2. παρὰ
μικρόν, beynahe. III, 1.
μικροῦ. idem. IV. 3, 1.
μετὰ μικρόν, nach einer
kleinen Weile. IV. 5, 3.
X, 51. μικρὰ ὠφελεῖν,
wenig nutzen. X. 160.

Μικρολογέομαι, εἶσθαι,
Farg, filzig seyn. VI.
12, 4.

Μικρόστομος, ου, ὁ, ἡ, mit
einem kleinen Mundloch.
X, 48.

Μιλήσιος, ein Milesier,
einer aus der Stadt
Milet. V. 9, 2.

Μίλητος, ου, ἡ, Milet, eine
Stadt in Klein-Asien.
V. 9, 3. VI. 12, 8.

Μιμέομαι, εἶσθαι, nachah-
men, vorstellen. IV.
23, 4. XII. 19, 13.

Μιμνήσκω, εἶν, sich erins-
nern, eingedenk seyn.
X, 57. XIII. 2, 41. ges-
denken, erwähnen. XI.
8, 2.

Μιν, für αὐτόν, ihn. XIV.
1, 14.

Μινύθω, εἶν, abnehmen, klei-
ner werden. XIII. 2, 23.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ, ein
Menschenfeind. X.

Μίσγω, εἶν, darunter mis-
schen. XII. 23, 7.

Μισέω, εἶν, hassen. I, 23.
X, 96.

Μισθόομαι, οὔσθαι, in Gold
nehmen. V. 15, 7.
miethen. XI. 6, 2. * με-
μισθαμένοι, Leute, die
etwas pachten. XI. 8, 2.

Μισθός, οὔ, ὁ, der Lohn.
μισθοῦ γεωργεῖν, um Tas-
gelohn auf dem Felde ar-
beiten. X, 26. der Sold.
VI. 8, 1. die Miethe. XI.
7. 6. s. Έν.

Μισθοφορέω, εἶν, um Lohn,
Gold dienen. VI. 12,
22.

Μισθοφόρος, ου, ὁ, ein Tas-
gelöhner. X, 94. ein
Miethsoldat. VI, 1.

Μισθωτός, οὔ, ὁ, ein Tages-
löhner. X, 12.

Μι-

Μισέθεος, ου, ὁ, ἡ, ein Gottes-
res, Feind. X, 98.

Μῖσος, ους, τὸ, der Haß.
II, 55.

Μνᾶ, ᾶς, ἡ, eine Mina,
100 Drachmen, der sechs-
zigste Theil eines Tal-
lents. X, 194. XI. 7, 4.
s. Προσῶ.

Μνάομαι, ᾶσθαι, sich er-
innern. μέμνητο, erinnere
dich, gedenke an — I,
73.

Μνήμα, τος, τὸ, das Grab-
mal. VIII., 41.

Μνήμη, ης, ἡ, das Anden-
ken. VIII, 24. das Ge-
dächtniß. I, 93. it. * das
Archiv. VIII, 31. βασι-
λείου μνήμης προεστώς.
s. Προΐστημι.

Μνημονεύω, εἶν, sich erin-
nern, eingedenk seyn.
II, 51.

Μνηστεύομαι, εσθαι, heiras-
then, um eine Frau
werben. V. 13, 1.

Μογέω, εἶν, arbeiten.
XIV. 3, 3.

Μόγισ, kaum. X, 8.

Μοι, Dat. von ἐγώ.

Μοῖρα, ας, ἡ, ein Batail-
lon, Brigade, Colonne.
V, 158. it. das Schicksal,
die Parze. τὰ μοίρης,
der Tod. XII. 4, 11.

Μοῖσα, Dor. für Μοῦσα.

Μολέω, εἶν, reisen, hin-
und herziehen, wieder-
kommen. XII, 15, 2.

Μόλις, schwerlich, selten.
II, 32. kaum. VI. 12,
31. VIII, 22.

Μολοττός, οὔ, Molossus,
ein Mycener. V. 16, 4.

Μονήρης, εος, ὁ, ἡ, ein-
sam, mit Ausschließung
aller Gesellschaft. X,
125.

Μονίππος, ου, ὁ, ein Reit-
pferd. (κέλης) IX, 61.

Μόνον, nur, blos. III, 21.
IV. 13, 4. μόνον οὐχί,
es fehlte nur noch, daß;
bennache. X, 39. μὴ μόνον,
nicht allein. I, 97. οὐ μό-
νον. VI. 8, 4.

Μόνος, η, ου, allein, einzig.
II, 47. μόνος μόνῳ ἔλε-
ξεν, er redete mit ihm
unter vler Augen. IX, 37.
μόνος τῶν ἄλλων, allein
unter allen. X, 179. εἰς
μόνος, ein einziger. VI.
II, 1.

Μορφή, ῆς, ἡ, die Gestalt.
IV. 29, 3.

Μόσχος, ου, ὁ, ein Kalb.
IV. 32, 1.

Μοῦσα, ης, ἡ, die Musik,
der Gesang. πάσης μου-
σης ὄργανα, allerley mu-
sikalische Instrumente.
VIII, 39. die Muse.
XII. 13, 1. 20, 3.

Μουσουργός, οὔ, ὁ, ἡ, ein
Sänger, oder Sänge-
rin, eine Person, die
die Musik versteht.
IX, 1.

Μοχθέω,

- Μοχθέω, εἶν, sich bemühen, arbeiten. II, 66. genießen. XIV. 1, 73.
- Μοχθήρως, ἄ, ον, nichts würdig, lasterhaft. VI. 18, 2. IX, 20. muß von μοχθήρας, arbeitsam, unterschieden werden.
- Μόχθος, ου, ὁ, die Mühe. XII. 11, 3. Arbeit. XIII. 2, 2.
- Μοχλός, οὔ, ὁ, ein Kiegel. X, 43.
- Μυελός, οὔ, ὁ, das Mark. X, 25.
- Μυθολογέω, εἶν, fabuliren. X, 19.
- Μυθολογία, ας, ἡ, eine Allegorie, allegorische Vorstellung, der Inhalt eines Gemäldes. VII, 5.
- Μῦθος, ου, ὁ, eine Fabel, Erzählung. IV. 1, 4. 16. Vorstellung (in der Malerey). VII, 1. Reden, Discours. X, 98.
- Μυκηναῖος, ου, ein Mycener. V. 16, 4.
- Μυκίνη, Mycene, eine Stadt und Königreich oder District im Peloponnes. V. 15, 3.
- Μυλὼν, ὤνος, ὁ, eine Mühle. X, 66.
- Μυριάς, ἄδος, ἡ, eine Myriade, die Zahl 10,000. ἑκατὸν μυριάδες, eine Million. VI. 12, 13.
- Μυρίος, α, ον, unendlich, unzählbar. IV. 8, 3. IX, 20. X, 83. μυρία ὅσα, s. Ὅσος. it. zehntausend. VI. 12, 10.
- Μύρμηξ, ηκος, ὁ, eine Ameise. IV, 29.
- Μύρομαι, εσθαι, beflagen. XIV. 1, 68.
- Μύρον, ου, τὸ, eine Salbe, Essenz. XII. 3, 3.
- Μύρων, Myrson, der Name eines Schäfers. XIV, 3.
- Μυττωτὸν, οὔ, τὸ, eine Knoblauchs-Sauce, Tüttsche, Tunke, über Salat 16. X, 178.
- Μυχός, οὔ, ὁ, das Innerste. X, 65.
- Μῶν, etwa, eine Fragepartikel. X, 189.
- Ναὶ, ja! καὶ μὰ Δία, ja wahrhaftig. IX, 12.
- Νᾶμα, τος, τὸ, der Saft, die Quelle. XII. 18, 11.
- Νάρθηξ, κος, ὁ, eine Ruthe, Fleiner Stab, dergleichen von den Bacchanten getragen wurde. V. 14, 4. XII. 19, 5.
- Ναρκέω, εἶν, erstarren, brechen. XIV. 1, 10.
- Ναυαγέω, εἶν, Schiffbruch leiden. II, 86.
- Ναυαγία, ας, ἡ, ein Schiffbruch, Untergang im Wasser. X, 8.
- Ναῦς, ναός, u. attice νεώς, ein Schiff. IV. 13, 1.

Ναύτης, ου, ὁ, ein Schiffer.
VI. 8, 4.

Νεάζω, εἰν, jugendlich
seyn, sich wie ein Jüng-
ling betragen. XII. 25,
5.

Νεανίας, ου, ὁ, ein Jüng-
ling, junger Mensch.
V. 1, 7.

Νεανικός, ἡ, ὄν, kühn,
rasch, rüstig. V. 16, 2.

Νεανίσκος, ου, ὁ, ein Jüng-
ling. V. 1, 6. VI. 14, 6.

Νεβρός, οὖ, ὁ, ἡ, ein
Hirschkalb. IV, 19.

Νεῖλος, ου, ὁ, der Nilstrom,
ein großer Fluß in Aegy-
pten und dem östlichen
Afrika. VIII, 58.

Νεκρός, ἄ, ὄν, todt. ὁ νε-
κρός, ein tochter Kör-
per. I, 37. V. 6, 4.

Νέκυς, υος, ein Todter,
ein Leichnam. VIII, 32.

Νεμεσάω, ἄν, böse, un-
willig seyn. dat. I, 87.

Νέμομαι, εσθαι, mit einem
andern theilen. VI. 12,
10. πρὸς τινά.

Νέμω, εἰν, weiden, füt-
tern. νέμεσθαι, fressen,
gefüttert werden. IV. 5,
1. it. sich der Nahrung
wegen aufhalten, Unter-
halt suchen. IV. 7, 1.
24, 1.

* Νεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, vor
kurzem gelernt. X, 140.
fehlt im Steph.

Νεολαία, ας, ἡ, die junge

Mannschaft. VIII. 49,
54.

Νεόπλουτος, ου, einer, der
plötzlich reich geworden.
X, 21.

Νέος, α, ὄν, jung. X, 7.
νεώτερος, compar. jün-
ger. I, 35. οἱ νέοι, die
Jünglinge. VI. 8, 1.

Νεότης, ητος, ἡ, die Ju-
gend. II, 97.

Νεοττός, οὖ, ein Junges.
X, 94.

Νέρθεν, unter. XIII. 2, 13.

Νέστωρ, ορος, Nestor, ein
König der Phylia, der
Weiseste unter den An-
führern der Griechen vor
Troja. X, 149.

Νεῦμα, τος, τὸ, der Wind.
X, 14.

Νεφέλη, ης, ἡ, eine Wol-
ke. X. 1, 13. it. ein Fle-
cken in Thessalien. V. 1, 6.

Νεφεληγερέτης, ου, der
Wolkenbändiger, ein
Beywort des Jupiters.
X, 1.

Νέφος, ους, τὸ, ein Gewöl-
ke. II, 92.

Νεώς, ὦ, ὁ, attice für
Ναός, οὖ, ein Tempel,
Kapelle. VII, 1. VIII, 40.

Νέωτα, εἰς νέωτα, auß-
kommende Jahr, im zu-
künftigen Jahre. X, 165.

Νεώτερος, comp. von νέος,
sehr jung. VII, 7.

Νῆ, wirklich, oder quanz-
weise. X, 139. νῆ Δία
bey

- bey meiner Treu. VI. 12, 10. X, 39.
- Νήδυμος, η, ου, süß, fest, ein Beywort des Schlags. X, 19.
- Νηκτόν, οὔ, τό, das Schwimmen, die Geschicklichkeit zu schwimmen. XII. 1, 5.
- Νήπλεκτος, ου, ό, ή, ungeschmückt, unfrisirt. XIV. 1, 21.
- Νήσος, ου, ή, die Insel. VI. 8, 4.
- Νήσσα, ης, ή, die Ente. XII. 18, 5.
- Νήφαν, nüchtern. X, 184. part. vom verbo Νήφω.
- Νικάνωρ, ορος, ό, Nifanor, ein General des maced. Königs Philipp. VI. 11, 5.
- Νικάω, ᾶν, überwinden. νικάων ἀγῶνα, in einem Kampf überwinden. VII, 59. X, 60. νικάσθαι ὑπό τινος ἐν ἀστραγάλοις, gegen einen im Würfelspiel verlieren. VI. 11, 9. (κατα) μάχην νικάων τινα, einen im Treffen überwinden. VI. 17, 3. νικάων πύξ καὶ πάλην καὶ δρόμον, im Faustkampf, Ringen und Laufen überwinden. X, 156. νικάων τραγωδοῖς, s. Τραγ. νικάων (κατ') Ὀλύμπια καὶ Πύθια, in den olympischen und pythischen Spielen siegen. VI. 12, 8. οὐ νικαῖς κατὰ νόον, dich übertrifft keiner an Scharfsinn. XIII. 2, 32. αὐτῷ νικήσαντι Ἑλλήνας, nach erfochtenem Siege über die Griechen. VI. 11, 3.
- Νιν, pronom. indecl. für αὐτόν, ἡν, ό. XIV. 1, 21.
- Νιόβη, ης, Niobe, eine Tochter des Tantalus. V, 4.
- Νιρεὺς, έως, Nireus, ein Sohn des Charopus u. der Aglaja, der Schönste unter den Griechen vor Troja. X, 68.
- Νιφετός, οὔ, ό, das Schneyen. XIV. 3, 14.
- Νοέω, εἶν, einsehn, verstehen. VI. 14, 8. πλην νοῆσαι τὸ κρινόμενον εὐδύς ἤν, indessen konnte er die Streitsfrage bald einsehn, oder beurtheilen. VII, 16. bedenken, überlegen. 1, 58. empfinden, gewahr werden. XII. 23, 12. XIV. 1, 40. denken. XV. 1, 9. s. Ισος.
- Νομεὺς, έος, ό, ein Hirte. V. 12, 9.
- Νομίζω, εἶν, glauben, urtheilen, denken. 11, 49. IV. 11, 2. V. 18, 2. wofür halten. IX, 49.
- Νομοθετέω, εἶν, ein Gesetz machen. X, 123.
- Νόμος, ου, ό, das Gesetz. 1, 1. 11, 7. VI, 2.
- Νόος, νοῦ, und Νοῦς, νοός, die Seele. 11, 27. der

- Verstand. I, 46. II, 73. ὁ ἐκ φιλοσοφίας νοῦς, ein durch die Philosophie gebildeter Verstand. II, 85. die Gedanken, der Sinn. XII. 20, 22. der Scharfsinn, bon sens, XIII. 2, 32. die Ueberlegung. I, 74.
- Νοσέω, εἶν, krank seyn. part. νοσῶν, ein Kranker. III, 3. IV. 6, 1. VI. 12, 21.
- Νόσος, ου, ἡ, die Krankheit. νόσῳ διαφθαρεῖς. VIII, 31. s. Διαφθείρω.
- Νοσφίζομαι, εσθαι, entwenden. IV. 18, 1.
- Νοσώδης, εος, ὁ, ἡ, krank, siech. VI. 12, 21.
- Νουθετέω, εἶν, bereden, zu etwas aufmuntern, mit einem doppelten Accus. IV. 4, 2. worin guten Rath ertheilen. X, 149.
- Νοῦσος, jon. s. Νόσος.
- Νυκτοπορία, ας, ἡ, der nächtliche Marsch, zur Nachtzeit. VI. 12, 9.
- Νύκτωρ, zur Nachtzeit. V. 17, 4.
- Νύμφη, ης, ἡ, eine Nymphen. XIV. 1, 19.
- Νῦν, jetzt. VI. 8, 1. ἀπὸ τοῦ νῦν, von jetzt an. IV. 5, 3. μέχρι τοῦ νῦν, bis jetzt. IV. 29, 3. ἤδη νυνὶ, jetzt gleich. IX, 43. οἱ νῦν, die jetzigen Menschen. X, 148.
- Νύξ, die Nacht. Genit. νυκτός, zur Nacht, bey Nacht. IV. 25, 2.
- Νύττω, εἶν, stechen, beißen, verletzen. XIII. 2, 50.
- Νῶτος, ου, ὁ, und der plur. τὰ νῶτα, der Rücken, die Schultern. IV. 2, 2. XII. 16, 3. XV. 1, 20.
- Ξάνδιοι, die Einwohner von Xanthus, einer Stadt in Lycien. πόλις Ξανθίων, die Stadt Xanthus. V. 12, 7.
- Ξανθός, ἡ, ἄν, gelb. VIII, 18.
- Ξάνδος, ου, Xanthus, ein Fluß in Lycien. V. 12, 6.
- Ξενίζω, εἶν, freundschaftlich aufnehmen, beherbergen. V. 17, 6. Fremde bey sich haben. XI. 5, 4.
- Ξένιος, ου, ὁ, der Gastpartron, ein Beywort des Jupiter. X, 1.
- Ξενοδοχία, ας, ἡ, die Bewirthung der Fremden. XI. 7, 6.
- Ξενοκράτης, ου, ὁ, Xenocrates, ein platonischer Weltweise aus Chalcedon, und Freund des Alexanders. VI. 12, 31.
- Ξένος, η, ου, fremd, neu, ungewöhnlich. V. 1, 12. unbekannt. VII, 1. Subst. ein Fremder. VII, 5. XI. 7, 1. ein Gast. X,

123. Freund. VI. 11, 16. XIII. 2, 61. XV. 1, 5. φίλοι καὶ ξένοι, einheimische und auswärtige Freunde. VI, 9.
 Ξηραίνω, εἰν, trocken machen, im pass. trocken werden, austrocknen. IV. 7, 1.
 Ξηρός, ὁ, ὄν, trocken. Ξηροὶ τὸ στόμα, mit trockenem Munde. X, 52.
 Ξύλινος, ἡ, ὄν, hölzern. VIII, 20.
 Ξύλον, οὐ, τὸ, das Holz. im plur. ξύλα, Holz, nemlich Stücken Holz, dergleichen man zum Brennen, IV. 8, 1. VI. 12, 20. oder Bauen braucht. XI. 7, 3.
 Ξύν, und alle damit zusammengesetzte Worte, s. Σύν.
 Ξυράω, ἄν, scheeren, abscheeren. VI. 12, 10.
 Ὅ, ἡ, τὸ, artic. praepos. der, die, das. Wenn er vor einem Genitivo eines nom. propr. im mascul. oder foem. steht, so ist υἱός oder θυγάτηρ dabey ausgelassen. V. 7, 1. 4. ὁ δὲ, so viel als ἕτερος, jener, der andere. III, 2. etc. VI, 1. τὰ Ῥωμαίων, (sc. πράγματα) die Römische Geschichte. VIII, 15. τὸ

ἀπὸ τοῦδε, von jetzt an. IX, 9.
 Ὀβολός, οὗ, ὁ, eine geringe Münze, ein Dreyer oder Mattier. X, 41. Ein attischer Obolus scheint aber viel größer gewesen zu seyn, und über einen Groschen betragen zu haben. Ueberhaupt ist der Werth desselben, so wie der Werth der übrigen Münzen, zu verschiedenen Zeiten, verschieden gewesen.
 Ὀγδοήκοντα, indecl. achtzig. VI. 7, 1.
 Ὅδε, ἡδε, τόδε, dieser, diese, dieses. IV. 7, 2.
 Ὀδεύω, εἰν, wandern. XII. 10, 2. ziehn. XII. 18, 6.
 Ὀδοιπορέω, εἰν, gehen, marschiren. V. 10, 3.
 Ὀδοιπόρος, οὐ, ὁ, ein Wandermann, Reisender. IV, 16.
 Ὀδός, οὗ, ἡ, der Weg. II, 77. ἐν ὁδῷ und ὁδοῖς, s. Εν.
 Ὀδούς, ὄντος, ὁ, ein Zahn. IV. 17, 5.
 Ὀδύνη, ἡς, ἡ, der Schmerz. IV. 22, 3.
 Ὀδυρμός, οὗ, ὁ, die Klage, das Weinen. VII, 37.
 Ὀδύρομαι, εσθαι, beweinen, beklagen. V. 17, 7.
 Ὀδυσσεύς, ἑως, Ulysses, der Regent von Ithaka, einer der griechischen Helden
 den

den vor Troja. V. 8, 1.
der Schlaueste unter den
Griechen. X, 68.

ὄσῳ, εἰν, gen. nach et-
was riechen. VI. 14, 4.

ὅθεν, daher, von wanne-
nen. IV. 30, 5. woher.
X, 134.

ὄδυνος, α, ου, fremd,
auswärtig. II, 19. V.
15, 7.

ὄδυνη, ης, ἡ, Leinwand.
X, 63.

οἱ, ihm. XIV. 1, 7.

οἶδα, ich weiß. s. Εἶδω
und Gr. p. 176. Dies
praeteritum hat übrige-
gens gemeiniglich die Be-
deutung des praesentis.
VI, 12, 10.

οἷμα, τος, τὸ, der Hoch-
muth, ungegründete
Einbildung. II, 101.

οἶκαδε, nach Hause. XI.
6, 4.

οἰκεῖος, α, ου, eigenthüm-
lich, angemessen, lieb,
familiaris. II, 67. Subst.
ein Bekannter, guter
Freund. V. 5, 4. 30, 1.
VI. 11, 22. οἰκεῖος ἀρε-
τῆς, der mit der Tugend
bekannt ist, ein Freund
der Tugend. I, 72. im
foem. das Vaterland.
εἰς τὴν οἰκεῖαν, sc. χώραν,
in ihr Land. V. 1, 10.
im neut. τὰ οἰκεῖα, sc.
πράγματα, die häus-
lichen Angelegenheiten,

das Hauswesen. V. 2,
6. οἱ οἰκειότατοι, Sup.
die nächsten Blutsfreunde.
VI. 11, 27.

οἰκεῖω, οὖν, (τινα) sich
jemand gewogen ma-
chen, zum Freunde ma-
chen. VIII, 17.

οἰκέτης, ου, ὁ, ein Haus-
genosse. I, 14. III,
17.

οἰκέω, εἶν, bewohnen. V.
1, 9. XI. 7, 6. τὰ οἰκού-
μενα, die bewohnten Ge-
genden. V. 1, 6. wohnen.
V. 9, 2.

οἰκητήριον, ου, τὸ, die
Wohnung, Behausung.
VII, 56.

οἰκία, ας, ἡ, ein Haus.
I, 49. III. 6, 8.

οἰκοδομέομαι, εἰσθαί, auf-
bauen. X, 122.

οἰκονομία, ας, ἡ, die Haus-
haltung, Oekonomie.
I, 64.

οἰκονόμος, ου, ὁ, ein Ver-
walter, Haushalter.
X, 48.

οἶκος, ου, ὁ, das Haus.
V. 9, 4.

οἰκόσιτος, ου, ὁ, ἡ, einer
der sich selbst beköstigt.
XI. 6, 2.

οἰκτεῖω, εἶν, Accus. Mit-
leid haben. X, 124.

οἶκτος, ου, ὁ, das Mitleid.
X, 23.

οἰκτρὸν, adverb. erbärm-
lich. XIV. 2, 36.

οἶμαι,

Οἶμαι, εσθαι, glauben. IV.

6, 2. 9, 3. 22, 2. οἶμαι, wie mich dünkt. X, 20. dafür halten. VI, 4. X, 46.

Οἶμη, ης, ἡ, der Gesang. XII. 22, 14.

Οἶμοι, wehe mir, interj. IV. 18, 1. 20, 2. au weh! X, 167. 170.

Οἶμωγῇ, ἥς, ἡ, das Heulen. X, 104.

Οἶμώζω, ειν, au weh schreyen, übel davon kommen. X. 96, 137. 186. heulen. X, 103. οἰμώξετε, das Verderben soll euch treffen. VI. 14, 3.

Οἰνόμαος, ου, Oenomaus. X. 13, 1.

Οἶνος, ου, ὁ, der Wein. II, 95. III, 10. VI. 17, 7.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, der Einschenker. XI. 4, 7.

Οἶομαι, s. Οἶμαι.

Οἶος, α, ον, welcher, wie. οἶος - τοῖος, welcher-solcher, wie-so. II, 46. οἶος οὗτος, idem. I, 100. οἶα καὶ λέγεται, so wie davon erzählt wird. V. 4, 2. dergleichen. V. 9, 3. VI. 12, 19. VIII, 39. was für. VI. 17, 4. οὐχ οἶόν τε, es ist unmöglich. V. 8, 2. οἶαι καὶ ἦσαν, so wie sie waren. V. 18, 6. οἶος ἡμῶν ὁ βίος ἐστίν, in welcher

Lage befinden wir uns.

VI. 11, 13. οἶον, zum

Exempel. VII, 34. οἶα

πεπόνθασι. IX, 38. s.

Πάσχω. Οἶός τε εἰμι,

ich kann, bin im Stande.

εὖ τοίνυν ἴσθι, ὅτι ταύ-

τη τῇ δόξῃ οἶός τ' εἶ,

wisse also, daß du bey

dieser Meynung (die

man von dir hat) im

Stand bist. IX, 41. ὡς

οἶόν τ' ἦν, so viel mög-

lich war. IX, 87. οἶον

ἦν τὸ μέγα κεκραγέειν,

wie viel vermag es doch,

wenn man laut schreyt.

X, 36. für ὡς τοιοῦτος.

οἶος αὐτοὺς ὁ θύννος διέ-

φυγεν, daß ihnen ein

solcher Fisch entgangen.

X. 65, 93. οἶους ὁ Ζεῦ-

ξις ἔγραφεν, so wie sie

Zeuxes gemahlt hat.

X, 173. οἶόν σε, wie

du. X, 187. οἶος, mit

dem Infin. einer, der da

pfllegt, capable ist. XI.

1, 1. 2, 1. etc. οἶα κα-

θεύδων, als wenn er

schliefe. XIV. 1, 71.

Οἶς, und Οἶς, οἶος, ἡ,

ein Schaaf. V. 9, 3.

Οἶστον, zu ertragen. X, 114.

Οἶστός, οἶ, ὁ, ein Pfeil.

VI. 12, 23. XIV. 1, 81.

Οἶτη, ης, ἡ, der Berg Oeta,

in Thessalien. X, 19.

Οἶχομαι, εσθαι, weggehen.

ῥέοντο φεύγοντες, sie

mach,

- machten sich eilends davon. V. 1, 10. ἔχων αὐτὴν ὥχετο, er ist mit ihr davon gezogen. V. 7, 4. wohin reisen. IX, 3. abreisen. IX, 47.
 Ὀκνέω, εἶν, befürchten. IX, 33. träge seyn. X, 11.
 Ὀκνός, οὖ, ὅ, die Faulheit. XIV. 3, 6.
 Ὀκτώ, acht. IX, 62.
 Ὀλβιος, α, ον, glücklich. XIV. 2, 13.
 Ὀλβος, ου, ὅ, das Glück, der Reichthum. X, 95.
 Ὀλέθριος, ου, ὅ, ἡ, verderblich. VIII, 48.
 Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, eine dürftige, geringe Mittagsmahlzeit. IV, 12, 9.
 Ὀλιγαρκής, εὖος, ὅ, ἡ, genügsam. X, 196. Substant. τὸ ὀλιγαρκές, die Genügsamkeit. X. 174.
 Ὀλίγου, ein wenig, etwas. IV. 21, 2. κατ' ὀλίγον, bald, beynahe. X, 9. nach und nach, bey Kleinigkeiten. X, 68. ὀλίγου δεῖν, es fehlte nicht viel, beynahe. X, 34.
 Ὀλίγος, η, ον, wenig. VIII, 56. (κατ') ὀλίγον χρόνον, eine kurze Zeit. VI. 11, 3.
 Ὀλισθηρός, α, ὄν, schlüpfzig. X, 85.
 Ὀλλυμαι, υσθαι, vergehen, unekommen. p. m.
 ὀλωλα. XII. 21, 8. 9. verderben, verlohren seyn. XII. 24, 14. XIV. 1, 78. ὤλετο, er starb, ist nicht mehr. XIV. 1, 2.
 Ὀλλυμι, ύναι, verlieren. XIV. 1, 29.
 Ὀλολύζω, ειν, weinen. XII. 21, 5.
 Ὀλος, η, ον, ganz. IV. 27, 2. περὶ τῶν ὀλων, VI. 12, 13. s. Κινδυνεύω.
 Ὀλοφύρομαι, εσθαι, bedauern, beklagen, beweinen. II, 33. klagen, weinen. IV. 17, 4. XIV. 1, 62.
 Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, sonst Pisa, eine Stadt in Elis, wo die feyerlichen Spiele gehalten wurden. X, 156. it, die Kampfspiele zu Athen.
 Ὀλύμπια, ων, τὰ, die Olympischen Spiele. X, 9. ἐν Ὀλυμπίοις, in den olympischen Spielen. VI. 11, 23. (κατ') Ὀλύμπια, idem. VI. 12, 2.
 Ὀλυμπιάς, ἁδος, ἡ, Olympias, Gemahlin des macedon. Königs Philipps und Mutter Alexanders. VI. 11, 27.
 Ὀλυμπιάσι, adv. in den Olympischen Spielen. X, 10.
 Ὀλύμπιος, ὅ, ein Olympthier, aus der Stadt Olyn-

- Olynthus in Macedonien. VI. 11, 15.
- ὅλως, gänzlich, überhaupt. X. 45, 199. οὐδ' ὅλως, gar nicht. V. 2, 5.
- Ὀμαλός, ἡ, ὄν, eben, gebahnt. VII, 54.
- Ὀμηρος, οὐ, ὁ, Homer, der bekannte griechische Dichter. VI. 19, 3.
- Ὀμιλέω, εἶν, Dat. sich mit jemand abgeben, mit ihm reden. I, 25. X, 136.
- Ὀμιλητής, οὗ, ὁ, ein Schüler. X, 33.
- Ὀμιλία, ας, ἡ, der Umgang, die Freundschaft. II, 95. ἀπῆνεια Ὀμιλίας, eine Rauheit, Brutalität im Umgange. XI. 3, 1.
- Ὀμμα, τος, τὸ, ein Auge. XIV. 1, 10.
- Ὀμνύω und Ὀμνυμι, ich schwöre. III, 1. VI. 6, 3. die Sache, woben geschworen wird, steht im accus. XIII. 3, 22.
- Ὀμόδουλος, οὐ, ὁ, ein Mitsknecht. X, 67.
- Ὀμοιος, οῖα, οὐ, gleich, ähnlich. II, 41. VI. 12. 34. eben ein solcher als. IX. 5, 39. 53. οὐχ Ὀμοιος, verschieden. V. 1, 2. Ὀμοίος τινι, nach jemandes Geschmack, Idee, oder Angabe, was jemandes Entwurf entspricht. ἄρματα - Ὀμοία ἐκείνῳ, Wagen, so wie jener (Cyrus) sie haben wollte. IX, 56. Ὀμοία ποιεῖν τινι, jemand nachahmen. X, 27. ἡ πονηρία οὐδὲν Ὀμοιον, seine Bosheit hat ihres Gleichen nicht. XI. 10, 4. οἱ Ὀμοιοι, meines Gleichen. I, 21. γαμεῖν ἐκ τῶν Ὀμοίων, seines Gleichen heirathen. I, 83.
- Ὀμοίως, ähnlich. II, 52. gleichfalls. IV. 2, 2. auf gleiche Weise. IX, 15.
- Ὀμολογέω, εἶν, gestehn. VI. 12, 21. X, 78. καὶ Ὀμολογουμένου τοῦ πράγματος δικαίου εἶναι, ἐν τινι σταῖς ἐλεγχθῆναι, und wenn eine Sache einstimmig als richtig erkannt wird, so findet er doch bey einem Umstand Bedenklichkeiten, und wird dann allemal überführt, daß er Unrecht habe. XI. 2, 1.
- Ὀμόνοια, ας, ἡ, die Einsicht. I, 30. IV. 11, 27.
- Ὀμορος, οὐ, ὁ, ἡ, ein Feldnachbar. X, 128.
- Ὀμοῦ, zugleich. VIII, 13. nebst. Dat. XII. 6, 15.
- Ὀμφαλός, οὗ, ὁ, der Nabel. XIV. 1, 25.
- Ὀμως, dennoch. IV. 8, 3. IX, 23.
- Ὀμῶς,

Ὁμῶς, beysammen. XIII.
2, 6.

Ὁναρ, εἶρατος, τὸ, ein Traum. ὀνειράτῳ ἐμφορηθεῖς, da er zur Gnüge Träume befragt hatte. VIII, 30. (κατ') ὄναρ εἶδεν, im Traume sehen. VI. 14, 8. ὄναρ πλουτεῖν, im Traume reich seyn. X. 61, 118. ὀνειράτα εἰσεῖδεν, Träume haben. XII, 2, 24.

Ὁνειδος, οὐς, τὸ, Vorwurf, Schmach. I, 23.

Ὁνειδίζω, εἰν, Vorwürfe machen, schmähen. I, 54.

Ὁνειροκρίτης, ου, ὁ, ein Traum-Ausleger. XIII.
2, 33.

Ὁνομα, τος, τὸ, der Name. V. I, 8. it. mit Namen. VIII, 31. ὀνόματι, mit Namen. V. 7, 3. Titul, in juristischer Bedeutung. ἐν ἀτίμῳ ὀνόματι, unter einem ehrlosen Titul (d. i. als Rebzweib). IX, 72.

Ὁνομάζω, εἰν, nennen. V. 3, 3.

Ὁνομαστός, οὖ, berühmt. V. 11, 2.

Ὁνος, ου, ὁ, ein Esel. VI.
11, 13. X, 61.

Ὀντες, partic. von Εἶμι τῶν σημάτων σωῶν ὄντων, bey unverletzten Siegeln. III, 10. alles

was da ist, oder vorgeht. it. das Vermögen. X. 187.

Ὀνυξ, χος, ὁ, ein Nagel an Fingern. XI. 4, 1.

Ὀξύ, adv. scharf, laut, helltönend. XIV. 1, 23.

Ὀξύδερχής, εὖος, ὁ, ἡ, scharfsichtig. X, 75.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ, ἡ, Kühn, jachzornig, leicht aufzubringen. X, 7.

Ὀξύς, εἶα, ὁ, scharf. ὀξύτερος (compar. pro superl.) μάχαιρα, das schärfste Schwerdt. VI.
17, 1.

Ὀπη, wo. ἔσθ' ὀπη, zuweilen. VIII, 20.

Ὀπισθεν. XIV. 1, 85.
Dor.

Ὀπισθεν, hinten, von hinten. V. 12, 2.

Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, die Schatzkammer auf der Citadelle zu Athen. X,
169.

Ὀπίσω, hinten, VII, 35. μεταστρέφειν ὀπίσω, sich zurückwenden, zurück sehen. VI. 17, 4.

Ὀπλή, ἡς, ἡ, die Klaue, Zuf. XII. 1, 2.

Ὀπλίζω, εἰν, bewaffnen. XII. 12, 7. ὀπλισμένοι, Bewaffnete. VIII, 54.

Ὀπλητής, ου, ὁ, ein Soldat, Bewaffneter. V.
8, 3.

Ὀπλον, ου, τὸ, die Rüstung, die

- die Waffen. II, 74. der Pfeil. X, 3.
- Ὅποι, dahin, wo. IX, 85. 93.
- Ὅποσάκις, wie oft. X, 10.
- Ὅπόσος, η, ου, so viel. τοσαύτας -- ὅποσας, so viel als. IV, 2, 4.
- Ὅπότε, wenn. VII, 43.
- Ὅποτε, wenn, so oft. V, 15, 6. VI, 4. als. X, 133. 144.
- Ὅπου, wo, woselbst. II, 51. εἴθ' ὅπου, irgendwo, hin und wieder. VIII, 26. ὅπου γε, da, dieweil. X, 6.
- Ὅπτάω, ᾶν, rösten. VIII, 21. braten. XIV, 3, 12.
- Ὅπτομαι, εἶναι, geschn werden. VIII, 5. X, 51. it. sehn. IX, 95. X, 60. Gram. p. 184.
- Ὅπως, wie. IV, 19, 2. XII, 22, 4. damit. I, 81. IV, 23, 2. VI, 11, 18. 19, 2. καὶ ὅπως (scil. ὅρα), siehe zu, daß. X, 147. ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται (sc. ὅρα), mache, daß es genau so geschehe, durchaus nicht anders. XI, 8, 6.
- Ὅράω, ᾶν, sehen. III, 10. ὁρᾶτε, sehet. VI, 11, 6. auf etwas sehen. I, 12. c. accus.
- Ὅργανον, ου, τό, ein Instrument. VIII, 39.
- Ὅργη, ῆς, ἡ, der Zorn. II, 43, 94. VI, 1, 27.
- Ὅργια, ων, τὰ, alle gottesdienstliche Ceremonien und geheimnißvolle Gebräuche, besonders das Fest und der Gottesdienst des Bacchus. V, 14, 4.
- Ὅργιάζω, εἶναι, einen geheimnißvollen Gottesdienst halten. VIII, 8.
- Ὅργίζομαι, εἶναι, zornig, böse seyn. III, 3. VI, 12, 23.
- Ὅργίλος, η, ου, zornig. VIII, 48. X, 104.
- Ὅρέγομαι, εἶναι, begehren, wornach streben. X, 84. von Fischen gebraucht: anbeissen. XIII, 2, 44.
- Ὅρέγω, εἶναι, ausstrecken. X, 131. hinreichen. X, 137, 175.
- Ὅρειάδες, ων, αἱ, die Oreaden, Bergnymphen. XIV, 1, 19.
- Ὅρεινός, η, ὄν, bergigt. X, 89.
- Ὅρέστης, ου, Orestes, der Sohn des Agamemnon, und Mörder seiner Mutter Klytämnestra. XII, 14, 5.
- Ὅρθιος, ὅ, ἡ, gerade, aufrecht. IV, 2, 2. ὀρθιον ἐφιστάς τὸ οὖς, er steht mit aufgereckten Ohren. V, 66.
- Ὅρ-

- Ὀρθοσύνη, ης, ἡ, die gute
 Gesinnung, Aufrichtig-
 keit, Rechtschaffenheit.
 II, 4.
- Ὀρίζω, εἰν, bestimmen.
 ὠρισμένης ἡμέρας, an
 einem bestimmten Tage.
 VIII, 1.
- Ὀρκίος, ου, der, dem die
 Erde geschworen wer-
 den, ein Beywort des
 Jupiter. X, 1.
- Ὀρκος, ου, ὁ, der Eid. I.
 5, 66. XIII. 2, 62.
- Ὀρκόω, οὖν, einen schwö-
 ren lassen, durch einen
 Eid verbinden. VI. 14, 8.
- Ὀρμαθός, οὖ, ὁ, ein Stoß,
 Pack. XI. 1, 5.
- Ὀρμάομαι, ᾧσθαι, kommen,
 herzu stürzen. V. 1, 10.
- Ὀρμειὰ, ᾧς, ἡ, eine Simse,
 eine Angelschnur, von
 Pferdehaaren. XIII. 2, 11.
- Ὀρνέον, ου, τὸ, ein Vogel.
 IV. 1, 2.
- Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, ein
 Augur. XI. 4, 6.
- Ὀρνις, ἰδος, ἡ, ein Vogel.
 XV. 1, 16. it. eine Hen-
 ne. IV, 11.
- Ὀρος, ου, ὁ, die Gränze.
 X, 127. Bestimmung,
 Definition. ὡς ἔρω πε-
 ριλαβεῖν, wenn man sie
 in eine Definition fassen,
 definiren wollte. XI. 5, 1.
- Ὀρος, ους, τὸ, ein Berg.
 IV. 8, 1.
- Ὀρυγμα, τος, τὸ, ein Gra-
 ben. VIII, 19. eine Grube.
 VIII, 55.
- Ὀρύομαι, εσθαι, belfern,
 heulen. XIV. 1, 18.
- Ὀρύττω, σσω, εἰν, gra-
 ben. VIII. 19, 55.
- Ὀρφανός, οὖ, Eltern : los.
 II, 90.
- Ὀρφεύς, ἑως, Orpheus,
 ein berühmter Citherspie-
 ler. V, 14.
- Ὀρχέομαι, εἰσθαι, tanzen.
 IV. 23, 2. 3. 31, 3.
- Ὀρχηστὺς, ὅς, ἡ, das Tan-
 zen. X, 180.
- Ὅς, ἡ, ὁ, welcher. artic.
 postp. II, 66. etc. ἐς
 οὐδὲ γεγάμηκας, da du
 nicht einmal geheirathet
 hast. X, 165.
- Ὀσιότης, ητος, ἡ, die tu-
 gendhafte Gesinnung. IX,
 52.
- Ὅσος, η, ον, wie groß,
 wie sehr, wie viel. II,
 66. ἐφ' ὅσον, in wie
 ferne. II, 49. ἐς ὅσον,
 so viel, so lange. VIII,
 30. ὅσα βούλει, was und
 wie viel du willst. VI.
 11, 10. ὅσον ἂν, so viel
 nur. VI. 12, 7. ὅσα
 ἡμεῖς εἰδέναι, so viel wir
 wissen. X, 165. ohnge-
 fähr. X, 192. ὅσω πέ-
 λας, je näher. XII. 4,
 11. ὅσον δύνῃ βάθυνον,
 so tief du kannst. XII. 6, 6.
 ὅσον, als, wie. XV. 1,
 16. schließt oft πάντα
 oder

- oder ταῦτα in sich, und wird übersetzt, alles, was. VIII, 21. dasjenige, was. VIII, 46. diejenigen, welche. VIII, 57. zuweilen wird es nicht ausgedruckt, z. E. μυρία ὅσα, tausenderley, X, 174. ὅσοι für οἱ, welche. VI. 11, 9.
- Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, wer, was. IV. 6, 3. 7, 2. ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσ. sie glaubten, (wie es denn auch wirklich so war) daß ic. IV. 21, 3.
- Ὅστέον, οὗ, τὸ, ein Knochen. V. 11, 3. it. der Stein in einer Frucht, z. E. Pflaumen, Kirschchen, Datteln. IV. 16, 2.
- Ὅστις, ἥτις, ὅτι, welcher. IV. 10, 4. wer. V. 4, 1.
- Ὅσφραίνομαι, εσθαι, Gen. riechen. X, 134.
- Ὅσφυς, ὄσος, ἡ, die Hüften, das Kreuz, der untere Theil des Rückens, wo die Hüften anfangen. V. 11, 3. X, 42.
- Ὅταν, wenn. I, 94. IV. 5, 4.
- Ὅτε, als. ὅτε-τότε, als-da. III, 5. da. IV. 14, 2. damals als. IV. 17, 5. wenn. V. 1, 7. VI. 12, 16. ἔστιν ὅτε, zuweilen. VIII, 22.
- Ὅτι, daß. II, 51. VI, 2. etc.
- weil. V. 1, 8. etc. wird zuweilen nicht ausgedruckt. XI. 5, 4. so auch nach εὖ ἴσθι. IX, 9. ὅτι μὴ, außer, ausgenommen, als. IV. 25, 1. ὅτι μάλιστα, noch so sehr. X, 31. ὅτι πλείστοις, so viel als möglich. X, 200. ὅτιπερ, weil. X, 77. darf nicht mit übersetzt werden, wenn es vor der angeführten Rede eines andern steht. VI. 8, 2. 12, 24. 27.
- Ὅττιγε, für Ὅτι γε.
- Ὅτω, s. II, 21. not.
- Οὐ, οὐκ und οὐχ. nicht. II, 5. nicht nur. II, 8. οὐ μέντοι, auch nicht, auch gewiß nicht. V. 2, 3.
- Οὐ und οὐπερ, da, wo. IX, 98. wohin. XI. 2, 2.
- Οὐδέ, daß neque der Lateiner, auch nicht. II, 24. nicht einmal. IV. 10, 4. VI. 19, 5. οὐδ' ὅλως, gar nicht. V. 2, 5.
- Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν, keiner, nichts. II, 56. für οὐκ. X, 191. οὐδέν ἐστιν, es dient zu nichts. XII. 19, 5. οὐδέν-ἡ, weiter nichts, als. VI. 12, 10.
- Οὐδέποτε, niemals. V. 6, 3.
- Οὐδέτερος, α, ον, keiner von beiden. II, 99.
- Οὐδ', s. οὐτε.
- Οὐκέτι, nicht mehr, ferner

ner nicht. V. 2, 6. IX,
 34. XII. 1, 8. s. "Ετι.
 Οὐκοῦν, demnach. X. 56,
 170. οὐκοῦν δός μοι, so
 gieb mir denn. VI. 14, 7.
 dergestalt. X, 88.
 Οὐκουν, keineswegs, im
 geringsten nicht. IX, 66.
 Οὐλος, η, ον, verderblich,
 rauh. XIV. 3, 14.
 Οὐμενοῦν, nicht doch. VI.
 19, 1.
 Οὖν, also, deswegen. II,
 47. nun, aber. IV. 7, 3.
 9, 3. μὲν οὖν, ja, sogar.
 IV. 17, 2.
 Οὕπω, noch nicht. XIII,
 2, 19.
 Οὐρά, ἄς, ἡ, der Schwanz.
 IV. 4, 1. VI. 19, 2.
 Οὐρανός, οὔ, ὁ, der Him-
 mel. IV. 32, 4.
 Οὖς, ὡτός, τὸ, das Ohr.
 IV. 17, 4. 5. ὄρθιον
 ἐφιστάς τὸ οὖς. s. "Ορ-
 θιος.
 Οὔτε, daß neque der La-
 teiner, weder. οὔτε--οὔτε,
 weder, noch. II, 1. so we-
 nig als. II. 83, 93.
 Οὗτοι, wahrlich nicht.
 X, 104.
 Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, dieser.
 II, 50. der. V. 2, 5.
 ὡ αὕτη, wie eine Inter-
 ject. guter Freund. it.
 hör einmal. IV. 4, 4.
 so auch ὡ οὗτος. IV. 7, 2.
 12, 2. καὶ τοῦτο, auch,
 überdem. XI. 1, 4. ταύ-

ταν, dor. für ταύτην,
 diese. VI. 8, 2.
 Οὗτοσι, Att. dieser. ὁ Τι-
 μων οὗτοσι, es ist Ti-
 mon. X, 89.
 Οὕτω und οὕτως, so, also,
 ist oft der Nachsatz von
 ὥσπερ oder ὡς. II, 80.
 οὐχ οὕτως - ὡς, nicht so
 sehr als. II, 90. auf
 diese Weise. IV. 2, 3.
 εἰδ' οὕτως, hierauf, nach
 diesem. IV. 2, 5. οὕτωςι
 εἰπεῖν, so zu sagen. X,
 23.
 Οὐχὶ, nicht, keineswegs.
 V. 10, 3.
 Ὀφείλω, εἶν, schuldig
 seyn. IX, 72. müssen.
 VI. 11, 13.
 Ὀφελος, τὸ, das Nütz-
 liche. nom. def. μηδὲν
 ὄφ. ἐστι, es nützt nichts.
 IV. 14, 2. τί δ' ὄφελος
 (ἐστὶ); was hilft mir das?
 VI. 12, 1. τὸ μέγα ὄφε-
 λος τοῦ γένους, du gro-
 ße Zierde deines Ge-
 schlechts. X, 154. die
 Frucht, Folge wovon.
 X, 179. s. Περ.
 Ὀφθαλμός, οὔ, ὁ, das Aus-
 ge. I, 29.
 Ὀφίς, ἰος, ὁ, eine Schlän-
 ge. II, 99.
 Ὀφρύς, ὕος, ἡ, die Aus-
 genbraunen. X, 173.
 Ὀχεομαι, εἰσθαί, fahren.
 ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι,
 auf

- auf Pferden reiten. V. 1, 6. 7, 1. XI. 9, 2.
- Ὀχθη, ης, ἡ, das Ufer, besonders eines Flusses. VIII, 16.
- Ὀχλέομαι, εἰσθαί, zahlreich betreten werden, frequentirt werden. VII, 46.
- Ὀχληρός, α, ὄν, lermend, tumultuarisch. X, 36.
- Ὀχλος, ου, ὁ, das Volk, der große Haufe. II, 62. ein Haufe. X, 89. ὄχλοι, Haufen Volks. XI, 1, 4.
- Ὀχυρὸς, α, ὄν, fest. Φρούριον ὀχυρὸν, ein festes Castell. VI. 11, 14. τόπος ὀχυρὸς. VI. 12, 27.
- Ὀψιμαθής, οὖς, einer, der noch im Alter lernen will. XI, 9.
- Ὀψιμαθία, ας, ἡ, die Lernbegierde im Alter. XI, 9.
- Ὀψις, εως, ἡ, der Anblick, das Gesicht. I, 80. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, vor Augen kommen. III, 9. εἰς ὄψιν (τοῦ βασιλέως) ἄγεσθαι, vor den König geführt werden. VI. 12, 21. πρὸ τῆς ὀψεως, vor dem Augenschein, ehe man etwas gesehen hat. IV. 15, 3. ὄψις ἡμίτομος, ein halbes, oder im Profil vorgestelltes Gesicht. VIII, 26. die Blicke. ὄψιν ἐνδιατρίβειν, IX, 26, f.
- Ἐνδιατρίβω. ein Gesicht, Traum. XIII. 2, 38. 64.
- Ὀψον, ου, τὸ, die Speise, Vorkost. VI. 12, 9. X, 176.
- Ὀψονέω, εἶν, für die Küche einkaufen. XI. 6, 3.
- Ὀψοποιός, οὔ, ὁ, ein Koch. VI. 12, 9.
- Πάγη, ης, ἡ, eine Schlinge. Netz. IV. 18, 1.
- Παγίς, ἰδος, eine Schlinge, eine jede Falle, worin Vögel, Füchse, Marder oder andere Thiere gefangen werden. IV. 4, 1.
- Πάγκαλος, ὁ, ἡ, sehr, überaus schön. VI. 19, 2.
- Παγκάλως, überaus schön. IX, 62.
- Πάγος, ου, ὁ, ein Hügel. X, 135.
- Πάγχρυσος, ου, ὁ, ἡ, golden. XIV. 1, 74.
- Πάθος, εος, τὸ, die Leidenschaft, der Affect. II, 42. it. ein Unglück, Fehler. IV. 4, 2. ἤλαυνεν ἐπὶ τὸ πάθος, er ritt dahin, wo der traurige Auftritt war. IX. 84, 99.
- Παιδαγωγέω, εἶν, belehren, Flug machen. X, 42.
- Παιδαγωγός, οὔ, ὁ, ein Hofmeister, Erzieher. VI. 12, 3. X, 45.

Παιδεία, ἡ, die Gelehrsamkeit, Klugheit. I, 64. II, 60. VII, 40.

Παιδεύω, εἰν, lehren. X, 100.

Παιδιά, ᾤς, ἡ, ein Spiel. ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, Freiheit zu allerley Spielen. VIII, 2. ein Scherz. VIII, 45.

Παιδίον, ου, τὸ, ein kleines Kind. III, 20.

Παιδότριψ, ἰβος, ὅ, ein Informator, Hofmeister. X, 48.

Παίζω, εἰν, spielen. VI. 12, 30. XII. 10, 8. eine Rolle spielen, vorstellen. VIII, 2. scherzen, spaßen. τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, da sie dergleichen für einen Spaß hielten, der weiter nicht von Folgen seyn würde. VIII, 48. πρὸς μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν, sich an einer großen Statue üben. XI. 9, 3. τερπνὰ παίζειν, s. Τερπνός. ἄγρια παίζειν, grausam spielen. XV. I, 11.

Παῖς, δὸς, ὅ, ἡ, ein Kind. I, 39. II, 84. παῖδας ποιεῖσθαι, Kinder zeugen. VI. 11, 17. ein Sohn. IV, 9. XII. 2, 9. παῖδες ἄρρενες, Söhne. VI. 7, 1. ein Bursche, Bedienter. VI. 10, 1. X, 175. XI. 2, 2. 7, 6. ἐκ παιδός, von

Kindheit auf. IX, 2. ἐπὶ παῖς ὢν, in seiner Kindheit. VI. 12, 1. παῖδες ὄντες, als Kinder. VI. 17, 1.

Παίω, εἰν, schlagen. IX, 84. X, 141. hacken. X, 115.

Πακτωλὸς, οὔ, ὅ, Πακτωλός, ein Fluß in Lydien. IX, 82.

Πάλαι, ehemals, vor geraumer Zeit. VII, 6. VIII, 5. schon lange. X, 200.

Παλαιός, ᾧ, ὄν, alt. V. 3, 2. τὸ παλαιόν, ehemals. IV. 29, 1. οἱ παλαιοὶ ἄνθρωποι, die Älten, die Menschen in den alten Zeiten. V. 3, 2. παλαιὸς νεκρός, ein längst Verstorbener. X, 15.

Παλαίστρα, ας, ἡ, die Fechtschule, Kampfplatz. VI. 17, 4. 19, 1.

Παλαίφατος, Paläphat, ein Schriftsteller dieses Namens. V. 18, 7.

Παλαίω, εἰν, ringen. καὶ παλαίων etc. auch im Wade dreht er das Gefäß oft hin und her, als wenn er sich im Ringen übte. XI. 9, 3.

Πάλη, ης, ἡ, das Ringen. X, 156.

Πάλιν, wiederum. IV. 6, 1. VI. 8, 3. hingegen. VII,

VII, 26. zum andernmal.
 IX, 13. ein andermal.
 VI. 11, 25.
 Παλίνδρομος ἄπιθι, gehe
 deinen Weg wieder, den
 du gekommen bist. X, 103.
 Πάμπαν, gar. X, 171.
 Πάμπολλος, η, ον, außer-
 ordentlich viel. πάμπολ-
 λα χρήματα, sehr viel
 Geld. V. 1, 5.
 Παμπόνηρος, ου, ό, ή, erz-
 böse. X, 45.
 Πάν, ός, Pan, ein Feld- und
 Hirten- Gott. X, 121.
 Πανάποτος, ου, ό, ή, ganz
 unglücklich, XIV. 1, 56.
 Πανδαμάτωρ, ορος, ό, ή,
 alles bändigend. X, 4.
 Πανδημει, adv. gemein-
 schaftlich, mit vereinigt-
 en Kräften. VIII, 11.
 Πανδοκεϊον, s. Πανδοχ.
 Πανδοκεύω, ειν, herbergis-
 ren, eine öffentliche Schen-
 ke halten. X. 1, 3.
 Πανδοχεϊον, ου, το, eine
 Herberge, Gasthof,
 Schenke. XI. 5, 3.
 Πανήγυρις, ιος, ή, eine öf-
 fentliche Versammlung,
 ein Jahrmarkt. XI. 1, 4.
 Πάνθεια, ας, ή, Panthea,
 die Gemahlin des Abra-
 datas, Königs von Su-
 sa. IV, 44.
 Παννυχίζω, ειν, nächtliche
 Feyerlichkeiten anstellen.
 VIII, 42.
 Πανοπλία, ας, ή, eine Rüs-

stung, Armatur. II, 69.
 XII. 6, 3.
 Πανουργία, ας, ή, der Be-
 trug. X, 68.
 Παντα, Dor. von allen
 Seiten. XIII. 2, 17.
 Παντάπατιν, gänzlich. X.
 42, 80.
 Πανταχύθεν, von allen
 Seiten her. VIII, 54.
 Πανταχοῦ, allenthalben.
 VII, 21.
 Παντοδαπός, ή, έν, man-
 cherley, von allerley Art.
 V. 14, 4. VIII, 2.
 Παντοίως, auf allerley Art.
 VIII, 24.
 * Παντοποιός, ein Wages-
 hals, einer der alles un-
 ternimmt, was ihm eins-
 fällt, ohne Scheu. XI.
 1, 1.
 Πάντοτε, beständig, un-
 aufhörlich. I, 63.
 Πάντως, gänzlich, völlig,
 in allen Stücken, ganz
 gewiß. II, 68. VI. 11, 10.
 IX, 11.
 Πάνυ, sehr. VII, 8. ταχύ
 πάνυ, sehr bald. IX, 6.
 οὐ πάνυ, wenig. VI. 11,
 20. πάνυ γούν, ironice.
 VI. 11, 27. s. λόγος.
 Πανύστατον, zu allerlezt.
 XIV. 1, 43.
 Παπαί, ey! X, 89. 186.
 Πάππος, ου, ό, der Groß-
 vater. VI. 4, 2.
 Παπταίνω, ειν, den Blick
 steif worauf heften, mit
 B b Sehns

Sehnsucht wohin sehn.
XV. 2, 6.

Παρά, Praep. von. I, 100.
II, 39. 51. VI, 3. 12, 17.
VII, 21. IX. 2, 50. XI.
9, 2. bey, vor. II, 45.
VI. 10, 1. παρὰ μικρόν,
beynahe. III, 1. wider,
gegen. πράττειν παρὰ
τὸ βέλτιστον, dem eingese-
sehenen Guten entgegen-
handeln. IX, 14. παρὰ
τὸ δίκαιον, widerrecht-
lich, ungebührlich. IX,
23. für. φόβος παρὰ τι-
νός, die Furcht wofür.
X, 28. παρὰ πάντα
χρόνον, zu aller Zeit.
X, 155. παρ' αὐτῷ
(chez lui) bey seinem
Hause. XI. 5, 3. παρὰ
τοῖς πολεμίοις, bey den
Feinden. VI. 12, 22.
παρὰ λόγον καὶ παρὰ
καιρόν, mit Unvernunft
und zur Unzeit. IV. 31,
4. bey, an. V. 9, 4. VII,
10. X, 34. παρὰ δεῖπνον,
bey Tische, bey Tafel.
VI. 11, 26. 18, 2. παρὰ
θάλασσαν, am Meere.
VI. 14, 8. neben. VII,
12. ὅσα παρ' ἐκάστοις,
was ein jeder hat. VIII,
1. bey, in Gesellschaft.
IX, 24. XI. 9, 1. zu,
unter. VI. 8, 1.

Παραβαίνω, εἶν, übertre-
ten, verletzen. IV. 2, 3.
überschreiten. XIII. 2, 27.

Παραβάλλω, εἶν, vorwerf-
fen. τροφὰς παραβάλ-
λειν, Futter vorwerfen.
III, 5. IV. 11, 2.

Παραγγέλλω, εἶν, Befehl
ertheilen. XI. 2, 3.

Παραγίνομαι, vorkommen,
widerfahren, erlangt
werden. II, 32. daseyn,
kommen. IV. 22, 2. hinf-
gehn. IV. 31, 1. anlans-
gen, einkehren. VII, 43.
hinkommen. VII, 52. an-
kommen. VI. 18, 3. XI.
7, 3.

Παραγκωνίζομαι, εἶν, eis-
nen mit dem Ellenbogen
wegdrängen. X, 176.

Παράγω, εἶν, verlängern.
XII. 9, 2.

Παραδίδωμι, ὄναι, über-
geben. V. 17, 4. VI.
18, 5. X, 40. 99. XII.
13, 1. παραδοῦναι ἑαυ-
τόν, sich ergeben. VI.
16, 1.

Παραθαλάσσιος, οὐ, ὅ, ἡ,
am Meer gelegen. V. 12,
4.

Παραίνεσις, ein Zureden,
Ermaahnung. IV. 19, 3.

Παραινέω, εἶν, ermahnen,
IV. 4, 3. erinnern, vor-
stellen. IV. 14, 2. rathen.
X, 149.

Παρακαθίζω, εἶν, darnes-
sen setzen, oder stellen.
πολλήν στρατιάν παρα-
καθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν, er
besagerte die Stadt mit
einer

- einer großen Armee. V. 17, 3.
 Παρακάθημαι, ἥσθαι, da-
 bey sitzen. IX, 89. XI.
 7, 4.
 Παρακαλέω, εἶν, ermahnen,
 anliegen. VI. 12, 2. 15,
 1. herbeyrufen. XI. 5, 4.
 befehlen. VI. 12, 5.
 Παρακαταθήκη, ης, ἡ, ein
 Depot. Eine Sache, die
 jemandem in Verwah-
 rung gegeben, und also
 unverleßlich ist. I, 55.
 IX, 36.
 Παρακεῖμαι, εἶσθαι, aufges-
 tragen seyn, auf dem
 Tisch seyn. XI. 5, 2.
 Παρακελεύομαι, εσθαι, auf-
 muntern, anreizen. IX,
 89.
 Παρακρούομαι, εσθαι, be-
 trügen. active. X, 189.
 Παρακύπτω, εἶν, aufhäu-
 fen, einen Blick hins-
 werfen. X, 43.
 Παραλαμβάνω, εἶν, an-
 nehmen, zu sich neh-
 men. X, 91. mit sich neh-
 men. VI. 14, 8. ὡς ἱστο-
 ρία παρειλήφαμεν, so viel
 wir aus der Geschichte
 wissen, oder gelernt ha-
 ben. VIII, 3.
 Παράλιος, α, ον, am Meer
 oder Ufer gelegen. τὸ
 παράλιον μέρος, die See-
 side. V. 18, 2.
 Παράλογον, ου, τὸ, das Un-
 erwartete. X, 71.
 Παραμένω, ich verbleibe,
 bleibe da. II, 50. IX, 96.
 Παραμηρίδιον, ου, τὸ, ein
 Panzer, der die Hüfte
 bedeckt, Schaberacke.
 IX, 61.
 Παρανομέω, εἶν, ungerecht,
 gesetzwidrig handeln.
 II, 98. das Gesetz über-
 treten. X, 136.
 Παρανομία, ας, ἡ, die Sün-
 de. X, 124.
 Παράνομος, regellos, un-
 gerecht, widerrechtlich.
 II, 68.
 Παράξενος, fremd, unbes-
 kannt, ungewöhnlich.
 V. 18, 3.
 Παραπλευρίδιον, ου, τὸ, ein
 Panzer, der die Seite
 bedeckt. IX, 61.
 Παραπλήσιος, α, ον, nahe,
 verwandt, ähnlich. VII,
 28.
 Παραπολύ, bey weitem. X,
 53.
 Παραρρέω, εἶν, vorbeystre-
 ben. IV. 28, 2.
 Παραρρήγνυμι, ὕναι, zer-
 reißen, abbrechen. Φω-
 νῇ παρερρέωγυία, mit ab-
 gebrochener, überschrieer-
 ner Stimme. XI. I, 4.
 Παράσιτος, ου, ὁ, ein
 Schmaruzer. X, 40.
 Leib : Παρρ, Haus:
 Παρρ. XI. 5, 4.
 Παρασκευάζομαι, εσθαι,
 sich fertig machen. IX.
 56.

Παρασκευάζω, εἶν, zubereiten, zurichten. VI. 12, 9. 10. VIII, 37. παρασκευάζε σεαυτὸν, mache, schaffe, daß du seyst. I, 95. auch im pass. an-schaffen. IX, 97. τὰ παρασκευασμένα, die angeschafften, zubereiteten Speisen. VI. 11, 16. παρασκευασμένος νικᾶν, der zu siegen entschlossen ist. VI. 12, 14. παρασκευάζεσθαι, (med.) sich rüsten, waffnen. VI. 12, 16.

Παρασκευαστικός, ἡ, ὄν, was etwas verursacht, zu-
wegebringt. XI. 4, 1.

Παρασκευή, ἡς, ἡ, die Vor-
bereitung, Zubereitung.
VI. 14, 6. s. σκέπτομαι.

Παρασκήπτω, εἶν, herein-
fahren. X, 34.

Παραστρέφω, εἶν, aufneh-
men, zurückschlagen.
XI. 6, 5.

Παρατάττομαι, εσθαι, sich
in Schlacht: Ordnung
stellen. VI. 12, 16. XI.
2, 3.

Παρατηρέω, εἶν, beobach-
ten, auf etwas Achtung
geben. VII, 31.

Παρατίθημι, εἶναι, auftra-
gen, vorsezen. VIII, 20.

Παραφέρω, εἶν, herbeytrei-
ben. X, 131.

Παραφωνέω, εἶν, zurufen.
VI. 15, 3.

Παραχρῆμα, sogleich, den
Augenblick. IV. 30, 3.

Παραχωρέω, εἶν, Dat. perf.
u. Gen. rei. einräumen.
X, 184.

Παρεῖα, ᾧς, ἡ, die Wange,
Backe. IX, 67.

Πάριμι, εἶναι, zugegen seyn.
VI. 12, 3. VIII, 54. τὰ
παρόντα, das Gegen-
wärtige. IV. 11, 4. zu
jemand kommen, it. bey-
stehn. IX, 48. δίκη παρ-
εἶναι, vor Gerichters
scheinen, seinen Proceß
abwarten. XI. 1, 5.

οἱ παρόντες, die Anwes-
senden. I, 73. XI. 2, 2.
5, 4. daseyn. XI. 7, 3.
s. Γράμμα. πάρεστι γὰρ,
es ist Gelegenheit dazu da,
es steht frey. XII. 19, 7.

Πάριμι, ιέναι, vorbege-
hen. III, 8. XI. 1, 2.

Πάρεργον, ου, τὸ, ein Lie-
benwerk. adv. obenein.
πάρεργον ὁλυμπίων;
obenein bey den olym-
pischen Spielen. X, 9.

Παρέρχομαι, ich gehe vor-
bey, vorüber. II, 79.
IV. 21, 2. VI. 19, 3.
XII. 9, 5.

Παρέχομαι, ich gewähre,
verschaffe. II, 69. X, 85.
geben. IX, 70.

Παρέχω, εἶν, idem. IV.
14, 3. VIII, 39. X,
100. darbieten. X, 116.
παρέχειν σεαυτὸν, sich
betra-

Betragen, verhalten. I, 81.
 παρέχουσιν εαυτοὺς τοῖς
 ἐρωμένοις πολλὰ καὶ εἰ-
 κὴ ὑπηρετοῦντας, sie bie-
 ten sich selbst, denen, die
 sie lieben, zu mancher-
 ley Diensten dar, ohne
 Nutzen davon zu ha-
 ben. IX, 19. geben. X,
 195. πράγματα παρ-
 εἶναι, f. Πράγμα. er-
 lauben, verstaten. οὐδὲ
 εὐθεὶν παρέχοντι μερί-
 μναι, die Sorgen er-
 lauben nicht zu schlaf-
 fen. XIII. 2, 3.
 Παρηβηκώς, ὅτος, ὁ, ein
 altgewordener. X, 16.
 Παρθενεύομαι, εἶναι, die
 Jungfrauschaft bewah-
 ren. VIII, 12. X, 45.
 Παρθένος, οὐ, ἡ, die Jung-
 frau. VIII, 12.
 Πάρθιος, οὐ, ein Parther.
 XII. 26, 3. ὁ Πάρθος,
 id. VI. 18, 1.
 Παρίστημι, ἵκναι, dabey-
 stehn, zugegen seyn.
 VII, 5.
 Παρμενίδειος, nach den
 Lehrsätzen des Parme-
 nides. von ihm f. VII,
 6. not. h.
 Παρμηνίων, ὦνος, Parme-
 nio, ein geschickter Feld-
 herr Philipps und Ale-
 xanders. VI. 11, 1. 25.
 Πάροδος, οὐ, ἡ, ein Ueber-
 gang. II, 36.
 Πάροινος, οὐ, ὁ, ἡ, aus-

schweifend in der Trun-
 kenheit. X, 180.
 Παροινόω, οὖν, trunken seyn,
 in der Trunkenheit Aus-
 schweifungen begehn.
 II, 98.
 Παρομαρτέω, εἶναι, beglei-
 ten. X, 185.
 Παροξύνομαι, εἶναι, ge-
 reizt, angetrieben wer-
 den. IV. 12, 4. aufge-
 heßt werden. X, 101.
 Παροπτέος, οὐ, zu verach-
 ten. X, 27.
 Παροράομαι, ἄσθαι, über-
 sehn werden. X, 13.
 verachtet werden. X,
 136.
 Παροράω, ἄν, übersehen,
 vernachlässigen, durch die
 Finger sehen. VI. 18, 2.
 Παρρησία, αἰ, ἡ, die Frey-
 müthigkeit. X, 100.
 Παρρησιάζομαι, εἶναι, dreist
 seyn. X, 37.
 Παρωδέω, εἶναι, Genit. ab-
 setzen. τῆς τιμῆς, von
 der Würde. X, 9.
 Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, alle, jes-
 der. II, 1.
 Πάσχω, ich leide. II, 59.
 IV. 5, 2. δίκαια πέπον-
 θα, ich leide, was ich
 verdiene. IV. 21, 4. X,
 145. κακῶς πάσχων, übel
 zugerichtet, in elendem
 Zustande. IV. 28, 1. πᾶν-
 τα ποιεῖν καὶ πάσχειν
 ὑπὲρ δόξης, um des
 Ruhmes willen alles
 thun

thun und leiden, d. h. auf das begierigste nach Ruhm streben. VI. 11, 11. εὖ πάσχειν, Gutes genießen, Wohlthaten erhalten. VI. 12, 25. εὖ πεπονθότες, der erhaltenen Wohlthaten ungeachtet. VI. 11, 23. καὶ κῶς πάσχω (jenem entgegen gesetzt) mir widerfährt etwas Böses, man begegnet mir übel. ibid. οὐδὲν δεινὸν πάσχετε ἀπὸ ροῦντες, laßt euch das nicht befremden, daß ihr zweifelt. VII, 5. οὐδὲν θαυμαστὸν ἔπασχε. IX, 30. ἢ θαυμαστὸς. μή τι καὶ πᾶσθαι ὑπὸ Κύρου, er möchte vom Cyrus bestraft werden. IX, 36. οἶα πεπόνθασιν ὑπὸ ἔρωτος, was für Streiche ihnen von der Liebe gespielt worden. IX, 38. τί πάσθων τοιοῦτος ἐστίν; wodurch ist er dies geworden? X, 22. εἴ τι χαλεπὸν πέπονθας, wenn dir etwas Unangenehmes widerfahren ist. X, 108. τί γὰρ αὖ καὶ πᾶσαι τις, denn was kann einer wol machen, was muß sich einer nicht gefallen lassen. X, 112. γελοῖα πᾶμπαν πάδοιμι, es müßte mir gar possirlich gehn. X, 171.

Παταγέω, εἶν, ertönen lassen. X, 7.

Πάταγος, ου, ὅ, der Schall. X, 12.

Πατάσσω, εἶν, stampfen. XIII. 1, 4. hauen, beißen. XIII. 3, 27. schlagen. VI, 1.

Πατέω, εἶν, treten, die Kelter. XII. 6, 14. mit Füßen treten. XII. 12, 6. 24, 6.

Πατήρ, τρὸς, ὅ, der Vater. I, 41. II, 76.

Πατρίς, ἰδος, ἡ, das Vaterland. I, 36. II, 79.

Πάτροκλος, ου, Patroclus, ein Liebling und vertrauter Freund des Achilles. VIII, 30.

Πατρῶος, α, ου, väterlich, erblich. X, 39. XI. 7, 6.

Πάυομαι, εσθαι, Genit. aufhören. IV. 31, 3. IX. 18, 38. XI. 4, 7. τῆς ἀργῆς παύεσθαι, aufhören zu zürnen. VI. 11, 27.

Παφίη, ης, ἡ, Paphia, Venus. XIV. 1, 64.

Παχύδερμος, ου, ὅ, ἡ, dickhäutig, grob. X, 66.

Πᾶχυς, εος, ἡ, Dor. der Arm. XIV. 1, 42.

Παχύτερος, α, ου, dicker. comp. von Πᾶχυς. X, 51.

Πέδη, ης, ἡ, das Fußseil, die Fessel. VI. 12, 22. X, 66.

Πέδη

Πέδιλον, ου, τὸ, ein Schuh.
XIV. 1, 83.

Πεδίον, ου, τὸ, das flache
Feld, die Ebene. V. 1,
11. VIII, 49.

Πείδομαι, εσθαι, überzeugt
seyn, gewiß wissen. IV.
23, 2. glauben. V. 1, 2.
gehörchen. 1, 1. VI. 11,
16. IX, 17. nachgeben,
folgen. VIII, 12. X, 191.

Πείθω, ειν, überreden,
einbilden, lehren. X, 33.
zu überreden suchen. VI,
5. 12, 21. pass. überre-
det werden. VII, 33. sich
überreden lassen. IX, 13.

Πειθῶ, οὖς, ἡ, Svada, die
Göttin der Ueberredung.
it. die Ueberredung. XII.
8, 6.

Πεινάω, ᾶν, att. ἦν, hun-
gern. IV. 30, 2. IX, 17.
X, 47.

Πείρα, ἡ, ein Versuch,
Prüfung. II, 63. πεί-
ραν λαμβάνειν, eine Prü-
fung anstellen, kennen
zu lernen suchen. ibid.
einen Versuch machen.
IV. 9, 1.

Πειράζω, ειν, XII. 23, 12. und
Πειράω, ᾶν, versuchen.
πειράομαι, idem. IV. 23,
5. VI. 11, 8. IX, 53.
imgleichen: sich ausse-
zen, unterziehen. Gen.
IV. 20, 3.

Πειστέον, man muß gehor-
chen. X, 112.

*Πειστήρ, ἥρος, ὁ, die
Schnur. XIII. 2, 58.
fehlt in dieser Bedeutung
im Steph. und in allen
Lexicis.

Πέλαγος, ους, τὸ, das
Meer. V. 7, 2.

Πέλας, adv. nahe. XII. 4,
11. s. "Οσος. οἱ πέλας,
die, welche um einen
sind, im Gegensatze von
ἐαυτῶ, Andere, Fremde,
II, 48. IV. 4, 5.

Πέλεια, ας, ἡ, eine Taube.
XII. 3, 1.

Πελίας, ου, ὁ, Pelias, der
Vater des Acastus, der
von seinen Töchtern um-
gebracht worden. V. 17,
2.

Πελοποννήσιος, ein Pelos-
ponneser. VI. II, 23.
X, 158.

Πελοπόννησος, ου, ἡ, der
Peloponnes, eine be-
rühmte Halbinsel in
Griechenland, jetzt Mo-
rea genannt. V. 16, 5.

Πέλοψ, ωπος, Pelops, ein
Sohn des Tantalus. V,
13.

Πέλω, ich bin. XIII. 2, 54.
XIV. 3, 11.

Πέμμα, ατος, τὸ, ein wohl-
schmeckend Gericht, Les-
kerbissen. VI. 11, 9.

Πέμπω, ειν, schicken. V.
15, 5. πέμπειν πρὸς τι-
να, zu einem schicken. VI.
12, 3. 9. s. Ἐπιστολή.

Πέ-

Πένης, ητος, arm, dürftig. I, 91. IV. 6, 1. πένητες ἄνθρωποι, arme Leute. IV. 18, 1. Superl. πενέστατος, der Dürftigste. VIII, 21.

Πενθάλεος, α, ον, trauer voll. XIV. 1, 21. 1.

Πένθος, ους, τό, die Traurigkeit, Betrübniß, die Trauer. X, 65. s. Ἄγω.

Πενία, ἡ, der Mangel, die Dürftigkeit, Armuth. II, 22. VI. 11, 6.

Πενυχτός, α, ον, arm, dürftig. VI. 11, 28.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, fünftausend. VI. 15, 3.

Πέντε, fünfe. X, 194.

Πεντήκοντα, fünfzig. V. 15, 1. VI. 12, 6.

Πέπλος, ου, ό, ein Schleyer, ein Oberkleid der Frauenzimmer, dergleichen an einigen Orten die Besguinen tragen. IX. 8, 10.

Πέπρωται, s. Περσάτω.

Πεπωκώς, s. Πίω.

Περ, eine Partikel, die nicht ausgedruckt wird. IX, 53. zuweilen heißt sie denn, ό, τί περ λιχνείας όφελος, welches denn die Folge seiner Gefräßigkeit ist. X, 179.

Περσάτω, ούν, bestimmen. davon daß praet. pass. per Syncop. πέπρωμαι. XII. 9, 10.

Περσάω, ἄν, übersetzen, überfahren über einen Fluß, Acc. III, 18. oder Meer. XII. 16, 5.

Πέργαμος, ου, ἡ, Pergamus, eine Stadt in Klein-Asien. VIII, 29.

Πέρδιξ, ικος, ό, ein Rebhuhn. IV, 5.

Περί, Praep. von. II, 58. wegen, um. VI. 12, 21.

ἠρώτα περὶ τῆς υἱείας, er fragte ihn nach seinem Gesundheitszustand. III, 3. von, oder betreffend. III, 22. VI, 1. 15, 3. um. circa. IV, 2, 3. VII, 23. über. κρίσις περὶ τινος, das Gericht über einen. VI. 19, 6. gegen, erga. IX, 53.

οἱ περὶ τινά, jemandes Gefährten oder Leute. V. 15, 5. VI. 11, 15. οἱ περὶ τὸν Φίλιππον, die Hofleute des Philippus. ibid. it. jemandes Gesellschaft. τὰ περὶ σουτοῦ, deine Angelegenheiten. X, 159. s. Μέτριος. γίνεσθαι περὶ τινος, sich womit beschäftigen. VII, 29. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, viel darum geben. X, 133.

Περαιρέω, εἶν, abnehmen. VIII, 41.

Περιβάλλω, εἶν, umgeben, herumziehen, um etwas. V. 8, 3.

Περίβλεπτος, ου, angesehen.
X, 107.

Περίβλέπω, ειν, rundher-
um ansehen. IX, 6.

Περίβλημα, τος, τὸ, die
Kleidung, it. ein Ueber-
rock, Mantelrock. VIII,
18.

Περίβόλαιον, ου, τὸ, ein
Gewand, Mantel. V.
18, 4.

Περίβολος, ου, ὁ, ein Hof,
Gehege, ein mit einer
Mauer eingefasster Be-
zirk. VII, 2.

*Περίβραχιόνιον, ου, τὸ,
die Armrüstung, daß,
womit der Arm bepan-
zert oder gesichert wird.
IX, 57.

Περιγίνομαι, εσθαι, über-
winden, siegen. πότε-
ρος εὖ ποιῶν περιγένη-
ται, wer im Wohlthun
den Sieg davontrage.
VI. 12, 25.

Περίειμι, εἶναι, Genit. im
Zaum halten, regieren,
II, 85. noch am Leben
seyn. VIII, 44.

Περίειμι, ἰέναι, herumges-
hen. IV. 12, 1. 29, 3.
VI. 11, 4.

Περίελαύνω, ειν, wegtreis-
ben. V. 9, 4. II, 3.

Περίελω, ειν, wegnehmen,
V. 16, 3.

Περίέπω, ειν, begierig
abnehmen. X, 40,

Περιεργάζομαι, εσθαι, vor-
wiegend seyn, sich aus-
Borwick um etwas be-
kummern. I, 79.

Περιεργία, ας, ἡ, unnütze
und lästige Geschäftig-
keit. XI, 2.

Περίεργος, ου, ὁ, ein lästig
Geschäftiger. XI. 2, 1.

Περιέρχομαι, εσθαι, her-
umgehen, umhergehen.
Acc. IV. 32, 1.

Περιέχω, ειν, umgeben.
X, 90.

Περίζωμα, ατος, τὸ, daß,
womit man sich umgür-
tet. περιζώματος ὄζειν,
nach der Küchenschürze
riechen. VI. 14, 4.

Περιίσταμαι, ασθαι, um sich
herum versammeln. εἶναι
δόξειε τῶν περιισταμένων
τοῦς ὄχλους, man kann
ihn auch für einen von
denen halten, die das
Volk um sich versam-
meln, oder, er möchte
wol einer von denen
seyn ic. XI. I, 4.

Περιίστημι, ἀναι, herum-
stehn. XI. 2, 6.

Περικαλύπτω, ειν, einhüll-
len. IX, 96.

Περικαταρρήγνυμι, ἔναι,
zerreißen. IX, 10.

Περικείρω, ειν, scheeren.
περικειρόμενος τοὺς πλα-
κάμους, mit abgeschora-
nem Haar, im Sprich-
wort, d. i. verirt. X, 12.

Περι-

Περικλῆς, οὗς, Pericles,
ein bekannter Atheniens-
ischer Feldherr und
Staatsmann. VI. 19, 4.
X, 34.

Περιλαμβάνω, εἶν, ein-
schließen, umschließen.
VIII, 53. zusammenfassen.
XI. 5, 1. s. ὄρος.

Πέριλλος, ου, ὁ, Perillus,
ein Macedonier und
Freund des Alexanders.
VI. 12, 6.

Περιμάχητος, ου, das, war,
um sich jemand streitet.
περιμάχητος ταῖς γα-
λαῖς, die Katzen beißen
sich um ihn. X, 63.

Περιμένω, εἶν, erwarten.
X, 59. 64. warten. X,
115.

Περίνοστέω, εἶν, herum-
schweifen. X, 43. 71.

Περίουσία, ας, ἡ, das Ver-
mögen. V. 3, 2. die
Vermögenheit. XI. 6, 1.
περίουσία τις, ἀπὸ φι-
λοτιμίας δαπάνην οὐκ
ἔχουσα, ein ansehnliches
Vermögen, wobey man
nichts Ehrenthalben aus-
giebt; den Aufwand
nicht macht, den die Eh-
re erfordert. ibid.

Περιπαθεῖς, erbärmlich, mit
vielen Affect. X, 140.

Περιπατέω, εἶν, herum-
gehn, spazieren. VII,
1. XI. 5, 1. 8, 1. zu
Fuße gehn. VIII, 22.

Περιπίπτω, εἶν, Dat. in
etwas gerathen. IV. 8,
3. 23, 5. auf etwas sto-
ßen, in jemandes Ge-
walt gerathen. IV. 20, 2.

Περιπλέκομαι, εσθαι, er-
greifen, umfassen. III,
15.

Περιπόθητος, ου, ὁ, ἡ,
erwünscht. X, 40.

Περιπορεύομαι, εσθαι, her-
umgehn. VII, 21.

Περιπτύσσω, εἶν, umar-
men. XIV. 1, 44.

Περίσαμος, ου, ὁ, ἡ, Dor-
tennbar. XV. 1, 6.

Περισκευάζω, εἶν, reparir-
ren. X, 57.

Περισπούδαστος, ου, ὁ, ἡ,
hochzuverehrend. X, 107.

Περισσός, s. Περίττος.

Περίστερα, ας, ἡ, eine
Taube. XII, 3.

Περίστρέφω, εἶν, herum-
drehen. IV. 30, 3.

Περισώζομαι, εσθαι, erhal-
ten werden. X, 8.

Περίτιθῃμι, ich ziehe an.
περιτιθέναι τινὶ καλὸν
σχῆμα, jemandem eine
gute Bildung oder
Form geben. II, 72.
X, 80. 110.

Περίτρώγω, εἶν, benagen,
rund herum abnagen,
X, 25.

Περίττος, ἡ, ὄν, überflüs-
sig. IV. 4, 3.

Περίττως, herrlich, vortreff-
lich, köstlich. VI. 12, 9.

Περί-

Περίτυγχάνω, εἰν, auf et-
was stoßen, antreffen.
Dat. IV. 7, 2. 9, 3. 16,
2. 20, 1. X, 71.

Περιφέρεια, ας, ἡ, der
Umfang, der Umriß
im Malen oder Zeich-
nen. VII, 26.

Περιφέρω, εἰν, herumtra-
gen. III, 16.

Περσεύς, ἕως, Perseus, ein
Held, der die Medusa
umgebracht, der Vater
des Ethnelus. V. 15,
3.

Περσεφόνη, ης, ἡ, Pros-
erpina, die Gemahlin
des Pluto. XIV. 1, 54.

Πέρσης, ου, ὁ, ein Perser.
IX, 1.

Πέρυσι, adv. im verwichenen
Jahre. X, 158.

Πεσσινούντιος, α, ου, Pessis-
nuntisch, von Pessinus.
VIII. 9, 12.

Πεσσινοῦς, οὔντος, ὁ, Pessi-
nus, ein Ort in Phry-
gien. VIII. 5, 8.

Πέταμαι, ασθαι, fliegen.
XII. 1, 6.

Πέτρα, ας, ἡ, ein Fels. IV.
31, 1. VI. 12, 26.

Πετρηδόν, wie Steine. X,
7.

Πετρώδης, ους, ὁ, ἡ, stei-
nigt, felsigt. VII, 46.

Πεφεισμένος, sparsam.
II, 78.

Πη, so viel als πως, ir-
gendwo. Encl. IX, 82.

Πήγασος, ου, ὁ, der Pegas-
sus. s. von ihm V. 12,
1. 4.

Πηγή, ης, ἡ, die Quelle.
XII. 8, 6.

Πηδάω, ᾶν, springen. IV.
2, 2. 31, 3.

Πηλίκος, η, ου, lang. III, 13.

Πήλιον, ου, τὸ, Pelion, ein
Berg in Thessalien. V.
1, 3.

Πηνίκα, wann. X, 13.

Πήρα, ας, ἡ, ein Kanzen,
Tornister. IX. 16, 2.

᾽πὶ für Ἐπὶ. XII. 15, 5.

Πιέρεια, ας, ἡ, Pierien, ein-
ne Landschaft in Mace-
donien. V. 14, 2.

Πιδανός, überredend,
scheinbar, wahrscheinlich.
XI. 7, 4. λέγειν πιδα-
νώτατοι, sie führen die
einnehmendsten Reden.
II, 63. einnehmend. VII,
12. was wovon über-
zeugt, etwas beweiset.
τὰ ἔργα οἶμαι σοι πι-
δανώτερα παρ. κ. λ. ich
glaube, daß ich dir durch
meine Handlungen hier-
von stärkere Beweise ge-
geben habe, als durch
das, was ich jetzt sage.
IX, 70.

Πίδηκος, ἡκου, ὁ, ein Affe.
II, 96.

Πίδος, ου, ὁ, ein Faß, Tons-
ne. X, 55.

Πικρός, α, ὁν, bitter. XV.
1, 21.

Πικρῶς, hart, grausam.
VI. 11, 11.

Πῖλος, ου, ὁ, ein Hut. XIII.
2, 13.

Πιμελής, ὁ, ἡ, n. ες, fett.
IV. 11, 3.

Πινακίς, ἰδος, ἡ, eine
Schreibtafel, Codicill.
III, 17.

Πίναξ, ακος, ὁ, eine Tafel,
Gemälde. VI. 15, 1.
VII, 1.

Πιναρὸς, α, ὄν, garstig,
zerlumpt. X, 20.

Πίνω, ειν, trinken. πίνων,
beym Trinken. I, 71.

Πιότατος, η, ον, der Setz-
teste. τοσαῦτα ταύρων
πιότατα, so viel der fetz-
testen Rinder. X, 27.

Πιπράσκω, ειν, verkaufen.
III, 19. VI. 8, 3. XII. 3,
11.

Πίπτω, ειν, fallen. V. 15,
6. τὸ πίπτον, der Fall,
Umsturz. X, 1.

Πίσα, ας, Pisa, eine Stadt
in Elis im Peloponnes.
V. 13, 1.

Πιστευτέον, und att. plur.
πιστευτέα, man muß
glauben. X, 148.

Πιστεύω, ich glaube. II, 1.
ich traue. I. 39, 51. VI, 9.

Πιστεύειν ἑαυτὸν, sich an-
vertrauen. VI. 12, 27.
τὴν κρίσιν πιστεύειν, daß
Gericht anvertrauen,
überlassen. VI. 19, 6.

Πίστις, εως, ἡ, die Treue.
I, 64. VI, 5.

Πιστός, ἡ, ὄν, treu. IX, 33.
glaubwürdig, was
Glaubwürdigkeit macht.
IX, 43. comp. πιστότε-
ρος, treuer. IX, 48. dem
man mehr trauet. I, 66.
sicher, zuverlässig. XV.
2, 7. πιστόν (πρᾶγμα)
γῆ. I, 57.

Πιτανάτης λόχος, das Pi-
tanatische Bataillon.
s. die Note bey VIII,
28.

Πίττη, ης, ἡ, das Pech.
X, 130.

Πίτυς, υος, ἡ, die Sichte.
XV. 2, 8.

Πίω und Πίνω, ich trins
ke. II, 89. VI. 14, 2.
VII, 15. πίνοντες, bey
m Trunke. VI. 17, 6.

Πλακοῦς, οὔντος, ὁ, ein Ku-
chen. VI. 11, 16. X,
179.

Πλανᾶμαι, ᾅσθαι, herum-
irren. X, 71. τὸν βίον
πλανᾷσθαι, sein Leben
mit Sorgen zubringen.
XII. 11, 6.

Πλανᾶω, ᾅν, versühren,
irre machen. VII, 13.

Πλάνη, ης, ἡ, der Irr-
thum. VII, 15.

Πλάνος, ου, ὁ, der Irrthum.
VII, 16. sonst gemeinigi-
lich: ein Irrender oder
Verführer.

Πλά-

Πλάνος, ου, ό, ή, betrieglich, verführerisch. XIII. 2, 43. XV. 1, 29.

Πλάστης, ου, ό, ein Töpfer. II, 72.

Πλαταγέω, εἶν, klopfen. XIV. 1, 4.

Πλάτανος, ου, ή, ein Platanus: oder Ahornbaum. XV. 2, 11.

Πλάττω oder Πλάσσω, εἶν, erdichten. V. 1, 13. πεπλασμένη τῷ εἶδει, mit geschminztem Gesichte, oder angenommenen Mienen. VII, 12.

Πλάτυς, εἶα, ύ, g. εος, breit. V. 11, 3. IX, 63.

Πλειάδες, ων, αἱ, die Plejaden, das Siebengestirn. XII. 6, 10.

Πλεῖον und Πλέον, ονος, mehr. II, 48. 76. ἐν πλείοσι, (ἀνθρώποις) bey mehreren, an mehreren Orten. VI. 11, 4. X, 136.

Πλεῖστος, η, ον, das meiste, sehr viel. I, 60. τροφή καὶ περιουσία πλείστη, Nahrung und Vermögen genug. V. 3, 2. τὰ πλείστα, mehrentheils, gemeiniglich. VIII, 22. πλείστου ἄξιον, das Kostbarste, Theuerste. IX, 66. πλείστη χάρις. s. Χάρις. ἄλλα πλείστα, sonst noch vielmehr. XI. 10, 5.

Πλεκτός, ή, όν, geflochten. XIII. 2, 7.

Πλέκω, εἶν, flechten. XII. 20, 13. καλὴν πλέκειν, ein Nest bauen. XII. 15, 3.

Πλεονεξία, ή, überhaupt: die Begierde, mehr zu haben, als einem zukommt; der Stolz, die Vermessenheit, Anmaßung. II, 13. Geiz. IV. 11, 4. 29, 2.

Πλευρά, ᾶς, ή, die Seite. XI. 4, 4. s. Ἐπὶ.

Πλέω, ich schiffe. II, 80. IV. 13, 1.

Πληγή, ής, ή, ein Schlag, Streich. II, 59. 83. X, 144. eine Wunde. IV. 12, 2.

Πληθος, ους, τό, eine Menge. III, 20. VI. 12, 15. das Volk. V. 18, 5. VIII, 38.

Πλημμέλεια, ή, ein Fehler, Bosheit, Vergehung. II, 35.

Πλήν, ausgenommen, außer. V. 1, 1. VI. 16, 2. XI. 8, 1. indessen. πλην νοῆσαι τὸ κρινόμενον εὐδύς ήν. VIII, 16. s. Νοέω. VIII, 33. X, 28. 35. 70. 133. 184.

Πληρόω, οὔν, füllen, anfüllen. IV. 1, 2. VIII, 25.

Πλησιάζω, εἶν, sich nähern. IX, 99.

- Πλησίον, nahe, in der Nähe. VI. 14, 3. X, 89. ὁ πλησίον (ὦν) mein Nächster, Nebenmensch. I, 55. 82.
- Πλήττω, oder σσω, εἰν, werfen, treffen. V. 15, 6. τοξεύματι πληγείς, vom Pseile getroffen. VI. 12, 19.
- Πλοῖον, ου, τό, ein Fahrzeug, III, 18. IV. 13, 2. Schiff. V. 12, 4. 13, 3.
- Πλοκαμῖς, ἴδος, ἥ, die Haarlocken, Chignon. XIV. 1, 20.
- Πλόκαμος, ου, ὁ, das Haar. (collective genommen.) VIII, 33. X, 12.
- Πλούσιος, ἰα, ον, reich. I, 91. Sup. πλουσιώτατος. V. 2, 5.
- Πλουτέω, εἶν, reich seyn. I, 32. πλουτοῦντες, die Reichen. X, 26. πλουτεῖς τὸν ὀπιτθόδομον διορύξας, du bist durch Unterminirung der Schatzkammer reich geworden. X, 169.
- Πλουτητέον, man muß reich werden. X, 112.
- Πλουτίζω, εἰν, reich machen. VI, 13. X, 56.
- Πλουτοδότης, ου, ὁ, ein Geber des Reichthums. X, 62.
- Πλοῦτος, ου, ὁ, der Reichthum. I, 36. II, 52. it. der Gott des Reichthums. X, 31. πλοῦτος χρυσοῦ, Schätze von Gold, der Besitz des Goldes. XII. 9, 1.
- Πλαύτων, ωνος, ὁ, Pluto, der Gott der Todten. X, 62.
- Πνεῦμα, τος, τό, der Wind. II, 91. V. 8, 1. D:hem, Hauch XIV. 1, 48.
- Πνευστιάω, ᾶν, feichen, X, 134.
- Πνέω, εἶν, zuwehen. XII. 3, 5. wehen. XV. 2, 8.
- Πνίγω, εἰν, ersticken machen, im pass. ersticken; vom Wasser gebraucht: ersaufen. III, 1.
- Ποδαπός, ἡ, ὄν, von welcher Nation. XI. 2, 6.
- Ποδήρης, εος, bis auf die Füße herabhängend. IX, 62.
- Ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, geschwinde, schnell auf den Füßen. VI. 12, 2. comp. ποδωκέστερος. V. 1, 7.
- Ποδωκίη, ης, ἡ, die Geschwindigkeit der Füße. VII. 1, 3.
- Πόθεν, woher. VII, 1. * πόθεν γὰρ, weit entfernt, ἢ ἐπικουροῦντες, ihm entweder zu helfen. X, 25. wovon. VI. 8, 2.
- Ποθέω, εἶν, ein Verlangen haben. VIII, 36. lieben. XIV. 1, 74.
- Πόθος, ου, ὁ, die Begierde,

- de. XII. 15, 8. Liebe.
XIV. 1, 58.
- Ποι, irgendwo. IX, 19.
- Ποῖ, wohin. X, 91.
- Ποιέω, ich thue, vollbringe. I, 86. II, 62. mache. IV. 3, 4. ποιεῖν συμβουλίαν πρὸς τινά, jemand Rath geben. IV. 4, 5. γυμνάσια ποιεῖν, Uebungen anstellen. VIII. 16. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, s. Περι. ausmachen. XI. 7, 4. εὖ ποιεῖν, s. Εὖ. ἡγεμόνα ποιεῖσθαι, zum Führer wählen. I, 46. βελτίονα ποιεῖν, bessern. VI. 11, 8. παῖδας ποιεῖσθαι ἐκ, Kinder zeugen mit. VI. 11, 17. καλῶς ποιεῖ, er thut recht dran. VI. 12, 7. ἑαυτοῦ ποιεῖσθαι, sich zu eignen, als sein ansehen. VI. 12, 18.
- Ποιητής, οὗ, ὅ, ein Dichter. V. 2, 3.
- Ποιητικός, ἡ, ὄν, poetisch. X, 2. it. was etwas verursacht. XI. 5, 1. s. Λύπη.
- Ποικίλλω, εἶν, sticken, bunt machen. ἀργύρῳ πεποικιλμένος, mit Silber gestickt. VIII, 18.
- Ποικίλος, ἡ, ὄν, mannigfaltig. VIII, 39. bunt. ποικίλα, bunte Kleider. X, 80.
- Ποιμενικός, ἡ, ὄν, was Hirten zugehört. ποιμενικός κύων, ein Hirtenhund. V. 18, 2.
- Ποιμήν, ἑνός, ὁ, ein Hirte. V. 9, 4. VI. 8, 4.
- Ποίμνη, ἡς, ἡ, die Heerde. IV. 23, 1.
- Ποῖος, α, ὄν, welcher. VII, 11. IX, 6. ποῖός τις, was für einer er ist. XI, 5, 4.
- Πόκα, Dor. für Ποτέ.
- Πόκος, ου, ὁ, ein Fell, ein Rüschel, Sclausch. V. 18, 2.
- Πολεμέω, εἶν, Dat. mit jemand kriegen, jemand feindlich behandeln. V. 1, 11. VI, 1. 12, 25. Accus. jemand bekriegen, in ein Land feindliche Einfälle thun. V. 7, 3.
- Πολεμικός, ἡ, ὄν, kriegerisch. V. 15, 7. was zum Krieg gehört. ἀγαθὸς τὰ πολεμικά, tapfer im Streit. V. 6, 2.
- Πολέμιος, ου, ὁ, ein Feind. VI, 9. IX, 42. ἐκ τῶν πολέμιων δειπνεῖν, von dem Vorrathe der Feinde speisen. VI. 12, 5.
- Πόλεμος, ου, ὁ, der Krieg. III, 21. VI, 3. Streit. αὐτοῖς πόλεμος γίνεται, sie gerathen in einen Streit. VIII, 6.
- Πολιαί, ὤν (sc. τρίχες), graue Haare. XII. 17, 9.
- Πολιορκέω, εἶν, belagern, eins

- einschließen. VI. 8, 2.
12, 8. 15, 1.
- Πολιός, α, όν, grau. XV.
2, 4.
- Πόλις, εως, ή, die Stadt.
IV. 12, 3. VI. 8, 2. 12,
22.
- Πολιτεία, ας, ή, das Bürgerrecht. εις την πολι-
τείαν τιμᾶν, mit dem
Bürgerrechte beehren. VI.
14, 5.
- Πολίτης, ου, ό, ein Bürger,
Einwohner einer Stadt,
V. 14, 3.
- Πολιτικός, ή, όν, was aus
der Stadt ist. VII, 6.
- Πολίχνιον, ου, τό, eine kleine
Stadt. V. 15, 4.
- Πολλά, oft. IX, 88. sehr.
IX, 96.
- Πολλάκις, oftmals. II, 92.
VII, 7.
- Πολλαπλασίων, ονος, ό, ή,
vielfach, reichlich. IV. 9,
3.
- Πόλυς, Poltys, ein thras-
cischer König, zur Zeit
des trojanischen Kriegs.
VI, 3.
- Πολυάνδριον, ου, τό, ein
Ort, wo viele Todten
begraben liegen, nach
unserer Art zu reden:
ein Kirchhof. VIII, 55.
- Πολυανθής, έος, ό, ή, blu-
menreich. XII. 20, 10.
- Πολυάνθρωπος, ου, ε, ή,
volkreich. V. 15, 3.
- Πολύλαλος, der gerne
viel redet, schwatzhaft.
I, 43.
- Πολύλογος, viel redend,
schwatzhaft. II, 18.
- Πολυποσία, ή, das Trinken,
Vieltrinken. II, 95.
- Πολυπραγμονέω, εἶν, sich
um Dinge bekümmern,
die einem nichts angehen.
VI. 19, 2.
- Πολύς, πολλή, πολύ, viel.
II, 9. πολύς χρόνος, lange
Zeit. II, 56. πολλῶ
κρείττον, viel besser. II,
65. wird überhaupt oft
zu den comparativis ge-
setzt, und vermehrt die
Bedeutung. 3. E. III,
12. πολλή όδός, ein langer
oder breiter Weg.
IV. 8, 1. πολύ πρό τι-
νός αἰρεῖσθαι τι, etwas
dem andern weit vorzie-
hen. IV. 8, 3. τὰ πολ-
λά, oft, häufig. VI, 13.
ἐπὶ πολύ, lange. VI. 21,
1. οἱ πολλοί, der große
Haufe, der Pöbel. VII,
43. πολλά δακρύειν, viel
Thränen vergießen. IX,
36. πάνυ πολύ, sehr stark.
IX, 46. εις πολλά, in
viele Theile. X, 39. πρό
πολλοῦ, längstens. X, 73.
περὶ πολλοῦ, s. Περι. πω-
λύς άνεμος πνέει, der
Wind weht stark. XV.
2, 8.
- Πολύσιτος, ου, ε, ή, einer,
der

- der viel gegessen hat. XIII. 2, 40.
- Πολυτελής, έος, ό, ή, Fost-
bar. VIII, 21. einer, der
prächtigt lebt X, 61.
- Πολυτελής. idem. VIII,
30. mit vieler Pracht.
VIII, 36.
- *Πολυφροντίς, ίδος, ό, ή,
sorgenvoll. XII. 20, 6.
fehlt im Steph.
- Πολυώνυμος, ου, ό, ή, viel-
namigt, was viele Bey-
namen hat. X, 1.
- Πόμα, τος, τό, ein Becher,
Trunk. XII. 17, 6.
- Πομπεύω, ειν, überschis-
cken, zuschicken. VI.
18, 4.
- Πομπή, ής, ή, ein Aufzug,
Procession. VIII, 1. πομ-
πήν τελεῖν, einen Auf-
zug halten. ibid.
- Πονέω, ich bearbeite, be-
werbe mich, arbeite. II.
66. it. ermüden. X, 200.
schmerzen. XII. 21, 14.
- Πονηρία, ας, ή, die Bos-
heit. XI. 10, 4.
- Πονηρός, α, όν, böse, bos-
haft. II, 99. VI. 11, 12.
IX, 46.
- Πονήρως, übel. πονήρως
έχειν, sich übel befinden,
schlimm daran seyn. X,
182.
- Πόνος, ου, ό, die Arbeit.
1, 93. IV. 29, 1.
- Πόντος, ου, ό, das Meer.
XII. 16, 5. εὐξεινος
- πόντος, das schwarze
Meer. V. 11, 2. it. eine
Provinz in Kleinasien an
dem schwarzen Meere.
VI. 14, 8.
- Ποπύζω, ειν, stretchen.
XI. 5, 2.
- Πορεία, ας, ή, ein Weg,
Uebergang. V. 7, 2.
- Πορεύομαι, εσθαι, gehen.
V. 10, 1. hingehen. IX,
43. XI. 2, 2. wohin
gehen, Visiten geben.
XI. 8, 4.
- Πορθέω, ειν, erobern, zu
Grunde richten. V.
15, 8.
- Πορνίδιον, ου, τό, ein Hür-
chen. X, 68.
- Πορνοβοσκεώ, ειν, ein Bor-
dell halten. XI. 1, 3.
- Πόρρωθεν, aus der Ferne.
X, 16.
- Πορφύρα, ας, ή, der Pur-
pur. V. 18, 4. VI. 18, 3.
- Πορφυράϊος, α, ον, pur-
purn. V. 18, 7.
- Πορφυρέος, οὖς, ή, οὖν, pur-
purn. IX, 63.
- Πορφυρίς, ίδος, ή, ein
Purpurkleid. X, 189. s.
Βούλομαι.
- Πορφύρομαι, εσθαι, pur-
purfarbig werden. XIV.
1, 27.
- Πορφυρός, α, όν, mit Pur-
pur bekleidet X, 61.
- Ποσειδών, ώνος, ό, Nep-
tun. τῇ Ποσειδώνος ήμι.
am Neptunsfeste, wels-
ches

- ches in den December
fiel. XI. 10, 4.
Πάσις, εως, ἡ, ein Trank,
das Trinken. IV. 30, 5.
Πόσις, ιος, ὁ, der Gemahl.
XIV. 1, 24.
Πόσος, η, ου, wie sehr, wie
groß, welch. IV. 30, 2.
wie viel. X, 13. πόσου,
wie theuer. XI. 3, 2.
Ποσόω, ούν, einen Werth
beylegen, so oder so
hoch annehmen. ποσοῦν
αὐτὰς κατ' ἑξακοσίους,
κατὰ μνᾶν, sie für 600,
für jeden eine Mine gel-
ten lassen. XI. 7, 4.
Ποτάγω, ειν, Dor. für
προσάγειν, hinreißen,
anlocken. XV. 2, 3.
Ποταμός, οὔ, ὁ, ein Fluß,
III. 18.
Ποτανός, ἡ, ἐν, geflügelt.
XIII. 3, 7.
Πότε, wenn. X. 2, 3.
Ποτὲ, zuweilen, ofter-
mals. II, 52. einstmals,
vordem. IV. 8, 1. 15, 1.
19, 1. etwa, einmal. VI,
13. 14, 3. IX, 29. X, 54.
τί ποτε, was wol. VII,
6. nur. XIII. 2, 37. τί
δὴ ποτε, warum. IV.
10, 2. 22, 3. ὅστις ἂν ἦ
ποτε, wer er auch seyn
mag. X, 65.
Πότερον, eine Frageparti-
kul: wie? VII, 7. ob.
VI. 17, 2. X, 135.
Πότερος, ἐκ, ου, welcher
von beiden. IV. 13, 2.
VI. 12, 25.
Πατήριον, ου, τὸ, ein Be-
cher, Trinkgeschirr. II,
89. VI. 8, 1. VII, 12.
XI. 5, 4. s. Ἐπὶ.
Ποτὶ, Dor. für πρὸς, bey.
XIII. 2, 35. an. XIV. 1,
65.
Ποτίζω, ειν, tränken. VII,
14.
Ποτικάρδιος, ου, ὁ, ἡ, was
nahe am Herzen ist.
XIV. 1, 4.
Ποτιφύομαι, εσθαι, Dor.
für προσφύομαι, daran
hängen. XIII. 2, 46.
Ποτόν, οὔ, τὸ, ein Trunk.
IV. 28, 2. 3. Trank. VII,
15. X, 189.
Πότος, ου, ὁ, ein Trinks-
gelag. VI. 10, 1. XI.
9, 1.
Ποῦ, wo, woher. VI. 12,
8. ποῦ ποῖ ταῦτα, woher
wilst du diese nehmen?
IV, 6, 2.
Που, wo, irgendwo, X,
63. ἐκεῖ που, daselbst wo.
IV. 9, 3. δὴ που, s. Δὴ.
Ποῦς, ποδός, ὁ, der Fuß.
IV. 2, 2.
Πράγμα, τος, eine That,
Handlung. II, 62. Sa-
che. II, 84. IV. 3, 4.
IX. 2, 1. Unternehmung.
IV. 7, 4. Berrichtung.
V. 2, 4. τὰ πράγματα,
die Geschäfte, das Amt
VI.

VI. 11, 19. τὰ πράγματα, die Macht, Größe eines Staats. VIII, 9. Begebenheit, Vorfall. IX, 38. eine Person. IX, 38. das Schicksal. X, 45. die Umstände, Verlegenheit. X, 113. πράγματα παρέχειν τινί, jemandem beschwerlich seyn. XI. 3, 1.

Πραέως, sanft, mit Sanftmuth, Gelassenheit. II, 35.

Πρακτέον, ου, τὸ, was zu thun ist, die nöthigen Angelegenheiten. VIII, 35.

Πραξις, εως, ἡ, die Handlung. II, 46. That, Unternehmung. V. 1, 9. VI. 12, 28.

Πρᾶος, ου, ὁ, gelinde, gütig. IX, 39. gelassen. VI. 8, 2.

Πράως, freundlich, leutselig. ὁμίλει πράως, sey im Umgange freundlich. I, 25.

Πράττειν oder Πράσσειν, thun. I, 9. 94. II, 44. IV, 12, 1. vornehmen. IX, 31. κακῶς πράσσειν, sich übel befinden, unglücklich seyn. II, 81. ἐφ' οἷς πεπραγμένοις. VI. 11, 18. ἴ. Μεταμέλομαι. εὖ πράττω, es geht mir wohl. X, 18. τὰ ἄριστα πράττειν τῇ

πόλει, sich um den Staat vorzüglich verdient machen. X, 155. τόκον πράττεσθαι, Zinsen nehmen. XI. 1, 6. τὸ πραττόμενον, was du im Werke hast, vornimmst. I, 58.

Πρέπειν, fleiden, anstehen, lassen, sich schicken. Dat. εἰ πρέπει αὐτῷ, ob es ihm fleidete, gut anstünde. III, 7. XII. 4, 10.

Πρεσβεύομαι, εσθαι, Gesandten schicken. VI. 3.

Πρεσβεύω, εἶν, einen Gesandten vorstellen. πρεσβεύων ὤχετο, er war als Gesandter dahin gereist. IX, 3.

Πρέσβυς, εος, ὁ, ein Alter. XIV. 2, 8. πρεσβύτερος, α, ον, compar. älter. I, 35. ἴ. ein Gesandter. VI. 6, 2. VIII, 10.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, ein Alter. I, 40. VII, 5.

Πρεσβύτις, ἰδος, ἡ, eine Alte. VI. 11, 28. VIII, 47.

Πρίαμαι, ασθαι, kaufen. III, 8.

Πρὶν, eher. c. Infin. X, 54. vormalis. XII. 14, 10. πρὶν ἢ, eher als. οὐ πρότερον πρὶν ἢ, nicht eher, als bis. IV. 2, 4. mit dem Infinitivo, eher als. V. 16, 3. IX, 18.

Πρό, praep. vor. αἰρεῖσθαι
τι πρό τινος, etwas dem
andern vorziehen. IV. 8,
3. vor, in Ansehung
des Orts. VII, 46. X,
192. in Ansehung der
Zeit. X, 16. 73. s. Πο-
λὺς.

Προάγομαι, εσθαι, hervor-
gebracht werden, entste-
hen. V. 3, 3.

Προάγω, εἶν, hervorziehen.
X, 5.

Προαιρέομαι, εἶσθαι, er-
wählen. X, 42.

Προαίρεσις, εως, ἡ, der
Vorsatz. II, 68.

*Προακοντίζω, εἶν, fort-
schleudern, fortschießen.
X, 7. fehlt im Steph.

Προαναιρέομαι, εἶσθαι, vor-
her getödtet werden. V.
15, 6.

Προαποστέλλω, εἶν, vor-
ausschicken. XI. 8, 4.

Προαρπάζω, εἶν, vorweg-
raffen. X, 176.

Προάστειον, ου, τὸ, die
Vorstadt. VI. 15, 1. it.
ein Gut oder Hof (prae-
dium) in der Vorstadt.
IV. 10, 1.

Προβάλλομαι, εσθαι, vor-
geben, zum Vorwand
gebrauchen. (praefari)
VIII, 10.

Πρόβατον, ου, τὸ, ein Schaf.
IV. 10, 1. VI. 8, 4.

Πρόβλημα, τος, τὸ, eine
jede Art von Panzer,

oder Bedeckung des Fels-
bes. IX, 57. die Vor-
mauer. X, 154.

Προγηράω, ᾶν, eher alt
werden. X, 59.

Πρόγραμμα, τος, τὸ, ein
Aus Schreiben, offener
Brief, Edict, Manifest.
VIII, 59.

Προγράφω, εἶν, ausschrei-
ben. οὐδὲ προεγράφη ἐν
τῷ καταλόγῳ, ich bin
nicht entrollirt. X, 159.

Προδίδωμι, ᾶναι, verrä-
then. VII, 34.

Προδότης, ου, ὁ, ein Ver-
räther. VI. 11, 15.

Προδοτικῶς, verrätherisch.
X, 99.

Προεδρία, ας, ἡ, das
Recht des Vorsizes, die
Würde eines Obersena-
tors in Athen. X, 107.

Προεῖδομαι, εσθαι, vorher
sehen, aus der Ferne
sehn. XI. 6, 4.

Πρόειμι, ἵέναι, vorgehen,
fortgehn. IX, 77. X, 58.
προίῳν τοῖς χρόνοις, da
er älter wurde, mehr zu
Jahren kam. IV. 17, 2.
einhergehn. VIII, 27.

Προερέω, εἶν, vorhersagen.
ἐν τῷ προειρημένῳ, in
dem zuvorgedachten, vor-
hergenannten. VIII, 8.

Προέρχομαι, εσθαι, her-
vorgehen. IV. 15, 2.

Προηγέομαι, εἶσθαι, vor-
angehen. X, 185.

Προη-

- Προηγούμενος, vorzüglich, II, 45.
- Προθύμως, bereitwillig, mit *Empressement*. VII, 50.
- Προίεμαι, εἶσθαι, fahren lassen. IV. 1, 4. darbieten, hingeben. X. 4, 84.
- Προίξ, οἶκος, ἡ, die Ausstattung, Mitgift. VI. 12, 6.
- Προΐστημι, ἄναι, worüber gesetzt seyn, vorstehn. βασιλείου μνήμης προεστώς, der dem Archiv vorstand, Kaiserlicher Archivarius oder Kanzler war. VIII, 31.
- Προκαλέομαι, εἶσθαι, her vorrufen, hervorbringen. X, 117. vorfordern, mit dem Genit. crimin. X, 141. ermahnen, anliegen, bitten. VI. 12, 25.
- Πρόκειμαι, εἶσθαι, ausgesetzt seyn. X, 63.
- Προκόλπιον, ου, τὸ, der vor dem Bauch zusammenge raffte Mantel. XI. 1, 5. 6, 3.
- Προκύπτω, hervorbü cken. τῆς θυρίδος προκύψας, er steckte den Kopf aus dem Fenster. III, 8. hervor rücken. XII. 18, 10.
- Προμετωπίδιον, ου, τὸ, ein Stirnblech, eine Be deckung der Stirne. IX, 61.
- Πρόνοια, ας, ἡ, die Vorsehung, Fürsorge. I, 4.
- Προξενέω, εἶν, zuwege bringen. IV. 18, 1.
- Προσίμιον, ου, τὸ, der Ein gang einer Rede. X, 105.
- Προπέμπω, εἶν, voraus schicken, begleiten. γόους προπέμπειν, Klagen aus stoßen. XII. 9, 9. einem sagen lassen, anbefehlen. VI. 11, 16.
- Προπίνω, εἶν, zubringen, zutrinken. VII. 3, 29.
- Προπομπεύω, εἶν, vorauf ziehen, im Aufzuge vor an seyn, vorhergetragen werden. VIII, 1.
- Πρός, Praep. gegen. II, 18. V. 6, 3. 15, 7. VI, 5. X, 44. 105. zu. II, 41. 52. etc. um zu. III, 15. an. III, 19. VI, 3. πρὸς τι ὑπηρετεῖν, s. Ὑπηρε τεώ. zuweilen drückt es den Dativum im Lateini schen und Deutschen aus. VI. 4, 5. von. (ab.) IV. 6, 1. X, 14. 30. 43. 51. 74. mit. IV. 16, 3. XI. 8, 5. εἰκὼν τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συν αφείας. VIII, 25. s. Συν αφεία. an, in. πρὸς τὸ οὖς, ins Ohr. IV. 17, 4. daran, dabey. V. 15, 8. πρὸς ἡμᾶς ἐστι, es liegt an uns, kommt auf uns an. VI. 11, 6. bey,

- bey, vor. IX, 33. 51. X, 158. 173. auf. IV. 15, 1. ἀποκρίνεσθαι πρὸς τι, auf etwas antworten. VIII, 16. πρὸς μόνον τὸν καιρὸν, blos auf die Zeit. X, 75. 123. nach. πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν, nach dem angenehmen Ton. IV. 31, 1. πρὸς τούτοις, überdem. IV. 19, 1. πρὸς τούτοις τι ἕτερον, sonst noch etwas. VI. 12, 10, s. ἕτερος. πρὸς δέ (sc. τούτοις) überdem. IX, 73. in Ansehung. X. 6, 50. πρὸς ἀμυναν, zur Vertheidigung. IV. 19, 1. πρὸς Διός, um des Himmels willen. VII, 8.
- Προαγγέλλω**, εἰν, verkündigen, berichten αὐτὰ προαγγελθέντων, da er Nachricht erhielt von — VI. 11, 2.
- Προαγορεύω**, εἰν, anreden, grüßen. III, 2. VI. 12, 18. XI. 3, 2. nennen. VI. 17, 5.
- Προάγω**, εἰν, bringen. IV. 32, 2. V. 18, 3.
- Προαναπλάττω**, εἰν, erschichten. V. 7, 4.
- Προαπαιτέω**, εἰν, ich fordere noch überdies zurück. VI. 11, 9.
- Προαπάλλυμι**, εἶναι, mit umkommen. VIII, 56.
- Προάπτομαι**, εἶναι, anrühren. X, 51.
- Προαρμύζω**, εἰν, anpassen, zusammensetzen. IX, 87.
- Προαρτάω**, εἶναι, anheften. IV. 4, 3.
- Προσβάλλω**, εἰν (sc. τὴν ναῦν), anlanden, ans Land gehen. VI. 8, 4.
- Πρόσβασις**, εἰν, der Aufgang, Zugang. V. 12, 7.
- Προσβλέπω**, εἰν, ansehen. X, 14.
- Προσδέομαι**, εἶσθαι, Genit. bedürftig seyn, nöthig haben. IV. 1, 2.
- Προσδεχάμαι**, εἶσθαι, ergreifen, annehmen. I, 31. VII, 41. sich geben lassen. I, 100.
- Προσδοκάω**, εἶναι, erwarten, hoffen, Willens seyn. IV. 6, 3. VI. 11, 16. VIII. 52. X, 177.
- Προσδοκία**, αἰς, ἡ, die Erwartung einer Erwartung, oder Vorstellung, Meynung. XI. 7, 1.
- Προσείδω**, εἰν, ansehen. VIII, 48.
- Πρόσειμι**, εἶναι, ich bin dabey, bin damit verbunden. II, 55. mit dem Dat. οὐδὲν πρόσκειται ταύρου τοῖς Κεντ., es ist nichts von einem Stier in der Gestalt der Cent. V. 1, 8.
- Πρόσειμι**, von εἶμι, εἶναι, zu etwas schreiten. IV. 7, 4.

7, 4. mit dem Dat. zu jemand kommen. VI, 12. 13. 15. IX, 40. hinzutreten. X, 93. 143. 150.
 *Προσεκτυφλόω, οὖν, noch dazu blind machen, der Augen berauben. VI. 8, 4. fehlt im Steph.
 Προσεντείνω, εἰν, beybringen. πληγὰς, Schläge geben. X, 44.
 Προσ επιγράφω, εἰν, dazu, darauf schreiben. XI. 2, 6.
 Προσερείδω, εἰν, anlehnen. anlegen. τὶ τινὶ. IV. 2, 2.
 Προσερυγγάνω, εἰν, rülpsen, aufstoßen. XI. 4, 5.
 Προσέρχομαι, εἶσθαι, hinzugehn. IV. 3, 3. VI. 11, 14. hingehn. IV. 30, 2. antreten. XI. 2, 3. besuchen. VI. 19, 3. XI. 8, 2.
 Προσερωτάω, ᾶν, noch einmal fragen, eine andere Frage thun. VI. 12, 32.
 Προσέτι, überdem, ferner. X, 48. dazu. X, 180.
 Προσεύχομαι, εἶσθαι, beten. VIII, 12.
 Προσέχω, εἰν, Dat. aufmerksam worauf seyn, auf etwas achtgeben. II, 97. VI. 11, 18. 20. bemerken. III, 2. V. 18, 3. sich worauf befließen. IV. 29, 1. προσ-

έχων, aufmerksam. VI. 11, 20.
 Προσηγορία, ας, ῆ, die Benennung, der Name. VIII, 5.
 Προσῆκω, εἰν, angehn, zusammenpassen. τοῖς μηδὲν προσήκουσι, mit dem, was ihnen nichts angeht, sich zu ihnen nicht schickt. IV. 24, 3. τὰ ἐμοὶ προσήκοντα, was mir zukommt. IX, 24.
 Πρόσθεν, zuvor, vorher. IX, 68.
 Προσῆμι, εἶναι, hinzugehn. X. 1, 4.
 Προσκαλέω, εἶν, u. εἶμαι, zu sich rufen, herrufen. IV. 9, 1. herbeyrufen. XI. 1, 4.
 Προσκαταβαίνω, εἰν, zu jemand herabsteigen. VII, 54.
 Πρόσκειμαι, εἶσθαι, hinzugefügt werden. X, 157.
 Προσκομίζω, εἰν, hinbringen, hinfahren. IX, 82.
 Προσκυνέω, εἶν, anbeten, sich tief vor jemand beugen. X, 14. 66. 71.
 Προσλαλέω, εἶν, Dat. mit jemand reden. XI. 4, 6.
 Προσλαμβάνω, εἰν, dazu bekommen. μὴ τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών, daß ich nicht dazu noch ein Unglück davon trage. X, 96.
 Προσ-

Προσμένω, εἶν, verziehen,
warten. IV. 15, 2.

Προσνήχω, εἶν, anspülen.
XIII. 2, 18.

Προσοκέλλω, εἶν, antreiben,
anlanden. X, 8.

Προσομιλέω, εἶν, mit je-
mand reden, umgehen.
X, 100. 125.

Πρόσοψις, εως, ἡ, der An-
blick, das Ansehen. X,
118.

Προσπέτομαι, εσθαι, her-
zufliegen. X, 64.

Προσπίπτω, εἶν, auf etwas
zustürzen, einen Anfall
thun. VIII, 54.

Προσποιέομαι, εἶσθαι, sich
stellen. VIII, 22. IX, 42.
XI. 7, 5. vorwenden.
δύο ταῦτα ὑπερβαλλόν-
τως προσεποιεῖτο, diese
beiden Stücke wandte
er hauptsächlich vor.
VIII, 37.

Προσποιήσις, εως, ἡ, die
Verstellung. II, 56.
προσποιήσις τις λόγων
καὶ πράξεων, ein gewis-
ses Affectiren in Worten
und Handlungen. XI. 2,
1.

Πρόσπταισμα, τος, τὸ, ab-
gestoßene Haut. XI. 4, 3.

Προσπταίω, εἶν, anstoßen.
XI. 3, 4.

Προσπύω, εἶν, anspuen.
XI. 4, 7.

Προστατέω, εἶν, vorstehen,
regieren. I, 49.

Προστάττω, εἶν, anbefeh-
len. IV. 27, 1. VI, 2.
11, 6. 12, 23. VII, 4.

Προστερνίδιον, ου, τὸ, eine
Bedeckung der Brust,
Brustharnisch. IX, 61.

Προστίθηναι, εἶναι, hinhal-
ten, anhalten. IV. 17, 5.
hinzusetzen, beylegen. XI.
7, 4. noch darzu geben.
VI. 12, 27. 32.

Προσφέρομαι, εσθαι, an-
wenden, ertheilen, auf
etwas losfallen. αἷς προσ-
εφέρετο αὐτοῖς, mit
welchen er sie überschüt-
tete. VIII, 19. austras-
gen lassen. VIII, 20. ges-
innt seyn, sich betragen.
X, 110.

Προσφέρω, εἶν, nützen,
Vorthail bringen. IV.
4, 4. darbringen, opfern.
IV. 16, 1. προσενεγκεῖν
λόγους τινὶ, jemandem
Vorschläge oder einen
Antrag thun. IX, 32.
bringen. VI. 18, 3. IX,
63.

Προσφιλοσοφέω, εἶν, Dat.
wobey oder womit phi-
losophiren, bey jemand
die Weisheit lernen. X,
17.

Προσχωρίος, ου, ein Be-
nachbarter, einer, der
in der benachbarten
Gegend wohnt. V. 12,
9. 11.

Προς-

Προσωπεῖον, ου, τὸ, eine Larve. X, 80.

Πρόσωπον, ου, τὸ, das Antlitz. κατὰ πρόσωπον, gegenüber. IX, 58. διαχύεσθαι προσώπῳ, f. Διαχύεσθαι. die Physiognomie, Gesichtsbildung. XI. 10, 4.

Προτείνω, εἶν, ausstrecken. X, 97. darreichen, vorhalten. VI. 7, 1.

Πρότερον, eher. IV. 2, 4. πρότερον - πρῖν, eher, als. ibid. zuerst, zuvor. derst. ibid. 5. 13, 2. τὸ πρότερον, vorher, das erstemal. IV. 3, 2. vormals, vordem. XI. 2, 6. VI. 8, 1.

Προτιμάω, ᾶν, vorzüglich ehren, vorziehen. X, 41.

Προτρέχω, εἶν, vorweglaufen. genit. I, 74.

Προφασίζομαι, εσθαι, vorführen, zum Vorwand brauchen. VI. 12, 21.

Πρόφασις, εως, ἡ, ein Vorwand. VIII, 36.

Προφέρειν, heraustragen, hervortragen. III, 20.

Προφέρωμαι, εσθαι, fahren lassen. X, 82.

Προφήτης, ου, ὁ, ein Prophet, Vorbote, Versündiger. XII. 22, 11. ein Priester, besonders, der die Antworten bey den Orakeln ertheilet. VI. 12, 18.

Πρόχειρος, bey der Hand, bereit. X, 3.

Προχειρότατα, adv. sehr bereitwillig. X, 185.

Προχεύομαι, εσθαι, sich ergießen, erstrecken, der Länge nach liegen. V. 12, 6.

Προχωρέω, εἶν, Fortgang haben. εἰς μέγα προχωρήσειν, es würde noch weiter wachsen, sehr groß werden. VIII, 9.

Πρύμνη, ης, ἡ, der Hintertheil des Schiffs. IV. 13, 1.

Πρυτάνειον, ου, τὸ, ein Rathhaus. XIII. 2, 36.

Πρώην, vorher. V. 18, 6. neulich. X, 33. 137.

Πρωῖ, frühe. IX, 60.

Πρώρα, ἄς, ἡ, der Vordertheil des Schiffs. IV. 13, 1.

Πρωτεῖα, ων, τὰ, der Vorzug. X, 184.

Πρώτος, η, ου, der Erste. II, 97. VI. 17, 7. εἰάν μὴ πρῶτον μάθῃ, wo er nicht vorher gelernt hätte, oder ehe er nicht 26. III, 1. τὸ πρῶτον, das erstemal. IX. 3, 1. zuerst, anfänglich. IV. 31, 1. V. 14, 4. steht auch sonst adverbialiter. πρῶτα τὰ πρόβατα κατέφαγεν, zuerst verzehrte er die Schaaf. IV. 10, 1. οἱ πρῶτοι φίλοι, die vornehmsten.

nehmsten Freunde. VI. 12, 29. τὰ πρῶτα der Vornehmste, das Haupt. X, 97. 183. s. Viger. cap. III. S. X. §. 14.

Πρωτογενής, οὗς ὁ, Protogenes, ein geschickter Maler in Rhodus. VI. 15, 1.

Πτερόεις, εντος, geflügelt, befiedert. XV. 1, 16.

Πτερόν, οὗ, τὸ, ein Flügel. V. 12, 1.

Πτερόομαι, οὕσθαι, Federn bekommen. XII. 15, 8.

Πτέρυξ, γος, ἡ, ein Flügel. XIV. 1, 85.

Πτερωτός, οὗ, geflügelt. XII. 12, 11.

Πτηνός, geflügelt. X, 69. τὸ Πτηνόν, Subst. ein Vogel. IV. 18, 1. V. 12, 1.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου (υἱός) Ptolemäus, der Sohn des Lagus, erst ein General Alexanders und dann König in Aegypten. VI, 13.

Πτόλις, s. Πόλις.

Πυθαγόρειος, Pythagoräisch, nach den Lehrsätzen des Pythagoras, eines der ältesten und größten Philosophen, der aus Samos gebürtig, sich nach vielen Reisen in Italien niederließ, daselbst Gesetze gab, und lehrte, besonders aber

die Enthaltbarkeit einschärft. VII. 6.

Πύθια, ων, τὰ, die pythischen Spiele, welche dem Apollo zu Ehren allemal im 5ten Jahre bey Delphen gehalten wurden. (κατὰ) Πύθια νικᾶν, in den pythischen Spielen siegen. VI. 12, 8.

Πύθων, ὁ, Python, ein Flötenspieler. VI. 17, 2.

Πυκάζω, εἰν, schmücken. XII. 2, 15.

Πυκνά, oft, häufig. XI. 9, 3.

Πύλη, ης, ἡ, ein Thor, eine Pforte. VI. 18, 4. VII, 3.

Πυλὼν, ὠνος, ὁ, der Vorhof. VII, 4.

Πύματον, zum letztenmale, XIV. 1, 45.

Πυνθάνομαι, εσθαι, nachfragen, forschen, fragen. III, 9. IV. 6, 2. VI. 11, 27. it. erfahren, hören. V. 17, 4. VI. 11, 13. 17. 12, 21. 33. 19, 4. VIII, 38. XI, 85.

Πύξ, adv. mit Säusten. X, 156.

Πύξος, ου, ὁ, der Buchsbaum. XIV, 2, 3.

Πῦρ, ὅς, τὸ, das Feuer. V 12, 3. VI. 12, 20.

Πυρά, ᾶς, ἡ, ein Scheiterhaufen VIII, 32.

Πυργίου, ου, τὸ, ein Thürmchen. X, 122.

Πύρ-

Πύργος, ου, ὁ, ein Thurm.
V. 15, 4.

Πυρπολέω, εἶν, Feuer in
eine Stadt werfen, mit
feurigen Pfeilen auf die
Thürme schießen. V.
15, 5.

Πύρριος, ου, Pyrrhias, ein
Sklavennamen. X, 65.

Πύρρος, ου, ὁ, Pyrrhus,
König von Epirus. VI.
17, 1.

Πω, s. Μήπω.

Πώγων, ωνος, ὁ, der Bart.
IV. 2, 4. VI. 11, 19.

Πωλέω, εἶν, verkaufen. III, 6.

Πωλικός, ἡ, ὄν, was von
Pferden ist. s. Συνωγίς.
X, 156.

Πώποτε, jemals. VIII, 39.

Πῶρος, ου, ὁ, Porus, ein
indianischer König. VI.
12, 32.

Πῶς, wie. IV. 7, 3. 10,
3. VI. 11, 27. πῶς γάρ,
nach einer Verneinung
gebraucht, schließt das
Wort in sich, was im
vorigen von einer Sache
verneint worden. 3. Ε.
ἀπίθανος, wie hätte er
hieran thöricht gethan,
da zc. X, 16.

Πως, eine part. enclit. ohne
Gefähr wie unser ziem-
lich. VIII, 45. X, 133.

Ράβδος, ου, ἡ, ein Stab.
VII, 9.

Ραγδαῖος, α, ου, heftig,
reißend. X, 7.

Ραδίως, leicht. IV. 5, 4.
VI. 7, 2.

Ραθυμία, ας, ἡ, die
Trägheit, Blödsinnig-
keit. X, 9.

Ραίνω, εἶν, waschen, bes-
streichen. XIV. 1, 77.

Ράκος, ους, τὸ, alte Lumpen,
zerrissen Gewand.
VII, 35. metaph. ein
Taugenichts. X, 92.

Ράμνος, ου, ἡ, der Weiß-
dorn. XIII. 2, 36.

Ρᾶστα, sehr leicht. Sup. von
Ραδίως. VIII, 38.

Ραψωδία, ας, ἡ, ein Stück
aus einem Gedicht, ein
Gesang, Buch. VI. 19, 3.

Ρέα, ας, ἡ, Rhea, die
Gemahlin des Saturn
und Mutter des Jupiter.
X, 19.

Ρεῖδρον, ου, τὸ, ein Fluß,
eigentlich das Bett des
Flusses. ρεῖδρον γεφυ-
ρῆσαι, eine Brücke über
einen Fluß schlagen.
VIII, 19. ρεῖδρα αἵμα-
τος διὰ τοῦ πεδίου, die
Blutbäche, welche über
das Feld flossen. VIII,
58.

Ρέω, εἶν, fließen. VI. 12,
19. XII. 8, 6. fut. ρεύσω.
XIV. 1, 48. it. ich sage.
τὸ ῥηθὲν, das was ge-
sagt worden ist, die Res-
de. VI. 11, 28.

Ρῆ-

- ῥῆμα, ατος, τὸ, das Wort. VI. 12, 28. ὡς δεῖ τὸ ῥῆμα λεχθῆναι, wie das Wort müsse ausgesprochen werden. VI. 15, 3.
 ῥῆσις, εως, ἡ, eine Stelle aus einem Dichter. XI. 9, 1. ῥῆσιν εἰπεῖν, eine Stelle hersagen. XI. 3, 4.
 ῥητέον, man muß sagen. V. 13, 3.
 ῥήτωρ, ορος, ὁ, ein Redner. VI. 12, 34. 14, 6. X, 105.
 ῤιγόω, οὔν, frieren. IX, 17.
 ῤίζα, ης, ἡ, die Wurzel. τὰς ῤίζας ὑποτετμημένους, bey der Wurzel abgehauen. X. 25.
 ῤίπτω, ειν, werfen, schmeißen. IX. 30, 3. VII, 39. wegwerfen. VII, 23. XIV. 2, 8. stürzen. X, 77.
 ῤίς, und ῤιν, ῥινός, ἡ, ein Nasenloch. X, 27.
 ῤοδινός, ἡ, ὄν, von Rosen. XII. 2, 14.
 ῤόδιοι, οἱ, die Rhodier, Einwohner der Stadt Rhodus in der Insel gleiches Namens. VI. 15, 1.
 ῤόδον, ου, τὸ, die Rose. XII, 2. met. die rothe Farbe. XIV. 1, 11.
 ῤαύσσατος, α, ον, feuerroth, hochroth. V. 18, 7.
 ῤυθμός, οὔ, ὁ, der Vers, Numerus, bey dem Dyos-
- nys. Halik. ein Fuß im Verse. X, 1.
 ῤύομαι, ετθαί, herausreißen, befreien. V. 17, 8.
 ῤυπαρός, α, ὄν, schmutzig. VI, 35.
 ῤωμαϊκός, ἡ, ὄν, Römisch. VIII, 18.
 ῤωμαῖος, ου, ὁ, ein Römer. VI. 17, 3. III, 1. τὰ ῤωμαίων, die Römische Geschichte. VIII, 14.
 ῤώμη, ης, ἡ, die Stärke. I, 33. II, 65. die feste, dauerhafte Leibes Constitution, im Gegensatz der Schwächlichkeit. IX, 7. it. die Stadt Rom. VIII, 15.
 ῤωννύω, oder υμι, dreist, stark, gesetzt machen. IV. 19, 3.
 Σαγηνεύω, ειν, fangen, bestreiken. VIII, 53. X, 74.
 Σαγῆνη, ης, ἡ, das Netz. X, 65.
 Σαίνω, ειν, von Hunden gebraucht: schmeicheln, sich freundlich gegen jemand bezeigen. V. 2, 1. Sext. Emp. Pyrr. H. I. c. 14.
 Σαλμωνεύς, ῥος, Salmo-
 neus, der Sohn des Aeolus, König in Elis. X, 5.

Σαπρός, οὐ, ranzig, stinkend. XI. 4, 5.

Σάρδεις, ἰων, Sardes, die Hauptstadt in Lydien. XII. 5, 2.

Σάρκινος, η, ον, fleischern. XIII. 2, 66.

Σάρξ, κός, ἡ, das Fleisch. XIV. 1, 10.

Σαυρωτήρ, ἥρος, ὁ, die untere Spitze des Spießes, die in die Erde gesteckt wird. IV. 14, 8.

Σαυτοῦ, ἥς, οὐ, für Σεαυτοῦ, dein selbst. II, 49. nom. car. Gr. p. 75. σεαυτὸν, I, 94.

Σαφῶς, offenbar, ganz deutlich. IX, 44.

Σβέννυμι, ὑναι, löschen. X, 130. auslöschen. XIV. 1, 87.

Σέβας, τὸ, die Verehrung, Hochachtung. II, 55.

Σέβω, εἰν, und σέβομαι, verehren. I, 1. VIII, 36.

Σειληνός, οὐ, Silen, der Pflegevater des Bacchus. XII. 13, 12.

Σεῖο, Dor. für Σεῦ.

Σειρήν, ἥνος, ἡ, eine Sirene, fabelhafte Wassernymphe. II, 79.

Σεισμός, οὐ, ὁ, ein Erdbeben. X, 7.

Σείω, εἰν, schütteln. III, 11. im pass. bewegt werden, rauschen. VI. 21, 2. σείειν τὴν κέρκον,

den Schwanz bewegen, oder mit demselben wedeln. VI. 30, 3.

Σελήνη, ἡς, ἡ, der Mond. XII. 7, 5.

Σεμνός, ἡ, ὄν, würdig, wichtig, vortrefflich. II, 40. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, die Unschuld, Kei- nigkeit der Jungfrau. VIII, 13.

Σεῦ, Dor. für Σεῦ.

Σηκός, οὐ, ὁ, sonst ein Stall; aber XII. 2, 13. ein Tempel.

Σημαίνω, εἰν, anzeigen. VII, 22.

Σήμαντρον, οὐ, τὸ, ein Siegel. III, 10.

Σημεῖον, οὐ, τὸ, das Zeichen. VII, 21. Siegel. X, 43. 65. eine Probe, Beweis wovon. XI. 10, 4.

Σήμερον, heute. X, 162.

Σθένης, οὐ, Sthenelus, der Sohn des Perseus, ein König in Mycene. VI. 15, 3.

Σθένω, εἰν, können. XII. 15, 8.

Σιγάω, ᾶν, stillschweigen. II, 45.

Σιγή, ἡς, ἡ, das Still- schweigen. I, 76. II, 75.

Σιδήρεος, οὐς, οὐ, eisern, X, 45.

Σίδηρος, οὐ, ὁ, das Eisen. V. 5, 2. 6, 1.

Σιδώ-

Σιδώνιος, η, ου, aus Sidon, oder Phönicien. XII. 16, 4.

Σικελία, ας, η, Sicilien, eine Insel, dem untern Theile Italiens gegenüber. VI. 8, 1. 17, 4.

Σίμβλον, ου, τὸ, ein Bienen-Kumpf, Bienen-Korb. XIII. 1, 2.

Σιμὸς, η, ὄν, eingebogen, einwärts krumm. V. 11, 3.

Σίνω, εἰν, Accus. schaden, verletzen. V. 1, 4.

Σιτάλλης, ὁ, Sitalces, ein thracischer König. IV. 4. vid. Thucyd. 11, 29.

Σιτέομαι, εἶσθαι, essen, genießen. VIII. 21.

Σιτίζω, εἰν, pappen, die Speise einem andern in den Mund stecken. μασσώμενον σιτίζει, er steckt ihm selbst die Speisen, die er gekaut hat, in den Mund. XI. 5, 2.

Σιτοδεία, ας, η, der Kornmangel. V. 15, 3. XI. 7, 3.

Σίτος, ου, ὁ, das Getreide, der Weizen. IV. 18. 1.

Σιωπάω, ᾶν, schweigen. VI. 10, 3. 14, 8. X. 144.

Σιωπή, ῆς, η, das Stillschweigen. σιωπῇ, heimlich, in der Stille. IX. 90.

Σκαιὸς, η, ὄν, propr. links. met. ungeschickt, grob. VI. 11, 15. X. 97. s. die Note. hart. X. 143.

Σκαιότης, ητος, η, die Grobheit, Härte. X. 129.

Σκαπανεύς, εὖς, ὁ, ein Gräber. X. 22.

Σκάπτω, εἰν, graben, umgraben. IV. 9, 3.

Σκάφη, ης, ein kleines Fahrzeug, Kahn. σκάφην σκάφην λέγειν, einen Kahn einen Kahn nennen, d. h. eine Sache bey ihrem rechten Namen nennen. VI. 11, 15.

Σκάφος, ους, τὸ, ein Fahrzeug. VIII. 11.

Σκέλος, ους, τὸ, das Bein, Schienbein. IV. 30, 3. X. 76. s. Βαγῆς. VI. 12, 19.

Σκέπτομαι, εσθαι, worauf denken, bedacht seyn. Accus. IV. 2, 1. 4. X. 32. λόγος ἐσκεμμένος ἐκ παρασκευῆς, eine Rede, auf die man sich vorher geschickt, sie auswendig gelernt hat. VI. 14, 6. Anschläge fassen. ἐλέθρια καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι ἠνάγκασαν, sie brachten ihn dahin, daß er verderbliche und hinterlistige Anschläge wider sie faßte. VIII. 48.

Σκέ-

Σκέπω, εἶν, bedecken. X, 63.

Σκεῦος, οὗς, τὸ, das Ge-
rath. III, 15. Gefäß.
VIII, 20.

Σκηνή, ἥς, ἡ, die Schau-
bühne. II, 36. it. ein
Zelt. VI. 12, 13. 14, 3.
X, 1. it. eine Bude, Kauf-
manns-Laden. XI. 7, 5.

Σκηνόω, οὖν, wohnen. IX, 55.

Σκῆπτρον, οὐ, τὸ, ein Stab.
σκ. ἔχω τὸ ἀσκόν, ich
nehme den Weinschlauch
statt des Stabes. XII.
19, 4. NB. die Bacchanten
tanzten mit Stäben
in den Händen.

Σκια, jon. ἡ, ἡ, der Schat-
ten. VII. 8, 1.

Σκίλουρος, ὅς, Scilurus,
ein scythischer König und
Vater von 80 Söhnen.
VI. 7, 1.

Σκιρτάω, ᾧν, springen,
herumspringen, vor Freu-
de hüpfen. IV. 2, 3.

Σκληρός, ἄς, ὄν, hart. VII,
22.

Σκοπέω, εἶν, betrachten,
erwägen. IV. 2, 5. VI.
19, 4.

Σκοπός, οὖς, ὅς, eine Schild-
wache, Vorposten. IX,
51.

Σκοτεινός, ἡ, ὄν, finster.
VII, 35.

Σκότος, οὗς, τὸ, die Fin-
sterniß. X, 44.

Σκύθαι, οἱ, die Scythen,
Völker, welche den nörd-

lichen Theil von Europa
und Asien bewohnten,
und in ihrer Lebensart
mit den heutigen Tas-
taren übereinstimmten.
VI, 5.

Σκυτεὺς, ἕος, ὅς, Schuster.
IV. 27, 2.

Σκώπτω, εἶν, spotten, vers-
potten. VIII, 45.

Σμερδαλέος, οὐ, schrecklich.
X, 2.

Σορός, οὖς, ὅς, ἡ, ein Sarg,
Todten-Urne. VIII, 41.

Σός, ἡ, ὄν, dein. IV. 2, 2.

Σοῦσα, ων, τὰς, Susa, eine
Stadt in Persien. IX, 3.

Σουσίς, ἰδος, ἡ, eine Susia-
nerin, eine aus der
Stadt Susa in Persien.
IX, 1.

Σοφία, ας, ἡ, die Weisheit.
I, 7. X, 89.

Σοφιστής, οὖς, ὅς, ein Sophist,
Lehrer. IX, 44. X, 38.

Σοφός, οὖς, weise. Subst.
ein Weiser. I, 16. II, 45.
comp. σοφώτερος. II, 7.
σοφώτατος, der Hochge-
lehrte. V. 18, 7.

Σπανίζω, εἶν, Mangel ha-
ben. τόποι σπανίζοντες
ἀναγκαίων, Gegenden,
die an allem Mangel lei-
den. IV. 14, 3.

Σπάνιος, ας, ὄν, selten. II,
100.

Σπανίως. idem. VIII, 16.

Σπάομαι, ἄσθαι, ziehen. IX,
98.

Σπάσ-

Σπάρτη, ης, ἡ, Sparta,
 oder Lacedämon. VIII,
 28.
 Σπαρτιάτις, ιδος, ἡ, spar-
 tanisch. VIII, 49.
 Σπένδομαι (εσθαι) σπον-
 δάς, Verträge entrichten.
 X, 126. Friede machen.
 VI, 15, 2.
 Σπένδω, εἶν, Trankeopfer
 opfern. VIII, 32. XI,
 4, 6.
 Σπέρμα, τος, τὸ, der Saame.
 X, 8.
 Σπεύδω, εἶν, sich wornach
 bestreben, einen eilig zu
 sprechen verlangen. XI,
 8, 1.
 Σπήλαιον, ου, τὸ, eine Höle.
 V, 16, 4.
 Σπινθήρ, ἥρος, ὁ, ein Funke.
 X, 3.
 Σπλάγχνα, ων, τὰ, das
 Eingeweide, Innerste.
 V, 1, 17.
 Σπονδῇ, ἥς, ἡ, ein Ver-
 trag. X, 126.
 Σπουδάζω, εἶν, sich bemü-
 hen. IV, 22, 3. IX, 56.
 bestreben, mit Ernst wor-
 auf denken. II, 66. eilen.
 III, 8. etwas unterneh-
 men. IX, 55.
 Σπουδαιόμυθος, der lehr-
 reich, unterhaltend re-
 det. II, 25.
 Σπουδαῖος, α, ον, rechtschaf-
 fen; einer, der seine
 Pflichten zu erfüllen
 sucht. II, 86. σπουδαῖα,

lehrreiche, wichtige Sa-
 chen. I, 44. VII, 7.
 Σπουδῇ, ἥς, ἡ, die Geneig-
 heit gegen jemand. VIII,
 38. die Emsigkeit. κατὰ
 σπουδὴν, mit allem Fleiß.
 X, 54.
 Σταγῶν, ὄνος, ein Tro-
 pfen. ποταμός ἐκάστη
 σταγῶν, ein jeder Tro-
 pfen war ein Fluß. X, 7.
 Σταδίου, ου, τὸ, die Lauf-
 bahn, worin die Wett-
 läufer liefen. VI, 12, 2.
 X, 60.
 Στάθος, ους, τὸ, Dor. die
 Brust. XIV, 1, 5.
 Στασιάζω, εἶν, mit einan-
 der uneinig seyn. VI,
 7, 3.
 Στέγω, εἶν, dicht halten.
 X, 55.
 Στέλλομαι, εσθαι, wohin
 reisen, einen Zug unter-
 nehmen. VIII, 36. sich
 wohin begeben. X, 190.
 Στέμμα, τος, τὸ, ein Kranz.
 XII, 14, 17.
 Στενάζω, εἶν, seufzen. XII,
 9, 8.
 Στενός, ἡ, ὄν, enge. VII,
 35.
 Στέρνον, ου, τὸ, die Brust.
 IX, 97.
 Στέρω, att. für Στερέω,
 εἶν, berauben. im pass.
 entbehren, beraubt seyn.
 IX, 18. s. Βέλτιον.
 Στεφανίσκος, ου, ὁ, ein
 Kennzeichen. XII, 2, 14.
 Στέ-

- Στέφανος, ου, ὁ, die Krone. II, 70. der Kranz, XII. 13, 1.
- Στεφανύω, οὖν, krönen. VII, 58.
- Στέφος, ους, τὸ, ein Kranz. XIV. 1, 88.
- Στέφω, εἰν, bekränzen. XII. 2, 10. 12.
- Στήλη, ης, ἡ, ein Grabstein. X, 15.
- Στιβαρός, ἡ, ὄν, fest, schwer. XII. 23, 9.
- Στιβάς, ἄδος, ἡ, ein Bette von Blättern und Gras. XIV. 1, 69.
- Στίφος, ους, τὸ, ein geschlossener Haufe. IX, 81.
- Στιχηδόν, Reihen: weise, Glieder: weise. VIII, 50.
- Στολή, ῆς, ἡ, ein Rock. IX, 2.
- Στολιδωτός, οὖν, mit Falten. IX, 63.
- Στόμα, τος, τὸ, der Mund. IV. 17, 5. VI. 12, 17.
- Στόμιον, ου, τὸ, die Mündung, das Mundloch, die Oeffnung. IV. 2, 3. sonst auch das Gebiß eines Thiers.
- Στρατεία, ας, ἡ, der Krieg, der Kriegsdienst. VIII, 50. ἐπὶ στρατείας, auf einem Feldzuge, im Felde. VI. 11, 24.
- Στράτευμα, ατος, τὸ, die Armee, das Heer. VI. 12, 16. 16, 1.
- Στρατεύομαι, εσθαι, einen Zug unternehmen. V. 9, 1. XI. 7, 2. s. Μετα. zu Felde seyn. VI, 4.
- Στρατεύω, εἰν, ein Korps errichten. VIII, 28. einen Feldzug thun. VI. 18, 1.
- Στρατηγέω, εἰν, Kommando führen. X, 160. anführen. Gen. XI. 1, 6.
- Στρατηγός, οὖν, ὁ, ein Feldherr. VI. 11, 1. 12, 10.
- Στρατιά, ᾶς, ἡ, eine Armee. V. 15, 7. πολλή στρατιά, eine große Armee. V. 17, 3.
- Στρατιώτης, ου, ὁ, ein Soldat. VI. 12, 13. 14, 2. VIII, 19.
- Στρατιωτικόν, οὖν, τὸ, die Armee. VI. 8, 2. VIII, 52.
- Στρατιωτικός, ἡ, ὄν, soldatisch, ein Soldatens Freund. VIII, 23.
- Στρατόπεδον, ου, τὸ, ein Kriegslager. VI. 18, 5. VII, 2. Armee. VI. 12, 34. X, 90. τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, das Kriegswesen. VIII, 15. im plurali bedeutet es gemeinlich die Soldaten. τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα, die Kriegszeichen. VIII, 22.
- Στρατός, οὖν, ὁ, eine Armee, Kriegsheer. V. 15, 7.
- Στρέφω, εἰν, umkehren, sich umwenden. IV. 22, 2.

2. drehen. IX. 9, 3. f. Παλαίω.
 Στρογγυλος, η, ον, rund. VII, 19.
 Στρούδιον, ου, τὸ, ein Sperling. III, 11.
 Στρώμα, τος, τὸ, eine Decke, Matratze. VI. 11, 9. 13. XI. 6, 3.
 Στρώννυμαι, υσθαι, hinstreuen, sich ein Lager machen. XIII. 2, 7.
 Στυγνός, η, όν, traurig, schrecklich. XII. 6, 9. was einen traurigen Anblick erregt. XIV. 1, 74.
 Σὺ, du. σοῦ, dein. I, 74. II, 51. σοὶ ist zuweilen nicht auszudrücken. IX, 58. σύγε, du selbst. X, 149.
 Συγγένεια, ας, η, die Verwandtschaft. VIII, 10.
 Συγγενής, έος, ό, η, verwandt. Subst. ein Blutsfreund. I, 83. II, 19. VI. 11, 22. συγγενή κρῆωστήματα, Familienkrankheiten, angeerbte. XI. 4, 2.
 Συγγινώσκω, ειν, verzeihen. III, 2. IX, 21.
 Συγγνώμη, ης, η, die Verzeihung. XI. 3, 3.
 Συγγνώμων, ονος, ό, einer, der gerne verzeihet. IX, 39.
 Συγκαθέργω, ειν, mit jemand zusammen einschließen. XI, 38.
 Συγκαθέλκω, ειν, mit herabziehen. VIII, 57.
 Συγκάθημαι, ησθαι, in einer Gesellschaft sitzen. XI. 10, 5.
 Συγκαλύπτω, ειν, mitbedecken. IV. 4, 2.
 Συγκατέρχομαι, εσθαι, zusammen heruntergehen. IV. 17, 2.
 Συγκλάω, αν, zerbrechen. VI. 17, 2.
 Συγκόπτω, ειν, zerschneiden. IX, 65.
 Συγχαίρω, ειν, sich mitfreuen. III, 19.
 Συγχέω, ειν, vermischen. Accus. II, 84.
 Συγχορεύω, ειν, Dat. mit jemand tanzen. XII. 2, 11.
 Συγχωννύω, ειν, mitbeschütten. VIII, 56.
 Συγχωρέω, ειν, Dat. verzeihen. III, 4. zugeben, geschehen lassen. IX, 59.
 Συκοφαντέω, ειν, fälschlich anklagen. X, 168. f. Δηλος. im pass. belästert, falsch angeklagt werden. XI. 7, 3.
 Συκοφάντης, ου, ό, ein Angeber. X, 101.
 Συλάω, αν, berauben, plündern. X, 10. rauben. XIII. 1, 2.
 Συλλαβή, ης, η, eine Sylbe. XI. 1, 4.
 Συλλαμβάνω, ειν, ergreifen, erhaschen. IV. 1, 1.

20, I. gefangen bekommen. V. 6, 3. 17, 4.

Σύλλας, ου, Sylla, ein bekannter römischer Diktator. VIII, 34.

Συλλέγω, ειν, sammeln. IV. 29, 3. X, 68. XI. 6, 4. Συνειλεγμένος, versammelt. X, 154.

Συλλογισμός, οὔ, ὁ, das Zusammenzählen. πρὸς τὸ ἔθος τῶν συλλογισμῶν, von der Gewohnheit (oder beständigen Übung) im Zusammenzählen des Geldes. X, 44.

Συμβαίνω, ειν, sich zutragen. κακ τούτου συνέβη, und daher kam es. IV. 27, 3.

Συμβάλλω, ειν, herausbringen, durch Schlüsse oder Muthmaßung. VII, 1. zusammen führen, d. i. machen, daß jemand mit einem andern sich überwirft, an einander geräth. IX, 33. einem eine Schlacht liefern. Dat. VI. 17, 3.

Συμβιόω, οὖν, mit jemand in Gesellschaft leben. VII, 38.

Σύμβολον, ου, τό, ein Zeichen, Merkmal. πλούτου σύμβολα, Kleinodien, Kostbarkeiten. VIII, 1. τῶν στρατοπέδων σύμβολα, Kriegszeichen. VIII, 22. ein Petschaft, Wap-

pen. IX, 50. eine Marque, Freybillet. XI. 1, 2.

Συμβουλεύω, ειν, rathen. IV. 4, 4. VI. 11, 3. 14, 4. συμβουλεύειν τὰ ἡδίστα, einem rathen, was ihm am liebsten ist. I, 69.

Συμβουλία, ας, ἡ, ein Rath. II, 89. IV. 4, 5.

Συμμαθητής, οὔ, ὁ, ein Mitschüler. IV. 17, 1.

Συμμαχέω, ειν, Dat. einem im Kriege beystehn. V. 6, 3.

Συμμαχία, ας, ἡ, die Allianz, ein Bündniß, sich einander beystehn. IX, 3.

Σύμμαχος, ου, ὁ, ein Mitstreiter, Gehülfe. IX. 46. σύμμαχοι, Hülfstruppen. VIII, 17. Bunds = Genossen. IX. 41, 54.

Συμπανηγυρίζω, ειν, mit jemand Feyerlichkeiten anstellen, Lustbarkeiten halten. VIII, 49.

Συμπαρεισέρχομαι, εσθαι, zugleich mit hereingehn. X, 83.

Συμπεριπατέω, ειν, mit einem spazieren gehen. VI. 14, 8.

Συμπλέκομαι, εσθαι, sich gesellen. VII, 18. Dat. oder Acc. mit der Praep.

Συμπλέοντες, οἱ, die Mitschiffenden, vom verbo συμπλέω. III, 15.

Συμπόσιον, ου, τὸ, ein Ges-
lag, Schmaus, Gastes-
rey. II, 98.

Συμπότης, ου, ὁ, ein Trink-,
Gesellschafter, Sauf-
Bruder. X, 145.

Συμποτικός, οὗ, wer kein
Gelag verdirbt, ein
guter Schmaus-Kame-
rad. X, 138.

Συμφέρειν, nützen. συμ-
φέρει, es ist nützlich.
II, 11.

Συμφέρον, τὸ, der Nutzen,
das Nützliche, das In-
teresse. IV. 4, 9. διὰ τὸ
αὐτοῖς συμφέρον, ihres
eigenen Vortheils wegen.
IV. 4, 5.

Συμφορὰ, ᾧς, ἡ, ein Un-
glücksfall II, 33. un-
glückliche Begebenheit.
VIII, 7.

Συμφορέω, εἶν, häufen.
X, 200.

Συμφρονέω, εἶν, ich ver-
stehe, wo der andere hin
will, was er damit sagen
will. VI. 11, 27.

Συμφύω, εἶν, zusammen-
wachsen, zusammenflie-
ßen. ἀνδριάς συμπεφυ-
κῶτας ἔχων τοὺς ποδας,
eine Statue, woran die
Füße nicht getrennt sind,
in eins zusammenlaufen.
V. 10, 2.

Σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, über-
einstimmig, einander

ähnlich, von einerley Art.
V. 1, 2.

Σύν, mit, nebst. IV. 5, 1.
bey. IX, 55. οἱ σύν αὐ-
τῷ, seine Begleiter, Ge-
fährten. VI. 19, 7.

Συνάγω, εἶν, zusammen-
führen, versammeln.
ἐκκλησίαν συνάγειν, eine
Versammlung des Volks
anstellen. VI. 15, 3.

Συναγωνίζομαι, εἶν, mit
wozu helfen. X, 33.

Συναδικέω, εἶν, mit (an-
dern) Unrecht thun.
II, 2.

Συνακολουθέω, εἶν, Dat.
nachfolgen. V. 16, 3.

Συνάμα, zusammengekom-
men. X, 68.

Συναναβοάω, ᾧν, Dat. mit
anfangen zu schreyen.
IX, 10.

*Συναναγινώσκω, ich lese
mit einem. VI. 12, 17.
fehlt im Steph.

Συνανίστημι, ᾧν, mit auf-
stehn. IX, 7.

Συναντάω, ᾧν, begegnen.
III. 2, 4. IV. 3, 1.
30, 4.

Συνάπτω, εἶν, sich verbind-
en, vereinigen, über-
einstimmen, sich nä-
hern. II, 41. Dat. ver-
binden, zusammenfügen.
XIV, 2, 5.

*Συνάφεια, ᾧς, ἡ, die Ver-
bindung, Vereinigung.
εἰκὼν τῆς πρὸς Ἀλέξαν-
δρον

- δρον συναφείας, ein Bild in Verbindung mit dem Bilde des Alexanders. VIII, 25.
- Συναχθῆναι, εσθαι, Mit-leiden mit einem haben. I, 38.
- Συνδειπνέω, εἶναι, mitspei-sen. IV. 30, 1.
- Συνδιατρίβω, εἶναι, Dat. je-mand Gesellschaft lei-sen. X, 111.
- Συνδιαφθείρω, εἶναι, verder-ben, alles zusammen ver-derben, oder zu Grunde richten. V. 1, 4.
- Συνειδώς, ὅτος, τὸ, das Ge-wissen. II, 59.
- Σύνειμι, εἶναι, mit jemand umgehen. X, 93. οἱ συνόντες, gute Freunde, die, mit welchen wir umgehen. II, 55. sich wo aufhalten. VII, 35. in Gesellschaft seyn. XII. 9, 14.
- Συνείρω, εἶναι, zusammense-zen. X, 30.
- Συνελθεῖν, s. Συνέρχομαι.
- Συνεορτάζω, εἶναι, mit je-mand Feste feyern, Fê-ten anstellen. VIII, 49.
- Συνεπιλαμβάνομαι, εσθαι, mit einstimmen. XI. 10, 4.
- Συνεργός, οὗ, ὅς, ἡ, ein Ge-hülfe. IX, 55. X, 93.
- Συνέρχομαι, εσθαι, zusam-menkommen. III, 20.
- Σύνεσις, εως, ἡ, der Ver-stand, die Einsicht. VI. 12, 32.
- Συνεστῶτες, v. συνίστημι.
- Συνετός, vernünftig, ver-ständig. II, 15. συνετώ-τερος, flüger. X, 68.
- * Συνεφέπομαι, εσθαι, bes-gleiten, mit nachfol-gen. IX, 77. fehlt im Steph.
- Συνέφηβοι, ων, zusammen aufgewachsen. X, 146.
- Συνεχῆς, unaufhörlich. X, 7.
- Συνέχομαι, εσθαι, in die Enge getrieben werden. V. 15, 7.
- Συνήδομαι, εσθαι, Dat. sich mitfreuen. VIII, 51.
- Συνήθεια, ας, ἡ, die Ge-wohnheit. IV. 3, 4.
- Συνήθης, εως, ὅς, ἡ, wer mit jemand umgeht. X, 146. ein Vertrauter, Freund. VI. 10, 1. 16, 1.
- Συνηχέω, εἶναι, wiederhallen, ertönen. XI. 1, 7.
- Συνδέω, εἶναι, zusammen-laufen. X, 134.
- Συνθήκη, ἡ, und Συνθή-και, ων, ein Vertrag, Bündniß. IV. 2, 3.
- Συνίημι, ιέναι, einsehn, merken. X, 24. kennen, X, 78.
- Συνίστημι, ἄναι, zeigen, em-pfehlen, darstellen. VII, 40. errichten. VIII, 49. bestellen, verordnen. IX, 93. τινί, mit jemand in Ver-

- Verbindung treten. X, 41. *συνεστῶτες*, die zusammen halten, mit einander einig leben. VI, 7, 3.
- Συνοδεύω*, εἶν, mitmarschiren. VIII, 11.
- Συνοδοιπόρος*, ου, ὁ, ein Reise- u. Gefährte. XI, 7, 2.
- Σύνοικος*, ου, ὁ, ein Gesellschafter. II, 51. eigentlich: einer, der bey einem wohnt.
- Συνόλλυμι*, ὕναι, zugleich verlieren. XIV, 1, 29.
- Συνόντες*, s. *Σύνειμι*.
- Συνόπτομαι*, εσθαι, vor Augen kommen. pass. von *Συνέπτειν*, ansichtig werden. III, 22.
- Σύνταγμα*, τος, τὸ, die Schaar. X, 199.
- Συντάσσομαι*, εσθαι, anordnen, stiften. V, 14, 4.
- Συντάσσω*, εἶν, befehlen. XI, 8, 3. 5.
- Συντελέω*, εἶν, zu Stande bringen. IX, 36. thun, vollbringen. X, 9.
- Συντερετίζω*, εἶν, mit der Stimme accompagniren, den Ton eines Instruments mit der Stimme nachahmen. XI, 4, 7.
- Συντίθημι*, ἐναι, zusammen setzen, μύθους συντίθεναι, Fabeln erdichten. V, 2, 3. *συντίθε-*
- σθαι*, med. mit einander verabreden. VI, 12, 13.
- Συντόνως*, heftig, inners fort. VI, 14, 1.
- Συντρέφω*, εἶν, mit einem andern erziehen. οἱ συντρεφόμενοι, die mit mir erzogen werden, meine Mitschüler VI, 12, 1.
- Συντρέχω*, εἶν, zusammenlaufen. VI, 12, 19. X, 187.
- Συντρίβω*, εἶν, zerbrechen, X, 34. zerschmeißen. X, 94.
- Συνωδέω*, εἶν, hereinstürzen, fortstoßen. VIII, 57.
- Συνωρίς*, ἴδος, ἡ, ein Gespann von zwey Pferden. item ein kleiner zweyspänniger Wagen. *συνωρίς πωλική*, ein mit zwey jungen Pferden bespannter Wagen. X, 156.
- Συρίπτω*, εἶν, ausziehen, auspfeifen. VI, 11, 23.
- Σύρω*, εἶν, ziehen. XIII, 3, 12.
- Σῦς*, υὸς, ὁ, ein Schwein, it. Spanferkel. X, 179.
- Συσκευάζομαι*, εσθαι, ins Netz bringen, hinterlistig fangen, bestriicken, ἵσως θᾶπτον — ὁ ἔρως πέφυκε συσκ., du bist vielleicht vor der Zeit weggegangen, die die Liebe braucht, um den Menschen zu bestriicken. IX,

- IX, 25. sich fertig machen. X, 11.
- Συσπάω, ᾶν, zusammenziehen. συνεσπακώς τοὺς δακτύλους, mit zusammengezogenen oder krumm gewordenen Fingern. X, 44.
- Συσταδόν u. Συστάδην, (vom Gesecht gebraucht) in der Nähe. γυμνάσια ποιεῖν θηρίων συσταδόν ἀναιρέσεις, Uebungen anstellen, das Wild mit dem Sangeisen (d. i. in der Nähe) zu erlegen. VIII, 16.
- Συστρατιώτης, ου, ό, ein Kamerad. VIII, 22.
- Σφαιρίζω, εἰν, den Ballen spielen. VI, 14, 2.
- Σφάττω, εἰν, tödten, schlachten. IV, 10, 2. umbringen. IX, 97.
- Σφέτερος, η, ον, ihr. XIII, 2, 21.
- Σφόδρα, sehr. IV, 5, 2.
- Σφραγίζω, εἰν, versiegeln. I, 76. III, 10.
- Σφραγίς, ἰδος, ή, das Siegel, Pestschaft. VI, 12, 17.
- Σχεδόν, beynahe. X, 55. 69. s. Γίνομαι.
- Σχήμα, τος, τό, die Gestalt, Bildung, Form. II, 72. σχῆμα ὑποκρίνεσθαι, durch Verlarvung eine Person vorstellen, sich in eine Person verkleiden. VIII, 2. der Anzug. VIII, 27.
- ταπεινὸν σχῆμα, ein gemeiner, schlechter Anzug. IX, 7. τὸ σχῆμα εὐσταλῆς, im Aufzuge ohne Pracht. X, 174.
- Σχοῖνος, ου, ό, eine Binse, Ruthe. XIII, 2, 11.
- Σχολάζω, εἰν, müßig seyn, nichts zu thun haben. VI, 4. μὴ σχολάζειν, nicht Zeit haben. VI, 11, 28. 19, 4.
- Σχολαστικός, οὔ, ό, eigentlich ein Schüler, Student. III, 19. it. ein müßiger Mensch, ferner ein Pedant, einfältiger Mensch. III, 1 sqq.
- Σχολή, ῆς, ή, die Muße. οὐ πάνυ μοι σχολῆς οὔσης, da ich nicht sehr viel Zeit übrig habe. IX, 13.
- Σώζω, εἰν, erhalten, retten. III, 15. IV, 12, 2. 21, 4. εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν, wenn sie gut durchkommen oder glücklich werden wollten. VII, 11.
- Σῶμα, τος, τό, der Körper, Leib. I, 52. II, 4. τὰ τηλικαῦτα σώματα, diese so große Leute, Kerle. VI, 12, 8.
- Σῶος, η, ον, unverletzt. III, 10.
- Σωρεύω, εἰν, überhäufen. VIII, 40.
- Σωρηδόν, haufenweise. X, 7.
- Σωσίας, ου, Sostas, ein Sklavename. XI, 10, 2.
- Σωσί-

Σωσίστρατος, Sosistrat.
nom. propr. XI, 10, 2.

Σωτήρ, os, ō, ein Erretter.
X, 16.

Σωτηρία, as, ē, die Rettung,
Erhaltung, Wohlfahrt. IV. 2, 1.

Σωφρονικός, οὔ, bescheiden,
modest. X, 174.

Σωφροσύνη, ἡ, die Mäßigkeit,
Enthaltsamkeit. I, 64. II, 65. X, 181. daher auch die Keuschheit.
IX, 52.

Σώφρων, ονος, vernünftig,
mäßig. comp. σωφρονέστερος, X, 53.

Τᾶ καὶ τᾶ, Dor. hierhin
und dorthin. XIV. 2, 6.

Ταίναρον, ου, τὸ, Tánarum,
ein Vorgebirge im Lacedaemonischen Gebiet. V. 16, 4.

Ταινία, as, ἡ, eine Krone.
XI. 6, 1.

Τάλαινα, ης, ἡ, eine Elende.
foem. von τάλας, XIV. 1, 52.

Ταλαίπωρος, ὁ, ἡ, elend,
unglücklich. IV. 18, 1.

Τάλαντον, ου, τὸ, ein Talent,
oder ohngefähr gegen 3000 Thaler. X, 144. 194. ist aber nur vom attischen zu verstehen, welches 60 Minen enthielt. VI. 12, 6.

10. XI. 7, 3. 4. 5. f. Eis.
it. ein Gewicht, das nach der Berechnung des Hrn. Kambachs 55 Pfund und 21 Loth nach berlinischem Gewicht beträgt. VI. 12, 3.

Τάληθῃ für τὰ ἀληθῇ,
die Wahrheit. X, 50.

Τάλλα für τὰ ἄλλα (sc. κατὰ), überhaupt, sonst.
VI. 18, 2. IX, 30.

Τὰμὰ für τὰ ἐμὰ, X, 14.

Τάματα, Dor. für τὰ ἡματα.

Ταμεῖον, ου, τὸ, ein Magazin,
Vorrathsort. II, 46.

Τὰν für τὰ ἐν. VI. 14, 6.

Τάνταλας, ου, ὁ, Tantalus,
ein Lydier. VIII, 6. X, 52. ein Sohn des Jupiters nach dem Scholiasten des Homer, nach dem Esetzes aber ein Sohn des Emolus.

Τανῦν, jezund. XII. 3, 25.

Ταξιῆς, ου, ὁ, Taxiles,
ein indianischer König. VI. 12, 25.

Τάξις, εως, ἡ, der Standort
in einem Treffen, den ein General oder Regiment einnimmt. τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φαλαγγας τάξιν ἔχειν, den Stand einnehmen, der dem feindlichen Phalanx gegenüber ist. IX, 58.

Τα-

Ταπεινόομαι, οὔσθαι sich erniedrigen, niederrückig seyn. I, 75.

Ταπεινός, ἡ, οὐ, niedrig. VI, 13. schlecht. IX, 7.

Τάπιχαιρα, ων, für τὰ ἐπίχαιρα, der Lohn. ἀκόλουθα τὰπιχαιρα, ein wohlverdienter Lohn. X, 9.

Ταπολλά, für τὰ πολλά, s. Πολύς.

Ταράσσω oder Ταράττω, εἶν, schrecken, in Verwirrung setzen, im pass. erzittern, in Verwirrung seyn, geschreckt werden. II, 81. IV, 15, 3.

Ταρβέω, εἶν, fürchten. XIII, 2, 62.

Ταριχοπωλεῖον, οὐ, τὸ, eine Marquetender Bude, ein Ort, wo Ferkelfleisch verkauft wird. XI, 1, 6.

Τάσσω, oder Τάττω, εἶν, befehlen. IX, 98. ταττάμενος ὑπὸ τινι, von jemand befehligt, oder angeführt werden. X, 89.

Ταῦρος, οὐ, ὁ, ein Stier. IV, 32, 1. 4. VI, 18, 4. it. ein gewisser Enoischer Herr dieses Namens. V, 7, 3.

Ταυτόν für τὸ αὐτό, einherley. II, 89. IX, 45.

Ταφῇ, ἡς, ἡ, das Begräbniß, Grab. X, 19.

Τάφος, οὐ, ὁ, ein Grab, Grabmaal. VIII, 30,

Τάχα, vielleicht. X, 88.

XIII, 2, 55. in kurzem. X, 93. 141. oder. XV, 2, 7.

Ταχέως, geschwinde, so gleich. IV, 17, 5.

Τὴν ταχίστην, eiligst. X, 90. XI, 8, 6.

Τάχος, οὐς, τὸ, die Geschwindigkeit. κατὰ τάχος, in größter Eile. X, 31, 134. s. Φεῦ. ἐν τάχει, in kurzem. X, 167.

Ταχύ, bald. IX, 6. schnell, geschwinde. I, 77.

Ταχύτερος, α, οὐ, geschwinde. IV, 118, 1.

Τε, eine Partikel, worauf gemeiniglich καὶ folgt, darf zuweilen nicht ausgedrückt werden. IV, 8, 1. 31, 2. V, 1, 13. 7, 2. VIII, 37. etc. zuweilen bedeutet es so viel als das et. et der Lateiner, öfters auch so viel als καὶ. VIII, 1. 2. etc.

Τέγγω, εἶν, benezen. XII, 20, 17.

Τείνομαι, εσθαι, ausstrecken. XIII, 2, 48.

Τείνω, εἶν. idem. XIII, 2, 51.

Τείρω, εἶν, befürmern, Noth machen. XII, 2, 15. martern, Schmerzen verursachen. XIV, 1, 22.

Τείχος, οὐς, τὸ, die Mauer. V, 8, 3. οἱ ἀπὸ τοῦ τείχους,

- χοῦς, die Belagerten, die auf der Mauer stehen. Vl. 8, 2.
- Τεκμαίρομαι, εσθαι, vermuthen, schließen. Vill. 35. τεκμαίρεσθαι τινί τι, von einer Sache auf eine andere schließen. I, 70.
- Τέκνον, ου, τὸ, ein Kind. I, 100. II, 50.
- Τέλειος, α, ου, vollkommen. ἱερὰ τέλεια, majores hostiae, ein großes Opfer. X, 21. τέλειον ἄρμα, ein ordentlicher, vollständiger vierspänniger Wagen. X, 156.
- Τελεσίππα, ἡ, Telesippa, der Name einer Frauensperson. Vl. 12, 21.
- Τελευταῖον, zuletzt. V. 7, 3. X, 109.
- Τελευτάω, ἄν, eigentlich endigen, hiernächst auch sterben. I, 40. III, 16. V. 6, 3. Vl. 7, 1. ὁ τετελευτηκώς, der Verstorbene. I, 47.
- Τελέω. εἶν, vollbringen, ausführen, halten. IV. 6, 3. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα, zum Ziel kommen. X, 59. vollenden. XIV. 3, 3.
- Τελέως, völlig, vollkommen. IV. 21, 2.
- Τελμισσός, οὔ, ὁ, Telmissus, ein Berg am Fluß Xanthus in Lycien. V. 12, 6. it. ein Wald dieses Namens, an diesem Berge gelegen. ibid. 40.
- Τέλος, ους, τὸ, das Ende, der Ausgang. IV. 2, 5. der Tod. XII. 10, 7. für κατὰ τὸ τέλος, am Ende, endlich. X, 199. XIV. 2, 7.
- Τελωνέω, εἶν, Accise einnehmen. XI. 1, 3.
- Τέμνω, εἶν, hauen, abhauen, fällen. IV. 8, 1. durchschneiden. XII. 16, 6. ausschneiden. XIII. 3, 34.
- Τεός, ἡ, ὄν, Dor. Σός, σή, σόν.
- Τεράστιος, ου, wunderthätig. X, 118. τεράστιόν τι, Wunder was, etwas Wunderbares. XI. 4, 6.
- Τέρμα, τας, τὸ, das Ziel. X, 59.
- Τερπνός, ἡ, ὄν, angenehm. XII. 2, 8. τερπνὰ παίζειν, munter scherzen. XII. 4, 10. munter, lustig. XII. 25, 1.
- Τέρπω, εἶν, belustigen. XI. 5, 4. im med. sich ergötzen. XII. 20, 23.
- Τέρψις, ιος, ἡ, die Belustigung, das Vergnügen. τέρψιν ἔχει, es belustigt. II, 69.
- Τέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, vier. X, 17.
- Τετράπους, οδος, ὁ, ἡ, vierfüßig. Subst. τὸ τετράπουν,

- πουν, ein vierfüßiges
Thier. V. 14, 1.
- Τετραρῦμον ἄρμα, ein
Wagen mit vier Weich-
feln, oder Schwengeln,
woran an jedem zwey
Pferde gespannt werden.
IX, 62.
- Τέτταρες, f. Τέσσαρες.
- Τέττιξ, γος, ό, die Heu-
schrecke. XII, 22.
- Τέχνη, ης, ή, die Kunst.
I, 64. VIII, 1.
- Τεχνίτης, ου, ό, ein Künst-
ler, Handwerksmann.
IV. 27, 1. VIII, 4. XI.
7, 2.
- Τέως, vor kurzem. X, 14. 65.
- Τηλικούτος, αύτη, ού, το, ein
solcher. X, 8. τὰ τηλι-
καῦτα, so sehr. X, 81.
so groß. VI. 11, 2. so
viel. VI. 12, 7.
- Τήμερον, heute. X, 61.
- Τῆνος, α, ο, Dor. für
Ἐκεῖνος.
- Τήρης, ό, Teres, ein
König der Odryer, ei-
nes thracischen Volkes.
IV, 4.
- Τίρας, ου, ό, ein Turban,
parthischer Hut. XII.
26, 4.
- Τίθημι, ἐναι, setzen, vests-
setzen. νόμον τιθέναι,
ein Gesetz geben. IX, 17.
τιθέναι πατήρια, Bes-
cher aufsetzen. VI. 8, 1.
rechnen. XI. 7, 5. θείναι
ψήφους, f. Ψήφος. λα-
- λίστέραν μ' ἔθηκες, du
hast mich geschwächer
gemacht. XII. 3, 36.
- Τίκτω, εἶν, gebären. II,
10. XI. 5, 3. ὧν τί-
κτειν, ein Ley legen. IV.
11, 1. 3. ἐτέχθην, ich
bin dazu geboren. XII.
10, 1. gebären, zuwe-
ge bringen. I, 65.
- Τίλλω, εἶν, ausreißen.
VII. 36.
- Τιμάω, αῖν, ehren. I, 4. II,
41. VI. 12, 29. VIII,
39. τιμῶσι καὶ πέμπου-
σιν εἰς τὰς ἐορτάς εἰ-
πεῖν, zu denen, die ihm
bey Familienfesten et-
was schicken, sagt er. XI.
3, 2.
- Τιμή, ης, ή, die Ehre.
II, 70. Würde. X, 9.
- Τίμημα, ατος, τό, der Preis,
die Schätzung; it. die
Geldstrafe. τὸ τίμημα
τῆς δίκης, die in dem
Urtheil zuerkannte Stras-
se. VI. 11, 21.
- Τίμιος, α, ον, schätzbar,
geachtet, werth. II, 45.
X, 40. Subst. τὰ τίμια,
Kostbarkeiten, Sachen
von Werth. IV. 18, 1.
kostbar. λίθοι τίμιοι, Edela-
steine. VIII, 41.
- Τιμωρέω, εἶν, strafen. VII,
38.
- Τιμωρία, ας, ή, die Strafe.
VII, 34.
- Τιν, Dor. für Σοι.

Tis, τί, wer, was. VI. 12, 2. τί δὴ ποτε, warum. IV. 19, 2. 22, 3. τίνες καλοῦνται; wie heißen sie? VII, 23. τί τοῦτο; was ist das? was bedeutet das? X, 58. 141. τί οὖν, was ist's mehr? was liegt daran? X, 157. τί οὖν (sc. ποιῆσαιεν) εἰν — was würden sie vollends thun, wenn — VI. 11, 23. τί, warum? X, 90. τί δὴ, warum das? wie so? X, 99.

Tis, τι, jemand; neut. etwas. II, 1. ein gewisser, irgend ein. IV. 3, 1. 9, 1. 15, 1. VI, 1. 12, 20. τινες, einige. IV. 29, 1. εἰ μὴ τι, ausgenommen. V. 18, 5. πάνυ ἡμῖν ἐν καιρῷ τι γένοιτο, es kann uns im Nothfall sehr nützlich seyn. IX, 28. Αυτοβορεας τις, so wie ein leibhafter Voreas. X, 173.

* **Τιτάν, ος, ὁ,** Titan, die Sonne. XII. 18, 7.

Τιτανοκράτωρ, ορος, der Titanen: Bezwinger, ein Beyname des Jupiter. X, 12.

Τιτανῶδες, titanisch, fürchterlich. τιτανῶδες βιάσκειν, fürchterlich, barbarisch aussehn. X, 173.

Τίτθη, ης, ἡ, die Amme. XI. 5, 2.

Τιτρώω u. Τίτρημι, durchbohren. III, 10.

Τιτρώσκω, ειν, f. τρώσω, verwunden. V. 6, 3. a. 1. p. ἐτρώθη. XII. 21, 3.

Τάδε, f. Ὅδε.

Τοι, Dor. für οἱ. Τοι für σοι, Dor.

Τοι. οἱ μὲν τοι σωζόμενοι, diejenigen nun, welche gerettet werden. VII, 43. wird zuweilen gebraucht, wie im Deutschen ja, καὶ πῦρ γάρ τοι ἐστὶ, denn auch das Feuer hat ja die Eigenschaft. X, 25. es darf aber auch hier nicht ausgedrückt werden.

Τοιγαροῦν, demnach. X, 74. 110.

Τοιγάρτοι, derothalben, diesermwegen. X, 9.

Τοίνυν, so, also, demnach. πρὸς Διὸς τοίνυν (sc. δέομαι σου), so bitte ich dich denn um des Himmels willen. VII, 8. nun. VII, 18. 31. und zwar. IX, 4.

Τοῖος, α, ον, ein solcher, so. II, 46. der Nachsatz von οἷος. τοιόνδε τοῦτο ἦν, dies verhält sich so. V. 11, 1. τοιᾶδε τις ἦν, war folgende. VIII, 44.

Τοι-

Τοιοῦτος, αὕτη, οὗτο, solcher, dergleichen. V. 1, 2. VI. 8, 1. τοιαῦτ' ἔλεγε, er sagte dies, oder folgendes. IV. 21, 4. VIII, 30. ἀλλ' οὐκ Ἀλέξανδρος ἦν τοιοῦτος, so machte es doch Alexander nicht. VI. 14, 1.

Τοῖχος, ου, ὅ, die Mauer, Wand. III, 9.

Τόκα, Dor. für τότε, dann. XIV. 3, 12.

Τοκεῦς, ἑός, ὅ, der Vater. im plur. die Eltern. XII. 24, 11.

Τόκος, ου, ὅ, der Wucher, die Zinsen. X, 45. 48. XI. 1, 6. ἰ. Πράττω. it. das aus dem Verkauf der Waare gelöste Geld, der Profit. XI. 1, 6.

Τολμάω, αὖ, sich unterstehn. V. 18, 5.

Τολμηρός, α, ὅν, verwegen. XIV. 1, 60.

Τομίας, ου, ὅ, ein Verschnittener. οἱ τῇ Θεᾷ τομιαίι ἱερωμένοι, die verschnittenen Priester der Göttin. VIII, 8.

Τόξευμα, ατος, τὸ, ein Pfeil, oder ein Wurfspieß. VI. 12, 19.

Τοξεύω, ειν, mit dem Bogen schießen. VI. 12, 23.

Τόξον, ου, τὸ, der Bogen. XII. 14, 12.

Τοξότης, ου, ὅ, ein Schütze. V. 15, 4.

Τοπᾶροιθεν, vormalis. XIV. 1, 47.

Τόπος, ου, ὅ, der Ort. II, 67. VI. 12, 27. κατὰ τόπον, hin und wieder. V. 18, 7. eine Gegend. VI. 14, 3.

Τοπρῶτον, zum erstenmal. X, 83.

Τορεύω, ειν, mit dem Meißel bearbeiten. XII. 6, 1.

Τοσήμερον, heute. XIV. 1, 97.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτον, so viel. II, 66. VI. 11, 2. so groß, so sehr. III, 13. ist oft der Nachsatz von Ὅσος. ἐν τοσοῦτω, für diesmal. X, 35. für μένον ἢ (κατὰ) τόγε τοσοῦτον παρανομήσομεν, oder ob wir nur hierin einmal das Gesetz übertreten. X, 135. διακονῶ τοσαῦτα, ich diene hierin. XII. 3, 14. τοσοῦτον, nur so viel, so lange. XIV. 1, 46. so sehr. ibid. 61.

Τότε, damals. V. 1, 2. da. III, 5. VI. 11, 21. 18, 3. οἱ τότε ἄνθρωποι, die damaligen Menschen. V. 2, 5.

Τούμπροσθεν, für τὸ ἔμπροσθεν. εἰς τούμπροσθεν, vorwärts. V. 2, 2.

Τοῦμφανέρ, für τὸ ἐμφ.
das Helle. ἐς τοῦμφα-
νέρ, an den Tag. X,
117.

Τοῦναντίον, im Gegentheil.
für τὸ ἐναντ. X, 43.

Τοῦνομα, für τὸ ὄνομα, sc.
κατὰ, mit Namen. V.
16, 4.

Τούτι, für Τοῦτο.

Τραγικώδης, tragisch. V.
17, 1.

Τράγος, ου, ὅ, ein Bock,
Ziegenbock. IV, 2.

Τραγωδοῖς, οὔ, ὅ, ein Tra-
gödienspieler. τραγω-
δοῖς καινοῖς, wenn die
neuen Tragödien aufge-
führt werden. X, 162.
νικᾶν τραγωδοῖς, den
Preis als Verfasser der
besten Tragödie erhalten.
XI. 6, 1.

Τράπεζα, ας, ἡ, der Tisch.
VI, 13. VIII, 20. it. das,
was darauf ist, die Ge-
richte; wie wir auch im
Deutschen sagen: ein
schlechter Tisch, für:
schlechte Gerichte.

Τραῦμα, τος, τὸ, die Wun-
de, Verletzung. X, 5.
προκαλοῦμαι σε τραύμα-
τος, ich belange dich
über die Wundung.
X, 141.

Τραφερός, α, ὄν, trocken,
dicke. XIII. 2, 44.

Τράχηλος, ου, ὅ, der Hals.
III, 13.

Τραχύς, εἶα, ὅ, rauch.
VII, 46. X, 97.

Τραχύτης, ητος, ἡ, die
Rauhigkeit. X, 129.

Τρεῖς, τρία, drey. V. 11,
1.

Τρέπω, εἰν, kehren, und
im medio τρέπεσθαι,
sich kehren, wenden.
VI. 19, 7. τραπέσθαι
ἐπὶ τὰ μείζω, sich zu
dem Größern wenden.
IV. 1, 2. V. 14, 2. ἐπὶ
ταύτην τὴν ἐσχατίαν
τραπόμενος, ich bin in
diese Ecke gedrungen
worden. X, 17.

Τρέφω, εἰν, ernähren.
III, 19. τρέφω σε μα-
χούμενον, ich gebe dir
Gold, daß du streitest,
VI, 1. füttern, aufziehen.
III, 14. τραφήσομαι, ich
werde gespeist werden.
IV. 30, 2. von Thieren
gebraucht, heißt es ge-
meiniglich: halten. 3 E.
τρέφειν κύνας, Hunde
halten. V. 2, 4. im pass.
τραφέντες, die aufgezog-
nen. XII. 15, 15.

Τρέχω, εἰν, laufen. V.
10, 4. στάδιον τρέχειν,
um die Wette laufen, den
Wettstreit des Laufens
mit halten. VI. 12, 2.

Τρέω, εἰν, zittern. XIII.
2, 63.

Τρίβος, ου, ἡ, der Steig.
XII. 10, 2.

Τρίβω,

Τρίβω, εἰν, zerreiben, zers-
stoßen. IV. 27, 1.

Τρίβων, ὦνος, ὅ, ein al-
ter Mantel. X, 189.

Τρίζω, εἰν, zwitschern,
leise Kreischen, es ist
eigentlich der Ton, den
junge Vögel beim Em-
pfangen des Futters von
sich geben. X, 64.

Τριηραρχέω, εἰν, Schiffs-
Capitain seyn, eine
Galeere commandiren.
XI. 6, 3.

Τριηραρχία, ας, ἡ, die
Schiffs = Capitains-
Charge. XI. 7, 5.

Τρικαρηνία, ας, ἡ, Trika-
renia, eine Stadt am
schwarzen Meer. V. 11, 2.

Τρικάρηνος, ου, ein Trika-
renier. V. 11, 4. item,
dreyköpfig.

Τρικαρία, ας, (scil. χώρα)
die Gegend um Trika-
renia. V. 16, 3.

Τρικέφαλος, ου, ὅ, ἡ,
dreyköpfig. V. 11, 1.

Τριμοιρία, ας, ἡ, dreyfa-
che Portion. X, 194.

Τρίοδος, ου, ἡ, der Schei-
deweg. XV. 1, 2.

Τριπόδατος, η, ου, der
geliebteste, allerliebste.
XIV. 1, 58. angenehm-
ste. XIV. 3, 15.

Τρίτος, η, ου, der Dritte.
ἐκ τρίτου, zum dritten-
mal. IV. 3, 3. selbst
Dritte. τρίτον παραγε-

νέσθαι, er sey selbst dritte
angekommen. XI. 7, 3.

Τρίτων, ὦνος, ὅ, ein Tris-
ton, ein Meergott. X,
173.

Τρόπος, ου, ὅ, die Art und
Weise. V. 1, 7. πάντες
τρόπον, auf allerley Art.
X, 108. 193. die Lebens-
art, das Betragen, Ver-
halten, die Sitten. II,
95. IV. 29, 4. der Cha-
rakter. I, 66. X, 129.
XII. 24, 6.

Τροφή, ἥς, ἡ, die Speise,
das Futter. III, 5. die
Nahrung. V. 3, 2. die
Unterhaltung. ibid. VI.
12, 22.

Τροφός, οὔ, ἡ, die Amme.
IX, 96.

Τρυβλίον, ου, τὸ, ein Tele-
ler. X, 178.

Τρυξ, γός, ἡ, die Zefen.
X, 56.

Τρυπάω, ᾶν, durchbo-
ren. τετρυπημένος, löcher-
rigt. X, 54.

Τρυφάω, ᾶν, sich vergnü-
gen. X, 128. sich etwas
zu Gute thun. X, 158.

Τρυφερόν, sanft, lieblich.
XIII. 2, 18.

Τρυφή, ἥς, ἡ, die Weich-
lichkeit. (Elegantia in
alter Bedeutung.) X, 91.
Köstlichkeit, Delikatesse.
X, 107.

Τρώγω, εἰν, fressen. VIII, 5.

Τρωικός, ἡ, ὄν, trojanisch.
ὁ πό-

ὁ πόλεμος τρωϊκός. VI, 3.
 Τρῶς, ὤος, ein Trojaner. VI, 3.
 Τυ, Dor. für τυ.
 Τυχάνω, ειν, Genit. erlangen. IX, 34. ἐπιθυμίας τυγχάνειν, seines Wunsches gewähret oder theilhaftig werden. I, 52. τῆς βασιλείας τυγχάνειν, zur Regierung gelangen. VI, 11, 17. wird zuweisen mit den participiis anderer verborum verbunden, und heißt dann bloß seyn, oder es wird gar nicht ausgedrückt. ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες, wir waren oder gingen spazieren. VII, 1. τυγχάνει οὐσα, ist so viel, als τυγχάνει schlechthin. VII, 8. οὐκ ἔτυχεν ὦν, er war nicht, war nicht zugegen. IX, 3.
 Τύμβος, ου, ὁ, ein Grab. V, 4, 1.
 Τύπτω, ειν, eigentlich schlagen, aber IV, 5, 2. wird es von Hähnen gebraucht, und heißt beißen, und XII, 21, 10. von einer Biene, stechen, verwunden. XIII, 3, 20. XIV, 1, 8.
 Τυραννίς, ἰδος, ἡ, die Herrschaft, oberste Gewalt. VI, 9. VII, 28. τυραννί-

δι ἐπιχειρεῖς, du willst eine Tyranny einführen. X, 167.
 Τύραννος, ου, ὁ, ein Tyrann; einer, der sich gewaltthätig und unbefugt zum Regenten aufgeworfen. II, 42. VI, 5. X, 101. ein Beherrscher. XII, 3, 10.
 Τυρία χώρα, das Tyrische Land. V, 7, 3.
 Τύριος, ου, ein Tyrier, einer von Tyrus. V, 18, 1.
 Τύρος, ου, Tyrus, eine Stadt und Königreich an der Phöniciischen Küste. V, 7, 1. 18, 2.
 Τυτθόν, ein wenig, einen Augenblick. XIV, 1, 45.
 Τυτθός, οὔ, Flein. XIII, 1, 5.
 Τυφλός, ἡ, ὄν, blind. VII, 19.
 Τῦφος, ου, ὁ, der Stolz. X, 83.
 Τύχη, ης, ἡ, das Glück. I, 39. II, 91. VI, 11, 2. der Zufall. IV, 3, 1. κατὰ τινὰ τύχην, durch einen Zufall, von ohngefähr. ibid. ἀπὸ τῆς τύχης. idem. VII, 39. ἀγαθῇ τύχῃ, in Gottes Namen. (quod felix faustumque fit). X, 95.
 Τῶγκιστρον, für Dor. τὸ ἀγκιστρον.
 Τῶμῳ, Dor. für τοῦ ἐμοῦ.
 Τῶρνεον für τὸ ὄρνεον.
 Τα-

- ῥακινθινόβαφης, ἑός, ὁ, ἡ, hyacinthfarbig, purpurfarbig. IX, 63.
- ῥβρίζω, εἰν. εἰς τινά, jemand schmähen, verspotten, muthwillig beleidigen. V. 2, 3. beschimpfen, beleidigen. X, 39.
- ῥβρις, εως, ἡ, die Schande, Schmach. II, 29. der Frevel, Muthwille und daraus entstehende Beleidigung. I, 13. IV. 5, 4. Frechheit. ῥβρις τοῦ βίου, ein freches, zügelloses Leben. X, 13.
- ῥβρίστης, ου, ὁ, muthwillig, ein Muthwilliger. V. 1, 9. IX, 49. Frevler. X, 51.
- ῥγιαίνω, εἰν, gesund werden. IV. 6, 2.
- ῥγία, είας, ἡ, die Gesundheit, der Gesundheitszustand. III, 3. IV. 6, 1.
- ῥγαινός, ἡ, ὄν, gesund. X, 93.
- ῥγιής, ἑός, ὁ, ἡ, gesund. III, 21.
- ῥδρα, ας, ἡ, die Hyder, eine Schlange. V, 15.
- ῥδροφορέω, εἰν, Wasser tragen. X, 55.
- ῥδωρ, ατος, τὸ, das Wasser. III, 1.
- ῥετός, οὔ, ὁ, der Regen, Plagregen. X, 7.
- ῥθλος, ου, ὁ, Pöffen. ῥθλος πολὺς, lauter Pöffen. d. i. ich will es für lauter Pöffen halten, die Pflichten gegen Freunde ic. X, 124.
- ῥιεύς, ἑός, ὁ, der Sohn. XV. 1, 1.
- ῥιός, οὔ, ὁ, der Sohn. III, 21. VI. 8, 1.
- ῥλακῆ, ἡς, ἡ, das Bellen, Gebelle. IV. 19, 2.
- ῥλη, ἡς, ἡ, das Holz, die Bäume. V. 14, 5. it. die Masse, Materie, woraus etwas gemacht ist. VIII, 1. οὔτε τὴν ῥλην ἐγνώσμενον, es ist nicht bekannt, aus was für einer Materie es bestehe. VIII, 4. der Wald. XIII. 3, 8. XV. 2, 7.
- ῥλοτόμος, ου, ὁ, ein Holzhauer. V. 12, 9.
- ῥμάν, Dor, und
- ῥμέναιος, ῥymen, der Hochzeit: Gott. XIV. 1, 87. 88.
- ῥμέτερος, α, ου, euer. VI. 8, 4. 17, 5.
- ῥμεττός, οὔ, ὁ, ῥymettus, ein Berg in Attica, nahe bey Athen: des Marmors und Honigs wegen bekannt. X, 20.
- ῥμυός, ου, ὁ, ein Lied. XII. 3, 12.
- ῥπάγω, εἰν, unter der Hand wohin bringen. it. an sich locken. εἰ

- Φιλίαν ὑπηγάγετο, er brachte sie dahin, daß sie Freundschaft oder Allianz mit ihm errichteten. VIII, 17. worunter bringen. X, 111.
- ὑπακούω, εἰν, Dat. gehorchen. X, 111.
- ὑπαρ, wachend, nicht träumend, wirklich. XIII, 2, 65.
- ὑπάρχω, εἰν, seyn. III, 12. werden. V, 2, 9. τὰ ὑπάρχοντα, die Güter, das Vermögen. VII, 21. frey stehen. Dat. VIII, 2. it. vorhergehen, zuvor thun. VIII, 51. haben, besitzen. Dat. X, 61. s. K^{an}.
- ὑπείσσειμι, ἰέναι, hinein schleichen. X, 48.
- ὑπεισέρχομαι, εἰσθαι, hineinschleichen, unter etwas hingehen. III, 11.
- ὑπέξειμι, ἰέναι, herausgehen, allgemach weggehen. τὸν βίον ὑπέξειμι, ich sterbe. IV, 9, 1.
- ὑπεξέρχομαι, εἰσθαι, heimlich herausgehen. VIII, 53.
- ὑπέρ, Praep. für. I, 36. II, 66. V, 1. II, 22. IX, 53. über. III, 14. IV, 30, 5. X, 63. 114. XI, 4, 7. 9, 1. wegen. X, 155. zum Besten. X, 158. weiter hinaus. X, 196.
- ὑπεραγαπάω, ᾗν, außerordentlich lieben. VIII, 19.
- ὑπεραντλος, ου, ὅ, ἡ, unerschöpflich. X, 13. übermäßig. X, 54.
- ὑπεραπεθνήσκω, εἰν, Gen. für jemand sterben. V, 17, 5.
- ὑπερβαλλόντως, vornemlich. VIII, 37.
- ὑπερβάλλω, übertreffen. ὑπερβάλλειν πράξει, größere Thaten thun. VI, 12, 28.
- ὑπερβολή, ἥς, ἡ, der Ueberfluß, des Zuviel. II, 23. εἰς ὑπερβολήν, übermäßig, zur Ausschweifung. X, 46.
- ὑπερβολος, ου, Hyperbolicus, ein Athenienser. X, 88.
- ὑπερδεινος, ου, ὅ, ἡ, ganz unerträglich. X, 45.
- ὑπερδέξιος (sc. τόπος), ein vortheilhafter Posten, eine schwer anzugreifen. die Anhöhe. X, 135.
- ὑπερείδω, εἰν, stützen. X, 1.
- ὑπερεπαινέω, εἰν, übermäßig loben. X, 144.
- ὑπερέχω, εἰν, hervorstehen, vornehm seyn. VIII, 45. ὑπερέχειν τὴν χεῖρα, Genit. beschützen. X, 34.
- ὑπερήδιστος, ου, ὅ, ἡ, außerordentlich angenehm. X, 118. XI, 8.
- ὑπερηφάνια, ας, ἡ, der Stolz. XI, 8.
- ὑπερ-

ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, stolz, hochmüthig. I, 75. V. 1, 9.

ὑπερκαλλῆς, εὖος, ὁ, ἡ, außerordentlich schön. IX, 29.

ὑπερμεγέθης, εὖος, ὁ, ἡ, sehr groß. IX, 100.

ὑπερογκος, ου, übermäßig stark bey Leibe. X, 51.

ὑπεροπτικῶς, stolz, mit Bezeugung der Verachtung. X, 26.

ὑπεροράω, ἄν, verschmähen X, 77. 79. Genit.

ὑπεροψία, ας, ἡ, der Hochmuth, stolze Verachtung. X, 123.

ὑπερπηδάω, ἄν, überspringen. X, 60.

ὑπερπλουτέω, εἶν, außerordentlich reich seyn. X. 35, 133.

ὑπερυθρος, ου, ὁ, ἡ, röthlich. X, 118.

ὑπερφυῆς, εὖος, ὁ, ἡ, sehr groß, hoch. IV. 19, 1.

ὑπερχαίρω, εἶν, sich außerordentlich freuen. VIII, 42.

ὑπήκοος, ου, unterworfen, unterthan. τὸ ὑπήκοον πλῆθος, die Unterthanen. V. 18, 6.

ὑπήνη, ης, ἡ, der Bart. XII. 5, 6.

ὑπηρετέομαι, εἰσθαι, aufwarten, dienen, behülflich seyn. τοῦ δὲ τράγου πρὸς τοῦτο ἐτοίμως ὑπηρε-

τησαμένου, da nun der Bock hiezu seine Dienste sehr willig erwies, sehr gerne behülflich war. IV. 2, 3.

ὑπηρετέω, εἶν, idem. IX, 19. s. Παρέχω. beförderlich, behülflich seyn. δοκῶν ὑπηρετήσσειν τῷ τυχεῖν ἃ ἐβούλετο, da er glaubte, daß es ihm zur Erlangung dessen, was er suchte, beförderlich seyn würde. IX, 34.

ὑπηρετής, ου, ein Aufwärter. it. bey der Armee ein Unterofficier, der die Soldaten mit den nöthigen Waffen und Geräth, wo es fehlte, versah; nach unserer Art: ein Feldwebel, Rüstmeister oder Capitaine d'Armes. X, 80.

ὑπισχνέομαι, εἰσθαι, versprechen. II, 64. III, 21. IV. 6, 1. 32, 4.

ὑπνος, ου, ὁ, der Schlaf. κατ' ὑπνους, im Schlaf, im Traum. III, 2.

ὑπὸ, Praep. von. II, 21. 58. III, 21. IV. 5, 2. 10, 1. 20, 1. 21, 5. IX, 36. 38. 43. hinter. ὑπὸ τοίχου, hinter eine Wand. III, 9. IV. 21, 1. 3. für. IV. 4, 1. IX. 18. 36. unter. V. 5, 1. 2. 3. nahe, bey. V. 12, 6. ὡν ὑπὸ βασιλείαν, ein

- Unterthan. V. 18, 5. τῶν ὑφ' αὐτόν, einer von seinen Untergebenen. XI. 8, 3. in, innerhalb. ὑπὸ περιφέρειᾳ, in dem Umriß. VIII, 26. auf. ὑφ' ἐνὶ σημείῳ, auf ein gegebenes Zeichen. VIII, 54.
- Ἐποβάλλω, εἰν, vorwerfen, hinwerfen. X, 108.
- Ἐποβρύχιος, ου, ὁ, ἡ, untergetaucht, unter Wasser. ὑποβρύχιος καταδεδυκώς, im Wasser ersäuft. X, 8.
- Ἐπογραφή, ἥς, ἡ, eine satyrische Schilderung. VIII, 48.
- Ἐπόδειγμα, ατος, τό, die Anzeige, der Beweis. VI. 15, 2.
- Ἐποδείκνυμι, und ὡ, zeigen, anzeigen. IV. 32, 2.
- Ἐποδέομαι, εἶσθαι, unterbinden; von Schuhen gebraucht: anziehen. VIII, 27.
- Ἐποδέχομαι, εσθαι, auffangen, aufnehmen. III, 11. VIII, 36.
- Ἐπόδημα, τος, τό, ein Schuh. IX, 17.
- Ἐποδίφθερος, ου, bekleidet, einen Kittel anhabend. X, 20.
- Ἐποδοχή, ἥς, ἡ, die Aufnahme, der Empfang. VIII, 39.
- Ἐποζύγιον, ου, τό, ein Lastthier, Zugvieh. V. 1, 4. VI. 11, 13.
- Ἐποκορίζομαι, εσθαι, tänseln, einem noch unverständlich sprechenden Kinde nachsprechen. XI. 5, 2.
- Ἐποκρίνομαι, εσθαι, sich verlarven. σχῆμα ὑποκρίνεσθαι, sich in eine Person verlarven, eine Maske annehmen. VIII, 2. zum Schein thun. VIII, 43.
- Ἐπόκρισις, εως, ἡ, die Verstellung. IV. 28, 5.
- Ἐπόκυρτος, ου, ὁ, ἡ, leicht gebogen, etwas gebogen. XII. 20, 21.
- Ἐπολαμβάνω, εἰν, erwiedern, antworten, unterbrechen. IV. 1, 3. 4, 4. 7, 3. 14, 2. und sonst oft glauben. V. 6, 1. II, 4. τινὲς ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον, einige schlossen aus diesem Ausdruck. dafür halten. X, 93.
- Ἐπολείπω, ὑbrig lassen; im pass. ὑbrig bleiben. IV. 27, 2.
- Ἐπόληψις, εως, ἡ, die Einbildung. (opinio) II, 37.
- Ἐπόλιθος, ου, steinigt. X, 89.
- *Ἐπομαζοῖ, ὧν, οἱ, die obern Rippen, der Ober

- unter den Brustwarzen. XIV. 1, 26. fehlt im Steph.
- ὑπομειδιάω, ἄν, ein wenig lächeln. XII. 23, 14.
- ὑπομένω, εἰν, erdulden, aushalten. VII, 34. X, 84. μᾶλλον ὑπομένειν, lieber erdulden wollen. VI. 12, 24. leiden. VI. 12, 11. auf jemand warten. XI. 3, 4. οὐχ ὑπομένειν, nicht wollen, sich wozu nicht verstehen. VI, 9. nicht leiden, aushalten können. VI. 12, 15.
- ὑπομιμνήσκω, mir fällt ein. XIII. 2, 50.
- ὑπόμισθος, ου, wer um Tagelohn arbeitet. ὑπόμ. ὀβολῶν τεσσ. für einen Groschen Tagelohn. X, 17.
- ὑπομονή, ἥς, ἡ, Mangel des sichtlichen Gefühls wobey. ὑπομονή αἰσχωρῶν ἔργων, wer ohne Erröthen schändliche Handlungen verübt. XI. 1, 1.
- ὑπονύσσω, εἰν, verletzen, verwunden. XIII. 1, 3.
- *ὑπονυστάζω, ein bißchen schlummern, mit dem Kopfe nicken. VI. 11, 20. fehlt im Steph.
- ὑπόπτερος, ου, ὅ, ἡ, geflügelt. V. 12, 1.
- ὑποπτήσσω, εἰν, verehren. X, 14.
- ὑποπτος, ου, ὅ, ἡ, argwöhnisch. II, 18.
- ὑποσκάζω, εἰν, hinken. X, 58.
- ὑποστορέννυμαι, υσθαι, unterlegen. XI. 6, 3.
- ὑποστρέφω, εἰν, umkehren. V. 1, 7.
- ὑπόσχεσις, εως, ἡ, die Versprechung. VIII, 51.
- ὑποτάσσομαι, εσθαι, unterworfen, gehorham seyn. V. 15, 3.
- ὑποτέμνω, εἰν, unten abhauen. X, 25.
- ὑποτραυλίζω, εἰν, etwas sammeln, lallen. X, 182.
- ὑποτυγχάνω, εἰν, erwidern, antworten. IV. 28, 4.
- ὑποχείριος, ὅ, ἡ, bezwungen, unterwürfig. IV. 12, 22.
- ὑποχωρέω, εἰν, bey Seite gehn. IX, 69.
- ὑποχωρήματα, ων, die Excremente. XI. 5, 2.
- ὑπτίος, α, ου, umgeköpft, niedergebogen. X, 15.
- ὑπώρεια, ας, ἡ, sc. χώρα. eine am Fuß des Berges gelegene Gegend. V. 1, 6. X, 20.
- ὑς, ὅς, ὅ, ein Eber. XIII. 3, 5.
- ὑσπληξ, γγος, ἡ, ein Strick, der vor der Laufbahn gezogen war, durch dessen Niederlassung den Wettläufern

fern das Zeichen zum
Laufen gegeben wurde.
X, 60.

Ἰστέραία, ας, ἡ, (sc. ἡμέρα)
der folgende Tag. IX,
60.

Ἰστερέω, εἶν, zurückbleiben,
sich verspäten. IV. 23, 1.

Ἰστερον, nach diesem. X,
157. zuletzt, hernach.
XI. 3, 3.

Ἰφ', s. Ἰπὸ.

Ἰφαιρέω, εἶν, heimlich
rauben, stehlen. IV.
29, 1.

Ἰφάπλω, οὖν, und ἰφα-
πλοῦσθαι, ausbreiten.
III, 11.

Ἰφάπτω, εἶν, anzünden.
VIII, 32. IX, 26.

Ἰφηνίοχος, ου, ὁ, der Fuhr-
mann, Kutscher. IX, 68.

Ἰφίεμαι, εσθαι, geschehen
lassen. IX, 59.

Ἰφίσταμαι, ασθαι, ertra-
gen, sich unterziehen,
aussetzen. IV. 18, 2.
übernehmen. IX, 58.
allgemach weggehn. Dat.
X, 116.

Ἰφίστημι, ἀναι, ertragen,
aushalten. X, 114. war-
ten, bleiben. X, 136.

Ἰφοράομαι, ᾗσθαι, gegen
jemand Verdacht hegen.
I, 18. accusf.

Ἰψηλός, ἡ, ὅν, hoch. V.
12, 6.

Ἰψιβρεμέτης, ου, ὁ, hoch-
donnernd. X, 14.

Ἰψος, ους, τὸ, die Höhe.
X, 14.

Φάγω, εἶν, essen. IV. 12,
2. 16, 2.

Φαέδων, οντος, ὁ, Phae-
thon, ein Sohn der
Sonne. X, 13.

Φαίναμαι, εσθαι, im pass.
gesehen werden, sich
zeigen. τὰ μὴ φαινόμε-
νά πω, was man noch
nicht sieht. IV. 1, 3.
erscheinen. XII. 18, 1.
sich darbieten, zeigen.
IV. 30, 2. πόση μοι χα-
ρὰ ἄρτι ἑξαπιναίως ἐφα-
νη, was für Freude er-
lebe ich hier jetzt mit ei-
nemmal. vorkommen,
gehalten werden. IX,
66. im medio scheinen,
vorkommen. VI. 12,
24. X, 44. πιθανὴ φαι-
νομένη, sie hat ein
scheinbares einnehmen
des Ansehen. VII, 12.
πασῶν ἐφαίνετο διαφέ-
ρουσα, man sahe, wie
sie vor allen hervorstach.
IX, 6.

Φάλαγξ, γγας, ἡ, der
Phalanx, bey den Mace-
doniern ein ausgesuch-
tes Korps der stärksten
Mannschaft. VI. 12, 16.
VIII, 28.

Φανερός, α, ὅν, bekannt,
offenbar. I, 70. φανε-
ρόν

ρὸν γίνεσθαι, bekannt, ent-
 deckt werden. IV. 18, 3.
 Φανερώς, öffentlich, offenkun-
 dig. II, 1.
 Φάντασμα, τὸς, τὸ, ein
 Gesicht, Traum. XIII.
 2, 30.
 Φαντί, Dor. für Φασί.
 Φαρέτρη, ἡς, der Köcher.
 XII. 14, 11.
 Φαρέτριον, οὐ, τὸ, ein klei-
 ner Köcher. XV. 1, 20.
 Φάρμακον, οὐ, τὸ, die Arznei.
 II, 76. X, 142.
 das Gift. II, 89. VIII,
 31. XV. 1, 27. über-
 haupt: ein Tranke oder
 Pulver. ψεύδους φάρμα-
 κον, ein Lügempulver
 oder Lügengift. IV.
 27, 1.
 Φᾶρος, οὐς, τὸ, ein Ge-
 wand, Unterleid,
 Hemde. XIV. 1, 3.
 Φάρυγξ, γγος, ὁ, ἡ, der
 Schlund, die Kehle.
 V. 1, 2. X, 52.
 Φάσκω, εἰν, sagen. VIII,
 31. X, 35.
 Φάτνη, ἡς, ἡ, die Krippe.
 X, 47.
 Φαῦλος, οὐ, ὁ, ἡ, schlecht,
 ungeschickt. II, 62. bö-
 se, schlecht. II, 75. VI.
 11, 5.
 Φείδομαι, εσθαι, schonen.
 Gen. IV. 10, 3. VI.
 15, 1. XIII. 2, 41. s.
 Γαστήρ. sparen, sparsam
 seyn. I, 12. X, 48. wo-

mit inne halten. XIV. 2,
 12.
 Φερᾶι, ὤν, Pherä, eine
 Stadt in Thessalien. V.
 17, 3.
 Φέριστος, ἡ, οὐ, der Beste.
 XII. 2, 6.
 Φέρομαι, εσθαι, davontrage-
 gen. X, 194. s. Δίκαίος.
 Φέρω, ich trage. V. 12, 1.
 VIII, 22. ertragen. I, 35.
 XIII. 3, 29. bey sich ha-
 ben. XI. 1, 2. bringen.
 II, 58. IV. 17, 2. VII,
 44. XII. 12, 8. ἐράνους
 Φέρειν, helfen, unterstüt-
 zen, s. Ἐρανος. I, 100.
 πάντα εἰς μέσον Φέρειν,
 alles auftragen, hervor-
 holen. VI. 12, 5. bes-
 schehren. XIII. 2, 23. hin-
 terbringen. X, 98. führen.
 VIII. 8, 28. Φέρειν εἰς
 τι, auf etwas zulaufen.
 X, 77. ἐνεχθῆναι, a. I.
 inf. p. hingebracht wer-
 den. VIII, 11.
 Φέρε, wohl! X, 137. 197.
 Φεῦ, ach! interj. mit dem
 Genit. zeigt einen Un-
 willen an. IX, 86. o
 welch! X, 22. Φεῦ τοῦ
 τάχους, huy wie flink!
 X, 134.
 Φεύγω, εἰν, fliehen. IV.
 10, 3. VI. 11, 12. ver-
 meiden. I, 19. ὄχοντο
 Φεύγοντες, sie mach-
 ten sich eilends davon.
 V. 1, 10. δίκας Φεύγειν,
 s. Δι-

- φ. Δίκη. Φεύγειν παρε-
 σκευασμένος, der ent-
 schlossen ist zu fliehen.
 VI. 12, 14.
 Φευκτός, ἡ, ὄν, was zu
 fliehen ist. X, 84.
 Φημί, φάναι, sagen. III.
 9, 13. VI, 9. Φασί, man
 sagt. V, 1, 1. etc. ἔφη
 ist zuweilen überflüssig.
 IX, 11. 14. befehlen.
 Acc. X, 116.
 Φῆστος, ου, Festus, ein Frey-
 gelassener des Caracalla.
 VIII, 31.
 Φθάνω, εἶν, zuvorkommen.
 X, 54. XII. 10, 7.
 Φθέγγομαι, εσθαι, reden.
 IX, 90.
 Φθινόπωρον, ου, τὸ, der
 Herbst. XIV. 13, 1.
 Φθίομαι, εσθαι, umkom-
 men, sterben. οἱ φθι-
 μένοι für ἐφθιμένοι, die
 Verstorbenen. I, 37.
 Φθονέω, εἶν, Dat. benei-
 den. I, 18. XII. 5, 4.
 ὁ φθονῶν, ein Neider.
 II, 17.
 Φθάνος, ου, ὁ, der Neid.
 I, 85.
 Φιάλη, ης, ἡ, eine Schale,
 Terrine. VIII, 32.
 Φίβλα, ας, ἡ, eine Schnal-
 le. V. 18, 7. ist eigent-
 lich das lateinische Wort
 fibula. Φίβλαι καὶ μαν-
 τεῖα, Mäntel mit
 Schnallen. V. 18, 7.
 Φιλαλέξανδρος, ὁ, ein
 Freund des Alexanders,
 d. h. der den Alex. nicht
 als König liebt, sondern
 eine persönliche Zuneig-
 ung gegen ihn hat. VI.
 12, 29. fehlt im Steph.
 Φίλαμα, τος, τὸ, Dat. ein
 Kuß. XIV. 1, 12.
 Φιλανθρωπία, ας, ἡ, die
 Menschenliebe. X, 23.
 Φιλαργυρία, ας, ἡ, der
 Geiz. X, 184.
 Φιλάργυρος, ου, ὁ, ein Geiz-
 ziger, ein Freund des
 Geldes. IV. 16, 4.
 Φιλέομαι, εἶσθαι, geliebt
 werden. II, 24.
 Φιλέω, εἶν, lieben. I, 24.
 küssen. IX, 87. XIII. 3,
 31.
 Φιλήδονος, ὁ, ἡ, wollüstig,
 ein Freund der Woll-
 lust. II, 68.
 Φιλήκοος, ὁ, ἡ, der gerne
 zuhört. I, 43.
 Φιλία, ας, ἡ, die Freunds-
 chaft. I, 5. II, 15.
 Φιλιάδης, ου, Philiades,
 ein verstellter Freund. X,
 143.
 Φίλιος, ου, ὁ, Patron der
 Freundschaft, ein Bey-
 wort des Jupiter. X, 1.
 Φιλιππίδης, ου, ὁ, Philips-
 pides, ein Comödiens-
 schreiber. VI. 16, 1.
 Φίλιππος, ου, ὁ, Philipp,
 ein macedonischer König,
 Sohn des Amyntas, und
 Vater

Vater Alexanders des Großen. VI, 6. 11, 1. sq.
 * Φιλοβασιλεύς, ἑως, ὁ, ein Freund des Königs, der den König liebte. VI. 12, 29. fehlt im Steph.
 Φιλόζωος, ὁ, ἡ, einer, der das Leben lieb hat. IV, 8, 3.
 Φιλόθεος, ὁ, ἡ, gottesfürchtig, ein Freund Gottes. II, 68.
 Φιλόθηρος, ὁ, ἡ, einer, der die Jagd liebt. διὰ τὸ λίαν φιλόθηρος εἶναι, weil er die Jagd allzusehr liebt. VI. 18, 2.
 Φιλοκύνητος, ου, ὁ, ἡ, einer, der die Jagd liebt. V. 2, 4.
 Φιλομεμφής, ἑως, ὁ, ἡ, tadelstüchtig, klagenvoll, mürrisch. II, 26.
 Φιλοπονία, ας, ἡ, der Fleiß. IX. 9, 1.
 Φιλοπόνως, fleißig, eifrig. X, 102.
 Φίλος, η, ου, geliebt. XII, 15, 1.
 Φίλος, ου, ὁ, ein Freund. I, 3. II, 16. VI, 9. v. Ξένος. Φίλοι ἄνδρες, gute Freunde. IX, 33.
 Φιλοσκώμων, ονος, ὁ, ἡ, ein Liebhaber von Spötereien, einer, der gern andere mit beißenden Einfällen aufzieht. VIII, 45. X, 140.
 Φιλοσοφέω, εἶν, heraus-

philosophiren, lernen. IX, 44. sich auf die Philosophie legen. VI. 11, 18. Φιλοσοφῶν, ein Philosoph. X, 196.
 Φιλοσοφία, ας, ἡ, die Weisheit, Philosophie. X, 29. ὁ ἐκ φιλοσοφίας νοῦς, ein durch die Philosophie unterrichteter Verstand. II, 85.
 Φιλόσοφος, ου, ὁ, ein Philosoph, Weiser. I, 15. II, 52. VI. 12, 7.
 Φιλοτῶματος, ὁ, ἡ, einer, der viel auf den Körper hält, ein Freund des Körpers. II, 68.
 Φιλοτιμέομαι, εἶσθαι, sich beeifern, sich etwas an gelegen seyn lassen. VI. 12, 9.
 Φιλοτίμημα, τος, τὸ, ein Gegenstand der Bemühung, das, woraus sich jemand etwas macht. X, 27.
 Φιλοτιμία, ας, ἡ, die Ehrbegierde. ἀπὸ φιλοτιμίας δαπάνην οὐκ ἔχειν, den Aufwand scheuen, den die Ehre erfordert. XI, 6, 1.
 Φιλοτιμότερον, mit vieler Umständlichkeit. VIII, 14. etwas zu hitzig. X, 33.
 Φιλοφρονέομαι, εἶσθαι, freundlich empfangen. X, 150.
 Φιλο-

- Φιλοφρονέω, εἶν, freundlich und liebreich begegnen. I, 26.
 Φιλοχρήματος, ὁ, ἡ, ein Geiziger, ein Freund des Geldes. II, 68.
 Φίλτατος, ἡ, οὐ, einer, worauf man sehr viel hält. VIII, 31. der Geliebteste. X, 119.
 Φίλτρον, οὐ, τὸ, die Liebe, ein Liebestrank. XIV. 1, 48.
 Φίλυμνος, οὐ, ὁ, ἡ, ein Liebhaber des Gesangs. XII. 22, 16.
 Φινεύς, ἕως, Phineus, ein Sohn des Phönix, ein Fürst in Thracien. X, 52.
 Φλεγμονή, ἡς, ἡ, die Entzündung des Eingeweides. II, 94.
 Φλια, ἄς, ἡ, die Schwelle. XIV. 1, 87.
 Φλογέεις, εντος, brennend, feurig. XV. 1, 8.
 Φλόξ, γὸς, ἡ, die Flamme. X, 4.
 Φλυαρέω, εἶν, schwatzen. X, 87.
 Φοβέομαι, accus. ich fürchte mich. I, 13. II, 55. IV. 3, 2. VI. 12, 15. ich befürchte V. 12, 24.
 Φοβερός, ᾧ, ὄν, fürchterlich. IV. 3, 4.
 Φοβέω, εἶν, schrecken. X, 101.
 Φόβος, οὐ, ὁ, die Furcht. II, 3.
 Φοῖβος, οὐ, Phöbus, Apollo. XII. 22, 13.
 Φοινίκη, ἡς, ἡ, Phönicien. V. 18, 5.
 Φοινικίς, ἰδὸς, ἡ, ein Purpurkleid. IX, 61.
 Φοῖνιξ, ἰκος, ὁ, eine Dattel. IV. 16, 2. it. der Palmbaum. it. der Vogel Phönix. it. ein König dieses Namens in Tyrus. V. 7, 1. 18, 1.
 Φοίνιος, ἡ, οὐ, purpurfarbig. XIV. 1, 41.
 Φοινίσσω, εἶν, roth färben. ὡς εἰδῆτο κ. τ. λ. daß von den Blutbächen, die durch das Feld flossen, die Ausflüsse des Nils, welche sehr groß sind, und das ganze Ufer bey der Stadt roth gefärbt wurde. VIII, 58. XIV. 1, 26.
 Φοιτάω, ᾧ, oft hingehn. VI. 15, 3.
 Φονεύω, εἶν, morden. VIII, 55.
 Φονικός, οὐ, grausam, blutgierig, zum morden bereit. VIII, 48. Sup. Φονικώτατος.
 Φόνος, οὐ, ὁ, der Mord. VIII, 44. das Blutbad. VIII, 58.
 Φορέομαι, εἰσθαι, streifen. δι' ἄγκυρα φορ., Thäler durchstreifen. XIV. 1, 23. getrieben werden. XV. 1, 19.

Φορεσία, ας, ἡ, die Tracht.

V. 18, 5.

Φορέω, εἶν, tragen. V. 18,

4. bringen. XII. 19, 10.

Φορηδόν, wie im Bündel.

X, 63.

Φορητός, οὖ, erträglich.

X, 66.

Φορμός, οὖ, ὁ, eine Matte,

Matraxe. XIII. 2, 13.

Φορτικός, ἡ, ὄν, lästig.

X, 128.

Φορτικῶς, verdrießlich, ärs-

gerlich. ἵνα σοι φορτικῶς

διαλέγωμαι, um dir mit

meinen Reden recht ver-

drießlich zu werden. X, 7.

Φόρτος, ου, ὁ, die Last.

IV. 8, 2.

Φράζω, εἶν, anzeigen, sa-

gen. V. 8, 2. VI. 14, 8.

Φράτωρ, ορος, ὁ, ein

Junft: oder Geschlechts-

Genosse. X, 127.

Φρέαρ, ατος, τὸ, ein Brunn.

III, 13. IV. 2, 1.

Φρήν, ενός, ἡ, der Ver-

stand, die Einsicht. IV.

2, 4. die Gedanken.

XIV. 3, 7. das Herz.

XV. 2, 2. τὰς φρένας

νεάζει, in seinem Her-

zen ist er ein Jüngling.

XII. 23, 5. der Sinn.

XV. 1, 8. σφετέραις

φρεσίν, s. Ἐρέθω.

Φρίπτω, εἶν, accus. wofür

erschrecken. X, 66.

Φρονέω, εἶν, Flug, ver-

ständig seyn. II, 80. VI.

12, 17. auf etwas dens-

ken. X, 196.

Φρόνημα, τος, τὸ, die Ge-

sinnung. II, 4. die Ur-

theilskraft, fluge Uebers-

legung, gesetzter Muth.

XII. 1, 7.

Φρόνησις, εως, ἡ, die Klug-

heit. I. 4, 64.

Φρόνιμος, ὁ, ἡ, Flug. IV.

2, 5. vernünftig. I, 62.

IX, 78.

Φρονίμως, Flug, mit Klug-

heit. I, 34.

Φροντίζω, εἶν, achten. IV.

14, 4. Genit.

Φροντίς, ίδος, ἡ, die Sor-

ge. X, 44. 113.

Φρουρά, ας, ἡ, die Wache,

Garde. VIII, 53. Gar-

nison, Besatzung. VI. 11,

3. s. Κατέχειν.

Φρουρέω, εἶν, bewahren,

bewachen, vertheidigen.

V. 15, 4.

Φρούριον, ου, τὸ, eine Fe-

stung, Castell. VI.

11, 14.

Φρουρός, οὖ, ὁ, ein Wächter,

Hüter. σώματος φρου-

ροί, die Leibwache,

Garde. VIII, 17.

Φρυγία, ας, ἡ, Phrygien,

eine Landschaft in Kleina-

Asien. VIII, 5.

Φρύγιος, ου, ein Phrygier.

V. 12, 4.

Φρύξ, γός, ὁ, ein Phry-

gier. VIII, 6.

Φυγή, ἥς, ἡ, die Flucht. IV. 19, 2.
 Φυκινοῖς, εἶσα, ἐν, mit Meergras bewickelt. XII. 2, 20.
 Φύλαξ, ακος, ὁ, ein Hüter, Wächter. V. 9, 5. Schildwache, Piquet. IX. 60.
 Φυλάττω, εἰν, bewahren, bewachen. I, 11. V. 8, 3. IX. 19. ἐν πέδαις φυλάττειν, in Ketten und Banden werfen. VI. 12, 22. erhalten. I, 30. im pass. mit dem accus. sich hüten. IV. 10, 4. VI. 9. X, 147.
 Φυλέτης, ου, ὁ, ein Stammes Genosse. X, 127. s. die Anmerk.
 Φυλή, ἥς, ἡ, ein Stamm, der zehnte Theil des Atheniensischen Volks. X, 153.
 Φύλλαξ, ἄδος, ἡ, ein Betete von Blättern. XIV. 1, 69.
 Φύλλινος, η, ου, von Blättern. XIII. 2, 8.
 Φύλλον, ου, τὸ, ein Blatt. IV. 21, 2.
 Φύομαι, Φύναι, wachsen, entstehen, erzeugt werden. II, 82. geböhren werden. IX, 11.
 Φυσάω, ᾶν, aufschwellen, einblasen, wie die Kinder, wenn sie sich ver-

wundet oder verbrannt haben. XIII. 1, 3.
 Φύσις, εως, ἡ, die Natur. V. 1, 2. Φύσει, von Natur. IV. 19, 3. 29, 4. VI. 11, 15. 12, 18. d. i. seiner innern Beschaffenheit nach, seinem Charakter nach. VIII, 38. 48. τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν, ein Wesen von sterblicher Natur, ein sterbliches Wesen. V. 12, 3. der Charakter. VII, 21.
 Φύω, εἰν, oder Φῶμι, von Natur seyn, seiner Natur oder natürlichen Beschaffenheit nach seyn. IV. 19, 1. ist dem γίνεσθαι entgegengesetzt. πρὸς ἃ πεφύκασι, wozu sie von der Natur bestimmt, oder geböhren sind. IV. 23, 5. πεφύκως πύργος πρὸς τῇ Ἰδρᾷ, der an der Stadt Hydra gelegne Thurm. V. 15, 8. von Natur wozu gemacht seyn. VIII, 45. mit einem infinitivo eines andern verbi pflegen, seiner Natur nach thun. IX, 25. s. Σκευάζομαι.
 Φωνή, ἥς, ἡ, die Stimme. IV. 15, 1. Rede, das Sprechen, II, 75.
 Φῶς, φωτός, τὸ, das Licht. II, 65.

X', für καί, vor einem aspirirten Worte. XII. 22, 7.

Χαίνω, εἰν, spalten, öffnen. τὸ κενόν, die Spalte, Oeffnung, leerer Raum zwischen etwas. X, 1. κενήν, einer der den Mund aufsperrt und begierig wornach schnappt. X, 64. XII. 15, 12.

Χαίρειν, sich freuen. IV. 30, 2. Dat. sich worüber freuen, Gefallen woran finden. VI. 12, 1. X, 174. ἔχαιρον αὐτῷ οἱ στρατιῶται, er gefiel den Soldaten. VIII, 19. X, 24. τῷ ζωροτέρῳ χαίρει μάλιστα, ungemischten Wein (worunter fein Wasser ist) trinkt er am liebsten. X, 175. etwas gerne sehn. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μάλλον ἢ βασιλεὺς καλούμενος, χαίρειν προσεποιεῖτο, er stellte sich, als wenn er es lieber sähe, wenn er von ihnen Kamerad, als Kaiser genannt würde. VIII, 22.

Χαῖρε, lebe wohl. IX, 77. sey gegrüßt, Glück zu. X, 138. οὐ χαίροντες ἄπιτε, ihr sollt nicht vergnügt davongehn, d. i. es soll euch reuen,

daß ihr hier gewesen. X, 94. 143.

Χαιρώνεια, ἡ, Chäroneia, eine Stadt in Bdotien in Griechenland, wo Philippus die Griechen in einer Schlacht überwand, und dadurch der griechischen Freyheit ein Ende machte. VI. 11, 9.

Χαῖτα, ἡς, ἡ, das Haar, die Mähne, Locken. XII. 14, 17. XIII. 3, 3. poet. das Laub der Bäume. XII. 8, 3.

Χάλασα, ἡς, ἡ, der Hasgel. X, 7.

Χαλεπαίνω, εἰν, unwillig werden. X, 105.

Χαλεπός, ἡ, ὄν, unangenehm, heftig. II, 19. hart, schwer. I, 52. II, 42. X, 108. f. Πάσχω. φρούριον χαλεπὸν, ein Castell, das schwer zu erobern ist, unzugänglich. VI. 11, 14.

Χαλκός, οὗ, ὁ, das Erz. V. 5, 2.

Χαλκοῦς, ἡ, οὖν, ehern, von Erz. V. 8, 3. X, 45. 146. Subst. eine Münze, ohngefähr 2 Pfennige. XI. 1, 2. 10, 4.

Χαμαί, auf der Erde. IX, 5.

Χαρά, ᾧς, ἡ, die Freude. IV. 30, 2.

Χαραγμός, τος, τὸ, ein Kennzeichen. XII. 26, 2.

Χαρίεις, ἱεντος, angenehm, artig. VIII, 45.

Χαρίζομαι, εσθαι, schenken, verleihen. I, 14. II, 40. Dat. jemand gefällig, angenehm seyn. I, 13. XI, 29. einen Gefallen erweisen. ἰσχυρῶς χαρίσασθαι, einen großen Gefallen erweisen. IX, 41. XI, 8, 6.

Χάριν, wegen, willen. I, 85. X, 190.

Χάρις, ιτος, ἡ, eine Wohlthat, Geschenk. II, 20, 99. die Annehmlichkeit, der Reiz. II, 77. der Dank. I, 22. IX, 53, 72. πλείστη χάρις σοι, ich danke dir zum schönsten, großen Dank. χάριν τινὶ ἔχειν, es einem Dank wissen. VI, 11, 8. X, 99. im plur. die Grazien. XII, 2, 11. 18, 2. XIV, 1, 91.

Χάρτης, ου, ὁ, ein Blatt, ein Papier. VII, 11.

Χάσμα, τος, τὸ, eine Oeffnung, Loch, Borste. V, 12, 8. χάσμι' ἐδόντων, ein Rachen voller Zähne, d. i. scharfe Zähne. XII, 1, 4.

Χεῖλος, ους, τὸ, die Lippe. XIII, 3, 38.

Χεῖμα, τος, τὸ, der Winter. XIV, 3, 1.

Χειμάζομαι, εσθαι, vom

Sturm herumgetrieben werden. V, 10, 4.

Χειμῶν, ὦνος, ὁ, der Winter, Sturm, das Ungewitter. II, 80. IV, 10, 1. III, 15. χειμῶνος, im Winter. VI, 14, 3. IX, 16. X, 131. χειμῶνι, idem. XII, 15, 4. ἐν χειμῶνι, idem. VI, 12, 20.

Χεῖρ, ὅς, ὁ, die Hand. IV, 1, 3. wird bey δάκτυλος nicht ausgedrückt. XII, 21, 5. XIII, 1, 2.

Χειραγωγέω, εἶν, bey der Hand führen. X, 88.

Χεῖρων, ονος, schlechter. IX, 9. τὸ χειρόν, das Schlimmere. XI, 10, 1. τὸ δὲ χειρόν, was noch ärger ist. XII, 24, 13.

Χελιδών, ὄνος, ἡ, die Schwalbe. X, 64.

Χερσαῖος, αῖα, αῖον, was auf dem Lande ist. χερσαῖος γενέσθαι, ein Landsthier werden. IV, 24, 2.

Χερύδριον, ου, τὸ, ein Händchen, Fleine Hand. XV, 1, 13.

Χέω, εἶν, ausgießen, vergießen. XIV, 1, 65.

Χηλή, ἥς, ἡ, die Klaue. XII, 16, 6.

Χῆρα, ας, ἡ, eine Wittwe. IV, 11, 1.

Χθές, gestern. X, 61.

Χθών, ονός, ἡ, die Erde.

XIV. 1, 65.

Χίλιοι, αι, α, tausend. IX, 84.

Χίμαιρα, ας, ἡ, die Chimäre, eine Tochter des Typho und der Echidna, und Pflgetochter des Amisodarus. V. 12, 2. it. eine Ziege. ibid.

Χιόνεος, α, ον, schneeweiß. XIV. 1, 10.

Χιτών, ὄνος, ὁ, ein Unterrock. IX, 60.

Χιών, ὄνος, ἡ, der Schnee. X, 7.

Χλαμύς, ὕδος, ἡ, ein Kriegerock, Soldatenrock; nach unsrer Art zu reden: Uniform. VIII, 18. Rock. X, 88. 110.

Χλευάζω, ειν, verlachen, verspotten. VIII, 47.

Χλεύη, ης, ἡ, das Belachen, Verspotten. χλεύης ἄξιον, belachenswerth, lächerlich. VIII, 26.

Χ'ό, für καὶ ὁ, XII. 14, 5.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, ein Chö'nix, ohngefähr eine halbe Mese. X, 198.

Χολάομαι, ich zürne, bin erzürnt. II, 43.

Χολάω, ἄν, idem. XV. 1, 10.

Χολή, ἡς, ἡ, die Galle. X. 5, 2. XII. 23, 7. der Zorn. X, 19.

Χορευτής, οὔ, ὁ, ein Tänzer, XII. 25, 2.

Χορεύω, ειν, tanzen. XII.

2, 15. πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω, wenn ich getrunken habe, tanze ich wol einmal. XII. 3, 30,

Χορός, οὔ, ὁ, das Ballet, der Haufen der Sängers und Tänzer bey den Schauspielen. XI. 1, 2.

Χόρτος, ου, ὁ, das Gras. V. 3, 1. Fourage. VI. 11, 13.

Χοῦς, οὐς, ὁ, ein Kannenmaß. XIII. 2, 15.

Χράομαι, χρῆσθαι, Dat. gebrauchen, sich bedienen. ὅρκῳ χρῆσθαι, schwören. I, 4. σοφοῖς χρῆσθαι, mit Weisen umgehen. I, 16. ὁμοίοις χρῆσθαι, mit seines Gleichen umgehen. I, 21. μέτρῳ χρῆσθαι, Maas halten, die Mittelstraße wählen. I, 51. πικρῶς τινι χρῆσθαι, hart, grausam mit einem verfahren. VI. 11, 11. ὅπλοις χρῆσθαι, fechten, streiten. VI. 13, 16. πῶς σοι χρῆσομαι; wie soll ich dich behandeln? VI. 12, 32. τοῖς ἐκείνων ἐχρήτο, s. Ἐκεῖνος. II, 78. λόγῳ ἡγεμόνι χρῶμενος, wenn du der Vernunft folgst, oder die Vernunft zur Führerin gebrauchst. II, 57. IV. 14, 1. 28, 4. V. 1, 6. etc. ein Orakel befragen. VIII, 36.

Χράω,

- Χράω, χρῆσαι, ein Orakel geben, im pass. ein Orakel bekommen, VIII, 9. sonst leihen. Dat.
 Χρεία, ας, ἡ, der Nutzen, Gebrauch. II, 69. χρεία ἐστὶ, es ist nöthig, man bedarf, mit dem Genit. II, 90. 91.
 Χρεμετίζω, εἰν, wiehern. VI. 6, 3.
 Χρῆ, ἐχρῆν, man muß. imperf. II. 5, 68. IV. 10, 4. X, 160.
 Χρῆζω, εἰν, wollen. IX, 93.
 Χρῆμα, τος, τὸ, ein Ding, Sache, Umstand, Vorfall. X, 73. τί τὸ χρῆμα, was heißt das? was hat das zu bedeuten? XIII. 2, 25. im plur. die Güter, Besitzthümer. I. 24. II, 4. Geld, Summen. V. I, 5. 9. VI. 14, 1. χρημάτων ἐπιδόσεις, Geldauszahlungen, Geschenke. VIII, 19. das Vermögen. IX, 57.
 Χρήσιμος, ὁ, ἡ, nützlich, dienlich. I, 29. IV. 2, 1.
 Χρητὸς, ἡ, ὄν, aufrichtig, redlich, gut. II, 21. VI, 5. ein ehrlicher Mann. VI. II, 3. freundlich. X, 143. brav, rechtschaffen. VI. 18, 2. XI. 2, 6. vortrefflich. XIII. 2, 29.
 Χρηστότης, ου, ἡ, die Ehrlichkeit, Gültigkeit. X, 23. 31.
 Χρόα, ας, ἡ, die Farbe. V. 18, 6.
 Χροιά, ας, ἡ, die Farbe. V. 18, 4. ist von βαρμα so unterschieden, als das Ansehn der Farbe von der Farbmaterie.
 Χρόνιος, α, ον, was lange Zeit währt, oder nach langer Zeit geschieht. χρόνιος ἡμῖν Θρασυκλῆς, endlich nach langer Zeit kommt Thrasylles zu mir! X, 186.
 Χρόνος, ου, ὁ, die Zeit. II, 56. προϊὼν τοῖς χρόνοις, da er heranwuchs, zu mehreren Jahren kam. IV. 17, 2. χρόνον αἱ νύκτες ἔχοντι, die Nächte währen sehr lange. XIII. 2, 25. πολὺν χρόνον, lange. VI. II, 3. πλείονα χρόνον, sehr lange. VI. II, 24.
 Χρυσεος, und οος, contr. οὖς, ἡ, οὖν, gülden. II. 70, 89. 93. V. 9, 1. VI. 8, 1. 14, 9. VIII. 22. schön. XII. 6, 14. 17, 8.
 Χρυσίον, ου, τὸ, das Gold. VI. II, 14. IX, 23.
 Χρυσόκερως ταῦρος, ein Stier mit vergoldeten Hörnern. VI. 18, 4.
 Χρυσός, οὔ, ὁ, das Gold. II, 73.

- Χρυσόχειρ, ος, wer golds-
ne Armbänder oder
Kinge trägt. X, 61.
Χρυσόω, οὖν, vergulden.
II, 74.
Χρῶς, ωτός, ὁ, der Körper.
die Haut. XV. 1, 7.
Χύτρα, ας, ἡ, ein Topf.
XIII. 2, 15.
Χῶ, Dor. für καὶ ὁ.
Χωλός, ἡ, ὄν, lahm. X, 58.
Χωννύω, υμι, verschütten,
mit Erde bedecken.
VIII, 19. βάθος χῶσαι,
s. βάθος. errichten, auf-
werfen. XI, 92. 100.
Χώρα, ας, ἡ, das Land.
V. 7, 3. VI. 12, 22.
χώραν ἀπολιπεῖν, Platz
lassen. VI. 11, 16.
Χωρέω, εἶν, hingehen, sich
nahen, zugesellen. II,
41. hinkommen. IV. 17,
7. in sich fassen, enthal-
ten. X, 195.
Χωρίον, ου, τὸ, ein Ort,
Gegend. V. 1, 9. 12, 4.
VI. 11, 13. VI. 12, 26.
XIII. 2, 65. ein Land-
gut. VI. 7, 1.
Χωρίς, ohne. III, 21.
Χῶρος, ου, ὁ, ein Ort,
Feld. VIII, 5.
Φάλητης, ου, ὁ, ein Harfen-
spieler. VI. 11, 26.
Φαυστός, was berührt
werden darf. VIII, 4.
s. daselbst die Note.
Φέγω, εἶν, tadeln. I, 8.
Φεκάζω, εἶν, herabfließen
oder tröpfeln lassen. XII,
3, 5.
Φέλλιον, ου, τὸ, ein Arm-
band. IX, 63.
Φευδής, έος, ὁ, ἡ, falsch,
unwahr. X. 2, 1.
Φευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, lü-
genhaft, verlogen, ein
Lügner. IV. 47, 4.
Φεύδομαι, εσθαι, lügen.
I, 67. IV. 27, 3. VI.
11, 8.
Φευδοπαιδεία, ας, ἡ, die
falsche Gelehrsamkeit.
XII, 41.
Φεῦδος, ους, τὸ, etwas Un-
wahres, Falsches. II,
58. V. 5, 1. die Lüge.
IV. 27, 11. ψεύδους φάρ-
μακον, ein Lügenpul-
ver.
Φεῦσμα, τος, τὸ, die Lüge.
X, 184.
Φηφίς, ίδος, ἡ, ein Steins-
chen. X, 189.
Φηφισμα, τος, τὸ, ein Dek-
ret des Senats oder
Volks zu Athen, das,
in Ansehung gewisser
Umstände der Zeit und
des Orts, die Kraft ei-
nes Gesetzes hatte. X,
151. ψηφισμα γράφειν,
ein Dekret entwerfen.
X, 155.
Ψήφος, ου, ἡ, ein Rechens-
stein. δεῖναι ψήφους,
Rechensteine hinlegen,
zusammen rechnen. XI,
7, 4.

- 7, 4. 8, 5. it. das Steinschen, womit die Athesnierer ihre Stimme gaben, und das entweder weiß oder schwarz war. VI. 19, 6. s. die Anm.
- Ψηφοφορέω, εἶν, Stimmen sammeln, Stimme geben. X, 101.
- Ψήχω, εἶν, streichen, fragen, striegeln. VI. 6, 2.
- Ψιλοκέροσς, ου, dünnhaarig, kurzhaarig. VIII, 33.
- Ψιλός, ἡ, ὄν, Fahl. XII. 4, 5.
- Ψοφέω, εἶν, rieseln, murmeln, rauschen. XV. 2, 13.
- Ψόφος, ου, ὅ, ein Schall, Getöse. X, 88.
- Ψυχή, ἥς, ἡ, die Seele. I, 42. II, 46.
- Ψύχος, εος, τό, die Kälte. VI. 12, 20.
- Ψυχρός, α, ὄν, Kalt. X, 3. XI. 5, 3.
- Ω, Interj. Genit. o welcher! X, 145. ὦ αὐτῇ oder οὗτος, hör einmal, guter Freund. IV. 4, 4. 7, 2.
- Ωδε, hier. ὧδε κἀκεῖσε, hier und da. IV. 30, 3. sc. τρόπῳ, auf folgende Art, so. V. 1, 3. XIII. 3, 21. XIV. 1, 62.
- Ωδή, ἥς, ἡ, das Singen, der Gesang. X, 180.
- ein Lied, Gespräch in Versen. XIII. 2, 21.
- Ωδικώτερος, α, ὄν, was eine harmonischere Stimme hat, musikalischer ist. X, 144.
- Ωθέω, εἶν, zurück treiben, oder stoßen. X, 13. XI. 3, 3.
- Ωκύπτερα, ὡν, τὰ, die Schwungfedern, auch die Flügel. VI. 17, 5.
- Ωκύτερος, α, ὄν, geschwinder, der comp. von ὠκύς. X, 60.
- Ωμος, ου, ὅ, die Schulter. IV. 1, 8.
- Ωμοσα, s. Ὀμνύω.
- Ων, οὔσα, ὄν, das part. von Εἶμι. II, 33.
- Ωνεκα, Dor. für οὐ ἔνεκα, weil. XIV. 1, 4.
- Ωνεμος, Dor. für ὁ ἄνεμος.
- Ωνέομαι, εἶσθαι, Kaufen. XI. 3, 2. pass. ἐωνημένος, gekauft. VI. 9, 2.
- Ωνητιάω, ὄν, Kaufen wollen. XI. 7, 5.
- Ωόν, οὔ, τό, ein Ey. IV. 11, 1.
- Ωρα, ας, ἡ, die Zeit. ἐν ὥρᾳ, bey guter Zeit, zu rechter Zeit. XIII. 2, 40.
- Ωραι, ὡν, αἱ, die Jahreszeiten. XII. 22, 7.
- Ωραῖος, α, ὄν, schön. VIII, 17.
- Ωριος,

^αΩριος, α, ου, reif. ὄρια,
die reifen Früchte. XIV.
3, 13.

^ωΩρίων, ωνος, η, Orion,
ein Gestirn. XII. 6, 9.

^οΩρος, ου, η, Orus, der
Name eines Hundes des
Geryon. V. 16, 2.

^οΩρος, ους, Dor. für ^οΟρος.

^ωΩς, als. (tanquam). II.

17, 68. IV. 2, 3. 4,

3. 5, 2. 30, 3. V.

18, 3. als, (quam). ουχ

ούτως - ὥς, nicht so sehr

als. II, 90. IV. 3, 2.

X, 155. wie (ut). V.

8, 3. 10, 3. 12, 5. VIII,

31. so wie. VIII, 31.

als, da. (cum) III, 22.

VI. 5, 3. 15, 2. 24, 1.

26, 1. 30, 3. 31, 2.

3. 32, 2. V. 14, 3. VI.

11, 5. VIII, 49. 53.

XIV. 2, 3. daß, für ὅτι

I, 63. II, 56. IV. 11, 2.

19, 2. 22, 2. V. 1, 1.

5, 13. X, 136. XI. 5, 3.

für ἵνα, damit, auf daß.

IV. 4, 2. 25, 1. VII,

11. VIII, 50. mit dem

infin. so daß, für ὥστε.

ὥς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν,

so daß er auch beynahe

gestorben wäre. VI. 3, 1.

3. 6, 1. VIII, 17. 58.

also, demnach. IX, 43.

für ἐπεὶ, denn. X, 140.

weil. XII. 5, 11. ob-

gleich, indem. ὥς τὸν

πλακοῦντα etc. obgleich

er den ganzen Kuchen

nimmt. X, 179. für πρὸς,

zu. ὥς αὐτοῦς, zu sich.

VIII, 9. ὥς ἂν, als wenn.

XI. 9, 3. ὥς δὲ (quasi

vero), gleich als. IV.

30, 3. nemlich, daß. V.

17, 1. mit dem Vor-

geben. XIII, 15. so viel

(quantum). ὥς ἂν δύνω-

μαι κρατίστος, der Beste,

so viel mir möglich ist.

IX, 55. ὥς πρὸς ἐμὲ,

so viel mich betrifft, in

Ansehung meiner X, 50.

120. zuweilen ist der

infin. dabey ausgelas-

sen. ὥς ἀληθεῖ λόγῳ

(scil. εἰπεῖν), die Wahr-

heit zu sagen. X, 23.

oft wird es nicht ausge-

druckt. 3. E. XI. 5, 3. ὥς

οὐδὲν ἄρα ἦτε, ihr seyd

nichts, was seyd ihr?

X, 120. so auch vor ei-

nem adverbio im posi-

tivo ὥς ἀληθῶς, in der

That. II, 52. imgleichen

vor einem particip. ὥς

μέλλουσα κριθῆναι, da

sie vor Gericht gezogen,

oder verurtheilt werden

sollte. VIII, 12.

^ωΩσαύτως, gleichermaßen,

auf gleiche Weise. IX, 57.

^ωΩσπερ, so wie, gleich. II,

72. 79. gleichsam. VII,

11. als. VII, 35.

^ωΩστε, so daß II, 68. IV.

30, 2. darum, demnach.

Ff 2 X, 103.

- X, 103. ὥστε πρίασθαι, zu kaufen. X, 61.
 ὦτα, ὠν, τὰ, die Ohren. Sing. οὖς. X, 6.
 ὠτᾶριον, οὐ, τὸ, ein Ohr, läpplein, Ohr. it. der Henkel, oder Ohr an einem Gefäße. II, 71.
 ὠφελέω, εἶν, Accusf., selten Dat. Nutzen schaffen, helfen, nützlich seyn. II, 54. 93. IV. 14, 3. IX, 41. particip. τὸ ὠφελοῦν, das Nützende, Nützliche. II, 76.
 ὠχρός, αἰ, ὄν, bleich, blaß. X, 44. 76.

T E Λ Ο Σ.

E r k l ä r u n g

der in den Noten und Anhang vorkommenden griechischen Wörter, so in dem vorstehenden Index noch nicht erklärt sind.

- Ἀγείρεσθαι, sich versammeln. E. 6.
 Ἀδρανής, mürbe, schwach. E. 6.
 Ἀθροισμα, die Versammlung. X, 161. h.
 Ἀκρατισμός, das Morgenbrod. IV. 30, 2. p.
 Ἀκρώρεια, der Gipfel des Berges. V. 1, 6. c.
 Ἀληθεύειν, die Wahrheit reden. II, 5. o.
 Ἀμμα, τὸ, ein Band, Knoten. E. 6.
 Ἀμύθητος, unaussprechlich, unnennbar. E. 2.
 Ἀμφιβάλλειν, herumlegen. E. 6.
 Ἀναιμος, ohne Blut. XII. 22, 17. c.
 Ἀνακεῖσθαι, einem Tempel geschenkt seyn. VII, 1. b. it. bey Tische sitzen. X, 176. m.
 Ἀναμένειν, erwarten. XI. 3, 4. r.
 Ἀνήκειν πρὸς τινα, jemand angehn, betreffen, auf einen zielen. IV. 18, 2. e.
 Ἀοιδή, der Gesang. V. 14, 2. x.
 Ἀπάγχεσθαι, sich erheben. E. 1.
 Ἀπήμαντος, Αρεμαντ, ein Athenienser. E. 2.
 Ἀπι-

Ἀπιστεῖν τινι, mißtrauisch
gegen jemand seyn. E. 1.

Ἀπλοκος, ungeflochten. E.
6.

Ἀπορῥῆξαι, aushauchen.
E. 1.

Ἀπροσπέλαστος, unzugäng-
lich. E. 1.

Ἀρᾶσθαι, anrufen. VIII,
32. t.

Ἀργυραμοιβός, ein Geld-
wechsler. E. 4.

Ἀριστεία, ἡ, die edle Ar-
beit, edle That. IV. 30,
2. p.

Ἄριστον, die Mahlzeit.
πρωῖνόν ἄριστον, das
Frühstück. IV. 30, 2. p.

Ἀρματηλατεῖν, Wagen fah-
ren. VIII, 16. n.

Ἀροτῆς βοῦς, ein Zugochse.
IV. 10, 3. o.

Ἀρπαγμα, die Beute. IX,
1. c.

Ἀρχίας, Archias, ein La-
cedämonier. VIII, 28. m.

Ἀρχιτέκτων, ein Ober-
Baumeister, Bau-Di-
rector. E. 3.

Ἀσαρκος, ohne Fleisch.
XII. 22, 17. c.

Ἀτρεῆτος, ungehöhlt. Subst.
eine horizontale Fläche.
X, 55. l.

Ἀυτοχειρία, mit eigener
Hand. VIII, 16. n.

Ἀφιλοτιμία und Ἀποφι-
λοτιμία, Niederträch-
tigkeit, Mangel der Ehre-
begierde. XI. 6, 1. d.

Ἀχαιοί, die Griechen. X,
68. o.

Ἀχαριστεῖσθαι, mit Dank
belohnt werden. E. 1.

Ἀψαυστος, was nicht be-
rührt werden darf. VIII,
4. l.

Βαρυδαίμων, unglücklich.
E. 1.

Βεβρεγμένος, benetzt. E. 6.

Βῆμα, τὸ, ein Katheder,
Rednerstuhl. E. 1.

Βοτανηφάγος, krautfress-
end. E. 6.

Βοτανώδης, träuterartig.
E. 6.

Γαγγάμη, eine Art von Meß.
E. 6.

Γανᾶσθαι, sich woran er-
gößen. E. 6.

Γελαστικός, lustig. XI. 1, 2. c.

Γράφειν, ein Gesetz in Vor-
schlag bringen. E. 3.

Γρίφος, ὁ, eine Art von
Meß. E. 6.

Δαδουχεῖν, das Sackelträs-
geramt verwalten. E. 2.

Δαδοῦχος, ein Sackelträger.
eine ansehnliche gottes-
dienstliche Würde zu
Athen. E. 2.

Δέπας, τὸ, ein Becher,
Pokal. VIII. 32, 1.

Δημόσιον, τὸ, der öffent-
liche Schatz. E. 3.

Διαστρέφειν, verscheuchen.
X, 137. r.

Διατείνειν πρὸς τινα, s.
Ἀνήκειν. IV. 18, 2. e.

Δια-

- Διατριβή, der Zeitvertreib,
 Umgang. E. 1.
 Δικαστήριον, ein Gericht,
 Gerichtshof. X, 161. g.
 Διονομάζεσθαι δόξῃ, einen
 ausgebreiteten Ruhm
 haben. V. 9, 5. r.
 Δυσμενής, widersinnig,
 feindselig. E. 1.
 Δυσχεραίνειν τινί, unwill-
 lig auf jemand seyn.
 E. 1.
 Εἰκάζειν, muthmaßen,
 aus wahrscheinlichen
 Gründen schließen. XIII.
 2, 32. *
 Εἰλυμένος, eingewickelt.
 E. 6.
 Εἰνάλιος, aus dem Was-
 ser. E. 6.
 Εἶσω, inwendig. E. 6.
 Ἐκβοάω, ἄν, aussprechen,
 ausrufen. XII. 15, 19. f.
 Ἐκκλησιάζειν, eine Ver-
 sammlung halten. E. 1.
 Ἐκκύπτειν, abhauen. E. 1.
 Ἐκλείπειν, verlassen. E. 1.
 Ἐλευσίς, Eleusis, ein Ort
 in Attika, wo die be-
 rühmten Geheimnisse ge-
 feyert wurden. E. 2.
 Ἐμμέλεια, ἡ, der Name
 eines anständigen Tan-
 zes. VI. 1. 2. c.
 Ἐναγχος, neulich. E. 3.
 Ἐναλος, im Wasser geles-
 sen. E. 1.
 Ἐναπομύττεσθαι, die Nase
 wohinein ausschneuzen.
 Dat. X, 137. r.
 Ἐνδοξος, berühmt. E. 2.
 Ἐνιέναι, hineinlegen. E. 6.
 Ἐντύνεσθαι, zubereiten.
 E. 6.
 Ἐξηκεστίδης, Exekestides,
 ein Phocenser. X, 156. a.
 Ἐξοχα, sehr, vorzüglich.
 X, 119. t.
 Ἐπικάειν, verbrennen. E. 6.
 Ἐπισπᾶσθαι, an sich ziehn.
 X, 176. l.
 Ἐπιτεχνᾶσθαι, durch
 Kunstgriffe etwas be-
 wirken, worauf bedacht
 seyn. E. 4.
 Ἐπτοημένος, rasend. X,
 137. r.
 Ἐρικυδής, ἑος, ruhmvoll.
 X, 140. z.
 Ἐσοικεῖν, worin wohnen.
 E. 1.
 * Ἐσπερίτις, ἡ, Hesperien,
 das Abendland. V. 9, 5. r.
 fehlt im Steph.
 Ἐτοιμότατα, sehr fertig.
 VIII, 16. o.
 Εὐκολος, leicht. VIII, 27. i.
 Εὐρυχανής, weit ausgebo-
 gen. E. 6.
 Ἐχθεῖν, hassen, scheuen.
 IX. 6, 1. d.
 Ζευγνύειν πώλους, Pferde
 anspannen. X, 175. a.
 Ζημία, die Strafe. IX. 10,
 3. o.
 Ἡλωκώς, erbeutet. part.
 von Ἀλίσκω. E. 2.
 Ἡττᾶσθαι, überwunden
 werden, unterliegen. X,
 129. h.

- Θέα, ἡ, die *Entrée* im
Schauplatz. E. 3.
Θεωρία, ein Schauspiel.
E. 3.
Θήλεια, weiblichen Ge-
schlechts. E. 6.
Θρυλλομενος, berühmt.
E. 2.
Ἰβηρίς, ein Kraut. E. 6.
Ἰκετεύειν, um Gnade bit-
ten. V. 17, 3. i.
Ἰκρίον, τὸ, eine Planke,
Balken. E. 3.
Ἰππειος, von Pferden. E. 6.
Ἰστίον, man muß wissen.
X, 161. g.
Κακογνώμων, ος, blödsin-
nig, stumpf am Ver-
stande. VIII, 16. o.
Καλλιμάχειον, ein Epi-
gramm des Kallima-
chos. E. 1.
Κάλυμμα, τὸ, eine Art von
Netz. E. 6.
Καταβάλλειν, erlegen. E.
3.
Κατακλυσμός, οὗ, ὁ, die
Sündfluth. X, 8. l.
*Κατασινάζειν, ein Wort,
das nirgends vorkommt,
und wenn es richtig wäre,
schaden bedeuten müßte.
XIII. 3, 32. s.
Καταστυγνάζειν, wider je-
mand aufgebracht seyn.
ibid.
Κατεῖπειν, nachsagen. E. 2.
Κικλήσκειν, nennen. E. 6.
Κινδυνεύειν, sich in Ge-
fahr begeben. E. 3.
Κλείειν, besingen. V. 14,
2. x.
Κλήμα, τὸ, ein Weinre-
ben. XII. 18, 11. p.
Κόρυς, υος, ἡ, ein Helm.
VIII, 27. i.
Κραντήρ, ein Zahn. XII.
3, 32. s.
Κωμικός, ein Komödien-
schreiber. E. 2.
Κωμωδεῖσθαι, in einer Ko-
mödie aufgeführt wer-
den. E. 1.
Κώπη, ἡ, ein Ruder. E.
6.
Λάας, ὁ, ein Stein. E. 6.
Λαβεῖν ἐστι, man kann
schließen. E. 1.
Λακκόπλουτος, aus Brun-
nen reich. E. 2.
Λάκκος, ὁ, ein Brunnen.
E. 2.
Λάρναξ, κος, ἡ, eine Ar-
che. X, 8. i.
Λεπτόν, τὸ, die geringste
Münze. E. 4.
Λευρός, weit, tief. E. 6.
Λιτανεύειν, bitten. VIII,
32. t.
Λύγος, ὁ, eine Weide,
Weiden, Ruthe. E. 6.
Λυπεῖσθαι, getränkt wer-
den. E. 3.
Λυσιπαίγμων, scherzauf-
hebend. XII. 20, 9. x.
Λυσιπράγμων, die Sorgen
zerstreuend. ibid.
Μανικόν νοσεῖν, an einer
Kaserey krank seyn.
XII. 14, 4. b.
Μάν-

- Μάντις, ein Wahrsager. XII. 2, 23. *
- Μεγακλήτης, ους, groß, große Fische enthaltend. Epith. des Meers. X, 77. *
- Μεγάνωρ, stolz machend. X, 119. t.
- Μενέλαος, Menelaus, König von Sparta. XIII, 28. m.
- Μυχός, ό, ein Winkel, der Bauch der Keuse. E. 6.
- Ὁγδοος ἐπὶ τεσσαράκοντα, der acht und vierzigste. X, 156. a.
- Οἰκοδομεῖν, bebauen. E. 1.
- Οἰκοθεν, von Hause. d. i. von seinem eigenen Vermögen. X, 162. p.
- Οἰκόπεδον, ein Gehöfte, Hof. E. 1.
- Οἰμώζειν εἰπεῖν, verfluchen. E. 1.
- Ὁκνηρός, träge, abgeneigt. E. 3.
- Ὁλισθεῖν, einstürzen. E. 1.
- Ὁξύτατα, auf's schärfste, durchdringendste. VIII. 16. o.
- Ὁρχησις, ή, der Tanz. XI. 1, 2. c.
- Οὔρον, τὸ, der Urin. E. 6.
- *Ὁφρα, daß, damit. VIII, 32.
- Πάναγρον, τὸ, ein großes Zugnetz, Wade. E. 6.
- Παραβύειν, einstopfen. III, 5.
- Παράδοξον, τὸ, etwas Unerwartetes, Befremdendes. E. 1.
- Παράσημον, τὸ, ein Zeichen. V. 13, 3. n.
- Παρέλκειν, überflüssig seyn. IX, 14. a.
- Παρισσοῦσθαι, gleichkommen. VIII, 36. a.
- Παροψις, ἰδος, eine Schüssel. X, 137. r.
- Πέζα, ή, eine Art von Netz. E. 6.
- Πέμπτος, der Fünfte. X, 156. a.
- Πεντακοσιοι, fünfhundert. X, 154. g.
- Περίδρομος, rund, cylinderförmig. E. 6.
- Περιηγής, herumziehend. E. 6.
- Περιέρεχγῆναι, a. 2. heftig umspült werden. X, 122. z.
- Πιερίηθεν, vom Berg Pierus herab. V. 14, 2. x.
- Πιτάνη, Pitane, ein Ort und Bezirk im Lacedaemonischen Gebiet. VIII, 82. m.
- Ποία, ή, eine Kraut-Gattung. E. 6.
- Πολύπλοκος, dickgeflochten. E. 6.
- Πολύχρυσος, wer viel Gold hat. XII. 5, 1. e.
- Πονεῖν, arbeiten. IV. 30, 2. p.
- Πράως, sanft, gütig, X, 68. p.

Πρόδηλον, es ist bekannt.
E. 3.

Προειπεῖν, ankündigen,
vorhersagen. E. 1.

Πρόνοια, ἡ, der Vorsatz.
X, 141. y.

Προπάτωρ, der Stamm-
vater. E. 2.

Προσοδευόμενα χρήματα,
Einkünfte, Gelder, die
jemand genießt. E. 3.

Προύχοντα τοῦ αἰγιαλοῦ,
der Damm. E. 1.

Πυγμή, ἡ, der Faustkampf.
X, 156. z.

Πυθιάς, ἄδος, ἡ, eine Py-
thiade. Hiernach zählte
man bey den pythischen
Spielen eben so, als bey
den olympischen nach O-
lympiaden. X, 156. a.

Πῶλος, ein Pferd. X,
156. a.

Ροπή, der Ausschlag bey
einer Waagschale. E. 4.

Σάλπη, ἡ, ein Stockfisch,
ein krautfressender See-
fisch. E. 6.

Σαφηνίσαι, anzeigen. E. 3.

Σικελιώτης, ein Sicilianer.
X, 137. i.

Σκέπας, ατος, τὸ, eine
Bedeckung. VIII. 27. i.

Σκεύασμα, τὸ, eine Zu-
richtung. X, 178. p.

Σκολιός, schief, schräge,
gebogen. E. 6.

Σκόροδον, τὸ, Knoblauch.
X, 178. p.

Σούνιον, Sunium, ein Vor-
gebirge an der attischen
Küste. X, 122. z.

Σπάρτος, ὁ, Bast. E. 6.

Σταδιόδρομος, ὁ, ein Wett-
läufer. X, 59. t.

Σταθμός, ein Gewicht. E. 4.

Στατήρ, eine griechische
Münze. E. 4.

Στρόφιον, τὸ, ein Tur-
ban, obrigkeitlicher Kopf-
schmuck. E. 2.

Συζευγνύειν, zusammen-
spannen. X, 156. a.

Συκῆ, ἡ, ein Feigenbaum.
E. 1.

Συμπηγνύναι, zusammen-
schlagen. E. 3.

Συναπαγριοῦν, mit wilde-
machen. V. 1, 4. y.

Συχνοί, viele. E. 1.

Σφερῶν, ὁ, ein rundes
Netz. E. 6.

Ταμίας, ου, ein Rentant,
Schatzmeister. X, 153. t.

Τειχοποιός, ein Aufseher
über den Mauerbau. X,
162. p.

Τέρμα, τὸ, das Aeußerste,
die Gränze, Fußsohle. V,
1, 6. e.

Τεύχειν, machen. E. 6.

Τροφῆς, ἑός, ein Pflegeva-
ter. XII. 19, 12. s.

Τυρός, ὁ, der Käse. X,
178. p.

Υπότριμμα, τὸ, eine Tünke.
X, 178. p.

Υποχή, eine Art von Netz.
E. 6.

- Φάρος, ἡ, Pharos, eine Insel bey Alexandrien in Aegypten. E. 1.
 Φιλανθρώπως, menschenfreundlich. X. 68. p.
 Φιλοπαίγμων, die Scherze liebend. XII, 20, 9. x.
 Φλεγέθειν, verbrennen. VIII, 32. t.
 Φόλλεις, Schuppen, der neuere griechische Name einer Scheidemünze. E. 4.
 Φυγὰς ἀνθρώπων, ein Einsiedler, ein von der menschlichen Gesellschaft entfernter. E. 1.
 Φῦκος, τὸ, Meergras. E. 6.
 Φυληδόν, stammweise. X, 153. t.
 Χανδόν, schlingend. IX, 176. l.
 Χέρνιψ, ἰβος, Waschwasser. VIII, 4. l.
 Χοῶν εὐρτή, das Flaschenfest, der zweyte Tag des Festes Anthesteria, das zu Athen dem Bacchus zu Ehren gefeyert wurde. E. 1.
 Χύδην, in großer Menge. E. 2.
 Χῶμα προβάλλειν, ein Bollwerk aufführen. E. 1.
 Ψεύδεσθαι τὴν δόξαν, die Erwartung nicht erfüllen. E. 2.
 Ὠμοβόειος, ου, aus rohem Ochsenfell gemacht. VIII, 27. i.
 Ὠμότατος, der Grausamste. E. 2.
 Ὠνητός, käuflich, was für Geld gelöst werden muß. E. 3.

In folgenden Wörtern steht nach dem Dorischen Dialect ein α für η.

- Ἄδ'. XII. 21, 13.
 Ἄδύ. XIV. 3, 2. 10.
 Ἄλίκος, XIII. 1, 6.
 Ἄλιος. XIV. 3, 12.
 Ἀλλάλοισι für Ἀλλήλοισι. XIV. 2, 5.
 Ἀμμη, ποῖτ. für ἡμᾶς. XIV. 3, 16.
 Ἀνίκα. XIV. 3, 3.
 Γᾶ. XIII. 1, 4.
 Γαλάνα, f. Γαλήνη. XV. 2, 3.
 Δάσας, f. Δήσας. XV. 1, 24.
 Ἐνόασε. XIV. 2, 3.
 Ζατεῖν. XIII. 2, 66.
 Θνάσκειν. XIV. 1, 12.
 Κάρανον für Κάρηνον. XV. 1, 12.
 Κυναγῶς für Κυνηγούς. XIII. 3, 25.
 Μάτηρ. XII. 21, 8.
 Παγά. XIV. 1, 34 XV. 1, 11.
 Παίσδει, f. Παίζει. XV. 1, 11.
 Σελάνα. XIII. 2, 19.
 Σίδαρον. XIII. 2, 49.
 Φιλᾶσαι. XIII. 3, 31.
 Φωνά. XV. 1, 9.

Stroth, Friedrich Andreas, 1750-1785

Chrestomathia graeca

Quedlinburgum 1801

A.gr.c. 168 ba

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10239538-1